

การศึกษารายกรณีในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ
ระดับประถมศึกษา

นางสาวปทุมพร เป็ยถนอม

สถาบันวิทยบริการ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา

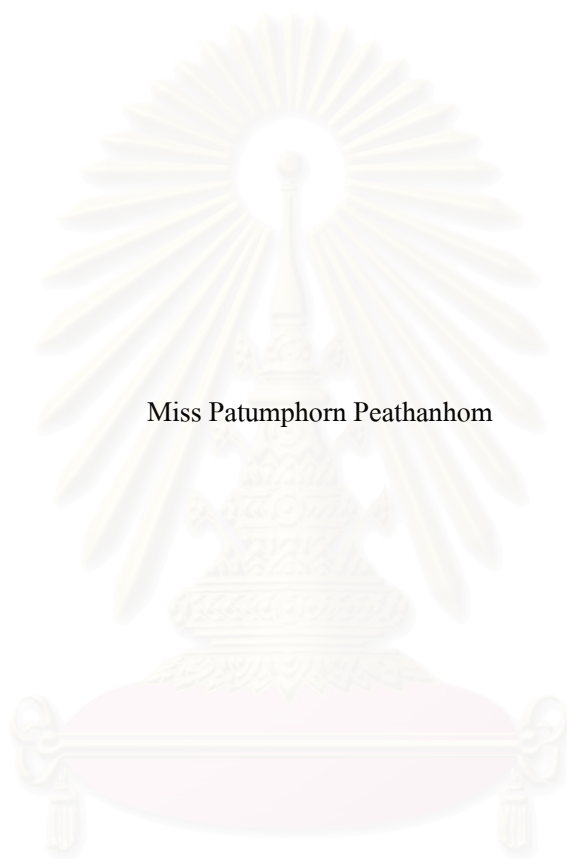
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2543

ISBN 974-13-0645-8

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A CASE STUDY OF CHARACTERISTICS, ENVIRONMENT, AND PROBLEMS
OF A GIFTED CHILD AT THE ELEMENTARY EDUCATION LEVEL

Miss Patumphorn Peathanhom

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education in Educational Psychology
Department of Foundations of Education

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2000

ISBN 974-13-0645-8

ปทุมพร เป็ยถนอม : การศึกษารายกรณีในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา (A CASE STUDY OF CHARACTERISTICS, ENVIRONMENT, AND PROBLEMS OF A GIFTED CHILD AT THE ELEMENTARY EDUCATION LEVEL) อาจารย์ที่ปรึกษา:ศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม:ผู้ช่วยศาสตราจารย์มลิวัดย์ ลับไพรี, 288 หน้า, ISBN 974-13-0645-8.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อการศึกษา 1.คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ 2.บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ 3.บทบาทของครู-อาจารย์ในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ 4. ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ กรณีที่ศึกษาที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่มีคุณลักษณะบ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้ การสัมภาษณ์ การสังเกต อัดซีวีประวัติ สังคมมิติ แบบวัดทางจิตวิทยา และระเบียบประวัติ ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ คือ มีพัฒนาการของร่างกายที่เจริญเติบโตได้เร็ว และความสามารถทางเชาวน์ปัญญาสูงกว่าเกณฑ์ปกติของเด็กทั่วไป มีความถนัดที่โดดเด่นหลายด้าน มุ่งมั่นในการทำงาน สนใจกว้างขวาง ลึกซึ้ง ความคิดสร้างสรรค์สูง ครอบครัวยุคปัจจุบันด้วยบิดา มารดา และเด็กปัญญาเลิศ และ ให้ความสำคัญสนทนากับมารดามากที่สุด มีการจัดสถานที่ให้ทำกิจกรรมส่วนตัว มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน แสวงหาความรู้ที่ท้าทาย ชอบซักถาม รับรู้ใน ความสามารถที่โดดเด่นของตนเอง

บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ คือ เปิดโอกาสให้บุตรได้แสดงความคิดเห็น และใช้ความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง ให้คำปรึกษา แสดงความรัก ความอบอุ่น ให้กำลังใจ ชมเชย และเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุตร จัดหาหนังสือ เครื่องเล่น และวัสดุอุปกรณ์

บทบาทของครู-อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ คือ คุณลักษณะของครู-อาจารย์ เป็นบุคคลที่มีความรอบรู้ เก่ง มีเทคนิคการสอน เข้าใจธรรมชาติของเด็ก รู้หลักจิตวิทยาในการดูแล อดทน ใจเย็น ได้รับการฝึกทางวิชาการ สนใจศึกษา ค้นคว้า มีใจรักทุ่มเทในการสอน ขยัน เตรียมการสอน มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีภาษาพูดที่เหมาะสม และรูปแบบการจัดหลักสูตรทางการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ คือ เร่งเร็วแบบเลือกรายวิชา

ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ คือ อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย มีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม คนรอบข้าง กลัวความล้มเหลว เนื่องจากมีการคาดหวังจากสังคมสูง ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม

ภาควิชา _____ ศึกษาศาสตร์ _____

สาขาวิชา _____ จิตวิทยาการศึกษา _____

ปีการศึกษา _____ 2543 _____

ลายมือชื่อนิติ.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

KEY WORD : GIFTED CHILD

PATUMPHORN PEATHANHOM : A CASE STUDY OF CHARACTERISTICS, ENVIRONMENT, AND PROBLEMS OF A GIFTED CHILD AT THE ELEMENTARY EDUCATION LEVEL. THESIS ADVISOR:PROF. SOMWANG PHITIYANUWATANA, Ph. D., THESIS COADVISOR:ASST. PHOF. MALIWAN LUBPAILEE, 288 PP. ISBN 974-13-0645-8.

The objectives of this research are to study: - 1. Characteristics of a gifted child 2. Parents' role in bringing up and sharpening their gifted child 3. Teacher's role in devising appropriate education to support gifted children 4. Gifted child's social problems in adapting themselves. A subject of this research are Chulalongkorn University Demonstration Primary School fourth grade students, who specifically show characteristics of gifted children. All relevant data have been collected from interviewing, observing autobiography, sociometric psychological test and cumulative record. Findings of this research are:-

Gifted children can be characterized by fast physical development and mentally much more intelligent than average children of the same age. They show several specific academic aptitude in certain matter, and determination to succeed, Their interests are in depth and width, with high creativity. A gifted child has a good attitude towards learning, with inclination to acquire challenging knowledge with inquisitiveness. A gifted child acknowledges his own distinguished ability. A gifted child comes from an unbroken family with, a father and a mother to whom a gifted child tends to be closer to. A specific area is allocated for the child's personal activities.

Parent's role in bringing up and sharpening their gifted child is to set good precedence for their gifted children to follow. They provide opportunities for their child to think and express his opinion and use his ability to take care of himself. They give advises, suggestions while show their love, warmth, encouragement, and admiration. They promote their child's acquisition for learning by accompanying him to contests and competitions in talents, expedition, advancing the subjects and activities of his likes. They provide him with books, toys and equipment.

The role of teachers – educators responsible for teaching gifted children demands an all – rounded and clever instructor, with teaching skills, understanding children's nature, psychological principles, being patient, and calm. The teacher must be well trained academically, with genuine interested in advancing studies and researches. The educator needs to be devoted to teaching, hard working and very well prepared lessons. Good human relationship and verbal communication are more in dispensable qualities. Moreover, a necessary device in appropriate course for gifted children is rapid access and accelerated achievements in selected subjects.

Gifted child's social problems in adapting themselves are his quick temper, with difficulties in getting along with people, scared of being a failure as there is high social expectation for him to succeed. He dislikes joining in social activities with others.

Department Foundations of Education

Field of study Educational Psychology

Academic year 2000

Student's signature.....

Advisor's signature.....

Co – advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของ ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์มลิวัลย์ ลับไพรี อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดีมาตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณในความกรุณาของท่าน อาจารย์ด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์สมจิต ชิวปริษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัทนา ทองใหญ่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี เพ็ชรยิ้ม และอาจารย์ภคินันท์ อุ่นแจ่ม ในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณา สละเวลาช่วยเหลือ ตรวจสอบแก้ไข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และให้คำแนะนำต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ และคณาจารย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม) ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิรันดร์ แสงสวัสดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่กรุณาให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณวนัส คุณกรองแก้ว จิระกาล ที่ให้ความอนุเคราะห์ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดผู้วิจัยขอระลึกถึงพระคุณของ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่น้องทุกคนที่ได้ช่วยเหลือ และห่วงใยผู้วิจัยเสมอมาจนสำเร็จการศึกษา และขอระลึกถึงพระคุณของอาจารย์ทุกท่านที่อบรม สั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับผู้วิจัยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญแผนภาพ.....	ญ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
บทที่ 2 วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เด็กปัญญาเลิศ (Gifted child).....	9
กรณีศึกษา (Case Study).....	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ และการศึกษารายกรณี.....	76

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	87
กรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย.....	87
วิธีการได้มาของประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	87
การออกแบบการวิจัย.....	89
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	89
กระบวนการศึกษา.....	93
การกำหนดปัญหา และดำเนินการเตรียมการวิจัย.....	93
การรวบรวมข้อมูล.....	97
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	98
การสรุปผล.....	99
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	100
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	123
รายการอ้างอิง.....	135
ภาคผนวก.....	141
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย.....	142
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	147
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	148
ภาคผนวก ง ผลการสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย.....	163
ภาคผนวก จ บันทึกการสังเกตพฤติกรรม (Anecdotal Record).....	253
ภาคผนวก ฉ ข้อมูลที่แสดงความสามารถทางคณิตศาสตร์ของกรณีศึกษา.....	269
ภาคผนวก ช ระเบียบสะสมของกรณีศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา	
ปีที่ 1 – 4	274
ภาคผนวก ซ บันทึกการเขียนอัตชีวประวัติของกรณีศึกษา.....	278
ประวัติผู้เขียน.....	286

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ข้อจำกัดในการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ.....	29
2 วิธีการคัดแยก และวินิจฉัยเด็กปัญญาเลิศ.....	32
3 ผลการเข้าร่วมแข่งขันคณิตศาสตร์ระหว่างที่เรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 – 4 ปีการศึกษา 2542 – 2543.....	88
4 ผลการวัดระดับเชาวน์ปัญญาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543	101
5 ตารางปกติวิสัยแสดงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ของคะแนนจากแบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices	102
6 พัฒนาการของร่างกายในด้านน้ำหนัก และส่วนสูงของเด็กประถมศึกษา เปรียบเทียบเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงมาตรฐานของเด็กไทย (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2542)	105
7 ตารางเมทริกซ์แสดงสถานภาพทางสังคมมิติ ของกรณศึกษาจากสถานการณ์ “ ฉันเลือกที่จะนั่งใกล้กับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” 5 ทางเลือก.....	115
8 ตารางเมทริกซ์แสดงสถานภาพทางสังคมมิติ ของกรณศึกษาจากสถานการณ์ “ ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” 5 ทางเลือก.....	117
9 ตารางเมทริกซ์แสดงสถานภาพทางสังคมมิติ ของกรณศึกษาจากสถานการณ์ “ ฉันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” 5 ทางเลือก.....	119
10 ตารางเมทริกซ์แสดงสถานภาพทางสังคมมิติ ของกรณศึกษาจากสถานการณ์ “ โรงเรียนจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่จังหวัดภูเก็ต ผู้ที่นักเรียนจะเลือกนั่งด้วยในรถคือ :” 2 ทางเลือก.....	121

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
1 รูปแบบความแตกต่างระหว่าง Giftedness กับ Talent.....	12
2 คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกัน 3 ด้าน ของความเป็น Giftedness.....	13
3 รูปแบบในการค้นหาเด็กปัญญาเลิศ (Identification).....	22
4 แบบจำลองโครงสร้างทางเชาวน์ปัญญา (The Structure of Intellectual Model).....	57
5 รูปแบบในการพัฒนาเด็กปัญญาเลิศ.....	86
6 ตัวอย่างแบบบันทึกการสังเกตแบบระเบียบพฤติกรรม (Anecdotal Record).....	92
7 สถานภาพทางสังคมมิติของกรณีศึกษาจากสถานการณ์ “ ฉันเลือกที่จะนั่งใกล้กับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ”	116
8 สถานภาพทางสังคมมิติของกรณีศึกษาจากสถานการณ์ “ ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ”	118
9 สถานภาพทางสังคมมิติของกรณีศึกษาจากสถานการณ์ “ ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ”	120

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในช่วงสหัสวรรษที่ผ่านมาประเทศไทยได้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลง ดังกล่าวได้ก่อให้เกิดความจำเป็นในการพัฒนาทรัพยากรซึ่งถือได้ว่าเป็นการพัฒนาที่สำคัญที่สุดในจำนวนสิ่งที่จะต้องพัฒนาทั้งหลาย

ทรัพยากรที่นับว่ามีความสำคัญยิ่งของประเทศชาติ ได้แก่ ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพสูง ซึ่งหมายถึงบุคคลที่มีความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ เพราะถือว่าบุคคลเหล่านั้นพร้อมที่จะ สร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อตนเอง และต่อประเทศชาติโดยส่วนรวม ตลอดจนเป็นปัจจัยที่จำเป็น อย่างยิ่ง ในการส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของประเทศ แต่ถ้านักบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ ด้านต่าง ๆ เหล่านี้ถูกละเลย และไม่ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนส่งเสริมในทางที่ถูกต้องแล้ว ก็จะทำให้ศักยภาพของบุคคลเหล่านั้นไม่เกิดการพัฒนา และความสามารถนั้นอาจเกิดการถดถอย ลงไป นอกจากนี้ยังสามารถก่อให้เกิดปัญหาการใช้ความสามารถพิเศษต่าง ๆ ไปในทางที่ผิดด้วย (ผุสดี เรืองศรีมัน, 2534 : 1) เด็กปัญญาเลิศเป็นทรัพยากรอันประมาณค่ามิได้ของชาติ หากได้รับการ การส่งเสริม และพัฒนาอย่างถูกต้องเต็มที่ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ จะสามารถสร้างคุณประโยชน์ ให้แก่ประเทศชาติได้อย่างเอนกอนันต์ ในทางตรงกันข้าม ถ้าไม่ได้รับการส่งเสริม และพัฒนา ให้ถูกทาง หรือถูกทอดทิ้ง เด็กเหล่านี้จะสร้างปัญหาให้กับสังคมอย่างมากเช่นกันในอนาคต

เด็กปัญญาเลิศ ได้แก่ เด็กซึ่งผู้เชี่ยวชาญในวงการที่เกี่ยวข้องได้รับรองแล้วว่าเป็นเด็กที่มี ความสามารถยอดเยี่ยมเป็นที่ประจักษ์ เป็นผู้ที่ต้องการแผนการศึกษาพิเศษ และการบริการ นอกเหนือไปจากเด็กปกติสามัญ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้เด็กเหล่านี้ทำประโยชน์ให้แก่ตัวเอง และ สังคมได้เต็มที่ (คุษฎี บริพัตร ณ อยุธยา, 2531 : 24) ซึ่งในปัจจุบันมีเด็กปัญญาเลิศ อยู่ในโรงเรียน ต่าง ๆ เป็นจำนวนหนึ่ง แต่การจัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนยังไม่สามารถช่วยส่งเสริม การพัฒนาเยาวชนปัญญา และความสามารถของเขาได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากประชาชนรวมทั้ง นักการศึกษาโดยทั่วไป เข้าใจว่าเด็กเหล่านี้สามารถประสบความสำเร็จได้โดยปราศจากความ

ช่วยเหลือ ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วเด็กเหล่านี้อาจจะได้รับผลสำเร็จในชีวิตด้วยแรงผลักดันจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วย มิใช่เกิดจากระบบการศึกษาอย่างเดียวที่ช่วยเกื้อหนุน ให้สามารถพัฒนาตนเองไปจนถึงขีดสูงสุดตามศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2537 : 32)

ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2540 – 2444 (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539 : 24) ได้กล่าวถึง การพัฒนาสังคมไทยท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งในแง่บวก และแง่ลบ อันมีผลกระทบเชื่อมโยงจากบริบทสังคมโลก เพื่อให้สังคมไทยสามารถก้าวไปข้างหน้าอย่างมั่นคง แข่งขันกับนานาประเทศได้อย่างมีศักดิ์ศรีบนพื้นฐาน แห่งความเป็นไทย โดยที่ประชาชนมีความสุข ครอบครัว ชุมชน และสังคมมีสันติ การพัฒนา คุณภาพคนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แม้การศึกษาจะเป็นกระบวนการสำคัญในการพัฒนาคน แต่ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ และประสิทธิภาพเท่านั้นจึงจะเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพ และความสามารถ ตลอดจนคุณลักษณะต่าง ๆ ของคนที่เรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต โดยมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาการเรียนการสอน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539 : 68) เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาขีดความสามารถของตนได้เต็มตามศักยภาพ และมีความสุขตลอดทั้งทางร่างกาย ปัญญา จิตใจ สังคม และดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข

ครู และผู้ปกครองจำนวนมากที่เข้าใจผิดว่าเด็กปัญญาเลิศ นั้นสามารถช่วยตนเองได้ และจะพัฒนาไปสู่ความสำเร็จได้ด้วยตัวของเขาเอง แต่จากการวิจัยจำนวนมากพบว่าเด็กปัญญาเลิศเพียงบางคนเท่านั้นที่มีโอกาสประสบความสำเร็จเนื่องจากมีผู้ใกล้ชิดคนใดคนหนึ่งให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมให้กำลังใจต่อเนื่อง จึงทำให้ศักยภาพในตัวของเขาแสดงออกมาได้ ยังมีเด็กอีกเป็นจำนวนมากที่มีศักยภาพสูง แต่ถูกระบบการศึกษา และสังคมทอดทิ้งไป นอกจากสังคมจะขาดโอกาสที่จะได้ใช้ผลงานเชิงสร้างสรรค์ของเขา เพื่อให้สังคมได้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นแล้ว สังคมยังประสบเคราะห์กรรมจากการทำลายของเขาอีกด้วย หรือมิฉะนั้น เด็กเหล่านี้จะกลายเป็นเด็กเฉื่อย หรือต่ำกว่าเฉลี่ยไปอย่างน่าเสียดาย (สุมณฑา พรหมบุญ, 2536 : 13) ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องก้าวไปให้ทันโลก สังคมไทยจึงต้องการผู้นำในทุก ๆ ด้านเป็นจำนวนมาก เด็กปัญญาเลิศ ในประเทศไทยนับว่าเป็นกลุ่มเยาวชนที่ถูกละเลยอย่างน่าเสียดายมาเป็นเวลานาน อันเนื่องมาจากความเข้าใจอันผิดพลาดของคนในสังคม รวมทั้งนักการศึกษาโดยทั่วไป ดังนั้นเด็กจำนวนไม่น้อยจากกลุ่มเด็กปัญญาเลิศ จึงต้องกลายเป็นเด็กที่ไม่ประสบความสำเร็จ เพราะระบบการศึกษาที่ไม่เอื้ออำนวยอันสืบเนื่องมาจากคนทั่วไปขาดความรู้เกี่ยวกับวิธีพัฒนาความสามารถอันหลากหลายของเด็กเหล่านี้ (อุษณีย์ โพธิ์สุข, 2542 : 1) จึงมีความจำเป็นที่จะต้อง

ศึกษา และทำความเข้าใจความเป็นเด็กปัญญาเลิศ ให้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อที่จะได้จัดการศึกษา มาพัฒนา และสร้างสรรค์เด็กเหล่านี้ มิใช่ทำลายคนที่มีค่าที่สุดของสังคมไป

เป็นที่น่าสังเกตว่าลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ ส่วนใหญ่นั้นจะสามารถมองเห็นได้ตั้งแต่ เยาว์วัย และเมื่อเติบโตขึ้น ความเป็นปัญญาเลิศจะถูกบดบังด้วยองค์ประกอบหลายสิ่งหลายอย่าง เช่น หลักสูตร สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความสามารถ ดังนั้นการสังเกตลักษณะนิสัย หรือบุคลิกของพวกเขาตั้งแต่เด็ก จึงเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้เราตระหนักถึงความสามารถที่แท้จริงของเขา (อุษณีย์ โพธิสุข, 2536 : 16) เด็กที่มีศักยภาพที่จะเป็นคนที่เก่งรอบด้าน (Gifted Children) มีประมาณ 3 % แต่เด็กเก่งเฉพาะทาง (Talented Children) มีจำนวนมากถึง 20 – 30 % ของประชากรทั้งหมด แต่เมื่อเขาเหล่านั้นเติบโตขึ้นมาจากระบบการศึกษา และระบบการอบรมเลี้ยงดูที่ผิดพลาดมาแต่เยาว์วัย ทำให้เด็กเหล่านี้ กลายเป็นคนเก่งได้เพียงไม่ถึง 1 % ทำให้ทราบว่า ได้สูญเสียทรัพยากรอันมีค่าของประเทศชาติไปอย่างน่าเสียดายเป็นจำนวนมาก (อุษณีย์ โพธิสุข, 2542 : 87) อันเนื่องมาจากการขาดความเข้าใจ และไม่ได้เปิดโอกาสให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพในตัว อย่างเพียงพอ

เด็กปัญญาเลิศจัดเป็นเด็กพิเศษประเภทหนึ่ง ซึ่งต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง ไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเด็กพิเศษประเภทอื่น สิ่งที่สำคัญประการหนึ่งคือ จำเป็นจะต้องค้นพบเด็กปัญญาเลิศ ให้ได้เร็วเท่าไรจะเป็นผลดีต่อเด็กมากเท่านั้น เพื่อที่จะได้รับการส่งเสริมการศึกษาเป็นพิเศษ เพราะเด็กเหล่านี้มีความสามารถอันหลากหลาย เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ต้องการงานที่ซับซ้อน ลึกซึ้ง เหมาะสมกับศักยภาพที่มี และได้มีโอกาสฝึกฝนในสิ่งที่สนใจ แต่ในสภาพปัจจุบัน ระบบการศึกษาไม่ได้จัดให้สอดคล้องกับความสามารถที่เด็กมีอยู่ เป็นสาเหตุที่สร้างปัญหาให้กับตัวเด็ก โรงเรียน และผู้ปกครอง ดังนั้นจึงไม่ควรเสียเวลาอันมีค่าของเด็ก แต่ละคน เพราะไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเด็กปัญญาเลิศเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่ายิ่ง และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศในอนาคตต่อไป

จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทหนึ่ง โดยใช้วิธีการศึกษารายกรณี (Case Study) ซึ่งเป็นกระบวนการศึกษาเพื่อหาข้อมูลรายละเอียดต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหนึ่ง แล้วนำข้อมูล รายละเอียดที่ได้

มาวิเคราะห์ ติความ เพื่อนำมาเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง วางแผนการช่วยเหลือ จัดการศึกษา เพื่อส่งเสริม และพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ของเด็กปัญญาเลิศได้เต็มตามศักยภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ
2. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ
3. เพื่อศึกษาบทบาทของครู – อาจารย์ ในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ
4. เพื่อศึกษาปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

ขอบเขตของการวิจัย

1. กรณีที่ศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม อายุ 9 ปี 9 เดือน ที่มีคุณลักษณะบ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

2. ตัวแปรที่ใช้ศึกษาในการวิจัย

2.1 คุณลักษณะของนักเรียนที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

- 1) ลักษณะความสามารถทางสมอง ได้แก่ ความสามารถทางเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์
- 2) ลักษณะความถนัด และการแสดงออก
- 3) พัฒนาการของร่างกาย
- 4) สภาพแวดล้อมทางครอบครัว
- 5) ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

2.2 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมความเป็นเด็กปัญญาเลิศ

- 1) บทบาทในการส่งเสริมด้านการอบรมเลี้ยงดู
- 2) บทบาทในการส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์
- 3) บทบาทในการส่งเสริมด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์

2.3 บทบาทของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

1) คุณลักษณะของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

2) การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

2.4 ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

เด็กปัญญาเลิศ (Gifted Child) หมายถึง เด็กที่มีความสามารถทางเชาวน์ปัญญา อยู่ในระดับที่สูงกว่าเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน และมีความถนัดที่โดดเด่นหลายด้านอย่างชัดเจน เช่น ด้านวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ การแสดงออก ซึ่งเป็นความสามารถทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นเอง ได้รับการเสนอชื่อจากครู – อาจารย์ พิจารณาให้เลื่อนชั้นเรียน ให้ไปเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่าเด็กนักเรียนระดับเดียวกัน 2 ระดับชั้นเรียน มีการเสนอชื่อจากผู้ปกครองว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา มารดา ของนักเรียนที่เป็นกรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เป็เด็กปัญญาเลิศ

ครู – อาจารย์ หมายถึง ครู – อาจารย์ ของนักเรียนที่เป็นกรณีศึกษา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

สภาพแวดล้อม หมายถึง สภาพแวดล้อมทางด้านครอบครัวในด้านบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ ในการอบรมเลี้ยงดู การเพิ่มความรู้และประสบการณ์ และการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ สำหรับเด็กปัญญาเลิศ สภาพแวดล้อมทางโรงเรียนในด้านบทบาทของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ ในด้านคุณลักษณะของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอน และการจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง ลักษณะปัญหาทางด้านสังคม และการปรับตัว ปัญหาทางการเรียนการสอน ของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา

การศึกษากรณี (Case Study) หมายถึง การศึกษารายละเอียดของอย่างต่อเนื่งเป็นระยะเวลาหนึ่ง และนำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์ และช่วยให้รู้จักและเข้าใจบุคคลนั้น ๆ อย่างแท้จริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. เพื่อทราบคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม ปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ และเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยอันเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการ และประเทศชาติ
2. เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม ป้องกัน และช่วยเหลือ ปัญหาในการปรับตัว หรือปัญหาทางจิตใจ อันเนื่องมาจากศักยภาพทางปัญญา และอารมณ์แตกต่างกัน
3. เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ปกครอง ในการสร้างบทบาทตัวเองในการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ของเด็กได้อย่างเต็มที่ ก่อเกิดทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ
4. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับ ครู – อาจารย์ ในการจัดรูปแบบการศึกษาเพื่อส่งเสริมความเป็นปัญญาเลิศ ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

วรรณคดีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การศึกษารายกรณีในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณคดี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เด็กปัญญาเลิศ (Gifted Child)

คำจำกัดความของเด็กปัญญาเลิศ
 คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ
 การค้นหาเด็กปัญญาเลิศ
 กระบวนการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ
 หลักสูตรการเรียนการสอนสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
 ปัญหา และความต้องการของเด็กปัญญาเลิศ
 บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ
 บทบาทของครูสอนเด็กปัญญาเลิศ
 ทฤษฎี และหลักการที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 2 การศึกษารายกรณี (Case Study)

ความมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี
 กระบวนการในการศึกษารายกรณี
 ประโยชน์ของการศึกษารายกรณี

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ และการศึกษารายกรณี

จุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกันระหว่าง ครู ผู้ปกครอง และเด็ก ในการมาโรงเรียน ก็คือ การพัฒนาความสามารถของเด็ก แต่เนื่องจากเด็กแต่ละคนต่างมีเอกลักษณ์ของตน วิธีการที่นำมาใช้สั่งสอนอบรมเพื่อพัฒนาเด็กจึงจำเป็นต้องปรับให้เหมาะสมกับเด็กแต่ละคนด้วย ในการที่จะทำเช่นนี้ได้ ครู ผู้ปกครองจะต้องรู้จักเด็กอย่างดี การเรียนการสอนในโรงเรียนโดยทั่วไปจะคำนึงถึงเกณฑ์ปกติ คือเด็กส่วนใหญ่เป็นอย่างไร ก็จะดำเนินการเรียนการสอนให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของเด็กส่วนใหญ่เหล่านั้น เด็กซึ่งมีความแตกต่างไปจากกลุ่มจึงมักประสบ ความล้มเหลวทางการเรียน บ้างก็เกิดปัญหาทางอารมณ์ และพฤติกรรม เนื่องมาจากการไม่ประสบความสำเร็จ (ศรียา นิยมธรรม, 2540 : 39) ซึ่งเด็กในกลุ่มหลังนี้จะมีลักษณะที่เรียกว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ หรือเด็กพิเศษในโรงเรียนปกติ

เด็กที่มีความต้องการพิเศษ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า “ Children with Special Needs ” หมายถึง เด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควรจากการเรียนการสอนตามปกติ ทั้งนี้มีสาเหตุจากสภาพความบกพร่องทางร่างกาย สติปัญญา และอารมณ์ จำเป็นต้องจัดการศึกษาพิเศษให้เหมาะสมกับลักษณะและความต้องการของเด็ก (อุบล เร่งวาริ, 2542 : 1)

เด็กพิเศษในโรงเรียนปกติ หมายถึง เด็กพิเศษที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนปกติ ซึ่งอาจพบในลักษณะของการเรียนร่วมชั้นกับเด็กปกติเต็มเวลา เรียนร่วมบางเวลา หรือเรียนอยู่ในชั้นที่จัดเฉพาะกลุ่มเด็กพิเศษ (ศรียา นิยม ธรรม, 2540 : 40 – 53) และสามารถจำแนกได้ 8 ประเภทคือ

1. เด็กที่มีความบกพร่องทางเชาวน์ปัญญา
2. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน
3. เด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็น
4. เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายและมีความบกพร่องทางสุขภาพ
5. เด็กที่มีความบกพร่องทางการพูด
6. เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ / พฤติกรรม
7. เด็กที่ด้อยความสามารถทางการเรียนรู้
8. เด็กปัญญาเลิศ (Gifted Child)

ตอนที่ 1 เด็กปัญญาเลิศ (Gifted Child)

คำจำกัดความของเด็กปัญญาเลิศ

ปัจจุบันการให้คำจำกัดความของเด็กปัญญาเลิศ มีด้วยกันหลายคำขึ้นอยู่กับความแตกต่างและความต้องการของการนำไปใช้ รวมถึงความต้องการ หรือค่านิยมในสังคม หรือวัฒนธรรม เช่น เด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษ ผู้มีความสามารถพิเศษ เด็กปัญญาเลิศ เด็กฉลาด เด็กสามารถพิเศษ คำจำกัดความนี้ใกล้เคียงกับคำว่า เด็กที่มีความสามารถพิเศษ (Talented Child) เนื่องมาจากยังไม่มีกรให้คำจำกัดความที่แน่นอนรวมทั้งประเทศไทยด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามมีผู้ให้คำจำกัดความในความหมายต่าง ๆ ไว้ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 150) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “ Gifted ” หมายถึง ผู้ที่มีความเฉลียวฉลาด หรือผู้มีปัญญาเลิศ “ Talented ” หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง เช่น ด้านดนตรี ศิลปะ กีฬา เป็นต้น และได้ให้คำจำกัดความ “ เด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความชำนาญพิเศษเฉพาะทาง ” หมายถึง เด็กที่อยู่ในกลุ่ม 10 % ของผู้มีคะแนนสูงสุดที่ได้จากการทดสอบเชาวน์ปัญญา (โดยใช้ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2 เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน) จากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการสังเกตพฤติกรรม เด็กเหล่านี้เป็นเด็กเรียนเก่ง มีความคิดสร้างสรรค์สูง มีความสามารถในด้านภาษา มีความเป็นผู้นำ มีความสามารถในการตัดสินใจ มีความสามารถด้านศิลปะ ดนตรีและการกีฬา เด็กอาจมีความสามารถเพียงด้านเดียวจากที่กล่าวมา หรืออาจมีความสามารถหลาย ๆ ด้านรวมกันได้ เด็กเหล่านี้ได้รับการศึกษาในลักษณะ และวิธีการที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ เพื่อให้เขาได้รับโอกาสที่จะพัฒนาขีดความสามารถได้ถึงขีดสูงสุด

รวมทั้ง ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 150) ได้ให้คำจำกัดความเด็กปัญญาเลิศในเชิงปฏิบัติการว่า เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีระดับเชาวน์ปัญญาที่วัดได้จากแบบทดสอบมาตรฐาน มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงกว่าค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2 ขึ้นไป

ประพิมพ์พรรณ โขกสุวัฒน์สกุล (2535 : 74) ได้กล่าวถึงคำจำกัดความของ Gifted children และ Talented children ไว้ดังนี้

Gifted Children หมายถึง เด็กปัญญาเลิศ คือเด็กที่มีความสามารถทางเชาวน์ปัญญา โดยทั่วไปอยู่ในระดับที่สูงกว่าเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน มีผลการเรียนรวมทุกวิชา หรือ การเรียน วิชาต่าง ๆ อยู่ในเกณฑ์ที่สูงกว่าเพื่อนร่วมชั้นส่วนใหญ่

Talented Children หมายถึง เด็กที่มีความสามารถพิเศษ คือเด็กที่มีศักยภาพสูง มีความคิดสร้างสรรค์ และมีความถนัดเฉพาะในทางวิชาเฉพาะสาขาด้านศิลปะ ดนตรี กีฬา ฯลฯ

พนม พงษ์ไพบูลย์ (2536 : 9) ได้กล่าวว่า ปัญญาเลิศ และความสามารถพิเศษ มีความแตกต่างกัน คือ ปัญญาเลิศ หมายถึง ความสามารถทางสมองที่สูงกว่าคนปกติเป็นพิเศษ ส่วนความสามารถพิเศษ (talented) หมายถึง ความถนัดเฉพาะทางของตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541 อ้างอิงใน เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย, 2542 : 4) ได้ให้คำนิยามไว้ในแผนการศึกษาสำหรับเด็กและเยาวชนผู้มีความสามารถพิเศษว่า เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กและเยาวชนที่แสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน ในด้านเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ภาษา การเป็นผู้นำ การสร้างงานทางทัศนศิลป์ และศิลปะการแสดง ความสามารถด้านดนตรี ความสามารถทางกีฬา และความสามารถทางวิชาการในสาขาใดสาขาหนึ่ง หรือหลายสาขา พฤติกรรมดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงศักยภาพที่จะพัฒนาความสามารถได้อย่างเป็นที่ประจักษ์ เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับเด็กและเยาวชนอื่นที่มีอายุ ระดับเดียวกัน สภาพแวดล้อม หรือประสบการณ์ระดับเดียวกัน

อุบล เร่งวาริ (2542 : 16) ได้กล่าวว่า เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถทางเชาวน์ปัญญา และความถนัดเฉพาะทางอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน

มาร์แลนค์ (Marland, 1972 quoted in Gallagher, 1994 : 5) ได้ให้คำจำกัดความเด็กปัญญาเลิศ ที่เป็นที่ยอมรับและใช้กันอย่างกว้างขวางมาจนถึงปัจจุบัน ว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะมีความสามารถสูง ต้องการโครงการทางการศึกษาและการช่วยเหลือที่แตกต่างจากโครงการปกติ โดยทั่วไปที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อให้เกิดคุณค่าต่อตนเอง และสังคม เด็กเหล่านี้จะแสดงให้เห็นถึงความเป็นเลิศด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางด้านเชาวน์ปัญญาโดยทั่วไป (General intellectual aptitude)
2. ความถนัดทางวิชาการสาขาใดสาขาหนึ่ง (Specific academic aptitude)
3. ความคิดสร้างสรรค์ (Creative or productive thinking)

4. ความสามารถในการเป็นผู้นำ (Leadership ability)
5. ความสามารถทางศิลปะ การแสดงออก (Visual and performing arts)

คำจำกัดความดังกล่าวสอดคล้องกับ จาวิทส์ (Javits, 1988 quoted in Gallagher, 1994 : 5) ที่กล่าวว่า “ Gifted ” หมายถึง

1. ผู้ที่มีความสามารถสูงทางด้านเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ศิลปะ ความสามารถในการเป็นผู้นำ หรือความถนัดทางวิชาการ
2. ผู้ที่ต้องการ การบริการ การช่วยเหลือ หรือการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากที่โรงเรียนจัดขึ้นตามปกติ เพื่อพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ได้เต็มตามศักยภาพ

การ์ดเนอร์ (Gardner, 1983 อ้างอิงใน อุษณีย์ โพธิสุข, 2541 : 35 – 36) ผู้มีชื่อเสียงในทฤษฎี Multiple Intelligence เชื่อว่าความสามารถของมนุษย์เป็นสิ่งที่ซับซ้อน จึงไม่ควรให้ความสำคัญเฉพาะความสามารถใดความสามารถหนึ่ง และละทิ้งความสามารถอื่น ๆ ไป การ์ดเนอร์แบ่งความสามารถของมนุษย์ออกเป็น 7 ด้านคือ

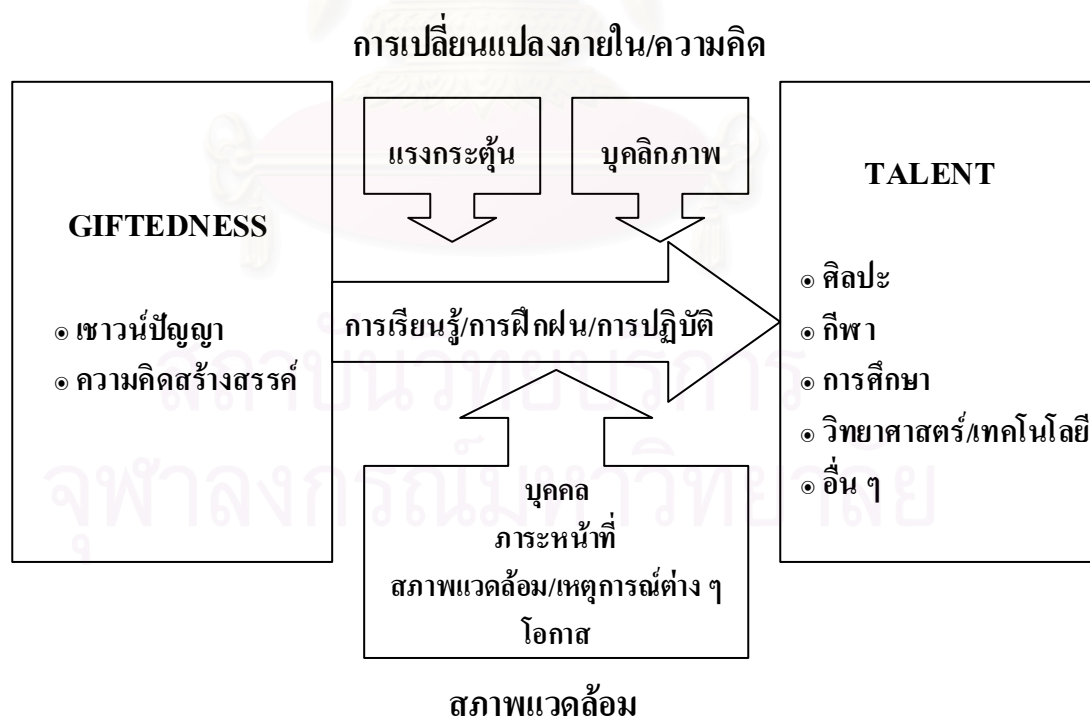
1. ความสามารถทางภาษา (Linguistic Ability) เป็นกลุ่มนักคิดโดยใช้ภาษา ชอบอ่าน เขียน เรียนรู้ได้ดีในเรื่องภาษาจากการเห็น การจำเสียง การเข้าใจความหมายของคำ หลักเกณฑ์ของภาษา วิธีการสร้างสรรค์ทางภาษา อาจะสังเกตได้จากการพูด การเขียน เป็นแวนนักประพันธ์ นักเขียน นักพูด
2. ความสามารถทางดนตรี (Musical Ability) เป็นบุคคลที่ชอบที่จะฟัง ทำเสียงเพลง มีสุนทรียะทางดนตรีในรูปแบบต่าง ๆ ได้ยินเสียงจะต้องเดินทันที เด็กกลุ่มนี้ชอบจดจำด้วยเสียงเพลง มีความสามารถเรื่องจังหวะ อารมณ์ของดนตรี นักประพันธ์เพลง
3. ความสามารถทางความคิดเหตุผล และแบบนักคณิตศาสตร์ (Logical – Mathematic Ability) เป็นบุคคลที่ชอบคิดแบบใช้เหตุผล สร้างความคิด สรุปความคิด ปรับเปลี่ยนวิธีใหม่ ๆ หาทักษะควบคุมระเบียบต่าง ๆ ชอบกิจกรรมลับสมอง เกมกลต่าง ๆ เกมที่ใช้ความคิด สนุกสนานกับการเล่นคอมพิวเตอร์
4. ความสามารถในเรื่องเกี่ยวกับทิศทาง (Spatial Ability) เป็นบุคคลที่คิดนึก จินตนาการเป็นรูปภาพ ชอบใช้เวลาวาดภาพ ออกแบบสิ่งต่าง ๆ ชอบเล่นก่อสร้าง เล่นเครื่องจักรกลเครื่องยนต์ มีความรวดเร็วเรื่องมิติต่าง ๆ เช่น วิศวกร สถาปนิก จิตรกร นักภูมิศาสตร์
5. ความสามารถทางกีฬา และการใช้กล้ามเนื้อต่าง ๆ (Bodily Kinesthetic Ability) เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเล่นกีฬาต่าง ๆ การเดินรำ เต้นกิจกรรมเข้าจังหวะ หรืออาจชอบ

เย็บปักถักร้อย หรือสลักสิ่งของต่าง ๆ อาจจะชอบงานพิมพ์ดีด เช่น นักกีฬา งานช่างต่าง ๆ

6. ความสามารถเรื่องมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Ability) เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการเข้าใจคน มีลักษณะการเป็นผู้นำ ตัดสินแก้ปัญหา ลดข้อขัดแย้ง ควบคุมคนอื่น ได้ดี สามารถเข้าใจผู้อื่น และแสดงการตอบสนองต่อผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม เช่น นักการเมือง ครูแนะแนว จิตแพทย์ ผู้ให้คำปรึกษาต่าง ๆ ผู้นำชุมชน

7. ความสามารถเรื่องจิต และความคิด (Intrapersonal Ability) เป็นบุคคลที่มีความรู้สึกละเอียดของจิต ความรู้สึกของตน ชอบคิดฝัน สร้างจินตนาการ มีความเข้าใจตนเองอย่างถ่องแท้ ทั้งทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก จุดเด่นจุดด้อยของตน เช่น นักเขียน นักคิด นักปราชญ์

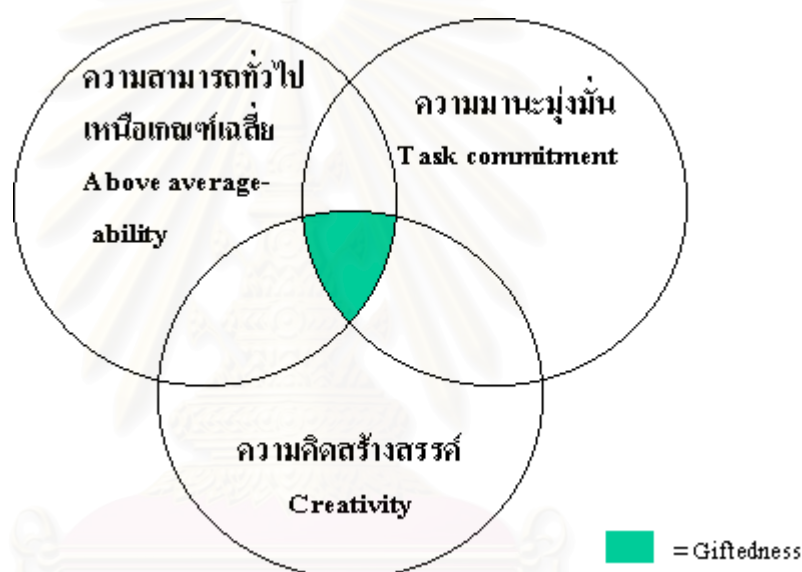
กาเยส์ (Gagne', 1992 quote in Piirto, 1994 : 16 – 17) ได้กล่าวถึงความแตกต่าง ระหว่าง Giftedness และ Talent ว่าความเป็น Giftedness หมายถึง ความสามารถเหนือระดับปานกลาง ในด้านวิชาการ และความคิดสร้างสรรค์ มีความถนัดที่โดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่ เซาว์น ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และเป็นความสามารถทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นเองอย่างชัดเจน ส่วน Talent หมายถึงความสามารถเชิงปฏิบัติการเฉพาะด้าน เช่น ศิลปะ กีฬา ดนตรี เป็นทักษะที่สามารถเรียนรู้ฝึกฝน และปฏิบัติ ให้เกิดขึ้นได้ ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 รูปแบบความแตกต่างระหว่าง Giftedness และ Talent

ที่มา : “ Gagne’s Differential Model of Giftedness and Talent ” quoted in Piirto J. (1994 : 17)

เรนซูลลิ (Renzulli, 1978 quoted in Piirto, 1994 : 31) ได้ให้ความหมายของความเป็นปัญญาเลิศ ว่าหมายถึง ผู้ที่ซึ่งมีคุณลักษณะเกี่ยวข้องกัน 3 ด้าน คือ ความสามารถโดยทั่วไปเหนือคนธรรมดาโดยทั่วไป มีความคิดสร้างสรรค์เหนือกว่าเด็กปกติ กล่าวคือ มีความคิดแนวใหม่ ๆ ไม่ยึดติดกับกรอบความคิดเดิม ถ้าเห็นว่ามันไม่เหมาะสม มีความจริงเป็นของตนเอง และความมุ่งมั่น มุ่งมั่น ความจริงใจในการทำกิจกรรมต่าง ๆ คือ การทุ่มเททำงานอย่างสุดตัวในด้านใดด้านหนึ่ง เป็นระยะเวลานาน ซึ่งจะพัฒนาคุณลักษณะทั้งสามด้านนี้ นำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกัน 3 ด้านของความเป็น Giftedness

ที่มา : “Renzulli’s Graphic Definition of Giftedness” quoted in Piirto J. (1994 , 31)

สเตอร์นเบิร์ก (Sternberg, 1996 อ้างอิงใน อุษณีษ์ โพธิสุข, 2541) ผู้มีชื่อเสียงในทฤษฎีสามเกลียว (Triarchic Theory) ซึ่งได้กล่าวถึงความสามารถของบุคคลเป็น 3 ด้าน คือ

1. พวกนักวิเคราะห์ (Analytic) คือบุคคลที่ทำแบบทดสอบต่าง ๆ ได้ดี เป็นนักแก้ปัญหาและโดดเด่นเรื่องการให้เหตุผล

2. พวกนักสังเคราะห์ (Synthetic) คือบุคคลที่มีความโดดเด่นในเรื่องความคิดแบบสร้างสรรค์ ความลุ่มลึก มองอะไรกว้าง มีญาณปัญญา

3. พวกนักปฏิบัติ (Practical) คือบุคคลที่ประยุกต์สิ่งต่าง ๆ มาใช้ในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน และในอาชีพการงานได้ดี

คลาร์ก (Clark, 1992 : 8 ; 1997 : 26) กล่าวว่า Gifted หมายถึง ผู้ซึ่งแสดงถึงความสามารถระดับสูงทางเชาวน์ปัญญา ความถนัดทางวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ ความเป็นผู้นำที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง และต้องการการบริการ / การช่วยเหลือ หรือกิจกรรมที่นอกเหนือไปจากที่โรงเรียนจัดขึ้นตามปกติ

จากการศึกษาคำจำกัดความของความเป็นเด็กปัญญาเลิศ สามารถสรุปได้ว่า เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถทางเชาวน์ปัญญาโดยทั่วไปอยู่ในระดับที่สูงกว่าเด็กปกติในวัยเดียวกัน มีผลการเรียนรวมทุกวิชา หรือการเรียนวิชาต่าง ๆ อยู่ในระดับสูง เป็นความสามารถทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นเองอย่างชัดเจน มีความถนัดที่โดดเด่นด้านใดด้านหนึ่ง ได้แก่ ความสามารถทางเชาวน์ปัญญา ความสามารถทางภาษา ดนตรี กีฬา ความคิดสร้างสรรค์ แต่ Talented เป็นพวกที่มีความถนัดเฉพาะทาง ซึ่งความถนัดนี้เป็นทักษะที่สามารถเรียนรู้ ฝึกฝน ปฏิบัติ ให้เกิดขึ้นได้

คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ

เด็กปัญญาเลิศ มีลักษณะเป็นเด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูง มีความเฉลียวฉลาดกว่าเด็กทั่วไป ความฉลาดสามารถสังเกตเห็นได้มาตั้งแต่ในวัยเด็กเล็ก เด็กอาจจะเดินได้ วิ่งได้ ในขณะที่อายุน้อย มีพัฒนาการล้ำหน้าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน สามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว หากมีการทดสอบทางด้านสติปัญญา หรือความถนัด เด็กเหล่านี้จะได้คะแนนสูงกว่าเด็กทั่วไป

คุชฎี บริพัตร ณ อยุธยา (2535 : 36 - 39) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของเด็กปัญญาเลิศเมื่อเยาว์วัยไว้ว่า

1. ใช้ศัพท์สูงเกินวัย ทั้งปริมาณคำและคุณภาพของคำมีมาก ใช้ศัพท์สูงและซับซ้อนกว่าเด็กปกติ รวมทั้งการใช้ประโยคได้ยาวกว่าเด็กธรรมดา
2. มีตาแหลมคม รู้จักสังเกตสิ่งต่าง ๆ ได้ถี่ถ้วน และมีความอยากรู้อยากเห็น
3. สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และง่ายดาย
4. มีสมาธิดีเยี่ยม
5. มีความสนใจอย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง

6. มีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ซับซ้อน พิศดาร และเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ
7. มีทักษะสูงในการแยกแยะแจกแจง และมีความโน้มเอียงที่จะเข้มงวดกวดขันกับตนเอง
8. มีความคิดอ่านนอกกระเบียบแบบแผน ชอบคิดอะไรเล่นสนุก ๆ ชอบคิดทำอะไรอย่างอิสระ มีประสาทความรู้สึกลึกซึ้ง ประณีตว่องไวเป็นพิเศษ
9. มีความสามารถที่จะอ่านหนังสือในระดับเดียวกันกับเด็กที่เรียนสูง ได้กว่าสองชั้นเรียนเป็นอย่างน้อย
10. มีความถนัด และความสนใจเป็นพิเศษ

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 152 – 153) กล่าวว่า “ เด็กปัญญาเลิศ ” เก่งในด้านต่อไปนี้

1. ด้านภาษา
 - 1.1 พูดเก่ง
 - 1.2 ใช้ศัพท์สูง
 - 1.3 อ่านหนังสือได้ ไม่ว่าจะป็นหนังสือที่ใช้เรียนในระดับชั้นของตน หรือที่สูงกว่า
 - 1.4 มีทักษะในการสื่อความหมายที่ชัดเจน
 - 1.5 มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้ภาษา
2. ด้านความคิดรวบยอด
 - 2.1 มองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเหตุ และผล
 - 2.2 เป็นคนช่างสังเกต
 - 2.3 มีความจำ เป็นเยี่ยม
 - 2.4 เข้าใจสิ่งที่เป็นนามธรรม เช่น สามารถใช้สิ่งที่เป็นสัญลักษณ์ได้เป็นอย่างดี
3. ด้านสังคม
 - 3.1 เป็นกันเองกับทุกคน
 - 3.2 ชอบคบค้าสมาคมกับคนอื่น
 - 3.3 แสดงออกซึ่งความเป็นผู้นำ
 - 3.4 เป็นคนใจกว้าง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
 - 3.5 มีอารมณ์ขันอย่างมีเหตุผล และเหมาะสม
4. ด้านบุคลิกภาพ และความคิด
 - 4.1 มีกำลังมากมายในด้านร่างกาย
 - 4.2 มีพลังสมอง
 - 4.3 มีแรงจูงใจสูง และเป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเอง

4.4 มีจุดมุ่งหมายในการทำงาน และในชีวิต

4.5 มีช่วงความสนใจยาว

ลักษณะนิสัยเด็กปัญญาเลิศดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ Park (1989 อ้างอิงใน อุษณีย์ โพธิสุข, 2537 : 17 - 19) ซึ่งได้ประมวลบุคลิกลักษณะของเด็กปัญญาเลิศเป็น 4 กลุ่ม ที่มีความสามารถแตกต่างกันดังนี้คือ

1. บุคลิกลักษณะด้านปัญญา (Cognitive Characteristics)

1.1 มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ และแปลค่าของสัญลักษณ์เก่งกว่าเด็กอื่น

1.2 มีความจำที่สูงกว่าเด็กธรรมดา

1.3 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ไว้อย่างมากมาย

1.4 มีความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ อย่างทะลุปรุโปร่ง และลึกซึ้ง

1.5 มีความสามารถในการเชื่อมโยงปัญหา หรือความรู้ที่ได้มา จากส่วนหนึ่ง ไปสู่อีกส่วนหนึ่งได้ดีกว่าเด็กทั่วไป มีความสามารถเรียน ได้เร็วกว่าเด็กคนอื่นถึง 2 – 3 ชั้น

1.6 มีสมาธิเยี่ยม

1.7 มีความอยากรู้อยากเห็น

1.8 มีความสามารถที่จะเรียน ได้อย่างรวดเร็ว

1.9 มีความสนใจหลากหลาย และบ่อยครั้งที่พบว่ากิจกรรมที่สนใจ เป็นกิจกรรมของผู้ใหญ่กว่าทั้งสิ้น

1.10 มีความเหลื่อมล้ำทางเขavnปัญญาความสามารถทางด้านร่างกาย

2. บุคลิกลักษณะทางจิตพิสัย (Affective Characteristics)

2.1 มีความละเอียดอ่อน บางครั้งอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนรอบข้าง ต่อตนเอง

2.2 ชอบที่จะพูดคุยกับผู้ใหญ่ หรือคนที่โตกว่า

2.3 มีความมานะบากบั่นที่จะเห็นผลสำเร็จของงาน ชอบทำงานที่ตนเองสนใจ มิใช่งานที่คนอื่นกำหนด

2.4 ชอบงานสมบูรณ์ไม่มีที่ติ

2.5 มีลักษณะผู้นำสูง

2.6 มีความสนใจเรื่องศีลธรรมจรรยา ความถูกต้อง ความยุติธรรมรวมถึงความชอบธรรมของกฎเกณฑ์ที่สังคมตั้งไว้

2.7 เป็นขุมทรัพย์ทางความรู้ และมีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหายุ่งยากซับซ้อนได้ดี

2.8 มีอารมณ์ขัน

3. บุคลิกลักษณะของเด็กปัญญาเลิศที่สร้างสรรค์ (Characteristics of Creative Students) เด็กปัญญาเลิศเป็นพวกมีความคิดสร้างสรรค์สูง อาจไม่มีลักษณะดังกล่าวข้างต้น บางครั้งมีลักษณะเหมือนพวก “ ผ่าเหล่า ” และโดยปกติครูจะไม่ค่อยชอบเด็กเหล่านี้เท่าใดนัก เด็กพวกนี้มักจะมีลักษณะดังต่อไปนี้

3.1 มีความสามารถทางเชาวน์ปัญญาสูง (High Intelligence) ถึงแม้ว่าความสามารถทางเชาวน์ปัญญากับความสามารถทางความคิดจะไม่ใช่อะไรเดียวกัน แต่พบว่าเด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูงมักจะมีความคิดสร้างสรรค์สูง

3.2 มีธรรมชาติที่จะทดลองความคิดใหม่ ๆ หรือเรื่องใหม่ ๆ อยู่เสมอ

3.3 มีสายตากว้างไกล มองเห็นเรื่องต่าง ๆ ไม่จำกัดอยู่ในวงแคบ แต่จะมองภาพรวมแล้วสามารถแยกย่อยออกเป็นเรื่อง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

3.4 ชอบงานท้าทายที่แปลกใหม่

3.5 มีความคิดเป็นของตนเอง ไม่ชอบ “ คำสั่ง ” จะพยายามหาทางคิดแก้ปัญหาเอง หากคำตอบที่เป็นความคิดแหวกแนวไม่เข้าใจใคร

3.6 ขี้เล่น เป็นคนที่ขี้เล่นทั้งด้านความคิด การกระทำ และผลงานที่ออกมาเพราะความมีอารมณ์ขันที่ซ่อนอยู่อย่างมากมายภายในนั่นเอง

4. บุคลิกลักษณะของเด็กปัญญาเลิศที่เป็นเด็กพิเศษ (Characteristics of Special Population) สภาพแวดล้อมที่บั่นทอนความเป็นปัญญาเลิศ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม หรือสภาพพิการ ส่งผลกระทบต่อสถานะความเป็นปัญญาเลิศมากกว่า เด็กกลุ่มไหน ๆ เด็กชาวเขา เด็กในชุมชนแออัด เด็กที่พ่อแม่อยู่ไม่เป็นหลักเป็นแหล่ง เด็กที่ขาดโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนต่อ เด็กเหล่านี้ขาดโอกาสที่จะได้รับการศึกษา ที่เหมาะสมกับตัวเขา ทำให้เขากลายเป็นคน “ ด้อย ” ไม่สามารถแสดงออกได้ดีเท่าคนอื่น ไม่เข้าใจเหมือนคนอื่นที่เข้าใจ ไม่ได้คิดเหมือนที่คนอื่นคิด สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่บั่นทอนความเป็นเลิศ หรือหนทางของความเป็นเลิศ

เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2542 : 5 – 7) กล่าวว่า “ เด็กและเยาวชนผู้มีปัญญาเลิศ ” โดยเบื้องต้นสามารถแบ่งแยกตามลักษณะพื้นฐานการเรียนรู้ ออกเป็นประเภทดังนี้

1. ลักษณะด้านความรู้ ความคิด

การแสดงออกของแต่ละคน หรือกลุ่ม จะบ่งบอกให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบว่า เด็กและเยาวชนแต่ละคน มีศักยภาพในด้านใดบ้าง ดังนี้

1.1 ความสามารถในการใช้สัญลักษณ์

1.2 ความสามารถในการจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

- 1.3 ความสามารถในการแยกแยะ และเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมากมาย
- 1.4 ความรู้ ความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างลึกซึ้งผิดไปจากเด็กและเยาวชนปกติ
- 1.5 ความพร้อมในการมองสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างชัดเจน
- 1.6 ความสามารถในการพูดชักชวนต่อกลุ่ม
- 1.7 ความอยากรู้อยากเห็นอย่างเข้มข้น
- 1.8 ความสามารถในการเรียนรู้ในสิ่งที่ตนเองสนใจได้อย่างรวดเร็ว
- 1.9 ความสนใจสิ่งต่าง ๆ อย่างหลากหลาย
- 1.10 ความพยายามในการพิสูจน์ความสามารถของตนเอง

2. ลักษณะด้านการแสดงออก

การแสดงออก ครอบคลุมไปถึงเด็ก และเยาวชนที่แสดงออกด้านอารมณ์ ความรู้สึก และบุคลิกภาพ ซึ่งลักษณะการแสดงออกดังกล่าวอาจปรากฏดังนี้

- 2.1 ความรู้สึกต่อตนเอง ผู้อื่นและสภาพแวดล้อม
- 2.2 ชอบคบเพื่อนที่มีอายุมากกว่า
- 2.3 ชะมักเขม้น และมีความตั้งใจในการทำงานสูง
- 2.4 ชอบแสดงออกซึ่งความเป็นผู้นำ
- 2.5 ชอบความเป็นระบบ
- 2.6 ความคิดอิสระ และคิดได้เอง
- 2.7 อารมณ์ขันอย่างมีเหตุผล
- 2.8 วิริยะ อุทสาหะที่จะทำอะไรทุกอย่างได้คืออย่างไม่มีที่ติ

3. ลักษณะด้านความคิดสร้างสรรค์

ลักษณะที่ปรากฏต่อไปนี้ อาจพบได้ในเด็กและเยาวชนที่มีความคิดสร้างสรรค์

- 3.1 เชาวน์ปัญญาด้านความรู้ ความสามารถ อารมณ์-จิตใจสูง
- 3.2 ชอบประสบการณ์ใหม่ ๆ ไม่ยึดมั่นกับสิ่งใดเกินไป
- 3.3 ความสามารถในการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นภาพรวมทั้งหมด
- 3.4 ความคิดอิสระ ยืดหยุ่น
- 3.5 ชอบสนุกกับการคิด ทำทาง และผลงาน
- 3.6 ชอบเสาะแสวงหา ศึกษาค้นคว้า
- 3.7 ไม่ชอบทำอะไรตามอย่างบุคคลอื่น โดยไม่มีเหตุผล

ลักษณะนิสัยต่าง ๆ ของเด็กปัญญาเลิศที่พบบ่อย (ศรีเรือน แก้วกังวาล, 2543 : 56 – 57 ; สุจิรา ภูวนสรพีเชษฐ์, 2540 : 26 – 27) สามารถแจกแจงได้ต่อดังนี้

1. มีทักษะในการใช้ประสาทรับรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ไวเป็นพิเศษ (Heightened perceptual skills) เด็กสามารถสัมผัสและมีปฏิกิริยาต่อสิ่งแวดล้อมอยู่ตลอดเวลา (Acutely aware and responsive) ช่างสังเกต มีประสาทไวตื่นตัวอยู่เสมอ (Observant and highly alert) เป็นพิเศษ (More subtle)

2. มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างเข้มข้น (Intense curiosity) เด็กจะมักตั้งคำถามกับตัวเอง และบุคคลอื่นอยู่เสมอ ๆ พากเพียรที่จะหาคำตอบให้ได้โดยวิธีสำรวจ แสวงหา ค้นคว้าโดยลำพัง และมักหาคำตอบได้ไม่ซ้ำแบบใครเลย (Unusual response)

3. มีความสามารถแก้ปัญหา และมีความเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ในระดับสูง (Advanced problem solving ability and conceptualization) สามารถแก้ปัญหาได้ซับซ้อนเกินวัย สามารถคิดอย่างมีเหตุมีผล ตั้งข้อสรุปได้ ตั้งหลักเกณฑ์อย่างคร่าว ๆ ได้ ประยุกต์ใช้ความเข้าใจประสบการณ์ใหม่ ๆ (Transfer concepts to new setting) ตั้งข้อสันนิษฐานได้

4. มีแรงผลักดันและวิริยะพากเพียร (Motivation and perseverance) มีความรับผิดชอบในงานที่ตัวเองเลือกทำอย่างสูง หมกมุ่นทุ่มเทให้กับงานที่ตนสนใจจนได้ผลงานดีเด่นเป็นที่พอใจ

5. มีแรงผลักดันที่จะประกอบกิจดำเนินงานให้สมบูรณ์ปราศจากที่ติ (A drive to organize and perfect) พยายามทำทุกอย่างให้มีผลดีไม่มีที่ติ โดยมุ่งหาคุณภาพงานมากกว่าสิ่งอื่น

6. ชอบแสวงหาสิ่งที่ท้าทายความคิดอ่าน (Search for challenge) เด็กมักจะเลือกงานที่มีความซับซ้อนพิศดาร (Complexity)

7. มีความคิดอันแยกต่างหาก หรือแปลกพิศดารไม่เหมือนใคร และมีอารมณ์ขัน (Originality and humor) ชอบสิ่งที่จะเสนอความคิดแปลกใหม่ มีความคิดพรั่งพรูออกมามากมาย และมีความคิดที่แตกแขนงออกหลายทาง (Flexible and fluent in generating ideas)

8. มีความสนใจในรายละเอียดต่าง ๆ (Fondness for elaboration) มีความละเอียดถี่ถ้วนในการแสดงรายละเอียดต่าง ๆ (Elaboration) หรือสนใจรายละเอียดอย่างไม่รู้จบสิ้นทุกขั้นตอน

9. เป็นคนเจ้าความคิด และมีอิสระเสรีในการคิด การกระทำ (Resourcefulness and independence) เป็นเด็กที่คิดพึ่งตนเอง หาแนวปฏิบัติด้วยตนเองอยู่เสมอ ชอบคิด และทำอะไรเอง มีความเป็นอิสระ

10. มีความสามารถในการตีความรูปธรรม (Abstract) มีอารมณ์ขันก็คະนอง เวลาใช้คำผันคำพวนต่าง ๆ ชอบเล่นถ้อยคำ

11. มีความรู้สึกอันละเอียดอ่อน และว่องไวต่อสิ่งต่าง ๆ (Acute sensitivity) เป็นเด็กที่มีปฏิกิริยารุนแรงเกี่ยวกับปัญหาทางจริยศึกษา และสังคม ยุติธรรม ทำให้เป็นเด็กเข้มงวดต่อตนเองอย่างเกินขอบเขตเสมอ (Highly self-critical)

ศรียา นิยมธรรม (2540 : 54) ได้กล่าวว่าคุณลักษณะบางอย่างของเด็กปัญญาเลิศ ที่พอจะสังเกตได้คือ

1. มีพัฒนาการทางร่างกาย และจิตใจที่เจริญเติบโตได้เร็วกว่าเด็กปกติ
 2. มีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และง่ายดาย
 3. มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างจริงจัง ชอบซักถาม
 4. มีความสามารถในการแก้ปัญหา การใช้สามัญสำนึก และสามารถนำความรู้ที่มีไปใช้ได้
- ในชีวิตจริง

5. มีเหตุผล ความคิดดี
6. จดจำสิ่งที่เคยเห็นเคยอ่าน ได้รวดเร็ว และแม่นยำ
7. มีความรู้กว้างขวางเกินวัย
8. ใช้คำศัพท์กว้างขวาง ถูกต้อง และปริมาณคำที่รู้จักมีมาก
9. มีความคิดริเริ่ม มีวิธีการ และแนวคิดแปลก ๆ แต่ใช้การได้ดี และมีอารมณ์ขัน
10. เป็นคนตื่นตัว เฉียบแหลม ว่องไว ช่างสังเกต
11. มีแรงจูงใจ และมีความมานะบากบั่น มีความจริงใจในการทำงาน
12. ชอบแสวงหาสิ่งที่ท้าทายความคิดอ่าน

The National Association Gifted Children ของประเทศอังกฤษ ได้กล่าวถึงเด็กปัญญาเลิศ (<http://www.rmplc.co.uk/orgs/nagc/gifted.html>) ว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะ

1. ชอบถามคำถาม และเรียนรู้ได้เร็วกว่าคนอื่น
2. สามารถเก็บจำสิ่งที่ผ่านไปแล้ว ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ
3. มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด
4. มีความรอบรู้รอบตัวอย่างกว้างขวาง และสนใจในสิ่งที่หลากหลาย
5. สนุกกับการแก้ปัญหา เข้าใจสิ่งที่ซับซ้อน และนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ
6. มีจินตนาการกว้างไกล
7. มีอารมณ์ขัน
8. มีความรู้สึกที่มั่นคง และมีความสมบูรณ์แบบในการทำงาน

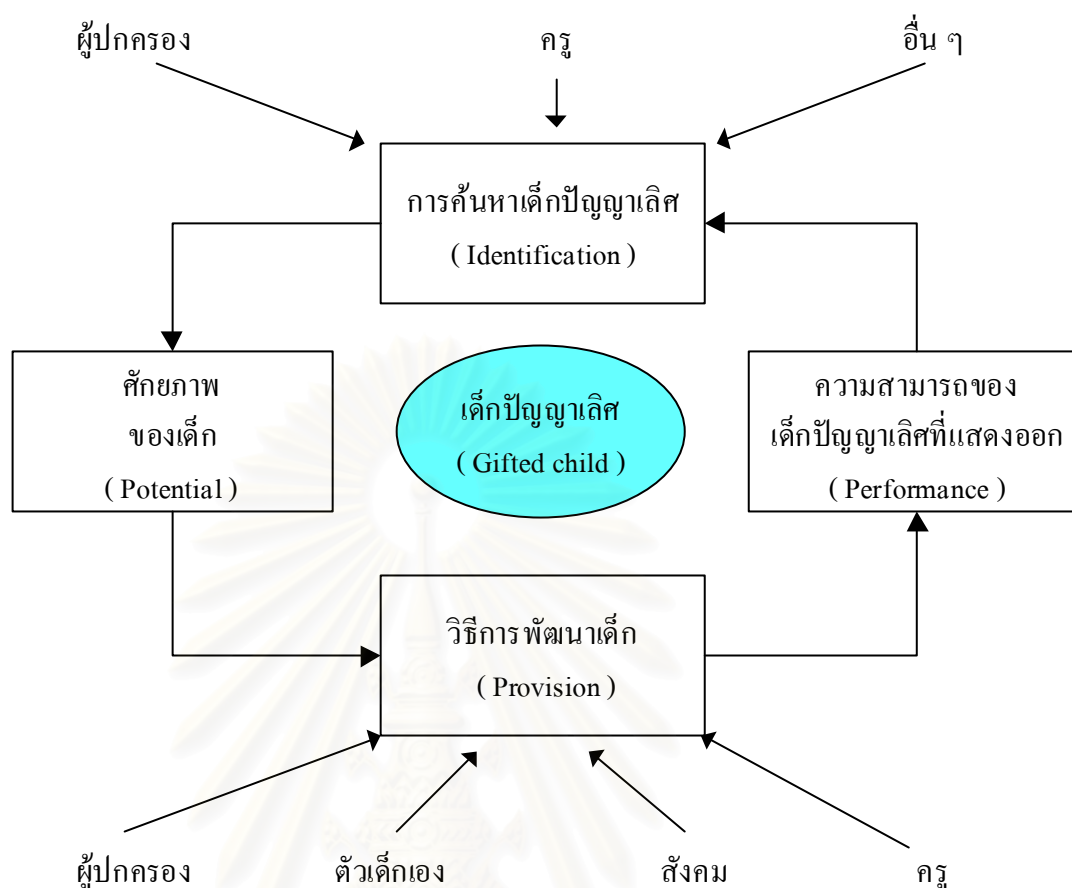
จากลักษณะเด็กปัญญาเลิศดังที่กล่าวมา สามารถสรุปได้ว่าลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ แต่แต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างออกไป และอาจไม่ได้มีลักษณะดังกล่าวทั้งหมด ซึ่งลักษณะที่โดดเด่นที่สามารถสังเกตได้คือ มีพัฒนาการทางร่างกาย และจิตใจที่เจริญเติบโตได้เร็วกว่าเด็กปกติ มีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และง่ายดาย มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างจริงจัง มีความรู้ และใช้คำศัพท์ได้กว้างขวางเกินวัย ดังนั้นจึงควรมีวิธีวัดคุณลักษณะที่ชัดเจน เพื่อจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เขาเหล่านั้นไปถึงศักยภาพสูงสุดที่เขา มีอยู่

การค้นหาเด็กปัญญาเลิศ

เด็กปัญญาเลิศมีความต้องการที่จะได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง จึงจำเป็นต้องค้นหาเด็กปัญญาเลิศให้ได้เร็วเท่าไร จะเป็นผลดีกับเด็กมากเท่านั้น เพื่อที่จะได้รับการส่งเสริมการศึกษาเป็นพิเศษ เพราะเด็กเหล่านี้เรียนได้เร็ว ความจำดีกว่าเด็กปกติมาก ซึ่งไม่ควรเสียเวลาอันมีค่า เพราะทุกคนไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเด็กปัญญาเลิศเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่ายิ่ง

สุมนฉา พรหมบุญ (2536) ได้เสนอรูปแบบของการค้นหาเด็กปัญญาเลิศ ว่าควรกระทำการค้นหา (Identification) โดยเร็วที่สุดเพื่อที่จะส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้มีโอกาสพัฒนาให้เต็มตามศักยภาพของตนเอง ดังภาพที่ 3 รูปแบบในการค้นหาเด็กปัญญาเลิศ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3 รูปแบบในการค้นหาเด็กเก่ง (Identification)

ที่มา : สุมณฑา พรหมบุญ (2536 : 14)

ในลักษณะเดียวกัน เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย (2542 : 12 - 13) ได้เสนอวิธีการค้นหาเด็กปัญญาเลิศ ว่าควรกระทำการค้นหาให้เร็วที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ตามหลักการเด็กปัญญาเลิศจะแสดงความเป็นปัญญาเลิศให้เห็นตั้งแต่เยาว์วัยก่อนเข้าโรงเรียน หากเด็กถูกละเลย ไม่ได้รับการส่งเสริม หรือสนับสนุนในเยาว์วัย ก็ควรจะต้องค้นหาความสามารถที่หลงเหลืออยู่ในเวลาต่อไป การค้นหาหาเด็กปัญญาเลิศมีวิธีการ 3 วิธี คือ

1. พิจารณาจากความสามารถของเด็กที่แสดงความสามารถออกมา
2. พิจารณาจากการเข้าร่วมกิจกรรมของเด็กว่ามีความสนใจ และเอาใจใส่กิจกรรมต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด
3. ใช้เครื่องมือที่เป็นทางการ หรือเครื่องมือที่จะลึกเฉพาะด้าน เช่น แบบเสนอรายชื่อจากครู / บิดามารดา / เพื่อน แบบวัดเชาวน์ปัญญารายบุคคล แบบวัดทัศนคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเชิงวิชาการ ผลงานดีเด่น และรูปแบบการเรียนรู้

การค้นหาเด็กปัญญาเลิศ เป็นเรื่องของผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น ผู้ปกครอง ครู จะต้องทำการค้นหาให้เร็วที่สุด เพื่อที่จะได้ให้การช่วยเหลือ ส่งเสริม และพัฒนาความสามารถที่เด็กมีอยู่ให้ได้เต็มตามศักยภาพต่อไป

กระบวนการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ

กระบวนการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ ต้องเป็นกระบวนการที่มีระบบขั้นตอน เนื่องจากเด็กแต่ละคนมีความสามารถทางปัญญา และความสามารถเฉพาะทางด้านต่าง ๆ ทั้งที่สังเกตเห็นได้ และไม่สามารถสังเกตเห็นได้ นักการศึกษาจึงได้พยายามคิดหาวิธี และเครื่องมือเพื่อช่วยคัดแยกเด็กปัญญาเลิศในด้านต่าง ๆ โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ฮาเกน (Hagen , 1980 อ้างอิงใน ดวงเดือน อ่อนน่วม, 2529 : 20 – 32) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนในการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ ที่มีประสิทธิภาพไว้ดังต่อไปนี้

1. กำหนดความหมายของคำว่า “ ปัญญาเลิศ ”
2. กำหนดแหล่งข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กที่ถูกต้อง และสมบูรณ์ที่สุด ข้อมูลควรได้มาจากทั้ง ภายใน และภายนอกโรงเรียน แหล่งข้อมูลที่ควรนำมาพิจารณามีดังต่อไปนี้
 - 2.1 เอกสารของโรงเรียนเป็นแหล่งที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก ซึ่งโรงเรียนเก็บรวบรวมไว้ เช่น ประวัติเด็ก สมุดประจำชั้น สมุดรายงาน
 - 2.2 ครู ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่ามาก เพราะครูเป็นผู้มีโอกาสสังเกตเด็กในห้องเรียน จึงสามารถตัดสินใจได้ว่าเด็กคนใดมีความสำเร็จในการทำงานมากน้อยเพียงใด ทั้งยังสามารถสังเกตพฤติกรรมของเด็กที่สนองตอบต่องานต่าง ๆ ได้อีกด้วย
 - 2.3 พ่อแม่เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุดอีกแหล่งหนึ่ง เพราะมีโอกาสสังเกตเด็ก ในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ กัน ได้มากกว่าครู จึงสามารถให้ข้อมูลได้กว้างกว่า
 - 2.4 บุคลากรอื่นภายนอกโรงเรียน ที่เด็กเข้าร่วมกิจกรรมด้วย
 - 2.5 ตัวเด็กเอง กล่าวคือ เด็กยังโตเท่าไรก็สามารถเป็นแหล่งข้อมูลได้ดีขึ้นเท่านั้น เมื่อใดก็ตามที่มีการทดสอบ หรือสังเกตพฤติกรรมของเด็กในสภาพที่ต้องแก้ปัญหา แสดงว่ากำลังใช้ตัวเด็กเองเป็นแหล่งข้อมูล สำหรับข้อมูลบางอย่าง เช่น แรงบันดาลใจ ความสนใจ ความรู้สึก ตัวเด็กเองเป็นแหล่งข้อมูลที่ดีที่สุดเพียงแหล่งเดียวที่หาได้
 - 2.6 ผลงานที่เด็กสร้างขึ้น ถือเป็นสิ่งที่มีคุณค่ามาก เมื่อต้องการศึกษาความคิดริเริ่ม หรือความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก

2.7 เพื่อนร่วมชั้นหรือเพื่อนสนิท สามารถนำมาใช้เป็นแหล่งข้อมูลได้เฉพาะ ในกลุ่มเด็กอายุ 10 ขวบขึ้นไป เพราะเด็กเล็กกว่าอาจจะยังไม่สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของเพื่อนได้ เพื่อนเป็นแหล่งข้อมูลที่ดีในเรื่องเกี่ยวกับความเป็นผู้นำ ความสามารถในการแก้ปัญหา บางอย่าง โดยเฉพาะเกี่ยวกับพรสวรรค์ต่าง ๆ เช่น ด้านการเล่นดนตรี

3. เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการหลาย ๆ วิธีดังนี้

3.1 การรวบรวมข้อมูลเอกสารของโรงเรียน ช่วยให้ทราบพัฒนาการทางการเรียน ของนักเรียนได้ เอกสารที่เป็นระบบ และสำคัญที่สุด คือ ผลการเรียนของนักเรียน

3.2 การทดสอบ แบบทดสอบที่สามารถนำมาใช้ได้ดี ได้แก่ แบบทดสอบมาตรฐาน ซึ่งเป็นแบบสอบเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่ม แบบสอบมาตรฐานที่ควรนำมาใช้คือ

- 1) แบบวัดความถนัดทางการเรียน หรือแบบวัดเชาวน์ปัญญาที่นิยมใช้กันมาก คือ
The Revised Stanford – Binet Test of Intelligence และ
Wecheler Intelligence Scales for Children Revised

2) แบบสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีที่สุดคือ แบบสอบวัดทักษะทางวิชาการ
ทั่วไป

- 3) แบบวัดความคิดสร้างสรรค์

3.3 การสังเกตย้อนหลังโดยผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ครู และผู้ปกครอง จะสามารถสังเกตได้ดีกว่าใช้เครื่องมืออื่นใดในลักษณะเหล่านี้ได้แก่

1) การใช้ภาษา รวมทั้งการรู้จักคำต่าง ๆ การใช้ได้ถูกต้อง และความซับซ้อนในการผูกประโยค

2) คุณภาพของคำถามของเด็ก เช่น ความแปลกของคำถาม การหยั่งรู้ในคำถาม เป็นสิ่งที่สามารถจำแนกความสามารถของเด็กได้

3) คุณภาพของตัวอย่าง หรือรายละเอียดต่าง ๆ ที่ใช้ประกอบอธิบาย หรือการบรรยายเหตุการณ์ต่าง ๆ การเล่าเรื่อง

- 4) ความสามารถในการใช้เหตุผล และการแสดงออกเชิงปริมาณ

5) ความสามารถในการคิด หรือดัดแปลงยุทธวิธีที่มีระบบเพื่อการใช้แก้ปัญหา และความสามารถในการเปลี่ยนยุทธวิธี เมื่อทราบว่าการใช้ยุทธวิธีเดิมประสบความสำเร็จ

- 6) การแสดงออกด้านทักษะต่าง ๆ ซึ่งไม่เหมือนเด็กในวัยเดียวกัน

7) การประยุกต์ใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน แสดงถึงความสามารถในการสร้างสรรค์และการแก้ปัญหา

- 8) การมีความรู้ แสดงถึงความสนใจ ในเรื่องต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และความ

สามารถในการจดจำ

- 9) การมีความรู้สึกต่อเรื่องที่สนใจติดต่อกันเป็นเวลานาน
- 10) การสะสมสิ่งต่าง ๆ ที่แปลกแตกต่างไปจากเด็กคนอื่น
- 11) การศึกษามุ่งมั่นในการทำงานให้สำเร็จ
- 12) การสนใจงานที่ทำทนายเขาวนปัญญา และความสามารถ งานที่ยุ่งยากซับซ้อน
- 13) มีความอยากรู้อยากเห็นเมื่อพบสถานการณ์หรือสิ่งของใหม่ ๆ
- 14) การวิจารณ์งานของตนเอง อย่างตรงไปตรงมา สามารถประเมินผลงานของตนเองได้ซึ่งแสดงถึงความสามารถในการวิเคราะห์ตนเอง

3.4 การรายงานด้วยตนเอง เป็นวิธีที่มีประโยชน์ในการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ ความรู้สึก แรงบันดาลใจ งานอดิเรก กิจกรรม หรือรางวัลที่ได้รับนอกโรงเรียน รูปแบบการรายงานด้วยตนเองที่เหมาะสมที่สุดคือ การทำแบบวัดชีวประวัติ (Biographical data inventory)

4. การกำหนดวิธีพิจารณาข้อมูล เมื่อรวบรวมข้อมูลโดยวิธีต่าง ๆ หลายวิธีแล้ว ควรให้น้ำหนักแก่ข้อมูลแต่ละพวกโดยคำนึงถึงความหมายของคำว่า “ เด็กปัญญาเลิศ ” ที่กำหนดไว้ในกรณีที่ข้อมูลมีความไม่สอดคล้องกัน ควรให้น้ำหนักต่อข้อมูลที่รวบรวมได้จากกระบวนการที่เชื่อถือได้มากที่สุด เพื่อใช้ในการตัดสินใจคัดแยกเด็กเข้าร่วมโปรแกรม

ผดุง อารยะวิญญู (2533 :154 – 157) กล่าวว่า การคัดเลือกเด็กปัญญาเลิศ จะต้องสอดคล้องกับขบวนการที่จะตามมา ได้แก่ เป้าหมายการศึกษา วัตถุประสงค์ การจัดหลักสูตร วิธีสอน และการประเมินผลการศึกษา การคัดเลือกเด็กปัญญาเลิศนั้น ควรเริ่มในวัยเด็ก ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ ส่งเสริมเด็กได้ทันทั่วทั้ง ในการคัดเลือกเด็ก ผู้ที่ทำหน้าที่คัดเลือก ควรใช้วิธีการหลาย ๆ วิธีร่วมกัน ไม่ควรใช้วิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว ทั้งนี้เพราะว่าเด็กอาจมาจากสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การทดสอบ หากเด็กมีปัญหาทางอารมณ์ ภาษา และการพูดด้วยแล้ว การทดสอบตลอดจนการแปลผลคะแนน จะต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง โดยใช้วิธีการคัดเลือกวิธีใดวิธีหนึ่งต่อไปนี้

1. การคัดเลือกเด็กตามวิธีของ โกวาน (Gowan) ซึ่งได้เสนอแนะวิธีคัดเลือกเด็กปัญญาเลิศ ดังนี้

1.1 คัดเลือกเด็กที่หลายคนเห็นว่าเป็นเด็กฉลาด โดยเลือกมาประมาณอย่างน้อย 1 % และอย่างมากไม่เกิน 10 % ยกเว้นโรงเรียนที่คัดเลือกเด็กโดยวิธีสอบเข้า การคัดเลือกเด็กไว้เป็นเด็กปัญญาเลิศอาจคัดเลือกไว้เกิน 10 %

1.2 ทดสอบเด็กโดยใช้แบบสอบวัดระดับเชาวน์ปัญญา ที่เป็นการทดสอบพร้อมกันครั้งละหลาย ๆ คน คัดเลือกเด็กที่ได้คะแนนสูงสุด 10 % เด็กเหล่านี้จัดเป็นเด็กปัญญาเลิศ ส่วนเด็กที่เหลือให้จัดไว้กลุ่มต่างหาก เด็กกลุ่มนี้อาจเรียกว่า “ อ่างเก็บน้ำ – Reservoir ”

1.3 ให้ครูประจำชั้นคัดเลือกเด็กในชั้นจำนวนหนึ่ง เด็กที่จะคัดเลือกควรมีลักษณะดังนี้

- 1) เรียนเก่ง
- 2) รู้คำศัพท์มาก
- 3) มีความคิดสร้างสรรค์สูง
- 4) มีความเป็นผู้นำ
- 5) มีความสนใจ และเก่งในวิชาวิทยาศาสตร์
- 6) มีความคิดเชิงวิจารณ์สูง
- 7) มีทักษะพิเศษ แต่ชอบรบกวนความสงบของห้องเรียน
- 8) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
- 9) มีเพื่อนมากที่สุด
- 10) มีพ่อ แม่ ผู้ปกครองที่สนใจ ส่งเสริมการเรียนของเด็ก

1.4 ทดสอบเด็กที่คัดเลือกในข้อ 1.3 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คัดเด็กที่เก่งที่สุด 10 % ไว้ ส่วนเด็กที่เหลือจัดไว้ในกลุ่ม “ อ่างเก็บน้ำ ” (ตามข้อ 1.2)

1.5 ครูใหญ่ ครูประจำวิชา ครูแนะแนว และครูอื่นที่เคยสอน หรือรู้จักเด็กเป็นอย่างดี ทำการคัดเลือกเด็ก โดยเลือกเด็กที่มีคุณสมบัติ เป็นหัวหน้ากลุ่มนักเรียน มีความชำนาญพิเศษเฉพาะด้าน มีพ่อแม่ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจ และการศึกษาดี เป็นเด็กฉลาด แม้มีปัญหาในการอ่าน ปัญหาทางอารมณ์ เป็นเด็กที่คณะกรรมการ มีความเห็นว่าจะจะเป็นเด็กปัญญาเลิศ นำรายชื่อเด็กดังกล่าวข้างต้นไปลงใน “ อ่างเก็บน้ำ ”

1.6 เรียงลำดับรายชื่อเด็ก และระบุว่าเด็กแต่ละคนถูกกล่าวถึงกี่ครั้ง

1.7 เด็กใน “ อ่างเก็บน้ำ ” เหล่านี้ หากคนใดถูกกล่าวถึง 3 ครั้ง ขึ้นไป ให้จัดเป็นเด็กปัญญาเลิศได้

1.8 เด็กใน “ อ่างเก็บน้ำ ” เหล่านี้ หากคนใดถูกกล่าวถึง 2 ครั้ง ให้นำไปทดสอบโดยใช้แบบทดสอบ Stanford – Binet

1.9 เด็กใน “ อ่างเก็บน้ำ ” ที่ถูกกล่าวถึงเพียงครั้งเดียวให้ปล่อยกลับชั้นเรียนไป

1.10 เด็กที่ผ่านการทดสอบ (ใช้จุดตัดเป็นเกณฑ์) โดยแบบทดสอบ Stanford – Binet ให้จัดเป็นเด็กปัญญาเลิศ เด็กที่ไม่ผ่านให้กลับเข้าชั้นเรียนไป หากมีเวลา หรือกรรมการเห็นว่าเหมาะสม ควรทดสอบเด็กในข้อ 1.9 ด้วย และปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 1.10

ในการคัดเลือกครูควรพิจารณา และสังเกต เด็กด้วยโอกาสทางเศรษฐกิจ และสังคม เช่น เด็กที่พ่อแม่มีฐานะยากจน เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ เด็กที่มีปัญหาในการอ่าน เด็กที่มีความเป็นผู้นำ ทางโรงเรียนควรรหาทางช่วยเหลือเด็กเหล่านี้เป็นพิเศษ

2. การคัดเลือกอย่างเป็นทางการ

วิธีการต่อไปนี้เป็นวิธีคัดเลือกเด็ก ซึ่งโรงเรียนที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศควรนำมาใช้

2.1 การคัดเลือกเบื้องต้น

การคัดเลือกเบื้องต้นควรเป็นหน้าที่ของ ครูประจำชั้น ครูประจำวิชา ผู้ปกครอง เพื่อนร่วมชั้นของนักเรียน โดยบุคคลดังกล่าวนี้ทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมของเด็กปัญญาเลิศ ตามคำจำกัดความที่ทางโรงเรียน หรือผู้ที่รับผิดชอบทางการศึกษาตกลงกัน

2.2 การวัดทางจิตวิทยา

การวัดทางจิตวิทยาส่วนมากเป็นการวัดเชาวน์ปัญญา แบบวัดเชาวน์ปัญญาที่ใช้คือ

- 1) Stanford – Binet Intelligence Scale
- 2) Wechsler Intelligence Scale for Children
- 3) Peabody Picture Vocabulary Test
- 4) California Tests of Mental Maturity

2.3 พิจารณาจากผลการเรียน โดยเฉพาะคะแนนจากวิชา วิทยาศาสตร์และภาษา

2.4 การวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ที่ควรใช้ ได้แก่

- 1) Torrance Tests of Creative Thinking (ทั้ง Verbal และ Figural)
- 2) Guilfords Test of Creativity (ทั้ง Verbal และ Figural)

2.5 การวัดบุคลิกภาพ แบบวัดบุคลิกภาพที่ควรใช้ ได้แก่

- 1) California Tests of Personality หรือแบบวัดบุคลิกภาพอื่นที่มีลักษณะคล้ายกัน
- 2) การสัมภาษณ์

2.6 ข้อมูลอื่น ๆ ที่คณะกรรมการตัดสินใจ ใช้ในการคัดเลือก

อัญชลี สารรัตน์ (2533 : 20) ได้รวบรวมรายละเอียดของเครื่องมือที่นำมาใช้คัดแยกเด็กปัญญาเลิศออกจากเด็กทั่วไป ดังนี้

1. เครื่องมือสำหรับคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ ได้แก่

1.1 แบบวัดเชาวน์ปัญญา

1.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์

- 1.3 แบบวัดความคิดสร้างสรรค์
- 1.4 แบบวัดที่ไม่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม (Culture free)
- 1.5 แบบวัดความถนัด
2. การวัดพฤติกรรมเด็กปัญญาเลิศ
 - 2.1 การสัมภาษณ์
 - 2.2 การศึกษาเฉพาะกรณี
 - 2.3 ผลการเรียนรู้
 - 2.4 การแสดงความสามารถพิเศษ
 - 2.5 การตรวจ หรือลงบันทึกพฤติกรรม (Behavioral checklist)

ศรียา นิยมธรรม (2535 : 7 – 9) กล่าวว่า การคัดแยกเด็กมีอยู่หลายวิธี ชั้นแรกเป็นการระบุชื่อง่าย ๆ และใช้เครื่องมือประเภทตรวจสอบ หรือสำรวจจากแบบฟอร์มต่าง ๆ กัน ตามความเหมาะสม กระบวนการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน กล่าวคือ

1. ขั้นเสนอชื่อ เป็นการให้ผู้ใกล้ชิด และรู้จักเด็ก ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครอง ครู เพื่อน หรือตัวเด็กเอง เป็นผู้ให้รายละเอียดโดยมีแบบตรวจสอบรายการระเบียบประวัติ หรือแบบสอบถามให้ตอบ ทั้งนี้เป็นการอาศัยการสังเกตของบุคคลเหล่านี้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากแบบสอบถาม ระเบียบประวัติ หรือแบบตรวจสอบ การสัมภาษณ์ เป็นวิธีหนึ่งที่รายงานเรื่องเกี่ยวกับตัวเด็ก

2. การคัดแยกอย่างเป็นทางการ ใช้เกณฑ์การคัดแยกตามหลักวิชาการ อย่างเป็นทางการ โดยใช้เครื่องมือที่ง่ายและรวดเร็ว ผู้ใช้ต้องมีความชำนาญ

3. ขั้นวินิจฉัย โดยใช้เครื่องมือเป็นทางการเพื่อทดสอบความสามารถด้านต่าง ๆ ของเด็ก อย่างละเอียดกว่า 2 ชั้นแรก เป็นการดำเนินการต่อจาก 2 ชั้นแรก เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบวัดเชาว์ปัญญารายบุคคล แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ แบบวัดความถนัด แบบสำรวจความสนใจ

การคัดแยกวินิจฉัยทั้ง 3 ขั้นตอน มีข้อจำกัดตามตารางที่ 1

วิธีการ	ข้อจำกัด
<p>การสังเกตของครู (Teacher Observation)</p>	<p>อาจผิดพลาดที่มองข้ามเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่เป็นจริง เด็กเสียเปรียบด้วยโอกาสด้านสังคมและวัฒนธรรม เด็กมีปัญหาด้านแรงจูงใจ หรือมีปัญหาทางอารมณ์ หรือมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อโรงเรียน จึงจำเป็นต้องได้รับการ ตรวจสอบเพิ่มเติมจากแบบวัดมาตรฐาน ทางเชาวน์ปัญญา และผลสัมฤทธิ์</p>
<p>แบบวัดเชาวน์ปัญญารายบุคคล (Individual Intelligence Tests)</p>	<p>เป็นวิธีที่ดีที่สุด แต่แพงในแง่ที่ต้องใช้ผู้ทดสอบมืออาชีพ ซึ่งต้องจ่ายค่าเสียเวลาและค่าบริการ และไม่เหมาะสม ที่จะนำมาใช้ในการคัดแยกเบื้องต้นที่โรงเรียน โดยเฉพาะ ในที่มีบริการทางจิตวิทยาจำกัด หรือขาดแคลน</p>
<p>แบบวัดเชาวน์ปัญญาแบบกลุ่ม (Group Intelligence Tests)</p>	<p>ดีสำหรับใช้ในการคัดแยก แม้ว่าอาจไม่สามารถแยกเด็กที่มี ปัญหาทางการอ่าน เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ เด็กที่มีปัญหา ด้านแรงจูงใจ เด็กที่ด้อยโอกาสทางวัฒนธรรมได้</p>
<p>แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ (Achievement Test Batteries)</p>	<p>ไม่สามารถระบุเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะทางที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าที่เป็นจริง นอกจากนี้ ก็มีข้อจำกัดทำนองเดียวกันกับแบบวัด เชาวน์ปัญญาแบบกลุ่ม</p>
<p>แบบวัดความคิดสร้างสรรค์ (Creativity Tests)</p>	<p>มีค่าความเที่ยงตรงไม่แน่นอน แสดงให้เห็นชัดในการระบุ เด็กที่มีความคิดเอนกนัย ที่อาจถูกมองข้ามไปจากการ วัดเชาวน์ปัญญาแต่แคบไปหากใช้เฉพาะแบบทดสอบนี้ โดยไม่มีแบบทดสอบอื่น ๆ มาประกอบ</p>
<p>แบบสำรวจผู้ปกครอง (Parent Checklists)</p>	<p>ปกติผู้ปกครองมักจะรู้จักเด็กของตัวเอง ในบางโรงเรียนไม่มี นโยบายจะให้ผู้ปกครองมาเกี่ยวข้อง ผู้ปกครองส่วนมาก ปรารถนาจะให้จัดหลักสูตรพิเศษให้เด็ก แต่ก็ไม่ยอมให้ ขนานนามเด็ก บางครั้งประเมินค่าต่ำกว่าที่เป็นจริง</p>
<p>การเสนอชื่อของเพื่อน (Peer Nominations)</p> <p>ความเห็นของตนเอง (Pupil Self - Nomination)</p>	<p>เด็กนักเรียนโดยทั่วไปมักเชื่อถือได้ในการระบุว่าเพื่อนคน ไหนเก่ง และเก่งในเรื่องอะไร แต่ควรใช้เครื่องมืออื่น ๆ ด้วย โดยทั่วไปเด็กนักเรียนมักตรงไปตรงมา ต้องการวิธีการที่ เห็นอกเห็นใจ และอาจจะดีที่สุดโดยการสัมภาษณ์</p>

ตารางที่ 1 ข้อจำกัดในการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ

ที่มา : ศรียา นิยมธรรม (2535 : 8 - 9)

กระบวนการคัดแยกดังกล่าวสอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิ์สุข (2536 : 148) ที่ได้รวบรวมขั้นตอนในการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ โดยมีขั้นตอนที่แบ่งกว้าง ๆ เป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 เป็นการกรอง หรือเสนอชื่อเด็กอย่างคร่าว ๆ ว่าเด็กคนใดน่าจะอยู่ในข่ายของปัญญาเลิศ ด้านต่าง ๆ ขั้นนี้ถึงแม้ว่าเป็นขั้นตอนแรก แต่นับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่ง เพราะแบบสำรวจที่สอบถามครู ผู้ปกครอง เพื่อน หรือตัวเด็กเองนั้น พัฒนามาจากผลงานการวิจัย ที่กลั่นกรองแล้ว ในเรื่องลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ ในด้านต่าง ๆ และที่สำคัญ คือ แบบสอบถาม ซึ่งเป็นแนวทางให้ทั้งครู และผู้ปกครองเริ่มสังเกตพฤติกรรมของเด็กในแง่มุมที่กว้างขึ้น เข้าใจเด็กขึ้น เป็นจุดแรกในการแก้ไขเรื่องความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเรื่องคุณลักษณะของเด็ก ข้อมูลที่ใช้ในการสำรวจเด็กในขั้นนี้จะอยู่ในรูปของแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ ระเบียบประวัติ และข้อมูลที่น่าสนใจ เกี่ยวกับตัวเด็กอื่น ๆ เป็นต้น

ขั้นที่ 2 เป็นขั้นที่ใช้แบบสอบถามอย่างละเอียดขึ้น อาศัยข้อมูลพื้นฐานจากข้อมูลขั้นที่ 1 มาเป็นแนวทางในการทดสอบเพิ่มเติม เพื่อได้ความเชื่อมั่นที่ดีขึ้น หรือเพื่อให้ข้อสงสัยใด ๆ ชัดเจนขึ้น การทดสอบขั้นนี้อาจใช้แบบทดสอบทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ เช่น แบบวัดเชาวน์ปัญญาแบบกลุ่ม-เดี่ยว แบบวัดความถนัด แบบวัดความสามารถเฉพาะทาง เช่น ดนตรี หรือความสามารถทางกีฬา รวมถึงแบบวัดทางบุคลิกภาพอื่น ๆ ที่สามารถให้ ข้อมูลแบบเจาะลึก กว่าขั้นที่ 1 เป็นกระบวนการทางเทคนิควิชาการเฉพาะด้าน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุปและวินิจฉัย หากจำเป็นอาจใช้ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องเฉพาะด้าน เป็นข้อมูลสุดท้ายที่มีความสำคัญในการวางแผนการศึกษา หรือให้ความช่วยเหลือเด็กต่อไป

ศรียา นิยมธรรม (2542 : 311 – 312) ได้กล่าวถึงการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศว่า จุดมุ่งหมายใหญ่ของการดำเนินการคัดแยกคือ การรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผลงานของเด็ก ที่จะบ่งชี้ว่าเด็กมีความสามารถสูงเป็นพิเศษในด้านที่โรงเรียนระบุไว้ในคำนิยามของ ความเป็นผู้มีปัญญาเลิศ หรือไม่รวมถึงผลการสอบที่ครูให้เด็กทุกคนสอบ เช่น แบบสอบมาตรฐาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือแบบวัดความถนัด ผลการสอบตามหลักสูตร และเทคนิคพิเศษที่ออกแบบเพื่อเก็บรวบรวม ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กคนใดคนหนึ่งที่คิดว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียน ส่วนใหญ่นักวินิจฉัย หรือ ผู้ประสานงานการจัดโปรแกรม อาจเป็นผู้ดำเนินการในขั้นนี้ ในโรงเรียนเล็ก ๆ มักเป็นงานของครูที่สอนเด็กนั่นเอง ในการได้ข้อมูลเกี่ยวกับผลงานของเด็กคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ ครูสามารถคัดได้จากแบบวัดเชาวน์ปัญญาฉบับมาตรฐานแบบกลุ่ม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือคะแนนจากการ วัดความคิดสร้างสรรค์ หรืออาจจะให้นักจิตวิทยาประจำโรงเรียน หรือนักวินิจฉัยทางการศึกษาช่วยวัดให้ ครูสามารถสังเกตผลงานเด็กขณะที่อยู่ในชั้นเรียนปกติ สัมภาษณ์ครูที่สอน

ในชั้นเรียน ตลอดจนการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง และตัวเด็กเอง ตรวจสอบผลงานเด็ก หรือจัดให้ ผู้เชี่ยวชาญมาประเมินผลงานนั้น ๆ ตรวจสอบระเบียบสะสมของทางโรงเรียน ตลอดจนรูปแบบของ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เปรียบเทียบกับ ผลการประเมินจากการคาดหวัง ปกติมักใช้คะแนน เขาวัวปัญญา กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ที่เป็นจริง หรือขอให้ครูประจำชั้นทำโปรแกรมเพิ่มแล้วสังเกต ผลงานของเด็ก (ตามตารางที่ 2 ตารางการคัดแยกและวินิจฉัยเด็ก) สิ่งที่สำคัญที่สุดในการคัดแยก คือ การใช้ข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับเด็ก ที่คิดว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ ให้มากที่สุดเท่าที่จะ เป็นได้ เด็กเหล่านี้อาจเป็นเด็กที่ได้ข้อมูลจากการให้ชื่อของผู้ปกครอง ครู หรือคนอื่น ๆ แล้วจึง ทดสอบเพิ่มเติม และการสังเกตเพื่อดูว่าเด็กมีลักษณะต่าง ๆ ที่บ่งชี้ว่า เป็นปัญญาเลิศหรือไม่

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามที่ควรได้คำตอบ	แหล่งข้อมูล	ผู้รับผิดชอบ
1. ผลจากการทดสอบโดยใช้ แบบทดสอบมาตรฐานบ่งบอก ว่าเด็กแตกต่างไปจากเพื่อน ๆ หรือไม่	แบบทดสอบกลุ่ม แบบทดสอบรายบุคคล	ครูสอนเด็กปัญญาเลิศ ครูประจำชั้น/ครูในชั้นปกติ นักจิตวิทยาโรงเรียน นักวินิจฉัย
2. ผลงานของเด็กในชั้นเรียน แสดง ให้เห็นว่าเด็กมีความสามารถ เหนือคนอื่นหรือมีความถนัด พิเศษเฉพาะทางหรือไม่	การสังเกตในชั้นเรียน การประเมินผลงาน แบบประเมินค่าหรือตรวจสอบ ลักษณะของเด็ก	ครูสอนเด็กปัญญาเลิศ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่าง ๆ ครูในชั้นเรียนปกติ
3. พฤติกรรมของเด็กเมื่ออยู่ที่บ้าน บ่งชี้ถึงความสามารถพิเศษ หรือความถนัดเฉพาะทางหรือไม่	สัมภาษณ์ผู้ปกครอง สังเกตที่บ้าน แบบประเมินค่าหรือตรวจสอบ พัฒนาการเด็กที่บ้าน	ครูสอนเด็กปัญญาเลิศ นักวินิจฉัย
4. เด็กที่มีประวัติว่ามีผลงานดีเด่น หรือไม่	ตรวจสอบรายงานของโรงเรียน สัมภาษณ์ครูเก่า ๆ สัมภาษณ์ผู้ปกครอง	ครูสอนเด็กปัญญาเลิศ ครูในชั้นเรียนปกติ นักวินิจฉัย
5. การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ปกติทำทนายหรือให้โอกาส แก่เด็ก พอที่จะพัฒนาความ สามารถพิเศษหรือไม่	การปรับพฤติกรรมอย่างเป็น ระบบในชั้นเรียน การสังเกตผลของการปรับ พฤติกรรม การสัมภาษณ์ครูที่เคยสอนและ ครูที่สอนปัจจุบัน การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง การสัมภาษณ์เด็กนักเรียน	ครูสอนในชั้นปกติ ครูสอนเด็กปัญญาเลิศ
6. ความแตกต่างของผลการทดสอบ จากข้อสอบมาตรฐานกับ พฤติกรรมของเด็กในชั้นเรียน หรือที่บ้านมีอะไรบ้าง	เปรียบเทียบผลงานที่คาดหวัง กับที่ปรากฏจริง	ครูสอนเด็กปัญญาเลิศ นักวินิจฉัย

ตารางที่ 2 วิธีการคัดแยกและวินิจฉัยเด็กปัญญาเลิศ

ที่มา : ศรียา นิยมธรรม (2542 : 327 - 328)

จากการศึกษาเด็กปัญญาเลิศในประเทศแคนาดา (ผกาทิพย์ ศิริรัตนชัย, 2542 : 15 - 16 แปลและเรียบเรียงจาก Gifted Education in the Early and Middle Years – CANADA) พบว่าการจัดจำแนกเด็กปัญญาเลิศนั้นเป็นที่ยอมรับว่าครูจะอยู่ในระดับต้นของกระบวนการจัดจำแนก นอกจากนั้นการคัดแยกยังต้องพิจารณาจาก ผลผลิตของเด็ก ข้อมูลทดสอบ กลุ่มเพื่อน ข้อมูลการแสดงผลงาน ข้อมูลของครู ข้อมูลของผู้ปกครอง และตัวเด็กปัญญาเลิศเอง มาเป็นส่วนประกอบในการคัดแยกด้วย

ดังนั้นในกระบวนการคัดแยกจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่บ่งบอกว่า เป็นเด็กปัญญาเลิศให้มากที่สุด ประกอบกับการใช้เครื่องมือในการคัดแยก ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์นั้น ๆ

หลักสูตรและการเรียนการสอน

การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ต้องคำนึงถึงคุณลักษณะความสามารถ ความต้องการที่เด็กมีอยู่เป็นเกณฑ์ จึงจะสามารถวางเป้าหมายในการจัดหลักสูตร ได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการให้ได้มากที่สุด

Tennant (1979 อ้างอิงใน ดวงเดือน อ่อนน่วม, 2529 : 50 – 53) ได้เสนอแนวคิด ในการพัฒนาหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ด้วยการขยายหลักสูตรปกติออกไป เรียกว่าหลักสูตรขยายสำหรับเด็กปัญญาเลิศ (Gifted Extension Model) ซึ่งครอบคลุมด้านเนื้อหา (Content) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา (Content) ขยาย และพัฒนาเนื้อหาในหลักสูตรให้เพิ่มขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคิด
2. ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต (Process and Output) แม้ว่าหลักสูตรของเด็กปัญญาเลิศจะไม่ได้เน้นที่ผลผลิต กล่าวคือ ไม่ได้มุ่งในการหาผลประโยชน์จากเด็ก แต่ต้องการส่งเสริมความสามารถที่เป็นพิเศษของเด็ก ซึ่งผลผลิตที่ย่อมเป็นสิ่งที่คุณค่าด้วย การตัดสินใจ ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถทางเชาวน์ปัญญา เป็นกระบวนการที่ต้องได้รับการสนับสนุน / การส่งเสริม เพื่อผสมผสานกันเป็นการแก้ปัญหาไปสู่ผลผลิตในด้านผลผลิต

3. ด้านการประเมินผล (Evaluation) การที่ได้แก้ปัญหาเลิศสามารถพัฒนาไปให้เต็มตามความสามารถของตน ซึ่งการขยายขอบเขตของการประเมินผล เป็นวิธีกระตุ้นให้เด็กปัญหาเลิศประเมินผลงานของตนเอง และปรับปรุงแก้ไขจนเป็นที่น่าพอใจได้

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 157) กล่าวว่า หลักสูตรสำหรับเด็กปัญหาเลิศ จะต้องสอดคล้องกับความต้องการ และความสามารถของเด็ก หลักสูตรจะต้องมีลักษณะดังนี้

1. ส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสเต็มที่ในการพัฒนาศักยภาพ และความสามารถพิเศษของเขา โดยเน้นเกี่ยวกับการตัดสินใจ การวางแผน การใช้ความสามารถการให้เหตุผล การสื่อสาร และการสร้างสรรค์

2. ส่งเสริมให้พัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยใช้ความรู้ความสามารถ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่เกิดจากเด็กเอง โดยให้เด็กเป็นต้นคิด

3. ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ของเด็ก โดยให้พัฒนาความรับผิดชอบ ความสามารถทั้งทางกาย อารมณ์ และสังคมของเด็ก การส่งเสริมดังกล่าวอาจทำได้โดยการให้เด็กรับผิดชอบโครงการต่าง ๆ

4. เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้ โดยเน้นการทดลองในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งการวิจัย เพื่อให้เด็กรู้จักแสวงหาความรู้ตามวิธีการวิทยาศาสตร์ เพื่อเด็กจะได้ใช้ความรู้ความสามารถเต็มที่

อุษณีย์ โพธิสุข (2536 : 158) กล่าวถึงการจัดทำหลักสูตรสำหรับเด็กปัญหาเลิศนั้น มีข้อควรคำนึง 7 ประการ กล่าวคือ

1. เนื้อหาในหลักสูตรนั้น ควรมุ่งเน้น และจัดในรูปของการรวบรวมสะสมทั้งในด้านกว้างและด้านลึก แต่ละรายการต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ และควรเป็นการบูรณาการ ทั้งในด้านความรู้ และกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบได้

2. ควรที่จะเปิดโอกาสให้เด็ก ได้พัฒนาทักษะในการคิด และสามารถนำไปใช้ในการปรับความรู้ที่มีอยู่ให้ทันสมัย

3. ควรที่จะเปิดโอกาสให้เด็กได้ทำการทดลอง สืบค้นว่า อย่างสม่ำเสมอ เพื่อทดสอบการเปลี่ยนแปลงความรู้ที่มีอยู่ และยังเป็นการพัฒนาทัศนคติที่มีต่อความรู้ว่ามีคุณค่า

4. การเปิดโอกาสให้เด็กได้คิดริเริ่ม สร้างโครงการเอง และตัดสินใจเลือก ในสิ่งที่เรียนรู้ และก้าวหน้า

5. ควรได้รับการกระตุ้น ให้ทำการค้นคว้า ตัดสินใจ เลือกข้อมูล และใช้แหล่งค้นคว้า ที่เหมาะสม

6. เปิดโอกาสให้เด็กได้เข้าใจตนเองและความสัมพันธ์ระหว่างตนเองสังคมและวัฒนธรรม
7. การประเมินหลักสูตรนั้น ควรจะสอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ เน้นที่กระบวนการคิดขั้นสูง ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ทั้งในด้านการปฏิบัติและผลิตผลที่ปรากฏ

ในการจัดสร้างหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศนั้น (อารี สัมหลวี, 2540 : 2 – 5 แปล และเรียบเรียงจาก Teaching Models in Education of the Gifted) ผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาหลายคนมีความเห็นว่า ควรปรับใช้หลักสูตรปกติ เพียงแต่มีการปรับในเรื่องต่อไปนี้

1. ปรับเนื้อหาให้มีลักษณะดังต่อไปนี้
 - 1.1 มีการอภิปราย อ่าน และศึกษาเพิ่มเติมที่ลึกซึ้ง กว้างขวาง มีลักษณะเป็นนามธรรม
 - 1.2 เนื้อหาที่ศึกษามีความซับซ้อนมากขึ้น
 - 1.3 เนื้อหาที่มีความหลากหลายมากขึ้น
 - 1.4 จัดเนื้อหาให้มีความคิดรวบยอดหลัก (key concepts) และแนวคิดแบบนามธรรม (abstract ideas) ในแต่ละวิชาให้ลึกซึ้งขึ้น
 - 1.5 ให้มีโอกาสศึกษาเกี่ยวกับมนุษย์มากขึ้น เช่น ศึกษาชีวประวัติของบุคคลสำคัญ และปัจเจกชนที่สร้างสรรค์ เพื่อวิเคราะห์ปัญหา แนวทางแก้ปัญหา เพราะปัญญาเลิศจะมีโอกาสเป็นผู้นำในสาขาต่าง ๆ ในอนาคต
 - 1.6 ให้ศึกษาวิธีการสืบสวนสอบสวน ซึ่งเป็นวิธีแสวงหาความรู้ที่เป็นวิทยาศาสตร์
2. ปรับกระบวนการเรียนการสอนในหลักสูตร และการสอน ดังนี้
 - 2.1 ใช้คำถามที่ต้องใช้ความคิดระดับสูง (high level thinking) มิใช่ถามความจำความเข้าใจเท่านั้น แต่นำข้อมูลความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ ต้องเพิ่มให้ฝึกคิด นำความรู้ไปใช้พัฒนาแนวคิดใหม่ ประเมินความเหมาะสม และการคิดสร้างสิ่งใหม่
 - 2.2. คำถามหรือแบบฝึกหัดควรเป็นแบบปลายเปิด (open endedness) เพื่อให้นักเรียนได้คิดกว้างขวาง และหลากหลาย ไม่ควรเป็นเรื่องที่มีคำตอบถูกเพียงคำตอบเดียว
 - 2.3 ส่งเสริมการค้นพบ (discovery) ควรจัดกิจกรรมการเรียนให้นักเรียนได้ค้นพบรูปแบบแนวคิด และหลักการ ด้วยตนเอง ซึ่งจะช่วยส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็น และความมั่นใจในตนเอง
 - 2.4 ฝึกการใช้เหตุผลให้มาก ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสสรุปจากเหตุผล และหลักฐานต่าง ๆ ไม่ควรเน้นแต่สรุปผลอย่างเดียว ควรให้นักเรียนได้ชี้แจงเหตุผล และหลักฐานที่นำไปสู่การสรุปนั้น การฝึกให้นักเรียนชี้แจงแสดงหลักฐาน และเหตุผลนี้ นักเรียนจะได้เรียนรู้จากกันและกัน

2.5 ให้นักเรียนมีอิสระในการเลือก เรื่องที่ต้องการจะศึกษาค้นคว้า และเรียนรู้การให้โอกาสนักเรียนเลือกจะช่วยเสริมความสนใจในการเรียน และสร้างนิสัยอิสระ ช่วยตนเอง แต่ในระยะต้นครูอาจต้องช่วยเหลือบ้าง

2.6 จัดให้มีกิจกรรมปฏิสัมพันธ์ และสถานการณ์จำลอง กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ หรือปฏิสัมพันธ์ ตลอดจนสถานการณ์จำลอง จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาตนเอง พัฒนาทักษะทางสังคม และทักษะในการเป็นผู้นำ กิจกรรมเหล่านี้ได้แก่ การสร้างกฎเกณฑ์ของกลุ่ม การทำงานในกลุ่มย่อย การวิเคราะห์ประเมินตนเอง และการประเมินผลจากเพื่อน

2.7 จัดระยะเวลาในการเรียนให้พอเหมาะ และมีความหลากหลายของวิธีการสอน เด็กปัญญาเลิศมักจะเรียนรู้ได้เร็ว เพราะฉะนั้นครูจึงต้องคาดคะเนระยะเวลาในการสอนให้พอเหมาะ เพื่อมิให้นักเรียนเบื่อหน่าย ตลอดจนใช้วิธีสอนแบบต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นักเรียนสนใจ

3. การปรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ หรือผลิตผลอาจจะเป็นงานง่าย ๆ เช่น การคัดลอก หรืออาจจะเป็นงานที่ลึกซึ้ง มีความคิดใหม่ ๆ ผลงานอาจจะออกมาในรูปของรายงาน บทประพันธ์ ความคิด รูปภาพ สุนทรพจน์ ผลงานของเด็กปัญญาเลิศควรจะมีส่วนเหมือนกับผลงานของคนในอาชีพนั้นจริง ๆ ผลงานอาชีพจะมีลักษณะดังนี้

3.1 ศึกษาปัญหาจริง ๆ (real problems) นักเรียนต้องการผลงานที่มาจากปัญหาจริง

3.2 มีผู้ดู ผู้ฟังจริง ๆ (real audiences) กล่าวคือ ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสเสนอผลงานต่อชุมชน และสาธารณชนจริง ๆ

3.3 การสร้างของใหม่จากสิ่งที่เรียนรู้ (transformation) ควรให้นักเรียนได้นำข้อมูลมาสร้าง และปรับปรุงใหม่ มิใช่เพียงแต่เรียนรู้ และสรุปข้อมูลอย่างเดียว

3.4 การประเมินผลงานของนักเรียน Gifted ควรให้สาธารณชน หรือเพื่อนนักเรียนช่วยประเมิน มิใช่ครูเป็นผู้ประเมินผู้เดียว และฝึกให้นักเรียนประเมินผลงานของตนเองด้วย

4. การปรับสภาพแวดล้อมในการเรียน

สภาพแวดล้อมในการเรียน (learning environment) หมายถึง สภาพแวดล้อมทั้งทางกายภาพ อันได้แก่ สภาพของห้องเรียน โรงเรียน และสภาพแวดล้อมทางด้านจิตใจ สภาพแวดล้อมในการสอนเด็กปัญญาเลิศ เช่นเดียวกับการสอนเด็กทั่ว ๆ ไป สภาพสิ่งแวดล้อมสำหรับการเรียนที่ดี ควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

4.1 ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (student centered) มิใช่ครูเป็นศูนย์กลาง (teacher centered) กล่าวคือ การเรียนการสอนจะเน้นที่ตัวผู้เรียน และความสนใจของผู้เรียน มีการอภิปรายซักถาม

4.2 มีบรรยากาศส่งเสริมความเป็นอิสระของผู้เรียน ผู้เรียนเฝ้หาความรู้ด้วยตนเอง แก้ปัญหาด้วยตนเอง

4.3 มีบรรยากาศที่เปิดกว้างทั้งทางกายภาพ และทางจิตใจ มีการสำรวจสิ่งแวดล้อม หรือ อภิปราย และแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวาง

4.4 มีการยอมรับมากกว่าการตัดสินใจถูกผิด กล่าวคือ ครูยอมรับความคิดเห็น และ ข้อเสนอของผู้เรียน รับฟังด้วยความเห็นอกเห็นใจ และพยายามเข้าใจ หรือให้นักเรียนอธิบาย ติความให้ต้องแท้ และไม่ควรถัดสินถูกผิดทันที ถ้าจะต้องมีการตัดสินควรรให้เป็นการประเมินผล

4.5 มีลักษณะสภาพแวดล้อมทางการเรียน วัสดุอุปกรณ์ที่ยากซับซ้อนขึ้น มีหนังสือ งาน ที่ให้ทำ คำถามที่ยากซับซ้อนขึ้น

4.6 มีการเคลื่อนไหวคล่องตัวมากขึ้น (high mobility) กล่าวคือ นักเรียนจะสามารถ เคลื่อนไหวได้คล่องตัว โดยอาจเลื่อนไปทำงานเป็นกลุ่ม หรือออกไปศึกษานอกห้องเรียน หรือ หยิบใช้อุปกรณ์ได้คล่องตัว

หลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ มีหลักการสำคัญในการจัด คือต้องสนองลักษณะความ ต้องการของเด็กให้มากที่สุด ขยาย และพัฒนาเนื้อหาในหลักสูตรให้เพิ่มขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะคิด เปิดโอกาสให้เด็กได้พัฒนาทักษะในการคิด ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ของเด็ก โดยให้เด็กได้พัฒนาความรับผิดชอบความสามารถทั้งทางกาย อารมณ์ และสังคมของเด็ก การเรียน การสอนจะเน้นที่ผู้เรียน มีบรรยากาศส่งเสริมความเป็นอิสระของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อพัฒนาศักยภาพที่ มีอยู่ของเด็กให้ถึงขีดสูงสุด

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

การจัดการศึกษาตามหลักสูตรปกตินั้นไม่สามารถตอบสนองต่อความสามารถ และ ความ ต้องการที่มีอยู่ของเด็กปัญญาเลิศ เนื่องจากพวกเขาเป็นเด็กที่มีความสนใจกว้างขวาง และ มี ความสามารถหลายด้านแตกต่างกัน การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรเน้นความสามารถ ของแต่ละบุคคลเป็นหลัก และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละบุคคล การจัดการศึกษาจะต้องจัดให้มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อได้พัฒนาศักยภาพ ของตนเองที่มีอยู่ให้ได้มากที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536 :119 – 120) ได้ทำการประเมินผลการ

จัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ พบว่ารูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมสรุปได้ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรมีหลากหลายรูปแบบ โดยคำนึงถึงระดับเชาวน์ปัญญา และความสามารถของเด็กแต่ละกลุ่ม / คน
2. ควรคัดแยก (Identify) เด็กออกมาให้ได้ว่าเด็กมีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านใด ก็จัดการเรียนการสอนเน้นในเรื่องนั้น ๆ รวมทั้งควรทำตั้งแต่ระดับประถม และมีมัธยมศึกษามากกว่า จะเริ่มที่ระดับมหาวิทยาลัย
3. ควรให้เด็กมีความคิดเป็นอิสระ
4. ควรจัดเป็นสถานศึกษาเฉพาะ ตั้งแต่ระดับมัธยม จัดอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขาวิชาเป็นผู้สอน แต่บางกิจกรรมอาจจะนำเข้าศึกษาร่วมกับนักเรียนอื่น ๆ ด้วย
5. เด็กที่มีความฉลาดมากเป็นพิเศษไม่จำเป็นต้องจัดสอนพิเศษ แต่ควรให้เด็กเหล่านี้มีเวลาเป็นของตัวเองมากขึ้น จะได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และให้มีแหล่งที่เด็กจะค้นคว้าหาความรู้ได้อย่างเพียงพอ และสะดวก กล่าวคือ จัดให้มีห้องสมุด และตำราให้มากเพียงพอรวมทั้งอุปกรณ์การเรียนที่มีคุณภาพ
6. ควรจัดให้เด็กเรียนใน โครงสร้าง 3 ปี ร่วมกับเด็กอื่นตามปกติ แต่จัดให้มีโครงการเสริมเน้น และเติมรายละเอียดที่ลึกซึ้ง กว้างขวางมากขึ้น เพื่อให้เด็กมีความชัดเจนในการวางแผนอนาคตของนักเรียนที่มีคุณภาพ
7. ควรจัดให้นักเรียน ได้เลือกเรียนรายวิชาเลือกเสรีตามต้องการ และจำเป็นต้องใช้ในการวางแผนอนาคตของนักเรียน และเน้นให้นักเรียนมีทักษะกระบวนการในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
8. จัดเป็นชั้นเรียนเฉพาะ แต่ควรให้เด็กในโครงการมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่น ๆ เหมือนนักเรียนปกติทั่วไป
9. ควรใช้ระบบ classless system การจัดศูนย์วิชาการ เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้ามาเรียนตามความสามารถของตน
10. ควรเปิดหลักสูตรภาคฤดูร้อน ซึ่งมีวิชาที่ยาก อยู่ในระดับสูง
11. โรงเรียนควรมีแผนการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เป็นกรณีพิเศษ หรือเป็นรายกรณี
12. ให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เน้นให้เกิดกระบวนการทางความคิด และการแก้ปัญหา มีความพร้อมด้านวิทยาศาสตร์ ผู้สอนในโครงการต้องเป็นผู้มีความรู้ และประสบการณ์ สามารถเป็นผู้แนะแนว กระตุ้นให้นักเรียนมีกำลังใจในการเรียน มีงบประมาณพร้อมที่จะสนับสนุนในด้านการเรียน และกิจกรรมที่นักเรียนเสนอ จัดการเรียนเป็นกลุ่มย่อย และให้นักเรียนเลือกเรียนในสาขาที่ตนเองมีความถนัด และสนใจเป็นพิเศษ

ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 158 – 158) กล่าวว่า เด็กปัญญาเลิศเป็นเด็กที่มีความสนใจกว้างขวาง และมีความสามารถหลายด้านแตกต่างกันไปในแต่ละคน ดังนั้นการวางแผนเพื่อจัดการศึกษา ควรเน้นความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นหลัก และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของแต่ละบุคคล การจัดการศึกษาจะมีประสิทธิภาพหากจัดตามวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน และมีการศึกษาอย่างละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรม และความต้องการของเด็ก การจัดหลักสูตรตลอดจนวิธีสอนจะต้องสอดคล้องกับผลการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถ และความต้องการของเด็กปัญญาเลิศโดยมีจุดมุ่งหมายสำหรับการจัดการศึกษาดังนี้

1. เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียน ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพของตนให้ถึงขีดสูงสุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการตัดสินใจ การวางแผน การแสดงความสามารถ การให้เหตุผล การสร้างสรรค์ และการสื่อสารกับผู้อื่น
2. เพื่อจัดโอกาสได้ใช้ความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ และจินตนาการในการแก้ปัญหา
3. เพื่อจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อเด็ก ในการแสดงออกซึ่งความรับผิดชอบ และความสามารถ ทั้งในด้านวิชาการ ร่างกาย อารมณ์ สังคม และช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ ในอันที่จะทำให้เด็กปัญญาเลิศได้พัฒนาทักษะพิเศษของตน
4. เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรูปของสหวิทยาการ การใช้สื่อผสม และความรู้ในหลายระดับ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ความสามารถของตน
5. เพื่อจัดโอกาสแก่เด็กในการเพิ่มพูนประสบการณ์ของตน ทั้งในแนวกว้าง และลึกตามความสนใจของเด็ก โดยเน้นความรับผิดชอบ และอิสระภาพทางปัญญา

ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล (2535 : 76) ได้เสนอโครงการการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศว่า เป็นโครงการที่โรงเรียนระดับต่าง ๆ จัดให้เหมาะสมกับความสามารถ ความถนัด ความต้องการ และความสนใจของเด็ก ซึ่งโครงการมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ กล่าวคือ

1. เน้นหลักสูตรที่หลากหลาย ซึ่งมีกระบวนการ และเนื้อหาในระดับสูงกว่าชั้นที่เด็กกำลังเรียนอยู่
2. มีกลวิธีการสอนที่เหมาะสมกับวิธีการเรียนของเด็ก และมีเนื้อหาสาระในหลักสูตร
3. มีการจัดกลุ่มพิเศษ ซึ่งมีการบริหารโครงการให้เหมาะสมกับเด็กโดยเฉพาะ เช่น การจัดชั้นพิเศษ การสัมมนา การจัดศูนย์วิชาการ

โครงการการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศที่ดี และมีประสิทธิภาพจะต้องสามารถสนองความต้องการเฉพาะบุคคลของเด็กให้มากที่สุด (ประพิมพ์พรรณ โชคสุวรรณาสกุล, 2535 : 77 – 86) การจัดโครงการการศึกษาแบ่งออกได้ดังนี้

1. การจัดกลุ่มตามความสามารถ (Ability Grouping) การจัดกลุ่มตามความสามารถ เป็นการแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม ๆ โดยให้เด็กที่มีความสามารถระดับเดียวกัน หรือใกล้เคียงกัน อยู่ในกลุ่มเดียวกัน การจัดแบบนี้จะทำให้มีห้องเรียนสำหรับเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กเรียนช้า การจัดกลุ่มตามความสามารถแบ่งออกเป็น

1.1 การจัดกลุ่มเฉพาะในห้องเรียนปกติที่มีนักเรียนคละกันทั้งเด็กเก่ง เด็กปานกลาง และเด็กอ่อน วิธีนี้มักพบในโรงเรียนขนาดเล็ก หรือโรงเรียนที่ไม่เน้นการจัดกลุ่มตามความสามารถ ครูผู้สอนอาจจัดกลุ่มเฉพาะขึ้นในห้องเรียนของตน โดยจัดให้มีกิจกรรมที่หลากหลาย กิจกรรมที่ยากจะทำท่ายให้เด็กเก่งร่วมกันทำงาน แล้วนำเสนอผลงานในชั้นเรียน

1.2 การจัดกลุ่มเป็นบางเวลา โดยให้เด็กเก่งมารวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันอาจจัดเป็นชั่วโมงกิจกรรมบ่ายวันศุกร์ กิจกรรมก่อนโรงเรียนเช้า หรือหลังเลิกเรียน กิจกรรมวันเสาร์ ฯลฯ กิจกรรมที่จัดให้ควรเป็นกิจกรรมที่ขึ้นอยู่กับความสนใจ หรือความสามารถของนักเรียนในกลุ่ม โดยมีโรงเรียน หรือสมาคมในสังคมที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน

1.3 การจัดกลุ่มพิเศษเป็นบางวันสำหรับเด็กได้เรียน หรือทำกิจกรรมเฉพาะวิชา ในกลุ่มที่มีความสามารถอยู่ในระดับเดียวกัน และวิชาอื่น ๆ ก็เรียนกับกลุ่มตามห้องเรียนปกติ

1.4 การจัดชั้นเรียนพิเศษ เป็นการแบ่งกลุ่มให้เด็กเรียนเก่งอยู่ชั้นเดียวกันตลอด และให้ทำกิจกรรมร่วมกับเด็กกลุ่มอื่นเฉพาะกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาการ เช่น กิจกรรมกีฬา

1.5 การจัดโรงเรียนพิเศษสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เป็นโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเฉพาะด้านให้แก่เด็กที่ต้องการ และสนใจเป็นพิเศษ

2. การเร่งเร็ว (Acceleration) หลักการจัดการศึกษาแบบเร่งเร็ว คือ การให้เด็กที่เรียนเก่งมากได้มีโอกาสเรียนเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามความสามารถของเด็ก การเร่งเร็วเป็นวิธีที่เหมาะสมที่สุดในการทำท่ายความสามารถของเด็กปัญญาเลิศ เพราะช่วยหลีกเลี่ยงความ น่าเบื่อหน่าย และเป็นการประหยัดเวลาของผู้เรียน สำหรับการจัดการศึกษาแบบเร่งเร็วนั้น ชิงเกิลตัน และ ฮาร์ทแมน (Singleton and Hartman, 1980 : 62 – 64 อ้างอิงใน ศรียา นิยมธรรม, 2535:79 - 80) แบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

2.1 การเร่งเร็วแบบรวบยอด (Gross Acceleration) โดยให้เด็กปัญญาเลิศเรียนเร็วกว่าเด็กปกติทั่วไป เช่น การเรียนชั้นอนุบาล หรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนอายุเกณฑ์ปกติ และเมื่อพบว่าเด็กมีความพร้อมก็ให้ข้ามชั้นไปเรียนชั้นที่สูงกว่า

2.2 การเร่งเร็วแบบเลือกวิชา (Selective Acceleration) วิธีนี้ใช้เมื่อพบว่าเด็กเก่งเฉพาะ วิชา มีผลการเรียนที่สูงกว่าเพื่อนร่วมชั้น แล้วจึงให้เรียนในชั้นที่สูงกว่า หรือวิชาที่สที่สูงขึ้นเฉพาะ วิชา นั้น ๆ

2.3 การเร่งเร็วแบบคัดแปลง (Adaptive Acceleration) เป็นการเร่งเร็วที่ดัดแปลงให้ เหมาะกับความต้องการของเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งก็คือการสอนเสริม วิธีนี้ใช้ได้กับทุกระดับชั้น โดยให้ เด็กปัญญาเลิศอยู่ระดับเดียวกับเพื่อนร่วมชั้น แต่ให้โอกาสเด็กเหล่านี้ได้ทำงานและค้นคว้าเพิ่มเติม ในสาขาวิชาที่ตนถนัด และมีความสามารถพิเศษ เนื้อหาวิชาที่ศึกษาจะสูงกว่า ยากกว่า ละเอียดกว่า ที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นปกติ

3. การสอนเสริม (Enrichment) การเสริม หมายถึง การให้สิ่งที่มีคุณค่า และพึงปรารถนา เพิ่มขึ้น ในทางการศึกษา การสอนเสริมรวมถึงการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหลายที่เพิ่มเติม จากโครงการปกติของโรงเรียน โครงการสอนเสริมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ จะจัดเสริมทั้งในด้าน เนื้อหา และกิจกรรมที่มากกว่าความต้องการของเด็กปกติ

4. การแนะแนวและการบริการให้คำปรึกษา โครงการแนะแนวเป็นบริการที่โรงเรียนจัด ขึ้นเพื่อช่วยเหลือนักเรียนทุกคน เด็กปัญญาเลิศต่างจากเด็กทั่วไปที่แม้จะได้รับความช่วยเหลือ น้อยกว่า แต่ก็เรียนได้เร็วกว่า อย่างไรก็ตามไม่ได้หมายความว่า เด็กปัญญาเลิศไม่ต้องการ ความช่วยเหลือ ที่จริงแล้วเด็กเหล่านี้มีปัญหาพิเศษซึ่งต้องการความช่วยเหลือ และความสนใจ เป็นพิเศษ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ดังกล่าวสอดคล้องกับวิธีการของ ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 159 – 161) ที่มีจุดประสงค์ของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศเพื่อ

1. พัฒนารูปแบบ และวิธีการในการคัดเลือก
2. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศแก่บุคลากรในโรงเรียนตลอดจนผู้สนใจ และผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. พัฒนानุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา
4. ให้การศึกษาแก่เด็กปัญญาเลิศ

สำหรับการจัดการศึกษาอาจกระทำได้หลายวิธีดังนี้

1. การจัดกลุ่มเด็กตามความสามารถ (Ability Grouping) คือการจัดให้เด็กอยู่ด้วยกันเป็น กลุ่มเพื่อประโยชน์ในการให้การศึกษาแก่เด็ก การจัดกลุ่มจะต้องมีเกณฑ์ที่แน่นอน มีวัตถุประสงค์ เฉพาะ การจัดกลุ่มไม่ว่าจะใช้เกณฑ์ใดจะต้องส่งเสริมการเรียนรู้ และความสามารถของเด็ก ซึ่งมี แนวทางในการจัดการศึกษาดังนี้

1.1 จัดชั้นพิเศษ จัดชั้นเด็กเก่งไว้ต่างหาก

1.2 จัดกลุ่มพิเศษ โดยจัดกลุ่มไว้เป็นกลุ่มเล็ก ๆ จำนวน 8 – 15 คน แล้วสอนแบบเข้ม เนื้อหาแตกต่างไปจากชั้นอื่นในระดับเดียวกัน

1.3 จัดโรงเรียนพิเศษโดยเฉพาะ

2. การสอนเสริม (Enrichment) เป็นวิธีการในการจัดการศึกษาเพื่อให้เด็กได้รับความรู้ และประสบการณ์ทางวิชาการทั้งในแนวกว้าง และแนวลึก เน้นให้เด็กได้มีโอกาสแสวงหาความรู้ หาความสัมพันธ์โดยใช้วิธีวิเคราะห์ และสังเคราะห์ การค้นหาความจริงโดยใช้วิธีวิทยาศาสตร์

2.1 การศึกษาอิสระ ให้ศึกษาหาความรู้ และค้นหาคำตอบด้วยตนเองโดยใช้วิธีการวิจัย

2.2 ใช้ชุดการสอนที่จัดให้เด็กโดยเฉพาะ ให้เด็กเรียน และหาคำตอบเอง

2.3 สอนเร่งในบางวิชา โดยเฉพาะวิชาคณิตศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์ ให้เด็กเรียนลึก และเรียนนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในตำราเรียน

2.4 สอนเป็นทีม นักเรียนที่สนใจวิชาหนึ่งเรียนกับครูที่เชี่ยวชาญด้านหนึ่ง ส่วนนักเรียนที่สนใจวิชาอื่นไปเรียนกับครูที่เชี่ยวชาญด้านอื่น ทางโรงเรียนได้ใช้ความชำนาญของครูเต็มที่

2.5 สอนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ จัดสัมนาย่อยสำหรับนักเรียนกลุ่มเล็ก ๆ และเรียนลึกในเนื้อหาเฉพาะด้าน

2.6 บรรยาย / สาธิต โดยผู้เชี่ยวชาญพิเศษ เชิญผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาบรรยายพิเศษ

3. การสอนเร่ง (Acceleration) เป็นการสอนเด็กในระดับที่สูงขึ้น ทั้งในลักษณะของเนื้อหาวิชา และระดับชั้นเรียนที่สูงกว่าเด็กในวัยเดียวกัน ซึ่งอาจกระทำได้หลายรูปแบบ แต่สิ่งที่สำคัญจะต้องป้องกันไม่ให้เกิดช่องว่างระหว่างพัฒนาการทางวิชาการกับพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ และสังคมของเด็ก ควรมีการศึกษาถึงความสามารถ และความต้องการตลอดจน จุดบกพร่องของเด็กแต่ละคนโดยละเอียด ก่อนจัดการศึกษาให้กับเด็ก วิธีการสอนเร่งได้แก่

3.1 การเรียนข้ามชั้น

3.2 การเข้าเรียนก่อนเกณฑ์อายุ

3.3 การจัดให้เรียนวิชาในระดับมหาวิทยาลัยเมื่ออายุยังน้อย

4. การจัดกิจกรรมพิเศษ

นอกจากวิธีการจัดการศึกษาดังกล่าวแล้ว ผดุง อารยะวิญญู (2541 : 98 – 103) ยังได้กล่าวถึงวิธีสอนเด็กปัญญาเลิศไว้ดังนี้

1. การเรียนแบบรู้แจ้ง (Mastery Learning) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เด็ก ได้มีโอกาสเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน ตามระดับความสามารถของเด็ก โดยครูแจกแจงเนื้อหาวิชา

ออกเป็นขั้นย่อย ๆ หลาย ๆ ชั้น แล้วให้เด็กได้เรียนตามทีละขั้น ตามความสามารถ จนกระทั่งเด็กเรียนด้วยตนเองครบหน่วยของเนื้อหาที่ครูกำหนด การเรียนรู้แบบนี้เป็นทางเลือกอย่างหนึ่งที่ทำให้เด็กได้เรียนตามความสามารถ

2. การจัดหลักสูตรให้กระชับรัด (Curriculum Compacting) เป็นการปรับปรุงหลักสูตรวิธีหนึ่งเพื่อให้เหมาะสมกับเด็กปัญญาเลิศ โดยจุดมุ่งเน้นให้เด็กได้เรียนในเนื้อหาวิชาที่เป็นจุดสำคัญจริง ๆ ในบางครั้ง จึงจำเป็นต้องตัดกิจกรรมการเรียนบางอย่างออกไป เมื่อครูเห็นว่าเด็กมีทักษะแล้ว จึงจะเรียนเนื้อหาวิชาที่ยากขึ้น

3. การคิดเชิงวิจารณ์ (Critical Thinking) เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักคิด รู้จักใช้เหตุผลก่อนตัดสินใจ และจะได้ไม่หลงเชื่อใครง่าย ๆ ว่าข้อมูลที่ได้รับมาถูกต้องหรือไม่เพียงใด ควรเลือกเชื่อข้อมูลประเภทใด เมื่อทราบแหล่งที่มาของข้อมูลแล้ว จะต้องพิจารณาถึงความน่าเชื่อถือของข้อมูลว่า น่าเชื่อถือหรือไม่ พิจารณาถึงข้อดีข้อเสียก่อนตัดสินใจ บางครั้งอาจมีการตั้งสมมุติฐานไว้ใจแล้วหาทางพิสูจน์ว่าเป็นจริงหรือไม่ จึงจะทำการตัดสินใจได้ถูกต้อง

4. ศูนย์การเรียนรู้ (Learning Centers) เป็นการจัดมุมใดมุมหนึ่งของห้องเรียน หรือในโรงเรียน หรือศูนย์ที่เน้นเนื้อหาวิชาใดวิชาหนึ่งตามเนื้อหาในหลักสูตร แล้วให้เด็กเข้าศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามศูนย์ที่ครูจัดไว้ เด็กบางคนอาจมีความสนใจในเนื้อหาที่นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ครูอาจจัดตั้งศูนย์พัฒนาความสนใจ (Interest Development Center – IDC) ขึ้น เพื่อให้เด็กได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้

5. การคิดระดับสูง (High – level Thinking) เป็นการสอนให้เด็กเรียนรู้ตามแนวความคิดของนักการศึกษาชาวอเมริกัน ชื่อ Benjamine Bloom ซึ่งกล่าวว่า การสอนให้มีความรู้ และความเข้าใจในเนื้อหาวิชาเป็นการสอนให้มีความรู้ในระดับต่ำ (low – level thinking) ครูควรจะสอนให้เด็กรู้จักการนำไปใช้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินผลสิ่งที่เรียนดี ไม่ดี มีประโยชน์ ไม่มีประโยชน์อย่างไร จึงจะถือว่าประสบความสำเร็จ เพราะนั่นคือการสอนให้เด็กรู้จักใช้ความคิดในระดับสูง

6. การศึกษด้วยตนเองหรือการศึกษาแบบอิสระ (Independent Study) เป็นการมอบหมายเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เด็กในแวล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เด็กให้ความสนใจอย่างมาก แต่ครูจะต้องคอยให้คำแนะนำเด็ก เช่น ในการหาข้อมูลหาความรู้ว่าจะได้จากแหล่งใด เมื่อได้ความรู้ นักเรียนจะต้องจัดความรู้เป็นหมวดหมู่ แล้วนำเสนอในรูปของรายงาน วิดีทัศน์ หรือนิทรรศการ ซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถของนักเรียน

8. การเรียนตามความสามารถของตนเอง (Self – Paced Instruction) เป็นการให้เด็กปัญญาเลิศเรียนหนังสือด้วยตนเองตามเนื้อหาที่กำหนด โดยครูนำเนื้อหาวิชามาแบ่งแยกเป็น

ตอน ๆ หรือชุด แล้วให้เด็กเรียนด้วยตนเองเป็นชุด ๆ ตามความสามารถของเด็ก ไม่มีการกำหนดเวลา เด็กจะเรียนกี่ชุดหรือทุกชุดก็ได้

9. การเรียนทางไปรษณีย์ (Correspondence Course) เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองทางไปรษณีย์ ซึ่งมีมหาวิทยาลัยบางแห่งจัดสอน อาจฟังคำบรรยายจากเทปเสียง หรือจากวิดีโอ ซึ่งเด็กจะเรียนช้า หรือเร็วขึ้นอยู่กับความสามารถ และความสนใจ

10. การแก้ปัญหา (Problem Solving) เป็นการฝึกให้เด็กแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะปัญหาในการเรียน หรือปัญหาทางสังคมก็ได้ ครูอาจให้เด็กทำงานคนเดียว หรือทำงานเป็นกลุ่ม เป็นการสอนให้รู้จักวิเคราะห์ปัญหา ระดมความคิดหาทางเลือกในการแก้ปัญหา และการตัดสินใจ

11. การจัดหลักสูตรบีบย่อ (Telescoping Curriculum) เป็นการจัดหลักสูตรที่เข้มข้น เพื่อให้ได้เรียนภายในระยะเวลาที่สั้นลง

12. การนับหน่วยกิตโดยการสอบ (Credit by Examination) เป็นการให้เด็กสอบโดยที่เด็กไม่ต้องมาเรียน ให้เรียนด้วยตนเองที่บ้าน เมื่อสิ้นภาคเรียนให้เด็กเข้าสอบ หากเด็กสอบได้จะได้รับสิทธิในการสอบผ่านวิชานั้น และเด็กสะสมหน่วยกิตไว้ เมื่อครบตามหลักสูตรถือว่าสำเร็จการศึกษา

ศรียา นิยมธรรม (2542 : 314) กล่าวถึงการจัดบริการทางการศึกษาให้กับเด็กปัญญาเลิศว่า หลังจากทีครูหรือทีมงานตัดสินใจว่าเด็กคนใดเป็นเด็กปัญญาเลิศ และสมควรที่จะรับบริการพิเศษ บริการที่จะจัดให้นักเรียนกลุ่มนี้ได้แก่

1. การจัดห้องเสริมวิชาการ (resource room) หรือการดึงเด็กออกมาสอนเพิ่มพิเศษ (pull out program) หรือเป็นโปรแกรมที่เป็นทางการมากกว่า หลาย ๆ โปรแกรมมิได้มีอะไรนอกเหนือไปจากที่ยอมอนุญาตให้เด็กได้เข้าเรียนในชั้นที่สูงขึ้น เช่น เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในบางวิชา การรับบริการในห้องเสริมวิชาการ และเข้าเรียนในชั้นที่สูงขึ้นเฉพาะวิชานั้น ๆ ทั้งสองแบบ อาจจัดให้รับบริการเฉพาะในห้องเสริมวิชาการเพียงอย่างเดียว หรือเลื่อนชั้นอย่างเดียว ไม่มี

บริการเสริมวิชาการก็ได้ ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการจัดโปรแกรม ลักษณะของห้องเสริมวิชาการว่ามีความพร้อมแค่ไหน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะของตัวเด็กเองด้วย

2. การสอนเสริม (enrichment) และการสอนรายบุคคลในชั้นเรียนปกติ การให้การศึกษาโดยลำพัง และให้ศึกษาล่วงหน้าหรือในห้องเฉพาะเด็กเก่ง (honors classes)

รูปแบบการจัดการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการจัดกลุ่มตามความสามารถ การเร่งเร็ว การสอนเสริม ทำให้เด็กมีโอกาสเรียนได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ตามความสามารถของเด็ก การให้สิ่งที่มีคุณค่า และพึงปรารถนาเพิ่มขึ้น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งหลายที่เพิ่มเติมจากโครงการปกติของโรงเรียน โดยคำนึงถึงระดับเชาวน์ปัญญา และความสามารถของเด็กแต่ละกลุ่ม หรือแต่ละคน เน้นให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เน้นให้เกิดกระบวนการทางความคิด และการแก้ปัญหา

ปัญหา และความต้องการของเด็กปัญญาเลิศ

ความเป็นคนที่มีปัญญาเลิศ ฉลาด หรือเชาวน์ปัญญาสูงใคร ๆ ย่อมปรารถนาที่จะให้เป็นเช่นนั้น เพราะความที่มีปัญญาเลิศ สามารถสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ ที่ดีมีประโยชน์ให้กับตนเอง ครอบครัวและประเทศชาติได้ แต่การเป็นคนมีปัญญาเลิศที่ดี และมีความสุขนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ ที่จะทำให้เกิดขึ้น และทำให้คนอื่น ๆ เข้าใจตนเองได้ เพราะที่ผ่านมาคนที่มีปัญญาเลิศ มีศักยภาพสูง ๆ จะไม่ค่อยมีความสุขในชีวิต ปัญหาอยู่ที่ว่าทำอะไร จึงจะเข้าใจลักษณะจิตใจของเด็กที่มีความเป็นปัญญาเลิศเหล่านั้นให้เป็นคนเก่งที่มีความสุข รู้จักปรับตัวเข้ากับสังคม และผู้อื่นได้เป็นอย่างดี ซึ่งสภาพความเป็นจริงในระบบโรงเรียน ครูผู้สอนมักยึดหลักสูตรอยู่กับระเบียบ กฎ กติกา ของโรงเรียนเป็นหลัก และในสังคมการศึกษาซึ่งมีโครงสร้างทางวิชาการไม่เข้มแข็ง ทำให้ครูไม่มีเครื่องมือที่ดีพอที่จะแก้ไขความคับข้องใจของเด็ก และไม่สามารถวินิจฉัยปัญหา อารมณ์ของเด็กได้ ดังนั้นครูผู้สอน หรือบุคลากรที่อยู่ในโรงเรียนทุกคนควรจะต้องรู้ลักษณะปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ในสาขาวิชาต่าง ๆ เพราะเด็กปัญญาเลิศบางคนก็แสดงลักษณะพิเศษบางประการออกมา แต่ไม่ได้หมายความว่าเด็กไม่มีปัญหาในการปรับตัว หรือมีปัญหาทางบุคลิกภาพ จากการศึกษาวิจัยพบว่า เด็กกลุ่มนี้มีปัญหาในการปรับตัว หรือมีปัญหาทางจิตใจ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากศักยภาพทางปัญญากับอารมณ์แตกต่างกัน และความสามารถแตกต่างไปจากเด็กปกติ แต่ถ้าหากครูผู้สอน หรือบุคลากรอื่นในโรงเรียนได้ทราบลักษณะของปัญหา รวมทั้งการสังเกต และสามารถแยกแยะปัญหาของเด็กเหล่านี้ได้ ก็จะทำให้สามารถช่วยเหลือเด็กได้ไม่ว่าจะเป็นการให้การแนะแนว และให้คำปรึกษา หรือการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็ก (อุษณีย์ โพธิสุข และคณะ , 2543 : 2 – 4) และลักษณะปัญหาที่พบบ่อยในเด็กกลุ่มนี้ คือ

1. เด็กรู้สึกว่าคุณค่าในตนเองต่ำ (Low Self – Esteem) รู้สึกว่าคนอื่นไม่เห็นคุณค่าในตัวของเขา ซึ่งถ้าเขามีความรู้สึกเช่นนี้ ส่งผลให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง การที่เด็กรู้สึกว่าคุณค่าในตนเองต่ำก็จะส่งผลให้เกิดความรู้สึกว่าคนอื่นไม่มีคุณค่าเช่นเดียวกัน

2. ความรู้สึกโดดเดี่ยวอ้างว้าง (Lone Lines) เด็กที่มีเชาวน์ปัญญาสูง มักคิดว่าคนอื่น ๆ คิด และรู้สึกไม่เหมือนกับตน จึงทำให้แสดงการตอบสนองต่อผู้อื่นในรูปแบบต่าง ๆ แล้แต่พื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู

3. มีปัญหาในการปรับตัว มีทักษะทางสังคมต่ำ (Low Social Skills) มีทักษะ ในการแสดงออก และการปรับตัวแตกต่างไปจากกลุ่ม หรือสังคม เนื่องจากเด็กกลุ่มนี้มีความคิดแตกต่างจากคนอื่น และไม่ค่อยชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม

4. มีความเครียดสูง (Stress) หรือมีความคับข้องใจ (Frustration) สูง เพราะมีความคาดหวังสูง บางทีไม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ ทำให้เกิดความเครียด และความคับข้องใจได้ บางครั้งได้รับความกดดันจากการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งต้องปฏิบัติตามในสิ่งที่ตนเองไม่ชอบ หรือไม่สนใจ

5. กลัวความล้มเหลว เพราะสังคม และคนรอบข้างมักคาดหวังในตัวเด็กสูงมาก ประกอบกับเด็กที่มีปัญญาเลิศมักชอบทำอะไรสมบูรณ์แบบไม่มีที่ติ ทำให้เขาพยายามหลีกเลี่ยงสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความล้มเหลว

6. ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง (Low Self Confident) เป็นผลมาจากเด็กเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ จึงทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง บางครั้งเด็กแสดงออกแต่ยังไม่เหมาะสม จึงทำให้ถูกตำหนิ เมื่อคิดจะทำอะไรใหม่ ๆ ก็จะทำให้ไม่กล้า

7. ทำงานไม่ค่อยสำเร็จ จริง ๆ แล้วเด็กที่มีปัญญาเลิศ มักจะมีความคิดดี รั้บรู้สิ่งต่าง ๆ ได้เร็ว คิดเก่ง แต่ถ้าวางมือทำมักจะทำไม่ค่อยสำเร็จ

ศรียา นิยมธรรม (2535 : 23 - 26) ได้อธิบายถึงปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กปัญญา ดังนี้

1. ช่องว่าง (Dead Time) หมายถึง เวลาระหว่างที่เด็กทำงานเสร็จ และจะเริ่มงานใหม่ เนื่องจากเด็กทำงานรวดเร็วมาก เด็กจึงมักต้องคอยจนกว่าครูจะมาสนใจ

2. ความเบื่อหน่าย (Boredom) มักเกิดขึ้นขณะต้องรอคอย และเป็นเหตุให้ขาดการเร้า หรือกระตุ้นความสนใจ ขาดแรงจูงใจ ซึ่งอาจกลายเป็นจุดเริ่มของการประพฤติไม่ดี

3. ปัญหาทางอารมณ์ และการพูดของเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าที่เป็นจริง

4. การแบ่งแยก (Disruption) การที่เด็กมีความคิดริเริ่ม ทำให้เกิดการแสวงหา กิจกรรมใหม่ ๆ มาทำหลังจากที่ทำงานเสร็จแล้ว การอยู่ว่าง ๆ เป็นเหตุให้เด็กทำพฤติกรรมก่อกวนผู้อื่น

5. การเพิ่มงานให้มากขึ้น (Provision of Home Work) เป็นการแก้ปัญหาได้ชั่วคราว ถ้าการให้งานเพิ่มขึ้นเป็นงานที่มากขึ้น หรือยากขึ้น แต่ก็อาจทำให้เด็กรู้สึกว่างงานที่งานนี้ไม่ได้คะแนนมากเท่ากับความสามารถที่เขาทำงาน แต่ไม่ได้รับรางวัลใด ๆ

ในส่วนของการต้องการของเด็กปัญญาเลิศ อุษณีย์ โพธิสุข (2537 : 23) ได้กล่าวไว้ว่าเด็กเหล่านี้มีความต้องการในด้าน

1. การเรียนการสอนที่ทำทลายต่อศักยภาพ และความสามารถของเขา
2. การงานที่ซับซ้อน และยากกว่าระดับปกติ
3. ใช้เวลาในสิ่งที่เขาเชี่ยวชาญ น้อยกว่าเด็กคนอื่น ๆ และสามารถทำเสร็จเร็วกว่า แต่ต้องการเวลาที่เหลือ หรือเวลาที่นอกเหนือไปจากนั้นทุ่มเทให้กับสิ่งที่ลึกซึ้งกว่าที่สอนอยู่ทั่ว ๆ ไป
4. การยอมรับจากคนอื่น
5. การคบหาเพื่อนวัยเดียวกัน และเพื่อนต่างวัยที่มีความสามารถทางเขาวินปัญญาทัดเทียมกัน หรือคบคนที่สูงกว่า หรือคนที่มีความสนใจเรื่องเดียวกับเขา
6. โอกาสที่จะได้แสดงออกซึ่งความสามารถภายใน
7. โอกาสที่จะพัฒนาความสามารถพื้นฐาน และสิ่งที่ตนเองสนใจ
8. คำปรึกษาจากผู้ที่เป็นที่พึ่งได้

อุษณีย์ โพธิสุข (2542 : 89 – 90) ได้กล่าวถึงปัญหาของเด็กปัญญาเลิศว่า

1. คนทั่วไปเข้าใจผิดว่าพวกเขาไม่ต้องการความช่วยเหลือใด ๆ เพราะช่วยตัวเองได้อยู่แล้ว เด็กที่มีศักยภาพของความเป็นเลิศอยู่ในตัว บางคนมีโอกาสประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงเพราะได้รับการสนับสนุนจากคนใกล้ชิดอย่างต่อเนื่อง แต่เด็กส่วนใหญ่ถูกทิ้งกว้างอย่างน่าเสียดาย
2. การขาดความเข้าใจในศักยภาพอันมีค่าของตนเอง ทำให้เด็กจำนวนมากใช้เวลาชีวิตของตนเองให้สูญเปล่าอย่างน่าเสียดาย
3. การไม่ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับพวกเขา เพราะหลักสูตรส่วนใหญ่เขียนไว้มิใช่สำหรับเด็กส่วนใหญ่ แต่เป็นหลักสูตรที่พยายามคำนึงถึงสิ่งที่วัดได้ในทางพฤติกรรมภายนอกที่สามารถแสดงออกได้ ความเป็นปัญญาเลิศ ของเด็กส่วนใหญ่ไม่สามารถวัดได้จากแบบทดสอบ
4. ขาดองค์กรที่ให้การสนับสนุน และการศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากมีความเข้าใจว่าเด็กสามารถช่วยเหลือตนเองได้
5. เด็กมีความคับข้องใจสิ้นหวังกับระบบการศึกษา จึงพบว่าเด็กส่วนมากเลิกเรียนกลางคัน ยิ่งเด็กฉลาดมากเท่าใด จะยิ่งหนีไปจากระบบโรงเรียน
6. ขาดการชี้แนะที่ดี กลายเป็นคนสร้างปัญหาให้กับสังคม เด็กหลายคนไม่ได้ใช้ความสามารถที่มีอยู่ในตัวให้ถูกทาง เก่งทางหนึ่งแต่ไปทำอีกทางหนึ่ง

7. เด็กส่วนใหญ่ถูกสอนให้มุ่งมั่นอยู่แต่วิชาการ เน้นแต่เนื้อหา และข้อมูลซึ่งต้องอาศัยการลอกจำ คนส่วนใหญ่จึงเข้าใจผิดว่าเด็กปัญญาเลิศ คือคนที่เรียนดีเยี่ยม มีคะแนนเขาวนปัญญาสูง ซึ่งที่จริงแล้วเด็กเรียนดีอาจไม่ได้เป็นเด็กปัญญาเลิศก็ได้

8. ขาดบุคลากรที่เข้าใจในเรื่องนี้อย่างแท้จริง โรงเรียนขาดผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของลูกด้วย

คนทั่วไปเข้าใจผิดว่าเด็กปัญญาเลิศ ไม่ต้องการความช่วยเหลือใด ๆ เพราะช่วยตัวเองได้อยู่แล้ว เด็กมีศักยภาพของความเป็นเลิศอยู่ในตัว บางคนมีโอกาสประสบความสำเร็จ มีชื่อเสียงเพราะได้รับการสนับสนุนจากคนใกล้ชิดอย่างต่อเนื่อง แต่เด็กส่วนใหญ่ถูกทิ้งขว้างอย่างน่าเสียดาย ซึ่งในความเป็นจริงแล้วเด็กปัญญาเลิศยังมีปัญหา และมีความต้องการอีกมาก โดยเฉพาะปัญหาในการปรับตัว หรือปัญหาทางจิตใจ ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากศักยภาพทางปัญญากับอารมณ์ที่แตกต่างกัน และความสามารถที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ

บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ

บทบาทของผู้ปกครอง หรือบิดามารดา เป็นผู้ที่มิบทบาทสำคัญมากสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เนื่องจากเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด และย่อมที่จะมองเห็นคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศของลูก

คุณหญิง บริพัตร ณ อรุณยา (2535 : 242 – 243) มีข้อเสนอแนะสำหรับบิดามารดาของเด็กปัญญาเลิศดังนี้

1. พยายามให้มีความสมดุล ระหว่างการเลี้ยงดูอย่างทะนุถนอม และการทอดทิ้งอย่างไม่น่าพาเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กได้คิดเองทำเองพอสมควร มีเวลาเป็นของตนเองที่จะประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ให้การสนับสนุนทางกาย ทางใจ
2. เด็กต้องการ โอกาสที่จะขยายความสามารถที่ติดตัวให้อย่างกว้างขวาง แต่ก็ต้องการเวลาเพื่อเล่นสนุกตามพัฒนาการของเด็กด้วย
3. หลีกเลี่ยงการเปรียบเทียบเด็กปัญญาเลิศกับเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน
4. เด็กทุกคนต้องการมีส่วนร่วมในความรับผิดชอบต่าง ๆ
5. การยกย่องชมเชยความสามารถ หรือผลงานพิเศษ ด้วยความจริงใจ เป็นสิ่งที่ช่วยทำให้เด็กมีกำลังใจขึ้น

6. ให้ความร่วมมือกับครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้รู้กฎหมาย เพื่อหาทางสนับสนุนแผนการศึกษาซึ่งต้องปรับปรุงให้มีคุณภาพสูง และเหมาะสมกับเด็ก

อารี รังสินันท์ (2529 : 71 – 77) ได้เสนอแนวปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดูลูกแบบประชาธิปไตย ด้วยการที่สมาชิกปฏิบัติต่อกัน และส่งผลกระทบ ต่อการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก การปฏิบัติต่อกัน และต่อเด็กของสมาชิกภายในครอบครัวมีดังนี้

1. การให้ความรักความอบอุ่น บิดามารดาพึงให้ความรัก ความอบอุ่น ความเอาใจใส่ ความสนใจในเรื่องราวต่าง ๆ ของเด็กอย่างเพียงพอ อย่างตรงไปตรงมา อย่างชัดเจนเพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน การให้ความอบอุ่น หรือการโอบอุ้มแก่ทารก การพาไปนอกสถานที่ในวันหยุด เป็นการช่วยให้เด็กตระหนัก และสร้างความเข้าใจ ว่าตนเป็นที่รักที่ต้องการความอบอุ่น และรู้สึกปลอดภัย มั่นคง การให้ความรักอย่างเพียงพอ จะทำให้เด็กรู้สึกอบอุ่นใจ มีความสุข และรู้สึกมั่นคงทางด้านจิตใจ ปลอดภัย ช่วยให้เด็กมีพัฒนาการเป็นผู้มีบุคลิกภาพดี มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมองโลกในแง่ดี

2. การช่วยเหลือตนเอง ฝึกให้เด็กรู้จักใช้ความสามารถของตนเอง ช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด การที่เด็กได้ช่วยเหลือตนเองตามวัยของตน ทำให้เด็กได้พัฒนาความเชื่อมั่น ความมั่นใจในตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะที่ดีทางด้านความคิดสร้างสรรค์

3. การฝึกให้เป็นคนช่างสังเกต จัดสื่อ สิ่งเร้า หรืออุปกรณ์ ให้เด็กได้มีพัฒนาการด้านการสังเกตให้มากที่สุด

4. การฝึกให้เป็นคนช่างซักถาม โดยการสนทนา ในขณะที่สนทนา ควรจะถามคำถามด้านความจำ ด้านการหาเหตุผล เพื่อพัฒนาความฉลาดของเด็กเพิ่มมากขึ้น

5. การตอบคำถาม บิดามารดาควรตอบคำถามของเด็กอย่างมีเหตุผล มีท่าทางที่มีชีวิตชีวาด้วยความกระตือรือร้น เต็มใจ ถือเป็นการปลูกฝังลักษณะการช่างซักถามเด็กด้วย

6. การแสดงความคิดเห็น ให้โอกาสเด็กในการแสดงความคิดเห็น ในการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ เด็กต้องการอิสระในการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้เด็กเสนอความคิดเห็น ให้โอกาสได้ตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยตนเอง การอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ในครอบครัวเพื่อให้เด็กได้มีความเข้าใจ และมีแนวคิดที่ถูกต้อง มีเจตคติอันถูกต้องต่อบุคคล และเหตุการณ์นั้นได้

7. การให้รางวัลชมเชย สำหรับผลงานของเด็กด้วยการยิ้มแย้ม การให้คำชมเชย เป็นการแสดงให้เห็นว่าสิ่งที่เด็กได้ทำไปนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ได้รับการยอมรับ และมีกำลังใจที่จะทำดีเช่นนั้นในครั้งต่อไป

8. การตัดสินใจร่วมกัน บิดามารดา และสมาชิกภายในครอบครัว มีการตัดสินใจร่วมกัน หรือประนีประนอมกันได้ ไม่มีการขัดแย้งอย่างรุนแรง

9. บิดามารดารับผิดชอบร่วมกันในเรื่องการอบรมเลี้ยงดู จัดวางแนวทาง หารูปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดผลดี และความสำเร็จแก่เด็ก

10. การจัดบรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์

ผดุง อารยะวิญญู (2531 : 24) กล่าวว่าในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศนั้น ผู้ปกครองมีบทบาทในการส่งเสริมเด็กดังนี้

1. ขยายความให้ความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่เด็กอ่าน
2. กระตุ้นให้เด็กเกิดความคิดริเริ่ม
3. ตอบคำถามเด็กทุกครั้ง
4. กระตุ้นให้เด็กหาคำตอบด้วยตนเอง ไม่กลัวที่จะลองผิดลองถูกในสิ่งที่ไม่เป็นอันตราย
5. ฝึกนิสัยที่ดีในการทำงาน รู้จักวางแผนล่วงหน้าในชีวิตประจำวัน
6. ฝึกให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น ฝึกแสดงออกต่อหน้าชุมชน
7. พาเด็กไปเที่ยวสถานที่สำคัญ พิพิธภัณฑ์ นิทรรศการ
8. ส่งเสริมให้เด็กมีประสบการณ์หลายด้าน กีฬา ดนตรี งานอดิเรก
9. ให้เด็กมีเวลาเป็นของตนเอง
10. เป็นเพื่อนกับเด็ก ไม่ใช่ออกคำสั่ง

เบียร์ด (Baird , 1999 : <http://home.ican.net/~agtechn/parentsf.htm>) ได้ให้คำแนะนำบทบาท ผู้ปกครองในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ ดังนี้

1. ควรให้การดูแลเด็กเช่นเดียวกับเด็กทั่วไป เพราะพวกเขาก็ยังคงเป็นเด็ก ต้องการในสิ่งที่เด็กทั่วไปต้องการ
2. ความอบอุ่นในครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญที่เด็กต้องการ
3. ผู้ปกครองควรมีเวลาให้กับเด็กในการอภิปรายซักถามปัญหาต่าง ๆ
4. ให้การชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหาต่าง ๆ
5. กระตุ้นความสามารถทางเชาวน์ปัญญาของเด็ก เช่น ใช้กิจกรรมเกี่ยวกับการแก้ปัญหา
6. สนับสนุนเรื่องเรื่องความสัมพันธ์อันดีระหว่างเด็กกับเพื่อน ๆ
7. ไม่หวัหระความคิดแปลก ๆ ที่เด็กคิดขึ้น
8. ไม่เข้าไปจัดการกับชีวิตของเด็กมากเกินไป

9. สนับสนุนและส่งเสริมความคิดของเด็ก

10. มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กทั้งในโรงเรียนและชุมชน

บทบาทของผู้ปกครองหรือบิดามารดาในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ มีความสำคัญ เนื่องจากผู้ปกครองเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดเด็กมากที่สุด การอบรมเลี้ยงดูที่ดีเป็นพื้นฐานให้เด็กประสบความสำเร็จในการเรียน สามารถช่วยเหลือตนเองรวมทั้งคนอื่นได้อีกต่อไป

บทบาทของครูในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ

เด็กปัญญาเลิศเป็นเด็กที่มีคุณลักษณะโดดเด่น ทั้งในด้านของเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถ ดังนั้นผู้ที่มาเป็นครูสอนเด็กเหล่านี้ จำเป็นที่จะต้องมีความรู้พิเศษบางประการ ที่แสดงถึงการมีความเข้าใจ ความเข้าใจ ความสามารถ วิธีการจัดการเรียนการสอนเด็กปัญญาเลิศเป็นพิเศษ

คุณลักษณะของครูมีความสำคัญ ในการคัดเลือกมาเป็นครูสอนเด็กปัญญาเลิศ เฟรเดริก (สุนทร โคตรบรรเทา, 2530:42 แปลและเรียบเรียงจาก What Research Says to the Teacher : Gifted and Talented Students) กล่าวว่า ลักษณะที่สำคัญที่สุดของครูในการที่จะเข้ามาเป็นครูสอนเด็กปัญญาเลิศ ก็คือการมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ การมีเชาวน์ปัญญาสูง มีความสนใจรอบด้าน และการมีความต้องการทำงานกับเด็กเก่ง มีความรู้ และความเข้าใจในการสอนเด็กปัญญาเลิศ

ผดุง อารยะวิญญู (2531 : 18 – 19) ได้กล่าวถึงคุณสมบัติของครูที่สอนเด็กปัญญาเลิศ ดังนี้

1. มีความคิดสร้างสรรค์ในด้าน

1.1 การสอน การใช้เทคนิคการสอน

1.2 การจัดการ / ปกครองชั้นเรียน

1.3 การใช้สื่อการสอน

1.4 การจัดประสบการณ์การเรียนการสอน

1.5 การคิด

1.6 การใช้ทรัพยากรในชุมชน

2. มีทักษะในการจัดการ / ดำเนินการเกี่ยวกับ

- 2.1 หลักสูตร
- 2.2 การจัดสภาพแวดล้อมให้แก่เด็ก
- 2.3 การทำงานกับผู้อื่น
- 2.4 การจัดการ / ควบคุมห้องเรียน
3. มีความกระตือรือร้น และสนใจในด้าน
 - 3.1 กระบวนการเรียนรู้
 - 3.2 การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
 - 3.3 การสอนเป็นรายบุคคล
 - 3.4 ความคิดสร้างสรรค์ในการสอน และการเรียน
4. มีความรัก และจริงจังต่อ
 - 4.1 เด็ก เข้าใจความแตกต่างระหว่างบุคคล
 - 4.2 เพื่อนร่วมงาน
 - 4.3 ผู้ปกครองของเด็ก
5. มีความรู้ในด้าน
 - 5.1 การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ลักษณะ และความต้องการด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะ และมีความชำนาญในด้านนี้
 - 5.2 การแก้ปัญหาโดยใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์
 - 5.3 มีความรู้กว้างขวางในหลายด้าน
 - 5.4 มีความรู้ด้านการสอนเด็ก โดยเฉพาะเด็กปัญญาเลิศ
6. มีความยืดหยุ่นใน
 - 6.1 การใช้สื่อ
 - 6.2 การจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้
 - 6.3 การจัดกลุ่มเด็กตามความสนใจ และความสามารถ
 - 6.4 การจับบทเรียน และประสบการณ์ในการเรียนรู้ของเด็ก

คุณฐิติ บริพัตร ณ อยุธยา (2535 : 138 – 144) ได้ประมวลความเห็นของนักการศึกษา และ นักจิตวิทยาต่าง ๆ และจากลักษณะของเด็ก ว่าครูที่สอนเด็กปัญญาเลิศนั้น มีลักษณะดังนี้

1. มีอารมณ์ขัน มองทุกสิ่งทุกอย่างรอบตัว ในแง่มุมใหม่ เป็นแง่มุมที่ดีงาม การแสดงออก แสดงถึงความคิดอ่านที่เกินระดับปกติธรรมดา
2. มีเจตคติ และความเข้าใจเด็ก จะช่วยให้เห็นว่าเด็กมีลักษณะอย่างไร มีปัญหาอะไร

ควรช่วยเหลืออย่างไร

3. มีความรอบรู้ และไม่อับจนหนทาง เห็นอะไรที่เป็นแก่นสารก็สนใจไปหมด ขวนขวายหาความรู้อยู่เสมอ

4. ใจกว้างยอมรับความเห็นของผู้อื่น เปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ชี้ช่องทางให้ได้มองหลาย ๆ ด้าน และลึกซึ้ง มีเป้าหมายอันแน่วแน่ที่จะสร้างบรรยากาศประชาธิปไตย เพื่อฝึกเด็กให้เป็นนักประชาธิปไตย

5. ครูต้องมีความคิดสร้างสรรค์ เป็นคนช่างคิดช่างถาม สร้างบรรยากาศ และตั้งคำถามที่ฝึกหัดให้เด็กได้มีความคิดอ่าน และคิดสร้างสรรค์

6. ครูต้องรู้จักวิธีสอน โดยเฉพาะวิธีฝึกให้เด็กคิดระดับสูง รู้จักวิธีสอนให้เด็กคิดอ่านกว้างขวางลึกซึ้ง และมีความคิดสร้างสรรค์

สแตป (Stapp, 1987 : 147) ได้ทำการศึกษาหาคุณลักษณะของครูที่สอนเด็กปัญญาเลิศ ในรัฐ อลาสกา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ อาจารย์ใหญ่ 65 คน ครู 103 คน และนักเรียนที่เป็นเด็กปัญญาเลิศ 727 คน พบว่าคุณลักษณะของครูที่มีผลต่อการส่งเสริมความเป็นปัญญาเลิศของเด็ก ให้มีความสำคัญเรียงตามลำดับคือ

1. ต้องมีความเอาใจใส่เด็ก
2. ให้คำแนะนำปรึกษาที่ดี
3. มีความยืดหยุ่น
4. มีความสามารถในการกระตุ้น
5. มองเห็นความความเป็นปัญญาเลิศ ของเด็ก และนำความสามารถนั้นมาใช้
6. มีมนุษยสัมพันธ์
7. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนแบบอบอุ่น
8. รู้ถึงความต้องการของเด็ก
9. สนับสนุนความคิดสร้างสรรค์
10. มีความยุติธรรมในการประเมินผลงานของเด็ก

ส่วนคุณลักษณะที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ ความสวยงามของครู เป็นศิลปิน และมีความคิดสร้างสรรค์ ฉลาดมาก และห้องเรียนที่มีระเบียบแบบแผน

เดวิส และริมม์ (Davis and Rimm, 1994 : 41) ได้กล่าวถึงครูที่สอนเด็กปัญญาเลิศว่าควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความคิดริเริ่มในการจัดโครงการสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ได้ตรงตามความต้องการของเด็กแต่ละคน
2. สร้างบรรยากาศที่มีความเสมอภาค ความอบอุ่น
3. ใส่ใจ และให้การเสริมแรงต่อความคิดของเด็กแต่ละคน
4. ใช้การชี้นำมากกว่าการใช้คำสั่ง
5. ใฝ่หาความรู้ใหม่อยู่เสมอ
6. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
7. มีความเข้าใจในความต้องการของเด็กแต่ละคน
8. มีความรอบรู้
9. มีความสามารถในการจัดการเรื่องต่าง ๆ ได้
10. มีความพึงพอใจในการเป็นครูสอนเด็กปัญญาเลิศ

ลักษณะที่สำคัญที่สุดของครูในการที่จะเข้ามาเป็นครูสอนเด็กปัญญาเลิศ ก็คือการมีวุฒิภาวะอารมณ์ เอาใจใส่เด็ก มีความสนใจรอบด้าน สิ่งที่สำคัญที่สุดของการเป็นครู คือการมีความต้องการทำงานกับเด็ก และมีความรู้และความเข้าใจในการสอน

ทฤษฎีหลักการที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ

ทฤษฎีโครงสร้างทางเชาวน์ปัญญา (The Structure of Intellectual Theory)

ทฤษฎีนี้สร้างโดย กิลฟอร์ด (Guilford, 1988 อ้างอิงใน ดิลก ดิลกานนท์, 2534 : 14 – 15) ได้เสนอแบบจำลองโครงสร้างทางเชาวน์ปัญญาในลักษณะ 3 มิติ ดังภาพที่ 4

กิลฟอร์ด (Guilford) ได้แบ่งสมรรถภาพทางสมองออกเป็น 3 มิติ คือ เนื้อหา (Content) วิธีการคิด (Operation) และผลของการคิด (Product)

มิติที่ 1 เนื้อหา (Content) หมายถึง เนื้อหาข้อมูล หรือสิ่งเร้า ที่สมองจะรับสิ่งเหล่านี้เข้าไปคิด แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ คือ

1. เนื้อหาประเภทรูปภาพ (Figural Content) หมายถึง ข้อมูลประเภทรูปธรรมที่สัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัส ซึ่งบุคคลสามารถรับรู้ และทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดได้ เช่น ขนาด รูปร่าง
2. เนื้อหาประเภทเสียง (Auditory) เป็นสิ่งที่อยู่ในรูปเสียงที่มีความหมาย
3. เนื้อหาประเภทสัญลักษณ์ (Symbolic Content) หมายถึง เป็นสิ่งเร้า หรือข้อมูลที่อยู่ในรูปของภาพ หรือรูปของเครื่องหมาย เช่น ตัวอักษร ตัวเลข โน้ตดนตรี และรหัสต่าง ๆ

4. เนื้อหาประเภทภาษา (Semantic Content) หมายถึง ข้อมูลที่อยู่ในรูปของถ้อยคำที่มีความหมายต่าง ๆ กัน เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความคิดทางภาษา และสามารถใช้ติดต่อสื่อสารได้ เช่น คำว่า พ่อ แม่ พี่ น้อง

5. เนื้อหาประเภทพฤติกรรม (Behavioral Content) เป็นข้อมูลที่แสดงอาการกิริยา และการกระทำที่สามารถสังเกตเห็น รวมทั้งทัศนคติ การรับรู้ การคิด เช่น การยิ้ม หรือการแสดงความคิดเห็น

มิตินี้ 2 กระบวนการคิด (Operation) เป็นมิตินี้แสดงการทำงานของสมอง กระบวนการคิด เมื่อรับเนื้อหาเข้ามาแล้ว ในลักษณะ ต่าง ๆ 5 ลักษณะคือ

1. การรับรู้และการเข้าใจ (Cognition) คือ ความสามารถทางสมองของบุคคลในการที่จะรู้จัก และสามารถตีความ ต่อสิ่งเร้า เกิดการรับรู้ การเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ และสามารถบอกได้ ทั้งสิ่งที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อน และสิ่งที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว

2. การจำระยะยาว (Memory Retention) คือ ความสามารถของบุคคลที่จะเก็บสะสมความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในระยะเวลาอันยาวนาน แล้วสามารถระลึกนึกในรูปแบบเดิมได้ เมื่อต้องนำมาใช้

3. การจำระยะสั้น (Memory Recording) คือ ความสามารถของบุคคลที่จะเก็บสะสมความรู้ ข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในระยะเวลาสั้น ๆ

4. การคิดแบบอบเนกนัย หรือการคิดกระจัดกระจาย (Divergent Thinking) เป็นกระบวนการทางความคิดของสมองที่คิดได้หลายทิศหลายทาง คิดหาคำตอบโดยไม่จำกัด ทำให้ได้ความคิดที่แปลกใหม่จากสิ่งเร้าที่กำหนด

5. การคิดแบบเอกนัย (Convergent Thinking) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลที่สามารถสรุปหาคำตอบที่ดีที่สุด ถูกต้องที่สุด จากคำตอบหลาย ๆ คำตอบ

6. การประเมินค่า (Evaluation) หมายถึง ความสามารถทางสมองของบุคคลในการที่จะตัดสินเกี่ยวกับความดี หรือความถูกต้องเหมาะสม จากข้อมูลที่กำหนดให้ หรือจากการคิดค้นของตน

มิตินี้ 3 ผลของการคิด (Product) เป็นมิตินี้แสดงถึงผลที่ได้จากการทำงานของสมอง กระบวนการคิด เมื่อสมองได้รับข้อมูลจากมิตินี้ 2 และใช้ความสามารถในการตอบสนองต่อสิ่งเร้า เป็นการคิดตามมิตินี้ 1 ผลที่ได้ออกมาเป็นมิตินี้ 3 ซึ่งมี 6 ลักษณะ คือ

1. หน่วย (Units) หมายถึง สิ่งที่มีคุณสมบัติเฉพาะของตัวเอง ที่แตกต่างไปจากสิ่งอื่น เป็นส่วนย่อยที่ถูกแยกออก

2. จำพวกหรือกลุ่ม (Classes) หมายถึง ประเภท จำพวก หรือกลุ่มของหน่วย ที่มีคุณสมบัติ หรือลักษณะร่วมกัน เช่น พวกผลไม้ ได้แก่ เงาะ มะม่วง สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น แมว สุนัข

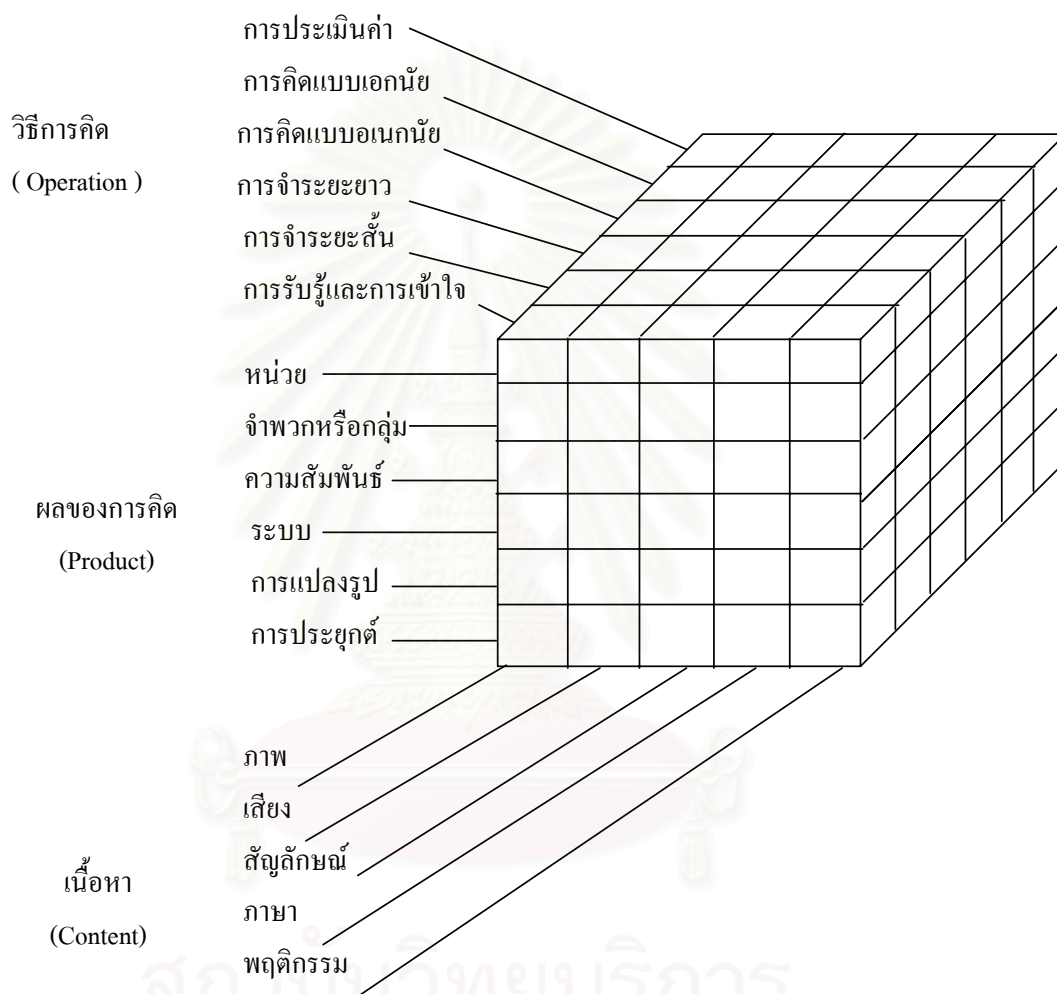
3. ความสัมพันธ์ (Relation) หมายถึง ผลของการเชื่อมโยงความคิดแบบต่าง ๆ หรือหลายประเภทเข้าด้วยกัน ซึ่งอาศัยลักษณะบางประการเป็นเกณฑ์หาความสัมพันธ์ อาจอยู่ในรูปหน่วยกับหน่วย จำพวกกับจำพวก กลุ่มกับกลุ่ม หรือระบบกับระบบ เช่น โตะกับเก้าอี้

4. ระบบ (Systems) หมายถึง ผลที่เกิดจากการจัดรวมรูปแบบของส่วนย่อย ที่เกี่ยวข้องเป็นสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น โจทย์คณิตศาสตร์ คำโครงการเขียนรายงาน

5. การแปลงรูป (Transformation) หมายถึง การเปลี่ยนแปลง ปรับปรุง การให้คำนิยามใหม่ หรือจัดองค์ประกอบของสิ่งเร้า การตีความข้อมูล การขยายความออกมาเพื่อนำไปใช้ใน รูปแบบใหม่ หรือเพื่อนำไปใช้ในวัตถุประสงค์อื่น เช่น ดอกฝ้ายมาจากต้นฝ้าย มาทำเป็นเส้นฝ้าย แล้วนำไปทอเป็นผืน

6. การประยุกต์ (Implications) หมายถึง การคาดหวัง หรือความเข้าใจในการนำข้อมูลไปใช้ขยายความเพื่อการพยากรณ์ หรือคาดคะเนด้วยเหตุและผล จากข้อมูลที่กำหนดไว้ นำมาปรับปรุงให้เป็นประโยชน์ และให้เกิดความแตกต่างไปจากเดิม

รวมทั้ง 3 มิติ ประกอบกัน ทำให้ได้โครงสร้างทางเชาวน์ปัญญา ประกอบด้วย 180 แบบ

แผนภาพที่ 4 แบบจำลองโครงสร้างทางเชาวน์เชาวน์ปัญญา (The Structure of Intellectual Model)

ที่มา : Guilford, 1988 อ้างอิงใน ดิลก คิลกานนท์, 2534 : 15

ทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาของกิลฟอร์ด (Guilford) สามารถอธิบายเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศได้ว่าเป็นผู้ที่สามารถประสานกระบวนการคิด (Operation) ทั้ง 6 ลักษณะ โดยมีเนื้อหา (Content) เป็นสิ่งเร้า ก่อให้เกิดผลของการคิด (Product) ในหลากหลายลักษณะออกมา

ตอนที่ 2 การศึกษารายกรณี (CASE STUDY)

การศึกษารายกรณี เป็นวิธีการที่สำคัญวิธีการหนึ่งทางจิตวิทยาการศึกษา นักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2534 : 180 – 181) การศึกษารายกรณี เป็นวิธีการศึกษาค้นคว้าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียด การศึกษารายกรณีเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเชิงบรรยาย ที่มีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อบรรยายสถานภาพ (Status) ของปรากฏการณ์ปัจจุบันที่สนใจศึกษา อันก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในปรากฏการณ์เหล่านั้นอย่างกระจ่างแจ้ง คุณลักษณะเด่นอีกประการหนึ่งก็คือ เป็นการวิจัยเชิงธรรมชาติ ที่ผู้วิจัยมิได้เข้าไปมีบทบาทต่อผลที่เกิดขึ้น ปล่อยให้ผลเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ขั้นมูลฐานของตัวแปรต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2527 : 3) ได้กล่าวว่า การศึกษาเป็นรายกรณี คือ การศึกษารายละเอียดต่าง ๆ ที่สำคัญของหน่วยใดหน่วยหนึ่งในสังคม เช่น บุคคล กลุ่ม ชุมชน สถาบัน โดยเฉพาะในปัจจุบันมักเน้นศึกษารายละเอียดของแต่ละบุคคล การศึกษารายละเอียดของแต่ละบุคคลนี้จะต้องศึกษา ต่อเนื่องกันไปในระยะเวลาหนึ่ง แล้วนำรายละเอียดที่ได้มาวิเคราะห์ ตีความเพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุของพฤติกรรม ซึ่งอาจเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หรือไม่เป็นปัญหาก็ได้ ได้แก่ พัฒนาการ ด้านต่าง ๆ ความสามารถพิเศษด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลาย ๆ ด้าน ถ้าในรายละเอียดที่เป็นปัญหา จะใช้แนวทางในการที่จะช่วยเหลือแก้ไข แต่ถ้าในรายที่ไม่เป็นปัญหา จะได้ใช้แนวทางในการ ป้องกัน ส่งเสริม หรือนำไปเป็นแบบอย่างแก่บุคคลอื่นต่อไปในปัจจุบัน และอนาคต

การศึกษารายกรณีเป็นวิธีการศึกษาบุคคลอย่างละเอียดทุกด้านต่อเนื่องกันเป็นเวลานาน นับเป็นเทคนิคหนึ่งของการแนะแนว ที่ใช้เทคนิคการแนะแนวหลาย ๆ อย่างรวบรวมข้อมูลทุกด้านของบุคคล ต่อจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาจัดรวมกันไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และวินิจฉัยปัญหา และเพื่อช่วยให้มองเห็นบุคลิกภาพรวมของบุคคล จนสามารถเข้าใจถึงธรรมชาติของบุคคล และสาเหตุของปัญหาชัดเจน แล้วจึงนำข้อมูลมาพิจารณาวางแผน ให้ความช่วยเหลือให้แก่บุคคลต่อไป (นันทิกา แยมสรวล, 2529 : 7) ในลักษณะเดียวกัน

ทศพร มณีศรีจำ (2539 : 170) ได้กล่าวถึงการศึกษารายกรณีว่า เป็นการศึกษาบุคคลอย่างกว้างขวาง ละเอียดทั้งภูมิหลัง และชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ จะช่วยทำให้ผู้ศึกษารู้จัก และเข้าใจบุคคลนั้นได้อย่างแท้จริง อันจะเป็นประโยชน์ต่อการแนะแนว การช่วยเหลือบุคคลนั้น และช่วยให้ตัวเขาตระหนักรู้ รวมทั้งสามารถปรับคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีความสุข

ดังนั้น จึงสามารถกล่าวได้โดยสรุปว่า การศึกษารายกรณี หมายถึง การศึกษารายละเอียดของบุคคลในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหนึ่ง และนำข้อมูลที่ได้ มาวิเคราะห์ ตีความ เพื่อหาทางช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม และช่วยให้รู้จักและเข้าใจบุคคลนั้น ๆ อย่างแท้จริง

ความมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 8 – 9) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี โดยมีความมุ่งหมายหลัก 2 ประการ คือ

1. เพื่อใช้ในการแนะแนว และการให้คำปรึกษา
 - 1.1 เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการวินิจฉัย และการรักษาในรายที่เป็นปัญหาต่าง ๆ
 - 1.2 เพื่อให้เข้าใจบุคคลได้อย่างละเอียดทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการให้คำปรึกษา
 - 1.3 เพื่อให้บุคคลที่รับการศึกษา ได้รู้จักวิเคราะห์ตนเองจนเกิดความเข้าใจตนเอง

ได้

อย่างถูกต้องตรงตามความเป็นจริง

1.4 เพื่อใช้อบรมครูประจำการให้เข้าใจวิธีการศึกษารายกรณีได้ดียิ่งขึ้นซึ่งจะช่วยให้งานแนะแนวมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เพื่อใช้ในกรณีอื่น ๆ ได้แก่

2.1 เพื่อใช้ในการวิจัยโดยศึกษาสาเหตุในอดีต และปัจจุบัน เพื่อทำนายพฤติกรรม ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งอาจเป็นพฤติกรรมที่เป็นปัญหา หรือไม่เป็นปัญหาก็ได้

2.2 เพื่อติดตามผลของการใช้เทคนิค หรือวิธีการต่าง ๆ อันเป็นแนวทางที่จะปรับปรุงในโอกาสต่าง ๆ

2.3 เพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษาบุคคลทั่ว ๆ ไป ที่ผู้ศึกษาสนใจ เช่น ความสามารถพิเศษ บุคลิกภาพที่ดี

ทศพร มณีศรีขำ (2539 : 170 – 171) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี มีความมุ่งหมายที่สำคัญ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแบบของพัฒนาการของนักเรียน ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม จิตใจ และเชาวน์ปัญญา อันจะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริม พัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสม

2. เพื่อศึกษาสาเหตุที่มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน โดยเฉพาะพฤติกรรมผิดปกติ ซึ่งทางโรงเรียนจะได้ช่วยเหลือ และแก้ไขได้อย่างถูกต้อง

3. เพื่อช่วยให้นักเรียนเข้าใจ และตระหนักรู้ในตนเอง ยอมรับความจริงเกี่ยวกับตนเอง สามารถพัฒนาตนเอง สามารถวางแผนชีวิต สามารถตัดสินใจเลือกแนวทางการศึกษาต่อ และเลือกอาชีพอย่างเหมาะสม ซึ่งจะทำได้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

4. เพื่อช่วยให้นักเรียนได้รู้จัก และเข้าใจนักเรียนอย่างละเอียดลึกซึ้ง ถูกต้อง และนำผลของการศึกษารายกรณีไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม และการให้บริการต่าง ๆ แก่ นักเรียนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการ และความพร้อมของนักเรียน

5. เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจบุตรหลานของตนได้ดียิ่งขึ้น เพราะได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่ครูได้ศึกษารวบรวม และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน อันจะก่อให้เกิดความร่วมมือกับทางโรงเรียน ในการแก้ปัญหาของบุตรหลานของตน

จากความมุ่งหมายของการศึกษารายกรณี ดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า การศึกษารายกรณี มีความมุ่งหมายที่สำคัญ ในการนำข้อมูลที่ได้มาทำการวินิจฉัยหาสาเหตุของพฤติกรรม การทำความเข้าใจบุคคลอย่างละเอียด ช่วยให้ผู้ถูกศึกษา ครู ผู้ปกครอง ได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาอีกทั้งเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อไปด้วย

กระบวนการในการศึกษารายกรณี

การศึกษารายกรณีเป็นวิธีการศึกษามุคละอย่างละเอียดในทุกด้านอย่างต่อเนื่อง มีกระบวนการที่เป็นระบบ ขั้นตอน ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อความน่าเชื่อถือของข้อมูล ซึ่งกระบวนการในการศึกษารายกรณีมีรายละเอียดดังนี้

พนม ลิ้มอารีย์ (2530 : 20 – 21) กล่าวว่า การศึกษารายกรณีที่สมบูรณ์นั้น ในการศึกษา อาจจำแนกเป็นขั้นตอนการดำเนินงานได้ 6 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคล (Collecting of the necessary data) ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนที่ถูกทำการศึกษา ตลอดจนช่วยให้ทราบภาวะความเป็นไปในปัจจุบันของนักเรียนผู้นั้นอีกด้วย

ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis) เป็นการนำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ มาวิเคราะห์หาข้อเท็จจริงต่าง ๆ และจำแนกออกเป็นด้าน ๆ เพื่อสะดวกในการตีความหมายข้อมูล

ขั้นที่ 3 ขั้นตรวจวินิจฉัยปัญหา (Diagnosis) ขั้นนี้เป็นการนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นที่สองเป็นพื้นฐานประกอบการพิจารณา เพื่อวินิจฉัยว่าจะไรน่าจะเป็นสาเหตุของปัญหา การลงความเห็นเกี่ยวกับปัญหานี้ อาจเป็นการชั่วคราวไม่ใช่ข้อยุติ แต่ก็ยังเป็นพื้นฐานของการสังเคราะห์ข้อเท็จจริงในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 4 ขั้นสังเคราะห์ หรือรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม (Synthesis) กล่าวคือ เมื่อตรวจวินิจฉัยว่าจะไรน่าจะเป็นปัญหาแล้ว ก็ควรจะได้ศึกษาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหานั้นเพิ่มเติมด้วย วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ และกลวิธีอื่น ๆ แล้วนำข้อเท็จจริงที่ได้มาสังเคราะห์เข้าด้วยกันกับข้อเท็จจริงที่มีอยู่แล้ว ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลแต่ละด้าน เกิดเป็นภาพรวมทางบุคลิกภาพของบุคคลนั้น อันจะช่วยให้ผู้ศึกษา สามารถเข้าใจลักษณะของปัญหา และสาเหตุของปัญหาอย่างถ่องแท้

ขั้นที่ 5 ขั้นให้ความช่วยเหลือ (Treatment) เมื่อผู้ศึกษารายกรณีแน่ใจว่าการตรวจวินิจฉัยปัญหาของตนเองถูกต้องจริงแล้ว ก็ควรจะได้คิดหามาตรการต่าง ๆ ที่จะนำมาช่วยเหลือและแนวทางนักเรียนในการแก้ปัญหา แล้วดำเนินการให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจัง เพื่อช่วยให้นักเรียน ผู้นั้นสามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมและถูกต้อง

ขั้นที่ 6 ขั้นติดตามผล (Follow - up) เมื่อผู้ทำการศึกษารายกรณีได้ให้ความช่วยเหลือหรือให้การแนะนำแก่นักเรียนที่ถูกทำการศึกษาไปแล้ว การติดตามผล ช่วยให้เห็นว่าการศึกษารายกรณีประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงไร มีข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไขอย่างไรบ้าง และจะต้องให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมอีกหรือไม่เพื่อที่ผู้ทำการศึกษาจะได้ดำเนินการต่อไปอย่างเหมาะสม

ทศพร มณีศรีขำ (2539 : 171 - 174) กล่าวว่า การศึกษารายกรณีเป็นการศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างละเอียด เจาะลึก ทั้งภูมิหลัง และชีวิตความเป็นอยู่ในปัจจุบัน การศึกษารายกรณีประกอบด้วยกระบวนการเป็นขั้นตอน

1. การเลือกนักเรียนสำหรับศึกษารายกรณี สามารถจำแนกได้ดังนี้
 - 1.1 นักเรียนที่ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนดีเยี่ยม
 - 1.2 นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษบางอย่าง เช่น ศิลปะ ดนตรี ฯลฯ

1.3 นักเรียนที่มีความทะเยอทะยานมีกำลังเข้มแข็งที่จะเอาชนะอุปสรรค

1.4 นักเรียนที่มีปัญหา

1.5 นักเรียนที่เรียนอ่อน ไม่สามารถทำงานในระดับที่เรียนอยู่ได้

1.6 นักเรียนที่มีพฤติกรรมดีเด่นสมควรเอาตัวอย่าง

1.7 นักเรียนที่มีพฤติกรรมปกติธรรมดาทั่วไป

2. ผู้ที่รับผิดชอบในการศึกษารายกรณี ในทางปฏิบัติ การศึกษานักเรียนเป็นรายกรณีควรเป็นหน้าที่ของครู หรือผู้แนะแนว เพราะเป็นผู้ที่ใกล้ชิด และเกี่ยวข้องกับนักเรียนโดยตรง โดยมีการทำงานเป็นทีมเพื่อรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง และรายละเอียดต่าง ๆ ให้สมบูรณ์ครอบคลุมในทุก ๆ ด้าน

3. การรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษารายกรณี (Collecting of the necessary data) มีแหล่งข้อมูลที่สำคัญ ซึ่งผู้ทำการศึกษารายกรณี ควรให้ความสนใจ ได้แก่

3.1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับตัวนักเรียน รายละเอียดเกี่ยวกับครอบครัว ประวัติทางการศึกษา ตลอดจนสุขภาพอนามัย ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ เหล่านี้ สามารถศึกษาได้จากระเบียบสะสม

3.2 การสังเกตนักเรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ในห้องเรียน หรือในเวลาที่นักเรียนทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ เพื่อจะได้ทราบสัมพันธภาพทางสังคม และการปรับตัวของนักเรียนกับผู้อื่น และการสังเกตแต่ละครั้ง ควรมีการบันทึกการสังเกต ทั้งในรูปพฤติกรรม และมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อเปรียบเทียบผลของความเปลี่ยนแปลง ที่ได้พบเห็นในแต่ละช่วง ของเวลาที่ผ่านไป

3.3 การสัมภาษณ์นักเรียนซึ่งอาจเป็นการนัดหมายมาพูดคุย หรือการพูดคุยในช่วงเวลาขณะที่ทำการสอน หรือเวลาที่พบกับนักเรียนผู้นั้นในบางครั้งในแต่ละวัน โดยเฉพาะการพูดคุยกันอย่างไม่เป็นทางการ จะช่วยให้เห็นนักเรียนกล้าที่จะแสดงออก และทำให้ข้อมูลที่ได้เป็นความจริง และน่าเชื่อถือมากกว่า

3.4 การสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง และรู้จักนักเรียนคนนั้น เช่น บิดา มารดา ครู เพื่อน และบุคคลอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ข้อมูลที่ได้รับความชัดเจน และสมบูรณ์

3.5 การเยี่ยมบ้านนักเรียน ส่วนมากครู หรือผู้แนะแนวมักเห็น และรู้จักนักเรียนในขณะที่ใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียน ซึ่งบางครั้งพฤติกรรม หรือการแสดงออกของนักเรียนบางอย่าง มีผลกระทบหรือเกี่ยวเนื่องมาจากที่บ้าน การเยี่ยมบ้านนักเรียนจะช่วยให้เห็นสภาพ และทราบสัมพันธภาพภายในครอบครัวของนักเรียน รวมทั้งได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบิดามารดาของนักเรียน นับว่าเป็นการสร้างสัมพันธอันดี

3.6 การศึกษาข้อมูลจากอัตชีวประวัติ การบันทึกประจำวัน และผลงานอื่น ๆ

3.7 ข้อมูลจากแบบสอบถามลักษณะต่าง ๆ ที่ได้นำไปให้นักเรียนตอบ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะทำให้ทราบความนึกคิด เจตคติ ความสนใจ และค่านิยมของนักเรียนที่มีต่อตนเอง และผู้อื่น

3.8 การศึกษานักเรียนจากผลการทดสอบด้วยแบบทดสอบ หรือ แบบสำรวจต่าง ๆ

3.9 การศึกษาข้อมูลจากเครื่องมือ และ เทคนิคทางการแนะแนวอื่น ๆ ที่ผู้ศึกษานำมาใช้ตามสภาพการณ์และความเหมาะสม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis) หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลมาแล้ว ผู้ทำการศึกษารายกรณี จะต้องนำข้อมูลมาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อเท็จจริง และจัดแยกออกเป็นด้าน ๆ เพื่อง่าย และสะดวกต่อการทำความเข้าใจตัวผู้ที่ถูกศึกษานั้น

5. การวินิจฉัยปัญหา (Diagnosis) ถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะถ้าผู้ศึกษา สามารถวินิจฉัยสาเหตุ หรือที่มาของปัญหาได้ก็จะทำให้สามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนผู้นั้น ดังนั้นการรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลต้องกระทำอย่างละเอียด

6. การสังเคราะห์ข้อมูลหรือการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม (Synthesis) กรณีที่วินิจฉัยปัญหาแล้วแต่ยังไม่สามารถคลี่คลายปัญหาได้ ผู้ศึกษาจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม พร้อมทั้งนำมาสังเคราะห์ร่วมกับข้อมูลเดิม ทำให้มองเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลแต่ละด้าน ช่วยให้ผู้ศึกษาสามารถเข้าใจลักษณะ และสาเหตุของปัญหาได้ชัดเจนขึ้น

7. การให้ความช่วยเหลือ (Treatment) ผู้ศึกษาต้องพิจารณาหาแนวทางต่าง ๆ ในการช่วยเหลือนักเรียนตามความเหมาะสม

8. การติดตามผล (Follow – up) ในการศึกษารายกรณี เมื่อมีการช่วยเหลือนักเรียนแล้ว ต้องติดตามผลเพื่อช่วยเหลือปรับปรุง ในกรณีที่การช่วยเหลือยังไม่สมบูรณ์

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการศึกษารายกรณีนั้นประกอบด้วยกระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่ต้องการทำการศึกษารายกรณี จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาสาเหตุของพฤติกรรม ทำการช่วยเหลือ สนับสนุน และพัฒนาต่อไป ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจะใช้รูปแบบของกระบวนการศึกษารายกรณี ซึ่งแบ่งกระบวนการในการศึกษาออกเป็น 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดปัญหา

ขั้นที่ 2 การรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นที่ 4 การสรุปผล

กระบวนการ การศึกษารายกรณี 4 ขั้นตอนดังกล่าว มีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดปัญหา

การกำหนดปัญหา หมายถึง การที่ผู้ศึกษารายกรณีตั้งจุดหมาย หรือกำหนดว่าจะศึกษาสิ่งใดในบุคคลหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นปัญหา หรือมีไขปัญหา แต่เป็นความสนใจ ความสามารถพิเศษ หรืออื่นๆ (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2527 : 23)

ทศพร มณีศรีขำ (2539 : 171) กล่าวว่าในเลือกบุคคลเพื่อศึกษารายกรณี สามารถเลือกได้ดังนี้

1. บุคคลที่ประสบความสำเร็จในด้านการเรียนดีเยี่ยม
2. บุคคลที่มีความสามารถพิเศษบางอย่าง เช่น ศิลปะ ดนตรี ฯลฯ
3. บุคคลที่มีความทะเยอทะยานมีกำลังเข้มแข็งที่จะเอาชนะอุปสรรค
4. บุคคลที่มีปัญหาหนัก
5. บุคคลที่เรียนอ่อนไม่สามารถทำงานในระดับที่เรียนอยู่ได้
6. บุคคลที่มีพฤติกรรมดีเด่นสมควรนำมาเป็นตัวอย่าง
7. บุคคลที่มีพฤติกรรมปกติธรรมดาทั่วไป

ขั้นที่ 2 การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ทำการศึกษากรณี ต้องนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ หาข้อเท็จจริง เพื่อทำความเข้าใจตัวผู้ถูกศึกษา ซึ่งการศึกษารายกรณีมีเทคนิค และเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 6 ประเภท ดังนี้

1. การสังเกต (Observation)

การสังเกต เป็นวิธีการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคลที่นิยมมากที่สุด ในการศึกษารายกรณี ข้อมูลที่ได้จะช่วยทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถทราบสาเหตุถึงของพฤติกรรมที่แสดงออก โดยใช้แบบบันทึกกระเบื้องเหตุการณ์ (Anecdotal Record) เป็นการสังเกต และการบันทึกพฤติกรรมตามสภาพการณ์ที่เป็นจริง โดยผู้สังเกตจะไม่ตีความ หรือแสดงความคิดเห็นใด ๆ ทั้งสิ้น (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541 : 64)

1.1 ความหมายของการสังเกต

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 21) ได้กล่าวถึง ความหมายของการสังเกตว่า เป็นวิธี

รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กวิธีหนึ่ง เพื่อนำมาศึกษาพฤติกรรมของเด็ก ทำให้รู้จัก และเข้าใจ เด็กแต่ละคนดีขึ้น การสังเกตนั้นเป็นสิ่งที่ทำไม่ยาก แต่ที่สำคัญผู้สังเกตจะต้องเข้าใจวิธีการสังเกต ที่แน่นอนจึงจะได้ผลตรงตามจุดมุ่งหมาย

พนม ลิมอารีย์ (2538 : 50) กล่าวว่า การสังเกตเป็นวิธีการศึกษาเด็กเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก โดยการเฝ้าดูพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมา ในลักษณะที่เป็นจริงตามธรรมชาติ ไม่มีการควบคุมสถานการณ์ หรือสร้างสถานการณ์ เพื่อให้ทราบพฤติกรรมที่ต้องการแต่อย่างใด ผู้สังเกตเพียงเฝ้าดูพฤติกรรมที่เกิดขึ้น และพยายามจดจำไว้เท่านั้น ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ แต่จะพยายามช่วยให้การแสดงพฤติกรรมเป็นไปตามธรรมชาติมากที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายของการสังเกต (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2527 : 32) คือ เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงด้วยตนเอง เข้าใจถึงพฤติกรรมที่แสดงออกของผู้ถูกสังเกต ค้นหาสาเหตุบางประการของปัญหา และทำให้ผู้สังเกตเป็นผู้มีความรอบคอบ และไวต่อการมีปฏิริยาโต้ตอบจากสิ่งแวดล้อม จนเป็นผู้ที่ปรับตัวได้ดี และรวดเร็วในแต่ละสถานการณ์

จากความหมายของการสังเกต สามารถสรุปได้ว่า การสังเกต หมายถึงวิธีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลเป็นวิธีการศึกษาเด็กเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเด็ก โดยการเฝ้าดูพฤติกรรมที่เด็กแสดงออกมา ในลักษณะที่เป็นจริงตามธรรมชาติ เพื่อให้ได้ข้อมูลของปัญหา หรือพฤติกรรมที่แสดงออกมา

1.2 ประเภทของการสังเกต

การสังเกตสามารถจำแนกประเภทต่าง ๆ (ทศพร มณีศรีขำ, 2539 : 35 – 37) ได้ดังนี้

1) การสังเกตตามจุดมุ่งหมาย เป็นการสังเกตเพื่อให้การช่วยเหลือทันที หรือเก็บรวบรวมข้อมูล

2) การสังเกตตามลักษณะการจดบันทึก / ไม่จดบันทึก

3) การสังเกตตามลักษณะการกำหนดช่วงเวลา

4) การสังเกตตามลักษณะสถานการณ์

1.3 หลักการสังเกต

พนม ลิมอารีย์ (2538 : 52 – 54) ได้สรุปหลักการสังเกตไว้ดังนี้

1) กำหนดสิ่งที่สังเกตให้ชัดเจนก่อนที่จะเริ่มการสังเกต

2) การสังเกตพฤติกรรมของเด็ก ผู้สังเกตต้องสังเกตพฤติกรรมที่เกิดขึ้น ควบคู่ไปกับสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมด้วยเสมอ

3) ควรทำการสังเกตเด็กเพียงคนเดียวในการสังเกตแต่ละครั้งเพื่อศึกษาพฤติกรรมได้อย่างละเอียด

4) ควรสังเกตพฤติกรรมในขณะที่ทำกิจกรรมปกติ เช่น ในห้องเรียน ห้องประชุม สนามเล่น จะช่วยให้สามารถทำนายพฤติกรรมในอนาคตของเด็กได้

5) ทำการสังเกตเป็นระยะเวลายาวนาน ผู้สังเกตต้องใช้เวลาสังเกตเด็กเป็นระยะเวลาหลาย ๆ วัน เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมมีอารมณ์แตกต่างกันไปในแต่ละวัน อาจจะเป็นระยะเวลา 3 เดือน หรือ 1 ภาคการเรียน

ความยาวนานในการสังเกตมีหลักการ โดยทั่วไปก็คือควรจะทำการสังเกตตลอดช่วงเวลาที่พฤติกรรมเป้าหมายเกิดขึ้น เช่น ถ้าสนใจสังเกตพฤติกรรมตั้งใจเรียนในชั้นเรียน ความยาวนานของเวลาที่สังเกตควรเป็น 1 คาบการเรียน (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541 : 64)

6) ควรสังเกตพฤติกรรมด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว ในการสังเกตครั้งหนึ่ง ๆ ช่วยให้ผู้สังเกตไม่สับสน และมีความเที่ยงตรงในการสังเกตมากขึ้น

7) ผู้สังเกตต้องพยายามฝึกฝนตนเอง อย่าให้เกิดความลำเอียง พยายามทำให้เที่ยงตรงที่สุดในการสังเกต

8) การสังเกตจะมีคุณค่า เมื่อมีการจดบันทึกการสังเกตไว้ อย่างถูกต้อง

9) การสังเกตที่ดีจะต้องตรวจสอบผลที่ได้ด้วยเครื่องมือวัดที่แน่นอน มาประกอบด้วยเสมอ เพื่อให้ได้ผลเป็นที่เชื่อมั่น ได้มากยิ่งขึ้น

10) ผู้สังเกตจะต้องระลึกเสมอว่า การสังเกตเพียงครั้งเดียว ไม่เป็นการเพียงพอที่จะช่วยให้ผู้ถูกสังเกตเข้าใจเด็ก จำเป็นที่จะต้องสังเกตหลาย ๆ ครั้ง และนำข้อมูลต่าง ๆ ที่เก็บสะสมมาประมวล ทำให้สามารถเข้าใจเด็กได้ถูกต้องมากขึ้น

1.4 ประโยชน์ของการสังเกต

การสังเกตเป็นกลวิธี ในการศึกษารายกรณีที่ดีวิธีหนึ่ง ซึ่งมีประโยชน์ (พนม ลีมารีย์, 2538 : 54 - 55) ดังนี้

1) การสังเกตช่วยให้เห็นพฤติกรรมอันแท้จริงของเด็ก
2) การสังเกตจะให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษาเด็กด้วยวิธีการอื่น ๆ

3) การสังเกตให้ข้อเท็จจริงบางประการ ซึ่งไม่สามารถได้มาโดยวิธีการอื่น ๆ

4) การสังเกตเป็นการเลือกเฟ้น เนื่องจากผู้สังเกตไม่อาจรายงาน การกระทำทุกอย่างของเด็กได้ จึงต้องเลือกเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่คิดว่ามีความสำคัญและมีประโยชน์

5) การสังเกตช่วยให้สามารถเข้าใจพฤติกรรมของเด็กมากยิ่งขึ้น

คูเปอร์ ฮีรอน และฮีวาร์ด (Cooper, Heron, & Heward, 1987 อ้างอิงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541 : 65 – 66) ได้เสนอแนะวิธีการบันทึกระเบียบพฤติกรรมไว้ดังต่อไปนี้

1. บันทึกทุกสิ่งทุกอย่างที่บุคคลที่ถูกสังเกตกระทำ หรือพูด และทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ที่ถูกสังเกต

2. ใช้อักษรย่อ หรือวิธีการใด ๆ ก็ได้ที่ทำให้การบันทึกนั้นสั้นลง หรือทำให้การบันทึกนั้นทำได้รวดเร็วขึ้นในระหว่างการสังเกต แต่จะต้องแน่ใจว่าสิ่งที่ได้จากการบันทึกนั้นสามารถนำไปขยายได้อย่างถูกต้อง หลังจากสิ้นสุดการสังเกตแล้ว

3. รายงานเฉพาะสิ่งที่เห็น และได้ยินเท่านั้น ห้ามตีความการกระทำนั้นอย่างเด็ดขาด

4. บันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน และเกิดขึ้นหลังจากที่บุคคลแสดงพฤติกรรม ทั้งนี้เพื่อที่จะทำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์ต่าง ๆ นั้นกับพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออก

5. บันทึกความยาวนานของการเกิดพฤติกรรมของบุคคลอย่างคร่าว ๆ จดเวลาเริ่มต้น และเวลาหยุดแต่ละพฤติกรรมไว้

6. ผู้ทำการสังเกต และบันทึกจะต้องตระหนักไว้เสมอว่าการสังเกต และบันทึกระเบียบพฤติกรรมนี้บ่อยครั้งที่เดียวที่ผู้ถูกสังเกตจะรู้ว่าถูกสังเกต ซึ่งอาจทำให้พฤติกรรมออกมาในลักษณะที่แตกต่างไปจากที่เคยแสดงออก ดังนั้นผู้สังเกตจะต้องทำให้ผู้ถูกสังเกตรู้ตัวน้อยที่สุด หรือไม่รู้ตัวเลยได้ยิ่งดี

7. ควรทำการสังเกตเป็นระยะเวลาที่นานพอสมควร ทั้งนี้เพื่อที่ว่าพฤติกรรมที่แปลกใหม่ อันเป็นผลมาจากการรู้ตัวว่ามีบุคคลแปลกหน้าเข้ามาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ตนเองอยู่นั้นเริ่มจะลดลงจนสู่สภาพปกติ และการทำการสังเกตบ่อยครั้งนั้น จะทำให้เห็นถึงลักษณะที่แท้จริงของพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกสังเกตในแต่ละวัน ได้

8. ในการบันทึกแบบระเบียบพฤติกรรมนั้น ควรใช้แบบบันทึกที่มีรูปแบบเดียวกัน ทุกครั้งที่ทำการสังเกต และบันทึกพฤติกรรม

2. การสัมภาษณ์ (Interview)

การสัมภาษณ์เป็นกลวิธีชนิดหนึ่งที่ใช้ได้ดี ในการเก็บข้อมูลของการศึกษารายกรณี เพราะในระหว่างการสัมภาษณ์ ผู้สัมภาษณ์มีโอกาสในการปฏิบัติกิจต่าง ๆ ของผู้ถูกสัมภาษณ์ทำให้สามารถเข้าใจพฤติกรรม ของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ดียิ่งขึ้น

2.1 ความหมายของการสัมภาษณ์

พนม ลิ้มอารีย์ (2538 : 92) กล่าวว่า การสัมภาษณ์ หมายถึง การสนทนาหรือการพูดคุยกันระหว่างบุคคล 2 คน และการพูดคุยนั้นจะต้องมีจุดมุ่งหมายเฉพาะเรื่อง

2.2 ประเภทของการสัมภาษณ์

การสัมภาษณ์ที่นิยมใช้ในวงการจิตวิทยา และการแนะแนว มี 2 ชนิด (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์, 2527 :94 – 96) ดังนี้

1) การสัมภาษณ์เพื่อค้นหาหรือทราบข้อเท็จจริง (Fact finding interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้สัมภาษณ์สนทนา หรือซักถามข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้ถูกสัมภาษณ์ในด้านความคิดเห็น ความรู้สึก ความสนใจ เจตคติ และค่านิยมของผู้ถูกสัมภาษณ์เกี่ยวกับตนเอง และสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพื่อเป็นการหาข้อเท็จจริง หรือข้อมูลเพิ่มเติมจากที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งยังเป็นการตรวจสอบว่าข้อมูลที่มีอยู่ตรงกับข้อเท็จจริงหรือไม่

2) การสัมภาษณ์เพื่อให้คำปรึกษา (Counseling interview) เป็นการสัมภาษณ์ที่ผู้รับการสัมภาษณ์สนทนา หรือซักถามผู้ถูกสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เข้าใจ และมองเห็นปัญหาของตนเองได้ชัดเจน สามารถพิจารณาแก้ไข หรือตัดสินใจปัญหาของเขาได้ หลังจากการให้สัมภาษณ์ นอกจากนั้นการสัมภาษณ์ชนิดนี้จะช่วยสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้สัมภาษณ์ และผู้ถูกสัมภาษณ์

2.3 กระบวนการสัมภาษณ์

ในการสัมภาษณ์ ไม่ว่าจะเป็นการสัมภาษณ์เพื่อหาข้อเท็จจริงหรือการสัมภาษณ์เพื่อให้คำปรึกษา มีกระบวนการสัมภาษณ์ (พนม ลิ้มอารีย์, 2538 : 94 – 100) อยู่ 4 ขั้นตอนคือ

1) ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์จะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับผู้ทำการสัมภาษณ์ว่าได้มีการเตรียมเพียงใด สิ่งที่ผู้สัมภาษณ์ต้องเตรียมการก่อนสัมภาษณ์ คือ การติดต่อผู้ถูกสัมภาษณ์ การเตรียมตัวของผู้สัมภาษณ์ การเตรียมสถานที่

2) ขั้นเริ่มสัมภาษณ์ เป็นขั้นการสร้างสายสัมพันธ์อันดี ระหว่างผู้สัมภาษณ์ และผู้รับการสัมภาษณ์

ทศพร มณีศรีขำ (2539 : 52 – 53) กล่าวว่า การเริ่มต้นสัมภาษณ์ หมายถึง การที่ผู้สัมภาษณ์พยายามดำเนินการสัมภาษณ์ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ หลังจากที่ได้สร้างสายสัมพันธ์แล้ว สิ่งที่ผู้สัมภาษณ์ควรปฏิบัติ คือ ไม่ควรยึดความคิดที่ตนเตรียมมาก่อนมากนัก การสัมภาษณ์ควรดำเนินไปอย่างเสรี มีลักษณะโอนอ่อนผ่อนตามกัน บรรยากาศในการสัมภาษณ์ควรเป็นบรรยากาศของการยอมรับ มากกว่าการจับผิด ผู้สัมภาษณ์ควรแบ่งเวลาในการพูด ระหว่างผู้สัมภาษณ์กับผู้ถูกสัมภาษณ์ให้เหมาะสม ควรสังเกต และรู้จักที่จะผ่อนคลายความตึงเครียดภายในของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่อาจจะเกิดขึ้น ด้วยการสอดแทรกอารมณ์ขันอย่างเหมาะสม

3) ขั้นตอนการสัมภาษณ์ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้ข้อมูลต่าง ๆ ตามที่ตนต้องการ เพื่อให้การสัมภาษณ์ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้สัมภาษณ์ควรใช้คำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้รับการสัมภาษณ์ได้ตอบ ยาว ๆ ช่วยให้ผู้สัมภาษณ์ได้ทราบถึงข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ต้องการ ต้องยอมรับเจตคติ และความรู้สึกของผู้รับการสัมภาษณ์ หลีกเลี่ยงการพูดมากเกินไปในระหว่างการสัมภาษณ์ ควบคุมการสัมภาษณ์ให้อยู่ในขอบข่ายที่ต้องการ โดยใช้เทคนิคในการสัมภาษณ์ (กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2527 : 100) คือ การสังเกต โดยใช้วิธีวาระรับสัมผัสทั้ง 5 การฟัง การใช้คำถาม โดยใช้คำถามที่ผู้ถูกสัมภาษณ์ฟังแล้วเข้าใจมีลักษณะเป็นมิตร และการพูด ที่แสดงการยอมรับเจตคติ และความรู้สึกของผู้ถูกสัมภาษณ์ ใช้ภาษาและถ้อยคำที่เหมาะสม การสัมภาษณ์เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่กำหนด และใช้เทคนิคการสร้างสายสัมพันธ์ (Rapport) การแสดงความเห็นใจ (Sympathy) การแสดงอารมณ์ร่วม (Empathy) การทำให้เกิดความมั่นใจ (Assurance) การแสดงความเห็นด้วย (Approval) การทำให้เกิดความกระจ่าง (Clarification) การสะท้อนความรู้สึก (Reflection of feeling) และ การใช้ความเงียบ (Using silence) เพื่อช่วยให้การสัมภาษณ์ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4) ขั้นตอนการสัมภาษณ์ เมื่อผู้สัมภาษณ์ได้ทำการสัมภาษณ์เหมาะสมกับเวลาแล้ว ไม่ว่าจะได้ข้อมูลครบตามที่ตนต้องการหรือไม่ก็ตาม ควรยุติการสัมภาษณ์ครั้งนั้น ส่วนที่ขาดอยู่ให้สัมภาษณ์ในครั้งต่อไป ที่สำคัญควรให้ผู้ถูกสัมภาษณ์มั่นใจว่า ทุกสิ่งที่พูดไปจะได้การรักษาไว้เป็นความลับ เพื่อช่วยให้ผู้ถูกสัมภาษณ์เกิดความสบายใจ และยินดีให้ความร่วมมือในครั้งต่อไป

ผู้สัมภาษณ์ควรบันทึกผลการสัมภาษณ์ในทันทีหลังจากที่การสัมภาษณ์สิ้นสุดลง เพราะถ้าทิ้งไว้นานอาจทำให้ลืมได้ ในการจดบันทึกควรเขียนให้ชัดเจนตรงตามความเป็นจริง การจดบันทึกไม่ควรทำในขณะที่ทำการสัมภาษณ์ ทำให้ผู้สัมภาษณ์ขาดโอกาสที่จะสังเกตผู้ถูกสัมภาษณ์

3. อัตชีวประวัติ (Autobiography)

อัตชีวประวัติ เป็นวิธีการให้บุคคลเขียนประวัติความเป็นมา และเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตน ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต รวมทั้งสภาพของผู้เขียนในปัจจุบัน ตลอดจนปัญหา และความมุ่งหวังต่าง ๆ ในชีวิตของผู้เขียน (พนม ลิ้มอารีย์, 2530 : 111) นอกจากนี้ กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 138) กล่าวว่า อัตชีวประวัติ คือ การที่บุคคลได้เขียนบรรยายประวัติความเป็นมาของตนเอง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ตลอดจนความหวังในอนาคต

3.1 ความมุ่งหมายของการเขียนอัตชีวประวัติ (Autobiography)

การเขียนอัตชีวประวัติ มีความมุ่งหมายในการเขียน (พนม ลิ้มอารีย์, 2530 : 103) ดังนี้

- 1) เป็นการช่วยให้บุคคลได้คิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับตนเองอย่างมีหลักเกณฑ์
- 2) เพื่อให้เข้าใจบุคคลที่เขียนอัตชีวประวัติดีขึ้น
- 3) เพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับบุคคล และสิ่งแวดล้อม

3.2 รูปแบบของอัตชีวประวัติ มี 2 รูปแบบ (ทศพร มณีศรีขำ , 2539 : 147 –148) คือ

- 1) อัตชีวประวัติแบบกำหนดโครงสร้าง (Structured Autobiography) เป็นการกำหนดหัวข้อขึ้นมาเป็นข้อ ๆ
- 2) อัตชีวประวัติแบบไม่กำหนดโครงสร้าง (Unstructured Autobiography) เป็นการเขียนที่เปิดโอกาสให้เขียนถึงเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ที่ได้มีประสบการณ์ผ่านมา

4. สังคมมิติ (Sociometry)

4.1 ความหมายของสังคมมิติ

ทศพร มณีศรีขำ (2539 : 130 – 145) กล่าวว่า สังคมมิติเป็นการนำวิธีการศึกษาบุคคลที่อยู่ในสังคมกลุ่มเดียวกัน โดยมีการพิจารณาโครงสร้างทางสังคมของการอยู่ร่วมกันรวมทั้งศึกษาสถานภาพทางสังคมของแต่ละบุคคล ในสถานการณ์ หรือเหตุการณ์หนึ่ง ๆ ว่าสมาชิกของกลุ่มสังคมนั้นมีความสัมพันธ์กันในระดับใด

นันทิยา ดวงจันทร์ (2541 : 7) กล่าวว่า สังคมมิติ หมายถึง การศึกษาความสัมพันธ์ทางสังคมภายในกลุ่มของนักเรียนโดยใช้แบบวัดทางสังคมมิติ (Sociometric Test) ที่ประกอบด้วยข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบเลือกบุคคลที่ตนพึงพอใจในสถานการณ์ต่าง ๆ ในโรงเรียน โดยกำหนด

เกณฑ์สังคมมิติ ที่นำมาใช้เป็นข้อคำถาม

กอร์นรูนด์ (Gronlund, 1959 : 13) กล่าวว่า สังคมมิติเป็นวิธีการที่จะประเมินขอบเขตของการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน และการกำหนดโครงสร้างของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลภายในกลุ่มสังคมนั้น ๆ

และทศพร มณีศรีขำ (2539 : 130 – 145) ได้กล่าวถึงการทำสังคมมิติดังนี้

4.2 ความมุ่งหมายของการทำสังคมมิติ

- 1) เพื่อจะได้ทราบสภาพทางสังคมสัมพันธ์ ของเด็กภายในห้องเรียน ว่ามีโครงสร้างทางสังคมอย่างไร

- 2) เพื่อจะได้ทราบลักษณะของกลุ่มแต่ละกลุ่ม
- 3) เพื่อทราบว่าเด็กคนใด ไม่เข้าสังคม หรือถูกทอดทิ้ง
- 4) เพื่อทราบข้อมูลในการวางแผนช่วยเหลือเด็กเป็นรายบุคคล หรือกลุ่ม
- 5) เพื่อจะได้เลือกศึกษาเด็กเป็นรายกรณี หรือเพื่อการศึกษาวิจัย
- 6) เพื่อช่วยให้เด็กสามารถปรับชีวิตในกลุ่มสังคมได้อย่างมีความสุข

4.3 ขั้นตอนในการทำสังคมมิติ

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์ เพื่อกำหนดสถานการณ์ และตั้งคำถาม
- 2) การทำตารางแสดงผลทางสังคมมิติ
- 3) การสร้างแผนผังทางสังคมมิติ
- 4) การตีความหมายทางสังคมมิติ

4.4 ประโยชน์ของการทำสังคมมิติ

ทำให้ทราบปัญหาของเด็กแต่ละคนในโรงเรียน เพื่อหาแนวทางช่วยเหลือ สามารถจัดสภาพแวดล้อมให้แก่เด็กได้อย่างเหมาะสม

5. การวัดทางจิตวิทยา

การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดทางจิตวิทยาจะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องได้เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจผู้ได้รับการทดสอบแต่ละคนเกี่ยวกับเขาวนัปัญหา ความถนัด ความสนใจ บุคลิกภาพ และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้อย่างถูกต้อง การทดสอบ หมายถึง การนำชุดของคำถามที่สร้างขึ้นที่เรียกว่า แบบทดสอบ นำไปเร้า หรือกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา และพฤติกรรมนั้นสามารถวัด หรือสังเกตได้ (พนม ลิ้มอารีย์, 2530 : 190)

5.1 ความมุ่งหมายของการใช้แบบวัดทางจิตวิทยา (พนม ลิ้มอารีย์, 2538 : 191)

ความมุ่งหมายของการนำแบบวัดทางจิตวิทยาไปใช้ในการเก็บข้อมูล มีดังนี้

- 1) เพื่อพยายามรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับผู้รับการวัดทางจิตวิทยาได้ดีขึ้น
- 2) เพื่อนำผลจากการวัดทางจิตวิทยาไปใช้ในการวินิจฉัย
- 3) เพื่อช่วยให้ผู้รับการวัดทางจิตวิทยาเข้าใจตนเองได้อย่างแท้จริง
- 4) เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองได้มีความเข้าใจที่ถูกต้อง เกี่ยวกับขีดความสามารถ และ

ความสำเร็จของบุตรหลานของตน

5.2 ประเภทของแบบวัดทางจิตวิทยา

การแบ่งประเภทของแบบวัดทางจิตวิทยาในการเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล (พนม ลิ้มอารีย์, 2530 : 195) สามารถจำแนกได้ดังนี้

1) แบบวัดเชาวน์ปัญญา (Intelligence Test) ราเวน (Raven, 1938 – 1956 อ้างอิงใน ไพบูลย์ เทวรักษ์, 2540 : 19 – 21) ได้สร้างแบบวัดเชาวน์ปัญญา Progressive Matrices Tests (PM) ซึ่งเป็นแบบวัดเชาวน์ปัญญาที่ใช้วัดความสามารถในการใช้เหตุผลของคน เป็นการหาความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรงเรขาคณิตซึ่งปัญหาถูกกำหนดไว้ในรูปของเมตริกเป็นลวดลายแบบต่าง ๆ เรียงจากข้อง่ายไปหายาก เมตริกในปัญหาแต่ละข้อมีส่วนขาดหายไป ผู้รับการวัดเชาวน์ปัญญาจะต้องเลือกชิ้นส่วน 1 ชิ้น จากรูปแบบที่ให้เลือก 6 – 8 แบบ แล้วนำมาเติมส่วนที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์ หลักเกณฑ์ในการเลือกคำตอบในแบบวัด PM เป็นไปในลักษณะของการทำให้รูปแบบสมบูรณ์ (Complete a pattern) การทำให้เหตุผลสมบูรณ์ (Introduce Systematic Permutations) และการแยกรูป หรือลวดลายเป็นส่วน ๆ อย่างมีระบบ (Systematically resolve figures into parts) แบบวัด PM ที่รู้จักกันแพร่หลาย คือ Colored PM เป็นแบบวัดเชาวน์ปัญญาที่สร้างขึ้นเพื่อใช้กับเด็กเล็กอายุประมาณ 5 ปี ลักษณะแบบวัดเป็นเมตริกสีเน้นความสัมพันธ์ในการหาเหตุผลกับปัญหารูปทรงเรขาคณิต Standard PM เป็นแบบวัดเชาวน์ปัญญาที่มีเนื้อหาครอบคลุมความสามารถทางความคิดหาเหตุผลอย่างกว้าง ๆ ประกอบด้วยแบบวัด 5 ชุด คือ A, B, C, D, และ E แบบวัดนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้กับบุคคลทั่ว ๆ ไป ไม่จำกัดเชื้อชาติ ภาษา การศึกษา ใช้ได้กับเด็ก และผู้ใหญ่ Advanced PM เป็นแบบวัดเชาวน์ปัญญาด้านการรับรู้ และการคิดอย่างมีระบบของคน

2) แบบวัดความถนัด (Aptitude Test)

3) แบบวัดความสนใจ (Interest Test)

4) แบบวัดบุคลิกภาพ (Personality Test)

5) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (Achievement Test)

5.3 ประโยชน์ของการใช้แบบวัดทางจิตวิทยาในการเก็บข้อมูล

1) การวัดทางจิตวิทยาช่วยให้ทำการวินิจฉัยได้อย่างถูกต้อง และเป็นที่ยอมรับได้มากกว่าการไม่ใช้แบบวัดทางจิตวิทยา

2) ข้อมูลที่ได้จากการวัดทางจิตวิทยา มีความหมายชัดเจนกว่าข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือที่ไม่ใช่การวัดทางจิตวิทยา

3) การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบวัดทางจิตวิทยา ช่วยให้ได้ข้อมูลในเวลารวดเร็วและสะดวก

6. ระเบียบสะสม (Cumulative Record)

ระเบียบสะสมมีประโยชน์และความสำคัญต่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเด็กเป็นรายบุคคล เป็นเอกสารที่ช่วยให้รู้จักและเข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้น (ทศพร มณีศรีจำ , 2539 : 13 – 20)

และได้กล่าวถึงระเบียบสะสมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

6.1 ความหมายของระเบียบสะสม

ระเบียบสะสมเป็นเอกสารที่รวบรวมข้อมูลทุก ๆ ด้านของเด็กนักเรียน ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน โดยมีการจัดเก็บอย่างมีระบบ แบบแผน สะสมต่อเนื่องกัน ระเบียบสะสมเป็นเอกสารที่ช่วยให้สามารถมองเห็นพัฒนาการของเด็กในด้านต่าง ๆ ทำให้รู้ และเข้าใจเด็กมากขึ้น

6.2 ประเภทของระเบียบสะสม สามารถจำแนกได้ 2 ประเภท คือ

- 1) ประเภทที่แบ่งตามลักษณะการเก็บข้อมูล คือ แบบที่โรงเรียนเก็บข้อมูลเอง และแบบที่นักเรียนเป็นผู้เก็บข้อมูล
- 2) ประเภทที่แบ่งตามลักษณะแบบของระเบียบ คือ แบบเป็นช่อง หรือเป็นแฟ้มพับได้ แบบเป็นแผ่นเดี่ยวหรือแบบพับได้ และแบบรวมหรือเป็นเล่ม

6.3 ประโยชน์ของระเบียบสะสม

- 1) ช่วยให้เด็กรู้จักและเข้าใจตนเองอย่างถูกต้องในทุก ๆ ด้าน
- 2) ช่วยให้ครู หรือผู้เกี่ยวข้อง ร่วมกันวางแผนตัดสินใจ เลือกแนวทางการศึกษาต่อ หรือเลือกอาชีพ ให้เหมาะสมถูกต้อง ตามระดับสติปัญญา เจตคติ ความสนใจ ความถนัด ความสามารถและคุณลักษณะอื่น ๆ
- 3) ช่วยให้ทราบข้อมูลของเด็กแต่ละคน ทำให้ทุกฝ่ายยอมรับ สภาพความเป็นจริงของนักเรียน และร่วมมือกันแก้ปัญหาให้
- 4) ช่วยให้ผู้ปกครอง ได้รู้จัก และเข้าใจ พิจารณาหาทางสนับสนุน ส่งเสริมให้เด็กเรียน ได้อย่างเหมาะสม
- 5) ช่วยให้ครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง มีข้อมูลมากพอ เพื่อทำการศึกษารายกรณี (Case study) แก่เด็กเป็นรายบุคคล เพื่อหาทาง ช่วยเหลือ และแก้ปัญหามาอย่างมีประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นวิเคราะห์ข้อมูลถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เพราะถ้าผู้ศึกษาสามารถวิเคราะห์สาเหตุ หรือที่มีของปัญหาจะทำให้สามารถให้การสนับสนุนส่งเสริม ป้องกัน และช่วยเหลือบุคคลนั้นได้ (ทศพร มณีศรีขำ , 2539 : 173)

ขั้นที่ 4 การสรุปผล

เมื่อนำข้อมูลที่รวบรวมได้แล้วนำมาวิเคราะห์ผลสรุป และการให้ข้อเสนอแนะที่ดี ควรให้ไว้หลาย ๆ ทาง อย่างน้อยควรเสนอไว้ 3 ทาง (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ , 2529 :372) ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้รับการศึกษารายกรณี
2. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้รับการศึกษารายกรณี
3. ข้อเสนอแนะสำหรับบุคคลที่สนใจ หรือบุคคลที่จะศึกษาในลักษณะเช่นเดียวกันต่อไป

ประโยชน์ของการศึกษารายกรณี

การศึกษารายกรณีเป็นกลวิธีที่มีประโยชน์ต่อผู้นามาใช้ และบุคคลที่เกี่ยวข้องอย่างมาก ซึ่งมีประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อม กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2527 : 9 – 10) ได้แบ่งประโยชน์ของการศึกษารายกรณี ออกเป็นสองทาง ดังนี้

1. ประโยชน์ทางตรง เป็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้รับการศึกษา คือทำให้ผู้ศึกษาได้เข้าถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น เข้าใจสาเหตุของปัญหาได้อย่างกว้างขวาง ขณะเดียวกันก็ทำให้เป็นคนที่รู้จักใช้เหตุผลในการพิจารณาลักษณะต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

2. ประโยชน์ทางอ้อม เป็นประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับผู้รับการศึกษา คือทำให้ผู้รับการศึกษาได้รับความช่วยเหลืออย่างถูกต้อง ทันต่อเหตุการณ์ และในขณะเดียวกันผู้รับการศึกษาก็จะเข้าใจตนเองมากขึ้น รู้จักป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง และสามารถพัฒนาตนเองได้ในที่สุด

นอกจากนั้น พนม ลิ้มอารีย์ (2530 : 19) ได้สรุปประโยชน์ของการศึกษารายกรณีไว้ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อครู หรือผู้แนะแนวที่เป็นผู้ศึกษาโดยตรง

- 1.1 ช่วยให้ครู หรือผู้แนะแนวได้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวนักเรียนอย่างกว้างขวาง ทำให้รู้จัก และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์อย่างแท้จริง ช่วยให้ครู หรือผู้แนะแนวมีความเข้าใจ และยอมรับในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคลมากขึ้น มีจิตใจเป็นกลาง ไม่มีอคติต่อบุคคลที่มีเกี่ยวข้อง

- 1.2 ช่วยให้ครูหรือผู้แนะแนวเข้าใจถึงสาเหตุ และเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหา ทำให้มองเห็นแนวทางที่จะให้ความช่วยเหลือ แก้ไขปัญหาให้กับนักเรียน ได้อย่างเหมาะสม ทันเวลา และเหตุการณ์

- 1.3 ช่วยให้ครูหรือผู้แนะแนวมีความรู้ และมีทักษะในการใช้เครื่องมือ และกลวิธีต่าง ๆ ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน และยังช่วยให้เป็นคนมีเหตุผล รู้จักเก็บข้อมูลอย่างมีระบบ รู้จักแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลที่ได้รับรวบรวมไว้มาประกอบการพิจารณาตัดสินใจ

2. ประโยชน์ต่อนักเรียนที่เป็นผู้ได้รับการศึกษา

- 2.1 ช่วยให้นักเรียนได้เกิดความเข้าใจตนเอง ยอมรับความจริงเกี่ยวกับตนเอง มีการปรับปรุงตนเอง หรือแก้ไขปัญหของตน เพื่อช่วยให้มีสภาพชีวิตที่ดีขึ้นกว่าเดิม

2.2 ช่วยให้นักเรียนมีกำลังใจ และมีความเต็มใจที่จะดำเนินชีวิตต่อไป อย่างมีความหวัง และอย่างเข้มแข็ง

3. ประโยชน์ต่อคณะครูและโรงเรียน

3.1 ช่วยให้ผู้ปกครองรู้จัก และเข้าใจนักเรียนของตนดีขึ้น ยินดีให้ความร่วมมือ ในการช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียน

3.2 ให้โรงเรียนได้ทราบข้อเท็จจริงต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการของนักเรียน เรียน ทำให้สามารถนำข้อเท็จจริงเหล่านั้น มาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม และการให้บริการด้านต่าง ๆ แก่นักเรียนได้อย่างเหมาะสม

4. ประโยชน์ต่อผู้ปกครองของนักเรียนที่ได้รับการศึกษา

4.1 ช่วยให้ผู้ปกครองเข้าใจเด็กของตนดีขึ้น ทำให้สามารถปฏิบัติตนต่อบุตรหลานได้อย่างเหมาะสม

4.2 ช่วยให้ผู้ปกครองเกิดความสบายใจ เพราะตระหนักว่า โรงเรียนมีความตั้งใจ และจริงจังในการป้องกัน ช่วยเหลือ แก้ไข และส่งเสริมพัฒนานักเรียน

ทศพร มณีศรีขำ (2539 : 183) กล่าวว่าการศึกษารายกรณี เป็นวิธีการที่ใช้ศึกษานักเรียนแต่ละคน ด้วยเครื่องมือ และเทคนิคทางการแนะแนวหลายชนิด และศึกษาค้นคว้าใช้เวลานานพอสมควร จึงมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ทำให้ได้ข้อมูลจำนวนมาก และกว้างขวาง ช่วยให้ผู้รู้จักและเข้าใจนักเรียนละเอียดขึ้น
2. ช่วยให้นำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ และวินิจฉัยหาสาเหตุของพฤติกรรมได้มากกว่าวิธีการอื่น ๆ
3. ทำให้ผู้ศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง มองเห็นแนวทาง ที่จะให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน
4. ทำให้นักเรียนได้รู้จัก เข้าใจตนเอง สามารถใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และการที่นักเรียนสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุข เท่ากับเป็นการช่วยลดปัญหา และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชาติอีกทางหนึ่งด้วย

การศึกษารายกรณี เป็นการศึกษาที่มีประโยชน์ต่อทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็น ต่อตัวผู้ถูกศึกษา ครู โรงเรียน ผู้ปกครอง รวมถึงผู้เกี่ยวข้อง เพื่อนำผลของการศึกษามาเป็นแนวทางในการพิจารณาช่วยเหลือ ส่งเสริม พัฒนา อีกทั้งข้อมูลที่ได้จากการศึกษารายกรณียังเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ โดยทั่วไปอีกด้วย

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ และการศึกษารายกรณี

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ

1.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศในประเทศ

อัญชลี สารรัตน์นะ (2533) ได้ศึกษาลักษณะ และการปฏิบัติของผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง โดยศึกษาจากนักเรียนที่มีคุณสมบัติ 3 ประการ ได้แก่ 1. ผ่านการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2532 ได้ในคณะแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และอักษรศาสตร์ หรือมนุษยศาสตร์ โดยคิดอันดับ 5% บนสุดของประเทศ 2. มีผลการเรียนเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายไม่ต่ำกว่าระดับ 3.5 และ 3. อาจารย์ที่ปรึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายลงความเห็นว่าเป็นนักเรียนดี ในการศึกษาใช้แบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานทางครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู และการส่งเสริมของผู้ปกครอง แบบการเรียนรู้ นิสัยการเรียน ลักษณะของเพื่อนสนิท การใช้เวลาในวันธรรมดา และวันหยุด แบบทดสอบสมรรถภาพทางสมองขั้นสูง และสภาพการจัดการในโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีลักษณะดังนี้ คือ ทั้งชายและหญิงมีจำนวนใกล้เคียงกัน ส่วนใหญ่มีอายุ 17 ปี ซึ่งน้อยกว่าอายุเกณฑ์มาตรฐาน ระดับเขาวนปัญญาสูงกว่าปกติ แบบการเรียนรู้พบว่ามีความกระตือรือร้น ความเพียร และความรับผิดชอบต่อการเรียน ชอบการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หรือบางครั้งค้นคว้ากับเพื่อน สามารถจำสิ่งที่ได้เห็น และสิ่งที่ลงมือปฏิบัติ หรือทดลองด้วยตนเองได้ดีที่สุด การคบเพื่อนมีน้ำใจ จริงใจ ชอบช่วยเหลือ มองโลกในแง่ดี เรียนเก่ง มีความมั่นใจในตนเอง เปิดเผย กล้าแสดงออก ด้านครอบครัวส่วนใหญ่บิดามีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และปริญญาตรี มีอาชีพค้าขาย หรือประกอบธุรกิจส่วนตัว มารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีหน้าที่แม่บ้าน ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนใหญ่จะเป็นบุตรคนแรก และได้รับการเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ลักษณะที่สามารถจำแนกผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำมีทั้งสิ้น 46 ลักษณะ ลักษณะที่มีอำนาจจำแนกได้สูงมี 14 ลักษณะ โดยที่ลักษณะที่มีแนวโน้มว่า กลุ่มตัวอย่างผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีในระดับสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มี 6 ลักษณะ คือ ระดับเขาวนปัญญา นิสัยการเรียนดี การคบเพื่อน มีความจริงใจ ระดับการศึกษาบิดามีแบบการเรียนรู้ที่ไม่ชอบให้มีเสียงรบกวนระหว่างทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ และเวลาที่ใช้ทำกิจกรรม การศึกษาวันหยุด และการปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนของผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

ได้แก่ ไม่ชอบให้มีเสียงรบกวนขณะอ่านหนังสือ หรือทำการบ้าน สามารถจับใจความสำคัญในสิ่งที่อ่านได้ พร้อมทั้งขีดเส้นข้อความดังกล่าวด้วย

สุสติ เรื่องศรีมัน (2534) ได้ศึกษาลักษณะของนักเรียนที่มีปัญญาเลิศ หรือความสามารถพิเศษ และบทบาทของผู้ปกครอง หรือครูอาจารย์ในการส่งเสริมนักเรียนที่มีปัญญาเลิศ หรือความสามารถพิเศษ ซึ่งมีคะแนนสะสมเฉลี่ยในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย 5 ภาคเรียน ตั้งแต่ 3.8 ขึ้นไปพบว่า

1. ลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

1.1 ลักษณะทางร่างกาย มีน้ำหนักและส่วนสูงกว่าเกณฑ์ปกติในเด็กทั่วไป

1.2 ส่วนใหญ่แสดงแววความสามารถ เมื่ออายุ 1- 3 ปี ซึ่งบิดามารดาค้นพบความสามารถ ของเด็กโดยพิจารณาจากลักษณะของนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษในวัยเด็ก คือมีความสนใจต่อเรื่องราวยาวนานกว่าเด็กทั่วไป ถามคำถามอยู่เสมอ พูดได้เร็วและเดินได้เร็วกว่าเด็กทั่วไป

1.3 ลักษณะด้านความสามารถทางสมอง

1) ส่วนใหญ่ความสามารถทางเชาวน์ปัญญาทั่วไปอยู่ในระดับฉลาดมาก

2) ช่างสังเกต และเรียนรู้ได้เร็ว

3) มีความจำดี

4) ใช้เหตุผลสูง

5) มีความรู้ลึกไว และละเอียดอ่อน

1.4 ลักษณะทางสังคม

1) เข้ากับคนที่อายุมากกว่าได้ดีกว่าวัยเดียวกัน

2) มีเพื่อนมาก

3) เป็นบุคคลที่ครูมอบหมายให้ทำหน้าที่ในโรงเรียน

1.5 ลักษณะสภาพแวดล้อมที่บ้าน

1) มีฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคมระดับสูง

2) สถานภาพสมรสของบิดามารดาอยู่ด้วยกัน

3) มีจำนวนพี่น้อง 2 คน

4) ส่วนใหญ่นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษเป็นลูกคนสุดท้าย

2. บทบาทของบิดามารดาในการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ

2.1 บุคคลที่มีบทบาทที่สุดในการส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษคือ บิดามารดา และส่วนใหญ่เป็นมารดา

2.2 บทบาทในการส่งเสริมด้านการอบรมเลี้ยงดู

- 1) ตอบคำถามบุตรด้วยความอดทน
- 2) ส่งเสริมให้บุตรคิดด้วยตนเอง
- 3) รับฟังความคิดเห็นของบุตร
- 4) ให้กำลังใจ และชมเชยบุตร
- 5) เลี้ยงดูบุตรด้วยความรัก และเอาใจใส่

2.3 บทบาทในการส่งเสริมด้านการเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์

- 1) อ่านหนังสือให้บุตรฟังเป็นประจำ เมื่ออยู่ในวัยเด็ก
- 2) จัดหาผู้เชี่ยวชาญมาสอนเพิ่มเติม
- 3) พาบุตรไปชมนิทรรศการ หรือการแข่งขัน
- 4) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับผลงานบุตร

2.4 บทบาทในการส่งเสริมด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์

- 1) จัดหาวัสดุอุปกรณ์ เครื่องเล่น และหนังสือที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ
- 2) จัดห้อง หรือมุมส่วนตัวให้บุตร

จริยาภรณ์ รุจิโมระ (2537) ได้ศึกษาคุณลักษณะและบทบาทของครูในการส่งเสริมนักเรียนในโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พบว่า

1. คุณลักษณะที่คาดหวังของครู ตามความคิดเห็นของครูสายวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และนักเรียนในโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 10 อันดับแรก คือ

- 1.1 มีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาหลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์
- 1.2 มีความมุ่งมั่นในการหาความรู้เพิ่ม
- 1.3 มีความรอบรู้ดีและศึกษาหาความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ
- 1.4 ยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน
- 1.5 ส่งเสริมความใฝ่รู้ของนักเรียนเป็นประจำ
- 1.6 มีความพร้อมและใจกว้างพอที่จะรับคำแนะนำด้านวิชาการจากผู้อื่น
- 1.7 มีความกระตือรือร้นในวิชาที่สอนทำให้การสอนน่าสนใจ
- 1.8 มีความคิดกว้างไกลหลายแง่หลายมุม
- 1.9 เข้าใจถึงความต้องการการเรียนรู้ของนักเรียน

1.10 มีความรู้ในการวิเคราะห์หลักสูตรวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ในระดับชั้น
ที่สอน

2. บทบาทที่คาดหวังของครูตามความคิดเห็นของครูวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และสอน
กิจกรรมโปรแกรมเสริม และนักเรียนใน โครงการพัฒนา และส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ
ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี 10 อันดับแรก

2.1 เสาะแสวงหาแหล่งความรู้ทางวิชาการอยู่เสมอ

2.2 การสนับสนุนความคิดใหม่ ของเด็ก

2.3 การกระตุ้นให้เด็กช่วยเหลือกันและกันในการเรียนมากกว่าแข่งขัน

2.4 ครูมีเทคนิควิธีสอนที่ไม่น่าเบื่อ

2.5 การส่งเสริมให้เด็กได้ฝึกใช้ทักษะความรู้ ความคิดวิเคราะห์

2.6 การส่งเสริมให้เด็กค้นคว้านอกเหนือจากตำราเรียน

2.7 การยกตัวอย่างที่ชัดเจน

2.8 การนำแนวคิดใหม่ ๆ มาช่วยปรับปรุงงานด้านวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์

2.9 การเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นอย่างกว้างขวางทั้งแนวกว้าง และลึก

2.10 การให้เด็กเป็นตัวของตัวเองในการทำงาน

สุจิตรา ภูวนสรพีชญ์ (2540) ได้ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูเกี่ยวกับการ
การศึกษาเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่า

1. ผู้บริหาร และครู มีความสนใจ และเห็นด้วยกับแนวทาง ในการพัฒนาเด็กปัญญาเลิศ
และการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีในระดับมาก

2. แนวทางในการพัฒนาควรพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมพร้อม ๆ
กันไป

3. การจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ ควรพิจารณาจากผลงานของเด็ก หลักสูตร
ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองให้มาก การจัดรูปแบบ หรือโปรแกรมการศึกษา
ควรเปิดโอกาสให้เด็กได้ศึกษาโดยใช้ชุดการสอนที่จัดให้เด็กโดยเฉพาะ ด้วยการค้นคว้าหาคำตอบ
โดยอิสระ และควรมีการเสริมการเรียนในเรื่องทันสมัยที่เกิดขึ้นในปัจจุบันตามความสามารถ และ
ความสนใจของเด็ก

สิริมา ภิญโญนนตพงษ์ (2540) ได้ศึกษาความเชื่อของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง

เกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในระดับก่อนวัยเรียน พบว่ามีความเชื่อเกี่ยวกับคุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศก่อนวัยเรียน วิธีการบ่งชี้วิธีการ จัดโปรแกรมที่เหมาะสม สิ่งที่ควรคำนึงในการจัดการศึกษาให้กับเด็ก และความเชื่อทั่วไปเกี่ยวกับวิธีการศึกษาเด็กของกลุ่มผู้บริหาร ครู และผู้ปกครอง แต่ละกลุ่มมีความเชื่อไม่แตกต่างกันเป็นส่วนใหญ่ และความเชื่อแต่ละข้อมีความสำคัญไม่แตกต่างกันเกือบทั้งหมด และมีความสอดคล้องกันสูงทั้งหมด

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศในต่างประเทศ

มอร์โรว์ และวิลสัน (Morrow and Wilson, 1961 : 508 – 514) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธภาพในครอบครัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงกว่าระดับความสามารถ พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงนั้น มีบิดามารดาให้คำชมเชย แสดงความสนใจ และเข้าใจบุตร ทำให้บุตรมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว และทำให้บุตรพยายามเลียนแบบบิดามารดา

เทอร์แมน (Terman, 1921 quoted in Hildreth, 1966 : 19 – 115) ได้ศึกษากลุ่มบุคคลที่มีปัญญาเลิศ โดยมีระดับเขาวนปัญญาตั้งแต่ 140 ขึ้นไป เป็นเด็กชายจำนวน 857 คน และเด็กหญิงจำนวน 671 คน เริ่มทำการศึกษาตั้งแต่เด็กกลุ่มนี้เรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น จนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่ พบว่าเด็กที่ถูกคัดเลือกเข้ามาอยู่ในกลุ่มส่วนใหญ่มีร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์กว่าเด็กปกติโดยทั่วไป สามารถพูดได้ และเดินได้เร็วกว่าด้วย

ครูเตตสกี (Krutetskii, 1976 cited in Wiczerkowski, W., & Prado, M. T, 1993 : 444) ได้ศึกษาถึงโครงสร้างของเด็กปัญญาเลิศที่มีความสามารถด้านคณิตศาสตร์ โดยได้แบ่งเป็น 3 ส่วนประกอบ ดังนี้

1. การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับคณิตศาสตร์ เช่น การเข้าใจในโครงสร้างของปัญหา
2. ขบวนการในการแก้ปัญหา เช่น ความสามารถในการคิด กับสัญลักษณ์ทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการจัดการอย่างรวดเร็วและกว้างไกล ความสามารถในการลดขบวนการการทำงาน ความยืดหยุ่นในการทำกิจกรรมทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการแก้ปัญหาได้โดยง่ายและกระฉับ
3. การจดจำข้อมูลทางด้านคณิตศาสตร์ เช่น ความสัมพันธ์ของคณิตศาสตร์ การพิสูจน์ระบบการแก้ปัญหา

อิลลิงเวอร์ท (Illingworth, 1980 : 45) ได้ศึกษาเด็กจำนวน 184 คน จากครอบครัวที่มีบุตรจำนวนหลายคน พบว่าครอบครัวที่มีบุตรมากเท่าใด จะทำให้บุตรมีความฉลาดลดลงเท่านั้น และจากศึกษาพบว่าบุตรคนแรก และบุตรคนสุดท้ายที่จะฉลาดมากกว่าบุตรคนกลาง

บาร์ดวิน (Baldwin, 1993 : 621 – 629) ได้ศึกษารูปแบบพฤติกรรมของผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ ว่าควรมีคุณสมบัติ ความสามารถ พื้นฐานความรู้เช่นไร หรือในการสอนเด็กปัญญาเลิศควรมีความแตกต่างจากเด็กปกติหรือไม่ เนื่องจากเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการถ่ายทอดความรู้ และเป็นแม่แบบให้กับเด็กเหล่านี้ จากการศึกษาพบว่ารูปแบบพฤติกรรมของผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ มี 4 แบบดังต่อไปนี้

1. Philosophical คือ แนวทางในการให้การศึกษ ทั้งความเชื่อ การดำเนินชีวิต ความรู้สึก และ ความคิดรวบยอด เกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศ ตัวอย่างเช่น

- 1.1 มีความรู้ และแนวความคิดเกี่ยวกับการสอนเด็กปัญญาเลิศ
- 1.2 ลักษณะการเรียนที่เด็กปัญญาเลิศสนใจ
- 1.3 ความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศ

2. Professional คือ ประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศ ตัวอย่างเช่น

2.1 ได้รับการอบรมในการสอนเด็กปัญญาเลิศ คือ เด็กที่มีระดับเขาวานปัญญาเกิน 128

ขึ้นไป

- 2.2 มีความรู้ที่ดีในแต่ละวิชาที่สอน
- 2.3 มีกลยุทธ์ที่ดีในการให้คำแนะนำด้านวิชาการกับเด็ก
- 2.4 สนับสนุนโดยการจัดหาอุปกรณ์ตามความต้องการของเด็ก

3. Personal / innate quality / personality คือ ลักษณะบุคลิกส่วนตัว ตัวอย่างเช่น

- 3.1 ความเชื่อมั่นในตนเอง
- 3.2 ความเฉลียวฉลาด
- 3.3 ความกระตือรือร้น
- 3.4 การมีอารมณ์ขัน
- 3.5 ความตั้งใจในการสอน
- 3.6 ความคิดสร้างสรรค์
- 3.7 ความยืดหยุ่น

4. Personal / Professional split คือ ลักษณะบุคลิกส่วนตัว ร่วมกับประสบการณ์ในการอบรมเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศ ตัวอย่างเช่น

- 4.1 มีความสามารถ และสนใจในการเรียนรู้ขบวนการปรับตัว
- 4.2 รู้จักปรับตัว และยอมรับพฤติกรรมของเด็กปัญญาเลิศ
- 4.3 มีการศึกษาคี และมีความรู้รอบตัว
- 4.4 มีความสามารถในการจูงใจเด็ก

จากการวิจัยทำให้ได้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับคุณภาพของผู้สอนเด็กปัญญาเลิศว่าควรมีลักษณะอย่างไร ซึ่งในการทดลองจะให้ความสำคัญกับการให้คำจำกัดความ และการควบคุมตัวแปรหลายตัว เพื่อที่จะออกแบบลักษณะผู้สอนที่ต้องการให้แม่นยำ ถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลประโยชน์ที่มีต่อเด็กสูงสุด ในการที่จะหาว่าผู้สอนแบบใดที่เหมาะสมกับเด็กปัญญาเลิศมากที่สุด เป้าหมายที่สำคัญอีกประการก็คือ ลักษณะนั้นจะต้องตรงกับความต้องการของเด็กด้วย

ฟรีแมน (Freeman, 1993 : 669 – 683) ได้ศึกษาสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของเด็กปัญญาเลิศในด้านการอบรมเลี้ยงดูเด็กของผู้ปกครอง การเรียนในโรงเรียน และสภาพสิ่งแวดล้อมพบว่า อิทธิพลที่มีผลต่อการพัฒนาของเด็กปัญญาเลิศที่สำคัญคือ ผู้ปกครองของเด็ก ซึ่งผู้ปกครองควรให้ความสนใจ และมีส่วนร่วมในการพัฒนาของเด็กตลอดเวลา เพื่อที่จะดึงความสามารถพิเศษที่มีอยู่ในตัวเด็กออกมา และใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตน และผู้อื่น ได้สูงสุด ระดับเขาวนปัญญาของเด็กแต่ละคนจะมีผลมาจากกรรมพันธุ์ และสิ่งแวดล้อมรอบตัว ซึ่งจะมีสัดส่วน ไม่เท่ากันในแต่ละคน เด็กที่มีเขาวนปัญญาดีกว่า จะสามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมมาพัฒนาตนเองได้ดีกว่า เด็กปกติ และผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีส่วนร่วมเป็นอันมากในการพัฒนาความสามารถในส่วนนี้ โดยในการอบรมเลี้ยงดูเด็กปัญญาเลิศ ผู้ปกครองควรมีการเรียนรู้ว่าควรจะใช้การส่งเสริมแบบใดถึงจะสามารถเข้าถึง และสนับสนุนความสามารถที่มีอยู่ของเด็กได้อย่างเต็มที่ โดยมีหลักการใน การอบรมเลี้ยงดูดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมระหว่างผู้ปกครอง และเด็ก ตั้งแต่เด็กเกิดในทางบวก และให้การสนับสนุน จัดหาโครงสร้าง และแนวทางที่เด็กจะสามารถเติบโตได้อย่างมั่นคง ปลอดภัย
2. กระตุ้น และให้ในการเรียนรู้ของเด็ก โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาความสนใจของเด็ก จำเป็นต้องให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
3. การเตรียมการด้านวัสดุอุปกรณ์ และการสอนซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ก้าวหน้า และมีความคิดสร้างสรรค์
4. เด็กปัญญาเลิศต้องการความอิสระทางด้านอารมณ์ และวัสดุอุปกรณ์ในการเล่น การทดลองสิ่งต่างๆ ที่จะพัฒนาทางด้านจิตใจ และความคิดสร้างสรรค์

5. ผู้ปกครองควรมีทักษะในการอบรมเลี้ยงดู เพื่อที่จะนำมาพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวของเด็กให้สูงขึ้นเรื่อยๆ

6. ผู้ปกครองต้องไม่ควรพยายามที่จะคาดหวังอนาคต ในตัวของเด็กมากเกินไป ในด้านความสามารถพิเศษที่เด็กมีอยู่

7. ในด้านอารมณ์ การที่ผู้ปกครองให้ความรักเพียงอย่างเดียว อาจจะเป็นการชี้้นำ หรือหยุดการพัฒนาทางอารมณ์ของเด็กก็ได้ถ้าพวกเขาไม่ยอมรับ ดังนั้นการแนะนำ การให้กำลังใจ สำหรับการฝึกทักษะในการเรียนรู้ของเด็ก จะนำไปสู่การปรับปรุง ด้านการแสดงออกทางอารมณ์ของเด็กที่ดีขึ้นมากกว่า

ไวเซอร์โกสกี และปราโด (Wiczerkowski, W., & Prado, M. T, 1993 : 443 – 451) ได้ศึกษาการจัดรูปแบบ และ โปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านคณิตศาสตร์ เนื่องจากเด็กปัญญาเลิศ จะมีความสามารถสูงกว่าเด็กปกติ ดังนั้นลักษณะ โปรแกรมจึงควรมีการเน้นเป็นพิเศษเพิ่มขึ้น ในด้านความสามารถในการแก้ปัญหา การดำเนินการ ระบบความคิดที่ดี ความคิดรวบยอด การตัดสินใจ และด้านต่างๆ ในการเรียนการสอน จากการศึกษาพบว่าจะมีเด็กบางกลุ่ม ที่มีความสามารถมากกว่าเด็กทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด เช่น ความรวดเร็วในการคิด การจำสัญลักษณ์ การมองเห็นประเด็น ซึ่งจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าเด็กปกติ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะสร้างหลักสูตรเป็นพิเศษเพิ่มเติมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ด้วยการรูปแบบ และ โปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านคณิตศาสตร์ ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 2 ชนิด ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนการสอนตามปกติ
2. การจัดการเรียนการสอนที่เป็นพิเศษขึ้น โดยการใช้ 2 วิธี คือ

2.1 การเร่งเรียน (Acceleration) คือ การเตรียมการให้เด็กปัญญาเลิศสามารถเรียนในหลักสูตรได้ในเวลาที่สั้นกว่าปกติ

2.2 การสอนเสริม (Enrichment) คือ การเตรียมการให้เด็กปัญญาเลิศมีโอกาสเรียนได้ลึก และสมบูรณ์กว่าหลักสูตรปกติ

สำหรับเด็กปัญญาเลิศจึงควรมีการประยุกต์ และขยายความรู้ทางด้านคณิตศาสตร์ โดยเน้นความเชี่ยวชาญในการแก้ปัญหา และเพิ่มความแตกต่างทางด้านความรู้และความชำนาญให้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางด้านความคิด และความชำนาญของเด็กให้ดีขึ้น นอกจากนี้ยังควรเลือกแต่ละ โปรแกรมให้ตรงกับความสามารถของเด็กด้วย เนื่องจากมีแต่ละคนมีความแตกต่างกันในหลายด้าน เช่น เชื้อชาติ ความคิดรวบยอด เป็นต้น และสิ่งที่สำคัญที่สุดในการจัด

รูปแบบ และโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านคณิตศาสตร์ คือ จุดประสงค์ของการสอน และความตั้งใจที่จะบรรลุเป้าหมายของโปรแกรมนั้นๆ

เออแบน (Urban, 1993 : 33 - 35) ได้ศึกษาปัญหาการย่นระยะเวลาเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกา โดยศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมตอนปลาย ที่มีการจัดหลักสูตรที่สามารถให้นักเรียน เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยได้เร็วกว่าเรียนปกติ 2 ปี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนเหล่านั้นมีความสามารถทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่อยู่ในอายุรุ่นเดียวกัน แต่มีปัญหาบ้างเล็กน้อยในด้านของการปรับตัวในการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย แต่ในทางตรงกันข้าม การที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยเร็วกว่าปกติ ทำให้นักเรียนหลุดพ้นจากการเรียนในระดับมัธยมที่ไม่น่าสนใจได้

ชาร์ลอตต์ (Charlotte, 1997 : 3890) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครอง ครู เมื่อบุตรมีลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ (Gifted child) ในทัศนะของผู้ปกครอง 5 คน และครู 4 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ปกครองมีความต้องการในด้านโครงการทางการศึกษาสำหรับบุตร ความสามารถของครูในการสอน ความต้องการด้านหลักสูตรของโรงเรียน ความต้องการในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา การแก้ปัญหาทางพฤติกรรมของ ครูมีความต้องการในด้านกระบวนการที่ชัดเจนในการคัดแยกนักเรียน เงินทุน การสนับสนุนด้านการติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง และความต้องการให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้กับนักเรียน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารายกรณี

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารายกรณีในประเทศ

ประจิม เมืองแก้ว (2536 : 132 – 141) ได้ศึกษารายกรณี นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 4 คน ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ สาเหตุจากตัวนักเรียน สาเหตุจากภูมิหลังทางครอบครัว และสาเหตุจากปัญหาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน สาเหตุจากตัวนักเรียนที่พบ ได้แก่ บุคลิกภาพไม่เหมาะสม ขาดแรงจูงใจในการเรียน การมีนิสัยในการเรียนที่ไม่ถูกต้อง การมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการศึกษา ปัญหาสุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง และปัญหาพื้นฐานทางการศึกษาคือ สาเหตุภูมิหลังทางครอบครัว ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูไม่ถูกต้อง ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ ระดับการศึกษา

ของบิดามารดาอยู่ในระดับต่ำ ความสัมพันธ์ทางบ้านไม่ดี ส่วนสาเหตุจากปัญหาการจัดการเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

สุรพล สุขสายชล (2541 : 94 – 95) ได้ศึกษารายกรณีของนักเรียนที่มีพฤติกรรมลักขโมยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 3 คน ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมลักขโมยมีสาเหตุมาจากลักษณะส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ปัญหาด้านอารมณ์ และด้านบุคลิกภาพ ส่วนด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียน ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูไม่เหมาะสม และสภาพชุมชนที่แออัด

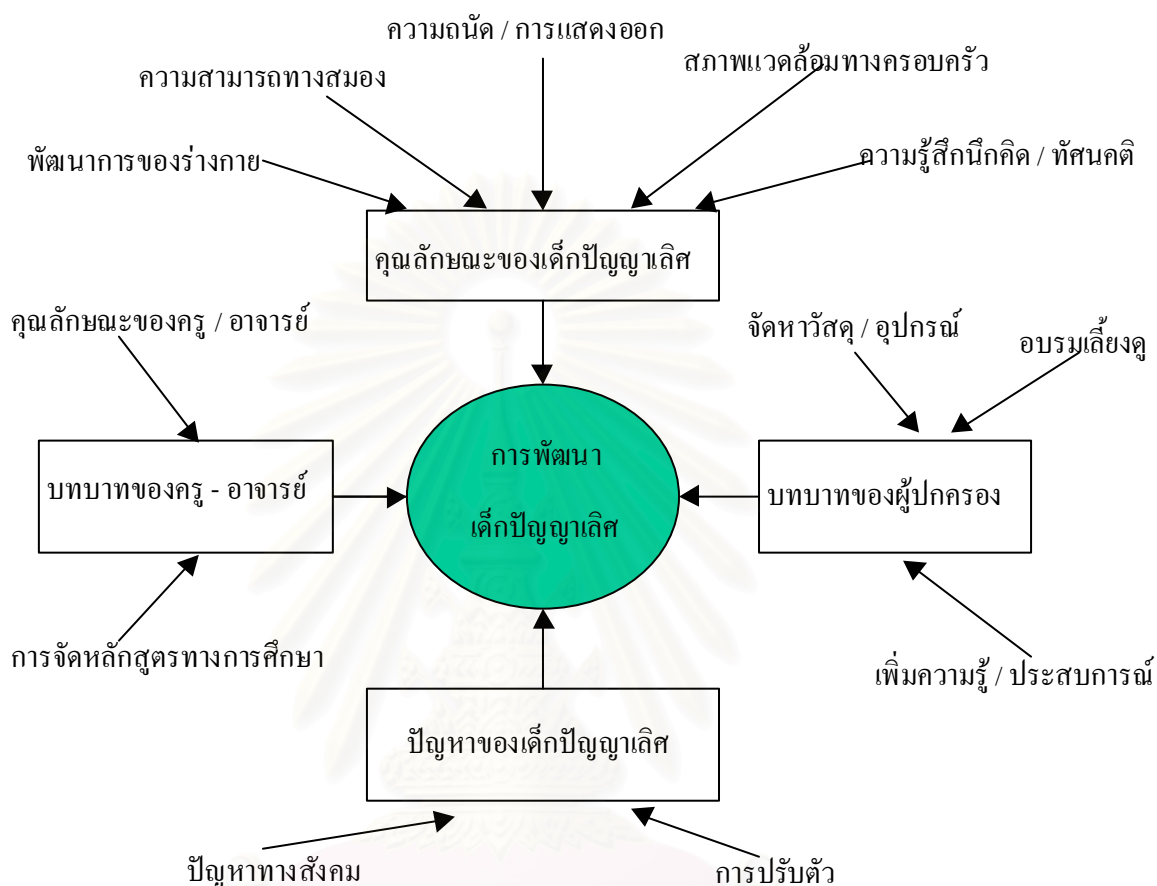
2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารายกรณีในต่างประเทศ

ลิควิน (Liqin, 1993 : 1500) ได้ทำการศึกษารายกรณีของเด็กปัญญาเลิศชาวจีนที่มีความสามารถทางด้านศิลปะ พบว่าการพัฒนาความสามารถทางด้านศิลปะของเด็กเหล่านี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยทางด้านวิธีการเรียนรู้ อิทธิพลของสภาพแวดล้อม พันธุกรรม การสอนของครู เครื่องมือ และวัสดุอุปกรณ์ในการวาดภาพ

ลู (Lou, 1998 : 4361) ได้ศึกษาปัจจัยทางสภาพแวดล้อม ครอบครัว และบุคคลที่มีผลต่อการพัฒนาตนเองอย่างเต็มที่ตามศักยภาพในวัยเด็ก ของผู้ใหญ่ที่มีปัญญาเลิศ เป็นการศึกษาวิจัยจากจำนวน 41 คน อายุระหว่าง 40 – 60 ปี และมี IQ ระหว่าง 140 – 190 โดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่า พวกเขาต้องการการยอมรับในเรื่องศักยภาพ ความสามารถที่มีมากกว่าเด็กปกติทั่วไป ต้องการแนวทางในการตัดสินใจเลือกวิถีทางในการดำเนินชีวิต ต้องการการเอาใจใส่ เนื่องจากพวกเขาขาดการได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร

จากการศึกษาวรรณคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ สรุปได้ว่ารูปแบบในการค้นหาเด็กปัญญาเลิศ มีรูปแบบแนวความคิดที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ สำหรับการค้นหาเด็กปัญญาเลิศ และด้านวิธีการพัฒนาเด็ก เมื่อค้นพบความเป็นเลิศแล้ว ผู้ปกครองและอาจารย์ผู้สอน เป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุน ส่งเสริม การอบรม และการเรียนการสอน เพื่อการพัฒนาทุกด้านของเด็กปัญญาเลิศ (ตามแผนภาพที่ 5 รูปแบบในการพัฒนาเด็กปัญญาเลิศ) ซึ่งทั้งนี้จะขึ้นกับศักยภาพ และความสามารถที่มีในตัวเด็ก เมื่อได้การส่งเสริมที่ถูกต้อง จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นจะช่วยให้คุณลักษณะที่โดดเด่นของเด็กปัญญาเลิศสามารถแสดงออกมาได้อย่างชัดเจน เช่น พัฒนาการด้านร่างกาย ลักษณะความสามารถทางสมอง ลักษณะความ

ถนัด และการแสดงออก เพื่อช่วยให้เด็กปัญญาเลิศสามารถค้นพบความรู้ ความสามารถของตนเองที่มี และพัฒนาตนเองให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ และศักยภาพของประเทศต่อไป

ภาพที่ 5 รูปแบบในการพัฒนาเด็กปัญญาเลิศ

ดังนั้นตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัยแบบกรณีศึกษาครั้งนี้ คือ

1. คุณลักษณะของนักเรียนที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งแบ่งเป็นคุณลักษณะในด้านพัฒนาการของร่างกาย ลักษณะความสามารถทางสมอง ได้แก่ ความสามารถทางเชาวน์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ลักษณะความถนัด และการแสดงออก สภาพแวดล้อมทางครอบครัวของเด็กปัญญาเลิศ ความรู้สึกรักใคร่ที่มีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ
2. บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมความเป็นเด็กปัญญาเลิศ ในด้านการอบรมเลี้ยงดู การส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ ในการส่งเสริมด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์
3. บทบาทของครู - อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ ในด้านคุณลักษณะของครู - อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
4. ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบการศึกษารายกรณี (Case Study) ที่มุ่งศึกษาเชิงวิเคราะห์ คุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา ซึ่งผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการวิจัย และวิธีการรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 กรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 การออกแบบการวิจัย

ตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 4 กระบวนการศึกษา

ตอนที่ 1 กรณีที่ศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม อายุ 9 ปี 9 เดือน ที่มีคุณลักษณะบ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

วิธีการได้มาของกรณีที่ศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

กรณีที่ศึกษาของการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะด้านความสามารถทางสมองที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ ดังต่อไปนี้

1. มีการเสนอชื่อจากครู – อาจารย์ พิจารณาให้เลื่อนชั้นเรียน ให้ไปเรียนในระดับชั้นที่สูงกว่าเด็กนักเรียนระดับเดียวกัน 2 ระดับชั้นเรียน โดยการพิจารณาจากผลการทดสอบความสามารถทางคณิตศาสตร์ ที่สูงกว่าเด็กนักเรียนในระดับอายุเดียวกัน ขณะที่ยังเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 3 ดังต่อไปนี้

1) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคการศึกษาต้น ได้รับการทดสอบความสามารถทางคณิตศาสตร์ ด้วยการทำแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 – 4 ทุกภาคการศึกษา และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคการศึกษาปลาย ซึ่งได้รับคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบดังกล่าวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85 ของแบบทดสอบทุกภาคการศึกษา

2) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคการศึกษาต้น ได้รับการทดสอบความสามารถทางคณิตศาสตร์ ด้วยการทำแบบทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 2 ภาคการศึกษา ได้รับคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบดังกล่าวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 94 ของแบบทดสอบ

2. มีการเสนอชื่อจากผู้ปกครอง ว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ โดยพิจารณาความสามารถทางคณิตศาสตร์ เช่น การคำนวณตัวเลขทางคณิตศาสตร์ด้วยการบวก ลบ คูณ หาร ได้คำตอบอย่างถูกต้อง มีพัฒนาการทางร่างกายตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบัน ที่สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานของเด็กทั่วไป

3. มีผลการเข้าร่วมการแข่งขันทางคณิตศาสตร์อยู่ในระดับรองชนะเลิศ และชนะเลิศ ในขณะที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 4 ดังแสดงในตารางที่ 3

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเข้าร่วมการแข่งขันคณิตศาสตร์ ระหว่างที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542				
วัน/เดือน/ปี	การแข่งขัน	ประเภท	ระดับชั้น	รางวัล
17 ก.ค. 2542	คณิตคิดเร็วชิงแชมป์แห่งประเทศไทย (มูลนิธิวิทยาศาสตร์ ดร.ปริษา-ประไพ อมาตยกุล)	บุคคล	ประถมศึกษาปีที่ 4	เกียรติบัตร
18 - 19 ส.ค. 2542	คณิตศาสตร์เพชรยอดมงกุฎ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ)	บุคคล	ประถมศึกษาปีที่ 4	รองชนะเลิศอันดับ 1
12 ก.พ. 2543	คณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์)	บุคคล	ประถมศึกษาปีที่ 6	ชมเชย
		ทีม	ประถมศึกษาปีที่ 6	รองชนะเลิศ
การเข้าร่วมการแข่งขันคณิตศาสตร์ ระหว่างที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543				
วัน/เดือน/ปี	การแข่งขัน	ประเภท	ระดับชั้น	รางวัล
19 - 20 ส.ค. 2543	คณิตศาสตร์เพชรยอดมงกุฎ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ)	บุคคล	ประถมศึกษาปีที่ 3 - 4	ชนะเลิศ
26 ส.ค. 2543	คณิตคิดเร็วชิงแชมป์แห่งประเทศไทย (มูลนิธิวิทยาศาสตร์ ดร.ปริษา-ประไพ อมาตยกุล)	บุคคล	-	ชนะเลิศอันดับ 1
10 ก.พ. 2544	คณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษาปีที่ 6 (สมาคมคณิตศาสตร์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์)	บุคคล	ประถมศึกษาปีที่ 6	ชนะเลิศ
9 มี.ค. 2544	คณิตศาสตร์ โครงการพัฒนาอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ (สถาบันส่งเสริมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.))	บุคคล	ประถมศึกษาปีที่ 6	เหรียญทอง

ตารางที่ 3 ผลการแข่งขันเข้าร่วมการแข่งขันคณิตศาสตร์ ระหว่างที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 ปีการศึกษา 2543 - 2544

จึงสรุปได้ว่ากรณีศึกษาของการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 1 คน เป็นนักเรียนชายระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ตอนที่ 2 การออกแบบการวิจัย

แบบวิจัย (Research Design) ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารายกรณี (Case Study) ที่มุ่งศึกษาคูณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา

ตอนที่ 3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ เครื่องมือมาตรฐาน 2 แบบ และเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4 แบบ ดังต่อไปนี้

1. เครื่องมือมาตรฐานมี 2 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.1 แบบวัดเชาวน์ปัญญา

1) แบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices พัฒนาขึ้นโดย J.C. Raven นักจิตวิทยาชาวอังกฤษ เป็นแบบวัดประเภทไม่ใช้ภาษา (Nonverbal Tests) แบบวัดฉบับนี้นักจิตวิทยาชาวอังกฤษส่วนใหญ่ถือว่าเป็นแบบวัดองค์ประกอบทั่วไป (General Factor) ที่ดีที่สุด (Anastasi, 1968 : 247 อ้างอิงใน พจมาน แสงรุ่งโรจน์, 2521 : 34) ลักษณะของแบบวัด ประกอบด้วยเมทริกซ์ หรือลวดลายทั้งหมด 5 อนุกรม คือ

1.1) อนุกรม เอ (Set A) เป็นอนุกรมเกี่ยวกับความแม่นยำในการจำแนก

1.2) อนุกรม บี (Set B) เป็นอนุกรมเกี่ยวกับการอุปมาอุปไมย

1.3) อนุกรม ซี (Set C) เป็นอนุกรมเกี่ยวกับการสลับลำดับ

1.4) อนุกรม ดี (Set D) เป็นอนุกรมเกี่ยวกับการสลับลวดลาย

1.5) อนุกรม อี (Set E) เป็นอนุกรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางเหตุผล

แต่ละอนุกรมมี 12 ข้อ มีความยากเพิ่มขึ้นตามลำดับ และลำดับอนุกรมในแต่ละข้อมีส่วนของลวดลายที่ขาดหายไป ซึ่งผู้ได้รับการทดสอบต้องเลือกคำตอบ (Nunnally, 1972 : 538 อ้างอิงใน พจมาน แสงรุ่งโรจน์, 2521 : 34 – 35) ดังต่อไปนี้

1.1) ทำแบบให้สมบูรณ์ (Complete a pattern)

- 1.2) ทำให้เหตุผลสมบูรณ์ (Complete an analogy)
- 1.3) เปลี่ยนแปลงรูปแบบอย่างมีระบบ (Systematically alter a pattern)
- 1.4) นำมาสลับลำดับกันอย่างมีระบบ (Introduce systematic permutations)
- 1.5) แยกรูป หรือ ลวดลายนั้นเป็นส่วน ๆ ใ้ได้อย่างมีระบบ (Systematically resolve figures into parts)

2) แบบวัดเชาวน์ปัญญา Advanced Progressive Matrices พัฒนาขึ้นโดย G. A. Foulds และ J.C. Raven ในปี ค.ศ. 1962 (ไพบูลย์ เทวรักษ์, 2540 : 21 – 25) มีลักษณะดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 มี 12 ข้อ ซึ่งแยกออกมาจากแบบวัดเชาวน์ปัญญา Advanced Progressive Matrices ที่พิมพ์ ในปี ค.ศ. 1947 และทั้ง 12 ข้อนี้ไม่สามารถแยกคนที่มิระดับเชาวน์ปัญญาสูงออกจากพวกที่มีระดับเชาวน์ปัญญาปานกลางได้อย่างชัดเจน เนื้อหาของเมทริกซ์ปัญหาครอบคลุมกระบวนการคิดทางเชาวน์ปัญญาในลักษณะเดียวกับแบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices ชุด A, B, D และ E ใช้สำหรับเตรียมตัวให้ผู้รับการวัด ได้คุ้นเคยกับวิธีการวัด และได้ลองฝึกหัดทำเมทริกซ์ปัญหาก่อนการวัดในชุดที่ 2 ทั้งนี้จะช่วยให้ผู้รับการวัดทุกคนมีประสบการณ์ตรงเท่าเทียมกัน แบบวัดชุดนี้จำกัดเวลาให้ทำ 5 นาที ซึ่งจะแนะนำรวมของคนที่มีระดับเชาวน์ปัญญาต่ำ จะได้คะแนนต่ำกว่า 6 คนที่มีระดับเชาวน์ปัญญาปานกลางมักจะทำผิดในข้อ 5 ข้อ 10 และสองข้อสุดท้ายที่ทำไม่ได้ คนที่มีระดับเชาวน์ปัญญาสูงจะเรียนรู้หลักเกณฑ์ในการคิดแก้ปัญหาเมทริกซ์ได้รวดเร็ว และไม่ผิดพลาด คะแนนที่ได้จากการทำแบบวัดชุดนี้จะไม่นำมารวมเป็นดัชนีบอกระดับเชาวน์ปัญญาพร้อมกับคะแนนที่ได้จากแบบวัดชุดที่ 2

ชุดที่ 2 มี 36 ข้อ ลักษณะเมทริกซ์ปัญหามีความยาก และซับซ้อนกว่าชุดที่ 1 ผู้รับการวัดจะต้องใช้เกณฑ์ เหตุผล และใช้ความคิดละเอียดถี่ถ้วนในการบูรณาการข้อมูล เพื่อแก้ปัญหาให้ได้ผลถูกต้อง และรวดเร็ว มีคำแนะนำสำหรับอธิบายก่อนทำแบบวัด เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาที่ผู้รับการวัดรีบเดาสุ่มจนเกิดความคลาดเคลื่อนในการวัดเชาวน์ปัญญาขึ้นได้ สำหรับแบบวัดชุดที่ 2 เป็น Speed Test สามารถแยกคนที่ระดับเชาวน์ปัญญาสูงออกจากพวกระดับเชาวน์ปัญญาปานกลางได้อย่างชัดเจน กำหนดเวลาให้ทำ แบบวัดให้เสร็จภายใน 40 นาที และเป็นแบบวัดที่น่าคะแนนมาคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ใกล้เคียงกับผลของแต่ละคนกับกลุ่มคนที่อยู่ในวัยเดียวกัน

1.2 ระเบียบวิธีแสดงผลการเรียนของกรณีศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4

2. เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 4 ประเภท ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกต และการบันทึกการสังเกต โดยใช้แบบบันทึกการสังเกตแบบระเบียบ

พฤติกรรม (Anecdotal Record) คือ การสังเกต และบันทึกพฤติกรรมตามสภาพการณ์ที่เป็นจริง โดยผู้สังเกตจะไม่ตีความ หรือแสดงความคิดเห็นใด ๆ ทั้งสิ้น เพื่อสังเกตลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออกโดยทั่วไปของกรณีศึกษา (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2541 : 64) สำหรับการเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาวิเคราะห์ คุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ ดังแผนภาพที่ 5 ดังต่อไปนี้

แบบบันทึกการสังเกต

แบบระเบียบพฤติกรรม - Anecdotal Record

ชื่อนักเรียน.....ชั้น.....

ผู้สังเกต และจดบันทึก.....

ตำแหน่ง.....สถานที่สังเกต.....

วันที่จดบันทึก.....เดือน.....พ.ศ.....เวลา.....น.

พฤติกรรมหรือเหตุการณ์ที่สังเกต.....

.....

.....

.....

.....

.....

แผนภาพที่ 5 ตัวอย่างแบบบันทึกการสังเกตแบบระเบียบพฤติกรรม (Anecdotal Record)

2.2 การสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ 4 ชุด ดังต่อไปนี้

1) แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง ของเด็กที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อความจำนวน 24 ข้อคำถาม ครอบคลุมเกี่ยวกับคุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

2) แบบสัมภาษณ์ครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อความจำนวน 15 ข้อคำถาม ครอบคลุมเกี่ยวกับ

คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ คุณลักษณะของครู – อาจารย์ที่เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

3) แบบสัมภาษณ์เด็กที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อความจำนวน 18 ข้อคำถาม ครอบคลุมเกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่กรณีศึกษามีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

4) แบบสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเดียวกับ นักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อความจำนวน 13 ข้อคำถาม ครอบคลุมเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

2.3 อัจฉริยประวัติ เป็นการให้นักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เขียนอัจฉริยประวัติของตนเอง ในด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อเพื่อน ๆ และต่อ โรงเรียน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และความคาดหวังในอนาคต

2.4 สังคมมิติ เป็นแบบวัดสังคมมิติ (The Sociometric Form) ของ กรอนlund (Gronlund, 1959 : 23 – 25) 3 สถานการณ์ และแบบวัดสังคมมิติที่ผู้วิจัยสร้างเพิ่มอีก 1 สถานการณ์

ตอนที่ 4 กระบวนการศึกษา

ผู้วิจัยใช้กระบวนการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวิธีการของการศึกษารายกรณี 4 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดปัญหา และดำเนินการเตรียมการวิจัย
2. การรวบรวมข้อมูล
3. การวิเคราะห์ข้อมูล
4. การสรุปผล

1. กำหนดปัญหา และดำเนินการเตรียมการวิจัย

เด็กปัญญาเลิศ เด็กที่มีความสามารถทางเชาว์ปัญญา อยู่ในระดับที่สูงกว่าเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน และมีความถนัดที่โดดเด่นหลายด้านอย่างชัดเจน เช่น ด้านวิชาการ ความคิดสร้างสรรค์ การแสดงออก ซึ่งเป็นความสามารถทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นเอง ดังนั้นการค้นหาเด็กปัญญาเลิศ และวิธีการพัฒนาเด็ก เมื่อค้นพบความเป็นเลิศแล้ว ผู้ปกครอง และครู – อาจารย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสนับสนุน ส่งเสริม การอบรม และการเรียน

การสอน เพื่อการพัฒนาทุกด้านของเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งทั้งนี้จะขึ้นกับศักยภาพ และความสามารถที่มีในตัวเด็ก เมื่อได้การส่งเสริมที่ถูกต้อง จากสิ่งที่กล่าวมาข้างต้นจะช่วยให้ คุณลักษณะที่โดดเด่นของเด็กปัญญาเลิศสามารถแสดงออกมาได้อย่างชัดเจน เช่น การพัฒนาด้านร่างกาย ลักษณะความสามารถทางสมอง ลักษณะความถนัด และการแสดงออก เพื่อช่วยให้เด็กปัญญาเลิศสามารถค้นพบความรู้ ความสามารถของตนที่มี และพัฒนาตนเองให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ และศักยภาพของประเทศต่อไป นอกจากนี้เด็กปัญญาเลิศเป็นเด็กที่มีความสามารถอันหลากหลาย เรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ต้องการงานที่ซับซ้อน ลึกซึ้ง เหมาะสมกับศักยภาพที่มี และได้มีโอกาสฝึกฝนในสิ่งที่ตนเองสนใจ แต่ในสภาพปัจจุบัน ระบบการศึกษาไม่ได้จัดให้สอดคล้องกับความสามารถที่มีอยู่ เป็นสาเหตุที่สร้างปัญหาให้กับตัวเด็ก โรงเรียน และผู้ปกครอง เด็กปัญญาเลิศต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้างไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเด็กพิเศษประเภทอื่น โดยเฉพาะการได้รับการส่งเสริมทางการศึกษา และการช่วยเหลือปัญหาทางการปรับตัว หรือปัญหาทางจิตใจซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากศักยภาพทางเชาวน์ปัญญา และอารมณ์ที่แตกต่างกัน และความสามารถที่แตกต่างไปจากเด็กปกติ

ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาสำหรับการวิจัยในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา และผู้วิจัยได้ดำเนินการเตรียมการวิจัยดังต่อไปนี้

1.1 ติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่กรณีศึกษาเรียน เพื่อขอข้อมูลที่แสดงถึงคุณลักษณะที่บ่งบอกว่ากรณีศึกษาเป็นเด็กปัญญาเลิศ คือ ผลการทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคการศึกษาปลาย จนถึง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการศึกษาปลาย ที่ใช้ทดสอบความสามารถทางคณิตศาสตร์ของกรณีศึกษาในขณะที่กรณีศึกษาเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคการศึกษาต้น ที่ใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเลื่อนชั้นเรียน

และขออนุญาต ดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การทำกิจกรรมในโรงเรียนของกรณีศึกษา จำนวน 10 คาบเรียน 7 รายวิชา ใช้เวลารวม 1 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 4 กันยายน 2543 และสิ้นสุดวันที่ 7 กันยายน 2543 ก่อนดำเนินการวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยกับกรณีศึกษา และลดพฤติกรรมที่แปลกใหม่อันเป็นผลมาจากการรู้ตัวว่ามีบุคคลแปลกหน้าเข้ามาอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ตนเองอยู่นั้นเริ่มลดลงจนเข้าสู่สภาพปกติ และทำให้เห็นถึงลักษณะที่แท้จริงของพฤติกรรมของกรณีศึกษา

1.2 ติดต่อผู้ปกครองของกรณีศึกษา เพื่อขอข้อมูลที่บ่งบอกว่ากรณีศึกษาเป็นเด็กปัญญาเลิศ ได้แก่ พัฒนาการทางร่างกาย ผลงานการคำนวณทางคณิตศาสตร์ ผลการแข่งขันคณิตศาสตร์ระดับประเทศขณะที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 – 4 และขออนุญาตดำเนินการวิจัย

1.3 สร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย

1) แบบบันทึกการสังเกตแบบระเบียบเหตุการณ์ (Anecdotal Record) ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวิธีการสังเกตพฤติกรรมที่เหมาะสมกับการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ แล้วจึงดำเนินการสร้างแบบบันทึกการสังเกตแบบระเบียบเหตุการณ์ เพื่อสังเกตพฤติกรรมของกรณีศึกษาในระหว่างมีกิจกรรมการเรียนการสอน จากนั้นดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การทำกิจกรรมในโรงเรียนของกรณีศึกษาด้วยแบบบันทึกการสังเกตแบบระเบียบเหตุการณ์ดังกล่าว จำนวน 10 คาบเรียน 7 รายวิชา ใช้เวลารวม 1 สัปดาห์ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบแบบบันทึกการสังเกตแบบระเบียบเหตุการณ์ (Anecdotal Record) ดังกล่าวในด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผลการสังเกตที่ได้มา ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

2) แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา และสร้างแบบสัมภาษณ์แบบรายบุคคล และเป็นการสัมภาษณ์ที่มีคำถามแน่นอน (Structured interviews) ในการพูดคุยซักถาม แบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นประกอบด้วยส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์ ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในกรอบของการวิจัย ในแบบสัมภาษณ์สามารถแบ่งแบบสัมภาษณ์ออกเป็น 4 ชุด ดังต่อไปนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียน ที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

สร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบของ

1) คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ 5 ด้าน คือ

1.1) ลักษณะความสามารถทางสมอง ได้แก่ เขาวนปัญญา ความคิด

สร้างสรรค์

1.2) ลักษณะความถนัด และการแสดงออก

1.3) พัฒนาการทางร่างกาย

1.4) สภาพแวดล้อมทางครอบครัว

1.5) ความรู้สึนึกคิดที่มีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

2) บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมความเป็นเด็กปัญญาเลิศ

3 ด้าน คือ

2.1) บทบาทในการส่งเสริมด้านการอบรมเลี้ยงดู

2.2) บทบาทในการส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์

2.3) บทบาทในการส่งเสริมด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์

3) ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

ชุดที่ 2 แบบสัมภาษณ์ครู - อาจารย์ ที่เป็นผู้สอน นักเรียนที่มีคุณลักษณะบ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

สร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบของ

1) คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ 3 ด้าน คือ

1.1) ลักษณะความสามารถทางสมอง ได้แก่ เซว่นปัญญา ความคิดสร้างสรรค์

1.2) ลักษณะความถนัด และการแสดงออก

2) คุณลักษณะของครู - อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

3) การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

4) ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

ชุดที่ 3 แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่มีคุณลักษณะบ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

สร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบของ ความรู้ตื้นที่นึกคิดที่กรณีศึกษามีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

ชุดที่ 4 แบบสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียนที่เรียน โรงเรียนเดียวกับนักเรียน ที่มีคุณลักษณะที่ บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

สร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบของปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

นำแบบสัมภาษณ์ทั้ง 4 ชุด ไปทดลองสัมภาษณ์ตามลำดับ กับผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน อาจารย์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เคยสอนกรณีศึกษา จำนวน 1 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนในห้องเรียนเดียวกับกรณีศึกษา จำนวน 1 คน ที่ไม่ใช่กรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

นำแบบสัมภาษณ์ และผลจากการสัมภาษณ์ทั้ง 4 ชุด ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ความชัดเจน ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และ นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

3) อัดชีวประวัติ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา และสร้างแบบเขียนอัตชีวประวัติ เพื่อให้ นักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เขียนอัตชีวประวัติของตนเอง ในด้านความรู้ลึกที่มีต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อเพื่อน ๆ และต่อโรงเรียน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และ ความคาดหวังในอนาคต

นำแบบเขียนอัตชีวประวัติ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบด้านความเหมาะสม ความชัดเจนของภาษาที่ใช้ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

4) สังคมมิติ

4.1) ผู้วิจัยดำเนินการถอดความ แบบวัดสังคมมิติ (The Sociometric Form) ของกรอนlund (Gronlund, 1959 : 23 - 25) เป็นภาษาไทย แบบวัดสังคมมิติดังกล่าว มีคำถาม 3 สถานการณ์ คือ “ ฉันเลือกที่จะนั่งใกล้เพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” “ ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” และ “ ฉันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” ในแต่ละสถานการณ์สามารถเลือกได้ 5 ตัวเลือก

4.2) ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา และสร้างแบบวัดสังคมมิติเพิ่มอีก 1 สถานการณ์ ที่มีคำถาม คือ “ โรงเรียนจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่จังหวัดภูเก็ต ผู้ที่นักเรียนจะเลือกนั่งด้วยในรถคือ ” เป็นสถานการณ์ที่สามารถเลือกได้ 2 ตัวเลือก

4.3) ผู้วิจัยดำเนินการศึกษา และสร้างแบบสอบถาม “ ใครเอ่ย ” (Guess Who or Who's Who technique) ควบคู่กับการทำสังคมมิติ

นำแบบวัดสังคมมิติที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

นำแบบวัดสังคมมิติไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กรณีศึกษา เพื่อดูความชัดเจน เหมาะสมของภาษาที่เป็นข้อคำถาม

1.4 ติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่กรณีศึกษาเรียน เพื่อที่จะใช้เป็นกรณีศึกษาในการดำเนินการวิจัย

2. การรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 6 แบบ ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกต ผู้วิจัยดำเนินการสังเกตพฤติกรรมกรณีศึกษาโดยการใช้แบบบันทึกแบบระเบียบพฤติกรรม (Anecdotal Record) สังเกตพฤติกรรมกรณีศึกษาในระหว่างชั่วโมงเรียน จำนวน 22 คาบเรียน 11 รายวิชา รายวิชาละ 2 ครั้ง โดยมีผู้สังเกตพฤติกรรมครั้งละ 2 คน ทั้งนี้เพื่อความเที่ยงของข้อมูลที่ได้ ระยะเวลาในการสังเกตเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้เวลารวม 4 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 3 มกราคม 2544 และสิ้นสุดเมื่อวันที่ 26 มกราคม 2544

2.2 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ และใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์กรณีศึกษา ผู้ปกครองของกรณีศึกษา ครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนกรณีศึกษา เพื่อนนักเรียนระดับ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และเพื่อนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กรณีศึกษาไปเรียน วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษด้วย ระยะเวลาในการทำสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้ เวลารวม 7 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 8 มกราคม 2544 และสิ้นสุดวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2544 ดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการบันทึกเทปตลอดการสัมภาษณ์ จากนั้นดำเนินการถอดเทปการ สัมภาษณ์ และตรวจสอบข้อมูลที่ได้ตลอดเวลา

2.3 อัดชีวประวัติ ผู้วิจัยให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้องเรียนที่กรณีศึกษา เรียน และกรณีศึกษาเขียนอัตชีวประวัติของตนเอง ดำเนินการให้เขียนอัตชีวประวัติซ้ำ 2 ครั้ง ครั้งแรกวันที่ 23 มกราคม 2544 และครั้งที่ 2 วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2544 โดยเว้นระยะเวลาในการ เขียนอัตชีวประวัติครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เป็นเวลา 3 สัปดาห์ ทั้งนี้เพื่อความเที่ยงของข้อมูลที่ได้

2.4 สังคมมิติ ผู้วิจัยให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้องเรียนที่กรณีศึกษาเรียน และกรณีศึกษาทำแบบวัดสังคมมิติ จากข้อคำถาม “ โรงเรียนจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่จังหวัด กูเก็ต ผู้ที่นักเรียนจะเลือกนั่งด้วยในรถ คือ ” หลังจากนั้นทำแบบสอบถามใครเอ่ยควบคู่กับการทำ สังคมมิติ ในวันที่ 23 มกราคม 2544 และทำแบบวัดสังคมมิติที่มีคำถาม 3 สถานการณ์ คือ “ ฉัน เลือกที่จะนั่งใกล้เพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” “ ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” และ “ ฉันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” ในวันที่ 13 มกราคม 2544

2.5 แบบวัดเชาวน์ปัญญา ผู้วิจัยใช้แบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices และ แบบวัดเชาวน์ปัญญา Advanced Progressive Matrices ฉบับปี ค.ศ. 1962 โดยดำเนินการ คิดต่อขอผลการวัดเชาวน์ปัญญาด้วยแบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices จาก โครงการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ที่ทำการวัดเชาวน์ปัญญานักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนที่กรณีศึกษาเรียนทั้งระดับ นำผลที่ได้มาดำเนินการหาค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน จัดลำดับตามระดับเชาวน์ปัญญา และดำเนินการวัดเชาวน์ปัญญาของกรณีศึกษา ด้วย แบบวัดเชาวน์ปัญญา Advanced Progressive Matrices อีกฉบับหนึ่งด้วย

2.6 ระเบียบสะสม ผู้วิจัยติดต่อโรงเรียนของกรณีศึกษาเพื่อขอผลการเรียนของกรณีศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษารายกรณีครั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยละเอียด ในทุกขั้นตอน นำข้อมูลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรม การถอดเทปจากการสัมภาษณ์ การ เขียนอัตชีวประวัติ การทำสังคมมิติ แบบวัดเชาวน์ปัญญา ระเบียบสะสม มาวิเคราะห์คุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศระดับประถมศึกษา

4. การสรุปผล

ทำสรุปผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาเป็น คุณลักษณะเด็กปัญญาเลิศในด้าน
 ลักษณะความสามารถทางสมอง ได้แก่ ความสามารถทางเชาว์ปัญญา ความคิดสร้างสรรค์
 ลักษณะความถนัด และการแสดงออก พัฒนาการของร่างกาย สภาพแวดล้อมทางครอบครัว ความ
 รู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ สภาพแวดล้อมในด้านบทบาทของ
 ผู้ปกครองในการส่งเสริมความเป็นเด็กปัญญาเลิศในการอบรมเลี้ยงดู การเพิ่มความรู้ และ
 ประสบการณ์ การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ บทบาทของครู – อาจารย์ ในด้านคุณลักษณะของครู –
 อาจารย์ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และปัญหา
 ของเด็กปัญญาเลิศระดับประถมศึกษา

สถาบันวิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษารายกรณีในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล และเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ

1. ลักษณะความสามารถทางสมอง
2. ลักษณะความถนัด และการแสดงออก
3. พัฒนาการของร่างกาย
4. สภาพแวดล้อมทางครอบครัว
5. ความรู้สึกรู้สีก่อนคิดที่มีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ

1. บทบาทในการส่งเสริมด้านการอบรมเลี้ยงดู
2. บทบาทในการส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์
3. บทบาทในการส่งเสริมด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์

ตอนที่ 3 บทบาทของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

1. คุณลักษณะของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอน เด็กปัญญาเลิศ
2. การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 4 ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 1 คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาคุณลักษณะของกรณีศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังแสดงดังต่อไปนี้

1. ลักษณะความสามารถทางสมอง

จากการวัดระดับเชาวน์ปัญญาของกรณีศึกษา ด้วยแบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices Test ของ J.C. Raven ซึ่งเป็นแบบวัดที่มีเนื้อครอบคลุมความสามารถทางความคิดหาเหตุผล ดังแสดงในตารางที่ 4 ดังต่อไปนี้

จำนวนนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (คน)	กรณีศึกษา (IQ)	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	คะแนน ที่กรณีศึกษา	ตำแหน่ง เปอร์เซ็นต์ไทล์
262	122	107.62	7.50	59	99

ตารางที่ 4 ผลการวัดระดับเชาวน์ปัญญาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า กรณีศึกษามีค่าประมาณของเชาวน์ปัญญา (IQ) เท่ากับ 122 และได้คะแนน 59 คะแนนจากแบบสอบจำนวน 60 ข้อ ซึ่งอยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 262 คน ค่าเฉลี่ยของค่าประมาณของเชาวน์ปัญญาทั้งหมดเท่ากับ 107.62 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 7.5

เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผลการวิจัยของ พจมาน แสงรุ่งโรจน์ (2521 : 58) ที่ใช้แบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices วัดเด็กไทยวัยรุ่นในเขตการศึกษา 12 ใน 5 ช่วงอายุ คือ 12, 13, 14, 15 และ 16 ปี ตามลำดับ จำนวนทั้งสิ้น 1,273 คน แสดงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ระดับอายุดังกล่าว ดังแสดงในตารางที่ 5 ดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คะแนน	ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ระดับอายุ (ปี)				
	12	13	14	15	16
59			99	99	
58			99	99	99
57			99	98	99
56		99	99	98	98
55	99	99	98	96	97
54	98	98	96	94	97
53	98	95	93	90	95
52	96	91	90	87	91
51	94	87	86	82	86
50	92	83	79	77	80

ตารางที่ 5 ตารางปกติวิสัยแสดงตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ของคะแนนจากแบบวัดเชาวน์ปัญญา

Standard Progressive Matrices จำแนกตามระดับอายุ

ที่มา : พจมาน แสงรุ่งโรจน์, 2521 : 58

จากตารางที่ 5 สามารถนำคะแนนของกรณีศึกษาที่ได้จากการทำแบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99 จำนวนคะแนน 59 คะแนน มาเปรียบเทียบกับว่า ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และคะแนนของกรณีศึกษาอยู่ในระดับที่สูงกว่าเด็กใน ระดับอายุ 12, 13 และ 16 ปี ซึ่งมีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99 จำนวนคะแนน 55, 56 และ 58 คะแนน ตามลำดับ แต่ที่ระดับอายุ 14, 15 ปี กรณีศึกษามีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ และจำนวน คะแนนอยู่ในระดับที่เท่ากัน แสดงให้เห็นว่ากรณีศึกษามีตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ ของคะแนนจาก แบบวัดเชาวน์ปัญญาเชาวน์ปัญญาเทียบเท่า และเหนือกว่าเด็กในระดับอายุที่สูงกว่า

จากการวัดระดับเชาวน์ปัญญาของกรณีศึกษา ด้วยแบบวัดเชาวน์ปัญญา Advanced Progressive Matrices Test ฉบับปี ค.ศ. 1962 กรณีศึกษาได้คะแนนจากแบบวัดเชาวน์ปัญญา ดังกล่าวเท่ากับ 29 คะแนน เมื่อนำคะแนนที่ได้มาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยคะแนนของการวัด เชาวน์ปัญญานิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ศึกษาอยู่ในระหว่างปีการศึกษา พ.ศ. 2527 – 2529 จำนวน 1,000 คน ที่ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.87 แสดงให้เห็นว่า กรณีศึกษามีคะแนนจากแบบวัดเชาวน์ปัญญา สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนในบุคคลระดับอายุที่ สูงกว่า

จากการพิจารณาผลการเรียนจากระเบียนสะสมของกรณีศึกษาตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 แสดงให้เห็นว่า กรณีศึกษาได้ผลการเรียนระดับ 4.00 จากวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 กรณีศึกษาได้ผลการเรียนระดับ 4.00 จากวิชา ภาษาอังกฤษ

2. ลักษณะความถนัด และลักษณะทางการแสดงออก

จากการสัมภาษณ์มารดาของกรณีศึกษา พบว่ากรณีศึกษาเริ่มพูดเป็นประโยคเมื่ออายุ ประมาณ 1 ปี 6 เดือน หลังจากที่พูดได้กรณีศึกษาสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเองทั้งหนังสือ ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยให้ความสนใจกับการอ่านหนังสือทุกประเภท รวมถึงใบปลิว แผ่นพับโฆษณา เมื่ออายุประมาณ 3 ปี กรณีศึกษาเริ่มพยายามเขียนหนังสือด้วยตนเอง และเริ่มให้ความสนใจทางด้านคณิตศาสตร์ โดยถามบิดามารดาเรื่องการบวก ลบ คูณ ว่าเป็นอย่างไร

จากการสัมภาษณ์ครู – อาจารย์ที่เป็นผู้สอนกรณีศึกษา พบว่าความสามารถทางด้าน คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ของกรณีศึกษาเริ่มเด่นชัดมากขึ้น ลักษณะที่โดดเด่นของกรณีศึกษา คือ สามารถที่จะเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เป็นนักเรียนที่เรียนในสิ่งที่ยากได้ในเวลาสั้น ๆ มีความสามารถในการใช้ทักษะทางด้านความคิด กล่าวคือมีลักษณะที่มีความคิดที่หลากหลาย สามารถคิดหาคำตอบได้หลายทาง ไม่จำเป็นต้องคิดตามระบบที่วางไว้ มีความมานะมุ่งมั่นในการทำงานในสิ่งที่ตนเองให้ความสนใจจนเห็นผลสำเร็จของงาน มีการรับรู้ และมีความจำที่ดีกว่าเด็ก ในระดับเดียวกัน มีความสนใจในสิ่งที่ตนเองชอบอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง มีอารมณ์ขัน ความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ของกรณีศึกษาเมื่อเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เห็น ได้ชัดเจนคือ สามารถคิดคำนวณตัวเลขหลักล้าน สิบล้าน สามารถเขียนตัวเลขแถวเดียว 20 หลัก แล้วนำมาคูณกัน สามารถคิดคำนวณการบวกเลขทศนิยมในใจ และได้คำตอบที่ถูกต้อง จาก ความสามารถทางคณิตศาสตร์ที่เด่นชัด ดังนั้นเมื่อกรณีศึกษาได้ขึ้นมาเรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ได้มีการทดสอบความสามารถของกรณีศึกษา โดยนำโจทย์คณิตศาสตร์ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3,4 และ 5 มาให้ กรณีศึกษาได้ทดลองทำในชั่วโมงเรียน ผลปรากฏว่า กรณีศึกษาสามารถทำได้ถูกต้องทั้งหมด และใช้เวลาในการทำน้อยมาก หลังจากการทดสอบจึง พิจารณาให้กรณีศึกษาได้เรียนคณิตศาสตร์ใน โครงการเด็กปัญญาเลิศกับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นโครงการที่จัดพิเศษเฉพาะช่วงเวลาเพื่อสอนคณิตศาสตร์ในลักษณะคิด เลขเร็ว เมื่อกรณีศึกษาได้เข้ามาเรียนในโครงการ เด็กปัญญาเลิศนี้แล้ว กรณีศึกษาสามารถตอบ คำถามได้เป็นจำนวนมาก ลักษณะของ กรณีศึกษาที่เห็นได้ชัดเจนคือ ให้ความสนใจกับการเรียน มาก เมื่ออาจารย์ถามคำถามก็ยกมือตอบตลอดเวลา เป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีความสุขในการ

เรียน แต่เมื่อกลับมาเรียนในชั้นเรียนปกติจะมีลักษณะไม่ให้ความสนใจในการเรียนเท่าที่ควร เช่น แกล้งเพื่อน หรือนำของเล่น ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด ขึ้นมาเล่นบน โต๊ะเรียน แต่เมื่อถามคำถาม ทัศนศึกษาสามารถตอบได้อย่างถูกต้องทั้งหมด

จากความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ที่มีมากกว่านักเรียนในระดับเดียวกัน เป็นผลให้มีการพิจารณาเพื่อให้ทัศนศึกษาได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้เต็มตามศักยภาพที่มีอยู่ มีการดำเนินการทดสอบความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ของทัศนศึกษาอย่างเป็นทางการ เนื่องจากทัศนศึกษากำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคการศึกษาต้น จึงได้นำข้อสอบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคการศึกษาปลาย จนถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคการศึกษาปลาย มาให้ทัศนศึกษาได้ทดลองทำ ผลการทดสอบแสดงให้เห็นว่าทัศนศึกษาสามารถทำได้ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 90 ทุกฉบับ ดังนั้นผลการทดสอบถูกนำมาพิจารณาเลื่อนชั้นทัศนศึกษาไปเรียน วิชาคณิตศาสตร์กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เมื่อทัศนศึกษาขึ้นมาเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นอกจากความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์แล้ว ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของทัศนศึกษาก็โดดเด่นเช่นเดียวกัน ข้อมูลที่ได้รับจากบิดามารดาคือ ทัศนศึกษาสามารถอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้ ดังนั้นเมื่อทัศนศึกษาขึ้นมาเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคการศึกษาปลาย จึงได้มีการดำเนินการทดสอบความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของ ทัศนศึกษา ด้วยการนำข้อสอบระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 2 ฉบับที่เป็นเนื้อหาทางด้านไวยากรณ์ (Grammar) มาทดสอบ ทำให้ทัศนศึกษาได้รับการพิจารณาเลื่อนชั้นไปเรียนวิชา ภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เมื่อทัศนศึกษาขึ้นมาเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 4

จากการสังเกต ปัจจุบันทัศนศึกษาเรียนอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียนให้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3. พัฒนาการของร่างกาย

จากการสัมภาษณ์มารดาของทัศนศึกษา พบว่าทัศนศึกษามีพัฒนาการของร่างกายทางด้านน้ำหนัก และส่วนสูง ตั้งแต่แรกเกิดจนถึงปัจจุบัน ดังแสดงในตารางที่ 6 ดังต่อไปนี้

อายุเฉลี่ย (ปี)	น้ำหนัก (กิโลกรัม)		ส่วนสูง (เซนติเมตร)	
	กรณีศึกษา	เกณฑ์มาตรฐาน	กรณีศึกษา	เกณฑ์มาตรฐาน
แรกเกิด	2.61	3.40	47.0	50.0
1	9.80	9.00	77.0	74.0
2	12.8	12.40	87.0	87.5
3	16.0	14.50	96.0	95.0
4	19.0	16.20	103.0	102.0
5	22.0	17.80	112.0	108.0
6	23.0	19.80	118.0	114.5
7	25.8	21.80	126.0	120.0
8	30.0	24.00	130.0	125.0
9	36.6	26.70	136.0	132.0
ปัจจุบัน (9 ปี 9 เดือน)	37.0	29.00	141.0	134.0

ตารางที่ 6 พัฒนาการของร่างกายในด้านน้ำหนัก และส่วนสูงของกรณีศึกษา เปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงมาตรฐานของเด็กไทย (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2542)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่า น้ำหนัก และส่วนสูงของกรณีศึกษาเมื่อแรกเกิดมีน้ำหนัก 2,610 กรัม สูง 47 เซนติเมตร เนื่องจากกรณีศึกษาคลอดก่อนกำหนด 2 สัปดาห์ และเมื่อนำน้ำหนัก และส่วนสูงของกรณีศึกษาตั้งแต่ 1 ปี มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงมาตรฐานของเด็กไทย (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2542) พบว่ากรณีศึกษามีน้ำหนัก และส่วนสูงที่สูงกว่าเกณฑ์

4. สภาพแวดล้อมทางครอบครัว

จากการสัมภาษณ์มารดาของกรณีศึกษา พบว่าครอบครัวของกรณีศึกษาประกอบด้วย บิดา มารดา และกรณีศึกษา ส่วนมากกรณีศึกษาจะสนิทสนมกับมารดามากกว่าบิดา เนื่องจากที่ทำงานของมารดาอยู่ใกล้กับโรงเรียนที่กรณีศึกษาเรียน มารดาเป็นผู้มาส่งกรณีศึกษามาโรงเรียน และรับกลับบ้านเสมอ หรืออาจจะเป็นคนขับรถคนเดียว นาน ๆ ครั้งบิดาเป็นผู้ที่ทำหน้าที่มาส่ง - รับ สาเหตุเพราะที่ทำงานของบิดาอยู่ไกลจากโรงเรียนที่กรณีศึกษาเรียนอยู่

เมื่ออยู่ที่บ้านกรณีศึกษาจะชอบเล่นกับทุกคนทั้งบิดา และมารดา เมื่อกลับถึงบ้านในวันธรรมดา กรณีศึกษาจะได้รับอนุญาตให้ออกไปเล่นกับเพื่อน ๆ นอกบ้านทุก ๆ เย็น และจะเล่น

จนกระทั่งใกล้มืด มารดาต้องเรียกให้กลับเข้าบ้านมาอาบน้ำ กรณีศึกษาถึงได้เลิกเล่นกลับเข้าบ้านอาบน้ำ และรับประทานอาหารเวลาประมาณ 19.00 – 19.30 น.

กรณีศึกษาจะนอนในห้องนอนของตนเอง และนอนคนเดียวตั้งแต่ยังเล็ก ๆ นาน ๆ ครั้ง จึงจะมานอนด้วยกันกับบิดามารดา ในวันธรรมดาเวลานอนประมาณ 20.30 – 21.30 น. แต่วันเสาร์และอาทิตย์ได้รับอนุญาตให้นอนดึกกว่านี้ได้ กว่าที่กรณีศึกษาจะนอนหลับบางครั้งเป็นเวลาเที่ยงคืน ตีหนึ่ง ตีสอง กรณีศึกษาจะตื่นนอนเช้ามากประมาณ 5.30 – 6.30 น. เพื่อเตรียมตัวมาโรงเรียน โดยที่กรณีศึกษาตื่นนอนพลิกตัวด้วยตนเอง

ที่บ้านของกรณีศึกษาจะมีห้องต่าง ๆ หลายห้อง ได้แก่ ห้องนอนของกรณีศึกษา ห้องนอนของบิดามารดา ห้องนั่งเล่น ห้องคอมพิวเตอร์ โดยที่ทุก ๆ ห้องมีหนังสือวางไว้ เนื่องจากกรณีศึกษาชอบอ่านหนังสือมากโดยเฉพาะหนังสือภาษาอังกฤษ

ปัจจุบันกรณีศึกษามีอายุประมาณ 9 ปี กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม และได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม ให้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคอมพิวเตอร์

5. ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

จากการสัมภาษณ์กรณีศึกษา พบว่ากรณีศึกษาที่มีความเห็นว่าตนเองมีคุณลักษณะที่พิเศษคือมีความสามารถทางคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ และภาษาอังกฤษ โดยคิดว่าวิชาคณิตศาสตร์ และคอมพิวเตอร์เป็นวิชาที่มีความสามารถมากที่สุด สาเหตุที่คิดเช่นนี้เพราะดูจากคะแนนที่ได้รับจากการเรียน แต่วิชาคอมพิวเตอร์ ที่เรียนในชั้นเรียนในปัจจุบันกรณีศึกษาที่มีความเห็นว่าง่ายไปสำหรับตนเอง เพราะสามารถทำได้ตามที่อาจารย์สอนทั้งหมด

วิชาที่กรณีศึกษาชอบเรียนมากที่สุดคือวิชาคณิตศาสตร์ รองลงมาได้แก่วิชาคอมพิวเตอร์ ภาษาอังกฤษ และวิชาพลศึกษา ศิลปศึกษา การงานพื้นฐานอาชีพ ซึ่งชอบเรียนเท่า ๆ กัน แต่ไม่มีวิชาใดที่กรณีศึกษาไม่ชอบเรียน กรณีศึกษาชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพราะชอบเนื้อหาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของตนเอง ชอบอาจารย์ผู้สอนโดยกล่าวว่าอาจารย์สอนดี สอนได้สนุก และชอบพี่ ๆ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ไม่แกล้งน่อง จากที่กรณีศึกษาเคยคิดว่าพี่ ๆ จะต้องแกล้งน่องเสมอ แต่ถ้าให้กรณีศึกษากลับมาเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กรณีศึกษาที่มีความเห็นว่าเนื้อหาของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ง่ายเกินไปสำหรับกรณีศึกษา แต่ถ้าเป็นเนื้อหาที่สูงกว่านั้นจะดีมาก และการได้เรียนกับนักเรียนอายุเท่า ๆ กันจะเป็นเพื่อนกันได้ดีกว่า และบางครั้งเพื่อน ๆ จะคอยตักเตือนเวลาที่กรณีศึกษากระทำบางเรื่องรุนแรงเกินไป

นอกเหนือจากวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษแล้ว ทัศนศึกษาเห็นว่าวิชาอื่น ๆ หากได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมให้ไปเรียนในระดับที่สูงขึ้นก็จะไปเรียน ยกเว้นวิชาการงานพื้นฐานอาชีพ และพลศึกษา เพราะหากต้องเรียนในระดับที่สูงขึ้น พี่ ๆ นักเรียนตัวใหญ่กว่า อาจเรียนด้วยกันไม่ได้

ทุกวิชาที่ทัศนศึกษาเรียนไม่มีวิชาใดที่ทัศนศึกษาไม่เข้าใจ แต่ถ้ามีวิชาที่ไม่เข้าใจจริง ๆ ทัศนศึกษาจะเข้าไปถามอาจารย์ คนอื่น ๆ ที่รู้ หรือไปค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเองจากหนังสือในห้องสมุด จากอินเทอร์เน็ต ถ้าในขณะที่เรียนเพื่อน ๆ ในห้องไม่เข้าใจเรื่องที่เรียน และถามอาจารย์ผู้สอนบ่อยครั้ง ทัศนศึกษาจะไม่ได้รู้สึกอะไรเพราะเห็นว่าเพื่อน ๆ ก็ชอบถามเหมือนที่ทัศนศึกษาถาม ถ้าเพื่อน ๆ นักเรียนไม่สามารถทำการบ้านที่อาจารย์มอบหมายได้ แต่ทัศนศึกษาสามารถทำได้ เมื่อเพื่อน ๆ มาขอความช่วยเหลือจากทัศนศึกษาให้อธิบายวิธีการทำการบ้าน ทัศนศึกษาให้ความช่วยเหลือเพื่อน ๆ ด้วยการอธิบายวิธีการทำให้ บางครั้งก็จะให้เฉพาะคำตอบด้วยความต้องการอยากช่วยเหลือ เพราะคิดว่าเพื่อน ๆ อาจไม่เข้าใจเหมือนที่ทัศนศึกษาก็เคยไม่เข้าใจเช่นกัน โดยที่ไม่ได้มองว่าเพื่อน ๆ จะมีเขavnปัญญาน้อยกว่าตนเอง

ทัศนศึกษาเคยรู้สึกอึดอัดใจ และไม่สบายใจบ้างที่ถูกผู้ใหญ่ตักเตือนในเรื่องเกี่ยวกับการเล่นที่รุนแรงเกินไปกับเพื่อน ๆ ถ้าทัศนศึกษาไม่อยู่ในสภาพปกติ เช่น อารมณ์โกรธ ซึ่งทัศนศึกษารับรู้ว่าตนเองเป็นผู้ที่มีอารมณ์โกรธง่าย แต่ทัศนศึกษาไม่ทราบว่าจะทำไม่ถึงได้เกิดอารมณ์โกรธขึ้นมา ทัศนศึกษารู้สึกเบื่อหน่ายบ้างในเรื่องที่บิดามารดาให้นอนเร็ว ซึ่งบางครั้งนอนไม่หลับ แต่ทัศนศึกษามีกลยุทธ์ที่ทำให้นอนหลับคือวิ่งเล่นกับเพื่อน ๆ ดังนั้นเมื่อถึงเวลาที่ต้องไปนอนก็จะหลับไปเอง

ที่โรงเรียนถ้ามีเวลาว่างทัศนศึกษาชอบเกมส์ที่ตนเองสร้าง และพัฒนาขึ้นมาพร้อมกับเพื่อน ๆ บางครั้งทัศนศึกษาจะไปเล่นอินเทอร์เน็ต โดยที่ทัศนศึกษาจะไม่ชอบเล่นเกมส่ในคอมพิวเตอร์ แต่ชอบเข้าไปดูเวปไซต์ต่าง ๆ ที่สนใจมากกว่า และทัศนศึกษาได้สร้างเวปไซต์ของตนเองขึ้นมาด้วยอยู่ที่บ้านในวันเสาร์ และอาทิตย์ทัศนศึกษาชอบเล่นอินเทอร์เน็ตเช่นเดียวกัน วันธรรมดาเมื่อกลับถึงบ้านทัศนศึกษาจะออกไปเล่นกับเพื่อน ๆ นอกบ้าน เดินเล่น เล่นกีฬา เล่นเกมส์ หรือวิ่งไล่จับ ที่โรงเรียนทัศนศึกษาชอบที่จะเข้าร่วมทำกิจกรรมของโรงเรียนหากมีโอกาส

ทัศนศึกษาคิดว่า บิดามารดาได้เปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นได้ดีมาก เช่น ทัศนศึกษาจะพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์แจกเฉพาะในครอบครัว บิดาจะเปิดโอกาสให้ทัศนศึกษาได้คิดเอง แต่ถ้าความคิดเห็นของทัศนศึกษาไม่ตรงกับบิดามารดา ทุกฝ่ายต้องให้เหตุผลเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน บิดามารดาให้คำแนะนำ และสนับสนุน ส่งเสริม

ในเรื่องที่กรณีศึกษาสนใจ เช่น กรณีศึกษาสนใจที่จะเป็น โปรแกรมเมอร์คิดค้นซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ บิดามารดาก็ให้คำแนะนำว่าต้องเป็นอย่างไร

จากความสามารถที่กรณีศึกษามีอยู่ กรณีศึกษามองว่าสามารถนำความสามารถนี้ ไปช่วยเพื่อน ๆ ในการคิดเลข หรือให้คำแนะนำเพื่อน ๆ ได้ และในอนาคตด้านการเรียน หรือการเลือกประกอบอาชีพ กรณีศึกษาต้องการที่จะได้ทำทุกอาชีพ ไม่ว่าจะเป็นนักธุรกิจ วิศวกร นักวิทยาศาสตร์ หรือ โปรแกรมเมอร์เหมือนอย่างนายบิลเกตต์ ที่สร้างบริษัทไมโครซอฟท์ขึ้นมา และสามารถทำรายได้ถึง 7 ล้านดอลลาร์ต่อลาร์ หรือประมาณ 300 ล้านบาท โดยที่เห็นว่าอาชีพทุกอาชีพเป็นอาชีพที่ดีทั้งหมด แต่ในปัจจุบันไม่สามารถตัดสินใจได้ ต้องรอให้เป็นผู้ใหญ่มากกว่านี้เสียก่อน

ตอนที่ 2 บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ

จากการสัมภาษณ์มารดาของกรณีศึกษา มารดาของกรณีศึกษาได้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวของกรณีศึกษา กล่าวคือ ด้านบิดาของกรณีศึกษา มีอายุประมาณ 44 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีตำแหน่งระดับผู้บริหารของบริษัทแห่งหนึ่ง ด้านมารดาของกรณีศึกษา มีอายุประมาณ 44 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีตำแหน่งระดับผู้บริหารของบริษัทแห่งหนึ่งเช่นกัน และในด้านบทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ ดังแสดงดังต่อไปนี้

1. บทบาทในการส่งเสริมด้านการอบรมเลี้ยงดู

บิดามารดาเปิดโอกาสให้กรณีศึกษาได้แสดงความคิดเห็นร่วมด้วยตลอดเวลา เนื่องจากกรณีศึกษาชอบที่จะพูด ถามเหตุผล มีบ้างที่ความคิดเห็นของกรณีศึกษา และบิดามารดาไม่ตรงกัน เนื่องจากกรณีศึกษาเป็นผู้ที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง มารดาจะแนะนำว่าเรื่องแต่ละเรื่องสามารถคิดได้หลายแบบ มีทั้งฝ่ายถูก และฝ่ายผิด ให้กรณีศึกษาได้แสดงความคิดเห็นออกมา เช่น มารดาชวนกรณีศึกษาออกไปนอกบ้าน แต่กรณีศึกษาไม่ยอมไปด้วยเนื่องจากทำให้เสียเวลาเล่น มารดาต้องให้เหตุผลที่แสดงถึงด้านความรู้สึกออกมาว่ามารดาต้องการเพื่อนไปด้วย กรณีศึกษาถึงได้ยอมออกไปนอกบ้านด้วย บิดามารดาให้คำแนะนำ ปรึกษากับกรณีศึกษาเสมอ ๆ แต่จะเปิดโอกาสให้กรณีศึกษาได้คิด และตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเองเช่นกัน ในชีวิตประจำวัน มารดาพยายามฝึกฝนให้กรณีศึกษาได้ใช้ความสามารถของตนเอง ได้ช่วยเหลือตนเองอยู่เสมอ ให้กรณีศึกษาได้ช่วยทำงานบ้านบ้าง และกรณีศึกษาที่สามารถทำได้ดีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ในเรื่องของการให้ความรัก ความอบอุ่นแก่ภรรยาที่มารดาจะแสดงออกด้วยการกอด หอมแก้ม ก่อนไปนอนก็จะหอมแก้มภรรยา และบิดาก็จะแสดงออกด้วยการกอดภรรยาเช่นกัน แต่จะน้อยกว่ามารดา ในด้านของการให้กำลังใจ เช่น การเข้าร่วมการแข่งขัน มารดาจะใช้วิธีการพูดคุย หรือหอมแก้ม โอบไหล่แล้วบอกว่าทำให้ดีที่สุด แพ้ไม่เป็นอะไร ชนะก็ไม่เป็นอะไร ทำให้ดีที่สุดพอแล้ว วิธีการลงโทษที่ใช้จะมีการตีบ้าง แต่ตีไม่แรงเพราะการตีจะทำให้เด็กไม่สร้างสรรค์ ที่สำคัญจะพูดคุยกับภรรยาด้วยเหตุผล วิธีการลงโทษที่ได้ผลมากที่สุด คือให้ภรรยาเขียนนิ่ง ๆ ประมาณ 10 นาที ถ้าเขียนนิ่ง ๆ แล้วสงบมารดา ก็จะมาปล่อย แต่ในระหว่างที่ยืนนิ่งให้คิดว่าที่ทำไปนั้นถูกต้องหรือไม่ ซึ่งบางทีภรรยาก็ตอบได้บ้าง ไม่ได้บ้าง ซึ่งวิธีการนี้เป็นวิธีที่ใช้ได้ผลมากที่สุด

ในกรณีที่ภรรยาได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การประกวด หรือการเรียน ที่ผ่านมา บิดามารดาจะให้คำชม เป็นรางวัลให้กับภรรยา จะไม่ให้เป็นของรางวัล ยกเว้นในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ภรรยาได้รับรางวัล 3 รางวัลจากการไปแข่งขันคณิตศาสตร์ซึ่งเป็นการแข่งขันที่ต้องใช้ความสามารถมาก จึงได้เปลี่ยนคอมพิวเตอร์เครื่องใหม่ให้กับภรรยา และบิดามารดาเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับภรรยาในด้านการตั้งเป้าหมายในการทำงาน

2. บทบาทในการส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้และประสบการณ์

ในด้านที่ภรรยาเป็นผู้ที่ชอบค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ ด้วยการค้นหาทางอินเทอร์เน็ต หนังสือ และเมื่อพบอะไรก็นำมาเก็บไว้ในตัว บิดามารดาไม่ได้ให้การส่งเสริมอะไรมาก มีการคุยถกเถียงกันบ้าง หากภรรยาไม่เข้าใจอะไรซึ่งมารดาไม่เข้าใจเช่นกัน ก็จะพาไปห้องสมุด ไปซื้อหนังสือมาดูด้วยกัน หรือแนะนำให้เข้าไปดูในอินเทอร์เน็ต โซโคพิเดีย บิดามารดาไม่เคยพาภรรยาไปทดสอบความถนัด และความสามารถด้านต่าง ๆ แต่ตอนที่ภรรยาเรียนระดับชั้นอนุบาล 3 โรงเรียนภรรยาเรียน เคยพาไปวัดเขาวนัญญา หลังจากนั้นก็ได้วัดอีก เพราะจะมีการคาดหวังกับภรรยาเกินไป บิดามารดาพาภรรยาไปเข้าร่วมแข่งขันความสามารถในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ ๆ แต่บางครั้งก็ตัดออก เพราะว่าเวลาตรงกับการเรียนภาษาฝรั่งเศส ของภรรยา ซึ่งเป็นการเรียนที่ภรรยาชอบมาก

บิดามารดาพาภรรยาไปท่องเที่ยวเสมอ ๆ ในช่วงปิดเทอม โดยเฉพาะการท่องเที่ยวไปต่างประเทศ ซึ่งจะไปอย่างน้อยปีละครั้งหรือ 2 ครั้ง ถ้าบิดามารดาสามารถหยุดงานได้ และให้ภรรยาเป็นผู้จัดการเพื่อไปเยี่ยมคุณย่าอีกคนหนึ่งด้วย ใช้เวลาในการไปทัศนศึกษาแต่ละครั้งประมาณ 1 เดือน ภรรยาจะสนุก และชอบที่ได้ไป ในด้านวิชา หรือกิจกรรมที่ภรรยาชอบเป็นพิเศษ เมื่อภรรยาชอบอะไรแล้วจะพูดคุยกับบิดามารดา ซึ่งก็จะจัดหาให้ เช่น ชอบ

ภาษาฝรั่งเศส ทัศนศึกษามารบอกกับมารดาว่าอยากไปเรียน มารดาก็พาไปสมัครเรียน ซึ่งมารดามีความเห็นว่ายิ่งเด็กยิ่งต้องทำอะไรทำ ยิ่งทัศนศึกษาชอบแล้วจะได้เร็ว ในด้านภาษาถ้าได้ตั้งแต่เด็กจะดี แต่ไม่ได้กคคคคคเพราะไม่ว่าจะเรียนอะไรมาถึงบ้านจะวางกระเป๋า ถ้าไม่เปิดก็คือไม่เปิด ไม่มีการบังคับ ถ้าชอบก็จะจัดหาให้ ไม่ควรปฏิเสธเพราะเป็นเรื่องไม่ดี แต่ทัศนศึกษาไม่เคยขออะไรที่ไม่มีประโยชน์เช่นกัน

3. บทบาทในการส่งเสริมด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์

ทัศนศึกษาชอบเครื่องเล่นทุกอย่างที่มีตัวเลขมีคะแนนให้ ทุกอย่างเริ่มจากตัวเลข ด้านกีฬาชอบเล่นหลายชนิดทั้ง เทนนิส วายน้ำ แบดมินตัน บาสเกตบอล จักรยาน ชอบอ่านหนังสือแล้วแต่ว่าทัศนศึกษาต้องการอะไร โดยที่มารดามีแนวทางในการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศของทัศนศึกษาด้วยการดูว่า ทัศนศึกษาชอบอะไร เช่น หนังสืออ่านหมดแล้วมารดาก็จะชวนทัศนศึกษาไปร้านหนังสือ เปิดโอกาสให้ทัศนศึกษาเลือกหนังสือตามที่ชอบเอง แรก ๆ มารดาซื้อหนังสือเอ็นไอ โศภิตศึกษาภาษาไทยให้ทัศนศึกษาตอนที่จะไปสอบเข้า ป.1 แต่ทัศนศึกษาไม่สนใจ เมื่อไปที่ร้านหนังสือ ทัศนศึกษาเลือกฉบับภาษาอังกฤษ แล้วก็อ่านแต่ภาษาอังกฤษทางด้านหนังสือเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ที่ทัศนศึกษาอ่านจากหนังสือพิมพ์ เมื่อมีงานที่ไหนก็จะให้บิดาพาไป แล้วก็ไปซื้อหนังสือที่ชอบ คือถ้าทัศนศึกษาชอบอะไรจะมารบอก และบิดามารดาก็จัดหาให้ หรือการที่ทัศนศึกษาแก้เครื่องคอมพิวเตอร์แล้วเครื่องคอมพิวเตอร์เสีย ก็จะนำไปซ่อม เป็นการเปิดโอกาสให้ได้ลองผิดลองถูกไม่ควรเสียดาย โดยมีแนวคิดที่ว่าเรื่องพวกนี้ต้องเกิดจากการเรียนรู้จะได้เก่ง ทัศนศึกษาไม่ได้ตั้งใจให้เสีย แต่เป็นการค้นคว้าแล้วเสีย เป็นการเปิดโอกาสให้ทัศนศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง และจะได้เรียนรู้มากขึ้น ในชีวิตประจำวันให้การสนับสนุนเท่านี้ ไม่ได้ให้การสนับสนุนอะไรมากมาย

ในขณะที่ทัศนศึกษาใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อเข้าไปดูเว็บไซต์ต่าง ๆ ซึ่งเว็บไซต์ที่ชอบจะมีหลากหลาย แล้วแต่ว่าจะค้นหาอะไร มารดาได้ให้คำแนะนำว่าให้ใช้ได้ไม่เกิน 1 ชั่วโมงต่อวัน เฉพาะวันเสาร์อาทิตย์ วันธรรมดาส่วนใหญ่จะไม่ค่อยให้ใช้ เพราะว่าทัศนศึกษาไปเล่นกับเพื่อน นอกบ้านกลับเข้ามาบ้านมืดแล้วจึงไม่มีเวลา เพราะว่าห่วงสายตาของทัศนศึกษา เพราะเป็นเด็กที่สายตาดี มารดาไม่ยอมให้สายตาเสีย แต่ถ้าเป็นปิดเทอมก็ให้เล่นได้ทุกวัน แต่แต่วันละ 1 ชั่วโมงไม่ให้มากไปกว่านั้น แต่บิดาจะสบาย ๆ มากกว่า ให้ใช้ได้เข้าชั่วโมง บ่ายชั่วโมง

เมื่อบิดามารดาค้นพบว่าทัศนศึกษาเป็นเด็กปัญญาเลิศ บิดามารดาไม่ได้มีแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูที่เป็นพิเศษ เป็นเรื่องธรรมดาธรรมดาไม่ต้องทำอะไร และบิดาไม่ต้องการ

ให้ทำอะไรเป็นพิเศษ ไม่ต้องให้อ่านหนังสือ เพราะต้องการให้กรณีศึกษามีความสุข ไม่กดดัน เนื่องจากคิดว่ากรณีศึกษาสามารถทำได้อยู่แล้ว

สำหรับเรื่องการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมศักยภาพที่มีอยู่ในตัวของกรณีศึกษา มารดา มีความคิดเห็นว่าเป็นสำหรับประเทศไทยสมควรมีการจัดระบบการศึกษาเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ตอนที่ 3 บทบาทของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ ครู – อาจารย์ที่สอนกรณีศึกษาในวิชาต่าง ๆ ทั้งระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2, 4 และ 6 จำนวน 11 ท่าน ซึ่งได้รับวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 9 ท่าน และมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ผลจากการสัมภาษณ์พบว่าบทบาทของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนกรณีศึกษาแสดงให้เห็นในด้านต่าง ๆ ดังแสดงดังต่อไปนี้

1. คุณลักษณะของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

คุณลักษณะของครู – อาจารย์ที่ผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ ประกอบด้วยคุณลักษณะ

1.1 มีความรอบรู้ในวิชาที่เด็กปัญญาเลิศถนัดเป็นพิเศษ และประสบการณ์ที่เหนือกว่า

1.2 เป็นครูเก่ง มีเทคนิคในการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

1.3 มีความรู้ความเข้าใจลักษณะ และธรรมชาติของเด็กปัญญาเลิศในแง่มุมต่าง ๆ

1.4 รู้จักธรรมชาติในทางลึกลับด้านพฤติกรรมส่วนตัวของเด็กปัญญาเลิศ

1.5 รู้หลักจิตวิทยาเบื้องต้น ในการดูแลเด็กปัญญาเลิศ

1.6 มีความอดทน ใจเย็น และมีสติอยู่เสมอ

1.7 เป็นบุคคลที่ได้รับการฝึกทางวิชาการ และเตรียมมาเฉพาะเพื่อสอนเด็กปัญญาเลิศ

1.8 สามารถหาเรื่องต่าง ๆ เสริมให้กับเด็กปัญญาเลิศได้ เพื่อเป็นการชักจูงให้กลับเข้าสู่

บทเรียน

1.9 สนใจการศึกษา การค้นคว้า เพื่อนำมาข้อมูลที่นำมาปรับปรุง แก้ไขสำหรับ เด็ก

ปัญญาเลิศต่อไป

1.10 มีใจรักทุ่มเทในการสอน

1.11 เป็นบุคคลที่ขยัน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า

1.12 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการไปขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นมาช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอน

1.13 เข้าใจสภาวะของเด็กปัญญาเลิศว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรมาก่อน

1.14 วิเคราะห์ทุกครั้งที่จะทำอะไรไม่มีการใช้อารมณ์

1.15 มีภาษาพูดที่เหมาะสม

2. การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับกรณีศึกษา ดังแสดงดังต่อไปนี้

2.1 รูปแบบ หรือวิธีการจัดการการศึกษา หรือกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมศักยภาพในปัจจุบัน

ปัจจุบันกรณีศึกษากำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่เนื่องจากกรณีศึกษามีความสามารถที่โดดเด่นทางด้านคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ดังนั้นรูปแบบ หรือวิธีการจัดการการศึกษาที่ดำเนินการใช้อยู่ในปัจจุบัน คือการจัดให้กรณีศึกษาได้เรียนวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามที่ได้มีการทดสอบความสามารถในวิชาดังกล่าว และพบว่ากรณีศึกษามีความสามารถที่สูงกว่าเด็กในวัยเดียวกัน ซึ่งการจัดการศึกษาเป็นการเรียนข้ามชั้นไปถึง 2 ระดับ ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ได้เต็มตามศักยภาพของเด็กปัญญาเลิศ

สำหรับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิชาคณิตศาสตร์เป็นการเรียนตามระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีการให้ทำกิจกรรมหรือทำแบบฝึกหัดเต็มเวลา หากกรณีศึกษาสามารถทำได้เสร็จก่อนที่จะหมดเวลาเรียน จะมีการให้แบบฝึกหัดเพิ่มเติมเป็นพิเศษที่เหนือกว่าความสามารถที่กรณีศึกษา มีอยู่ และเป็นสิ่งที่กรณีศึกษาสนใจ มีความถนัด ทั้งนี้เพื่อเป็นการท้าทายความสามารถของกรณีศึกษา นอกจากนั้นยังมีการให้กรณีศึกษาได้เข้าไปช่วยสอน อธิบายให้กับเพื่อนที่ไม่สามารถทำแบบฝึกหัดได้อีกด้วย เพราะในระหว่างการเรียนการสอนกรณีศึกษาจะได้ไม่มีช่องว่างที่จะไปเล่น หรือทำอะไรที่เป็นการรบกวนสมาธิของนักเรียนคนอื่น ในส่วนของวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และวิชาอื่น ๆ ที่เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นการเรียนการสอนในชั้นตามปกติ ไม่ได้จัดเพิ่มเติมเป็นพิเศษให้กับกรณีศึกษา

2.2 รูปแบบ หรือวิธีการจัดการศึกษา การเรียนการสอน ที่เหมาะสมต่อกรณีศึกษา

นอกจากรูปแบบ หรือวิธีการจัดการศึกษา การเรียนการสอนแบบสอนเร่ง ที่ดำเนินการใช้อยู่ในปัจจุบันแล้ว ครู – อาจารย์ ที่สอนกรณีศึกษามีความเห็นว่ารูปแบบ หรือวิธีการจัดการศึกษา การเรียนการสอน ที่เหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรมีรูปแบบดังนี้

- 1) สอนเสริมในสิ่งที่ถนัดให้สูงขึ้นไป เพื่อให้สามารถใช้ความสามารถได้เต็มที่
- 2) การจัดให้การเรียนแบบข้ามชั้นเรียน หรือการเลื่อนชั้นเรียน
- 3) การจัดเป็นกลุ่มตามความสามารถ (Ability Group) เป็นกลุ่มเฉพาะ
- 4) การจัดการศึกษาส่วนบุคคล
- 5) การจัดรูปแบบการศึกษาแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตอนที่ 4 ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

ผู้วิจัยได้ศึกษาปัญหาของกรณีศึกษา พบปัญหาของกรณีศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังแสดงดังต่อไปนี้

1. ปัญหาทางการเรียน จากการสัมภาษณ์ครู- อาจารย์ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมศักยภาพของกรณีศึกษา ที่โรงเรียนจัดให้กับกรณีศึกษาในปัจจุบัน สามารถจัดการศึกษา และพัฒนาความสามารถที่มีอยู่ของกรณีศึกษาได้เต็มตามศักยภาพที่มี

จากการสัมภาษณ์มารดาของกรณีศึกษา พบว่ามารดาต้องการให้ทางโรงเรียนให้การสนับสนุน ส่งเสริมทางการเรียน หลังจากที่กรณีศึกษาจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ด้วยการให้กรณีศึกษาไปเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เต็มทั้งระดับ เพราะหากมีการจัดให้ได้เรียนเฉพาะวิชาที่กรณีศึกษามีความสามารถ คือวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ กับระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสถานที่ตั้งของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม และฝ่ายมัธยม มีการแยกสถานที่ตั้ง และมีถนนกั้นระหว่างกัน ทำให้ต้องใช้ระยะเวลาในการเดินทางไปเรียน อาจส่งผลให้กรณีศึกษาไม่สามารถเรียนได้เต็มเวลา เพราะต้องใช้เวลาในการเปลี่ยนห้องเรียน และอาจเกิดอันตรายระหว่างการเดินทาง

จากการสังเกต พบว่าการจัดการศึกษาด้วยวิธีการเร่งเรียนแบบเลือกรายวิชาที่ใช้อยู่ กล่าวคือส่งเสริมให้กรณีศึกษาไปเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งห้องเรียนไม่ได้อยู่ติดกัน และเวลาเรียนของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 6 จะเหลื่อมล้ำกัน ดังนั้นห้องเรียนที่อยู่ห่างกัน และช่วงเวลาที่แตกต่างกันทำให้กรณีศึกษาไม่สามารถเรียนได้เต็มเวลาในคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ

2. ปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม หรือคนรอบข้าง

จากการสัมภาษณ์มารดาของกรณีศึกษา พบว่าบิดามารดาของกรณีศึกษารับรู้ว่ากรณีศึกษามีลักษณะทางอารมณ์ที่เป็นปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม หรือคนรอบข้าง ที่แสดงออกเห็นได้อย่างชัดเจนคือ ใจร้อน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย เรื่องการปรับตัวเข้ากับผู้ใหญ่

หรือการมองเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ ดังนั้นมารดาจึงเป็นบุคคลที่ให้คำแนะนำ และสอน ทัศนศึกษาในเรื่อง ดังกล่าวอยู่เสมอ ๆ ทัศนศึกษาได้พัฒนาเรื่องนี้ดีมากขึ้น แต่มารดาต้องการ ให้มีมากกว่าที่เป็นอยู่ บิดามารดามีความคิดเห็นว่าสิ่งนี้เป็นพื้นฐานอย่างหนึ่งของเด็กปัญญาเลิศ เพราะลักษณะของเด็กที่ปัญญาเลิศมาก ๆ จะมีความแตกต่างของพัฒนาการทางสมอง กับ พัฒนาการทางร่างกายมากด้วย

จากการสัมภาษณ์ครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนทัศนศึกษา พบว่าทัศนศึกษามีลักษณะของ ปัญหาในเรื่องการใช้อารมณ์ การควบคุมอารมณ์ คือไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีเท่าที่ควร ใช้ ตัวเองเป็นศูนย์กลางมากกว่าเด็กในวัยเดียวกัน การเข้าสังคม คือไม่ให้ความใส่ใจในการทำงาน เท่าที่ควร ขาดปฏิสัมพันธ์กับบุคคลที่มีอายุมากกว่า ไม่ยอมรับกฎเกณฑ์กติกาของส่วนรวม เท่าที่ควร มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการไม่ให้ความสนใจต่อความรู้สึกของคนอื่น

จากการสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียนที่เรียนห้องเรียนเดียวกันกับทัศนศึกษาพบว่าทัศนศึกษา มีลักษณะของปัญหาในเรื่องการใช้อารมณ์ คือทัศนศึกษาไม่สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ในบางสถานการณ์ ชอบแกล้งเพื่อน ๆ เล่นกับเพื่อนแรง ๆ พุดแทรกระหว่างที่อาจารย์กำลังสอน เปลี่ยนชื่อเพื่อนเป็นชื่ออื่น ๆ แล้วย่นมาเรียกเพื่อน ในเรื่องของการแกล้ง การเปลี่ยนชื่อ เพื่อน ๆ ของทัศนศึกษา เพื่อน ๆ มีความคิดเห็นว่าสาเหตุที่ทัศนศึกษาแสดงออกแบบนี้เป็นเพราะทัศนศึกษา ต้องการที่จะเล่นกับเพื่อน ๆ แต่ไม่สามารถแสดงออกถึงวิธีการเล่นที่ถูกต้องได้ และมีความคิดเห็น ว่าทัศนศึกษาเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบในการทำงานที่บางครั้งอาจจะเดินออกจากกลุ่มไปเล่น บ้างแต่ก็กลับมาช่วยทำงานจนเสร็จ มีน้ำใจ มีความห่วงใย ให้ความช่วยเหลือเพื่อน ๆ ในเรื่อง การเรียนได้ เช่น การช่วยสอน อธิบายวิธีการทำแบบฝึกหัดให้กับเพื่อน ๆ

จากการสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียนที่เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ได้เรียนห้องเรียน เดียวกับทัศนศึกษา พบว่ามีความคิดเห็นไม่สอดคล้องความคิดเห็นของนักเรียนห้องเรียนอื่น โดยมิ ความคิดเห็นต่อทัศนศึกษาเฉพาะที่ทัศนศึกษาเป็นบุคคลที่ชอบแกล้งเพื่อน ๆ ไม่สามารถควบคุม อารมณ์ได้

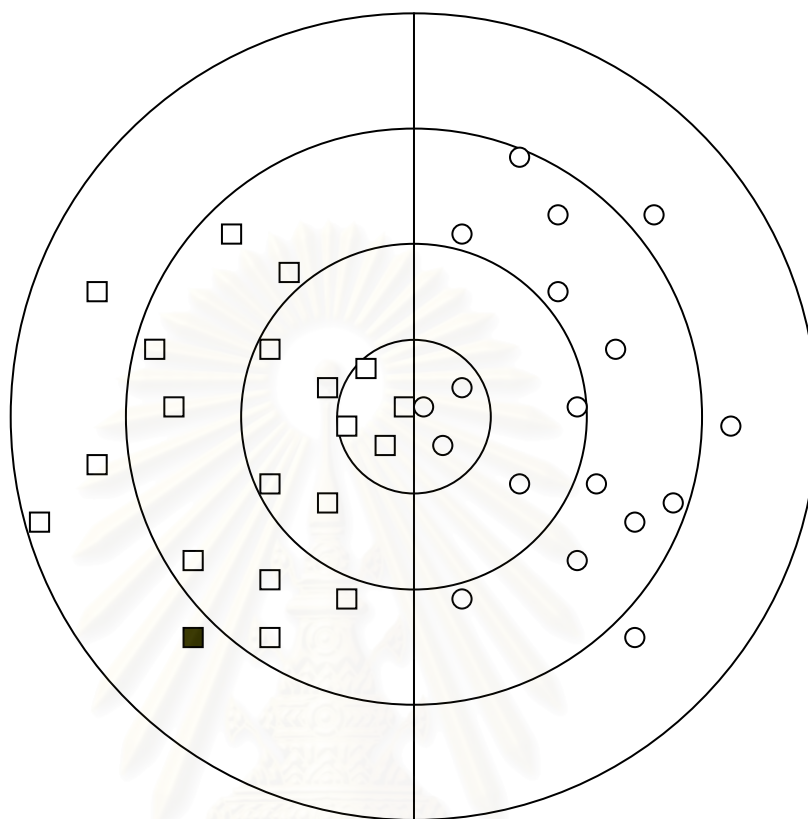
จากการสัมภาษณ์นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ทัศนศึกษาเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษด้วย พบว่าทัศนศึกษามีพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เป็นเด็กกว่ามาก บางครั้งส่งเสียงพูด ขึ้นมาระหว่างที่อาจารย์สอน เป็นการรบกวนการเรียน การหยิบของของคนอื่นไปโดยไม่ได้ขออนุญาต ขาดมนุษยสัมพันธ์กับพี่ ๆ ในชั้นเรียนหากมีการทำงานเป็นกลุ่ม และต้องเลือกตัวแทน หรือหัวหน้ากลุ่ม นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่ไม่เลือกทัศนศึกษาเป็นตัวแทน หรือหัวหน้ากลุ่ม เพราะคาดหวังว่าบุคคลที่จะมาเป็นตัวแทน หรือหัวหน้ากลุ่มต้องเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบ สามารถออกความคิดเห็นได้ ซึ่งพบได้น้อยในตัวของทัศนศึกษา

จากการสังเกตพฤติกรรมกรณีศึกษาระหว่างชั่วโมงเรียนพบว่ากรณีศึกษาขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับคนรอบข้าง ไม่ให้ความสนใจต่อการสอนของอาจารย์เท่าที่ควร ขาดการเคารพกฎ กติกา ที่วางไว้ของห้องเรียน เช่น การใช้มือตบลงบนโต๊ะเรียนแทนการปรบมือให้ การเข้า และออกจากห้องเรียนโดยไม่ได้ขออนุญาต หรือแจ้งให้อาจารย์ผู้สอนทราบ แสดงออกถึงความต้องการที่จะเป็นที่หนึ่งทุกครั้งที่มีการแข่งขัน หรือการทำกิจกรรมของห้องเรียน

ผลการวิเคราะห์การทำสังคมมิติจากสถานการณ์ “ ฉันเลือกที่จะนั่งใกล้เพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี่ ” แสดงในตารางที่ 7 และแผนภาพที่ 6 ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

○ = นักเรียนหญิง

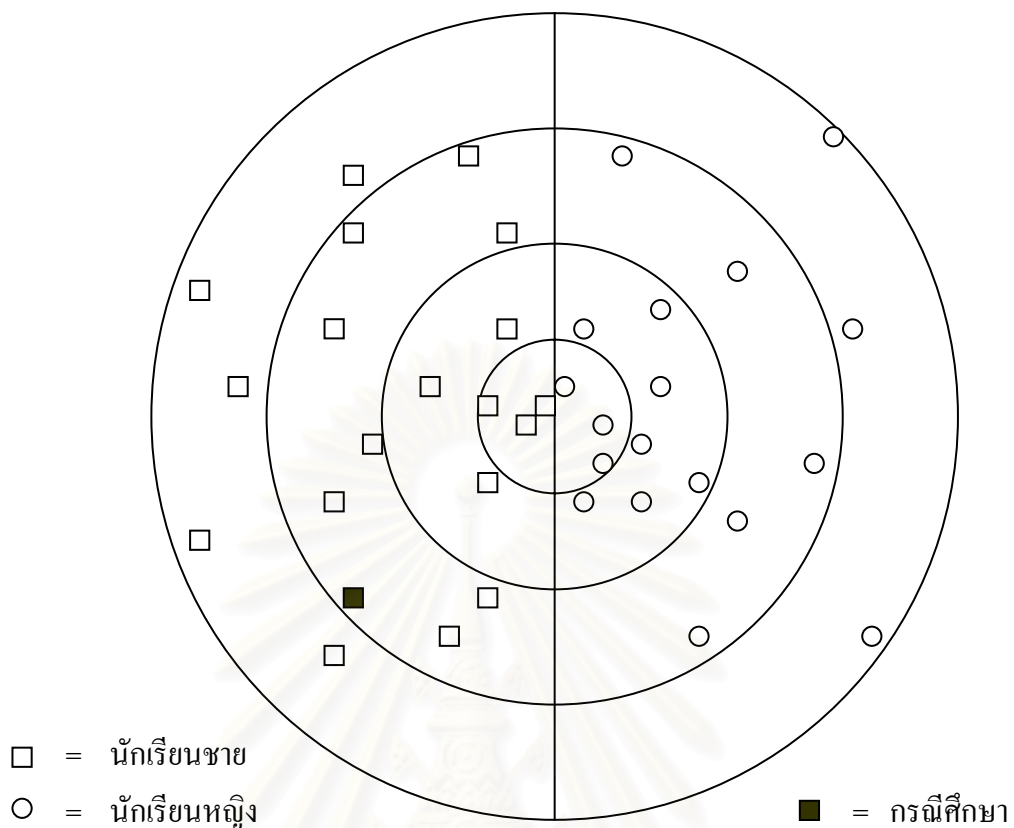
□ = นักเรียนชาย

■ = กรณีศึกษา

แผนภาพที่ 6 สถานภาพทางสังคมมิติของกรณีศึกษาจากสถานการณ์ “ฉันเลือกที่จะนั่งใกล้กับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี่”

จากตารางที่ 7 และแผนภาพที่ 6 แสดงให้เห็นว่าในด้าน “ฉันเลือกเลือกที่จะนั่งใกล้กับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี่” กรณีศึกษาเลือกที่จะนั่งใกล้กับเพื่อนที่เป็นนักเรียนชายทั้ง 5 คน มีนักเรียนชาย 1 คนที่เลือกกรณีศึกษา และไม่มีการเลือกซึ่งกันและกัน

ผลการวิเคราะห์การทำสังคมมิติจากสถานการณ์ “ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี่” แสดงในตารางที่ 8 และแผนภาพที่ 7 ดังต่อไปนี้

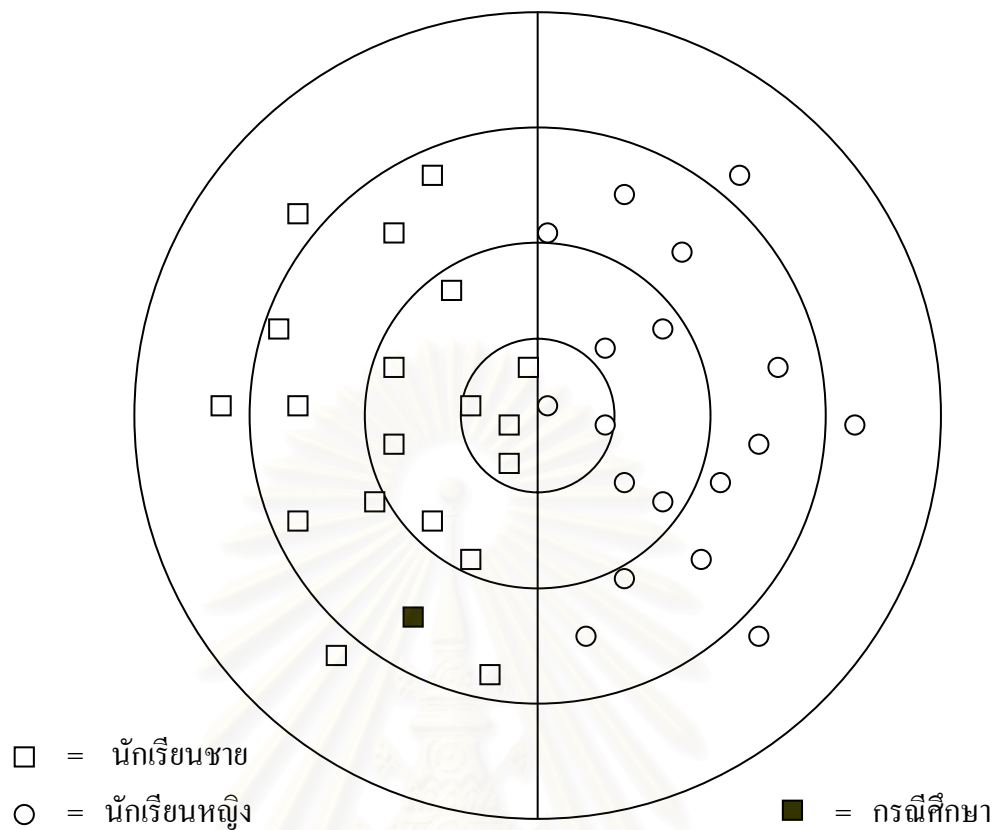
แผนภาพที่ 7 สถานภาพทางสังคมมิติของครุณศึกษาจากสถานการณ์ “ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้”

จากตารางที่ 8 และแผนภาพที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ในด้าน “ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้” ครุณศึกษาเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่เป็นนักเรียนชาย 2 คน นักเรียนหญิง 3 คน มีนักเรียนชาย 2 คน ที่เลือกครุณศึกษา และไม่มีการเลือกซึ่งกันและกัน

ผลการวิเคราะห์การทำสังคมมิติจากสถานการณ์ “ฉันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้” แสดงในตารางที่ 9 และแผนภาพที่ 8 ดังต่อไปนี้

Choices Given		Name	Pupils Choice																																												
OS	SS		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38							
2	3	คช 1	1			1				2					3												5												4								
1	4	คช 2	2							3			2	1	4																3																
0	5	คช 3	3							1		4	5		2																																
0	5	คช 4	4	4	1									3	2																																
0	5	คช 5	5		5					4	1				2																																
0	5	คช 6	6		4					3		5			1			2																													
0	5	คช 7	7		2					5	3	3			1					4																											
3	2	คช 8	8			2	1																								3																
0	5	คช 9	9			4				1	2				3			5																													
0	5	คช 10	10			3	4																																								
0	5	คช 11	11			5																																									
0	5	คช 12	12			2									5	3		5		1																											
0	5	คช 13	13			3	5								4	1																															
0	5	คช 14	14			3					2	1		4						5																											
0	5	คช 15	15				1				5			2			4																														
0	5	คช 16	16				5	4			1					2																															
2	3	กรณีศึกษา	17	2											1		2																														
0	5	คช 18	18								1				4																																
0	5	คช 19	19												4	2																															
0	5	คช 20	20				1				2	4																																			
1	4	คณ 1	21													2																															
0	5	คณ 2	22																																												
0	5	คณ 3	23																																												
0	5	คณ 4	24																																												
0	5	คณ 5	25																																												
0	5	คณ 6	26																																												
1	4	คณ 7	27								2																																				
1	4	คณ 8	28																																												
1	4	คณ 9	29																																												
0	5	คณ 10	30																																												
1	4	คณ 11	31				4																																								
0	5	คณ 12	32																																												
0	5	คณ 13	33																																												
0	5	คณ 14	34																																												
0	5	คณ 15	35																																												
0	5	คณ 16	36																																												
1	4	คณ 17	37																																												
2	3	คณ 18	38				3				2																																				
		Choices	SS	2	6	9	2	1	8	11	0	6	2	6	3	5	11	1	6	3	2	1	5	5	3	1	2	4	3	1	6	9	4	4	5	6	4	6	14	6	1						
		Received	OS	0	0	2	0	0	1	1	3	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	2	0	1	0	0	0	2	0	0	0	2	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0			
		Mutual	SS	1	3	2	1	0	4	5	0	4	0	1	1	2	5	1	2	1	1	1	1	2	2	1	2	3	3	1	5	3	3	3	3	4	2	3	5	2	1						
		Choices	OS	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0			

ตารางที่ 9 ตารางบันทึกแสดงการได้รับเลือก และถูกปฏิเสธ ของกรณีศึกษาจากสถานการณ์ * อันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อดังต่อไปนี้ * 5 ทางเลือก

แผนภาพที่ 8 สถานภาพทางสังคมของครุณศึกษาจากสถานการณ์ “ ฉันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ”

จากตารางที่ 9 และแผนภาพที่ 8 แสดงให้เห็นว่า ในด้าน “ ฉันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้ ” ครุณศึกษาเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่เป็นนักเรียนชาย 3 คน นักเรียนหญิง 2 และมีนักเรียนชาย 3 คน ที่เลือกครุณศึกษา และมีการเลือกซึ่งกันและกันจากนักเรียนชาย 1 คน

ผลการวิเคราะห์การทำสังคมมิติจากสถานการณ์ “ โรงเรียนจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่จังหวัดภูเก็ต ผู้ที่นักเรียนจะเลือกนั่งด้วยในรถคือ : ” แสดงในตารางที่ 10 ดังต่อไปนี้

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ในด้าน“โรงเรียนจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่จังหวัดภูเก็ต ผู้ที่นักเรียนจะเลือกนั่งด้วยในรถคือ : ” กรณีศึกษาเลือกที่จะนั่งใกล้ เป็นนักเรียนชาย 1 คน นักเรียนหญิง 1 คน ไม่มีเพื่อนคนใดเลือกกรณีศึกษา และไม่มีทางเลือกซึ่งกันและกัน

ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามใคร่อย่ แสดงให้เห็นว่า กรณีศึกษาได้รับการประเมินเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ เป็นผู้ที่ ชอบรังแกเพื่อน ชอบพูดล้อเลียนเพื่อน ชอบหยิบของผู้อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำผิดกฎของโรงเรียนบ่อย ๆ กล้าหาญ ชอบทำงานกับเพื่อน พุดจาเหลวไหล ขี้บ่น พุดจามีเหตุผล แต่งกายเรียบร้อย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง การศึกษารายกรณีในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา ในบทนี้เป็นการสรุปถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย กระบวนการศึกษา สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย รวมไปถึงข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังมีรายละเอียดในแต่ละส่วนดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ
2. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ
3. เพื่อศึกษาบทบาทของครู – อาจารย์ ในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ
4. เพื่อศึกษาปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

วิธีดำเนินการวิจัย

การออกแบบการวิจัย

แบบวิจัย (Research Design) ของการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษารายกรณี (Case Study) ที่มุ่งศึกษาคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา

กรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ปีการศึกษา 2543 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม อายุ 9 ปี 9 เดือนที่มีคุณลักษณะบ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล 6 แบบ ดังต่อไปนี้

1. การสังเกต โดยใช้แบบบันทึกประวัติเหตุการณ์ (Anecdotal Record) เป็นการสังเกต และบันทึกพฤติกรรมตามสภาพการณ์ที่เป็นจริง โดยผู้สังเกตจะไม่ตีความ หรือแสดงความคิดเห็นใดๆ ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทำการตรวจสอบแบบบันทึกการสังเกตแบบประวัติเหตุการณ์

ในด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) จากผลการสังเกตที่ได้มา

2. แบบสัมภาษณ์ 4 ชุด ดังต่อไปนี้

2.1 แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของเด็ก ที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็น เด็กปัญญาเลิศ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อคำถามจำนวน 24 ข้อคำถาม ครอบคลุมเกี่ยวกับคุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ และปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

2.2 แบบสัมภาษณ์ครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนนักเรียนที่มีคุณลักษณะ ที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อคำถามจำนวน 15 ข้อคำถาม ครอบคลุม เกี่ยวกับคุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ คุณลักษณะของครู – อาจารย์ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

2.3 แบบสัมภาษณ์เด็กที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อคำถามจำนวน 18 ข้อคำถาม ครอบคลุมเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดที่กรณีศึกษามีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

2.4 แบบสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเดียวกับนักเรียน ที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีข้อคำถามจำนวน 13 ข้อคำถาม ครอบคลุมเกี่ยวกับปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

การหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ โดยการนำแบบสัมภาษณ์ทั้ง 4 ฉบับ ไปทดลองสัมภาษณ์ กับผู้ปกครองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน อาจารย์ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เคยสอนกรณีศึกษา จำนวน 1 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 1 คน เพื่อนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนห้องเดียวกับกรณีศึกษา จำนวน 1 คน ที่ไม่ใช่กรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ และผลจากการสัมภาษณ์ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำที่ได้รับ

3. อัจฉริยประวัติ เป็นการให้นักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ เขียนอัจฉริยประวัติของตนเอง ในด้านความรู้สึกที่มีต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อเพื่อน ๆ และต่อโรงเรียน ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และความคาดหวังในอนาคต

การหาคุณภาพของแบบเขียนอัจฉริยประวัติ โดยการนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่านตรวจสอบความชัดเจน เหมาะสมของภาษาที่ใช้

4. สังคมมิติ เป็นแบบวัดสังคมมิติ (The Sociometric Form) ของ กรอนlund (Gronlund,1959 : 23 – 25) ที่มีคำถาม 3 สถานการณ์ คือ “ ฉันเลือกที่จะนั่งใกล้เพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี่ ” “ ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี่ ” และ “ ฉันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี่ ” ในแต่ละสถานการณ์สามารถเลือกได้ 5 ตัวเลือก และผู้วิจัยได้เพิ่มคำถามอีก 1 สถานการณ์ คือ “ โรงเรียนจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่จังหวัดภูเก็ต ผู้ที่นักเรียนจะเลือกนั่งด้วยในรถ คือ : ” ที่มีตัวเลือกในแต่ละสถานการณ์ 2 ตัวเลือก

การหาคุณภาพของแบบวัดสังคมมิติ ผู้วิจัยหาคุณภาพของแบบวัดสังคมมิติ โดยการนำแบบวัดสังคมมิติที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 4 ท่าน ตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข

นำแบบวัดสังคมมิติไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ไม่ใช่กรณีศึกษา เพื่อดูความชัดเจน เหมาะสมของภาษาที่เป็นข้อคำถาม

5. แบบวัดเชาวน์ปัญญา เป็นแบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices Tests ของ J.C. Raven และแบบวัดเชาวน์ปัญญา Advanced Progressive Matrices ฉบับปี ค.ศ.1962

6. ระเบียบสะสม เป็นระเบียบสะสมเกี่ยวกับผลการเรียนของกรณีศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4

กระบวนการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กระบวนการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวิธีการของการศึกษารายกรณี 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. กำหนดปัญหา และดำเนินการเตรียมการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดปัญหาสำหรับการวิจัยในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการเตรียมการวิจัยดังต่อไปนี้

1.1 ติดต่อโรงเรียนที่กรณีศึกษาเรียน เพื่อขอข้อมูลที่แสดงถึงคุณลักษณะที่บ่งบอกว่ากรณีศึกษาเป็นเด็กปัญญาเลิศ และขออนุญาตดำเนินการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การทำกิจกรรมในโรงเรียนของกรณีศึกษา

1.2 ติดต่อผู้ปกครองของกรณีศึกษาเพื่อขอข้อมูลที่บ่งบอกว่ากรณีศึกษาเป็นเด็กปัญญาเลิศ และขออนุญาตดำเนินการวิจัย

1.3 สร้างเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัยนำไปทดลองใช้ และหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.4 ติดต่อประสานงานกับโรงเรียนที่กรณีศึกษาเรียน เพื่อที่จะใช้เป็นกรณีศึกษาในการดำเนินการวิจัย

2. รวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล 6 แบบ ดังต่อไปนี้

2.1 การสังเกต ผู้วิจัยใช้แบบบันทึกระเบียบพฤติกรรม (Anecdotal Record) สังเกตพฤติกรรมกรณีศึกษาในระหว่างชั่วโมงเรียน จำนวน 24 คาบเรียน 11 รายวิชา รายวิชาละ 2 ครั้ง โดยมีผู้สังเกตพฤติกรรมครั้งละ 2 คน เพื่อความเที่ยงของข้อมูลที่ได้

2.2 การสัมภาษณ์ ผู้วิจัยสัมภาษณ์กรณีศึกษา ผู้ปกครอง ครู –อาจารย์ เพื่อนนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 บันทึกเทปตลอดการสัมภาษณ์ ถอดเทปการสัมภาษณ์ และตรวจสอบข้อมูลที่ได้ตลอดเวลา

2.3 อัตชีวประวัติ ผู้วิจัยให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้องเรียนที่กรณีศึกษาเรียน และกรณีศึกษาเขียนอัตชีวประวัติของตนเอง

2.4 สังคมมิติ ผู้วิจัยให้นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้องเรียนที่กรณีศึกษาเรียน และกรณีศึกษาทำแบบวัดสังคมมิติทั้ง 4 สถานการณ์

2.5 แบบวัดเชาวน์ปัญญา ผู้วิจัยใช้แบบวัดเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices Tests ของ J.C. Raven และแบบวัดเชาวน์ปัญญา Advanced Progressive Matrices

2.6 ระเบียบสะสม ผู้วิจัยติดต่อโรงเรียน เพื่อขอผลการเรียนของกรณีศึกษา ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการบันทึกการสังเกตพฤติกรรม การถอดเทปการสัมภาษณ์ การเขียนอัตชีวประวัติ การทำสังคมมิติ แบบวัดเชาวน์ปัญญา ระเบียบสะสม มาวิเคราะห์เพื่อสรุปคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา

4. การสรุปผล จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกมาเป็น คุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ

สรุปผลการวิจัย

1. คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ

1.1 พัฒนาการของร่างกาย

มีพัฒนาการของร่างกายที่เจริญเติบโตได้เร็วกว่าเกณฑ์ปกติของเด็กทั่วไป

1.2 ลักษณะความสามารถทางสมอง

มีความสามารถทางเชาวน์ปัญญาอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กอื่น ๆ ในวัยเดียวกัน

1.3 ลักษณะความถนัด และการแสดงออก

- 1) มีความถนัดที่โดดเด่นหลายด้านอย่างชัดเจน คือ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์
- 2) มีความมุ่งมั่นในการทำงานในสิ่งที่ตนเองให้ความสนใจเห็นผลสำเร็จของงาน
- 3) มีความสนใจอย่างกว้างขวาง และลึกซึ้ง
- 4) มีความสามารถในการใช้ทักษะทางด้านความคิด
- 5) มีความคิดสร้างสรรค์สูง

1.4 สภาพแวดล้อมทางครอบครัว

- 1) สภาพแวดล้อมทางครอบครัวประกอบด้วยบิดา มารดา และเด็กปัญญาเลิศ
- 2) ผู้ที่ดูแลโดยใกล้ชิด และบุคคลที่เด็กปัญญาเลิศให้ความสนิมสนมมากเป็นพิเศษ คือ มารดา
- 3) มีการจัดสถานที่ สำหรับให้เด็กปัญญาเลิศได้ทำกิจกรรมส่วนตัว หรือแสดงความสามารถ

1.5 ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ

- 1) มีการรับรู้ในความสามารถที่โดดเด่นของตนเอง
- 2) มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาที่คิดว่าตนเองมีความสามารถ
- 3) มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ที่ทำทลายความคิดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ
- 4) มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบซักถาม

2. บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ

2.1 บทบาทในการส่งเสริมด้านการอบรมเลี้ยงดู

- 1) เปิดโอกาสให้บุตรได้คิด ได้แสดงความคิดเห็น
- 2) ส่งเสริมให้บุตรใช้ความสามารถในการช่วยเหลือตนเอง
- 3) ให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่บุตร

- 4) แสดงออกถึงการให้ความรัก ความอบอุ่น ให้กำลังใจ และชมเชยบุตร
 - 5) เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับบุตร
- 2.2 บทบาทในการส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์
- 1) ให้การส่งเสริมด้านการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ แก่บุตร
 - 2) พาบุตรไปเข้าร่วมแข่งขันความสามารถในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ
 - 3) พาบุตรไปทัศนศึกษาเสมอ ๆ
 - 4) ให้การส่งเสริม สนับสนุน วิชาหรือกิจกรรมที่บุตรชอบเป็นพิเศษ
- 2.3 บทบาทในการส่งเสริมด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์
- จัดหาหนังสือ เครื่องเล่น และวัสดุอุปกรณ์ ให้กับบุตร

3. บทบาทของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

3.1 คุณลักษณะของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

- 1) มีความรอบรู้วิชาที่เด็กปัญญาเลิศนับเป็นพิเศษ และมีประสบการณ์ที่เหนือกว่า
- 2) เป็นครูเก่ง มีเทคนิคในการสอนที่เหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
- 3) มีความรู้ความเข้าใจลักษณะ และธรรมชาติของเด็กปัญญาเลิศในแง่มุมต่าง ๆ
- 4) รู้จักธรรมชาติในทางลึกลับด้านพฤติกรรมส่วนตัวของเด็กปัญญาเลิศ
- 5) รู้หลักจิตวิทยาเบื้องต้น ในการดูแลเด็กปัญญาเลิศ
- 6) มีความอดทน ใจเย็น และมีสติอยู่เสมอ
- 7) เป็นบุคคลที่ได้รับการฝึกทางวิชาการ เตรียมมาเฉพาะเพื่อสอนเด็กปัญญาเลิศ
- 8) สามารถหาเรื่องต่าง ๆ เสริมให้ได้ เพื่อชักจูงเด็กปัญญาเลิศกลับเข้าสู่บทเรียน
- 9) สนใจการศึกษา การค้นคว้า เพื่อนำมาข้อมูลที่ได้มาปรับปรุง แก้ไขสำหรับเด็กปัญญาเลิศต่อไป
- 10) มีใจรักทุ่มเทในการสอน
- 11) เป็นบุคคลที่ขยัน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า
- 12) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการไปขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นมาช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอน
- 13) เข้าใจสถานะของเด็กปัญญาเลิศว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรมาก่อน
- 14) ใช้การวิเคราะห์ทุกครั้ง หรือไม่มีการใช้อารมณ์ กับเด็กปัญญาเลิศ
- 15) มีภาษาพูดที่เหมาะสม

3.2 การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

1) รูปแบบการจัดหลักสูตรทางการศึกษาที่ใช้เพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ คือ การเร่งเร็วแบบเลือกรายวิชา

2) รูปแบบการจัดหลักสูตรทางการศึกษาที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ คือ การสอนเสริมในสิ่งที่ถนัดให้สูงขึ้น การเลื่อนชั้นเรียน การจัดกลุ่มตามความสามารถ การจัดการศึกษาส่วนบุคคล การเรียนรู้ด้วยตนเอง

4. ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

- 4.1 มีลักษณะทางอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่าย
- 4.2 มีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม คนรอบข้าง
- 4.3 กลัวความล้มเหลว เนื่องจากมีการคาดหวังจากสังคมสูง
- 4.4 ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม

อภิปรายผลการวิจัย

1. คุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ จากผลการวิจัยคุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศพบว่า

1.1 พัฒนาการของร่างกาย จากการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์ผู้ปกครอง พบว่า ทัศนศึกษามีพัฒนาการของร่างกายที่เจริญเติบโตได้เร็วกว่าเกณฑ์ปกติของเด็กทั่วไป สามารถเริ่มพูดเป็นประโยคได้ตั้งแต่อายุ 1 ปีครึ่ง หลังจากที่พูดได้ ให้ความสนใจกับหนังสือทุกประเภท เมื่ออายุประมาณ 2 ขวบ สามารถอ่านหนังสือได้ทั้งหนังสือภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ เทอร์แมน (Terman, 1921 quoted in Hildreth, 1966 : 109 - 115) ที่ทำการศึกษาลูกจำนวน 1,528 คน ที่มีระดับเชาวน์ปัญญาตั้งแต่ 140 ขึ้นไป พบว่าเด็กที่ถูกคัดเลือกเป็นเด็กที่ร่างกายสมบูรณ์แข็งแรงกว่าเด็กปกติ และ ดุษฎี บริพัตร ณ อรุณยา (2535 : 36 – 39) ที่กล่าวถึงพัฒนาการของเด็กปัญญาเลิศเมื่อเยาว์วัยไว้ว่า เป็นเด็กที่สามารถใช้ศัพท์สูงเกินวัย ทั้งปริมาณคำ และคุณภาพของคำมีมาก ใช้ศัพท์สูง และซับซ้อนกว่าเด็กปกติ รวมทั้งการใช้ประโยคได้ยาวกว่าเด็กธรรมดา สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว และมีความสนใจอย่างกว้างขวาง ลึกซึ้ง

1.2 ลักษณะความสามารถทางสมอง จากการวิเคราะห์การวัดเชาวน์ปัญญา ตามตารางที่ 6 พบว่า ทัศนศึกษามีความสามารถทางเชาวน์ปัญญาที่สูงกว่าเกณฑ์ปกติของเด็กในวัยเดียวกัน คือมีระดับเชาวน์ปัญญาเท่ากับ 122 อยู่ในตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 99 ซึ่งเด็กนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์ปัญญาเท่ากับ 107.62 จากการพิจารณาผลการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 4 มีผลการเรียนทางด้านวิชาการระดับ 4.00 ตลอด ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับ จาวิทส์ (Javits, 1988 quoted in Gallagher, 1994 :5) และมาร์แลนค์ (

Marland, 1972 quoted in Gallagher, 1994 : 5) ที่กล่าวถึงเด็กปัญญาเลิศว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถสูงทางด้านเชาวน์ปัญญา ความถนัดทางวิชาการ

1.3 ลักษณะความถนัด และการแสดงออก จากการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า ทัศนศึกษา มีความถนัดที่โดดเด่นในด้านใดด้านหนึ่ง โดยเฉพาะคณิตศาสตร์ ความถนัดดังกล่าวแสดงออกให้เห็นตั้งแต่วัยเยาว์ เมื่อทัศนศึกษาอ่านหนังสือได้ เริ่มให้ความสนใจทางด้านคณิตศาสตร์ด้วยการถามเรื่องการบวก ลบ คูณ สามารถปรับเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ ๆ ซึ่งไม่เหมือนกับแนวทางปกติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ การ์ดเนอร์ (Gardner, 1983 อ้างอิงใน อุษณีย์ โพธิสุข, 2541 : 35 – 36) ที่กล่าวว่าความสามารถทางความคิดเหตุผล แบบนักคณิตศาสตร์ (Logical – Mathematic Ability) เป็นบุคคลที่ชอบคิดแบบใช้เหตุผล สร้างความคิด สรุปความคิด ปรับเปลี่ยนวิธีใหม่ ๆ ชอบเกมที่ใช้ความคิด สนุกสนานกับการเล่นคอมพิวเตอร์ และกาเย่ (Gagne', 1992 quoted in Piirto, 1994 : 16 – 17) ที่กล่าวว่าเด็กปัญญาเลิศมีความถนัดที่แสดงออกอย่างโดดเด่นในด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน และเป็นความสามารถทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นเอง

ทัศนศึกษามีการแสดงออกถึงความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ ด้วยการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้โดยไม่ได้รับการสอนตั้งแต่เยาว์วัย แสดงออกถึงการมีความมุ่งมั่นในการทำงานในสิ่งที่ตนเองให้ความสนใจจนเห็นผลสำเร็จของงาน มีความสนใจอย่างกว้างขวางลึกซึ้ง มีความสามารถในการใช้ทักษะทางด้านความคิด มีความคิดสร้างสรรค์สูง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เรนซูลลี (Renzull, 1978 quoted in Piirto, 1994 : 31) ที่กล่าวว่าเด็กปัญญาเลิศ เป็นผู้ที่มีแสดงออกถึง ความสามารถที่เหนือเกณฑ์เฉลี่ย มีความคิดสร้างสรรค์ที่เหนือกว่าเด็กปกติ กล่าวคือไม่ยึดติดกับกรอบแนวคิดเดิมถ้าเห็นว่าไม่เหมาะสม มีความจริงใจเป็นของตนเอง และมีความมานะมุ่งมั่น มีความจริงจังในการทำงาน

1.4 สภาพแวดล้อมทางครอบครัว จากการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า สภาพแวดล้อมทางครอบครัวของทัศนศึกษาประกอบด้วยบิดา มารดา และทัศนศึกษา โดยที่ทัศนศึกษาเป็นบุตรคนเดียว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิลลิงเวิร์ท (Illingworth, 1980 : 45) ที่พบว่าจำนวนเด็กในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เชลดอน (Sheldon, 1954 อ้างอิงใน ดวงเดือน อ่อนน่วม, 2529 : 11)

ผู้ที่ดูแลทัศนศึกษาโดยใกล้ชิด และทัศนศึกษาให้ความสนิมสนมมากเป็นพิเศษ คือ มารดา บิดามารดามีการจัดสถานที่สำหรับให้ทัศนศึกษาได้ทำกิจกรรมส่วนตัว หรือแสดงความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฟุสตี เรืองศรีมัน (2534 : 80 –81) ที่พบว่าบุคคลที่มีบทบาทมากที่สุดสำหรับเด็กปัญญาเลิศคือมารดา และการจัดห้อง หรือมุมส่วนตัวให้บุตรเป็นการส่งเสริมความเป็นปัญญาเลิศของบุตร

1.5 ความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเอง และทัศนคติที่มีต่อการเรียนวิชาต่าง ๆ จากการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า ทัศนคติที่รับรู้ในความสามารถที่โดดเด่นของตนเอง ในด้านคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ มีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทุกวิชา โดยเฉพาะวิชาที่คิดว่าตนเองมีความสามารถ มีความสามารถในการแสวงหาความรู้ สิ่งที่ทำให้ท้อแท้ความคิดจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ มีความอยากรู้อยากเห็น ชอบซักถาม ซึ่งสอดคล้องกับ The National Association Gifted Children ของประเทศอังกฤษ (<http://www.rmpic.co.uk/orgs/nagc/gifted.html>) ที่กล่าวว่าเด็กปัญญาเลิศเป็นผู้ที่มีลักษณะชอบถามคำถาม และเรียนได้เร็วกว่าคนอื่น มีความอยากรู้อยากเห็นอย่างไม่มีขอบเขตจำกัด มีความรอบรู้รอบตัวอย่างกว้างขวาง และสนใจสิ่งที่หลากหลาย สนุกกับการแก้ปัญหา เข้าใจสิ่งที่ซับซ้อน และนำมาเชื่อมโยงกับสิ่งต่าง ๆ

2. บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ

2.1 บทบาทในการส่งเสริมด้านการอบรมเลี้ยงดู บิดามารดาเปิดโอกาสให้เด็กได้คิด ได้แสดงความคิดเห็นร่วมกับบิดามารดาตลอด ด้วยการให้เหตุผลในเรื่องที่ความเห็นไม่สอดคล้องกัน โดยที่ต่างฝ่ายต่างรับฟังเหตุผลซึ่งกันและกัน บิดามารดาได้พยายามส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความสามารถของตนเองในการช่วยเหลือตนเองให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่เด็กตลอดเวลา บิดามารดาแสดงออกถึงการให้ความรัก ความอบอุ่น ให้กำลังใจ และชมเชย รวมถึงการเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็กในการตั้งเป้าหมายในการทำงาน

2.2 บทบาทในการส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ บิดามารดาให้การส่งเสริมด้านการเพิ่มความรู้ และประสบการณ์ให้แก่เด็กด้วยการสนับสนุน ส่งเสริมการค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ ของเด็ก พาเด็กไปเข้าร่วมแข่งขันความสามารถในด้านต่าง ๆ ไปทัศนศึกษาอยู่เสมอ ให้การส่งเสริม สนับสนุน วิชาหรือกิจกรรมที่เด็กชอบเป็นพิเศษ

2.3 บทบาทในการส่งเสริมด้านการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ บิดามารดาจัดหาหนังสือ เครื่องเล่น และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศให้แก่เด็ก

บทบาทของผู้ปกครองในการอบรมเลี้ยงดู และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศดังกล่าวสอดคล้องกับ เบียร์ด (Baird, 1999 : <http://home.ican.net/~agtechn/parents.html>) ที่กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศว่า ผู้ปกครองควรมีเวลาให้กับบุตรในการอภิปรายซักถาม ปัญหาต่าง ๆ ให้การชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหา และ อารี รังสินันท์ (2529 : 71 – 77) ที่เสนอแนวปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ด้วยให้ความรักความอบอุ่น ความเอาใจใส่ ฝึกให้บุตรรู้จักใช้ความสามารถของตนเอง ช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด ตอบคำถามของบุตรอย่างมีเหตุผล เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงความคิดเห็น อภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกันใน ครอบครัว

เพื่อให้เด็กได้เข้าใจ และมีแนวคิดที่ถูกต้อง ให้คำชมเชย และให้กำลังใจแก่บุตร และผดุง อารยะ วิทยุ (2531 : 24) กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ด้วยการพาบุตรไปเที่ยวสถานที่สำคัญ นิทรรศการต่าง ๆ ขยายความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ บุตร สนใจอ่าน

3. บทบาทของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

3.1 คุณลักษณะของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ จากการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า บทบาทของครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศควรเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะ มีความรอบรู้ในวิชาที่เด็กปัญญาเลิศถนัดเป็นพิเศษ มีประสบการณ์ที่เหนือกว่า เป็นครูที่เก่ง มีเทคนิคในการสอนที่เหมาะสม มีความรู้ความเข้าใจลักษณะ และธรรมชาติทางลึกลับด้านพฤติกรรม ส่วนตัวของเด็กปัญญาเลิศ รู้หลักจิตวิทยาเบื้องต้นในการดูแลเด็กปัญญาเลิศ มีความอดทน ใจเย็น และมีสติอยู่เสมอ เป็นบุคคลที่ได้รับการฝึกทางวิชาการ และเตรียมมาเฉพาะเพื่อสอนเด็กปัญญาเลิศ สามารถหาเรื่องต่าง ๆ เสริมให้กับเด็กปัญญาเลิศได้ เพื่อเป็นการชักจูงให้กลับเข้าสู่บทเรียนสนใจการศึกษา ศึกษาค้นคว้า หามาข้อมูลเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไขสำหรับเด็กปัญญาเลิศต่อไป มีใจรักทุ่มเทในการสอน เป็นผู้ที่ยั่งยืน มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในการไปขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นมาช่วยเหลือการจัดการเรียนการสอน เข้าใจสภาวะของเด็กปัญญาเลิศว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรมาก่อน ทำการวิเคราะห์ทุกครั้ง และไม่มีการใช้อารมณ์ มีภาษาพูดที่เหมาะสมต่อเด็กปัญญาเลิศ ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาหลายท่าน (Davis and Rimm, 1994 : 41 , คุชฎี บริพัตร ณ อยุธยา, 2535 : 138 – 144 , ผดุง อารยะวิทยุ , 2531 : 18 – 19) ที่ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูที่ผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ

3.2 การจัดหลักสูตรทางการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ จากการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์พบว่า รูปแบบการจัดหลักสูตรทางการศึกษาที่ใช้เพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ คือ การเร่งเร็วแบบเลือกรายวิชา ผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ ซิงเกิลตัน และฮาร์ทแมน (Singleton and Hartman, 1980 : 62 – 64 อ้างอิงใน ศรียา นิยมธรรม, 2535 : 79 – 80) ที่กล่าวถึงการจัดการศึกษาแบบการเร่งเร็วแบบเลือกวิชา (Selective Acceleration) เป็นวิธีที่ใช้เมื่อพบว่าเด็กเก่งเฉพาะวิชา มีผลการเรียนที่สูงกว่าเพื่อนร่วมชั้น จึงจัดให้เรียนในชั้นที่สูงกว่า หรือวิชาที่สูงขึ้นเฉพาะวิชานั้น ๆ

ด้านรูปแบบการจัดหลักสูตรทางการศึกษาที่ครู - อาจารย์ที่ผู้สอนกรณีศึกษามีความเห็นว่าเป็นเหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ คือ การสอนเสริมในสิ่งที่ถนัดให้สูงขึ้น การเลื่อนชั้นเรียน การจัดกลุ่มตามความสามารถ การจัดการศึกษาส่วนบุคคล การเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น

สอดคล้องกับแนวคิดในด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของ ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 159 – 161) ที่กล่าวถึงการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศควรเป็นการจัดการศึกษาในด้าน การ จัดกลุ่มตามความสามารถ (Ability Grouping) การสอนเสริม (Enrichment) การสอนเร่ง (Acceleration)

4. ปัญหาทางสังคม และการปรับตัวของเด็กปัญญาเลิศ

จากการวิเคราะห์ผลจากการสัมภาษณ์พบว่ากรณีศึกษามีลักษณะทางอารมณ์ที่เปลี่ยนแปลงง่าย มีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม คนรอบข้าง กลัวความล้มเหลว เนื่องจากมีการ คาดหวังของสังคมสูง ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับ อุษณีย์ โพธิสุข และคณะ (2543 : 2 – 4) ที่ศึกษาพบลักษณะปัญหาที่พบในเด็กปัญญาเลิศ ในด้านการมีปัญหาในการปรับตัว มีทักษะทางสังคมต่ำ (Low Social Skills) มีทักษะในการแสดงออก และการปรับตัวแตกต่างไปจากกลุ่ม หรือสังคม เนื่องจากมีความคิดต่างไปจากคนอื่น ไม่ชอบเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม กลัวความล้มเหลว เพราะสังคม และคนรอบข้างคาดหวังในตัวเด็กสูงมาก

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยไม่ควรจำกัดอยู่เพียงแค่คนกลุ่มเดียว ควรมีการเผยแพร่ให้กับสาธารณะชน ได้รับทราบในด้านคุณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ เนื่องจากว่ายังมีผู้ปกครอง และครู – อาจารย์ จำนวนมากที่ยังไม่เข้าใจในการแสดงออกของเด็ก โดยอาจคิดว่าเป็นการแสดงออกที่ก้าวร้าว เนื่องจากเด็กปัญญาเลิศมีพัฒนาการทางเชาวน์ปัญญาสูงกว่าพัฒนาการทางอารมณ์ที่มีอยู่ในเด็ก ระดับอายุเดียวกัน

2. ควรมีการจัดตั้งโรงเรียนที่มีการเรียนการสอน สำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยเฉพาะ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนให้กับเด็กปัญญาเลิศอย่างสมบูรณ์ รวมทั้งดำเนินการจัดอบรมแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องในเรื่องพัฒนาการทางอารมณ์ การจัดการเรียน การสอนสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เพื่อให้ทุกฝ่ายได้มีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้ สอดคล้องกัน

3. ควรให้ทุนการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เนื่องจากยังมีเด็กปัญญาเลิศอีกเป็นจำนวนมากที่ไม่มีโอกาสได้รับการสนับสนุน ส่งเสริม ด้านการเรียนการสอนได้ตรงตามความเป็นเลิศที่มี อยู่ ทั้งนี้เพื่อผลิตบุคลากรที่มีความเป็นเลิศ และมีคุณภาพในการพัฒนาประเทศต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปกครอง ครู - อาจารย์

1. ผู้ปกครอง ครู – อาจารย์ หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ควรทำความเข้าใจคุณลักษณะเด็กปัญญาเลิศ

ให้ชัดเจน เพื่อดำเนินการให้การอบรมเลี้ยงดู การเรียนการสอน การสนับสนุน และส่งเสริม เด็กปัญญาเลิศได้อย่างทันเวลา และเต็มตามศักยภาพต่อไป

2. ควรมีการจัดการส่งเสริมการเรียนรู้ หรือการจัดกิจกรรมในด้านการปรับตัวเข้ากับสังคมของเด็กปัญญาเลิศ เนื่องจากว่าในโลกแห่งความเป็นจริง การมีเฉพาะเขาวาน์ปัญญาสูง ไม่สามารถที่จะร่วมงาน หรือทำงานให้ประสบความสำเร็จได้เพียงคนเดียว

3. ไม่ควรคาดหวังจากเด็กปัญญาเลิศสูง เนื่องจากการคาดหวังเป็นการสร้างแรงกดดันให้กับเด็ก และส่งผลให้เด็กเกิดความเครียดเมื่อทำงานไม่ประสบความสำเร็จ และแสดงความรู้ความสามารถได้เต็มตามศักยภาพที่มีอยู่

4. ควรมีการจัดการเรียนการสอนแบบการสอนเสริม (Enrichment) เพิ่มขึ้นในด้านที่เด็กมีความสนใจ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนแบบเร่ง (Acceleration) ในด้านที่เด็กมีความถนัดเท่านั้น เช่น การให้เนื้อหาที่สูงกว่าในระดับชั้นเรียนปกติ

5. ควรมีการจัดการศึกษาให้กับเด็กปัญญาเลิศ ในลักษณะของการจัดอาจารย์เฉพาะวิชาที่เด็กมีความถนัดเป็นพิเศษมาสอนเพิ่มให้ ทั้งนี้เพื่อลดปัญหาในด้านความเหลื่อมล้ำของเวลาเรียนกรณีที่เรียนเฉพาะวิชา ในระดับที่สูงกว่าระดับชั้นเรียนปกติ ทำให้เด็กสามารถเรียนได้เต็มตามเวลา และได้รับเนื้อหาครบตามหลักสูตร หรือการจัดส่งเด็กปัญญาเลิศให้ไปเรียนในระดับที่เหมาะสมกับความถนัด ความสามารถที่มีอยู่ทั้งระดับ และให้การสอนเสริมเฉพาะรายวิชาที่เด็กมีความถนัดน้อยกว่า

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเชิงพัฒนาการ (Longitudinal Studies) ในลักษณะการติดตามศึกษาถึงพัฒนาการของเด็กปัญญาเลิศในระดับอายุต่าง ๆ ติดต่อกันไป

2. ควรมีการศึกษาคูณลักษณะของเด็กปัญญาเลิศที่เป็นเด็กพิเศษที่เรียนอยู่ในโรงเรียนปกติ หรือเรียนอยู่ในโรงเรียนที่จัดเฉพาะสำหรับเด็กพิเศษ

3. ควรมีการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างเครื่องมือมาตรฐานในการค้นหา เด็กปัญญาเลิศที่อยู่ในโรงเรียนปกติ

4. ควรมีการศึกษา ด้านการปรับพฤติกรรมของเด็กปัญญาเลิศที่มีปัญหาในด้านการปรับตัวทางสังคม ปัญหาทางอารมณ์

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2542). **เกณฑ์อ้างอิง** น้ำหนัก ส่วนสูงของประชาชนไทย. กรุงเทพมหานคร.
- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2527). **การศึกษาบุคคลรายกรณี**. กรุงเทพมหานคร:ภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เกรียงศักดิ์ สังข์ชัย. (2542). **การจัดการศึกษาแนวใหม่:การพัฒนาศักยภาพเด็กและเยาวชน ผู้มีความสามารถพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , สำนักงาน. (2536). **รายงานผลการสัมมนาเรื่อง แนวทางการพัฒนาเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , สำนักงาน. (2536). **รายงานการประเมินผลการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ , สำนักงาน. (2539). **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พุทธศักราช 2540 – 2544**. กรุงเทพมหานคร:อรรรถผลการพิมพ์.
- จริยาภรณ์ รุจิโมระ. (2537). **การศึกษาคุณลักษณะและบทบาทของครูในการส่งเสริมนักเรียน ในโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี**. ปริญญานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต เอกการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดิลก ดิลกานนท์.(2534). **การฝึกทักษะการคิดเพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์**. ปริญญานิพนธ์ ปริญญาการศึกษาดุฎีบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ดวงเดือน อ่อนน่วม. (2529). **การจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร:คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุขฎี บริพัตร ณ อุษยา, หม่อม. (2535). **เด็กปัญญาเลิศ**. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์ป่าขนยา.
- ทศพร มณีศรีขำ. (2539). **การเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล**. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- นันทิกา เข้มสรวล. (2529). การศึกษาเฉพาะกรณี. นครปฐม:ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นันทิยา ดวงจันทร์. (2541). การศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างจำนวนตัวเลขที่เลือกได้กับวัยของ
ผู้ตอบที่มีต่อความคงที่ของผลการวัดทางสังคมมิติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- แมกเกอร์, ซี จูน. (1982). รูปแบบการเรียนการสอนเด็กปัญญาเลิศ. แปลและเรียบเรียงโดย
อารี สันหลวี. (2540). กรุงเทพมหานคร:กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ.
- ประพิมพ์พรรณ โชคสุวัฒน์สกุล. (2535). โครงการสำหรับเด็กฉลาดและเด็กที่มี
ความสามารถพิเศษ. วารสารรามคำแหง. ปีที่ 15 ฉบับที่ 2.
- ศกาทิพย์ ศิริรัตนชัย. (2542). *Gifted Education in the Early and Middle Years (CANADA)*.
วารสารความเคลื่อนไหวการปฏิรูปการศึกษา. ฉบับที่ 2 (มิถุนายน – กรกฎาคม).
- ผดุง อารยะวิญญู. (2531). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ. (ม.ป.ท.), 2531.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2533). การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์กรุงชนพัฒนา.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2541). การเรียนร่วมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ.
กรุงเทพมหานคร:คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ผุสดี เรืองศรีมัน. (2534). บทบาทของผู้ปกครองหรือครูในการส่งเสริมนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีสติปัญญาและความสามารถพิเศษ กรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจมาน แสงรุ่งโรจน์. (2521). การใช้แบบทดสอบวัดคุณธรรมเสมอภาควัดความสามารถทางสมอง
โดยทั่วไปของเด็กไทยวัยรุ่นในเขตการศึกษาสิบสอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนม พงษ์ไพบูลย์. (2536). การอภิปรายเรื่อง แนวคิดและมาตรการพัฒนาเด็กปัญญาเลิศ
และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- พนม ลิมอารีย์. (2530). การเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล. มหาสารคาม:ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- พนม ลิมอารีย์. (2538). การเก็บข้อมูลเป็นรายบุคคล. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์โอเดียนส โตร์.

- ไพบุลย์ เทวรักษ์. (2540). ข้อมูลพื้นฐานทางจิตวิทยาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย II. การวัดระดับสติปัญญา. กรุงเทพมหานคร: เอส ดี เพรส การพิมพ์.
- เฟรเดอริก บี ที จูเนียร์. ครูสอนเด็กเก่ง. แปลและเรียบเรียงโดย สุนทร โคตรบรรเทา. (2530). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ป่าฉะ.
- ศรียา นิยมธรรม. (2535). เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). การศึกษาพิเศษและการจัดการเรียนร่วม. ทศวรรษการจัดการเรียนร่วม. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร.
- ศรียา นิยมธรรม. (2542). การวัดและประเมินผลทางการศึกษาพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: พีเออาร์แอนด์พริ้นติ้ง.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2543). จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2534). การวิจัยเชิงบรรยาย. การวิจัยทางการศึกษา: หลักและวิธีการสำหรับนักวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2540). รายงานการวิจัยเรื่องความเชื่อของผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองเกี่ยวกับการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กปัญญาเลิศในระดับก่อนวัยเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารการศึกษาปฐมวัย ปีที่ 1 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม).
- สุจิตรา ภูวนสรพีเชษฐ์. (2540). ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมณฑา พรหมบุญ. (2536). ท่านอาจเข้าใจผิดเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศ. วารสารวิทยาศาสตร์. ฉบับที่ 1 ปีที่ 47 (มกราคม – กุมภาพันธ์).
- อารี รังสินันท์. (2527). เอกสารประกอบการสอนกิจกรรมสร้างสรรค์สำหรับเด็กวัยก่อนเรียน. กรุงเทพมหานคร: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (อัดสำเนา).
- อัญชลี สารรัตน์. (2533). การศึกษาลักษณะและการปฏิบัติของผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง.

วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุณวุฒิปบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุษณีย์ โพธิสุข. (2536). **ข้อคิดในเรื่องความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กเก่ง**. รายงานการสัมมนาเรื่อง
แนวทางการพัฒนาเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อุษณีย์ โพธิสุข. (2537). **เอกสารประกอบการสอน กพ.554 วิธีสอนเด็กปัญญาเลิศ**.
กรุงเทพมหานคร:คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

อุษณีย์ โพธิสุข. (2541). **การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ**. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

อุษณีย์ โพธิสุข. (2542). **สร้างรากฐานอัจฉริยภาพให้ลูกน้อย**. กรุงเทพมหานคร:
สำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง.

อุษณีย์ โพธิสุข. (2542). **สร้างลูกให้เป็นอัจฉริยะ:สำรวจแววลูกน้อย**. กรุงเทพมหานคร:
แพมิลี่ไคเรค.

อุษณีย์ โพธิสุข และคณะ. (2543). **โครงการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาสำหรับ
เด็กที่มีความสามารถพิเศษ กรณีศึกษา : โรงเรียนไมโทอดมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

อุบล เร่งวารี. (2542). **การบริหารและการจัดการการศึกษาพิเศษแบบเรียนร่วม**. กรุงเทพมหานคร:
ไร่ไพเพรส.

ภาษาอังกฤษ

Alexinia, Y. D. (1993). **Teacher of the Gifted**. Research and Development of Giftedness and
Talent. Oxford:Pergamon Press Ltd, page:627-629.

Charlotte, S. P. (1997). **Fostering Parent-Teacher Relationships When Children Are Gifted**.
Dissertation Abstracts International, Volume:58-10, Section:A, page:3890.

Clark, B. (1992). **Growing Up Gifted&Developing the Potential of Children at Home and at
School**). New York:Macmillan Publishing Company.

Clark, B. (1997). **Growing Up Gifted**. New Jersey:Prentice-Hall, Inc.

David, C. B. (1999). **The Parent's Challenge**. <http://home.ican.net/~agtechn/parentsf.htm>.

- Davis, G. A., & Rimm, S. B. (1994). **Education of The Gifted and Talented**. MA:Allyn and Bacon.
- Freeman, J. (1993). **Parents and Families in Nurturing Giftedness and Talent**. Research and Development of Giftedness and Talent. Oxford:Pergamon Press Ltd, page 669-683.
- Gallagher, J. J., & Gallagher, S. A. (1994). **Teaching the Gifted Child**. MA:Allyn and Bacon.
- Gronlund, N. E. (1959). **Sociometric in the Classroom**. New York:Harper&Brothers.
- Hildreth, G. H. (1966). **Introduction to the Gifted**. New York:Mc.Graw-Hill Book Company.
- Illingworth, R. S. (1980). **The Development of the Infant and Young Child**. 7th ed. Edinburgh:Churchill Livingstone.
- Liqin, T. (1993). **A Case Study of An Artistically Gifted Chinese Girl:Wang Yani (Painting)**. Masters Abstracts International, Volume:32-60, page:1500.
- Lou, D. R. (1998). **Environmental Familial and Personal Factors that Affect The Self-Actualization of Highly Gifted Adults :Case Studies**. Dissertation Abstracts International, Volume:59-12, Section:A, page:4361.
- Morrow, W. R., & Wilson, R. C. (1961). **Family Relations of Bright High-achieving and Under-achieving High School Boys**. Child Development, Vol:32, page 508 – 514 .
- Piirto, J. (1994). **Talented Children and Adults :Their Development and Education**. New York:Macmillan College Publishing Company.
- Stapp, K. J. (1988). **Characteristics perceived to be important in Arkansas Teachers of Gifted Students**. Dissertation Abstracts International, Volume:48, No.7, Section:A, page:1655.
- The National Association for Gifted Children. (2000). **Characteristics of Gifted Children**. <http://www.rmplc.co.uk/orgs/nagc/gifted.html>.
- Urban, K.K. (1993). **Fostering Giftedness**. International Journal of Educational Research. Volumn:19, page 33-35.
- Wieczerkowski, W., & Prado, M. T. (1993). **Programs and Strategies for Nurturing Talents/Gifts in Mathematics**. Research and Development of Giftedness and Talent. Oxford:Pergamon Press Ltd, page 443-451.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์

โทร. ๘๒๕๘๗

ที่ ทม. ๐๓๐๒ (๒๗๔๑) / ๒๕๖

วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอแจ้งวันเวลาเข้าสังเกตพฤติกรรมของ

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ตามที่สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ได้แจ้งเรื่องขออนุญาต ให้ น.ส.ปทุมพร เปียถนนม
นิสิตปริญญาโท ชั้นปีที่ ๒ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา เข้าสังเกตพฤติกรรมของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔/๖ นั้น ทางสาขาวิชา ขอแจ้งวันและเวลาในการเข้า
สังเกตพฤติกรรม ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๔ - ๗ กันยายน ๒๕๖๓ เวลา ๘.๓๐ - ๑๑.๔๐ น.

ครั้งที่ ๒ ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๓ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๖๔ รายละเอียดของวัน

เวลา จะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อขอให้ นิสิตได้เข้าสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนดังกล่าวด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ ติบริวรรณพิทักษ์)

คณบดี คณะครุศาสตร์

ประธานคณะกรรมการบริหารสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กทม.๑๐๓๓๐

๓๑

สิงหาคม

พ.ศ. ๒๕๔๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการทำวิจัย

เรียน ท่านผู้ปกครอง

ด้วย น.ส.ปทุมพร เบียดนอม นิสิตบัณฑิตศึกษา ระดับปริญญาโท ชั้นปีที่ ๒
สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ กำลังดำเนินการวิจัยเกี่ยวกับ เด็ก GIFTED แบบกรณี
ศึกษา และพบว่า ซึ่งอยู่ในการปกครองของท่านอยู่ในข่ายของเด็ก GIFTED

ทางคณะครุศาสตร์ เห็นว่า โอกาสเช่นนี้มีน้อยมาก น่าจะได้มีการศึกษาวิจัยอันจะเป็น
ประโยชน์ต่อวงการวิชาการและประเทศชาติ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้ ศึกษา
เป็นกรณีศึกษา

อนึ่ง การศึกษาครั้งนี้ จะทำการเก็บข้อมูล 2 ช่วงเวลา คือ ระหว่างวันที่ ๔ - ๗ กันยายน
๒๕๔๓ และ ระหว่าง เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๔ ซึ่งรายละเอียดต่างๆ
จะแจ้งให้ทราบอีกครั้งหนึ่ง

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ให้ความอนุเคราะห์ จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พฤษุทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์)

คณบดี คณะครุศาสตร์

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานฝ่ายจัดการศึกษา คณะครุศาสตร์ โทร.218-2682

ที่ ทม.0302(2770.0603)2527 วันที่ 4 ธันวาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยและขอข้อมูล

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายประถม

ด้วย นางสาวปทุมพร เบียดนอม นิสิตชั้นปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษารายกรณีในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อม และปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา" โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์มลิวัลย์ สืบโพธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องรวบรวมข้อมูลโดยใช้ 1.แบบสอบถาม 2.แบบสำรวจ 3.การสัมภาษณ์ 4.เยี่ยมบ้าน และ 5.ประวัติ ซึ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวปทุมพร เบียดนอม เก็บรวบรวม ข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

๒๕๔๓ นิมนวล

(รองศาสตราจารย์ ดร.เจียรณี นิมนวล)

รองคณบดีฝ่ายจัดการศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

สถาบันวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4 ธันวาคม 2543

เรื่อง ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลวิจัยและขอข้อมูล

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวปทุมพร เป็ชถนอม นิสิตชั้นปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง " การศึกษารายกรณีในสิ่งแวดล้อมของ สภามณฑลคุ้มครองและปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา " ซึ่งข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย จะเป็นประโยชน์ต่อวงการวิชาการต่อไป

ด้วยเหตุนี้ ดิฉันใคร่ขอความอนุเคราะห์จังกงท่านในการรวบรวมข้อมูลโดยได้ 1. การสัมภาษณ์ อาจารย์ประจำวิชาหรือผู้เกี่ยวข้อง 2. การสังเกตพฤติกรรม 3. เก็บแบบบันทึกประวัติ 4. บันทึกประวัตินักเรียน 5. วัสดุข่าวมีปัญญา 6. ขอบริเวณประวัติ ของ ซึ่งไปกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / 6 เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวิจัย

จึงเรียนขอความร่วมมือจังกงท่านในการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวข้างต้น และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่นำเอกสารและเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูล มา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นางสาวอรุณพร กิจอดเกษม)

นิสิตมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร.218-2682

ที่ ทม.0302(2770.0603)400

วันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2544

เรื่อง ขอเชิญอาจารย์ในสังกัดเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองคณบดีและผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม)

ด้วยนางสาวปทุมพร เบี้ยถนอม นิสิตชั้นปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาสารัตถศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา อยู่ในระหว่างการดำเนินงานวิจัยวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษารายกรณีในด้านคุณลักษณะ สภาพแวดล้อมและปัญหาของเด็กปัญญาเลิศ ระดับประถมศึกษา" โดยมี ศาสตราจารย์ ดร.สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์มลวัลย์ ลับโพธิ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้จึงขอเรียนเชิญอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิตามรายนามต่อไปนี้ ช่วยตรวจสอบเครื่องมือวิจัยที่นิสิตสร้างขึ้น

1. รองศาสตราจารย์สมจิตร ชิวปรีชา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัทนา ทองใหญ่
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี เพ็ชรขุ้ม
4. อาจารย์ภคนันท์ อุ่นแจ่ม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้อาจารย์ดังกล่าวเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประโยชน์ทางวิชาการต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารมาด้วยแล้ว และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุลักษณ์ ศรีบุรี)

รองคณบดีฝ่ายวิชาการ

ปฏิบัติราชการแทนคณบดีคณะครุศาสตร์

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ในการตรวจแก้ไข ปรับปรุง พิจารณาความตรงตามเนื้อหา และสำนวนภาษาที่ใช้ ซึ่งมีรายชื่อดังต่อไปนี้

1. รองศาสตราจารย์สมจิต ชิวปรีชา โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฝ่ายประถม)
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัทนา ทองใหญ่ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฝ่ายประถม)
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมศรี เพ็ชรยิ้ม โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฝ่ายประถม)
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. อาจารย์ภกนันท์ อุ่นแจ่ม โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
(ฝ่ายประถม)
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์นักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ชื่อ ชั้น

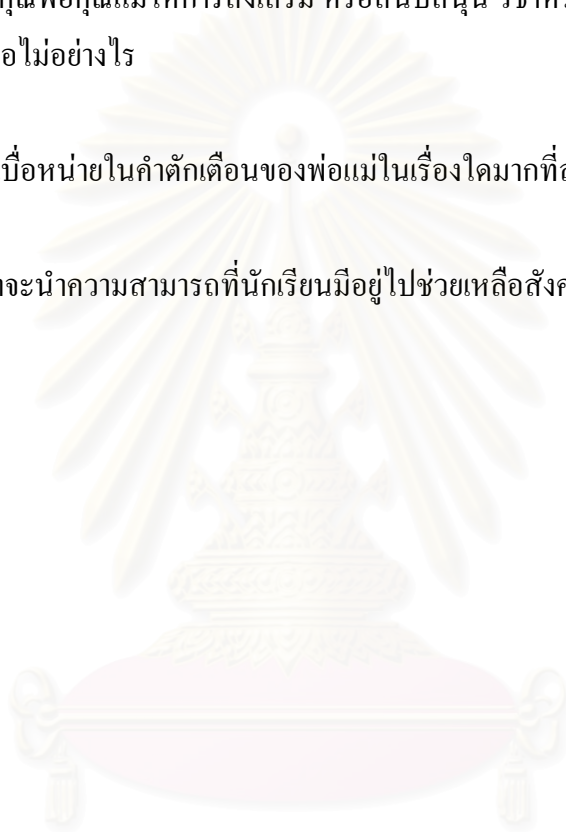
ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

1. นักเรียนคิดว่าตนเองมีลักษณะพิเศษ หรือไม่อย่างไร
อะไรคือสาเหตุที่ทำให้นักเรียนคิดว่า ลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะพิเศษ
2. นักเรียนชอบเรียน หรือมีความสนใจเรียนวิชาใดมากที่สุด เพราะอะไร
มีวิชาใดที่นักเรียนไม่ชอบเรียน หรือไม่อย่างไร
3. นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ในชั้นเรียนของพี่ๆ นักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 6 หรือไม่อย่างไร
4. สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (อาจารย์ , พี่ ๆ นักเรียน) เป็นอย่างไร
5. ถ้าอาจารย์ให้นักเรียนกลับมาเรียนวิชาดังกล่าวในห้องเรียนของเพื่อน ๆ นักเรียน
ประถมศึกษาปีที่ 4 เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ นักเรียนจะเรียน หรือไม่อย่างไร
6. นักเรียนคิดว่ามีวิชาอะไรอีกหรือไม่ นอกเหนือจากวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ
ที่นักเรียนต้องการมาเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น
นักเรียนมีเหตุผลอย่างไรที่คิดเช่นนั้น
7. นักเรียนมีวิชาเรียนที่เรียนแล้วไม่เข้าใจ หรือไม่อย่างไร
ถ้านักเรียนไม่เข้าใจวิชาที่เรียน นักเรียนจะทำอย่างไร
เพื่อน ๆ นักเรียนไม่เข้าใจวิชาที่เรียน และถามอาจารย์บ่อยครั้ง นักเรียนจะรู้สึกอย่างไร

8. นักเรียนชอบการสอนของอาจารย์ประจำวิชา และระดับชั้นใดมากที่สุด เพราะอย่างไร
9. ในกรณีที่นักเรียนต้องการความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนตามปกติ นักเรียนสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้จากที่ไหน อย่างไร
10. ถ้าเพื่อน ๆ นักเรียนไม่สามารถทำการบ้านที่อาจารย์มอบหมายได้ แต่นักเรียนสามารถทำได้ เมื่อเพื่อน ๆ มาขอความช่วยเหลือให้นักเรียนอธิบายวิธีการทำการบ้าน นักเรียนจะให้ความช่วยเหลือ หรือไม่อย่างไร
11. นักเรียนคิดว่าเพื่อน ๆ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเขavnปัญญาน้อยกว่านักเรียนหรือไม่อย่างไร
12. นักเรียนรู้สึกว่ามีผู้คนรอบข้างชอบมาซักถามปัญหาเกี่ยวกับวิชาที่นักเรียนถนัดเป็นพิเศษ บ่อย ๆ หรือไม่อย่างไร
13. นักเรียนเคยรู้สึกอึดอัดใจ หรือไม่สบายใจ เมื่อถูกผู้ใหญ่ตักเตือนหรือดูว่าในเรื่องเกี่ยวกับการเล่นรุนแรงเกินไปกับเพื่อน ๆ หรือไม่อย่างไร
14. นักเรียนชอบครู หรือเพื่อนที่มีลักษณะอย่างไรมากที่สุด
15. เมื่อนักเรียนมีเวลาว่าง นักเรียนชอบทำอะไรมากที่สุด (ที่โรงเรียน , ที่บ้าน)
16. นักเรียนชอบทำกิจกรรมของโรงเรียน หรือไม่
ถ้าชอบ นักเรียนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมของโรงเรียน (เช่น วันปีใหม่ วันเด็ก วันไหว้ครู กีฬาสี ฯลฯ) หรือไม่อย่างไร
17. เมื่อนักเรียนโตขึ้น นักเรียนอยากเรียนทางด้านไหน
และนักเรียนอยากประกอบอาชีพใดมากที่สุด
18. นักเรียนมาโรงเรียนอย่างไร บุคคลที่มาส่งนักเรียนเป็นประจำคือใคร

นักเรียนใช้เวลาในการเดินทางมาโรงเรียนนานเท่าใด ระหว่างการเดินทางนักเรียนทำอะไร

19. นักเรียนคิดว่าคุณพ่อคุณแม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นบ้าง หรือไม่อย่างไร ถ้าความคิดเห็นของนักเรียนไม่ตรงกับความคิดเห็นของคุณพ่อคุณแม่ นักเรียนจะอย่างไร
20. นักเรียนคิดว่าคุณพ่อคุณแม่ให้การส่งเสริม หรือสนับสนุน วิชาหรือกิจกรรมที่นักเรียนชอบเป็นพิเศษ หรือไม่อย่างไร
21. นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในคำตักเตือนของพ่อแม่ในเรื่องใดมากที่สุด
22. นักเรียนคิดว่าจะนำความสามารถที่นักเรียนมีอยู่ไปช่วยเหลือสังคม ประเทศอย่างไร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ผู้ให้สัมภาษณ์

บิดา..... อายุ ปี อาชีพ

การศึกษาสูงสุด.....

มารดา..... อายุ ปี อาชีพ

การศึกษาสูงสุด.....

ผู้ปกครอง อายุ ปี อาชีพ

การศึกษาสูงสุด.....

2. ถ้าเป็นบิดา มารดา ท่านมีบุตร คน ชาย คน หญิง คน

อันดับ	อายุ	เพศ	ระดับการศึกษา	สถานที่เรียน / ทำงาน
คนที่ 1				
คนที่ 2				
คนที่ 3				

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

- บุตรของท่านมีน้ำหนัก และส่วนสูง เมื่อแรกเกิด และในปัจจุบันเท่าไร
- ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน บุตรของท่านเคยเจ็บป่วย จนถึงต้องเข้าโรงพยาบาล หรือไม่อย่างไร ปัจจุบันบุตรของท่านมีโรคประจำตัว หรือไม่อย่างไร
- ท่านเห็นว่าบุตรของท่านมีคุณลักษณะที่พิเศษอย่างไรบ้าง
อะไรคือสาเหตุที่ทำให้ท่านเข้าใจว่า คุณลักษณะดังกล่าวเป็นคุณลักษณะพิเศษ
ท่านเรียกคุณลักษณะพิเศษนี้ว่าอย่างไร
- " เด็กปัญญาเลิศ " ในความคิดเห็นของท่านหมายความว่าอย่างไร
บุตรของท่านมีคุณลักษณะใดบ้างที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

5. บุตรของท่านมีความเป็นเลิศ หรือความถนัดพิเศษ (เช่น ด้านคณิตศาสตร์ ดนตรี ศิลป วิทยาศาสตร์ กีฬา ภาษา ฯลฯ) ซึ่งเคยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน หรือการประกวด อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างดังกล่าวข้างต้นหรือไม่อย่างไร
6. ท่านเริ่มสังเกตเห็นได้ว่าบุตรของท่านเป็นเด็กฉลาดเกินกว่าเด็กปกติเมื่อใด และมีลักษณะใด ที่บ่งบอกว่าเขาเป็นเด็กปัญญาเลิศในช่วงวัยนั้น ๆ บ้าง
7. วิชา หรือกิจกรรมที่บุตรของท่านชอบ หรือมีความสนใจเป็นพิเศษ มีหรือไม่อย่างไร
8. ท่านคิดว่าบุตรของท่านมีความถนัด หรือความสามารถพิเศษใกล้เคียงกับญาติคนใด บ้างหรือไม่ อย่างไร
9. ปัจจุบันบุตรของท่านพักอาศัยอยู่กับใคร ผู้ที่ดูแลบุตรของท่าน โดยใกล้ชิด และบุคคลที่บุตร ของท่านรัก ให้ความสนิทสนมเป็นพิเศษคือใคร
10. ท่านมีการจัดสถานที่ สำหรับให้บุตรของท่านได้ทำกิจกรรมส่วนตัว หรือแสดงความสามารถ หรือไม่อย่างไร
11. ท่านเปิดโอกาสให้บุตรของท่านแสดงความคิดเห็นร่วมกับท่าน หรือไม่อย่างไร ในกรณีที่ความคิดเห็นของบุตรของท่าน ไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ท่านจะทำอย่างไร
12. ท่านให้บุตรของท่านใช้ความสามารถของตนเอง ได้ช่วยเหลือตนเอง หรือไม่อย่างไร
13. ท่านเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่บุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร
14. ท่านใช้วิธีการใดในการให้ความรัก ความอบอุ่น แก่บุตรของท่าน ท่านมีวิธีการให้กำลังใจแก่บุตรของท่านอย่างไรบ้าง ท่านเคยลงโทษบุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร
15. ในกรณีที่บุตรของท่านได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การประกวด หรือการเรียน

ท่านได้มีการให้รางวัลแก่บุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร
ชนิดของรางวัลที่ท่านให้แก่บุตรของท่านมีลักษณะใดบ้าง

16. ท่านคิดว่าตนเองเป็นแบบอย่างที่ดี ให้แก่บุตรของท่านในเรื่องใดบ้าง อย่างไร
17. บุตรของท่านชอบค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ หรือไม่อย่างไร
ถ้าบุตรของท่านชอบค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ ท่านจะให้การส่งเสริม หรือไม่อย่างไร
18. ท่านเคยพาบุตรของท่านไปทดสอบความถนัด หรือความสามารถด้านต่าง ๆ
(เช่น เซวณปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ความถนัด) บ้างหรือไม่อย่างไร
19. ท่านเคยพาบุตรของท่านไปเข้าร่วมแข่งขัน หรือการประกวด ความสามารถด้านต่าง ๆ
และได้รับรางวัลชนะเลิศบ้างหรือไม่อย่างไร
รางวัลที่ได้รับจากการแข่งขัน หรือการประกวดได้แก่อะไรบ้าง
20. ท่านเคยพาบุตรของท่านไปทัศนศึกษา หรือท่องเที่ยวนอกสถานที่หรือไม่อย่างไร
วัตถุประสงค์ในการไปทัศนศึกษา หรือท่องเที่ยวเพื่ออะไรบ้าง
21. ท่านให้การส่งเสริม หรือสนับสนุน วิชาหรือกิจกรรมที่บุตรของท่านชอบเป็นพิเศษ
หรือไม่อย่างไร
22. บุตรของท่านชอบเครื่องเล่น ดนตรี กีฬา หรือสัตว์เลี้ยง อะไรเป็นพิเศษ
ท่านให้คำแนะนำ หรือจัดหาเครื่องเล่นที่บุตรของท่านชอบเป็นพิเศษเหล่านั้น หรือไม่อย่างไร
23. ท่านมีแนวทางในการจัดหาอุปกรณ์ต่างๆ เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศให้บุตรของท่าน
อย่างไรบ้าง นอกเหนือจากความเป็นเลิศที่บุตรของท่านมีอยู่ ท่านให้การส่งเสริม ในด้านอื่น
อีกหรือไม่อย่างไร
24. บุตรของท่านชอบอ่านหนังสือ หรือไม่อย่างไร
หนังสือที่บุตรของท่านชอบอ่านเป็นหนังสือประเภทใด

ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อหนังสือของบุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร

25. งานอดิเรกที่บุตรของท่านให้ความสนใจได้แก่อะไรบ้าง
ท่านให้การส่งเสริมงานอดิเรกที่บุตรของท่านให้ความสนใจด้วยวิธีการใดบ้าง
26. โดยปกติบุตรของท่านใช้การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต หรือไม่อย่างไร
ในขณะที่บุตรของท่านใช้อินเทอร์เน็ต ท่านได้ให้คำแนะนำ หรือคำปรึกษา หรือไม่อย่างไร
27. เมื่อท่านค้นพบว่าบุตรของท่านเป็นเด็กปัญญาเลิศ ท่านมีแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูอย่างไร
28. ท่านพบปัญหาในด้านการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมศักยภาพที่มีอยู่ในตัวบุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร
29. ท่านพบว่าบุตรของท่านมีลักษณะทางอารมณ์ที่เป็นปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม หรือคนรอบข้าง หรือไม่อย่างไร
30. ครู - อาจารย์ หรือ โรงเรียนที่บุตรของท่านเรียนอยู่ให้การส่งเสริม ความร่วมมือในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมศักยภาพที่บุตรของท่านมีอยู่อย่างไร
31. ท่านต้องการให้ทางโรงเรียนจัดการสนับสนุน ส่งเสริมความเป็นเด็กปัญญาเลิศแก่บุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร
32. ท่านวางแผนทาง ด้านการศึกษาในอนาคตให้กับบุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร
33. ท่านคิดว่าความเป็นเลิศที่บุตรของท่านมีอยู่ สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือสังคม ประเทศ ในปัจจุบัน และอนาคตได้อย่างไรบ้าง

แบบสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีคุณลักษณะ
ที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ชื่อ ชั้น

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

1. นักเรียนเห็นว่าเด็กชายส. มีลักษณะพิเศษ หรือไม่อย่างไร
ทำไมนักเรียนจึงคิดว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะพิเศษ
2. นักเรียนเคยเห็นสิ่งที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชายส. หรือไม่อย่างไร
3. นักเรียนชอบเด็กชายส. หรือไม่ เพราะเหตุใด
4. ถ้านักเรียนทำการบ้านไม่ได้ เด็กชายส. เคยช่วยอธิบายวิธีการทำการบ้านให้นักเรียนเข้าใจ
หรือไม่อย่างไร
5. นักเรียนเห็นว่าเด็กชายส. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของห้องเรียน หรือโรงเรียน
หรือไม่อย่างไร
6. เด็กชายส. มีพฤติกรรม หรือลักษณะเช่นใดที่สร้างปัญหาต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน
ต่อครู และต่อนักเรียน หรือไม่อย่างไร
7. ในชั้นเรียน หากมีการทำงานเป็นกลุ่ม และต้องเลือกตัวแทน หรือหัวหน้ากลุ่ม นักเรียนจะเลือก
เด็กชายส. หรือไม่อย่างไร
8. เด็กชายส. เคยรบกวน หรือแกล้งนักเรียน หรือไม่อย่างไร
นักเรียนคิดว่าเพราะสาเหตุใด เด็กชายส. ถึงทำเช่นนั้น

9. เด็กชายส. เคยมาชวนนักเรียนเล่น หรือทำกิจกรรมด้วย หรือไม่อย่างไร
นักเรียนเคยชวนเด็กชายส. มาเล่น ทำกิจกรรม หรือไม่อย่างไร
เด็กชายส. ให้ความสนใจต่อกิจกรรม หรือการเล่นประเภทใดมากที่สุด
10. นักเรียนคิดว่าเด็กชายส. ตั้งใจเรียน หรือไม่อย่างไร
วิชาไหนที่นักเรียนเห็นว่าเด็กชายส. ตั้งใจ และไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุด
11. นักเรียนเคยสังเกตว่าเด็กชายส. ใช้เวลาในการทำกิจกรรม หรืองานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำ
มากหรือน้อยกว่านักเรียน หรือไม่อย่างไร
12. นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ต้องไปเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 นักเรียนเคยเห็นเหตุการณ์เช่นนี้มาก่อน หรือไม่อย่างไร
13. นักเรียนคิดว่าเด็กชายส. สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนในชั้นเรียน โรงเรียน
และสังคมได้อย่างไรบ้าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์ครู - อาจารย์ ที่เป็นผู้สอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ ชื่อ
2. เป็นครู - อาจารย์ ผู้สอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับ วิชา

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

1. ท่านเห็นว่านักเรียนมีคุณลักษณะที่พิเศษอย่างไรบ้าง
อะไรคือสาเหตุที่ทำให้ท่านเข้าใจว่า คุณลักษณะดังกล่าวเป็นคุณลักษณะพิเศษ
ท่านเรียกคุณลักษณะพิเศษ นี้ว่าอย่างไร
2. " เด็กปัญญาเลิศ " ในความคิดเห็นของท่านหมายความว่าอย่างไร
นักเรียนมีคุณลักษณะใดบ้างที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ
3. นักเรียนมีความเป็นเลิศ หรือความถนัดพิเศษ (เช่น ด้านคณิตศาสตร์ ดนตรี ศิลปะ วิทยาศาสตร์
กีฬา ภาษา ฯลฯ) ซึ่งเคยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน หรือการประกวด อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือ
หลายอย่างดังกล่าวข้างต้นหรือไม่อย่างไร
4. ท่านพบว่านักเรียนคนนี้เป็นเด็กปัญญาเลิศเมื่อใด
นักเรียนมีลักษณะใดบ้างที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ
5. นักเรียนให้ความสนใจในวิชาที่ท่านสอน หรือไม่อย่างไร
6. ท่านคิดว่าคุณลักษณะที่สำคัญของครู - อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศ ควรมีคุณลักษณะ
อย่างไรบ้าง
7. รูปแบบ หรือวิธีการจัดการศึกษา หรือกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ท่านใช้ในวิชาที่รับผิดชอบ
เพื่อส่งเสริมศักยภาพของเด็กปัญญาเลิศในปัจจุบัน มีลักษณะใดบ้าง

8. รูปแบบ หรือวิธีการจัดการศึกษา การเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่ท่านมีความเห็นว่าเหมาะสมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรมีรูปแบบอย่างไร
9. ท่านทราบมาก่อนหรือไม่ว่า นักเรียนคนดังกล่าวเป็นเด็กปัญญาเลิศ
หลังจากที่ท่านทราบว่านักเรียนเป็นเด็กปัญญาเลิศแล้ว ท่านได้ให้การช่วยเหลือ การสนับสนุน ส่งเสริม หรือไม่อย่างไร
10. ท่านพบปัญหาในการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมศักยภาพที่มีอยู่ของนักเรียนหรือไม่
ตัวอย่างของปัญหาที่ท่านพบได้แก่อะไรบ้าง
11. ท่านพบว่านักเรียนมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม หรือคนรอบข้าง หรือไม่อย่างไร
12. ท่านต้องการให้มีการจัดการสนับสนุน ส่งเสริม ความเป็นเด็กปัญญาเลิศของนักเรียนอย่างไร
13. ท่านวางแผนทางในการจัดการศึกษาให้กับเด็กปัญญาเลิศต่อไปในอนาคต หรือไม่อย่างไร
14. ผู้ปกครองของนักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมศักยภาพ
ของเด็กปัญญาเลิศ หรือไม่อย่างไร
15. ท่านคิดว่าความเป็นเลิศที่นักเรียนมีอยู่ สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือสังคม ประเทศ
ในปัจจุบัน และอนาคตได้อย่างไรบ้าง

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบวัดสัมฤทธิ์
ที่มีข้อความ 3 สถานการณ์ 5 ทางเลือก

แบบวัดสัมฤทธิ์

ให้นักเรียนเลือกชื่อเพื่อนลงในช่องว่าง โดยปฏิบัติดังนี้

1. เพื่อนที่นักเรียนเลือกในแต่ละข้อ จะต้องเป็นเพื่อนในห้องของนักเรียนเท่านั้น
2. ให้นักเรียนเขียนชื่อ และนามสกุลของเพื่อนที่นักเรียนเลือก
3. ให้นักเรียนเขียนชื่อให้ครบทั้ง 5 ชื่อในแต่ละข้อ
4. เพื่อนคนใดที่นักเรียนเลือกแล้วในการตอบคำถามหนึ่ง สามารถเลือกซ้ำได้อีกในการตอบคำถามอีกข้อหนึ่ง
5. ชื่อเพื่อนที่นักเรียนเลือกแล้วในแต่ละข้อ ต้องเก็บเป็นความลับไม่ให้เพื่อนคนอื่นเห็นเด็ดขาด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชื่อ ชั้น เลขที่

1. ฉันเลือกที่จะนั่งใกล้กับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้

1.
2.
3.
4.
5.

2. ฉันเลือกที่จะทำงานกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้

1.
2.
3.
4.
5.

3. ฉันเลือกที่จะเล่นกับเพื่อนที่มีรายชื่อต่อไปนี้

1.
2.
3.
4.
5.

แบบวัดสัมฤทธิ์
ที่มีข้อความ 1 สถานการณ์ 2 ทางเลือก

ชื่อ.....นามสกุล.....

โรงเรียนจะพานักเรียนไปทัศนศึกษาที่จังหวัดภูเก็ต ผู้ที่นักเรียนจะเลือกนั่งด้วยในรถคือ :

อันดับที่ 1 คือ.....

อันดับที่ 2 คือ.....

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามไครเอย์

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

1. ผู้ที่ชอบช่วยเหลือเพื่อน คือ.....
2. ผู้ที่ชอบทำงานกับเพื่อน คือ.....
3. ผู้ที่พูดจาสุภาพ คือ.....
4. ผู้ที่แต่งกายเรียบร้อย คือ.....
5. ผู้ที่ตรงเวลา คือ.....
6. ผู้ที่รับผิดชอบ คือ.....
7. ผู้ที่ไม่รับผิดชอบ คือ.....
8. ผู้ที่กล้าหาญ คือ.....
9. ผู้ที่ขี้อาย คือ.....
10. ผู้ที่ชอบรังแกเพื่อน คือ.....
11. ผู้ที่ชอบล้อเลียนเพื่อน คือ.....
12. ผู้ที่ชอบออกความคิดเห็น คือ.....
13. ผู้ที่ชอบหยิบของผู้อื่น โดยไม่ได้รับอนุญาต คือ.....
14. ผู้ที่มีอารมณ์เย็น คือ.....
15. ผู้ที่ขี้บ่น คือ.....
16. ผู้ที่พูดจาไม่เหมาะสม คือ.....
17. ผู้ที่ใจน้อย คือ.....
18. ผู้ที่ชอบฟัง คือ.....
19. ผู้ที่ชอบทำผิดกฎของโรงเรียนบ่อย คือ.....
20. ผู้ที่พูดจาเหลวไหล คือ.....

ภาคผนวก ง

ผลการสัมภาษณ์ประกอบการวิจัย

การสัมภาษณ์นักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ให้สัมภาษณ์ชื่อ เด็กชาย ส. ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 / 6

ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์

1. นักเรียนคิดว่าตนเองมีคุณลักษณะพิเศษ หรือไม่อย่างไร

ก็มี ก็มีความสามารถทางคณิตศาสตร์กับคอมพิวเตอร์ แล้วก็อื่น ๆ อีก ภาษาอังกฤษ แต่เท่าที่ดีที่สุดในห้องคือ วิชาเลขกับคอมพิวเตอร์ แต่ภาษาอังกฤษผมไม่แน่ใจ

อะไรคือสาเหตุที่ทำให้นักเรียนคิดว่า ลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะพิเศษ

เพราะว่ามีความสามารถพิเศษ ก็ไม่แน่ใจ ก็เพราะมันไม่แน่ใจ เพราะเรียนเก่งกว่าทุกวิชา ได้คะแนนเยอะกว่า แต่คอมพิวเตอร์เขียนในสมุดพก ครูไม่ค่อยรู้เท่าไรว่าผมทำอะไรเป็น เขาเขียนเป็นปานกลาง ดีบ้าง ทั้งที่จริง ๆ นะ ระเบียบวินัยไม่เกี่ยว แต่เรื่องทักษะผมน่าจะได้ดีมากเลย ซึ่งผมไม่มีเลย ที่เขาเรียนผมทำได้หมด คอมพิวเตอร์หากเรียนสูงกว่านี้หน่อยก็ดี มันน่าเบื่อ เรียนแบบในสิ่งที่ผมยังไม่รู้ แต่สิ่งที่เรารู้แล้วมันจะน่าเบื่อ

2. นักเรียนชอบเรียน หรือมีความสนใจเรียนวิชาใดมากที่สุด เพราะอะไร

เลขครับ

มีวิชาใดที่นักเรียนไม่ชอบเรียน หรือไม่อย่างไร

ก็มีชอบมาก ชอบปานกลาง ชอบมากที่สุดก็เลข แล้วรองลงมาก็คอมพิวเตอร์ อังกฤษ แล้วก็รองลงมาก็พละ ศิลปะ กพอ. พวกนี้ชอบเท่ากันหมด วิชาที่ไม่ชอบไม่มี

3. นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ในชั้นเรียนของปีที่ ๖ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ ๖ หรือไม่อย่างไร

ผมไม่ชอบวิชาอังกฤษ เลขไม่เคย เลขอาจารย์ดี อังกฤษผมไม่ค่อยชอบ อาจารย์ชอบตาม

ผมไปกินข้าว อาจารย์ก็มาตามเวลาผมเรียนหมดชั่วโมงแล้ว สมมุติผมมีชั่วโมงว่างชั่วโมงหนึ่ง แล้ว ชั่วโมงที่สองก็กินข้าว แต่ว่าพอดีที่ ป.6 เขาแลกชั่วโมงเป็น 2 ชั่วโมง อาจารย์ก็ต้องให้ผมเรียน ชั่วโมงที่สอง ผมก็อดกินข้าว ผมไม่เรียน ผมต้องมีเวลาพักเที่ยงของผมบ้าง พี่ ๆ ก็มี ผมก็ต้องมี

4. สภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (อาจารย์ , พี่ๆ นักเรียน) เป็นอย่างไร

พี่ ๆ ดีครับไม่แกล้งผม พี่ ๆ ส่วนใหญ่เขาจะแกล้งน้อง แต่เขาไม่แกล้งเลย อาจารย์ก็ดีครับ แต่เวลาผมเข้าที่หลังแล้วผมต้องเลิกก่อน เพราะว่าผมต้องมาเรียนที่ ป.4 อาจารย์ก็มาตามทุกครั้งเลย

5. ถ้าอาจารย์ให้นักเรียนกลับมาเรียนวิชาดังกล่าวในห้องเรียนของเพื่อน ๆ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เช่นเดียวกับวิชาอื่น ๆ นักเรียนจะเรียนหรือไม่อย่างไร

ไม่เอาครับ ชอบเรียนแต่ว่ามันไม่ชอบอาจารย์ ชอบเนื้อหาของ ป.6 แต่ให้มาไม่อยากจะเรียน มันเรียนง่ายเกินไป แต่ถ้าเกิดเรียนแบบเรียนกับคนรุ่นเดียวกัน แต่เป็นเนื้อหาที่สูงกว่านั้นก็ดี เรียนกับ ป.4 แต่เนื้อหาของจะเป็น ป.6 เพราะว่าคนรุ่นเดียวกันก็จะเป็นเพื่อนกันได้ดีกว่าแต่ที่ ป.6 เขาก็ดี

6. นักเรียนคิดว่ามีวิชาอะไรอีกหรือไม่ นอกเหนือจากคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษที่นักเรียนต้องการมาเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น

ไม่มีครับ

นักเรียนมีเหตุผลอย่างไรที่คิดเช่นนั้น

ถ้าเกิดจะไปได้ก็ไป ถ้าเกิดเขาส่งเสริมให้ไปเลยก็ได้ แต่อาจจะมึนวิชาที่ทำไม่ได้ อย่างเช่น ศิลปะนี่ไม่เป็นอะไร แต่ กพอ. พละ 2 วิชานี้จะติด เพราะว่าพละเขาตัวใหญ่กว่าอาจจะเล่นกันไม่ได้

7. นักเรียนมีวิชาเรียนที่เรียนแล้วไม่เข้าใจ หรือไม่อย่างไร

ไม่มีครับ เข้าใจหมดทุกวิชา

ถ้านักเรียนไม่เข้าใจวิชาที่เรียน นักเรียนจะทำอย่างไร

สมมุติว่ามีวิชาที่ไม่เข้าใจ ก็ถามอาจารย์ สมมุติอาจารย์ไม่ว่างก็ถามคนอื่น เพื่อนคนที่รู้เรื่อง ไปค้นด้วยตัวเองด้วย

เพื่อน ๆ นักเรียนไม่เข้าใจวิชาที่เรียน และถามอาจารย์บ่อยครั้ง นักเรียนรู้สึกอย่างไร

ก็ไม่รู้สึกอะไร เพราะว่าเขาก็ช่างถามเหมือนผม ผมก็ช่างถามในเรื่องที่ผมไม่รู้ หรือว่าไม่ใช่เนื้อหา อาจจะเป็น ม.5 , ม.6 , ป.5 , ป.6 , ม.1 อะไรอย่างนี้ แต่ว่าถ้าถามอาจารย์ก็จะตอบ แต่ถ้าอาจารย์ไม่รู้ อาจารย์ก็จะบอกว่าไปค้นมาเอง เพราะว่าครูเองก็ไม่รู้ แล้วก็มาบอก สมมุติอาจารย์รู้

อาจารย์ก็จะทาบปัญหา อย่างเช่น ไปค้นมาก่อนว่าใครรู้ก็มาบอกอาจารย์

8. นักเรียนชอบการสอนของอาจารย์ประจำวิชา และระดับชั้นใดมากที่สุด เพราะอย่างไร

เลข อาจารย์สอนดี สอนสนุก พละก็ดี แต่ กพอ. ไม่ค่อยชอบ อาจารย์เขาชอบเอาไม้บรรทัดตีโต๊ะ เราไม่เคยคุย อาจารย์น่าจะมีเทคนิคที่ดีกว่านี้ในการให้นักเรียนเงียบ

9. ในกรณีที่นักเรียนต้องการความรู้เพิ่มเติมจากการเรียนในชั้นเรียนตามปกติ นักเรียนสามารถหาความรู้เพิ่มเติมได้จากที่ไหน อย่างไร

ไปหาจากห้องสมุด ดูจาก เว็บไซต์

10. ถ้าเพื่อน ๆ นักเรียน ไม่สามารถทำการบ้านที่อาจารย์มอบหมายได้ แต่นักเรียนสามารถทำได้ เมื่อเพื่อน ๆ มาขอความช่วยเหลือให้นักเรียนอธิบายวิธีการทำการบ้าน นักเรียนจะให้ความช่วยเหลือ หรือไม่อย่างไร

ยกเว้นบางวิชา อย่างงานคอมพิวเตอร์ต้องเสร็จในชั่วโมง แล้วเพื่อนเขามาถาม แล้วถามกันทั้งห้องเลย แล้วผมก็รู้ดีที่สุดในห้อง ผมก็ต้องเดินไปเดินมา งานไม่เสร็จ ชั่วโมงต่อไปผมก็เลยช่วยเหลือคนที่อยู่ใกล้ ๆ เขาก็ถามเกือบทุกวิชาเลย ภาษาไทย อ่านจับใจความ ก็อยากช่วยเขา

11. นักเรียนคิดว่าเพื่อน ๆ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีเซาว์ปัญญาน้อยกว่านักเรียนหรือไม่อย่างไร

ก็ไม่เสมอไป เพื่อนทุกคนอาจมีคนเก่งมากกว่าเรา ตอนนี้มีถ้าเกิดทั้งหมด ทั่วประเทศไทยก็มี แต่ผมไม่เคยเห็น

12. นักเรียนรู้สึกว่ามีผู้คนรอบข้างชอบเข้ามาซักถามปัญหาเกี่ยวกับวิชาที่นักเรียนถนัดเป็นพิเศษ บ่อยๆ หรือไม่อย่างไร

ก็บ่อย พวกพี่ ๆ ก็ถามผมบางครั้ง ก็ไม่รู้สักอะไร เพราะผมก็รู้ว่าเขาไม่เข้าใจเหมือนกัน อย่างสมมุติเรียนอะไรบางอย่างแล้วผมไม่เข้าใจ ผมก็ไปถามเขาอีก แล้วเขาก็ตอบ

13. นักเรียนเคยรู้สึกอึดอัดใจ หรือไม่สบายใจ เมื่อถูกผู้ใหญ่ตักเตือน หรือดูว่าในเรื่องเกี่ยวกับการเล่นรุนแรงเกินไปกับเพื่อน ๆ หรือไม่อย่างไร

(เขียนนาน กว่าที่จะตอบ) ถ้าเกิดเราโมโหอยู่ก็อาจจะอึดอัด แต่เราเป็นอย่างนั้น ไม่ทราบ

ครับว่าทำไมจึงโมโห

14. นักเรียนชอบครู หรือเพื่อนที่มีลักษณะอย่างไรมากที่สุด

ชอบเพื่อนแบบ สมมุติผมทำอะไรผิดครั้งหนึ่ง เขาก็ไม่ว่า ผมทำอะไรผิดเขาก็ตักเตือนผม เขาไม่ว่าผมอย่างที่รุนแรงเกินไป อย่างตอนนี้ผมเดินไปแล้วผมก็ไปโดนเขา แล้วเขาก็พูด “ อ้อฮ้อ ผมไม่ชอบคุณนะ ” แล้วเขาก็พูดตลอดเลย แล้วพอผมกลับมา นั่งที่ เขาก็มาเอาเรื่องผม ชอบครูแบบ วิชาเลข เพราะสอนแล้วสนุก

15. เมื่อนักเรียนมีเวลาว่างนักเรียนชอบทำอะไรมากที่สุด (ที่โรงเรียน , ที่บ้าน)

ก็บางครั้ง ก็สมมุติเจ้าหน้าที่ห้องสมุดเขาเปิดตอนเย็นวันอังคาร ผมก็อาจจะไปเล่น คอมพิวเตอร์ ไปดูอินเทอร์เน็ต เพราะผมไม่ชอบเล่นเกมสในเครื่อง เขาก็บอกว่าไม่ให้เล่นเกมส ผมก็ดี ผมก็ชอบ เพราะว่าผมก็ไม่เคยเล่นเกมสในอินเทอร์เน็ต ในเครื่องอยู่แล้ว เล่นแต่อินเทอร์เน็ต ถ้าผมจะเล่นผมก็ชอบทำอย่างอื่น อย่างเช่น สร้างเว็บไซต์เอง แล้วตอนนั้นคุณป้าเขาจะขายที่ดิน แล้วเขาก็ให้ค่านายหน้าผม มีคนญี่ปุ่นมา มาเยี่ยมเว็บไซต์ผม แต่ว่าเขาหายไปเลย เขาเข้ามาใน เว็บไซต์ผมครั้งเดียวแล้วเขาก็หายไปเลย

ที่บ้าน ก็ชอบเล่นอินเทอร์เน็ต แต่คุณพ่อไม่ให้เล่นมาก คุณพ่อให้ทำอย่างอื่น คุณพ่อเขาให้ 40 นาที ผมก็ต้องเช็คเมลล์ เช็คอะไรของคุณพ่อเขา แล้วผมก็ได้เล่นแค่อย่างมากที่สุด 10 นาที 20 นาที อาจเป็นครึ่งชั่วโมงต่อสัปดาห์ ผมเล่นได้แค่เสาร์อาทิตย์อย่างเดียว วันธรรมดากลับไปก็ไปเล่น นอกบ้าน เล่นกับเพื่อนบ้าน เดินเล่นข้าง เล่นเบดๆ บ้าง เล่นเกมส์อะไรของเขาที่เขาเล่นลูกเทนนิส กับเล่นลูกปิงปอง แล้วก็เล่นแปะกัน เล่นวิ่งไล่จับ

16. นักเรียนชอบทำกิจกรรมของโรงเรียนหรือไม่

ก็บางครั้งถ้าผมมีโอกาสก็จะไป แต่ถ้าไม่มีโอกาสดังนั้นก็ไปดูเขา

ถ้าชอบนักเรียนได้เข้าไปมีส่วนร่วมทำกิจกรรมของโรงเรียน (เช่น วันปีใหม่ วันเด็ก วันไหว้ครู กีฬาสี ฯลฯ) หรือไม่อย่างไร

กีฬาสี ก็แข่งเพราะกีฬาสี ผมก็เป็นนักกีฬา เท่าที่เขาบังคับมา ถ้าไม่บังคับผมไม่ทราบ เพราะผมไม่เคยเจออย่างนี้มาก่อน ปกติก็ชอบเล่นกีฬา ถือพานวันไหว้ครู ชอบทำกิจกรรม

17. เมื่อนักเรียนโตขึ้น นักเรียนอยากเรียนทางด้านไหน และนักเรียนอยากประกอบอาชีพใดมากที่สุด

ยังบอกไม่ถูกครับ เพราะว่าผมก็อยากเป็นหลายอย่าง เยอะเลย นักธุรกิจหนึ่ง วิศวกร แล้วก็

นักวิทยาศาสตร์ แล้วอีกอย่างหนึ่งที่ยากเป็นก็คือคนคิดค้น โปรแกรมอย่างบิลเกตต์ อันดับหนึ่งไม่มีเลย เท่านั้นยังไม่พอนะ อยากเป็นเกือบทุกอาชีพทั่วโลก

ผมก็ไม่ได้จะเป็นทุกอาชีพทั่วโลก มันอยากเป็นหมดเลย แต่ไม่รู้ว่าเราจะเป็นอะไรกันดีแน่ คุณแม่บอกว่าเป็นหมอดีไปช่วยคนอื่นได้ เป็นนักวิทยาศาสตร์ดี จะได้หาดาวใหม่ให้คุณแม่อยู่ เป็นนักธุรกิจดีจะได้มีรายได้เยอะ ๆ แล้วยังเป็นผู้บริหารธุรกิจ มันดีทุกอาชีพผมก็ตัดสินใจไม่ถูก ต้องโตขึ้นก่อน

18. นักเรียนมาโรงเรียนอย่างไร บุคคลที่มาส่งนักเรียนเป็นประจำคือใคร นักเรียนใช้เวลาในการเดินทางมาโรงเรียนนานเท่าใด ระหว่างเดินทางนักเรียนทำอะไร

ตอนเช้าคุณแม่ครับ บางทีก็คนขับรถคนเดียว บางทีก็คุณพ่อ ตอนเย็นคนขับรถบ้าง คุณแม่บ้าง คุณพ่อมาน้อย

จากบ้านมา 25 นาที หากขับรถมาจริง ๆ วันรีบมาเรียน ออกมาโมงกว่า ๆ ก็ 18 นาทีถึง คุณนาฬิกาในรถ สมมุติออกมาเจ็ดโมงยี่สิบห้า นาที ถึงเจ็ดโมงสี่สิบสี่ นาที ก็สิบแปดนาที อย่างนี้สิบเก้านาที ก็คุยเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ เกี่ยวกับวิชาการอะไรพวกนี้ เกี่ยวกับซอฟต์แวร์ที่มีเกี่ยวกับวิธีดี เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ มากับคนขับรถก็คุยเรื่องคอมพิวเตอร์เพราะว่าเขาก็มีคอมพิวเตอร์ เพราะผมสอนเขาหมดแล้ว ตั้งแต่ระยะเวลา ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน เขาไม่รู้จักคอมพิวเตอร์ กลายเป็นคนที่รู้เรื่องคอมพิวเตอร์

19. นักเรียนคิดว่าคุณพ่อคุณแม่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นบ้าง หรือไม่อย่างไร

ถ้าความคิดเห็นของนักเรียนไม่ตรงกับความคิดเห็นของคุณพ่อคุณแม่ นักเรียนจะทำอย่างไร

ก็เปิด สมมุติผมจะพิมพ์หนังสือแจกเฉพาะในครอบครัว คุณพ่อเขาก็ให้คิดเอง หนังสืออาจจะเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ สมมุติมีอยู่เครื่องหนึ่งความเร็ว 120 เมกกะเฮิร์ต (ออกเสียงตัว S ได้ อย่างชัดเจน) เป็นเครื่องของอินเทล (ไม่พูดต่อ)

ก็ต้องบอกเหตุผลว่าอะไรแล้วก็ต้องมีฝ่ายหนึ่งรับฟัง

20. นักเรียนคิดว่าคุณพ่อคุณแม่ให้การส่งเสริม หรือสนับสนุน วิชาหรือกิจกรรมที่นักเรียนชอบเป็นพิเศษ หรือไม่อย่างไร

ให้ ก็อยากให้ เป็นพวกคิดค้นซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ บอกว่า เน้นว่าต้องเป็นแบบบิลเกตต์ อะไรแบบนี้

เขาบอกว่าถ้าเป็นแบบโปรแกรมเมอร์ธรรมดา ก็จะได้เงินเยอะ แล้วซอฟต์แวร์ของเรา

จะไม่เผยแพร่ไปทั่วโลก คุณแม่แนะนำ เพราะคุณพ่อไม่ค่อยยุ่งเรื่องนี้เลย

21. นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่ายในคำตักเตือนของพ่อแม่ในเรื่องใดมากที่สุด

ก็เบื่อ เพราะเขา ผม...(ไม่พูดต่อ) เขาก็ให้นอนเร็ว ก็ไม่รู้ระยะเวลา เสาร์อาทิตย์ก็พักผ่อนน้อย คุณพ่อชอบอย่างนี้ บางทีผมก็นอนไม่หลับ ผมกินข้าวเสร็จ ผมกินข้าวท่อมสับห่า กินข้าวเสร็จก็ประมาณท่อมครึ่ง ท่อมสี่สิบ ก็ต้องขึ้นไปห้องนอนแล้ว กว่าผมจะหลับก็สามท่อมครึ่งทุกครั้ง เพราะผมนอนไม่หลับ มันร้อน แอร์ร้อนจะตาย บางครั้งก็นอนคนเดียว คนเดียว ๆ จนคุณพ่อต้องมาเรียกไปนอนด้วย เมื่อก่อนนอนกับคุณพ่อคุณแม่ ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนนอนคนเดียวตลอด นอนคนเดียวจนคุณพ่อต้องเรียกมานอนด้วย บางครั้งก็เที่ยงคืน ติหนึ่ง ติสอง ก็ยังนอนไม่หลับเลย มันไม่ได้คิดอะไร ผมมีกลยุทธ์อีกแบบหนึ่งให้หลับ ก็เล่นกับพวกเพื่อน ๆ เพื่อนห้อง ป.4/6 สมมุติว่าไปเล่นในสนามเด็กเล่น สมมุติว่าวิ่งไล่จับ วิ่งไปเรื่อย ๆ มันก็หลับเอง

22. นักเรียนคิดว่าจะนำความสามารถที่นักเรียนมีอยู่ไปช่วยเหลือสังคม ประเทศอย่างไร

ช่วยเพื่อน ๆ คิดเลข ช่วยแนะนำให้เขา

อาจจะไป...(ไม่ตอบ)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ผู้ให้สัมภาษณ์ มารดา อายุ 44 ปี
อาชีพ พนักงานบริษัทฯ การศึกษาสูงสุด ปริญญาโท
2. มีบุตร 1 คน เพศ ชาย อายุ 9 ปี 10 เดือน ระดับการศึกษา ประถมศึกษาปีที่ 4

ส่วนที่ 2 การสัมภาษณ์

1. บุตรของท่านมีน้ำหนัก และส่วนสูง เมื่อแรกเกิด และในปัจจุบันเท่าไร

น้ำหนักเมื่อแรกเกิด 2,610 กรัม สูง 47 เซนติเมตร คลอดเร็วกว่ากำหนดสองสัปดาห์ แต่คุณหมอบอกไม่ต้องตกใจ ตัวเล็กหน่อยนะครับ ไว้มาโตเอาข้างนอก

2. ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงปัจจุบัน บุตรของท่านเคยเจ็บป่วย จนถึงต้องเข้าโรงพยาบาล หรือไม่อย่างไร

ปัจจุบันบุตรของท่านมีโรคประจำตัว หรือไม่อย่างไร

โรคประจำตัวไม่มี

มีก็เล็กน้อยค่ะ ท้องเสียค่ะ ไม่มีอะไรมาก

3. ท่านเห็นว่าบุตรของท่านมีคุณลักษณะที่พิเศษอย่างไรบ้าง อะไรคือสาเหตุที่ทำให้เข้าใจว่า

คุณลักษณะดังกล่าวเป็นคุณลักษณะพิเศษ

ท่านเรียกคุณลักษณะพิเศษนี้ว่าอย่างไร

ตั้งแต่เด็กเลย เห็นค่ะ แต่ตอนนั้นไม่แน่ใจต้องไปถามคุณย่า เขาเป็นเด็กดี เขาสนใจอะไรแล้วเขาสนใจแบบตั้งใจมาก ใครเรียกอะไรเขาก็ไม่รู้เรื่อง เขาก็ฟังสมาธิไปที่ทางนั้น เท่าที่ดูเขามาก็คือเขาอ่านหนังสือได้ก่อนเข้าโรงเรียน เขาน่าจะประมาณ 2 ขวบ พอพูดได้เขาก็อ่านได้ อ่านภาษาไทย ภาษาอังกฤษได้ แล้วเขาก็เริ่มสนใจทางคณิตศาสตร์ เขถามเรื่องบวกลบ เขถามว่าคุณเป็นอย่างไร เราก็บอกว่าการนับบวกมาบวกกันหลาย ๆ ครั้งก็คือการคูณ

เขาเป็นเด็กที่ทานอาหารยาก ทานนมยากตั้งแต่เป็นทารก จะดื่มนมชนิดเดียวก็หลับ แล้วเราก็ต้องปลุก เขานอนไม่นานก็ตื่นเพราะทานน้อย เขาตื่นบ่อย เด็กปกติดื่มนมขนาด 8 ออนซ์ เดี่ยวเดียวก็หมด แต่เขาไม่เคยถึง 8 ออนซ์ ทีละ 10 ซี.ซี. 20 ซี.ซี. บางทีเขาก็นอนแล้ว เข่าอย่างไร เขาก็ไม่ตื่น แต่พอเดี๋ยวเดียวเขาก็ตื่นขึ้นมาอีก ความที่เขาทานอาหารยาก เราก็เลยมีหนังสือรูปเล่ม

ภาพอะไรสวย ๆ คอยหลอกล่อ เพื่อให้เขาค้มนม ซึ่งทำให้เขาเห็นว่านี่พระอาทิตย์นะ แต่เดี๋ยวเดี๋ยวก็พลิกตัวไปไหนอีกแล้ว อาจจะมีประโยชน์ตอนนั้นด้วย คุณแม่คิดว่าแบบนี้มันไม่แน่ใจเหมือนกัน แต่เราก็ไม่ได้อ่านอะไรให้เขาฟัง เพราะคิดว่าเด็กเล็กไป นมเขาก็ค้มไม่เยอะ ก็เลี้ยงตามตำรา คุณแม่ชื่อ ตำรามมา 3 เดือนต้องให้อะไร ก็ว่าไปตามนั้น เขาก็ทานได้เยอะนะกะใช้ได้ แต่เราก็เปลี่ยนอาหารบ่อยตามตำราว่าต้องให้อะไรบ้าง

อายุขวบกว่าพอเขาเริ่มพูดได้ เขาชอบหนังสือทุกประเภท ใบปลิว แผ่นพับอะไรมานี่หยิบดูทุกอย่างหมดเลย เด็วนี้ก็เป็น เศรษฐศาสตร์ก็หยิบอ่าน อ่านได้ทุกประเภท ชอบทุกเรื่อง ตอนนั้นเล็กกว่าขวบด้วยมั้ง พอเขาเริ่มหัดพูดคำเดียวมีอยู่วันหนึ่งเขาพูดประโยคยาว ๆ มากทั้งประโยคเลย เราก็ตกใจ เราก็บอกว่าพูดให้ฟังอีกทีสิลูก เขามองหน้าแต่เขาไม่พูดแล้ว ตอนนั้นเขาพูดออกมายาว ๆ นึกว่าพูดผิด พี่เลี้ยงเขาก็ได้ยินเหมือนกัน

ไม่ได้เรียกว่าอะไรเลยแต่บอกว่า แปลกจังเลย พูดได้หรือ ก็อย่างที่เขารับรู้ได้ เขาพยายามเขียนด้วย เขียนเองอะไรเอง เราก็ว่าลักษณะนี้มันไม่ควร เพราะตอนเขาอายุแค่ 3 ขวบ แต่เด็กทั่ว ๆ ไปต้องเข้าอนุบาลถึงจะเริ่มอย่างนั้น ก็ปรึกษาคุณย่าเพราะท่านมีลูกเยอะ คุณย่าบอกไม่ใช่แบบนี้ เขารับรู้ได้หมด อ่านภาษาอังกฤษ คำที่ออกเสียงยาก ๆ เขารับรู้ได้ เราก็ทดสอบเขาเรื่อย เช่น ศัพท์ภาษาอังกฤษคำนี้ สะกดด้วยตัวอะไร

ก็มหัศจรรย์เหมือนกันนะกะที่เขาเป็นเอง อ่านเอง รู้เอง ไม่รู้เหมือนกันว่าเพราะอะไร พยายามคิดเหมือนกันเพราะว่าปกติไม่ใช่คนที่มานั่งยัดเยียดอะไรให้ลูก เดาเอาเองนะกะว่า เพราะเราเองมีหนังสือมาก แล้วก็หยิบรูปให้เขาดู ช่วงหลัง ๆ จะมีอ่านนิทานให้เขาฟัง ก็ทำเหมือนพ่อแม่ทั่วไปนะกะ แต่เขาเองเป็นคนจำไว ผสมได้ ต่อยอดเร็ว อะไรแบบนี้ ไม่แน่ใจเหมือนกันว่าเพราะอะไร แต่เขาต่อยอดได้จริง ๆ เลยในทุกเรื่อง อย่างคณิตศาสตร์นี่แม่ไม่ทันเขาแล้วนะกะ ปีนีเขาได้ 3 เหรียญทอง เหรียญสุดท้ายคือเหรียญทองโอลิมปิกระดับ ป.6 เป็นระดับทั่วประเทศ 30,000 คน แล้วคัดเหลือ 500 จากนั้นคัดเหลือ 60 คน แล้วเขาก็ได้เหรียญทอง คือเขาสนุกกะ แล้วก็ตามเขาไม่ทันด้วยตอนนี้ คือโอลิมปิกเคยเห็นโจทย์ ยากมากเหมือนกัน แต่ว่าเขาดูแล้วหลาย ๆ ข้อเขาก็ทำได้ หลายข้อเขายังงงแล้วเขาก็เก็บโจทย์ไว้ แล้วก็มาทำ

ตอนนี้เขาสนุกกับการเรียนคณิตศาสตร์ เขาสนุกมาก เขาชอบ เขาชอบอาจารย์ด้วย เพราะมีเทคนิคการสอนที่สนุก คือก็เลยดี ลูกรัก ลูกมีความสุข เวลาสอบก็เลยไม่ต้องสนใจ คือตอนนี้เวลาเรียนอะไร แม่ไม่ได้ดูเขาเลยว่าเขาเรียนอะไร ตอนแรก ๆ ก็ดูเหมือนกันว่าหลักสูตรมีอะไรบ้าง ตอนหลังพอเห็นเขาช่วยตัวเองได้ดีมากเลย ปกติเขาเป็นอย่างนี้ตั้งแต่อนุบาลแล้วกะ ก็ปล่อยให้เขาทำอะไรที่เขาไหว ทำการบ้านก็ไม่มีปัญหา ก็ไม่ต้องดูอะไร อย่างเก่งที่ดูเขาก็คือดูว่าตอนที่เขานอนแล้ว

คุณครูสอนให้เขาหน่อยว่าเขาจัดแล้วหรือยัง ถูกต้องไหม แล้วก็ดูว่าอาจารย์สั่งอะไรมาบ้าง ก็เท่านั้น เขารับผิดชอบได้ดี ตั้งแต่เข้าโรงเรียนมาจนถึงตอนนี้

4. “เด็กปัญญาเลิศ” ในความคิดเห็นของท่านหมายความว่าอย่างไร

บุตรของท่านมีลักษณะใดบ้างที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

จริง ๆ ต้องเรียนเลขนะคะในตอนแรกที่ไม่มีมีลูก ก็ไม่เข้าใจ แต่พอมีลูกแล้วก็ไม่แน่ใจอีกว่าตัวเองถูกต้องหรือเปล่า เข้าใจว่าปัญญาเลิศควรมีหลายระดับทีเดียว แต่ถ้าเรียกเขาว่าปัญญาเลิศก็ไม่ต้องดูแลอะไรเลยคะ เขาค้นคว้าได้ เขาต่อยอดได้ ถ้าติดอะไร บอกนิดเดียวเขาก็จะเข้าใจ แล้วเขาก็ต่อได้ ค้นคว้าเองได้ตลอด จากหนังสือเรียน จากการเรียนในห้อง แต่ว่าที่บ้านไม่อ่านหนังสือเรียนเลย

เขาอ่านภาษาอังกฤษได้พร้อม ๆ กับภาษาไทย เป็นเด็กที่ทำได้คำใหม่จะจำได้ จะสอนอะไรเขาต้องระวัง ถ้าไม่แน่ใจจะไม่บอก เพราะเขาจะจำ คำศัพท์ที่แปลก ๆ บางทีเขาก็ได้มาจากเกมส์ เขาเป็นคนทีหูไวตาไว สแกนภาพแล้วก็เห็น แล้วแม่ก็สอนเขาเปิด Dictionary ตั้งแต่เด็ก ตั้งแต่ 3 – 4 ขวบ พอเริ่มอ่านภาษาอังกฤษเป็นเราก็ซื้อ Dictionary ของ ส.เสถบุตรให้เขาแล้วก็สอนว่าเปิดอย่างนี้ เขาก็เปิดตั้งแต่นั้น แต่ตอนนี้เขาเปิดในคอมพิวเตอร์เพราะว่าในเครื่องมี

ช่วงปิดเทอมเดือนตุลาคม อาจารย์ภาษาอังกฤษให้เขียนจดหมายภาษาอังกฤษ แล้วเขาก็ได้รางวัล อาจารย์บอกว่าเขาเขียนดี ระดับการเขียนแบบนี้ต้องมัธยมแล้ว ถ้าเทียบกับเด็กรุ่นเดียวกับเขา ภาษาอังกฤษเขาดีกว่าภาษาไทย อย่างเรียงความเป็นเพราะเขาชอบอ่านภาษาอังกฤษหรือแปล เพราะสำนวน โวหาร จะได้จากการอ่าน เขาชอบอ่านหมดทุกอย่าง บางทีเรานำเศษหนังสือพิมพ์ไปรองโต๊ะ เขาก็หยิบอ่าน บางทีหายเข้าไปในห้องน้ำนาน ๆ เพราะเขาอ่านหนังสือในห้องน้ำ

มีปัญหาเหมือนกันคือไม่ยอมนอน เรื่องเรียนต้องบอกให้เขาช่วยอ่านหน่อยนะ เขาก็บอกว่าคุณแม่ไม่ไว้ใจลูกหรือไง ครั้งที่แล้วลูกไม่อ่านลูกยังได้เท่านี้เลย ก็เลยบอกให้เขาดูแลตัวเองก็แล้วกัน วิชาที่ต้องท่องจำก็บอกให้เขาช่วยดูหน่อยก็แล้วกัน เพราะว่าจะคิดเองไม่ได้ แต่ส่วนใหญ่เขาก็จะได้จากห้องเรียนเลย

ตอนที่เขาอ่านออกเขียนได้คุณแม่จะกลัว จึงเก็บหนังสือไว้ไม่ให้เขาอ่าน เขาก็ร้องไห้ แต่นักจิตวิทยาแนะนำว่ามีหนังสืออะไรก็ปล่อยให้เขาไปตามธรรมชาติ เพียงแต่อย่าไปบังคับลูกเขาได้ ภาษาฝรั่งเศสด้วย คือเขาเป็นเด็กที่เรียนเร็วมาก เขาอ่านได้เพราะเขาผสมคำได้ ถึงเวลานอนก็ร้องไห้เพราะเขาไม่ยอกนอน ไม่เล่นก็อ่านหนังสือ เล่นหมดทุกอย่าง ตอนเย็นกลับไปถึงบ้านก็เล่น ไปเล่นกับเพื่อนข้างบ้าน ตีปิงปอง ตีแบตฯ บาสเกตบอล ถ้าเข้ามาในบ้านก็จะอ่านหนังสือ ดูคอมพิวเตอร์บ้าง แม่ไม่ค่อยจะให้เขาดูเพราะกลัวเขาจะตาเสีย

5. บุตรของท่านมีความเป็นเลิศ หรือความถนัดพิเศษ (เช่น ด้านคณิตศาสตร์ ดนตรี ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กีฬา ภาษา ฯลฯ) ซึ่งเคยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน หรือการประกวด ใดๆ อย่างไร

เรามีความสามารถทางคณิตศาสตร์ได้รับรางวัลจากการแข่งขันตอน ป.3 ได้รางวัลรองชนะเลิศ ประเภททีมและรางวัลชมเชยประเภทบุคคล จากการแข่งขันคณิตศาสตร์ระดับ ป.6 ของสมาคมคณิตศาสตร์ รางวัลรองชนะเลิศอันดับ 1 จากการแข่งขันคณิตศาสตร์เพชรยอดมงกุฏ ระดับ ป.4 และได้เกียรติบัตรจากการแข่งขันคณิตคิดเร็วชิงแชมป์ประเทศไทย ระดับ ป.4

ป.4 ปีนี้เขาได้รับรางวัลชนะเลิศ จากเพชรยอดมงกุฏ ระดับ ป.3 – ป.4 รางวัลชนะเลิศ ของสมาคมคณิตศาสตร์ ระดับ ป.6 รางวัลเหรียญทอง จากโครงการพัฒนาอัจฉริยภาพทางคณิตศาสตร์ ของ สสวท. ระดับ ป.6 และรางวัลชนะเลิศอันดับ 1 จากการแข่งขันคณิตคิดเร็วชิงแชมป์ประเทศไทย

6. ท่านเริ่มสังเกตได้ว่าบุตรของท่านเป็นเด็กฉลาดเกินกว่าปกติเมื่อใด และมีลักษณะใดที่บ่งบอกว่าเขาเป็นเด็กปัญญาเลิศในช่วงวัยนั้น ๆ

ตั้งแต่เขวบกว่า ประมาณขวบครึ่ง เขาเริ่มพูดได้ คือพาเขาไปที่ยวแล้วเขาอ่านภาษาอังกฤษบนโปสเตอร์ให้คุณแม่ฟัง เขาชอบดูราคาของ ชอบหยิบโน้มนี่มาดูราคา เราก็กลัวเขาทำแตก จึงชี้ป้ายให้เขาอ่าน เขาก็อ่าน Thank you for shopping at toys are us. นั่นเป็นครั้งแรกที่คุณแม่ได้ยินเขาพูดภาษาอังกฤษ เราก็ว่าเขาอ่านเธอ เราจึงหยิบของชิ้นอื่น ๆ ให้เขาอ่าน เขาก็อ่านได้ พอกลับมาบ้านถามพี่เลี้ยงว่าเขาอ่านได้เมื่อไร พี่เลี้ยงบอกว่าเขาอ่านได้นานแล้วค่ะ แต่ไม่ได้บอกเรา

7. วิชา หรือกิจกรรมที่บุตรของท่านชอบ หรือมีความสนใจเป็นพิเศษ มีหรือไม่อย่างไร

เขาสนุกสนานกับทุก ๆ เรื่อง และที่โรงเรียนนี้ให้โอกาสเขา 2 เรื่อง คือคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ ส่วนทางคอมพิวเตอร์ เขาจะรู้หมด คุณแม่ไม่ได้สอนเขานะ เขาเล่นเองไม่ได้เรียนด้วย เขาสร้าง homepage ของเขาได้ตอนที่อยู่ ป.2 และเขาสั่งซื้อซีดีรอม จากอเมริกาให้คุณแม่ โดยที่เราไม่รู้ เขาถามคุณแม่ว่าของมาจากอเมริกาให้เวลาที่วัน เราก็บอกว่าประมาณ 1 อาทิตย์ ถามเขาว่าลูกทำอะไร เขาบอกว่าเขาสั่งซื้อแผ่นซีดีรอมมาให้คุณแม่ หลังจากนั้นก็มีของเป็นกล่อง 4 กล่องส่งมาจากอเมริกา แล้วเครดิตการ์ดของคุณพ่อก็ถูกตัดยอดไปด้วย คือเขาเป็นเด็กที่ความจำดี ไม่เคยให้เราช่วยบัตรเครดิตเพราะรู้ว่าลูกความจำดี แต่เขาเคยเห็นใบเรียกเก็บเงินที่ส่งมาแล้วเราให้เขาช่วยนึกของ เขาคงเห็นตอนนั้น แต่คงจำรหัสไม่ได้ทุกหลักเพราะมีถึง 13 หลัก เขาบอกว่าเขาจำได้ 4 หลัก แล้วเขาก็ทนายรหัสที่เหลือคือเลขอะไรจนทายถูก

8. ท่านคิดว่าบุตรของท่านมีความถนัด หรือความสามารถพิเศษใกล้เคียงกับญาติคนใดบ้าง หรือไม่ อย่างไร

เหมือนคุณตาฝ่ายคุณพ่อ ตาเป็นพ่อของย่า เห็นว่าเขาเป็นคนเก่ง เฉลียวฉลาดทำอะไรได้ดี และพ่อแม่ของคุณแม่เอง อย่างคุณยายที่เรียนหนังสือน้อยมากเลยแต่อ่านได้ คือแทบจะไม่ได้เรียน เนื่องจากเป็นสมัยสงครามโลก ภาษาไทยก็มาสอนตอนที่อายุมากแล้ว แต่เขาก็อ่านได้ คิดว่าได้มาจากทางนั้น

9. ปัจจุบันบุตรของท่านพักอาศัยอยู่กับใคร ผู้ที่ดูแลบุตรของท่านโดยใกล้ชิด และบุคคลที่บุตรของท่านรัก ให้ความสำคัญสนนเป็นพิเศษคือใคร

อยู่กับคุณพ่อและคุณแม่

ส่วนมากเขาติดคุณแม่ เพราะที่ทำงานอยู่ใกล้โรงเรียน จึงได้มาส่งเขาเสมอ แต่ก็คุยกับคุณพ่อให้อาติคย์หนึ่งมารับสักวันสองวัน เขาชอบเล่นกับทุกคนทั้งคุณพ่อคุณแม่ แต่เสาร์อาทิตย์จะรับคุณย่ามาอยู่ด้วย ให้คุณย่าเล่นกับหลาน คุณย่าอายุ 67 ปีแล้วแต่ก็ชอบเล่นกับหลาน บางทีคุณยายมาก็เล่นกับคุณยาย

10. ท่านมีการจัดสถานที่ สำหรับให้บุตรของท่านได้ทำกิจกรรมส่วนตัว หรือแสดงความสามารถ หรือไม่อย่างไร

ที่บ้านมีห้องหลายห้อง ก็แล้วแต่ว่าเขาจะอยู่ห้องไหน ทุกห้องมีโทรทัศน์ มีเครื่องดนตรีให้เขา ห้องคอมพิวเตอร์จะอยู่ชั้นล่าง มีห้องนั่งเล่น ห้องนอน แต่ทุกห้องจะมีหนังสือไว้ ก็พยายามใส่หนังสือไว้เพราะเขาชอบ

11. ท่านเปิดโอกาสให้บุตรของท่านแสดงความคิดเห็นร่วมกับท่าน หรือไม่อย่างไร

ในกรณีที่ความคิดเห็นของบุตรของท่าน ไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน ท่านจะทำอย่างไร

ในทุกเรื่องเขาจะมีส่วนร่วมอยู่แล้ว เขาชอบพูด อะไรหรือครับ แล้วทำไม อย่างไร

ก็มีบ้างที่ความคิดเห็นไม่ตรงกัน เขาเป็นอะไรที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง เราก็จะบอกว่าโลกนี้คิดได้ตั้งหลายแบบ ลูกอาจจะถูก หรือคุณแม่อาจจะถูกก็ได้ บางเรื่องก็ไม่มีใครผิดใครถูก บางทีเขาก็ไม่ยอมเราก็ให้เขาพูดว่าเขาคิดอย่างไร แล้วเราคิดอย่างไร ก็คุยกัน บางทีเคยชวนเขาไปข้างนอก แต่เขาเป็นเด็กที่อยากอยู่บ้าน เขาก็จะพูดว่าไปได้อย่างไรซื้อกับข้าว ไม่ได้นะลูกหมดเวลาเล่น เราก็บอกการไปข้างนอกลูกก็ได้เห็นอะไรต่าง ๆ ชวนเขาทำอะไรเขาก็ไม่ยอมไป คุณแม่ไปคุยกับคุณหมอมหาวิทยาลัย คุณหมอมพูดว่าเด็กคนนี้นี่ฉลาดถ้าเราคุยกับเขาเราก็แพ้เขาทุกที บอกเขาเลย

ว่าวันนี้แม่ต้องการเพื่อนไปกับแม่ ไปด้วยกัน พอไปพูดกับลูกแบบนี้เขาก็ยอมไปด้วย ต้องพูดที่ความรู้สึกแทน ต้องใส่เขาทางด้านความรู้สึกมาก ๆ เขาเป็นคนที่เหตุผลเกินไป คุณแม่ก็พยายามพูดให้เขาฟัง แต่ไม่รู้ว่าจะทำให้หรือเปล่า กลับจากโรงเรียนก็จะคุยกัน บางเรื่องเขาก็จะเล่าให้ฟัง บางเรื่องก็ถามเขา เขาก็หงุดหงิดว่าคุณแม่ถามอยู่ได้มีแต่เรื่องไม่ดีของลูก เราก็มองไม่ใช่ออย่างนั้น แม่หมายความว่าอย่างนี้ แต่บางทีตอนที่พาเขาไปนอนเขาจะพูดหลายเรื่อง แต่ช่วงหลังไม่ค่อยว่างจึงไม่ค่อยได้คุยกันเท่าไร ต้องคุยกันในรถ

12. ท่านให้บุตรของท่านใช้ความสามารถของตนเอง ได้ช่วยเหลือตนเอง หรือไม่อย่างไร

ในชีวิตประจำวัน พยายามมากเลยในเรื่องที่เขาบกพร่อง อย่างหนึ่งที่พยายามฝึกเขาคือ ข้าวของวางไม่เป็นที่เป็นทาง กระจัดกระจายพอสมควร อ่านตรงไหนก็อยู่ตรงนั้น ต้องพูดให้เก็บ ต้องคอยฝึกกันอยู่ ก็ได้บ้างไม่ได้บ้าง แล้วตอนนี้ที่บ้านไม่มีเด็กช่วยทำงานบ้าน ก็ต้องให้เขาช่วยหลายเรื่อง บางวันเขาดีมากเลยนะคะ เขาทำเอง เก็บเสื้อผ้าเข้าตู้ซักผ้า เขาได้ไปอ่านหนังสือเรื่องชีวิตยุคใหม่มีเรื่องการซักผ้าเอง เขาก็จะช่วยทำ เขาทำได้ดี เวลาเขาดีเขาจะดีมาก เช่นช่วงนี้ก็พยายามให้เขาพับผ้าห่ม บางทีก็พับไม่เรียบร้อยนะคะ ตอนที่สอนเขาก็ให้จับมุมนี้พับอย่างนี้ ดังนั้นเวลาที่เขาพับได้ไม่ตรงเขาก็โกรธ ก็บอกเขาว่าไม่มีประโยชน์เลยลูก ช่างเถอะ ถ้าลูกโตกว่านี้ลูกจะทำได้ดีกว่านี้ เพราะลูกตัวเล็กแต่ผ้าห่มใหญ่มาก

13. ท่านเป็นผู้ให้คำปรึกษา คำแนะนำแก่บุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร

มีอะไรก็บอกเขา ก็สอนไป แต่คุณพ่อบอกว่าคุณแม่บอกเขามากไปแล้ว บางเรื่องไร้สาระ คุณพ่อบอกปล่อยให้ลูกตามสบาย เดี่ยวเขาก็รู้เอง แต่คุณแม่ห่วงลูกก็จะบอกเขามาก เช่น เรื่องทานข้าว บางทีเขาทานน้อยก็เป็นห่วง ต้องบอกให้ลูกทาน

14. ท่านใช้วิธีการใดในการให้ความรัก ความอบอุ่น แก่บุตรของท่าน

ท่านมีวิธีการให้กำลังใจแก่บุตรของท่านอย่างไรบ้าง

ท่านเคยลงโทษบุตรของท่านหรือไม่อย่างไร

เราอดกันบ่อย เขาก็จะมากอด เขาเป็นเด็กขี้อ้อนนะคะ ชอบพูดว่ารักคุณแม่ แต่บางทีก็ไม่รักคุณแม่อีกแล้ว เรารักเราก็กอดเขา หอมแก้มเขา ไปนอนก็หอมแก้มเขา กับคุณแม่ก็กอดแต่น้อยกว่าคุณแม่

คุณแม่ก็จะชมเขา หอมเขา อย่างตอนที่เขาไปแข่ง พยายามบอกเขาว่าเหนื่อยฟ้ายังมีฟ้า อะไรที่แพ้ก็คือแพ้ คือเขาเริ่มโตก็เริ่มกังวลว่าจะได้หรือไม่ได้ เราก็โอบไหล่เขาแล้วบอกว่าลูกทำ

ให้ดีที่สุดนะคะ แพ้ไม่เป็นอะไร ชนะก็ไม่เป็นอะไร ทำให้ดีที่สุดพอแล้ว แต่ใจเขาอย่างไรไม่ทราบ แต่เราพูดกับเขาอย่างนั้น

ลุงโทษลิกะ ตีก็เคย แต่คุณแม่ไม่ตีแรงเพราะตีแล้วจะทำให้ไม่สร้างสรรค์ แต่ทางจิตวิทยา ไม่นิยมให้ตี เพราะไม่ได้ผลยิ่งตียิ่งก้าวร้าว แต่บางทีก็มีการตีบ้าง บางครั้งเขาก็เฉยๆเลย พูดกับเขารู้ใหม่คุณแม่ไม่เคยเถียงคุณยายเลยสักครั้งเดียว จนตอนนี้ลูกเคยเห็นคุณแม่ว่าคุณยายใหม่ แล้วลูกพูดกับแม่อย่างนี้ได้ยังไง เขาก็พูดว่า ก็คุณแม่ไม่เข้าใจเขา ต้องสักพักหนึ่งเขาจึงสงบ เท่าที่ดู การใช้น้ำเย็นจะได้ผลมากกว่า ถ้าไปพูดดั่ง ๆ กับเขาเขาจะไม่ฟัง ตอนนี้เวลาลุงโทษลิกะให้เขายืนนิ่ง ๆ 10 นาที ยืนไปแล้วคุณแม่จะมาปล่อย แล้วคิดไปที่หนูทำถูกหรือเปล่า พอกลับมาถามเขาว่า คิดได้หรือยัง เขาก็ตอบได้บ้างไม่ได้บ้าง ถ้าเขายืนนิ่ง ๆ แล้วสงบเราก็จะปล่อย เขาก็ยอมยืนนิ่ง ก็เป็นวิธีที่ใช้ได้

15. ในกรณีที่บุตรของท่านได้รับรางวัลจากการแข่งขัน การประกวด หรือการเรียน ท่านได้มีการให้รางวัลแก่บุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร

ชนิดของรางวัลที่ท่านให้แก่บุตรของท่านมีลักษณะใดบ้าง

ไม่ให้รางวัลอะไรหรอกค่ะ ก็เพียงแต่พูดกับเขาว่าดีมาก ลูกดีมาก ชมเขา ไม่เคยให้เป็นของรางวัล ก็มีแต่ครั้งนี่ที่พูดกับเขาว่าถ้าปีนี้ได้เหรียญทอง 3 เหรียญจากการแข่งขัน คุณแม่จะเปลี่ยนคอมพิวเตอร์ให้ เพราะความที่เขาใจร้อนและเครื่องคอมพิวเตอร์ก็ช้า เขาจะบ่น จะทะเลาะกับคอมพิวเตอร์บ่อย ๆ คุณแม่ก็บอกว่าปิดทอมให้ไปเลือกเลย เขารู้มาก อยากได้เครื่องที่มีความสามารถแบบนั้นแบบนี้ โดยปกติคุณแม่จะไม่ให้ แต่การสอบครั้งนี้ยากมาก ก็เลยให้เขา

16. ท่านคิดว่าตนเองเป็นแบบอย่างที่ดี ให้แก่บุตรของท่านในเรื่องใดบ้าง อย่างไร

แทบจะไม่มี คุณแม่เป็นคนที่ตั้งเป้าหมายไว้สูงแล้วพยายามที่จะทำได้ เขาก็เป็นอย่างนี้ ซึ่งคุณพ่อก็บอกว่าอย่าเลย เป็นแบบคุณพ่อดีกว่า คุณพ่อสบาย ๆ ไปเรื่อย ๆ คุณแม่เป็นคนที่ทำอะไรต้องดีเลิศ ซึ่งเหนื่อยมากอาจไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก ก็อาจเป็นเรื่องนี้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเขา ส่วนอื่นไม่น่าจะดี เช่น ใจร้อน เท่าที่คุณเขา หากเขาไม่ได้ตั้งใจเขาก็จะโมโหอะไรอย่างนี้

17. บุตรของท่านชอบค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ หรือไม่อย่างไร

ถ้าบุตรของท่านชอบค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ๆ แปลก ๆ ท่านจะให้การส่งเสริม หรือไม่อย่างไร

เขาชอบ เขาหาทางด้านอินเทอร์เน็ต หนังสือ พออะไรก็เก็บมาไว้ในตัว

ก็ไม่ได้ส่งเสริมอะไรเขามาก ก็คุยถกเถียงกันบ้าง หากเขาไม่เข้าใจอะไรซึ่งคุณแม่ไม่เข้าใจ เช่นกัน ก็จะพาเขาไปห้องสมุด หรือไม่ก็ไปซื้อหนังสือมาคุยกัน แต่คุณแม่ว่าในอินเทอร์เน็ตโคฟีเดียน่าจะ มีนะ ก็ให้เขาไปดู

18. ท่านเคยพาบุตรของท่านไปทดสอบความถนัด หรือความสามารถด้านต่าง ๆ

(เช่น เขาวินิจฉัย ความคิดสร้างสรรค์ ความถนัด) บ้างหรือไม่อย่างไร

ไม่มีค่ะ แต่ตอนที่เขาเรียนอนุบาล 3 โรงเรียนที่เขาเรียน เคยพาเขาไปวัดเขาวินิจฉัย หลังจากนั้นก็ได้วัดอีก เพราะจะมีการคาดหมายเด็ก แต่เรื่องเขาวินิจฉัยคุณแม่จะไม่ให้ลูกรู้ เพราะไม่มีความจำเป็น

19. ท่านเคยพาบุตรของท่านไปเข้าร่วมแข่งขัน หรือการประกวด ความสามารถด้านต่าง ๆ และได้ รับรางวัลชนะเลิศบ้างหรือไม่อย่างไร

รางวัลที่ได้รับจากการแข่งขัน หรือการประกวดได้แก่อะไรบ้าง

ก็พาไปแข่ง แต่บางครั้งก็ตัดออก เพราะว่าลูกอยากไปเรียนภาษาฝรั่งเศส เนื่องจากเวลา ตรงกัน

ป.4 เขาได้รับ 3 รางวัลคือโอลิมปิก เพชรยอดมงกุฎ และของสมาคมคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นการแข่งกับนักเรียนระดับ ป.6

20. ท่านเคยพาบุตรของท่านไปทัศนศึกษา หรือท่องเที่ยวนอกสถานที่หรือไม่อย่างไร

วัตถุประสงค์ในการไปทัศนศึกษา หรือท่องเที่ยวเพื่ออะไรบ้าง

ในประเทศไม่ค่อยได้ไปเที่ยว แต่ถ้าไปก็จะไปทะเล เพราะเขาชอบเล่นทราย เล่นน้ำ แต่จะไปต่างประเทศอย่างน้อยปีละครั้งหรือ 2 ครั้ง ช่วงที่เขาปิดเทอม และหากเราหยุดงานได้ ก็ให้เขาจัด ตาราง

ก็จะไปเยี่ยมคุณย่าอีกคนหนึ่งด้วย ไปแต่ละครั้งเป็นเดือน เขาจะสนุก เขาชอบที่ได้ไป คุณแม่ให้เขาจัดตาราง เขาก็จะจัด แต่ครั้งนี้นับว่าเขาอยากไปลอนดอนเพราะจะไปซื้อหนังสือ

21. ท่านให้การส่งเสริม หรือสนับสนุน วิชาหรือกิจกรรมที่บุตรของท่านชอบเป็นพิเศษ หรือไม่อย่างไร

เขาชอบอะไรแล้วเขาก็จะพูด เราก็จะจัดหาให้เขา อย่างเช่น ภาษาฝรั่งเศส เขาพูดว่าคุณแม่ รับลูกอยากไปเรียน แต่คุณแม่เห็นแววเขาตั้งแต่เด็ก ตั้งแต่ยังไม่เข้าเรียน คุณแม่พาเขาไปสมาคม

ไทย – ญี่ปุ่น คือเขาเรียนอะไรก็ได้เรียนได้ แต่สมัครไม่ได้เพราะเขาตัวเล็กเกินไป คุณแม่เห็นว่ายิ่งเด็ก ยิ่งต้องมีอะไรทำ ยิ่งเขาชอบแล้วเขาจะได้เร็ว ยิ่งภาษายังได้ตั้งแต่เด็กก็จะดี แต่คุณแม่ไม่ได้กดดันอะไรเขา ไม่ว่าจะเรียนอะไรมาถึงบ้านกระเป่าจะวางเลย ไม่เปิดก็คือไม่เปิด ไม่บังคับลูก แต่เขาทำได้ ถ้าเขาชอบเราก็ให้เขา ไม่ควรปฏิเสธเพราะเป็นเรื่องไม่ดี แต่เขาไม่เคยขออะไรที่ไร้สาระ

22. บุตรของท่านชอบเครื่องเล่นดนตรี กีฬา หรือสัตว์เลี้ยง อะไรเป็นพิเศษ

ท่านให้คำแนะนำ หรือจัดหาสิ่งที่บุตรของท่านชอบเป็นพิเศษเหล่านั้น หรือไม่อย่างไร

เขาชอบเครื่องเล่นทุกอย่างที่มีตัวเลข มีคะแนนให้ คืออะไรที่เป็นตัวเลข ทุกอย่างจะเริ่มจากตัวเลข เขาชอบเล่นทุกอย่างเพียงแต่คุณแม่ไม่ให้เขาเล่นดาบ เล่นปืน เพราะไม่ชอบ น่ากลัว โหดร้าย เด็กทั่วไปจะเล่นอูลตราแมน สัตว์ประหลาด แต่ไม่给他เล่น และจะไม่พูดเรื่องแบบนี้ เพราะคุณแล้วไร้สาระ และรุนแรง อย่างหะขึ้น ไปตกลงมาขาหัก จึงไม่ให้เล่นพวกนี้

จริง ๆ เรื่องดนตรีเขามีพรสวรรค์นะคะ เพราะว่าตอนอนุบาลอาจารย์สอนเรื่องเพลง พอกลับมาถึงเขาเขียนโน้ตเพลงเลย เขียนเป็นแบบ 1 , 2 , 3 ก่อน แล้วตอนหลังเขาจึงเขียนตัวโน้ตได้จริง ๆ เด็กตอนนั้นจะเขียนหนังสือไม่ได้ แต่เขาเขียนโน้ตเพลงเองจากความจำ เขาเขียนโน้ตเพลงและกับบรรทัด 5 เส้น ซึ่งคุณแม่ไม่มีความรู้ทางด้านดนตรี พอเขาเขียนเสร็จเราก็นำไปให้อาจารย์ดนตรีดู เขาเขียนถูกหมด ที่บ้านจะมีอิเล็กทรอนิกส์ ให้เขา เราก็อพาเขาไปเลือก เขาก็จะเลือกนั่งคิดไป เขาเป็นเด็กที่ใช้ได้ทางดนตรี แต่เขาไม่ยอมทำ อยากให้เขาเรียนดนตรี เขาจะได้ใจเย็น ๆ แต่ว่าเขายังไม่ร่วมมือ เปียโนเรียนไม่นานเขาก็จำโน้ตได้ เขาเขียนได้ แต่ว่าเขาไม่ซ้อม ต้องการให้เขาใจเย็น กำลังคุยกับลูกว่าปิดเทอมนี้จะไปเรียนได้ไหม ต้องคุยกับเขาอะไรที่เขาชอบแล้วเขาจะรักมาก

กีฬา เขาเล่นหลายอย่างนะคะทั้ง เทนนิส ว่ายน้ำ แบดมินตัน บาสเกตบอลก็เล่น เล่นหลายอย่าง ชีจักรยาน แล้วแต่ว่าเขาอยากเล่นอะไร อย่างเสาร์อาทิตย์อยากไปเล่นบาสเกตบอลก็ให้ไปเล่น หรือจะตีแบดมินตันกับคุณแม่ไหม

เขาชอบเลี้ยงปลา ปลาตัวเล็กมีหลายพันธุ์ ในตู้ปลาของเขา ทั้งปลาทอง ปลาหัววุ้น แล้วเขาก็ช่วยคุณแม่ปลาล้างตู้ปลา แต่ตอนนั้นไปญี่ปุ่นไปหลายวันแล้วกลับมาปลาก็ตายหมด เขาเห็นก็ไม่ถึงกับสลดอะไรมากมาย ก็เลยบอกลูกว่าเราอย่าเลี้ยงต่อไปเลยดีไหมเพราะน่าสงสาร เขาก็บอกรับ ฌพ่อก็อยากซื้อลูกหมามาให้เขาเลี้ยง แต่ก็กลัวจะทรมาณสัตว์ เพราะเขาไม่ค่อยอยู่บ้าน แต่ก็ยังไม่ได้ซื้อ

23. ท่านมีแนวทางในการจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมความเป็นเลิศให้บุตรของท่านอย่างไร

นอกเหนือจากความเป็นเลิศที่บุตรของท่านมี ท่านให้การส่งเสริมในด้านอื่นอีกหรือไม่อย่างไร

คือถ้าลูกชอบอะไรก็ทำ ชอบอ่านหนังสือใช้ไหม หนังสืออ่านหมดแล้วก็ไปร้านหนังสือ จะเลือกแบบไหนก็เลือกไป ชวนเขาไปเลือกซื้อ แล้วเขาจะเลือกเอง แต่คอมพิวเตอร์เขาอ่านจาก หนังสือพิมพ์ มีงานที่ไหนก็จะให้คุณพ่อพาไป แล้วเขาก็ไปซื้อหนังสืออะไรที่เขาชอบ เขาแก้ คอมพิวเตอร์แล้วเครื่องคอมพิวเตอร์เสีย ก็นำไปซ่อม เรื่องแบบนี้ต้องลองผิดลองถูกอย่าไปเสียขาย เสียเป็นเสีย ไม่เช่นนั้นลูกไม่เก่ง คุณแม่ไม่ค่อยหวง เรื่องพวกนี้ต้องเกิดจากการเรียนรู้เขาจะได้เก่ง เขาไม่ได้ตั้งใจให้เสีย แต่เขากำลังค้นคว้าแล้วมันเสีย เราต้องยอมเขา จะเล่นอย่างไรปล่อยเขาไปยิ่ง เรื่องเดินทาง คุณพ่อพูดว่าปล่อยเลย หลงเป็นหลง ตกเครื่องบินเป็นตก ต้องให้โอกาสเขา เป็นการ เปิดโอกาสให้เขามีความเชื่อมั่นในตนเอง แล้วเขาจะได้เรียนรู้มาก ๆ

ก็ทำ ๆ ไป ชีวิตประจำวันก็เท่านี้ ไม่ได้สนับสนุนอะไรมากมาย

24. บุตรของท่านชอบอ่านหนังสือหรือไม่อย่างไร

หนังสือที่บุตรของท่านชอบอ่านเป็นหนังสือประเภทใด

ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกซื้อหนังสือของบุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร

เขาชอบอ่านหนังสือมาก อ่านทุกเล่มที่ผ่านตาเขา เขาอ่านหนังสือทุกประเภท

ตอนนี้เขาชอบอ่านคอมพิวเตอร์มาก เขาอ่านแล้วเขามีความศรัทธาด้วย คืออ่านอะไร ไปแล้วสามารถเล่าให้เราฟัง แล้วเปรียบเทียบในเชิงวิชาการได้ดี พูดเรื่องวิวัฒนาการของ คอมพิวเตอร์ให้เราฟัง เขาเป็นเด็กที่อ่านหนังสือได้เรื่อย ๆ อย่างคอมพิวเตอร์เล่มหนึ่งถามเขาว่าลูก ยังอ่านไม่จบอีกหรือเพราะเขาไม่ทานข้าว ทานไปดูไป เขาก็บอกว่าลูกอ่านจบตั้งนานแล้วแต่ลูก อ่านช้า เขามีทักษะทางภาษาอังกฤษดีมาก เขาอ่านแฮรี่พอดเตอร์ ฉบับภาษาอังกฤษหมดนะคะ ตอนที่หนังสือเล่มนี้ดัง ๆ ก็ถามลูกว่าอยากได้ไหม เอาภาษาอะไรมี 2 ภาษา เขาบอกว่าขอ ภาษาอังกฤษ เพราะว่าถ้าหากคนเขียนเป็นอังกฤษแล้วอ่านภาษาอังกฤษจะได้รรถรสมากกว่า แล้ว เขาก็จะฝึกภาษาอังกฤษ เขาว่าอย่างนั้น เขาอ่านหนังสือเร็วทุกภาษา แต่หนังสือส่วนใหญ่ที่เขา สนใจจะเป็นหนังสือภาษาอังกฤษ

คุยกับคุณพ่อว่าหนังสือเราไม่พอแล้วต้องไปซื้อ เขาจะเลือกเอง แรก ๆ ซื้อหนังสือ เอ็นไซโคลพีเดียภาษาไทยให้เขา ตอนที่จะไปสอบเข้า ป.1 เขาไม่สนใจ แต่พอไปที่ร้านหนังสือ เขา เลือกฉบับภาษาอังกฤษ แล้วเขาก็อ่านแต่ภาษาอังกฤษ เขาชอบเรื่องจักรวาล ที่บ้านมี encyclopedia มากหลายเล่ม เวลาพาเขาไปซื้อแล้วแต่ว่าเขาจะเลือก ที่บ้านมีนิทานของเลดี้เบิร์ดหลายเล่ม เขาจะ สะสมไว้ เขาอ่านได้เรื่อย ๆ อ่านแล้วอ่านอีก ห้องของเขา ห้องคอมพิวเตอร์ ทุกห้องจะต้องมี หนังสืออยู่ เขาจะต่อรองขออ่านหนังสือสัก 10 นาทีนะครับ แล้วค่อยนอน เขาไม่ค่อยนอน

25. งานอดิเรกที่บุตรของท่านให้ความสนใจได้แก่อะไรบ้าง

ท่านให้การส่งเสริมงานอดิเรกที่บุตรของท่านให้ความสนใจด้วยวิธีใดบ้าง

เล่นโน้่น เล่นน้ อ่านหนังสือบ้าง คอมพิวเตอร์บ้าง ดิกอล์ฟบ้าง

ถ้าเขาชอบเขาจะมาบอกแล้วเราก้จัดหาให้เขา

26. โดยปกติบุตรของท่านใช้การสื่อสารทางอินเทอร์เน็ต หรือไม่อย่างไร

ในขณะที่บุตรของท่านใช้อินเทอร์เน็ต ท่านได้ให้คำแนะนำ หรือคำปรึกษา หรือไม่อย่างไร

เขาเข้าไปใช้ไปเล่นได้ทุกอย่างคะ โหลดเกมส์มาจากอินเทอร์เน็ต เว็บไซท์ไหน ๆ ก็รู้ ตอน
ที่เพื่อนคุณแม่จะไปเกาหลี ก็ถามเขาว่าหนาวไหม คุณแม่จะได้เตรียมเสื้อไปให้เพื่อน เขาก็ให้เข้า
ไปดูที่ซีเอ็นเอ็นคอตคอม (WWW.CNN.COM) แล้วเขาก็สอนวิธีว่าต้องเข้าไปที่ไหนบ้าง เขาก็เข้า
ไปดูทั้งอาทิตย์ก็ไม่เห็น พอให้เขาเข้าไปเลือกให้ เขาก็ทำตามที่สอนเราไว้ เขาก็ทำได้ คือเขารู้จัก
พลิกแพลง รู้จักที่จะหา และเว็บไซต์ที่เขาชอบจะมีหลากหลาย แล้วแต่ว่าเขาจะค้นหาอะไร เขาดู
ทุกเว็บไซต์ จนไม่สามารถตอบได้ว่าตรงไหนบ้าง อย่างปิดเทอมจะไปประเทศนี้ เขาจะเป็นคนวาง
ตารางว่าจะไปประเทศไหน อากาศเป็นอย่างไร เขาจะวางไป 4 ถึง 5 ประเทศ คุณแม่จะเป็นคนตัด
เองว่าจะไปไหน ไม่ไปไหน เขาก็ไปดูอุณหภูมิมาว่าต้องเตรียมเสื้อโค้ตแบบไหน วันไหน เมื่อ 2 ปี
ก่อนคุณแม่ย้ายไปฝรั่งเศส เขาเป็นคนพิมพ์ตารางทำนายไป 1 อาทิตย์ แล้วเขาจะแม่นยำมากเลยว่่วันนี้
ฝนตก คุณยายชมเขามาก เขาทำนายได้ดี ทำให้เราแต่งตัวออกไปถูก แล้วเขาก็ชอบเข้าไปดูฟุตบอล
กีฬาทุกประเภทเขาก็ชอบเข้าไปดู

แล้วแต่นะคะถ้าให้เขาใช้ก็ไม่เกิน 1 ชั่วโมง เว้นเสียแต่เราลืมเขาก็จะเลยไปเลย ส่วน
ใหญ่จะไม่ค่อยอยากให้อ่านหนังสือ เพราะเขาไปเล่นกับเพื่อนนอกบ้านกลับเข้ามาก็มีดแล้ว ก็จะไม่
มีเวลาจะให้เขาใช้ได้อ่านหนังสือ แต่คุณแม่พอเขาจะสบาย ๆ มากกว่า เขาช้าชั่วโมง ปายชั่วโมงก็ได้ แต่คุณแม่
แม่จะพูดกับเขาว่าวันละชั่วโมงได้ไหม เพราะว่าห่วงสายตาของเขา เพราะเขาเป็นเด็กสายตาดำดี ไม่
อยากให้อ่านหนังสือเสีย แต่ถ้าเป็นปิดเทอมก็ให้เล่นได้ทุกวันแต่ว่าวันละ 1 ชั่วโมงอย่าให้มากกว่านั้น

27. เมื่อท่านค้นพบว่าบุตรของท่านเป็นเด็กปัญญาเลิศ ท่านมีแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูอย่างไร

ไม่นะคะคุณแม่ก็ปกติ ธรรมดาทำไม่ทำอะไรเขาเลย คุณพ่อยิ่งหนักเลย ไม่ต้องทำอะไร
ไม่ต้องให้อ่านหนังสือ คุณพ่ออยากให้ลูกมีความสุข ไม่กดดัน แต่บางทีคุณแม่กลัว เช่น จะสอบ
แล้วไม่อ่านหนังสือหรือลูก แต่คุณแม่พูดว่าไม่ต้องหรอกคุณก็รู้ว่าลูกของเราได้มาทำอะไร ไม่มีทาง
ตกหรอก และคะแนนก็ไม่สำคัญเลยสำหรับคุณแม่ เกรดไม่สนใจ แต่คุณแม่ว่าสนใจหน่อยนะ บาง
ทีอาจารย์จะพิจารณา อาจารย์ที่นี้เขาดูเกรดนะลูก เขาเป็นคนที่ทำอะไรเร็ว ไม่ว่าจะอ่านหนังสือ

ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ เราตามเขาไม่ทัน อย่างเวลาดูคอมพิวเตอร์ด้วยกันก็ไม่ทันเขา ต้องพูดกับเขาว่าช้าหน่อยสิลูก เขาจะตาคี โว เข้าใจ

28. ท่านพบปัญหาในด้านการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมศักยภาพที่มีอยู่ในตัวบุตรของท่านหรือไม่อย่างไร

จริง ๆ แล้วสำหรับประเทศไทยคุณแม่เป็นห่วงอยากให้มีการส่งเสริมมากกว่านี้ เท่าที่ทราบต่างประเทศหากเขาไปได้ก็ให้เขาไปเลย อย่าไปหยุดเขาไว้ และคิดว่าแบบการทดสอบจากต่ำไปสูง บางที่ต้องฝ่าฟันมากเป็นการเสียเวลา คือต้องมีวิธีที่ดักเขาได้ คุณแม่เห็นด้วยกับวิธีอยู่ข้างบน แล้วลงมาล่าง เพราะเห็นผลเร็วมาก อย่างคณิตศาสตร์พออาจารย์ทดสอบเขาตอนที่อยู่ ป.2 อาจารย์ก็พูดว่าอย่างมากที่สุดก็ไม่เกิน ป.4 แต่คุณแม่ว่าจริง ๆ แล้ว ป.5 , ป.6 เขาทำได้ เวลาสอบด้วยความที่เขาขี้เกียจเขาอยากเล่น เขาไม่ได้ทำ แต่ยกเว้นสำหรับวิชาที่ต้องท่อง เช่น คำบุพบท หากไม่เคยได้เรียน จะไม่รู้ว่คำบุพบทคืออะไร แต่ถ้าเขาารู้แล้วเขาจะไปได้เร็ว เช่น รู้คำเป็นคำตาย เขาก็จำ อ่านออกเสียงอักษรสูงกลางต่ำ เขารู้ตั้งแต่เขายังไม่เรียนเลย ภาษาไทยเขาก็ดี คือสอบก็ไม่ต้องดู เราอ่านก็ว่ายากแต่เขาอธิบายได้ดี

29. ท่านพบว่าบุตรของท่านมีลักษณะทางอารมณ์ที่เป็นปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม หรือคนรอบข้างหรือไม่อย่างไร

ที่นี่แหละ เรื่องความใจร้อน เจ้าอารมณ์ จี้โกรธ จี้โมโห มองเรื่องเล็กเป็นเรื่องใหญ่ ก็พยายามขัดเกลาอยู่ มีข้อดีในการทำอะไรให้สำเร็จ แต่คุณแม่ว่าไม่ใช่เขาซึ่งยังเด็กมาก สิ่งนี้จะเพิ่มขึ้นเมื่อเราทำงานแล้วเรารับผิดชอบมากขึ้น เป็นเรื่องที่เราต้องแก้ไข นอกนั้นคุณแม่ว่าดีแล้ว

เขารู้เรื่องนะคะเรื่องอึคิว บอกเขาว่าอึคิวแล้วต้องอึคิวด้วย เขาก็ว่าตอนนี้อึคิวเขาดีขึ้นมากแล้วนะ คุณแม่ไม่รู้สึกเลยหรือว่าอึคิวลูกดีขึ้นก็พูดกับเขาว่าไว้จะทดสอบ ถ้าอึคิวลูกดีขึ้นแล้วคุณแม่จะทดสอบว่าสถานการณ์แบบนี้ หากลูกไม่มีปฏิกริยาแล้วลูกก็ผ่าน ถ้าไม่ไว้วายแสดงว่าดีขึ้น เขาก็พูดว่าลูกดีขึ้นมากเลยอย่างเล่นเกมส์ เขาเคยเป็นแบบแพ้ไม่ได้ ช่วงหลังเขาแพ้ได้ แต่เขาดีขึ้นมากพอสมควร แต่อยากให้อีกว่านี่ คือเวลาออกสู่สังคมภายนอกต้องไม่ให้ใครเห็นเลยว่าลูกเป็นแบบนี้ สำหรับเขาบางอย่างแก้ไม่ได้เลย แต่ต้องค่อยเป็นค่อยไป แล้วอีกอย่างหนึ่งสิ่งนี้เป็นพื้นฐานของเขาด้วย บางทีพ่อเขาก็พูดว่าอยู่ในพื้นฐานของเขา ตอนเด็ก ๆ จำไม่ได้หรือว่าเขาไม่ยอมเลย ร้องไห้ เพราะเขามีอยู่ในตัวของเขาด้วย เพราะลักษณะของเด็กที่ปัญญาเลิศมาก ๆ จะมีความแตกต่างในส่วนนี้มากด้วย บางทีก็สงสารเขา ความที่สมองกับวัยเขาเป็นแบบนี้ บางทีคนรอบข้างไม่เข้าใจ

แต่หลาย ๆ คนยังไม่เข้าใจ ก็ต้องปรับ ยิ่งเขาไปได้เหรียญได้รางวัลมา ก็มีคนมองเขามากขึ้น ก็ยิ่งกดดันมากขึ้นด้วย บางทีก็พยายามเข้าใจเขา บางทีก็ดูเขาทุกครั้งที่เขาทำอะไรไม่ถูกทำไม่ถูกทำอย่างนี้ บางทีเขาก็พูดว่าคุณแม่ครับคุณแม่อย่าว่าลูกบ่อย คุณแม่ไม่ว่าลูกได้ไหม ใครผิดก็มาว่าลูกผิด คุณพ่อจะสอนว่าให้ผ่านบ้างอะไรที่ไม่สำคัญ

คุณแม่สอนแล้วสอนอีกเรื่องมารยาทในสังคมเป็นเรื่องที่จำเป็น ซึ่งให้เขาเห็นว่าคุณแม่คุยกับผู้ใหญ่อยู่นะ เขาก็ว่าคุณแม่คุยนาน บางทีเราพูด ๆ อยู่ เขาก็ว่าคุณแม่ครับ เขาก็เรียกคุณแม่ดังขึ้น ก็สอนเขาว่าคุณแม่จะออกมาได้อย่างไร คือเขาไม่เข้าใจต้องคอยบอกเขาว่าต้องทำอะไร เรื่องมารยาทเป็นเรื่องที่ต้องสอนเขามาก นอกจากเรื่องอารมณ์ เรื่องแบบนี้ต้องค่อย ๆ สอน ตอนนีเขาก็ดีขึ้น แต่ยังไม่เป็นที่พอใจ ต้องแก้กันอีก

30. ครู – อาจารย์ หรือโรงเรียนที่บุตรของท่านเรียนอยู่ให้การส่งเสริมความร่วมมือในการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมศักยภาพที่บุตรของท่านมีอยู่อย่างไร

ที่นี่ก็ขอขอบคุณมาก ไม่ถึงกับว่าไม่ทำอะไรให้เลย

31. ท่านต้องการให้ทางโรงเรียนจัดการสนับสนุน ส่งเสริมความเป็นเด็กปัญญาเลิศแก่บุตรของท่านหรือไม่อย่างไร

เขาไม่เคยได้เรียนเต็มเวลา ถ้าช่วยให้เขาได้ไปเรียน ม.1 ได้จะดีมาก เพราะเรื่องอื่นก็ต้องแก้อยู่ตรงนี้ก็ต้องแก้อยู่ดี เขาก็ไปเลยก็ต้องแก้เหมือนกัน แต่ถ้าหากทำให้เด็กมีความสุขได้ เราน่าจะช่วยกันทำ เป็นความเครียดระหว่างพ่อแม่ลูก บางทีก็คิดว่าไปเรียนต่างประเทศเลยดีไหม ถ้าทางประเทศสวีตเซอร์แลนด์ เขามีหลักสูตรดี ๆ ส่งเขาไปแล้วนะ เพราะมีญาติอยู่ที่นั่น เขาสามารถดูแลลูกเราได้ แต่เขาเล็กเกินกว่าที่เขาจะอยู่คนเดียวได้ เขาอายุ 9 ขวบเท่านั้น ตอนนี้อยู่รอ ๆ อยู่หากเครียดมากคงต้องตัดสินใจ หากเขาได้ไปอยู่ ม.1 ได้ ก็คิดว่าควรจะไป แล้วดูแลเขาหน่อยในวิชาอื่น เหมือนที่เราต้องดูแลเขาบางวิชาที่นี่ แต่หากไปบางวิชา ขนาดตอนนี้เด็กเข็มนกันยังไม่ทันเลย แล้วนี่ต้องข้ามถนน เขาเป็นคนที่รีบแล้วจะไม่ระวังตัว กลัวว่าจะเป็นอันตรายต่อลูก กลัวว่าหากเขาไม่ทันแล้วเขาจะวิ่ง และถ้าวิ่งแล้วจะระวังตัวหรือเปล่า ไม่สบายใจ เป็นความทุกข์ที่กังวลว่าจะจัดการอย่างไร ถ้าต้องทำอย่างนั้นแล้วมีอันตรายไม่อยากจะให้ทำ

32. ท่านวางแผนทาง ด้านการศึกษาในอนาคตให้กับบุตรของท่าน หรือไม่อย่างไร

เนื่องจากตอนนี้เขายังสอบไปที่ไหนไม่ได้ จริง ๆ อยากให้เขาไปต่างประเทศมาก เพราะคิดว่าระบบเขาจะรับลูกเราได้ ก็จะสบายใจทุกฝ่าย ขณะที่อยู่ประเทศไทยมีขนบธรรมเนียม

ประเพณีไทย ก็ยังรับเขาไม่ได้ แล้วระบบการศึกษาที่จะมี พรบ.การศึกษาใหม่ ซึ่งยังไม่ถึงไหน พอถูกเป็นอย่างนี้แล้วเราเข้ามาอยู่ในนี้เรารู้หมด คือถ้าทุกข์มากจนรับไม่ไหวก็คงต้องตัดสินใจ

32. ท่านคิดว่าความเป็นเลิศที่บุตรของท่านมีอยู่ สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือสังคม ประเทศในปัจจุบัน และอนาคตอย่างไรบ้าง

พูดกับเขาว่า ถ้าลูกใช้ความสามารถของลูกคิดประดิษฐ์อะไรที่来帮助มวลชน หรือสร้างชื่อเสียงให้ประเทศไทย หรือช่วยอะไรประเทศชาติได้ จะดีมาก เพราะว่าเขาสามารถมาก เขาน่าจะช่วยเหลือประเทศได้ ช่วยโลกได้ก็ดี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**การสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6
ที่เรียนในห้องเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ**

**1. นักเรียนเห็นว่าเด็กชาย ส. มีลักษณะพิเศษ หรือไม่อย่างไร ทำไมนักเรียนจึงคิดว่าลักษณะ
ดังกล่าวเป็นลักษณะพิเศษ**

นักเรียนชายคนที่ 1 เขาเรียนเลขเก่ง และเรียนภาษาอังกฤษเก่งมาก เพราะตอนที่อาจารย์สอนอยู่ บางทีเขาก็มาสอนเพื่อน แล้วเขาก็เรียน ป.6 ด้วย

เวลาเพื่อนไม่เข้าใจ เขาก็จะสอนเลขให้เพื่อนฟัง บางทีเขาก็จะมาสอนที่กระดานให้เพื่อนทั้งชั้นดู

นักเรียนชายคนที่ 2 รักเพื่อน ชอบแหย่เพื่อน เวลาโกรธจะรุนแรงมาก เพราะตอนต้นเทอมปลาย เขาอารมณ์แรง โกรธง่าย เขาเก่งทางเลข บางครั้งอาจารย์ถาม เขาก็จะตอบถูก

นักเรียนชายคนที่ 3 เขาเป็นเด็กพิเศษ เขาเรียนเก่งวิชาเลขกับอังกฤษ เพราะเขาไปเรียนกับพี่ ป.6 แล้วก็อยู่ในชมรมของเด็กพิเศษ เด็กเก่ง แล้วก็เห็นเขาเรียนเก่งด้วยครับ

นักเรียนชายคนที่ 4 เขาเป็นคนเรียนเลขเก่ง เวลาเรียนมีคำถามเขาจะตอบได้ เป็นลักษณะพิเศษของเขา

นักเรียนชายคนที่ 5 เขาจะมีสมองที่คิดอะไรได้เร็วกว่าเพื่อน ๆ และความจำเขาจะดีครับ เวลาอาจารย์เขียนโจทย์เลขหรือทำอะไร เขาจะรู้หมดและจะคิดอะไรได้ก่อนเพื่อน ๆ เขาจะทำได้เร็วมาก

นักเรียนชายคนที่ 6 เขาคิดเลขเร็ว ตอนทดลองโครงการเขาคิดเลข 5 ข้อต่อนาที

นักเรียนชายคนที่ 7 เขาคิดเลข เขาแก้ปัญหาได้เก่ง แล้วตอน ป.4 เขาได้ช่วยเหลือในห้อง แต่ว่าเขาอารมณ์ร้อนไปหน่อย ตอน ป.1 เขาแรงกว่านี้ เขาชอบแกล้งเพื่อน แล้วก็ทำร้ายเพื่อนครับ เขาเอาแต่ใจตัวเอง เขาอาจจะคิดว่าเป็นเรื่องเล่น ๆ แต่คนอื่นคิดว่ารังแก แต่ ป.4 เขาเย็นลงมาก

นักเรียนชายคนที่ 8 ลักษณะเด่นของเขาก็คือชอบคิดเลข เพราะว่าเขาไปเรียน ป.5 ป.6 แล้วก็เห็นเขาชน ๆ ชอบแกล้งเพื่อน

นักเรียนหญิงคนที่ 1 เขาสามารถคิดเลขให้เพื่อนได้ สมมุติเพื่อน ๆ สงสัยเขาสามารถตอบคำถามได้ เขาสามารถพูดภาษาได้เก่งมาก พูดได้ชัดเจนมาก เขามีความสามารถทางนั้น เขาอาจทำแบบฝึกหัดมาก ทำให้เขามีความรู้มากกว่าเดิม

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เขาคิดเลขเก่ง ภาษาอังกฤษเขาก็เก่ง พออาจารย์ถามเขาตอบได้ทันที และเขาก็ไปเรียนเลขกับ ป.6 ด้วย

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เราจะเข้าใจอะไรง่าย หลักภาษาเราจะเข้าใจง่าย พออาจารย์สอนนึกเดียวเขาก็จะจำ แล้วอะไรที่เพื่อน ๆ ตอบไม่ได้ แล้วไปถามเขา เขาก็จะให้คำตอบ สปช.ก็มีภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ เกี่ยวกับภาษาไทย เขียนไทย เราจะเขียนถูก เราจะทำอะไรแบบว่าเข้าใจ

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ไม่มีอะไรมาก เขามีความสามารถทางตัวเลข และภาษาอังกฤษ เพราะเวลาหนูทำเลขไม่ได้เขาก็จะมาช่วย เข้ามาช่วยเอง รู้สึกว่าเขามีน้ำใจ

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เราจะเรียนเก่งกว่าเพื่อน เขาเรียนเก่ง เช่นวิชาเลข วิชาภาษาอังกฤษ เพราะเห็นเขาเข้าใจมากขึ้น ยังมีวิชาอื่นอีก เช่น เลข สปช. เหมือนกับเขาเข้าใจเร็วกว่าเพื่อน

2. นักเรียนเคยเห็นสิ่งที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชาย ส. หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 บางทีเขาก็แต่งคำพูดขึ้นมาเป็นคำพูดที่เพื่อนไม่ชอบ เป็นการเล่นภาษา เอาคำแต่ละคำมาแต่งรวมกัน เช่น ชีรภัทรา ไม่มีอะไรแต่ล้อเล่น แต่ผมก็ไม่ได้ล้อเขากลับ

นักเรียนชายคนที่ 2 เคยครับ วิชา กพอ. เขาประดิษฐ์กรอบรูปกระดาษสา เพื่อน ๆ จะคล้ายกัน เขาจะดีกว่านิดหนึ่ง

นักเรียนชายคนที่ 3 ไม่เคยครับ เพราะผมไม่เคยอยู่กับกลุ่มเดียวกับเขา

นักเรียนชายคนที่ 4 เข้าสร้างเกมส์เกี่ยวกับเลขขึ้นมา

นักเรียนชายคนที่ 5 เราจะสร้างเกมส์ที่ไม่เหมือนกับใครคนอื่นให้เพื่อน ๆ เล่น คนอื่นจะสร้างเกมส์เดินทาง เล่นได้ที่ละคน แต่เขาเล่นได้เป็นสิบ ๆ คน และมีไม้ตายของแต่ละตัว เช่น มีลูกไฟ ฟ้าถีบออกมา

นักเรียนชายคนที่ 6 ประดิษฐ์ของ สร้างเกมส์ขึ้นมา

นักเรียนชายคนที่ 7 การคิดเกมส์เลขของเขา ที่เขาคิดว่าให้น้องตอบปัญหาเลข ตอน ป.1 เขาได้สร้างเกมส์เลขให้เพื่อนเล่น มีผ่านด่าน เกมส์ตอนนี้ก็เปลี่ยนแปลงไปมาก ดีขึ้น รูปแบบของเกมส์จะยากขึ้น

นักเรียนชายคนที่ 8 สร้างเกมส์ได้เก่ง

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ชอบวาดรูป เขาวาดได้เก่งมาก และสวยกว่าเพื่อน ๆ

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ไม่ค่อยเห็น ก็มีคอมพิวเตอร์ เขาทำเร็วมาก

นักเรียนหญิงคนที่ 3 อย่าง กพอ.คะ อาจารย์ให้ประดิษฐ์ เขาก็จะทำต่างไปจากเพื่อน ไม่มีเพื่อนทำเหมือนเขา เพื่อนบางคนก็จะทำซ้ำ ๆ กัน แต่ไม่มีใครทำเหมือนเขาเลย เช่น ปั้นประติมากรรมนูนสูง คนอื่นก็จะทำเป็นรูปสัตว์ รูปหมวก แต่เขาจะทำเป็นรูปโล่รางวัล

เกมส์สนุก เพื่อน ๆ เป่ายิงจูปแล้วก็ปล่อยพลัง พลังสูงสุดเป็นล้าน ๆ ใครชนะก็บวกไปเรื่อย ๆ บางคนที่เขาอยากแกล้ง เขาก็จะบอกเพื่อนว่าคน ๆ นี้ต้องออก อย่างนี้ ๆ จะเดาล่วงหน้าว่า

จะออกอะไร เขาจะเอาถูกว่าเพื่อนจะออกอะไร บางทีก็ไม่ถูก เขาก็พูดว่า เอ๊ะ ทำไมคุณออกอย่างนั้นล่ะ ทำไมไม่ออกอย่างนี้ ๆ เขาก็จะทำต่าง ๆ หากเขาถูกก็จะร้องว่าเย่

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ไม่บ่อยมาก เขามีความสามารถในการคิดเกมส์ เกมส์เลข เขาคิดขึ้นเองแล้วเอามาเล่นกับเพื่อน

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เขาสร้างเกมส์เล่น เกมส์เขาจะประหลาด ๆ อย่างเช่น ให้เพื่อนเป่ายี่งลูกกัน แล้วเขาจะวัดพลังกัน

3. นักเรียนชอบเด็กชาย ส. หรือไม่ เพราะเหตุใด

นักเรียนชายคนที่ 1 บางทีก็ชอบ บางทีก็ไม่ชอบ ที่ชอบเพราะเขาแก้ปัญหาให้ผมในบางที แก้ปัญหาให้เพื่อน ๆ แก้ปัญหาอย่างเช่นบางทีคิดเลขไม่ได้ พอถามเขา เขาก็บอกว่าทำอย่างนี้ ๆ ก็เป็นคำตอบที่ถูก ส่วนที่ไม่ชอบก็เพราะเขาแกล้งเพื่อนมากไปหน่อย เขาชนมากไปหน่อย

นักเรียนชายคนที่ 2 ชอบครับ เพราะเดี๋ยวนี้เขาไม่ค่อยโกรธง่ายแล้ว

นักเรียนชายคนที่ 3 บางทีก็ชอบบางทีก็ไม่ชอบ ชอบเพราะเขาช่วยสอนเลขผม บางทีเขาก็มีน้ำใจแบ่งขนมให้ผมบ้าง

ที่ไม่ชอบเพราะว่าเขาชอบมาล้อผม มาต่อผม

นักเรียนชายคนที่ 4 ก็ไม่ชอบเป็นบางเรื่องหากเขาแกล้งเพื่อน

นักเรียนชายคนที่ 5 ชอบครับ เขาเป็นเพื่อนที่ดี เวลาทำอะไรที่ผมทำไม่ได้ เขาก็จะตอบ เช่นวิชาเลข พอทำแล้วก็ถามเขา เขาบอกว่าไม่ถูก แล้วผมก็ไปทำใหม่กลับมาถามเขา เขาก็บอกว่าถูก พอไปส่งอาจารย์ก็ถูกจริง ๆ เวลาลืมปากกามาเขาก็ให้ยืม

เคยนี้ก็ไม่ชอบบ้าง เพราะเขาชอบทำกิริยาที่ไม่ดี เช่น ชอบวิ่งมาแล้วกระโดดทับหลังเพื่อน

นักเรียนชายคนที่ 6 ชอบครับ เพราะตอนที่เรียน กพอ. ผมนั่งใกล้เขา เขาก็ช่วยออกแบบเพราะเขาช่วยเหลือเพื่อน

บางครั้งก็นี้ก็ไม่ชอบ เพราะเขามาล้อนามสกุลผมที่พิมพ์ผิดมา พอเขาเห็นแล้วเขาก็หัวเราะ

นักเรียนชายคนที่ 7 กิ่ง ๆ ชอบครับ เพราะว่าบางครั้งพฤติกรรมเขาก็ดี บางครั้งพฤติกรรมเขาก็แย่ ชอบเขาเพราะนิสัยของเขา เป็นคนเอื้อเฟื้อต่อแม่ มีใจเมตตา เช่น ตอนนั้นเขานำขนมมาเขาก็แจกเพื่อน

ไม่ชอบเขาเพราะ เขาเป็นคนอารมณ์ร้อน แล้วเวลาเขายับยั้งอารมณ์ไม่อยู่ เขาก็คิดเป็นอีกทางหนึ่งจากตอนที่ยังดี ๆ อยู่ ต้องมีคนไปคุยดี ๆ กับเขาสักพักเขาก็จะหาย บางครั้งก็ต้องกระตุ้น บางครั้งเขาก็อารมณ์ร้อนยังไม่หยุด เขาก็คิดว่าตัวเองเป็นฝ่ายถูก

นักเรียนชายคนที่ 8 ชอบในความคิดของเขา

แต่ว่าไม่ชอบนิสัยของเขาที่ชอบล้อชื่อเพื่อน รู้สึกไม่ชอบ

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ก็ชอบ เพราะเขาดูแล้วเขาก็ดี เขาสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้เอื่อเพื่อ เวลาไม่เข้าใจเขาก็สอนให้ได้

ก็มีไม่ชอบบ้าง เวลาที่เขามาจู้จี้ เราก็รำคาญ เขาชอบมานั่งใกล้ ๆ ด้วย

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เคย ๆ บางทีเขาชอบมาแหย่ นิ่ง ๆ อยู่เขาก็เดินมาเตะแล้วเขาก็เดินไป ไปถามว่ามีอะไรหรือเปล่า เขาก็บอกว่ามาเตะเล่น ๆ

เคยนึกไม่ชอบตอนเทอมต้นที่ไม่ค่อยรู้จักเขา เวลาเขาแกล้งเพื่อนอาจารย์ก็จะว่าเขา

นักเรียนหญิงคนที่ 3 ชอบค่ะ เช่นวิชาลูกเสือ สมมุติว่าเพื่อน ๆ ขาดถังน้ำที่ต้องนำมา เขาก็บอกว่า เดี่ยว ๆ เขาไปซื้อให้ เขาเป็นคนช่วยเหลือเพื่อน มีน้ำใจ

นักเรียนหญิงคนที่ 4 เคย ๆ ไม่เกลียด

นักเรียนหญิงคนที่ 5 ชอบค่ะ รู้สึกเขาดีขึ้นเยอะเลยคะ ภาคต้นเขาอารมณ์ร้อน ภาคปลายเขาจะดีขึ้นมากเลยคะ เขาใจเย็นขึ้น เช่น เวลาเพื่อนแกล้งเขา เขาจะไม่ได้ตอบ

4. ถ้านักเรียนทำการบ้านไม่ได้เด็กชาย ส. เคยช่วยอธิบายวิธีการทำการบ้านให้นักเรียนเข้าใจหรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 เขาช่วยครับ ถ้าเราเรียกให้เขาช่วย เขาก็จะมา ทุกครั้งที่บอกให้เขาช่วย เขาก็จะมา บางทีเขาก็ไปช่วยเพื่อนคนอื่นเขาก็จะบอกว่าทำอย่างนี้ ๆ ก็เป็นคำตอบที่ถูก

นักเรียนชายคนที่ 2 ไม่เคยขอ เพราะอาจจะไม่ทราบว่าเราทำไม่ได้

นักเรียนชายคนที่ 3 ช่วยครับ ผมไปบอกเขา เขาก็ช่วย เขาก็มาตลอด ไม่เคยมีที่เขาไม่มา

นักเรียนชายคนที่ 4 เป็นบางครั้ง วิชาเลข อาจารย์จะให้เขาไปช่วยเพื่อน ให้เพื่อนยกมือแล้วเขาก็จะไปหา จะช่วยอธิบายให้ทุกครั้งที่ถาม

นักเรียนชายคนที่ 5 ต้องไปขอเขามา เพราะเขานั่งทำเกมส์เพื่อจะเล่นหรือวิ่งไปเล่นกับเพื่อน ไปดูเพื่อนคนอื่นอยู่ เขาช่วยตลอดทุกครั้งที่ขอ ไม่เคยปฏิเสธ เพราะเขาทำงานเสร็จเร็วทุกอย่าง เร็วกว่าทุกคน แล้วเขาก็เดินมาช่วยคนอื่น

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่เคยครับ เพราะจะถามพ่อมากกว่า เพราะพ่อเก่งทางคณิตศาสตร์ ไม่ได้ถามเขา

นักเรียนชายคนที่ 7 เคยครับ อย่างเวลาผมบอกทำไมข้อนี้ยากจัง เขาก็จะมาดู เสร็จแล้วเขาก็สอนวิธีคิดลัดให้ บางครั้งเราอุทานขึ้นมา เขาได้ยินก็จะมาดู บางครั้งเรียก เขาก็จะมาดู ไม่ช่วยเป็นบางครั้งอย่างเวลาเขาเล่นอยู่หรือทำอะไรสักอย่าง เขาก็จะบอกคุณอย่าเพิ่งตอนนี้

นักเรียนชายคนที่ 8 ไม่เคยขอให้เขามาช่วย เพราะผมทำได้ แต่เขาจะทำแบบฝึกหัดเสร็จเร็วแล้วเขาก็จะเดินทั่วห้อง คอยช่วยเหลือเพื่อน

นักเรียนหญิงคนที่ 1 บางครั้งไปหาเขา เขาก็อาจช่วยให้ เขาก็ตอบให้ เขาสอนวิธีก่อน หากไม่เข้าใจก็บอกให้ได้ แต่บางทีเขาไม่แน่ใจเขาก็เดินหนี เพราะเขาอาจไม่ว่าง แต่ไม่ได้โกรธเขา

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เคยค่ะ เราก็กถามว่าเลขข้อนี้ทำอย่างไรเขาก็บอก บางทีเขาก็บอกจะไปดูให้แต่เขาก็ไม่ได้มา เพราะไปเล่นกับคนอื่น

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เคยค่ะ วิชาเลข หนูเดินไปหาเขา ทุกครั้งที่ไปหาเขาจะช่วยตลอด

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ช่วยแต่ว่าไม่มากเท่าไร จะถามเขาว่าข้อนี้ทำอย่างไร เขาก็อธิบายให้ ทุกครั้งที่ให้ช่วย ไม่เคยปฏิเสธ เขาเป็นคนมีน้ำใจ

นักเรียนหญิงคนที่ 5 วิชาเลข บางทีก็จะถามเขาถ้าอาจารย์ไม่อยู่ เขาไม่เคยปฏิเสธจะถามเขาว่าผิดไหม จะต้องทำอย่างไร เขาก็จะบอกเขาจะสอนให้เข้าใจ แต่เขาจะไม่บอกคำตอบ เรากลับไปทำอีกรอบ แล้วก็ไปถามเขาว่าถูกหรือเปล่า

5. นักเรียนเห็นว่าเด็กชาย ส. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของห้องเรียน หรือโรงเรียนหรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ก็ดี แต่บางทีเขาก็ไปวาดเกมส์ที่เขาเล่น ต้องตามเขามาในบางครั้งให้เขาช่วย แต่ถ้าไปตามก็จะกลับมา

นักเรียนชายคนที่ 2 ดีครับ บางครั้งก็เล่นบ้าง บางครั้งก็ช่วยงาน ช่วยทำงานจนสำเร็จได้ดี มีเล่นบ้างนิดหน่อย

นักเรียนชายคนที่ 3 บางทีเขาก็ไม่ทำดี บางทีเขาก็ทำดี บางทีเพื่อนรายงานเขาก็ไม่ฟัง เล่นเกมส์ เดินไปเดินมา ไปแหย่เพื่อนบ้าง

นักเรียนชายคนที่ 4 ช่วยตลอด เป็นบางครั้งก็ไม่ช่วย ไปดูของกลุ่มอื่น อะไรที่เป็นการคิด เขาจะทำให้ แต่ถ้าตกแต่งเขาจะไม่ช่วย เขาชอบคิดเลข

นักเรียนชายคนที่ 5 เขาก็รับอาสาทำงานดี

นักเรียนชายคนที่ 6 ก็บางอย่าง เขาทำงานเสร็จเร็วมาก

นักเรียนชายคนที่ 7 ก็ช่วยครับ แต่บางครั้งเขาไปเล่นบ้างก็ต้องไปตามเขา

นักเรียนชายคนที่ 8 ก็ช่วยครับ แต่ไม่มากนัก เพราะเขาชอบเดินไปทั่วห้อง กลุ่มนี้บ้างกลุ่มโน้นบ้าง

นักเรียนหญิงคนที่ 1 แต่ที่มองเห็นเขาก็ช่วยเพื่อนได้ดีมาก ช่วยเกี่ยวกับเลขแล้วก็บอกว่าข้อนี้คำตอบน่าจะเป็นอย่างไร ช่วยอธิบายให้เข้าใจ

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ค่ะ บางทีเขาก็ช่วยนิดเดียวแล้วไปนั่งทำอย่างอื่น เล่นเกมส์ บางทีก็ต้องตามเขามา เดี่ยวเดียวเขาก็ไปเล่นต่อ

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาจะช่วยเหลือเต็มที่ บางทีก็หนีไปเล่น หากไม่มีงานเขาก็จะไปเลย แต่ถ้าเขามีงานติดค้างอยู่ เขาก็จะทำให้เรียบร้อยก่อน แล้วเขาก็ไป เดินไปสำรวจตามกลุ่มต่าง ๆ แต่จะเดินสักครูหนึ่งก็จะกลับมา

นักเรียนหญิงคนที่ 4 บางครั้งเขาก็เล่นนิดหน่อย แต่ก็ยังช่วยอยู่

นักเรียนหญิงคนที่ 5 ช่วยค่ะ เช่นเขาจะช่วยเหลือเพื่อนคิด เพื่อนทำ ออกไปรายงานหน้าห้อง มีบางครั้งจะเดินไปหาเพื่อน กลุ่มอื่นบ้างค่ะ เขามีฉายาของแต่ละคน อย่างวรรณพร ก็เรียก วันนะบอน เขาจะตั้งฉายาให้เพื่อนคนที่เขาชอบค่ะ บางคนเข้าใจผิดว่าเขาชอบแกล้ง เขาชอบล้อ แต่จริงๆ แล้วถ้าเขาชอบ เขาจะชอบคุยด้วย ชอบล้อชื่อ แต่ถ้าเขาไม่ชอบเขาก็ไม่เล่นด้วย

6. เด็กชาย ส. มีพฤติกรรม หรือลักษณะเช่นใดที่สร้างปัญหาต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน ต่อครู และต่อนักเรียน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 บางที ก็แกล้งทำเสียงแปลก ๆ ขึ้นมาให้เพื่อนหัวเราะ เช่น อู้อู ลากเสียงยาว ๆ อาจจะเรียกเรื่องความสนใจจากเพื่อน

นักเรียนชายคนที่ 2 บางครั้งครับ อาจารย์สอนอยู่ที่พูดแทรกขึ้นมา อาจารย์ก็บอกให้เขาฟัง อาจารย์พูดด้วย เขาเคยทำผมร้องไห้ เพราะเขากวนผมมาก เขาชอบล้อผม แต่ตอนนี้ไม่แล้ว

นักเรียนชายคนที่ 3 มีครับ บางทีเขาก็แกล้งเพื่อน อาจารย์ก็ต้องห้าม เราเรียนไม่เข้าใจ เพราะอาจารย์อธิบายได้ไม่ติดต่อกัน อาจารย์ต้องหยุดเพื่อไปว่าเขาก่อน ทำให้เรียนได้ไม่ต่อเนื่อง บางทีอาจารย์ก็ไม่สนใจเขา ปล่อยไป

นักเรียนชายคนที่ 4 ต่อนักเรียนมีบ้างครับ ต่อครูไม่ค่อยมี มีบ้างที่เขาฟังอาจารย์แต่จะชอบหันมาเล่นกับเพื่อน

นักเรียนชายคนที่ 5 เขาชอบวิ่งมาหลังห้องแล้วมานั่งเบียดผม ต่อครูไม่ค่อยมี เขาเดินมาอ่านหนังสือหลังห้องบ้าง มาเล่นกับเพื่อนหลังห้องบ้าง ผมไม่รู้ว่าเขากวน หรือเขาอยากเล่น

นักเรียนชายคนที่ 6 มีครับ เขาชอบทำเสียงร้องไห้ดัง ๆ ได้ยินทั้งห้อง ต่อนักเรียนไม่มีครับ

นักเรียนชายคนที่ 7 เป็นบางครั้ง เช่นเวลาเขาส้มตัว อย่างเช่นอาจารย์พูดผิดในทางที่เด็ก ๆ คิดว่าอีกอย่าง เขาก็พูดขึ้นว่าเป็นอย่างโน้นอย่างนี้ ผมก็คิดอยู่ในใจว่าทำไมพูดออกมาแบบนี้

อาจารย์เขากำลังสอนอยู่ เวลาเขาพูดขึ้นมาทำให้อาจารย์สะดุดตอนสอน แต่ไม่เป็นปัญหามากหากเราไม่ไปสนใจ เราก็ไม่รู้สึกละไมตรี

นักเรียนชายคนที่ 8 ถ้าเขาไม่สนใจเขาก็จะชวนผมเล่น บางครั้งผมก็จะเสียไปกับเขาด้วย เพราะผมนั่งติดกับเขา เขาชอบล้อชื่อ พูดอย่างนั้นอย่างนี้ บางครั้งก็ไม่ได้ยินที่อาจารย์พูด

นักเรียนหญิงคนที่ 1 เขาชอบไปแหย่เพื่อน แล้วเพื่อนไม่เล่นด้วยก็ทำให้เกิดปัญหา แต่ถ้าเพื่อนไม่เข้าใจว่าเขาอยากเล่นด้วย ก็ไปฟ้องอาจารย์ ว่าเขาแกล้ง อาจารย์ก็บอกว่าอย่าทำอีก แล้วให้ไปขอโทษเพื่อน เขาก็ไป

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เวลาที่อาจารย์พูดอยู่ เขาชอบพูดแทรกตลกขึ้นมา

นักเรียนหญิงคนที่ 3 ไม่มีกะ คือเขาจะเล่นของตัวเองไม่ได้ไปชวนคนอื่น เขาจะเล่นก็จะเล่นของเขาคนเดียว จะสร้างเกมส์ เขาไม่ได้ฟังอาจารย์แต่เขาเข้าใจ เหมือนกับว่าแบ่งประสาทเป็นสองส่วน

นักเรียนหญิงคนที่ 4 จะคุยกับเพื่อน گیرบกว้นแต่ไม่มากเท่าไร เวลาอาจารย์สอนแล้วเขาพูดอะไรขึ้นมาอาจารย์ก็จะเตือนให้ เขาก็เงียบ ไม่ทราบเหมือนกันว่าทำไมเขาถึงทำแบบนั้นออกมา แต่ก็ไม่ได้รู้สึกอะไร

นักเรียนหญิงคนที่ 5 บางครั้งกะ เช่นเขาชอบล้อเพื่อนตอนที่อาจารย์สอน เขาจะชอบล้อชื่อพวกนี้ออกมา ตะโกนเสียงดัง ๆ บางทีอาจารย์ก็เฉย ๆ หรือว่าอย่าออกนอกเรื่อง บางครั้งเขาก็ฟัง ถ้าไม่ฟังเขาก็จะทำต่อ ไม่ค่อยมีผลกับเขา เขาก็จะล้อขึ้นมาลอย ๆ ไม่ได้เดินไปว่าใคร บางทีเขาก็ทำเสียงประหลาด ๆ ขึ้นมา

7. ในชั้นเรียน หากมีการทำงานเป็นกลุ่ม และต้องเลือกตัวแทน หรือหัวหน้ากลุ่ม นักเรียนจะเลือกเด็กชาย ส. หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 เลือก เพราะว่าเขาช่วยเหลือเพื่อนได้ดี แล้วเขาก็เก่งเลขทำให้เพื่อนได้รับความรู้จากเขา แล้วหากคิดอะไรไม่ได้เวลาทำงานกลุ่ม เขาก็จะช่วยเหลือเพื่อนเรื่องเลขได้

นักเรียนชายคนที่ 2 ต้องดูก่อนว่าเขาดีซึ้นหรือเท่าเดิม หรือแย่ลง ต้องดูว่าเขาเล่นน้อยลงหรือเปล่า

นักเรียนชายคนที่ 3 ให้ครับ เพราะบางทีผมก็เห็นว่าเขามีความคิดที่จะอธิบายให้เพื่อนฟังดี แต่นิสัยของเขาไม่ค่อยดี

นักเรียนชายคนที่ 4 จะเลือกถ้าเขาทำตัวดีมากกว่านี้ เขาจะชวนเพื่อนเล่น เขาต้องช่วยเหลือเพื่อนบ้าง ตอนที่เพื่อนทำอะไรไม่ได้

นักเรียนชายคนที่ 5 เลือกครับ เพราะเขามีความรับผิดชอบ เวลาที่ได้รับมอบหมายให้ทำงานที่ต้องเสร็จในวันนั้น เขาก็ทำเสร็จ เขารักเพื่อน ถ้ามีใครเป็นอะไรไป หากเขามาถึงห้อง แล้วเขาเห็นใครไม่มา เขาก็จะถามว่าวันนี้ใครไม่มาบ้าง ผมก็บอกเขาไป เขาก็ถามว่าเป็นอะไร

นักเรียนชายคนที่ 6 ต้องดูความประพฤติเขาก่อนครับ เขาต้องช่วยเพื่อนขณะที่เพื่อนทำอะไรไม่ได้ด้วย ความประพฤติในการเรียนเขายังไม่ค่อยได้

นักเรียนชายคนที่ 7 ต้องดูความประพฤติเขาก่อนช่วงหนึ่ง แล้วจึงคิดว่าเขาพยายามดีแล้วแต่ยังมีจุดบกพร่อง ก็อาจจะให้

นักเรียนชายคนที่ 8 ไม่เลือกครับ เพราะว่าเขาไม่ค่อยมีระเบียบมาก เขาชอบวิ่งเล่น ไม่ค่อยสนใจการเรียนเท่าไร

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ก็เลือก เพราะเขามีความรับผิดชอบดี และเป็นคนที่ช่วยเหลือเพื่อนทำงานกลุ่ม ไม่เคยหนีงาน

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ก็ไม่รู้หากมีเพื่อนที่ดีกว่าก็จะเลือกเพื่อน เพราะเขาไปเรียนภาษาอังกฤษกับเลขที่อื่น เพราะฉะนั้นในช่วงเวลาที่เขาถ้าไม่อยู่ ก็ไม่มีหัวหน้ากลุ่ม แต่ถ้าหากเขาไม่จำเป็นต้องไปเรียนกับพี 1.6 ก็ไม่เลือก เพราะเวลาอาจารย์ให้อาการะดาษามาเขียนเขาจะนั่งอยู่ก่อน ไม่ไปเร็ว ๆ

นักเรียนหญิงคนที่ 3 อาจจะให้เขาเป็น เพราะเขาก็ดูแลกลุ่มดี มีความรับผิดชอบ ก็คิดว่าถ้าเขาเป็นหัวหน้ากลุ่ม เขาอาจจะนำลูกน้องได้ดี ตอนอยู่กลุ่มเข้าค่ายลูกเสือเขาจะช่วยตลอด มีไปเล่นนินดหน่อย อะไรที่ขาดเขาก็อาสาทำให้

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ก็เลือกค่ะ ต้องให้โอกาสเขา เพราะคนอื่นเป็นบ่อยมากแล้ว

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เลือกค่ะ เพราะเขาค่อนข้างมีความรับผิดชอบดี เขาจะช่วยงานเพื่อนอะไรที่เพื่อนไม่รู้เขาก็จะช่วยเสริม

8. เด็กชาย ส. เคยรบกวน หรือแกล้งนักเรียน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนคิดว่าเพราะสาเหตุใดเด็กชาย ส. ถึงทำเช่นนั้น

นักเรียนชายคนที่ 1 ก็เคย แต่เล็ก ๆ น้อย ๆ บางทีก็ถอดปกหนังสือออกมาแล้วเอามาฉีกเล่น รู้สึกว่าเขาไม่น่าทำกับเรา เพราะว่าของเราที่ต้องซื้อมาแล้วเขาทำอย่างนี้ก็ไม่ดีเลย

ก็เพราะเขาคงอยากจะได้เล่นกับเพื่อน หรือไม่ก็แกล้ง

นักเรียนชายคนที่ 2 จะแหย่ แต่ไม่ได้แกล้ง ตอนสวดมนต์ ทานอาหารจะกระแทกใส่ที่เพื่อนทั้งซ้ายและขวาจนบางครั้งล้ม

อาจเป็นเพราะว่าเขาเล่นกับผมก็ได้ แต่ไม่ได้รู้สึกอะไร เพราะชินแล้ว

นักเรียนชายคนที่ 3 บ่อยครับ ผมก็เคยไปแกล้งเขาเหมือนกัน เขาชอบมาแหย่แล้วทำให้เกิดการต่อย การทะเลาะกัน

อาจเป็นเพราะเขาสนุก ไม่ได้รู้สึกโกรธ เพราะเขาถูกเลี้ยงโดยโคนตามใจมา

นักเรียนชายคนที่ 4 เคยครับ บางทีก็ชกแบบไม่เจ็บมาก ก็โกรธบ้าง แต่ไม่ได้กลับ เขาแกล้งแบบไม่รุนแรงมาก แบบขโมยรองเท้าไปข้างหนึ่ง เอาไปซ่อนไว้ เพื่อนต้องช่วยหาจึงหาพบ

เขาอาจจะเล่นด้วย รู้สึกโกรธแต่ไม่มาก พอรู้สึกโกรธบางทีก็ไปฟ้องอาจารย์

นักเรียนชายคนที่ 5 เขาชอบเรียกผมเป็นคำผวน

ผมคิดว่าเขาไม่ได้แกล้ง เขาอยากเล่นกับเพื่อนมากกว่า

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่เคยครับ เพราะตอนเล่น เช่น เล่นพละ ผมก็ชวนเขามาเล่นตลอด เขาก็เลยไม่แกล้งผม

นักเรียนชายคนที่ 7 เป็นบางครั้งครับ

ผมไม่คิดว่าเขาแกล้ง แต่ผมคิดว่าเขาจะมาเล่นด้วย แต่การเล่นของเขากับทางที่เพื่อนคิดจะไม่เหมือนกัน คือเขาเป็นเด็กที่ชอบเล่นอะไรรุนแรง บางครั้งเขาไปเล่น ไปเตะ ทำเอาตัวไปคัน หรือพูดชื่อเพื่อนเพราะความสนุกของเขา อีกส่วนหนึ่งก็เพราะว่าเพื่อนมาขู่เขา ไม่ใช่การแกล้ง

นักเรียนชายคนที่ 8 เคยครับ ตอน ป.3 เขาชอบหอมแก้ม

ไม่ทราบว่ามันทำไมเขาถึงชอบทำอย่างนั้น แล้วเขาก็ชอบล้อชื่อเพื่อน ชอบทำให้เพื่อนไม่พอใจ ก็คิดว่าเขาคงอยากเล่นด้วย ถ้าเขาจะเปลี่ยนแปลงตัวเขาเองเขาก็เปลี่ยนแปลงได้ แต่ถ้าให้เปลี่ยนแปลงโดยมีคนอื่นบอก เขาจะโมโห

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ก็หลายครั้งค่ะ บางทีเขาก็หยิบผ้าเช็ดโต๊ะมาแล้วปาดใส่หน้า เขาชอบมาว่า หนูเฉย ๆ ไว้ เขาก็ไปแล้ว

เพราะเขาคงอยากเล่นด้วย

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เขาไม่ได้แกล้ง แต่เขาชอบเรียกชื่อแปลก ๆ เช่น ราสุัดัด หรือราชันบนหน้าสุัดัด ก็เฉย ๆ เพราะเขาพูดกับคนอื่นบ่อย

เขาอาจจะอยากเล่นด้วย

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาไม่เรียกว่าแกล้ง เราเรียกว่าหยอกค่ะ เช่น รัชชากาแฟดำ อะไรอย่างนี้ค่ะ เขาก็จะทำหน้า แต่ไม่ได้มายุ่ง เขาก็จะพูด ๆ แล้วเขาก็หัวเราะของเขาเอง เขาจะแยกเขี้ยว

ชินแล้วค่ะ เขาคิดว่าเพื่อนจะเล่นกะเขาด้วย เพราะเขาอยากมาเล่นกับเพื่อน ๆ เขาสนุกของเขาเอง เราก็สนุกด้วย เวลาที่เขาเรียก รัชชากาแฟดำ หนูก็ต่อว่า ส. (จุด ๆ ๆ) เขาก็บอกว่า ส. อะไร ตอบมาให้เสร็จ แล้วหนูก็เดินไป เขาก็เฉย ๆ ทำท่าง ๆ ยืนเฉย ๆ แล้วเขาก็ทำอะไรของเขาต่อ

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ไม่เคยเลย

นักเรียนหญิงคนที่ 5 ก็คิดน้อยค่ะ เขาชอบแห่ ล้อชื่อบางครั้ง อย่างอื่นก็ไม่ค่อยมี บางทีถ้าเขาใจร้อนเขาก็จะชอบโวยวายแล้วถ้าไปห้ามเขา เขาก็บอกว่าอย่ามาแถมสิ ก็ปล่อยเขาไปเลยคะ ถ้าไปยุ่งกับเขาอีกแล้วเขาจะโกรธ

เพราะเขาอาจจะชอบเราหรือเขาอยากจะทำกับเรา คือคนที่เขาชอบเขาจะชอบแห่ หรืออะไรแบบนี้คะ แต่เพื่อนบางคนเข้าใจผิดว่าเขาชอบล้อ

9. เด็กชาย ส. เคยมาชวนนักเรียนเล่น หรือทำกิจกรรมด้วย หรือไม่อย่างไร

นักเรียนเคยชวนเด็กชาย ส. มาเล่น ทำกิจกรรม หรือไม่อย่างไร

เด็กชาย ส. ให้ความสนใจต่อกิจกรรม หรือการเล่นประเภทใดมากที่สุด

นักเรียนชายคนที่ 1 ก็เคยหลังเลิกเรียนก็ไปวิ่งไล่จับ ใครถูกแตะก็ต้องเป็นคนวิ่งไล่ วิ่งเล่นในกันสนามเด็กเล่น ไปเล่นกันหลายคน

เคยครับ ก็เล่นไล่จับ เขาก็ไปถ้าเขาว่าง

เขาชอบทำเกมส์ให้เพื่อนเล่น เกมส์เป่ายางลบ มีด่านให้เก็บชีวิต เก็บพลัง ใครแพ้ก็ถูกลดพลัง พลังเป็นหลอด ๆ ถ้าเก็บหัวใจได้ก็จะเพิ่มหลอดไปเรื่อย ๆ ใครเล่นเกมต้องสมัคร หากมีตัวละครเหลือเขาก็จะต้องลงชื่อเราไว้ ตัวละครก็ประมาณ 5 – 6 ตัว

นักเรียนชายคนที่ 2 ก็เคยครับ รู้สึกจะเป็นต้นหอมภาคต้น

ผมไม่เคยไปชวนเขามาเล่นครับ

ชอบทุกอย่างเท่ากัน ถ้าเรียนแล้วสนุกก็ชอบ หากเป็นวิชาที่น่าเบื่อเขาก็จะไม่ทำ

นักเรียนชายคนที่ 3 เขาก็เคยชวนผมไปเล่นครับ เล่นเกมส์

ผมเคยชวนเขามาเล่นครับ บางทีก็เล่นด้วยกัน บางทีก็แห่เขาไปเรื่อย ๆ

เขาชอบเรียนเลขกับอังกฤษ พอกลับมาจาก ป.6 บางทีเขาก็สนใจครับ บางทีเขาก็ไม่สนใจ เขาก็จะเอาเกมส์สมุดของเขาขึ้นมาเล่น

นักเรียนชายคนที่ 4 เคยครับ เล่นเกมส์ต่อสู้

ไม่เคย เพราะไม่มีเวลาที่จะชวนเขามาเล่น

เลข อะไรที่เกี่ยวกับตัวเลข

นักเรียนชายคนที่ 5 เขาชวนผมบ่อยครับ ชวนไปเล่นเกมกับเขา เล่น เอแมชต์ ตั้งชื่อเพื่อนบ้าง

ผมก็ชวนเขาครับ ชวนมาเล่นเกมกับผมเขาก็มาเล่นตลอด

เล่นพวกเกมส์เป่ายางลบ และเป็นเกมส์ที่พัฒนามากกว่าแต่ก่อน เขาเปลี่ยนเกมส์บ่อยมาก

นักเรียนชายคนที่ 6 เคยครับ เขาเพิ่งเคยชว่นเป็นครั้งแรกตอนที่เรียน ป.4 ไม่มีใครเล่นเกมสักกับเขา เขาก็เลยชว่นผม เพราะคนอื่นยังทำงานอยู่ แต่ผมก็ยังไม่เล่น เพราะผมยังมีงานต้องทำ ผมก็เคยชว่นเขาครับ ตอนเล่นพอจะชว่นบ่อยมาก ชว่นมาตีปิงปองเขาก็มา การเล่นเกมปิงปองครับ เพราะเขาพยายามฝึกให้ได้ เพราะเขาเล่นไม่เก่ง จะพยายามควบคุมให้ลงโต๊ะให้ได้

นักเรียนชายคนที่ 7 เขาเคยมาชว่น อย่างเช่นเวลาเขาเหงา ๆ แล้วเขาไปเล่นที่สนามเด็กเล่น แล้วคุณพ่อคุณแม่เขามารับเข้าน เพื่อนๆ ก็กลับบ้าน เหลืออยู่ไม่กี่คน แล้วอารมณ์เขาก็ไม่สนุก พอผมเดินผ่านเขาก็ชว่นผมไปเล่น อารมณ์เขาก็เปลี่ยนไปในทางดี

ผมก็เคยชว่นเขามาเล่นเกมที่ผมทำขึ้น

รู้สึกว่าเป็นพวกกิจกรรมที่ต้องใช้สมอง เช่น การคิด

นักเรียนชายคนที่ 8 เขาก็เคยชว่นนิดหน่อย เพราะรู้จักกันมานานตั้งแต่ ป.2

ผมไม่ชว่นเขา เพราะไม่ค่อยชอบชว่นเขา กลัว กลัวว่าเขาจะอาระวาด แต่ถ้าผมเอาจริง ๆ ผมก็ไม่กลัว แต่มันกลัวในใจลึก ๆ ยังไงก็ไม่รู้ เดาใจเขาไม่ถูก แต่เวลาที่เล่นกัน ไม่กลัวเพราะเขาจะมีความสุขมาก แต่เวลาที่จะหนีจะยากมากเลย เพราะเขาจะไม่ถูกใจเวลาเลิกเล่น เขาจะไม่ถูกใจถ้าเราไม่ไปเล่นต่อ เขาก็จะโมโห อาจกระทืบเท้าอยู่ตรงนั้นก็ได้อ

เขาชอบทำเกมตัวเลข

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ส่วนมากเขาจะชว่นไปเล่นเกมบ้างคนไม่เล่นด้วย เขาก็บังคับ แล้วพูดว่าทำไมไม่มาเล่นกับผม

หนูชว่นเขามาเล่นเกมเกี่ยวกับเลข แกล้งถามเขาว่าเลขตัวนี้ บวก ลบ คูณ หาร อย่างไร

เขาสนใจกิจกรรมเกี่ยวกับเลข

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เขาไม่เคยมาชว่นเลย ปกติเขาจะเล่นกับเพื่อนผู้ชาย

หนูไม่เคยชว่นเขา เพราะไม่ค่อยได้ยุ่งกับเขามากเท่าไร

เวลาว่าง ๆ เขาจะเล่นเกม หรือเดินไปจับแก็มเพื่อนผู้หญิง แล้วก็มาเล่นเกมในกระดาด

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาชว่นเป็นบางที ส่วนมากเขาไม่ค่อยชว่นผู้หญิงคะ จะชว่นผู้ชาย ปิงปองก็จะชว่นเล่น

หนูก็เคยชว่นเขามาเล่นแบดฯ คะ ก็คือเขาไม่มีคู่ หนูก็ชว่นเขามาเล่นกัน 3 คนได้ เขาก็เข้ามา เขาก็จะยืนแล้วมอง รอให้ใครเข้ามาหาเขา แต่จะไปหาคนอื่นน้อยมาก

เกมสักระดาด เป็นสมุดที่เป่ายิงลูก จะไปชว่นเพื่อน ๆ เล่น

นักเรียนหญิงคนที่ 4 เขาก็มาชว่นเป่ายิงลูกครั้งหนึ่งคะ แต่หนูก็บอกว่าต้องแก้งานก่อน เขาก็บอกว่าไม่เป็นอะไร

ไม่ได้ชวนคะ เพราะหนูไม่ได้ทำเกมส์เล่น

เขาชอบเป่าขลุ่ย ทำเกมส์เกี่ยวกับเลข

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เขามาชวนหนูไปเล่นเกมส์ของเขา เขาจะเปลี่ยนเกมส์ไปเรื่อย ๆ อย่างเช่น เกมส์กระโดด เกมส์ตีคอล์ฟ เขาชอบเล่นกับเพื่อนหลาย ๆ คน บางทีก็เพื่อนผู้ชาย บางทีก็เพื่อนผู้หญิง

หนูก็เคยไปชวนเขามาเล่นเกมส์ที่หนูสร้างขึ้น เวลาเล่นพละก็จะชวนเขามาเป็นคู่ รู้สึกเขาชอบเล่นเกมส์คะ

10. นักเรียนคิดว่าเด็กชาย ส. ตั้งใจเรียน หรือไม่อย่างไร วิชาไหนที่นักเรียนเห็นว่า ส. ตั้งใจและไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุด

นักเรียนชายคนที่ 1 ก็ตั้งใจ แต่ว่าถ้าถูกอาจารย์เตือนบ่อย ๆ ก็คือว่าถึงแม้ตัวเองจะมีความสามารถพิเศษอย่างไร แต่ว่าวิชาที่ตัวเองไม่ถนัดก็ต้องเรียน เขาก็จะฟังอาจารย์ ถ้าถูกเตือน

ภาษาไทย หลักภาษาตั้งใจมากที่สุด เพราะเขาชอบเล่นคำ อย่างเอาคำมาต่อกัน

ส่วนใหญ่เขาจะตั้งใจฟัง แต่หากเขากลับมาจาก ป.6 แล้ว เพื่อนยังเรียนภาษาอังกฤษกับเลขอยู่ เขาก็จะทำงานของเขา ไม่ได้ฟัง เพราะเขาก็ไปเรียนกับ ป.6 มาแล้ว

นักเรียนชายคนที่ 2 เห็นบางครั้ง ก็นั่งเฉย ๆ ฟังอาจารย์ หากไม่สนใจก็นั่งขยุกขยิก เล่นไม้บรรทัด

อาจเป็น กพอ. ที่เขาตั้งใจเพราะงานเขาดีที่สุดในบางครั้งก็เล่น บางครั้งก็สนใจฟัง

นักเรียนชายคนที่ 3 ถ้าเขาไม่ตั้งใจเรียนเขาก็คงไม่เรียนเก่ง เขาตั้งใจเรียนเลขมากที่สุด บางทีเขากลับมาจาก ป.6 เขาก็ช่วยเพื่อน อธิบายให้เพื่อนฟัง

แต่วิชาภาษาอังกฤษเขาไม่ค่อยตั้งใจเรียน เวลาที่เพื่อน ๆ ยังเรียนอยู่ เขาก็ไม่ได้ตั้งใจ

นักเรียนชายคนที่ 4 น่าจะตั้งใจเรียนวิชาเลข เพราะบางทีเขาก็หัน ไปคุยกับเพื่อน

นักเรียนชายคนที่ 5 ชั่วโมง สปช. ภาษาไทย เขาจะตั้งใจเรียนมาก ไม่ไปไหนเลย วิชาที่มีคำถามเขาจะช่วยเพื่อนไม่เดินไปกลุ่มไหนเลย วิชา กพอ. เวลาอาจารย์สอนเขาจะเดินไปโน่นนี่ตลอด

นักเรียนชายคนที่ 6 ตั้งใจเรียนบางครั้ง เขาช่วยเพื่อนตลอดหรือชวนเพื่อนข้าง ๆ มาเล่นเกมส์ เขาตั้งใจเรียนวิทยาศาสตร์มากกว่า สปช. อาจารย์ให้ทำบอร์ดตกแต่งเป็นรูปสัตว์ทะเล วิชาที่เขาไม่ตั้งใจเรียนลงเป็นคณิตศาสตร์ตอนที่เขาไม่ได้ไปเรียนกับพี่ ป.6 เขาอยู่ในห้องเขาก็จะชวนเพื่อนเล่นเกมส์

นักเรียนชายคนที่ 7 เขาไปเรียน ป.5 ป.6 ที่เหนือกว่า พอกลับมา ป.4 ก็เห็นว่าง่าย ๆ ไม่เห็นต้องฟังอาจารย์ แต่ว่าเป็นบางอย่างที่เขาได้ยินแล้วสนใจเขาก็จะนั่งฟังอาจารย์ แต่ถ้าเป็นวิชาที่รู้แล้วเขาก็จะเล่นหรือพูดเป็นคำ ๆ ออกมาในขณะที่อาจารย์พูด โดยที่เขาไม่คิดว่าจะทำให้เพื่อนอาจารย์สะดุด

วิชาที่เขาตั้งใจเรียนมีหลายอย่าง เป็นวิชาที่เขาชอบ ๆ เป็นวิชาเลข ที่เขาเห็นว่าสนุก คิดคำนวณหลายชั้น แต่บางข้อที่เขาคิดว่าง่าย ๆ เขาก็จะเล่นเลย แต่ถ้าเป็นอะไรที่เขาคิดว่าเขารู้แล้วเขาก็จะไม่สนใจฟังอาจารย์ เขาก็จะเล่นของเขา

นักเรียนชายคนที่ 8 เขาตั้งใจเรียนวิชาเลขมากที่สุด ในห้อง ป.4 ผมคิดว่าเขาเรียนเลขดีที่สุดในห้อง เวลาเรียนเลขในห้อง ถ้าอาจารย์คิดช้า หรือเพื่อนทำไม่ได้ เขาก็จะมาดู เช่น เปอร์เซ็นต์ เขาจะมาคิดให้ดู อธิบายว่าทำอะไรถึงจะคิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ก็ตั้งใจเรียน บางครั้งเขาก็หิบบสมุดของเขามาเล่น เวลาเรียนเลขกลับมาเขาก็หิบบสมุดขึ้นมาอ่าน มาทำ มือเขาไม่ว่างเลย เวลาที่เขาตั้งใจเรียนเขาจะกอดอกฟังอาจารย์ ไม่หันไปคุยกับเพื่อน น่าจะเป็นเลขกับภาษาไทยที่เขาตั้งใจเรียน เวลาที่เขาไม่ตั้งใจเรียนเขาก็หันไปพูดกับเพื่อน สะกิดเพื่อน หนูไม่ค่อยได้เห็นว่าเขาไม่ตั้งใจเรียน

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ก็ตั้งใจ เขาก็ฟังนิดหนึ่ง พอเข้าใจเขาก็ไปทำอย่างอื่น แล้วก็มาฟังใหม่ วิชา สปช. เขาจะตั้งใจเพราะส่วนมาก สปช. จะมีกิจกรรมให้ทำร่วมกัน มีการทดลองเขียนในกระดาษว่าต้องทำอะไร วิชาที่ไม่ค่อยตั้งใจเป็นวิชาอ่านจับใจความ อาจารย์ให้นั่งอ่าน พออ่านเสร็จเขาก็ไปทำอย่างอื่นต่อ อาจารย์ให้ทำเขาก็ไม่ค่อยทำเท่าไร

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาชอบคันคะ ในชั่วโมงเขาจะไม่ค่อยฟัง แต่หากอาจารย์มอบหมายอะไร เขาก็จะไปคันมา

กพอ. คะ สิ่งประดิษฐ์ เขาอยากประดิษฐ์คะ เขาจะตั้งใจฟังอาจารย์ให้อาจารย์พูดจบเร็ว ๆ เขาก็จะรีบทำ ให้เสร็จก่อน เขาอยากจะได้ที่ 1 เขาอยากเสร็จก่อนเพื่อน เสร็จก่อนเขาก็จะมีความรู้ดีกว่าภาคภูมิใจ เขาจะเสร็จก่อน ขนาดคัมมมเขายังแย่งที่ 1 กับเพื่อนเลยคะ ก็จะมีคนแข่งกับเขา เขาก็จะบอกว่า นี้คุณเราเสร็จก่อนคุณ

นักเรียนหญิงคนที่ 4 บางครั้งเขาก็เล่นนิดหน่อยคะ แต่เขาก็ยังฟังอาจารย์อยู่ ที่คิดว่ายังฟังอยู่เพราะเวลาที่อาจารย์ถาม เขาก็จะตอบได้

วิชาภาษาไทย หลักภาษาจะตั้งใจมากกว่าวิชาอื่น

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เขาตั้งใจนะคะ แต่มีนอกเรื่องบ้างบางครั้ง วิชาที่เขาตั้งใจเขาจะนั่งฟัง นั่งออกความคิดเห็น เขาตั้งใจทุกวิชาในห้อง ป.4 แต่ทุกวิชาที่มีนอกเรื่องบ้างเป็นบางครั้งคะ

วิชาที่ไม่ตั้งใจเรียนก็ต้องมีบ้างนะคะ หลักภาษาเขาจะเข้าใจได้มากกว่าเพื่อน ๆ อาจารย์ถามเขาก็จะตอบได้ ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้ตั้งใจฟัง แต่เวลาอาจารย์ถามเขาก็จะตอบได้ทุกครั้ง ไม่เหมือนเพื่อนคนอื่น ถ้าเพื่อนคนอื่นเล่นก็จะตอบไม่ได้ เขาจะชอบนั่งเล่นกล่องดินสอ

11. นักเรียนเคยสังเกตว่าเด็กชาย ส. ใช้เวลาในการทำกิจกรรม หรืองานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำมากหรือน้อยกว่านักเรียนหรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ก็ไม่นานครับ

นักเรียนชายคนที่ 2 ถ้าทำออกมาแล้วสวยก็นาน เขาจะใช้เวลาน้อยกว่าผม

นักเรียนชายคนที่ 3 อาจารย์ให้เลิกทำเมื่อไร เขาก็เลิกทำ เขาทำเร็วมาก

นักเรียนชายคนที่ 4 ก็พอ ๆ กับผม แต่จะเสร็จเร็วกว่า เขาชอบเป็นคนทีหนึ่ง

นักเรียนชายคนที่ 5 เขาจะทำเร็วกว่าผมครับ

นักเรียนชายคนที่ 6 ทำเร็วกว่าครับ เพราะเขาต้องให้เป็นที่ 1 ทุกครั้ง แม้แต่คัมม

นักเรียนชายคนที่ 7 ส่วนใหญ่เขาใช้เวลาน้อยกว่าครับ

นักเรียนชายคนที่ 8 น้อยกว่า เขาทำเสร็จเร็วกว่า เช่น งานเขียนเรียงความ งานตอบแบบสอบถาม เขาจะทำเสร็จเร็วมาก

นักเรียนหญิงคนที่ 1 เขาคิดเร็วมาก แล้วเขาก็ทำเร็ว ทำเสร็จเร็วกว่า

นักเรียนหญิงคนที่ 2 น้อยกว่าค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 3 ไม่ค่อยนานค่ะ บางทีก็ถูก บางทีก็ผิดเล็กน้อย ขอให้เสร็จก่อน แก่ก็ไม่ว่า

นักเรียนหญิงคนที่ 4 จะเร็วกว่าหนู ใช้เวลาทำน้อยเพราะเขาทำได้เอง ถึงแม้ว่าไม่ฟังอาจารย์

นักเรียนหญิงคนที่ 5 คงจะน้อยกว่านะคะ ผลงานที่ออกมาค่อนข้างดี

12. นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ต้องไปเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นักเรียนเคยเห็นเหตุการณ์เช่นนี้มาก่อน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 รู้สึกว่าเป็นเด็กที่มหัศจรรย์มาก เขาอาจจะ IQ สูง ก็เพราะว่ายังเด็ก ป.4 อยู่ แต่ไปเรียน ป.6 ซึ่งเป็นวิชาที่ยาก

ไม่เคยเห็นครับ

นักเรียนชายคนที่ 2 อาจเป็นเพราะเขาเรียนได้เร็วกว่า

ไม่เคยเห็นครับ

นักเรียนชายคนที่ 3 รู้สึกว่าดีเหมือนกัน เขาได้ไปเรียนกับ ป.6 เขาได้ความรู้มากกว่าพวก

เรา

ไม่เคยเห็นมาก่อน แต่ว่าไม่แปลกครับ เพราะว่าเขาเป็นเด็กปัญญาเลิศ แล้วเขาก็เรียนเก่ง

ด้วย

นักเรียนชายคนที่ 4 ครับ รู้สึกว่าทำไมอยู่ ป.4 แต่ต้องไปเรียนกับ ป.6 เขาอาจจะเรียนเก่ง

ไปเรียน ภาษาอังกฤษกับเลข กับ ป.6

ไม่เคย

นักเรียนชายคนที่ 5 ความรู้พื้นฐานเขามีเท่ากับ ป.6 ก็ต้องไปเรียนกับ ป.6 ถ้าบังคับให้เขา

มาเรียน ป.4 ความรู้เขาก็จะเริ่มลดน้อยลงมาอยู่กับ ป. 4 หรือตามระดับชั้นที่เขาเรียนอยู่

ผมเคยเห็นครับ เพื่อนผมได้ขึ้นไปเรียนชั้น ป.1 เลย เพราะว่าเขาประดิษฐ์ของที่ยากกว่า ยาก

ทำอนุบาล 3 พอขึ้นอนุบาล 2 อาจารย์ก็ให้เขาเรียน ป.1 ได้เลย

นักเรียนชายคนที่ 6 ถ้าเป็นผมที่ธรรมดา ๆ แบบนี้ก็โหดครับ เพราะ ป.6 ต้องคำนวณยาก

ป.5 ก็ไม่ได้เรียนแต่ต้องไปเรียน ป.6 แต่ก็เป็นเรื่องปกติเพราะเขาเก่ง

ไม่เคยเห็นครับ เพิ่งเคยตอนนี้

นักเรียนชายคนที่ 7 คิดว่า IQ เขาสูงกว่าเด็กทั่วไป เขาเกิดมามีความฉลาดอยู่ในตัว ซึ่งทุก

คนก็สงสัยว่าทำไมเขาถึงได้เรียน ป.5 ป.6 ทั้ง ๆ ที่อายุก็ใกล้เคียงกัน แต่ IQ ของเขาสูงกว่าเด็กทั่วไป

ไม่เคยเห็นมาก่อนเลยครับ

นักเรียนชายคนที่ 8 รู้สึกคล้าย ๆ เด็กประหลาด ผมสงสัยว่าทำไมเขาได้เรียน ป.6 สงสัย

ทำไมเขาถึงมีปัญหา

ไม่เคยครับ ไม่เคยเห็น

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ก็รู้สึกดีใจว่าเขามีความสามารถพิเศษ แล้วเขาก็ไปเรียนกับ ป.6 ได้

สามารถเรียนเลขได้รวดเร็ว และเข้าใจเร็วกว่าเพื่อน ๆ เพราะเขาอาจจะทำแบบฝึกหัดมาก แล้วเขาก็

รู้มาก เคยถามเขา เขาก็บอกให้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ จะได้เก่งขึ้น

ไม่เคยเห็นมาก่อนค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 2 คิดว่าเขาคิดเลขเร็วจนอาจารย์ให้ขึ้นไปเรียนชั้นสูงกว่าเรื่อย ๆ

ไม่เคยเห็นมาก่อนเลยค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 3 ก็เฉย ๆ ค่ะ ถ้าเขามีความสามารถเขาก็สามารถเรียนได้

ไม่เคยเห็นค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ไม่ได้คิดอะไร ก็เข่าก่งทางด้านนี้ และมีความสามารถมาก เพราะเขาอาจจะเก่ง และ ป.4 อาจเป็นระดับที่ง่ายกว่าเขา

ไม่เคยค่ะ แต่ก็ไม่แปลกอะไร

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เขามีความสามารถพิเศษ เข่าก่ง แต่ในความก่งของเขาในบางครั้ง เขาอาจจะมากกว่าเพื่อนคนอื่น บางครั้งเขาจะนำความก่งมาเทียบ ว่าเข่าก่ง แต่ส่วนใหญ่เขาจะไม่ค่อยแสดงความสามารถของเขา เช่น ภาษา เขาไม่ค่อยออกเสียง อย่างภาษาอังกฤษ เขาจะใช้คำศัพท์ที่คนอื่นว่าประหลาดอย่างแจม (JAM) เขาจะชอบพูดขึ้นมา แต่เข่าก่งข้างพูดชัด

ไม่เคยค่ะ เพิ่งเห็นครั้งนี้เป็นครั้งแรก

13. นักเรียนคิดว่าเด็กชาย ส. สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนในชั้นเรียน โรงเรียน และสังคมได้อย่างไรบ้าง

นักเรียนชายคนที่ 1 ก็เวลาที่เพื่อนไม่เข้าใจ เขาก็จะไปช่วยเพื่อนทำ เวลาเพื่อนตอบคำถามไม่ได้ เขารู้เขาก็จะบอก โรงเรียนจะส่งเขาไปแข่ง ถ้าเขาได้ที่ 1 มา โรงเรียนก็จะมีชื่อเสียง เขาโตขึ้น เขาอาจทำให้การสื่อสารทางภาษามากขึ้น แล้วก็อาจมีคนก่งทางภาษามากขึ้น

นักเรียนชายคนที่ 2 เพื่อน ๆ ก็ไปช่วยคนที่ถาม เวลาที่อาจารย์สอนแล้วไม่ทราบถามเขา เขาก็ตอบให้ ช่วยให้โรงเรียนมีชื่อเสียง โดยไปแข่งได้ที่ 1 กลับมา

นักเรียนชายคนที่ 3 ช่วยเพื่อน ๆ ทำการบ้าน ช่วยออกความคิดเห็น

นักเรียนชายคนที่ 4 ช่วยเพื่อนเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือเขาไปแข่งเลขแล้วอาจได้รางวัลที่ 1 มาเป็นที่ภาคภูมิใจของคนอื่น

นักเรียนชายคนที่ 5 เวลาเพื่อนทำอะไรไม่ได้ เขาก็จะบอก เช่น ตอนเข้าค่าย มีทางหนึ่งถ้าเดินไปแล้วเป็นหลุมโคลน พอเพื่อน ๆ จะเดินไปเขาก็บอกว่าย่าไป ๆ มีหลุมโคลน เวลาเขาไปแข่งเลขเขาทำได้ดีมาก ได้รางวัลมาโรงเรียนก็มีชื่อเสียงที่มีเด็กก่งอยู่ ถ้าเขาไปเป็นนักวิทยาศาสตร์ เขาเข้าไปดูเว็บไซต์ต่าง ๆ ดูแล้วพื้นที่โลกเป็นอย่างไรเขาก็จะไปคำนวณได้ รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เช่น แผ่นดินไหว เขาก็มาเตือนได้ จะได้ระวังตัวกัน ไม่ต้องมีใครบาดเจ็บ

นักเรียนชายคนที่ 6 บางอย่างที่ยาก ๆ บางข้อ เขาก็มาช่วยคิด ทำให้ทำได้มากขึ้น และเขาสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน

นักเรียนชายคนที่ 7 ช่วยได้ในการทำงาน ช่วยคิด ช่วยไปสอนเพื่อนที่คิดเลขไม่ก่ง เขาก็จะสอนวิธีการคิดให้ เขาช่วยใช้ความคิดของเขาบำเพ็ญประโยชน์ให้โรงเรียน เขาช่วยคิดค้นอะไรที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศ แต่อยากให้เขาประพฤติตัวดีขึ้น อยากให้เขาเปลี่ยนเป็นคนใหม่ ให้เขาควบคุมอารมณ์ตนเองได้ ไม่ฉุนเฉียว

นักเรียนชายคนที่ 8 เวลาทำเลขไม่ได้เขาก็มาช่วยคิดเลข ช่วยเขียนบนกระดาน เวลาที่เขาไปแข่งเลขทำชื่อเสียงให้โรงเรียน

นักเรียนหญิงคนที่ 1 เขาสามารถบอกเพื่อนได้ว่าข้อนี้อย่างไร ทำชื่อเสียงให้โรงเรียนเวลาที่เขาไปแข่งเลขแล้วเขาก็ชนะมาได้ เขาสามารถทำให้ทุกคนรู้จักการคิดเลข ให้ความรู้ว่าเป็นมาอย่างไร ทำให้ทุกคนเก่งได้ สามารถช่วยเหลือประเทศ ตอนนี้เขาดีขึ้น สามารถคุมอารมณ์ตัวเองได้ บางครั้งถ้าเขารู้สึกโมโหเขาก็ไม่เล่นกับเพื่อน

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เวลาอาจารย์ให้ทำโครงการมีการเฉลี่ยตัวเลขมาก ๆ อาจารย์ก็เรียกให้เขามาช่วย เขาช่วยสอนการบ้านหากใครทำไม่ได้ แต่บางทีเขาก็ไม่ไปแล้วเขาก็ไปทำอย่างอื่น เขาทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียง เวลาไปแข่งกับคนอื่นแล้วชนะก็ทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียง

นักเรียนหญิงคนที่ 3 แนะนำ เวลาทำการบ้าน งานกลุ่ม อย่างเขาไปแข่งแล้วได้รางวัลมา โรงเรียนก็จะได้ชื่อเสียง เพราะเขาเรียนอยู่ที่นี่ เขาก็ไปช่วยพัฒนาเกี่ยวกับการศึกษาทางด้านเลข ส่งเสริมทางด้านเลข ให้ความรู้เรื่องขึ้น

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ช่วยสอนการบ้าน ไปทำชื่อเสียงให้โรงเรียน

นักเรียนหญิงคนที่ 5 สมมุติเพื่อนไม่เข้าใจใช่ไหมคะ เพื่อนก็ไปถามเขา เขาก็จะช่วยสอน สมมุติว่าตอนทำโครงการมีการเฉลี่ยตัวเลข อาจารย์ก็จะให้เขามาช่วยคิด มาช่วยเฉลย มาช่วยบอก เขาช่วยสอนเพื่อนเวลาที่เพื่อนไม่เข้าใจ เขาก็จะช่วยสอน สมมุติเวลาทำงานกลุ่มก็จะช่วยออกความคิดเห็น ช่วยเสนอแนะ เขาทำชื่อเสียงให้โรงเรียน อย่างวันก่อนเขาไปแข่งเอแมกซ์ (AMAX) มา เขาก็ทำชื่อเสียงให้โรงเรียน ถ้าเขาเก่งมาก ๆ เขาอาจไปแข่งระดับโลก ทำชื่อเสียงให้ประเทศไทยได้ค่ะ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**การสัมภาษณ์เพื่อนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/5
ที่เรียนในโรงเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ**

1. นักเรียนเห็นว่าเด็กชาย ส. มีลักษณะพิเศษ หรือไม่อย่างไร ทำไมนักเรียนจึงคิดว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะพิเศษ

นักเรียนชายคนที่ 1 ผมไม่เคยเรียนด้วยกันครับแต่รู้จักเขา เขาชอบแกล้งเพื่อน ผมเห็นเขาแกล้งเพื่อนอยู่บ่อย ๆ แล้วเขาก็ชอบล้อเพื่อน เขาแกล้งตีกัน ตะก้น อะไรที่มันไม่ดี เท่าที่ได้ยิน เขาก็บอกกันว่าเขาเรียนเลขกับอังกฤษเก่ง แต่ผมไม่ได้มองว่าเป็นลักษณะเด่นของเขา ผมมองว่าเขาชอบแกล้งเพื่อนมากกว่าเรียน

นักเรียนชายคนที่ 2 ผมเคยเรียนกับเขาตอน ป.1 เขาเก่งทางเลข แต่เขาน่าจะทำตัวดีกว่านี้ ไม่แกล้งเพื่อน ตอนนี้อาจลดลงไปแต่ว่าเขายังแกล้งเพื่อนอยู่ ผมไม่ทราบเหมือนกัน อาจจะเป็นเพราะอยากจะทำอะไรกับเพื่อนแต่ไม่แสดงออกไม่ถูกวิธี

นักเรียนหญิง หนูเคยเรียนกับเขาตอน ป.3 เขาเรียนเก่ง แต่เขาชอบแกล้งเพื่อนมาก เพราะเขาเรียนเก่งมาก เขาจะได้ 99 คะแนนตลอด มี 2 วิชา ที่เขาเรียนเก่งคือ ภาษาอังกฤษ และภาษาไทย แต่เขาชอบแกล้งเพื่อนตลอดเวลา

2. นักเรียนเคยเห็นสิ่งที่แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ของ ส. หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ไม่เคยเห็นเขาแสดงออกแบบนั้นเลย

นักเรียนชายคนที่ 2 เขาวาดรูป แต่ก็ไม่ได้ดี คือ เขาเอาสมุดของคนอื่นไปวาด เกือบเอาของผมไป ผมเห็นว่าเขาจะหยิบ ผมก็เลยหยิบออกมาก่อน

นักเรียนหญิง ไม่เคยเลยค่ะ

3. นักเรียนชอบ ส. หรือไม่ เพราะเหตุใด

นักเรียนชายคนที่ 1 ไม่ค่อยชอบ ไม่เชิงว่าไม่ชอบ เพราะเขาไม่ควบคุมสติอารมณ์ มีอะไรที่เขาไม่พอใจเขาก็จะแกล้ง ผมเคยเห็นเขาไปกักเพื่อนด้วยไม่ยอมให้ไปไหน เวลาใครทำให้เขาอารมณ์เสีย เขาก็จะแกล้ง ชกต่ออะไรพวกนี้ เคยเห็นเขากักเพื่อนไว้ในสนามเด็กเล่น ผมไม่ได้เข้าไปช่วย คุณพ่อคุณแม่ของเพื่อนที่เขากักไว้ต้องเข้ามา เขาถึงยอมปล่อยเพื่อนไป

นักเรียนชายคนที่ 2 ชอบในบางเรื่องที่เขาประพฤติตัว เช่น พุดดี ไม่พุดคำหยาบคาย ไม่ชอบเขาตรงที่เขาชอบแกล้งเพื่อน

นักเรียนหญิง ตอน ป.1 ไม่ชอบค่ะ เพราะตอนที่หนูไปเรียน กพอ. เขาจะชอบแกล้งหนู ตลอดเวลา เช่น มาว่าหนู มาตบหนู มาเตะหนู เตะแรงค่ะ ตบหน้าแดงเลย แล้วเขาก็เคยหอมแก้ม หนู ตอนนั้นหนูทำงานอยู่ เพื่อนเขาๆ แล้วเขาก็มาหอมเลย เสร็จแล้วเขาก็หัวเราะ หนูลุกขึ้นไปเตะ เขา แล้วเขาก็ผลักหนูกลับมา หนูก็สู้เขาอีก เขาก็เตะ หนูก็ร้องไห้ อาจารย์ก็ไปทำโทษเขา ตอนนั้น หนูเจ็บ หนูไม่รู้จะทำอย่างไรเขาถึงทำอย่างนั้น แต่ทุกวันเขาจะทำอย่างนั้นตลอดเวลา อย่างเรียนกับ อาจารย์เขาก็มายุ่งกับหนู เช่น กอด หรือไม่ก็เตะ

4. ถ้านักเรียนทำการบ้านไม่ได้ ส. เคยช่วยอธิบายวิธีการทำการบ้านให้นักเรียนเข้าใจ หรือไม่ อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ผมไม่คิดว่าจะไปตามเขาอยู่แล้ว เพราะบางทีเขาก็จะกลับเร็ว ผมไม่ได้เจอเขา บางทีเราอยู่ในห้องก็ถามเพื่อนในห้องของผม

นักเรียนชายคนที่ 2 ถ้าเขาช่วย เขาน่าจะช่วยให้ได้ แต่เขาไม่คิดจะช่วย ตอน ป.1 ผมขอให้เขา สอนผมแต่เขาก็ไม่สอน

นักเรียนหญิง เคยค่ะ ยกมือแล้วเขาก็มาช่วย เขาก็มาช่วยบางครั้ง

5. นักเรียนเห็นว่า ส. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของห้องเรียน หรือโรงเรียนหรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ไม่เคยเห็นครับ

นักเรียนชายคนที่ 2 ไม่เคยเห็นครับ

นักเรียนหญิง นิดหน่อยค่ะ อย่างเขาทำบางอย่างเสร็จแล้วเขาก็จะไปเลย เขาก็ไปเล่น ไปเล่นกับเพื่อนคนอื่นที่เขาไม่ได้ช่วยงาน

6. ส. มีพฤติกรรม หรือลักษณะเช่นใดที่สร้างปัญหาต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน ต่อครู และ ต่อนักเรียน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ตอน ป.4 ไม่ได้ยินข่าวอะไร

นักเรียนชายคนที่ 2 ตอนนี้ผมไม่ทราบครับ แต่ตอน ป.1 เขาแกล้งเพื่อนที่นั่งใกล้เขา

นักเรียนหญิง เวลาที่เพื่อนตอบผิด เขาก็จะลุกขึ้นมาตบโต๊ะ พุด บ้า โง่ อะไรพวกนี้ค่ะ บางครั้งถ้าเพื่อนทำพลาด เขาก็จะว่า หัวเราะ อาจารย์ก็บอกให้เงียบ

7. ในชั้นเรียน หากมีการทำงานเป็นกลุ่ม และต้องเลือกตัวแทน หรือหัวหน้ากลุ่ม นักเรียนจะเลือก ส. หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ไม่เลือกครับ เพราะถ้าเขาเป็นหัวหน้ากลุ่ม คนอื่นจะแสดงความคิดเห็น เขาก็ไม่ยอม ไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น หัวหน้ากลุ่มของผมต้องมีความรู้ ฟังคนอื่น ให้เหตุผลทำไมไม่เอา ไม่เข้าใจก็ถามคนอื่น ความรู้อย่างเดียวไม่ได้ ต้องมีลักษณะนิสัยด้วย บางทีเขาก็จะตะโกน เวลาที่ทำอะไรแล้วไม่พอใจ

นักเรียนชายคนที่ 2 เลือกก็อยากจะเลือกครับ แต่ต้องบอกเขาก่อนว่าถ้าเขาทำไม่ได้ก็ไปทำเดี๋ยว ถ้าไม่เลือกเขาก็จะโวยวาย เพราะฉะนั้นต้องเลือกเขา อยากตัดปัญหา แต่คนที่เป็หัวหน้ากลุ่มต้องเก่ง รู้เรื่องดี รู้เรื่องมาก แล้วไม่ขี้เกียจ

นักเรียนหญิง เลือกค่ะ เพราะให้โอกาสเขา เพราะอาจารย์เคยบอกว่าเขาก็มีส่วนดีด้วย และก็มีส่วนไม่ดี ถ้าตอนนี้ก็ชอบเขานิดหน่อย เพราะเขาจะไม่แก๊งแล้ว แต่เขาก็จะล่อนิดหน่อย ตอนนี้เวลาเจอหน้ากันเขาก็จะพูดว่า “ เบบี ”

8. ส. เคยรบกวน หรือแกล้งนักเรียน หรือไม่ว่างไร นักเรียนคิดว่าเพราะสาเหตุใด ส. ถึงทำเช่นนั้น

นักเรียนชายคนที่ 1 เขาไม่เคยมาแกล้ง เคยแต่ล้อ เช่น พัดตี ไม่รู้ครับว่าทำไมเขาถึงมาล้ออยู่ดี ๆ ผมเดินมาจะเข้าห้องเรียน เขาก็ล้อผมตอนที่เขาเข้าแถว ตอนที่ผมเดินผ่าน แต่รู้สึกเฉย ๆ ช่วงปะไร อยากทำอะไรก็ทำไป ไม่อยากให้มีเรื่องชกต่อย ทั้งที่ไม่รู้จักกัน ถ้ารู้จักกันทำไมต้องล้อขนาดนั้น ผมไม่ชอบ เวลาเล่นแล้วไม่พอใจเขาก็จะตีแรง ๆ เขาตีไม่โดนผม เพราะผมวิ่งเร็วกว่าเขาวิ่งไม่ทัน เขาคูมอารมณ์ไม่ได้ รู้สึกมีเด็กโดนเขาต่อขมาแล้ว เลยไม่เอาดีกว่าที่จะเข้าไปเตือนเขา

นักเรียนชายคนที่ 2 ตอนที่ผมมาสายก็ต้องเดินผ่านห้องเขา ผมโดนเขาตีแรง ๆ ถึงตอนนี้ถ้าเขาแกล้งผมก็ปล่อยเขาครับ ผมขี้เกียจครับผมเบื่อแล้ว เขาอยากจะทำก็ทำไป ถ้าเพื่อนไม่ตอบได้เขาน่าจะดีขึ้น เขาก็ยังแกล้งผมอยู่ เปลี่ยนชื่อผม

นักเรียนหญิง ไม่มีแล้วค่ะ เพราะอาจารย์บอกว่าทำอย่างนี้อีกจะไปฟ้องตำรวจก็ได้ สงสัยเขาคงจะกดดัน เพราะว่าทุกเย็นนะคะ เขาไม่มีโอกาสได้เล่นเลย เพราะแม่เขาก็จะให้เขารับกลับไป ทบทวนหนังสือตลอด แล้วเขาก็จะเล่นไม่เป็น ปั่นดินน้ำมันเขายังเล่นไม่เป็นเลย เขาได้แต่เรียนอย่างเดียว เขาก็เลยอยากเล่นกับเพื่อน เขาก็เล่นออกมาแรง ๆ เขาไม่รู้จักริธีเล่น แต่ตอนนี้ก็ไม่ได้รู้สึกโกรธเขาแล้ว

9. ศ. เคยมาชวนนักเรียนเล่น หรือทำกิจกรรมด้วย หรือไม่อย่างไร

นักเรียนเคยชวน ศ. มาเล่น ทำกิจกรรม หรือไม่อย่างไร

ศ. ให้ความสนใจต่อกิจกรรม หรือการเล่นประเภทใดมากที่สุด

นักเรียนชายคนที่ 1 เขาไม่เคยมาชวนผม

ผมก็ไม่ชวนเขามาเล่น เพราะไม่ชอบลักษณะนิสัยของเขา ผมชอบคนที่รู้เรื่องเยอะ ๆ นิสัยดี อย่างวิ่งไล่จับเวลาที่เขาเป็นนาน ๆ เขาก็จะไป เวลาเขาเป็นเขาก็ไม่เอา เขาก็จะเดินไป เพราะเขาวิ่งช้ากว่าคนอื่น คนที่วิ่งช้าก็จะไปซ่อนแต่เขามองไม่เห็น เขาก็วิ่งไล่แต่คนที่วิ่งเร็ว ๆ ตอนหลังเขาก็เลยไม่มาเล่น

ไม่เห็นครับ

นักเรียนชายคนที่ 2 เขาก็มาชวน แต่ผมไม่เอา เพราะเขาชอบแกล้งเพื่อน

ผมเคยชวนเขา 2 – 3 ครั้ง แล้วมันเบื่อ เพราะเขาชอบทำอะไรที่น่าเบื่อสำหรับเพื่อนในกลุ่ม ชวนเขามาวิ่งไล่จับ เวลาเขาแเปะเขาจะตีแรง ๆ เวลาเขาเป็นนาน ๆ เจอใครเขาก็จะตีแรง ๆ

ไม่เคยเห็นครับ

นักเรียนหญิง เขาไม่เคยชวนค่ะ

หนูเคยไปชวนเขาแค่ครั้งเดียว ชวนเขามาช่วยทำภาษาอังกฤษ เขาก็มา

เขาชอบแต่งนิทานให้เพื่อนค่ะ

10. นักเรียนคิดว่า ศ. ตั้งใจเรียน หรือไม่อย่างไร วิชาไหนที่นักเรียนเห็นว่า ศ. ตั้งใจ และไม่ตั้งใจ

เรียนมากที่สุด

นักเรียนชายคนที่ 1 ผมว่าเขาน่าจะตะโกนมากกว่านะ อย่างเวลาเรียนภาษาอังกฤษ เสียงเฮของเขาดังที่สุดเลย ผมได้ยินเพราะห้องติดกัน แล้วเขาก็ชอบพูดตะโกนแทรกอาจารย์ บางทีผมก็เคยได้ยิน เช่น อาจารย์โน่น อาจารย์นี่ อาจารย์เขียนผิด อะไรพวกนี้ แล้วก็เคยมาล้อเด็กห้องผมด้วย ล้อชื่อ

นักเรียนชายคนที่ 2 ไม่ทราบครับ

นักเรียนหญิง เขาตั้งใจเรียน คือเขาจะฟังตลอด แต่ว่าบางครั้งอาจารย์ไม่เลือกเขา เขาก็บอกว่าอาจารย์ใจร้ายไม่เลือกเขา เพราะเขาอยากออกไปตอบ เขาตั้งใจเรียนวิชาภาษาไทยมากที่สุด

11. นักเรียนเคยสังเกต ว่า ศ. ใช้เวลาในการทำกิจกรรม หรืองานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำ

มาก หรือน้อยกว่านักเรียน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ไม่ทราบครับ

นักเรียนชายคนที่ 2 น้อยกว่าครับ เขาฉลาดแต่ว่าเขาใช้ความฉลาดในทางที่ผิด ฉลาดแล้ว
แกล้งเพื่อน

นักเรียนหญิง น้อยกว่าค่ะ

12. นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ต้องไปเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6

นักเรียนเคยเห็นเหตุการณ์เช่นนี้มาก่อน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 เลข ๆ ครับ ไม่ได้มองว่าเขาเก่ง ถ้าเด็กคนอื่นเขาตั้งใจเขาก็ทำได้ ที่นี้
เขาไม่ได้ไปสนใจในเรื่องเรียน แต่เขาสนใจเด่นกว่าคนอื่น แต่ว่าคนอื่นเขาไม่ได้คิดว่าอยากเรียน
อย่างนั้น ผมก็เลข ๆ ผมไม่เคยคิดอะไรมาก

ไม่เคยเห็นครับ

นักเรียนชายคนที่ 2 เขาควรไปอยู่ ป.6 เพราะเขาเก่ง เขาทำข้อสอบ ม.1 ได้

ผมไม่เคยเห็นแบบนี้มาก่อนครับ เห็นแต่ในละคร

นักเรียนหญิง ก็ว่าเขาเก่ง ไม่เคยเห็นมาก่อน เห็นเขารั้งแรกก็ตกใจค่ะ ว่าทำไมตัวแค่นี้
ไป ป.6 ได้เลย เป็นเพราะว่าเขามีความกระตือรือร้นแล้วก็ตั้งใจเรียน

ไม่เคยเห็นค่ะ

13. นักเรียนคิดว่า ส. สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนในชั้นเรียน โรงเรียน และสังคม
ได้อย่างไรบ้าง

นักเรียนชายคนที่ 1 ช่วยสอนการบ้าน ช่วยทำโน่นนี่ก็ได้ ไม่รู้ว่าบางคนไปถามเขาแล้วเขา
ก็อาจจะบอกว่าโง่ก็ได้ ก็สอนคนในโรงเรียน ผมว่าบางทีเขาก็ไปแกล้งเพื่อนผู้หญิง ผมได้ยินว่าเด็ก
ห้อง 3 ก็โดนเขาข่วนหน้ามา ก็ไม่เห็นมีอะไรเลย เจ็บ ๆ ไป ไม่เห็นมีอะไรเกิดขึ้น เด็กที่โดนข่วน
หน้า ผมเห็นหน้าแดงมากเลย เขาคงคุมอารมณ์ไม่ได้ น่าจะดัดแปลงนิสัยเขาบ้าง ปล่อยไว้เฉย ๆ
เขาก็จะเฉย ๆ คิดว่าเขาทำถูก น่าจะจัดการบ้าง เขาน่าจะปรับปรุงลักษณะนิสัย อารมณ์ แบบใจเย็น
อย่าไปแกล้งคนอื่น

นักเรียนชายคนที่ 2 ความจริงเขาช่วยได้แต่ไม่ช่วย เขาทำชื่อเสียงให้โรงเรียน แต่ว่าเขา
น่าจะประพฤติตัวดีตอนที่อยู่ในโรงเรียน ตอนโตเขาอาจเป็นนักวิทยาศาสตร์ แล้วสร้างบางสิ่ง
บางอย่างที่คนไม่เคยทำ ขึ้นมาได้

นักเรียนหญิง ช่วยสอนให้เพื่อน ๆ และหนูเข้าใจ อาจช่วยแนะนำ ไปสร้างชื่อเสียงให้
โรงเรียนเวลาไปแข่ง และเขาก็ทำได้ทุกที เขาอาจช่วยพัฒนาประเทศ คาดหวังว่าเขาน่าจะช่วย

พัฒนาประเทศ แต่เขาไม่ควรจะว่าคนอื่นแล้วที่รับฟังความคิดของคนอื่นด้วย เพราะว่าเขาจะไม่ยอมฟังความคิดเห็น เขาจะให้ตัวเองเป็นใหญ่ให้ทุกคนเชื่อฟังเขา ถึงวันนี้รู้สึกดีกับเขาแล้ว เรื่องสมัยก่อนไม่ได้โกรธเขาแล้ว เพราะเขาเริ่มดีขึ้นแล้ว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

**การสัมภาษณ์นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6
ที่เรียนในโรงเรียนเดียวกับนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ**

1. นักเรียนเห็นว่าเด็กชาย ส. มีลักษณะพิเศษหรือไม่อย่างไร

ทำไมนักเรียนจึงคิดว่าลักษณะดังกล่าวเป็นลักษณะพิเศษ

นักเรียนชายคนที่ 1 มาเรียนกับน้องตอน ป.6 เขาคิดเลขเร็วกว่าคนอื่น แต่ว่าเขาไม่ตั้งใจเรียนมาก เขาจะเฉย ๆ ไม่ค่อยพูดอะไร เพราะเห็นเขาทำอะไรเร็วกว่าคนอื่น ทำข้อสอบได้เต็ม อาจารย์ถามแล้วเขาตอบได้เลยทันที คนอื่นต้องมานั่งคิดก่อน ภาษาอังกฤษ เขาพูดใช้ได้ สะกดใช้ได้ แต่ว่าเขาไม่ค่อยกล้าแสดงออก จะนั่งนิ่งอยู่เฉย ๆ เขาไม่กล้าพูด

นักเรียนชายคนที่ 2 บางทีเขาก็ชอบไปเขียนกระดานดำเล่น เขาร้องไห้ง่าย บางทีเขาก็เอาแต่ใจตัวเอง น้องผมอยู่ ป.4 บอกว่า เพื่อน ๆ ไม่ค่อยคบเขา บางทีเขาก็ไปเดินเล่นคนเดียวตอนเย็น เขาเล่นอะไรคนเดียวแล้วก็ไปหยิบของคนอื่นมาโดยไม่บอกแล้วก็ทะเลาะ ร้องไห้ เขาคิดเลขเก่ง แต่เขาเงียบ เพราะว่าเขาอาจจะ EQ ไม่ค่อยดี ไม่ค่อยมีมนุษยสัมพันธ์เท่าไร คบกับเพื่อนไม่ค่อยได้กับพี่ ป.6 ก็เข้ากันไม่ค่อยได้ เพื่อนผมก็ชอบไปแกล้งเขา

นักเรียนชายคนที่ 3 เขาเรียนเก่ง โดยเฉพาะเลข เขาอยู่ ป.4 แต่ว่าเรียนเก่งกว่าเด็ก ป.6 บางคน เขาคงโดนฝึกมาตั้งแต่เด็กหรือว่าท่องจำ จำได้ง่าย

นักเรียนชายคนที่ 4 เรียนกับน้องเขาปีแรก เพิ่งเคยเจอ ก็ตกใจเหมือนกัน อาจารย์บอกว่าเขาเป็นคนที่เรียนเก่งมาก แต่เขายังเด็กตัวเล็กอยู่เลย อยู่ ป.4 เขาทำงานเร็ว เขาทำเก่งด้วย อาจารย์ถามส่วนมากเขาตอบได้เกือบหมดเลย ส่วนมากเป็นคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษเขาไม่ค่อยตอบเพราะเขาทำอยู่บ่อย ๆ หรืออาจเป็นความสามารถพิเศษของเขาก็เก๋ด้านนี้ สมองเขาอาจพิเศษกว่าคนอื่น ๆ เข้าใจได้ง่ายกว่า เขาก็ผ่านอะไรมาเยอะในการไปประกวดมา แล้วอาจารย์ก็แนะนำไปเยอะเหมือนกัน

นักเรียนชายคนที่ 5 ปีแรกครับที่ได้เรียนด้วย บางทีเขาก็ชอบแกล้งพี่บ้าง บางทีก็ไม่ค่อยฟังอาจารย์ นิสัยไม่ค่อยดี เพราะปกติน้องคนอื่นไม่แกล้งพี่

นักเรียนชายคนที่ 6 เรียนตั้งแต่ ป.5 ตรงความรู้ของเขา เก่งเลข ดูได้จากคะแนนของเขา

นักเรียนหญิงคนที่ 1 เรียนกับน้องเขาตอน ป.6 ปีแรก เขาเก่งเลข คิดเร็วมาก เวลาที่เขามาเรียนด้วยก็เรียนภาษาอังกฤษกับเลข ภาษาอังกฤษเขาพูดได้ ทางเลขเขาคิดเร็ว คล่อง ถูกเกือบทั้งหมดที่เขาคิด

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เขาคำนวณคณิตศาสตร์เร็วกว่าคนอื่น ภาษาอังกฤษเขาก็ทำเร็วทำงานที่อาจารย์สั่งเร็ว คนอื่นส่วนใหญ่เขาก็จะทำช้ากว่า

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เคยเรียนกับน้องตั้งแต่ ป.5 น้องเขาเรียนเก่ง น้องเขายังเด็กอยู่แต่คิดเร็วกว่าเรา แต่มารยาทของเขายังเหมือนเด็กอยู่ เช่น ไม่ค่อยฟังอาจารย์

นักเรียนหญิงคนที่ 4 เขาจะเก่งด้านภาษาอังกฤษ กับคณิตศาสตร์ ถ้าวิชาคณิตศาสตร์เขาจะคิดเร็วกว่าคนอื่น แล้วก็เป็คำตอบที่ถูกต้องด้วย ภาษาอังกฤษเขาก็สามารถเรียนร่วมในกลุ่มกับเพื่อนหนูได้ เพราะเขาอยู่แค่ ป.4 แล้วเขามาเรียนร่วมกับ ป.6 ได้

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เขาทำอะไรเร็ว แต่ว่าเขาชอบรบกวนการเรียนของเพื่อน ๆ เพราะว่าเขาอยู่ ป.4 เขาทำอะไรได้ดีกว่าเพื่อนในชั้น

2. นักเรียนเคยเห็นสิ่งทีแสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์ของเด็กชาย ส. หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ไม่มีครับ ไม่เห็นเลย

นักเรียนชายคนที่ 2 เขาคิดเลขแปลก ๆ ยาก ๆ บนกระดาน บางทีก็นำโจทย์อะไรไม่รู้ขึ้นมาทำ บางทีเป็นโจทย์ที่ยากที่ผมไม่เคยเรียน

นักเรียนชายคนที่ 3 ไม่เคยเห็นครับ

นักเรียนชายคนที่ 4 ไม่เคยเห็นเลยครับ ไม่มี

นักเรียนชายคนที่ 5 การแต่งประโยคที่ดีครับ

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่มี

นักเรียนหญิงคนที่ 1 พอมีเวลาว่างเขาก็มาวาดรูปเล่น เขาวาดที่กระดานดำของเขาคนเดียว ไม่รู้ว่าเขาวาดรูปอะไร

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ไม่ค่อยมี

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาแค่คิดเลขเก่งเฉย ๆ อย่างอื่นไม่มีอะไร

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ถ้าเวลาอยู่ว่าง ๆ เขาก็จะไปวาดเล่นบนกระดานดำ ไปวาดรูปของเขา มองไม่ทันว่าเขาวาดอะไร เพราะเขาจะลบไปแล้ว

นักเรียนหญิงคนที่ 5 ก็ไม่ค่อยได้ดูเขาทำอะไร

3. นักเรียนชอบเด็กชาย ส. หรือไม่ เพราะเหตุใด

นักเรียนชายคนที่ 1 เฉย ๆ ครับ เพราะบางครั้งเขาก็มาแกล้งผมบ้าง มาล้อ มาว่า เช่น stupid ก็โกรธนิดหน่อยเวลาเขามาล้อ แต่เดี๋ยวลบก็หาย เพราะไม่ทราบเหมือนกันว่าทำไมเขาถึงมาแกล้ง

นักเรียนชายคนที่ 2 ก็ชอบนะครับ คือถ้าเขาไม่มาหาเรื่องแล้วเขาไม่ทำอะไรใคร ก็ไม่มีใครมาทำเขา

เคยรู้สึกไม่ชอบเขาที่เขาเอาแต่ใจตัวเอง คือเขาอยากทำอะไรก็ทำเลย ไม่ขออนุญาตอาจารย์ บางทีเขาก็ทำของเสียแล้วเดินไปเลย

นักเรียนชายคนที่ 3 เลข ๆ ครับ ไม่เคยนึกว่าไม่ชอบ เพราะเขาไม่ค่อยได้พูดอะไร

นักเรียนชายคนที่ 4 ชอบเหมือนกันครับ เขาตลกดี เขาชอบวิ่งมาที่โต๊ะแล้วมาบีบแก้ม เขาชอบพูดเล่น ๆ แบบให้น่ารัก อย่างมีคำว่า big mama เขาก็บีบแก้มไปแล้วทำหน้าที่อื่น ๆ ผมก็บีบแก้มเขาเล่นบ้าง แก้มเขาก็น่ารักดี ไม่เคยเล่นจนเจ็บ ส่วนมากก็เล่นกันบ่อย

นักเรียนชายคนที่ 5 ชอบบ้าง เพราะเขาค่อนข้างเรียนเก่ง บางทีก็นิสัยดีที่ช่วยเพื่อนคนอื่นที่ไม่ชอบเพราะบางทีชอบหยิบของคนอื่นโดยที่ไม่บอก

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่ชอบ เขาชอบก่อกวน เช่น ทำของตกแล้ววิ่งหนีเลย ชอบเรียกร้องความสนใจ ชน ชอบไปเขียนกระดาน

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ก็ชอบ เพราะเขาไม่ชนมาก

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ส่วนใหญ่ก็เลข ๆ บางทีก็รู้สึกชอบที่เขาเก่ง

มีบางทีที่ไม่ชอบเพราะเขาค่อนข้างก้าวร้าว เวลาเขาตอบเขาไม่ยกมือแต่จะลุกขึ้นมาเลย ทำให้เราไม่เข้าใจเวลาที่เขาพูดแทรก

นักเรียนหญิงคนที่ 3 บางครั้งก็ชอบ เพราะเขาก็พูดรู้เรื่อง เช่น พูดว่าข้อนี้ทำอย่างไร เขาก็จะบอกได้

แต่ที่ไม่ชอบเพราะเวลาเรียนเขาจะนั่งหน้าหนูแล้วก็ชอบหยิบปากกาหนูไปโดยไม่บอก คือเขาเหมือนเด็ก เคยบอกเขา เขาก็ทำหน้าที่เหมือนไม่เข้าใจแล้วเขาก็เขียนต่อ พอเขียนเสร็จแล้วเขาก็นำมาคืน

นักเรียนหญิงคนที่ 4 บางครั้งก็ชอบ ต้องยอมรับว่าน้องเขาเก่ง

ที่ไม่ชอบเขาเพราะถ้านั่งข้าง ๆ กับเขา เขาก็จะมาสะกิดหลัง มาสะกิดไหล่ แล้วเขาก็เดินไป หรือมาหยิบปากกาไปเล่น หนูต้องตามไปทวงแล้วหยิบมาเขาก็ไม่พอใจ เป็นการไม่สมควรที่หยิบไป น่าจะขอเราก่อน

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เลข ๆ ค่ะ เขาเคยนั่งข้าง ๆ แล้วเอาของไป แล้วบอกให้เขาคืน เขาก็คืนให้

4. ถ้านักเรียนทำการบ้านไม่ได้เด็กชาย ส. เคยช่วยอธิบายวิธีการทำการบ้านให้นักเรียนเข้าใจหรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 วิชาเลข เขาช่วยอธิบายการทำ บางครั้งเขาก็มาช่วยเอง บางครั้งก็ต้องขอให้เขามาช่วย เพราะปกติเขาจะทำเสร็จเร็วกว่าคนอื่น คนที่ไม่เก่งอาจารย์จะให้น้องเข้ามาช่วย

บอกเขาว่ามาช่วยหน่อยทำไม่ได้ น้องเขาก็เข้ามาช่วย เขามาทุกครั้งทีบอกให้มาช่วย

นักเรียนชายคนที่ 2 ไม่เคยครับ เพราะเขาอาจไม่รู้จักผมก็ได้ บางทีผมก็ถามเพื่อน ปรีक्षा เพื่อน บางทีก็ดูหนังสือ ผมไม่ค่อยชอบถามเพราะน้องเขาจะบอกคำตอบมาเลยไม่อธิบาย

นักเรียนชายคนที่ 3 เคยบางครั้งครับ เขาก็ช่วย

นักเรียนชายคนที่ 4 ไม่ครับ พonganเขาเสร็จ เขาก็เดินดู ยืนดูหมดทุกคน บางทีเขาเห็นผม กำลังคิดอยู่ เขาก็ยื่นมือแล้วเขาก็บอกคำตอบออกมา บางทีเขาก็ยื่นดูเฉย ๆ แล้วก็เดินไปเลย ผมก็เคยไปขอให้เขามาช่วย เขาก็ช่วยบ้าง บางทีก็เดินมาแล้วแต่ไปสนใจเรื่องอื่นพอนั้นไปเขาก็เดินไปแล้ว แต่เขาเสร็จงานแล้วเขาชอบวิ่งกลับห้องเลย เขาทำงานเสร็จเร็วมาก ตอนนั้นสอบ เขามาหลังประมาณ 10 นาที เขาทำเดี่ยวเดียวเสร็จ เสร็จก่อนคนอื่นเลยแล้วเขาก็วิ่งกลับห้อง สงสัยเขาอยากกลับไปห้องมากเลยกลับเร็ว

นักเรียนชายคนที่ 5 ไม่มีครับ

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่มี เพราะทำได้

นักเรียนหญิงคนที่ 1 เวลาทำไม่ได้ก็ถามเขา เขาก็ช่วยสอนให้ ทุกครั้งที่ขอเขาก็มาอธิบายให้ฟัง

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ไม่ค่อยช่วยค่ะ เขาจะช่วยผู้ชายมากกว่า หนูไม่เคยขอให้เขามาช่วยแต่จะขอคนอื่น เพราะมีคนขอให้เขาช่วยเหลือมากแล้ว

นักเรียนหญิงคนที่ 3 น้องเขาอธิบาย แต่ว่าไม่เข้าใจ อธิบายแปลก ๆ ไม่เหมือนกับที่อาจารย์อธิบาย คำตอบเดียวกัน แต่ของเขาเป็นคนละวิธีกับอาจารย์ ของเขาจะเป็นวิธีลัด ๆ ไม่ได้ขอเขาบ่อย เพราะเขาจะหายตัวไปไหนก็ไม่ทราบ คือเขาจะทำเร็ว เสร็จก็ส่งอาจารย์แล้วก็วิ่งกลับไปเลย

นักเรียนหญิงคนที่ 4 เคยบางครั้ง อย่างเลขที่ยาก ๆ เขาก็ไม่ค่อยสนใจอธิบาย เขาบอกคำตอบมาให้เลย คิดว่าเขาไม่คบค้าสมาคมกับใคร

นักเรียนหญิงคนที่ 5 บางครั้งค่ะ ส่วนใหญ่เขาก็จะช่วย

5. นักเรียนเห็นว่าเด็กชาย ส. ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมของห้องเรียน หรือโรงเรียนหรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ไม่ครับ เขาไม่ค่อยชอบเล่นเกมส์เวลาที่อาจารย์สอน คณิตเขาก็ทำของตัวเองไป คณิตจะไม่มิกกลุ่ม เคยทำงานกลุ่มแปลเรื่องภาษาอังกฤษเกี่ยวกับในหลวง แต่ว่าน้องเขาเล่นมากไปหน่อย แต่ก็ช่วยบ้าง เวลาที่เขาเข้ามาในห้องเรียนเขาไม่เคยขออนุญาตอาจารย์ แต่จะเดินเข้ามานั่งที่เลย พอเขาทำเสร็จก็จะออกไปเล่นกระดานดำ บางครั้งก็ไปเล่นกับคนอื่นบ้าง

นักเรียนชายคนที่ 2 เขามาเรียนช้า ไม่ยอมไปจับกลุ่มกับใคร อาจารย์ต้องบอกให้เขาเข้าไปจับกลุ่มเพื่อน อาจารย์ต้องบอกถึงไป ถ้าเข้ากลุ่มเขาก็นั่งเฉย ๆ ไม่คิด นั่งเล่นบ้างนิดหน่อย

นักเรียนชายคนที่ 3 ค่อนข้างดี เวลาทำอะไรรวมกลุ่มกันเขาก็ช่วยทำ

นักเรียนชายคนที่ 4 ไม่เคยอยู่กลุ่มเดียวกัน แต่ถ้าอยู่กับเพื่อน ๆ ก็อยู่ดีเหมือนกัน ก็ช่วยคิด แต่ผมไม่เคยอยู่กลุ่มเดียวกับเขา ก็ไม่ค่อยได้เห็น

นักเรียนชายคนที่ 5 ดีครับ ช่วยเขียน หรือแต่งประโยค เคยอยู่กลุ่มเดียวกันเขาก็ช่วยตลอด

นักเรียนชายคนที่ 6 เคยอยู่กลุ่มเดียวกัน ถ้าเล่นเกมส์ทำ แต่งงานไม่ทำ

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ไม่เคยอยู่กลุ่มเดียวกับเขา แต่มองเห็นตอนเขาอยู่กลุ่มเพื่อน เขาก็นั่งดู

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ปานกลาง เขาจะร่วมกิจกรรมของห้องน้อยมาก บางที่เขาอยู่ ป.4 ไซ้ไหมคะ แล้วเขากลับมา ป.6 บางทีมาช้าเขาจะนั่งเฉย ๆ ไม่มีกรเข้าไประดมอาจารย์หรือพี่ ๆ เวลาที่เขามาแล้วไม่เจออาจารย์ก็จะไปเลย เหมือนเขาไม่มาเรียน

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาก็จะเล่นเหมือนเดิม แต่ถ้าถามเขาก็จะบอก

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ไม่ค่อยเท่าไร เพื่อน ๆ บอกมา คือเขาจะนั่งเฉย ๆ ของเขา พอพูดเขาก็จะหันหนีไปทางอื่น

นักเรียนหญิงคนที่ 5 ช่วยค่ะ แต่เขาชอบไปทำโน่นนี่ เล่นอะไรของเขาคนเดียว

6. เด็กชาย ส. มีพฤติกรรม หรือลักษณะเช่นใดที่สร้างปัญหาต่อการเรียนการสอนในห้องเรียน ต่อครู และต่อนักเรียน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 เวลาอาจารย์ถามเขาก็ตอบช้า พูดเสียงเบา บางครั้งอาจารย์ให้ทำเลข เขาทำเสร็จก่อนก็นำกระดาษขึ้นมาปา ทำให้รบกวนคนอื่นเป็นปัญหากับพี่ ๆ ที่ทำอยู่ เขาจะเสียงดังทำให้ไม่มีสมาธิในการทำงาน บางครั้งก็รู้สึกรำคาญ

นักเรียนชายคนที่ 2 ช่วงตอนเทอมต้น บางทีเขาก็พูดอะไรเสียงดัง แล้วก็ตะโกน แต่เดี๋ยวนี้เขาไม่ค่อยเป็นแบบนั้น คณิตศาสตร์ส่วนใหญ่เขาจะมาช้า แล้วเขาก็รีบทำ เสร็จแล้วก็กลับเลย เขาไปไหนของเขาก็ไม่รู้ ภาษาอังกฤษ เขาก็นั่งเฉย ๆ เล่นอะไรก็ไม่รู้ พออาจารย์ให้ทำเขาก็ทำเลย ไม่ได้ฟังอาจารย์ ไม่เป็นปัญหากับอาจารย์ที่สอน แต่เป็นปัญหากับพี่ ๆ บางคน

นักเรียนชายคนที่ 3 บางทีเขาก็หัวเราะหรือพูดเสียงดัง เวลาอาจารย์สอน ๆ อยู่ก็มีเสียงเข้ามาแทรก พี่ ๆ กำลังเรียนอยู่ก็ไม่ได้เรียน

นักเรียนชายคนที่ 4 บางทีก็ก่อกวนคนอื่นบ้างเวลาที่คนอื่นทำงานอยู่

นักเรียนชายคนที่ 5 บางทีเขาก็ชอบไปแกล้งเพื่อนคนอื่นแล้วอาจารย์ก็จะว่า บางทีก็เป็น

ปัญหา เพราะเราเรียนไม่ได้

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่มี

นักเรียนหญิงคนที่ 1 บางทีเวลาทำอะไรเสร็จ เขาก็วิ่งกลับห้องเลย เขาไม่รอให้อาจารย์บอกให้กลับ ไม่ค่อยมีผลต่อห้อง แต่อาจารย์ก็ต้องวิ่งออกไปตาม เวลาอาจารย์วิ่งออกไปตาม อาจารย์ก็จะให้งานไว้ ส่วนใหญ่จะเป็นภาษาอังกฤษ แต่คณิตศาสตร์อาจารย์จะไม่ตาม มีครั้งหนึ่งไปตามแล้วเขาร้องให้ เดินน้ำตาไหลกลับมา

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ตอนที่ทำงานกับเขา เขาไม่ได้ทำงานที่ทำมา เขาก็บอกอาจารย์ โวยวายไปเรื่อย ๆ ก็บอกว่าหาไม่เจอ ปัญหาต่อครูไม่ค่อยมี แต่กับเพื่อน ๆ อาจมีบ้างเวลาที่อาจารย์อยู่น้ำชั้นพูดสอน บางทีเขาก็ไปวาดรูปเล่นบนกระดาน

นักเรียนหญิงคนที่ 3 ไม่ค่อยมีเท่าไรค่ะ อาจารย์เรียกตอบ เขาก็จะตอบแต่ว่าอาจารย์ให้ทำ แล้วปล่อยให้ทำการบ้าน เขาก็จะเดินมาเล่นกับพี่ ๆ กับอาจารย์ไม่มี ต่อหนูไม่มี ถ้ากับทั้งห้องเลยก็น่าจะมี เกี่ยวกับเพื่อนในห้องเขาชอบล้อคนอื่น เล่นเสียงดัง อาจารย์ก็จะว่า อาจารย์ต้องหยุดสอนเพื่อมาว่าเขา

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ส่วนใหญ่เวลาอาจารย์ถามเขาไม่ค่อยตอบ

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เวลาเรียนเขาชอบทำเสียงแปลก ๆ ขึ้นมา เล่นอะไรในปากของตัวเอง เป็นการรบกวนสมาธิ

7. ในชั้นเรียน หากมีการทำงานเป็นกลุ่ม และต้องเลือกตัวแทน หรือหัวหน้ากลุ่ม นักเรียนจะเลือกเด็กชาย ส. หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 คงไม่นะครับ เพราะเป็นผู้ที่ไม่ค่อยดี ไม่กล้าพูด เขาลาดแต่ว่าเขาไม่ค่อยช่วยงาน หัวหน้ากลุ่มต้องกล้าแสดงออก ช่วยงานและออกความคิดเห็นมาก ๆ ซึ่งเขาก็มีอยู่บ้างแต่ไม่ทั้งหมด

นักเรียนชายคนที่ 2 ผมคงไม่เลือกครับ คนที่เป็นหัวหน้ากลุ่มต้องจัดการ นื่องเขาพอทำอะไรเสร็จแล้วก็จะไปเลย เขาไม่สนใจ คนที่เป็นหัวหน้าต้องรับผิดชอบ ทำงานเหมาะสม นื่องเขาทำงานได้ดี เหมาะสมแต่บางทีเขาก็เล่น ถ้าให้เขาไปหาข้อมูลหาหัวข้อมา เขาอาจจะทำไม่ได้

นักเรียนชายคนที่ 3 ไม่เลือกครับ เพราะว่าเขายังเด็กกว่า แล้วหากเป็นงานกลุ่มที่ต้องใช้เวลานาน ๆ พักกลางวันนื่องเขาก็ไม่สามารถมาช่วยได้ เขาต้องมีประสบการณ์มากกว่านี้ นอกเหนือจากความเก่งที่เขาได้อยู่

นักเรียนชายคนที่ 4 เลือกครับ เพราะเขาเก่ง ในการทำ การคิดของเขาจะแปลกไป จะได้ว่าอะไรมา แต่หากเป็นงานที่ต้องทำแล้วใช้เวลาข้ามวัน คงเลือกเพื่อน เพราะนื่องบางทีมาแล้วก็ไป

นักเรียนชายคนที่ 5 เลือกครับ เพราะเขาก็มีความรับผิดชอบ และทำงานเสร็จเร็ว

นักเรียนชายคนที่ 7 ไม่เลือก เพราะไม่อยากจะเลือก ไม่รู้ว่าเพราะอะไร หัวหน้ากลุ่มต้องมีความรับผิดชอบ มีความรู้ แต่วิชาเลขเขารู้มาก่อน

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ถ้าเป็นเรื่องที่เขาถนัดก็จะเลือก อย่างกลุ่มเลขก็จะเลือก เพราะเขาเก่ง

นักเรียนหญิงคนที่ 2 อาจจะไม่ได้เลือกเพราะเขาไม่ช่วยทำงาน หัวหน้ากลุ่มต้องทำงานเก่ง เรียบร้อย แล้วก็ไม่ค่อยดี แต่น้องเขาไม่ค่อยเรียบร้อย ค่อนข้างซน ถ้าเขามาเรียนด้วยทุกวิชาจะรู้สึกอึดอัด เพราะวิชาอื่นเราก็แย่นั่นเอง เพราะเขาจะพูดแทรก บางทีก็ต้องเสียเวลาไปประมาณ 5 นาที ที่อาจารย์ต้องไปพูดกับเขา

นักเรียนหญิงคนที่ 3 หนูคิดว่าไม่เลือก เพราะเขายังทำอะไรได้ดีไม่เท่าที่ควร ถึงแม้ว่าเขาจะมีการคิด แต่การควบคุมตัวเองยังไม่ดีเท่าที่ควร เช่น เขาเล่นแล้วเขาก็ไม่ฟังอาจารย์ แล้วหากจัดให้คนอื่นไปทำอะไรเขายังจัดไม่ได้ เพราะเขายังเด็กอยู่ เขายังควบคุมมือไม่ได้ มือเขายังเขียนเล่นอยู่ หัวหน้าต้องจัดการเพื่อน ๆ ในกลุ่มได้ว่าต้องทำอะไร แล้วเขาก็ต้องจัดการตัวเองด้วย ซึ่งน้องเขาไม่มีเลย

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ไม่เลือกค่ะ เพราะเขาไม่ค่อยช่วยเหลือคนอื่น

นักเรียนหญิงคนที่ 5 ถ้าเขาจะเป็นก็เป็นได้ คนที่เป็นหัวหน้าน่าจะรับผิดชอบ มีความเป็นผู้นำ แต่ไม่เคยเห็นน้องเขาทำ

8. เด็กชาย ส. เคยรบกวน หรือแกล้งนักเรียน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนคิดว่าเพราะสาเหตุใดเด็กชาย ส. ถึงทำเช่นนั้น

นักเรียนชายคนที่ 1 ไม่มากครับ เวลาเข้าห้องมาเขาก็เดินผ่านมาเล่นกระดานดำ แล้วก็มาว่าผม

นักเรียนชายคนที่ 2 เขาไม่เคยแกล้งผม

นักเรียนชายคนที่ 3 ไม่เคยครับ ไม่เคยเห็นเขาแกล้งใคร

นักเรียนชายคนที่ 4 ไม่เคยครับ บางทีบีบแค้นเขาไป เขาก็โกรธบ้างตอนที่เขาอารมณ์เสียอยู่ เขาก็จะไม่ชอบ

นักเรียนชายคนที่ 5 ไม่เคยครับ

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่เคย

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ไม่เคยเลย

นักเรียนหญิงคนที่ 2 ไม่เคยค่ะ เขาไม่ค่อยแกล้งคน มาถึงเขาก็นั่งที่ของเขาไป นั่งฟัง

อาจารย์ แต่พออาจารย์พูดผิคนิดหนึ่ง เขาก็จะพูดแทรกขึ้นมาเลย พูดเสียงดัง ได้ยินทั้งห้อง ทั้งที่เขา นั่งหลัง จะเป็นแบบนี้บ่อย

นักเรียนหญิงคนที่ 3 ไม่เคยค่ะ เขาเคยแค้นใจไปกับที่ ๆ แล้วเมื่อเขาไปโดนแว่นตาที่คนหนึ่ง เขาไม่ขอโทษ ต้องให้อาจารย์ไปเรียกมา เขาจึงขอโทษ

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ก็มีมาแต่ะไหล่ หยิบปากกา เพราะเขาอาจเรียกร้องความสนใจ

นักเรียนหญิงคนที่ 5 ก็เคยค่ะ เขาชอบส่งเสียงขึ้นมา มาหยิบปากกา ปาแผ่นแม่เหล็ก เขา อาจไม่ตั้งใจที่ทำแบบนั้น

9. เด็กชาย ส. เคยมาชวนนักเรียนเล่น หรือทำกิจกรรมด้วย หรือไม่อย่างไร

นักเรียนเคยชวนเด็กชาย ส. มาเล่น ทำกิจกรรม หรือไม่อย่างไร

เด็กชาย ส. ให้ความสนใจต่อกิจกรรม หรือการเล่นประเภทใดมากที่สุด

นักเรียนชายคนที่ 1 เขาก็ไม่เคยชวนผมไปเล่น

ผมไม่เคยชวนเขามาเล่นครับ ไม่เคยเลย

ส่วนใหญ่ไม่ได้ทำอะไรมาก เขาก็จะเล่นวาดรูปบ้าง เล่นปากกาบ้าง

นักเรียนชายคนที่ 2 เขาไม่เคยชวนผมครับ

ผมก็อยากชวนเขาเหมือนกัน บางทีก็ลืมคิดถึงเขา จะคิดถึงเพื่อนสนิทก่อน

ไม่ค่อยได้สังเกตว่าเขาสนใจอะไรครับ

นักเรียนชายคนที่ 3 น้องเขาไม่เคยมาชวนไปเล่น

ผมก็ไม่เคยชวนเขาไปเล่น เพราะว่าน้องเขาดูเจี๊ยบ ๆ

คงเป็นการคิดเลขครับ

นักเรียนชายคนที่ 4 เขาไม่เคยมาชวน เขาก็จะนั่งไปเรื่อย ๆ พอเสร็จแล้วก็กลับห้อง

ผมไม่ค่อยได้ไปชวนเขามาเล่น แต่บางทีผมทำเสร็จแล้วก็เดินเข้าไปหาเขาไปหยิกแก้มเล่น มีครั้งหนึ่งหยิกแก้มเขา อาจแรงไปหรือเปล่าไม่ทราบ เขาก็ทำหน้านิ่ง ๆ แล้วก็เดินไปเลย ที่ผมไม่ค่อยชวนเพราะคิดว่าน้องเขาคงไม่เล่น เพราะน้องเขาเก่งคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ เห็นว่าเขาฉลาดเขาคงไม่เล่นพวกเกมส์กระดานที่ผมชอบเล่นกับเพื่อน ๆ เพื่อนบางคนฉลาดเขาก็ไม่ค่อยเล่นเหมือนกัน เอาแต่เรียน น้องเขาไม่ค่อยว่าง บางทีอาจารย์ก็สั่งงานให้เขาทำ บางทีเขาทำเสร็จเร็วผมไปหา他也不ทัน เขาวิ่งออกไปก่อน เพราะเขานั่งอยู่ริมประตู

ไม่มีกิจกรรม หรือของเล่นที่เห็นเขาชอบเล่น ส่วนมากเขาทำเสร็จแล้วก็ไปเลย

นักเรียนชายคนที่ 5 เขาไม่เคยชวน

ผมก็ไม่เคยชวนเขาครับ ไม่รู้ครับว่าทำไมถึงไม่ชวน อาจจะคุยกันไม่รู้เรื่อง

พวกวาดรูป ตอนทำงานในกลุ่มเขาวาดรูปเล่น เขาก็วาดใช้ได้ครับ

นักเรียนชายคนที่ 6 เขาเคยชวนเล่นฟุตบอล แต่ผมไม่ไปเล่น เพราะเล่นกับน้องเขาไม่เก่ง

ผมไม่เคยชวนเขา ไม่รู้ว่าทำไมไม่ชวน

ไม่เคยเห็น

นักเรียนหญิงคนที่ 1 น้องเขาไม่เคยมาชวนไปเล่น

แต่หนูก็เข้าไปถามเลขเขา

ที่ห้อง ๒.6 มีแผ่นแม่เหล็ก เขาก็จะโยนใส่กระดานดำ ให้ติดกับกระดานดำ

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เขาไม่เคยมาชวน

หนูก็ไม่เคยไปชวนเขามาเล่น แล้วน้องเขาเป็นผู้ชาย หนูจะชวนผู้หญิงมากกว่า เขายังเด็กเกินไป

ไม่เห็นค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาไม่เคยมาชวน ส่วนมากกิจกรรมน้องเขาจะมีกลุ่มของเขา เป็นเพื่อนในห้องของหนูที่สนิทกันที่จะมาชวนเขา

หนูก็ไม่ค่อยได้ไปเรียกเขาทำอะไร เขาจะอยู่กลุ่มของเขา

น้องเขาค่อนข้างเด็กเกินไป ถ้าไม่ใช่งานที่เขาต้องรับผิดชอบ เขาจะไม่ค่อยทำ เขาก็จะไปเล่น ๆ ของเขา

นักเรียนหญิงคนที่ 4 เขาไม่เคยมาชวน

หนูก็ไม่เคยไปชวนเขา เพราะเขายังเด็กเกินไป

ไม่ทราบค่ะ พอเขาทำเสร็จเขาก็จะไปส่งอาจารย์ แล้วก็กลับห้องไปเลย เขาน่าจะชอบพระคุณอาจารย์ก่อน แต่ไม่เคยเห็นเขาทำเลย

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เขาไม่เคยชวนค่ะ

หนูก็ไม่เคยชวนเขาเพราะว่าก็ไม่มียิจกรรมอะไร เขาเก่งค่ะ แต่ส่วนใหญ่เขาก็ไม่ค่อยทำอะไร หนูก็ไม่รู้ว่าเขาจะมาทำอะไร

ไม่ทราบค่ะว่าเขาจะทำอะไร

10. นักเรียนคิดว่าเด็กชาย ส. ตั้งใจเรียน หรือไม่อย่างไร วิชาไหนที่นักเรียนเห็นว่า ส. ตั้งใจ และไม่ตั้งใจเรียนมากที่สุด

นักเรียนชายคนที่ 1 คณิตศาสตร์เขาจะตั้งใจเรียน แต่ภาษาอังกฤษ เขาจะไม่ตั้งใจเรียน คณิตศาสตร์เขาจะนั่งฟังอาจารย์ดีกว่าภาษาอังกฤษ ซึ่งเขาจะหันไปมาเล่น ไม่ค่อยฟังอาจารย์ เวลาเรียนเขาจะเข้ามาช้า หากสอบแล้วเขาทำเสร็จเขาก็จะกลับไปเลย เขามาช้าทั้งสองวิชา

นักเรียนชายคนที่ 2 เขาตั้งใจเรียนเหมือนกัน คณิตศาสตร์เขาจะคิดเลขของเขาเองไม่ได้นั่งฟังอาจารย์ แต่ภาษาอังกฤษ ดูจะตั้งใจฟังมากกว่า แต่เขาไม่ค่อยชอบทำแบบฝึกหัด จะนั่งเฉย ๆ อาจารย์สั่งให้ทำเขาก็ร้องไห้ เดินออกไปจากห้อง

นักเรียนชายคนที่ 3 ไม่ทราบครับ ไม่ค่อยได้มอง

นักเรียนชายคนที่ 4 ไม่ทราบครับ แต่มีงานภาษาอังกฤษบางเรื่องที่เขาไม่ยอมทำ เขาก็คิดค้างมานานเหมือนกัน ถ้าตั้งใจเรียนก็ไม่ทราบครับไม่ค่อยได้มองเขา ส่วนมากเลขเขาก็จะทำเสร็จหมดในช่วงโมง เลขนี้ไม่มีการบ้านตั้งใจหรือไม่ตั้งใจผมไม่ค่อยได้เห็นครับ แต่เวลาฟังผมคิดว่าเขาอาจจะไม่ฟัง เพราะผมคิดว่าเขาลดอยู่แล้ว อาจารย์พูดไปเขาก็อาจไม่ฟัง เขาสนใจเลขมากกว่า เพราะเขาทำเสร็จเร็ว

นักเรียนชายคนที่ 5 บางทีก็ตั้งใจเรียน บางทีก็ไม่ตั้งใจ ตอนที่ตั้งใจเขาก็จะฟังอาจารย์พูดเวลาทำก็ได้ แต่ถ้าไม่ตั้งใจเขาจะชอบเดินจากที่ ไปตามโต๊ะพี

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่ตั้งใจเรียน ตอนเรียนเขาเดินทั่วห้อง แล้วก็เข้ามาเรียนซ้ำ

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ตั้งใจค่ะ เวลาอาจารย์ถามคำถามเขาก็จะตอบได้ เลขเขาตั้งใจเรียนมากกว่า เพราะเขาจะชอบเลขมากกว่าภาษาอังกฤษ

นักเรียนหญิงคนที่ 2 เห็นเขาจะนั่งฟังอาจารย์ คณิตศาสตร์จะตั้งใจเรียนมากกว่า ภาษาอังกฤษเขาจะไม่ค่อยฟัง เอามือไปเล่นช่องใต้โต๊ะบ้าง วิชาคณิตศาสตร์อาจารย์จะเรียกตอบมากกว่าภาษาอังกฤษ

นักเรียนหญิงคนที่ 3 คิดว่าไม่ค่อยค่ะ แต่ว่าเขาเข้าใจค่ะ เขาจะเล่น ๆ ไม่ฟังอาจารย์ จะก้มหน้า แต่เวลาอาจารย์ถามเขาจะรู้ค่ะ เวลาอาจารย์ให้ออกมาแสดงวิธีทำเขาก็จะทำได้ เขาตั้งใจเรียนเลขมากกว่า แล้วเขาไปสอบเลขได้ค่อนข้างดีเหมือนกัน

นักเรียนหญิงคนที่ 4 เขาจะตั้งใจวิชาคณิตศาสตร์ มากกว่าภาษาอังกฤษ เพราะเขาอาจชอบวิชาคณิตศาสตร์มากกว่า

นักเรียนหญิงคนที่ 5 น่าจะตั้งใจเรียน เพราะเขาทำคะแนนวิชาคณิตศาสตร์ได้ดี ดูท่าทางแล้วเขาสนใจมากกว่าภาษาอังกฤษ

11. นักเรียนเคยสังเกต ว่าเด็กชาย ส. ใช้เวลาในการทำกิจกรรม หรืองานที่อาจารย์มอบหมายให้ทำมาก หรือน้อยกว่านักเรียน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 น้อยกว่าครับ น้อยกว่ามากเลย

นักเรียนชายคนที่ 2 น้อยกว่า ถ้าอย่างคณิตศาสตร์ เรียนใหม่ ๆ ผมจะทำนาน เขาจะทำเร็วกว่า ถ้าเป็นเรื่องที่ทำมานาน ๆ แล้วเป็นการทวน กับเพื่อน ๆ ในห้องก็จะไล่เลี่ยกัน บางทีผมก็เสร็จก่อน น้องเขาจะทำเสร็จในอันดับต้น ๆ ตลอด

นักเรียนชายคนที่ 3 น้อยกว่าครับ

นักเรียนชายคนที่ 4 น้อยครับ เขาเสร็จก่อนทั้งห้อง เกิน 50 เปอร์เซ็นต์ ที่เสร็จก่อนเป็นคนแรกของห้อง เป็นแบบนี้บ่อย คือชินเลยครับว่าเขาต้องเสร็จก่อนอยู่แล้ว คือมาหลังแต่เขาทำเสร็จก่อนเลย แล้วเขาก็ได้เต็มด้วย

นักเรียนชายคนที่ 5 น้อยกว่าครับ เพราะเขาอาจจะเรียนเร็วด้วย แล้วเขาก็เก่งด้วย

นักเรียนชายคนที่ 6 น้อยกว่า เพราะเขาทำตอนเรียน ตอนเรียนเขาไม่ฟังนั่งทำการบ้าน

นักเรียนหญิงคนที่ 1 น้อยกว่าค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 2 น้อยกว่าค่ะ พออาจารย์สั่งให้ทำไม่ถึงครึ่งชั่วโมง เขาก็ทำเสร็จแล้ว ส่วนใหญ่เขาจะเสร็จเป็นคนแรกของห้อง

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาทำเร็วกว่าค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 4 เขาจะทำเร็วกว่า

นักเรียนหญิงคนที่ 5 เร็วกว่าค่ะ เขาอาจมีวิธีคิดหรืออะไรที่ไม่เหมือนใคร

12. นักเรียนคิดอย่างไรเมื่อนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แต่ต้องไปเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

นักเรียนเคยเห็นเหตุการณ์เช่นนี้มาก่อน หรือไม่อย่างไร

นักเรียนชายคนที่ 1 ผมอายหน่อย ๆ ที่น้องเขามาเรียนด้วย เพราะเขาเรียนเก่งกว่าเด็ก ป.4

ไม่เคยเห็นมาก่อนเลยครับ

นักเรียนชายคนที่ 2 รู้สึกว่าเป็นการดีกับเขา เพราะถ้าเขายังอยู่ ป.4 เขาอาจจะยังไม่พัฒนาไปมาก เพราะเป็นเรื่องที่รู้แล้ว ตอนนี้เรื่องที่อาจารย์สอนแต่เขาไม่ฟังเขาก็ยังทำได้หมด

ไม่เคยเห็นมาก่อนเลย

นักเรียนชายคนที่ 3 เขาเรียนเก่งพอที่จะมาอยู่ชั้นนี้ เหมือนกับว่าเขาสมองคืออยู่แล้ว หรือไม่ก็ทบทวนบ่อย

ไม่เคยเห็นครับ

นักเรียนชายคนที่ 4 ก็แปลกใจมาก ตอนแรกที่อยู่ ป.5 แต่ก็แค่ชั้นเดียว แต่นี่ ป.4 แล้วมาอยู่ ป.6 เลย ก็ตกใจเหมือนกัน เขาอาจจะเก่งมากในเรื่องนี้ เรื่องที่ ป.4 เขาอาจรู้เรื่องหมดแล้ว แล้วก็ไม่ต้องใจเรียน เหมือนคนที่รู้อะไรแล้ว มาฟังอีกก็เหมือนเดิม มันก็น่าเบื่อ อาจารย์คงเห็นว่าเขา

รู้หมดแล้ว เลยเอามา ป.6 แต่ผมก็ว่า ป.6 เขาก็รู้หมดแล้วเหมือนกัน เพราะว่าเรื่องที่สอนครั้งเดียว เขาก็ได้หมดเลย แต่บางทีก็มีผิดเหมือนกัน ผิดบ้าง

เคยได้ยินว่าเด็กเล็ก ๆ ไปเรียนกับเด็กโต ๆ ได้ เพราะว่าสมองไม่เหมือนกัน อาจได้การเลี้ยงดูมาดี มีความสุข ทำให้ตั้งใจเรียน แต่เขาก็ชอบอารมณ์เสีย

นักเรียนชายคนที่ 5 ดิครับ ได้มาเรียนเลขที่สูงกว่าที่เรียนอยู่

ไม่เคยเห็นมาก่อน

นักเรียนชายคนที่ 6 ไม่ทราบครับ

นักเรียนหญิงคนที่ 1 เขาเก่งค่ะ

ไม่เคยเห็นมาก่อนเลยค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 2 รู้สึกแปลกที่มาเรียน อาจคิดว่าเขาเรียน 2 วิชานี้เก่งกว่าวิชาอื่น ทำให้ได้ขึ้นมาเรียนกับ ป.6

ไม่เคยเห็นมาก่อนค่ะ

นักเรียนหญิงคนที่ 3 ตอนแรกก็คิดว่าเขาเก่งมากค่ะที่ขึ้นมาได้ เขาเก่งทั้ง ๆ ที่เขาอายุน้อยกว่า คิดว่าดีค่ะ

ไม่เคยเห็นมาก่อนก็ชินเขาตั้งแต่ ป.5 แล้ว ตอน ป.5 เขาชนกว่านี้ ตอนนี้เขาเริ่มนิ่งขึ้น

นักเรียนหญิงคนที่ 4 เขาเก่งค่ะ ส่วนใหญ่เขาเก่ง 2 วิชา วิชาอื่น ๆ เรียนกับ ป.4 ก็ธรรมดา หากมาเรียนทั้งหมดเลยก็จะเป็นอัจฉริยะ ถ้ามาเรียนทั้งหมดผลดีเขาก็จะสะดวก แต่ผลเสียก็คือเขาจะตามไม่ทัน อย่างภาษาไทย เพราะจะยากกว่า ไม่สมควรที่จะมาทั้งหมด เพราะน้องเขาคงไม่มีเพื่อนเลย เพราะคนละวัยกัน ให้เล่นกับเขาคงไม่เอา แต่ถ้าเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ก็ได้

เคยเห็นที่ลงในข่าวว่า อายุ 18 ก็จบปริญญาเอกแล้ว รู้สึกว่าเขาเก่ง

นักเรียนหญิงคนที่ 5 รู้สึกว่าเขาเก่ง แรก ๆ ก็แปลกว่าทำไมมาเรียนได้นาน ๆ ไปก็เฉย ๆ

ไม่เคยเห็นมาก่อน เคยได้ยินข่าวว่าเด็กอายุ 10 ปี เรียนมหาวิทยาลัย ก็คงอัจฉริยะ แต่ก็ไม่คิดว่าจะได้เจอน้องเขา

13. นักเรียนคิดว่าเด็กชาย ส. สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนในชั้นเรียน โรงเรียน และสังคมได้อย่างไรบ้าง

นักเรียนชายคนที่ 1 ช่วยให้พี่ ๆ ได้รู้จักคำศัพท์ภาษาอังกฤษใหม่ ๆ ที่ไม่เคยรู้จักมาก่อน คณิตศาสตร์ ก็ได้วิธีคิดใหม่ ๆ จากเขา เช่น ตอนทอมตันเขาสอนวิธีลบเลขแบบกลับจากปกติไปข้างหน้า เขาลบกลับหลัง คำตอบที่ได้มาก็ถูกทุกครั้ง ตอนแรกก็งงว่าได้มาอย่างไรตอนหลังก็

เข้าใจ เขาสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน เวลาที่เขาไปแข่งคณิตศาสตร์มา โตขึ้นเขาอาจเป็นอาจารย์ไปพัฒนาประเทศให้ดีขึ้น สู้อื่นประเทศอื่นได้

นักเรียนชายคนที่ 2 บางทีเขาก็ช่วยอธิบายหลักการคิดลัด หลักการคิดแบบแปลก ๆ ช่วยให้เกิดได้ง่ายขึ้น ก็คงช่วยสอนทำให้มีความรู้ที่พิเศษกว่าในหนังสือ เป็นเรื่องแปลก ๆ ที่เขาคิดขึ้นมาเอง

นักเรียนชายคนที่ 3 ช่วยเหลือผมตอนที่ทำแบบฝึกหัดไม่ได้ ช่วยเหลือพี่ ๆ ได้เวลาที่อาจารย์บอกให้เขามาช่วยพี่ ๆ ช่วยสร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน ถ้าเขาฉลาดก็สามารถบริหารประเทศได้

นักเรียนชายคนที่ 4 ไม่ช่วยมากเพราะบางทีเรียกเขามา เขาก็ไม่มา หรือถ้ามาแล้วเขาจะบอกแต่คำตอบ บอกแต่คำตอบผมก็ไม่มีวันทำได้อยู่ดี เพราะต้องรู้ขั้นตอนในการทำด้วย ไม่ใช่แค่รู้แต่คำตอบ เขาช่วยได้ไม่มาก เขาก็มีวิธีทำเป็นวิธีลัดให้พี่ ๆ ได้รู้ ทำให้เข้าใจมากขึ้น ไม่ต้องเสียเวลาในการทำ อย่างเวลาสอบมีเวลาไม่มากหากรู้วิธีลัดทำก็จะดี ช่วยคิดให้เร็วขึ้น เขาทำชื่อเสียงให้โรงเรียนได้รางวัล เป็นเกียรติแก่โรงเรียน ต่อสังคมถ้าทำชื่อเสียงได้ก็น่าจะทำให้หมดทั้งโลก ทำได้หมดเลย ทำให้คนอื่นนำไปทำตาม ทำให้มีพลังขึ้นมา คนอื่นอยากทำบ้าง มีการคิดพัฒนาขึ้นมาให้ดีกว่าเดิม เพราะน้องเขาอยู่ ป.4 ยังทำได้

นักเรียนชายคนที่ 5 ช่วยบอกว่าข้อนี้ทำอย่างไรบ้าง ช่วยเวลาให้ทำงานกลุ่มเขาก็ช่วยทำอย่างคิดเลข ทำให้โรงเรียนมีชื่อเสียงทำให้มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีขึ้นมา

นักเรียนชายคนที่ 6 ช่วยเหลือเพื่อนในห้องน่าจะได้โดยการตอบคำถาม ทำชื่อเสียงให้โรงเรียน

นักเรียนหญิงคนที่ 1 ทำให้เข้าใจในวิชามากขึ้น เวลาที่เขามาแสดงวิธีทำบนกระดาน เขาออกไปแข่งขันแล้วได้ที่ 1 ที่ 2 เขาอาจจะเก่งระดับประเทศ

นักเรียนหญิงคนที่ 2 มองในส่วนรวม เราอาจถามเขาได้เวลาทำไม่ได้ ช่วยคนที่ทำไม่ได้ แต่เขาเลือกคนที่ขอให้ช่วย เขาไปแข่งคณิตศาสตร์ได้นำชื่อเสียงมาให้โรงเรียน อาจเป็นเรื่องการทำราชการ เป็นทูต แต่น้องเขาควรตั้งใจทุกด้าน น้องเขาชน หรือหากอาจารย์ไม่อยู่เขาก็จะเจียบ ๆ ไปเลย เอาปากกามาขีดโต๊ะเล่น เขามีมนุษยสัมพันธ์ค่อนข้างน้อยกับพี่ ๆ น้อยมากที่เขาจะช่วยเหลือพี่คนอื่น หากขึ้น ม.1 คงไม่เอาน้องเขามาอยู่ในกลุ่มด้วย เพราะไม่ค่อยคุ้นเคยกับน้องเขา แต่กับเพื่อนจะรู้จักกันมากกว่า กลัวว่าคุยกันไม่รู้เรื่อง หากเขามาอยู่ด้วยคงอึดอัด ถ้า 2 วิชาเขาไปมัธยมแต่วิชาอื่นอยู่ที่ ป.5 ทำให้ไม่ทันเวลาน่าจะให้เรียน หรือมีอาจารย์จากมัธยมมาสอนนอกเวลา หรือเสาร์อาทิตย์

นักเรียนหญิงคนที่ 3 เขาไม่ค่อยได้ช่วยหนูเท่าไร เขาช่วยสอน แต่เพื่อนก็ยังไม่ค่อยเข้าใจ

เขาทำชื่อเสียงให้โรงเรียน ช่วยพัฒนาประเทศ ช่วยคิดเกี่ยวกับเลข ภาษาอังกฤษ ถ้าเขาโตขึ้น เขาอาจจะช่วยประเทศได้ แต่เขาน่าจะตั้งใจเรียน แล้วไม่แก่งคนอื่น ในการทำงานกลุ่มต้องร่วมมือทำ

นักเรียนหญิงคนที่ 4 ให้มาช่วยสอนวิชาที่ยาก ๆ อย่างคณิตศาสตร์ อาจารย์เขาให้ไปเขียน โจทย์บนกระดาน ได้ดูกันทั้งห้อง เวลาที่เขาไปแข่งขันแล้วได้รางวัลมาทำชื่อเสียงให้โรงเรียน หรืออาจไปแข่งในระดับชาติ

นักเรียนหญิงคนที่ 5 อาจช่วยสอนวิธีคิด ช่วยคิด สร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การสัมภาษณ์ครู – อาจารย์ ที่เป็นผู้สอน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ

1. ท่านเห็นว่านักเรียนมีคุณลักษณะที่พิเศษอย่างไรบ้าง

วิชาคณิตศาสตร์

คิดเลขไว ก็เรียกว่าเด็กเก่ง เก่งคณิตศาสตร์เหนือกว่าระดับปกติ

วิชาภาษาอังกฤษ

เขาเขียนเรียงความภาษาอังกฤษได้ดีมาก ระดับการใช้ภาษาจะไม่ผิดเลย สามารถใช้คำพูดที่เด็กบางคนอาจจะตกตัว S ตัว ED แต่เขาไม่เลย คิดว่าเขาเป็นคนรับรู้อะไรได้เร็ว หอะอะไรใส่ให้เขาจับได้ทันที ตอนนี้ถ้านำความรู้ ม.3 มาใส่ให้ เขาก็ต้องทำได้ เขาจับได้เร็ว แต่กิจกรรมอะไรที่เขาเห็นว่ารู้แล้วก็จะไม่สนใจ เมื่อต้นเทอมเขากระตือรือร้นมาก แต่ตอนนี้จะมาช้า 15 นาทีผ่านไป ถึงได้เดินมา แต่พอมาถึงบอกว่าให้แต่งประโยคแบบนี้ เขาก็นั่งทำ แล้วก็ไม่ได้คิด ก็เลยไม่ทราบว่ายินมาก่อนหรือเปล่า

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ในเรื่องของการใช้อารมณ์ การควบคุมอารมณ์ คือไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้ดีเท่าที่ควร ไม่อยู่ในภาวะปกติเหมือนกับเด็กโดยทั่วไป อารมณ์รุนแรง ใช้ตัวเองเป็นศูนย์กลางมากกว่าเด็กในวัยเดียวกัน แต่วิชาทางด้านนี้เกี่ยวข้องกับคณิตศาสตร์ กับภาษา เท่าที่รู้เขามีความสามารถทางด้านเลขกับภาษา แต่วิชา กพอ. ไม่เกี่ยวข้องกับเขาเท่าไร แต่กิจกรรมบางอย่างที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เช่น ทำจรวด พุงจรวด เขาสนใจ เขาก็สามารถ ปรับปรุงผลงานให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพเท่าที่ควร ถ้าทางวิทยาศาสตร์ เขาค่อนข้างสนใจ เมื่อสนใจเขาจะทำได้ดี ความคิดสร้างสรรค์ไม่โดดเด่น ไม่แสดงออกในวิชาอื่น ถ้าเทียบกับระดับเพื่อน ๆ ในระดับเดียวกัน จะอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ถึงค่อนข้างต่ำด้วยซ้ำ ในเรื่องของการแสดงออกที่ดูผลงานเป็นหลัก ในเรื่องของการรับรู้ เขารับรู้ได้ คิดว่าสิ่งที่พูด อธิบายไปเขาจับได้ 70 – 80 % แต่ว่าเขาจะแสดงออกตามที่เงื่อนไขกำหนด ก็แล้วแต่ว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร ถ้าเรื่องที่เขาสนใจ เขาก็ทำได้ดี หรือว่าภาวะทางอารมณ์ของเขาในตอนนั้น เช่น อาจเคยได้คะแนนน้อย เพราะว่าการเขียนของเขาเราบอกให้ปรับปรุง เขาก็มีความรู้สึกที่จะกระตุ้นตัวเอง พัฒนาขึ้นมาได้บ้าง คือเขาตั้งใจเขารู้สถานการณ์ของตัวเอง เขาตั้งใจเขาก็ทำได้ ทำได้พอสมควรคือปรับปรุงตัวเองได้ ถ้าเขาตั้งใจ และสนใจที่จะปรับปรุง

วิชาพลศึกษา

ไม่มีอะไรเล่น กิจกรรม เรื่องเรียนเขาจะทำได้ แต่เขาไม่มีความโดดเด่นในด้านกีฬาที่แสดง

ออกมา ทักซะไปได้ดีแต่ไม่เด่น อยู่ในระดับดี เขามีไหวพริบดี แต่ในเรื่องกีฬาจะจัดอยู่ในช่วงดี แต่นิสัยบางอย่างที่เล่นไม่ยุติธรรมนิดหน่อย เป็นบางช่วงเวลา บางครั้ง แต่โดยทั่วไปก็เล่นได้ แต่หลังจากเล่นแล้วมีเวลาว่าง พฤติกรรมเขาจะไม่อยู่นิ่ง แต่ว่าเล่นไปตามกติกาเขาก็จะทำได้ อาจไปแกล้ง แหย่เพื่อนบ้าง ก็มีมาให้ตัดสินอยู่บ่อย ๆ ถ้าหากว่าเพื่อนถูกรังแก เขาก็ถามว่าจริงไหม ถ้าจริงก็ขอโทษเขาไป เขาก็ขอโทษ แต่ขอโทษแบบไม่เต็มใจนัก แต่พฤติกรรมบางอย่าง เช่น ตีเพื่อนแรง ๆ เขาก็ตอบสนองเขาเหมือนกัน เขาก็ตีเขาเหมือนกัน เพราะคุณทำเขาเจ็บ แล้วครูดิคุณ คุณจะเจ็บไหม เพราะฉะนั้นก็พอกันเมื่อคุณรู้ว่าเป็นอย่างนี้ ให้รู้ว่าหากทำให้ใครเจ็บเขาก็ต้องเจ็บด้วย แต่ไม่เห็นพฤติกรรมอะไรที่รุนแรงเกิดขึ้นในช่วง โมง แต่มีการกระทบกันบ้าง

วิชาคอมพิวเตอร์

ที่เห็นชัด ๆ คือเขาไวมาก รับไว ในวิชาคอมพิวเตอร์อาจจะเห็นไม่ได้ชัดเจนเพราะเขารู้มาก่อน คอมพิวเตอร์เขาจะทำอะไรเป็น แต่มีเกมที่เขาไม่เคยเล่นแล้วนำมาเสนอให้เขา ครั้งแรกเขาก็ยังช้า พอเขาจับได้ ก็ไปเร็วมาก

วิชาศิลปะศึกษา

สำหรับศิลปะ ไม่เห็น เพราะว่าเขาไม่เก่ง ไม่เก่งมาก อยู่ในระดับที่เรียนได้ แต่เขาก็มีความมุมานะ พยายาม แต่ว่าเขาก็พัฒนาฝีมือได้ดีจาก ป.3 ที่มาเรียนใหม่ เขาไม่มีทักษะในการวาดรูป แต่พอ ป.4 จะดีขึ้นอย่างเห็นชัด เพราะเขาพยายาม แต่ถ้าเป็นทางคำนวณ เช่น เวลาเราคำนวณคะแนน เขาจะบอกได้เร็วกว่าเพื่อน ไม่ต้องใช้เวลาคิดเลย บวกเลขได้เร็ว

วิชาดนตรีศึกษา

ที่เด่นในด้านบวกไม่มี ทางดนตรีไม่มี แต่เขาเป็นเด็กที่ได้เองโดยธรรมชาติของเขา เป็นเด็กที่เหมือนกับว่าถูกสร้างสมมาว่าฉันต้องทำให้ได้ เรียนไม่เรียนก็แล้วแต่ฉันต้องสอบ ฉันต้องมีคะแนนให้ได้มากที่สุด เขาเป็นลักษณะแบบนั้น เวลาสอบเขาจะได้คะแนนค่อนข้างสูงจากเกณฑ์ที่เราตั้งไว้ เขาไม่สนใจเพื่อนเลย ในมือเขาไม่รู้มีอะไร จะเล่นมือไปเรื่อย ๆ หาอะไรมาใส่ไว้ในมือ เป็นเรียกว่าเป็นเด็กไม่มีสมาธิในการเรียน

ถ้าวัดจากเด็กทั่วไป ไม่พูดในด้านความรู้ แต่ถ้าวัดจากคะแนนทักษะเขาก็เหมือนกับเด็กทั่วไป คือ ไม่มีอะไรที่เด่น แต่ในเรื่องของความรู้ การรับรู้ ความจำ เขาจะได้ดีกว่าคนอื่น เวลาเรียนเหมือนไม่สนใจ แต่ก็วิ่งเข้าหู มีระบบในการเรียน ฉันไม่จำเป็นต้องดูครู ฉันไม่จำเป็นต้องฟังครู แต่เขาสามารถแยกประสาทได้หลายส่วน ครูพูดก็พูดไปแต่ฉันรู้ในสิ่งที่ครูพูด

วิชาลูกเสือ

นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาการสอนได้เร็วกว่า ผลงานที่ออกมามีประสิทธิภาพดูเรียบร้อย และมีความสร้างสรรค์ในการแสดงออกทางด้านผลงานค่อนข้างมาก ดูได้จากรายงานที่ให้ทำส่ง

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

อาจารย์เป็นอาจารย์ประจำชั้น ป.2 ลักษณะพิเศษที่ชัดเจนของเขาคือ คิดเลขเร็วมาก รับรู้ได้เร็ว เมื่อเวลาที่เข้าใจแล้วก็จะไม่สนใจอีกแล้ว หลังจากที่เขาฟัง 5 – 10 นาที พอเข้าใจเรื่องที่เราสอน ไม่ว่าจะเขียนเลข ภาษาไทย หรืออะไรก็แล้วแต่ เขาจะเล่นเลย เขาจะมียางลบไม้บรรทัดมาทำเป็นกระดานกระดก หรือบางทีก็เล่นกับเพื่อนข้าง ๆ คอยแหย่เพื่อน เพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ก็พลอยเรียนไม่เป็นสุข เราก็เรียกให้เขาตอบ เขาก็ตอบถูกหมด เขาไม่อยู่นิ่ง ลุกไปมา ตอนนั้นก็ไม่ได้คิดว่าเขาเป็นเด็กปัญญาเลิศ แต่คิดว่าเขาเป็นเด็กไฮเปอร์ คืออยู่ไม่สุข ไม่อยู่นิ่ง

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

สอนเขา 2 วิชาคือ วิชาภาษาไทย และวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต เขาเป็นเด็กที่อ่านเร็ว แต่เรื่องของการจับรายละเอียดที่จะมาวิเคราะห์บ้างครั้งเขาจะจับได้ไม่ครบ แต่ว่าเขาจะอ่านเร็วมาก รู้คำศัพท์ แต่การพูดไม่มีความมั่นใจ เวลาออกมาหน้าห้องจะอาย หรืออะไรบางอย่างที่ไม่มั่นใจ ต้องตั้งสติ เวลาพูดหน้าชั้นเรียนต้องตั้งสติก่อน พอตั้งสติได้ก็จะไปอย่างรวดเร็ว พูดได้แต่ว่าไม่มองหน้าใคร จะมองไปข้างบน มองไปรอบห้อง ซึ่งเป็นลักษณะของการพูดที่ไม่ถูกต้อง ตอนเทอมต้นที่พบกันครั้งแรก ๆ เขาจะไม่สบตา ครูก็บอกเขาว่า เวลาที่เราจะพูดต้องมองตากัน จะได้อ่าน คิดอะไรอยู่ ตอนหลังพูดกับเพื่อนก็มองกันปกติไม่มีปัญหา

ภาษาไทยเขาคือ อะไรที่เป็นความจำ เขาทำได้ดี แต่ถ้าเป็นอะไรที่ต้องวิเคราะห์แล้วใช้คำพูดช่วย บางครั้งเขาใช้คำสั้นไป ความสามารถในการเรียงร้อยถ้อยคำ ภาษาของเขายังไม่สมบูรณ์ แต่ถ้าอะไรที่เป็นกฎเกณฑ์ เช่น คำคล้องจองเป็นอย่างไร ร้อยกรองเป็นอย่างไร เขาจะตอบได้ เขียนได้ เป็นคนที่ชอบนำคำมาเรียงร้อย แต่ไม่ได้สละสลวย แต่เรื่องของความจำเขาใช้ได้ดี

2. “เด็กปัญญาเลิศ” ในความคิดเห็นของท่านหมายความว่าอย่างไร

นักเรียนมีคุณลักษณะใดบ้างที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

วิชาคณิตศาสตร์

มีลักษณะเด่นตามความถนัด จะเป็นวิชาอะไรก็ได้ ไม่ได้ถนัดทุกอย่าง

เขามีความถนัด ความเก่งทางคณิตศาสตร์

วิชาภาษาอังกฤษ

คงเป็นเด็กที่รับอะไรได้เร็ว สมอง IQ สูง พอพูดครั้งเดียวรู้เรื่อง เป็นพรสวรรค์ที่มากับตัวของเขาเองที่สามารถรับรู้อะไรได้เร็วแต่ก็เบื่อง่ายพอรู้อะไรแล้วก็ไม่สนใจซึ่งก็เป็นลักษณะของเขา

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ก็คือในเรื่องของการคิด สมอง มากกว่าด้านอื่น ๆ ด้านร่างกาย หรือว่าความสามารถอื่น ๆ ศิลปะหรือว่างานประดิษฐ์ การใช้ทักษะทางด้านอื่น แต่ว่าทักษะทางความคิดจะเป็นตัวที่แสดงออกถึงปัญญาเลิศ คือใช้ความคิดมากกว่า ทักษะด้านอื่น ทักษะทางความคิดดี

สำหรับเขาทักษะทางความคิดมี เห็น แต่ว่าไม่แสดงออกในวิชาพวกนี้ จะแสดงออกเฉพาะเรื่องที่ตรงกับที่ตัวเองสนใจ แต่ว่าปัญญาทางเรื่องของการจัดการบางอย่างไม่ได้ แต่ว่ากระบวนการคิดของเขาที่ว่าจะทำอะไรให้ดีสักอย่างก็สามารถทำได้ แต่ถ้าประกอบกับการทำงานด้านอื่นที่ต้องใช้ทักษะประกอบ ทักษะการใช้มือ การประกอบตกแต่ง จะทำให้ด้อยลง เพราะทักษะทางด้านนี้ไม่สู้จะดีนัก แต่ทักษะความคิดไปได้ เพราะฉะนั้นเรื่องอะไรที่เป็นงานลักษณะทางกายภาพซับซ้อน เขาสามารถแสดงความคิดได้ แต่การนำทุกอย่างมาประสานกัน เขาไม่สามารถทำให้ผลงานออกมาได้ดีเท่าที่ควร บวกกับแรงจูงใจและความสนใจของเขา คือเขาคงมีทัศนคติอะไรบางอย่าง ไม่เห็นคุณค่าของเรื่องอื่น ๆ นอกจากเรื่องที่เขามีความสามารถเป็นพิเศษ

วิชาพลศึกษา

มีหลายพฤติกรรม บางคนก็เก่งหมดทุกทาง เรียนก็ดี เล่นก็ดี มีความสามารถ พฤติกรรมที่ดีก็มีมาก บางคนเล่นดีเรียนแย่ แต่เขาได้ยืนยันว่าเรียนดีแต่เป็นบางวิชา เล่นเขาก็ใช้ได้ แต่ไม่ถึงกับเด่นจนจะไปเป็นตัวแทนนักกีฬาได้ สมองเขาชอบอย่างไรก็จะทุ่มอย่างนั้นไป

เหมือนเด็กปกติทั่วไป เราไม่เคยมองว่าเขาเป็นปัญญาเลิศเลย ทำให้เหมือนปกติ เขาทำผิดระเบียบข้อตกลงเราก็ทำโทษเขา เหมือนกับที่ตกลงกันไว้ ไม่ใช่ว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศแล้วจะให้ยกย่อง ต้องเข้าสังคมกับคนปกติได้ เขาทำผิดอะไรเราก็ต้องเตือน

วิชาคอมพิวเตอร์

น่าจะเป็นเด็กที่พร้อมหมดทุกด้าน ทั้งด้านความคิด ความรู้ เขาวันนี้ปัญญา สามารถที่จะเรียนรู้ได้เร็ว สามารถที่จะคิดอะไรได้กว้างไกลกว่าเด็กในวัยเดียวกับเขา และน่าที่จะพร้อมในเรื่องวุฒิภาวะอย่างอื่นด้วย

เป็นเรื่องที่เรียนรู้ได้เร็ว การตอบรับฉับพลัน เรื่องของความคิดยังเห็นไม่ชัด เพราะลักษณะการเรียนไม่ได้เอื้อให้เห็น

วิชาศิลปะศึกษา

ถ้าปัญญาเลิศ น่าจะเก่งทุกอย่าง ทั้งทางด้านวิชาการ ทักษะ ความคิด

ความคิดทางด้านสร้างสรรค์ในศิลปะของเขาไม่เด่นชัด ไม่แปลกกว่าคนอื่น ไม่เลิกไปกว่าคนอื่น เช่น เวลาให้วาดภาพ เขาก็จะวาดภาพเกี่ยวกับราชาคณิต แค่คิดเรื่องไม่ค่อยออก ไม่รู้ว่าจะวาดอะไร ในห้องไม่มีอะไรที่จะบ่งบอกว่าเป็นปัญญาเลิศ

วิชาดนตรีศึกษา

คือต้องเด่นเฉพาะทาง อย่างเช่น ดนตรี ก็ต้องเก่งทางด้านดนตรีไปเลย หรือภาษาที่เก่งทางด้านภาษา ไม่จำเป็นต้องเรียนก็เด่นขึ้นมา คือรู้โดยอัตโนมัติ โดยธรรมชาติ โดยสิ่งที่เกิดขึ้นข้างใน ซึ่งตัวเองก็ไม่รู้ เป็นเหมือนพรสวรรค์ที่เกิดขึ้นมาในตัวเขา

วิชาลูกเสือ

เป็นเด็กที่มีความคิดฉลาดเฉลียวกว่าเด็กที่อยู่ในระดับเดียวกันมากอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน ทั้งในด้านวิชาการหรือในแนวปฏิบัติในด้านวิชาพิเศษ เช่น พลศึกษา

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

เด็กที่มีความสามารถโดดเด่นทางด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายด้าน แต่อาจไม่ใช่ทุกด้าน ด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ สามารถแสดงออกมาให้เห็นได้ว่ามีความเฉลียวฉลาด มีเหตุผลคิดอะไรได้รวดเร็วกว่าคนอื่น มีการเรียนรู้ที่เร็วมาก กล้าที่จะแสดงออกอย่างเหมาะสม แต่มีข้อจำกัดหลายอย่าง บางครั้งเด็กที่มีความสามารถสูง แล้วอยู่ในโรงเรียนที่อนุรักษ์นิยม เขาก็จะถูกเก็บความสามารถนั้นไว้ แต่ในโรงเรียนนี้เราเอื้อต่อเขา เพราะฉะนั้นเด็กพวกนี้บางคนที่มีความสามารถยังไม่เด่นชัด แต่เขามีโอกาสที่จะแสดงออกอยู่เรื่อย ความเป็นคนเก่งของเขาก็จะพัฒนาขึ้นได้ง่าย และเร็วกว่าคนที่ไปอยู่โรงเรียนอื่น เด็กปัญญาเลิศเด็กต้องเก่งด้วยตนเอง ต้องสามารถอยู่ในสถานะที่ไม่มีใครสอน สามารถอ่านหนังสือเองได้ เป็นคนที่กระตือรือร้น ชอบอ่านหนังสือ ชอบค้นคว้า ทดลอง ชอบอะไรที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ มีความคิดเป็นของตนเอง

เด็กปัญญาเลิศจริง ๆ ดูได้จากการวัด IQ แต่สิ่งที่ครูสังเกตได้ง่าย ๆ คือดูจากพฤติกรรม

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ในลักษณะปัญญาเลิศ ครูเชื่อว่าคำว่าปัญญา คือทักษะทุกอย่างที่จะมองเห็นปัญหา การแก้ปัญหา การรับรู้ได้รวดเร็ว วิเคราะห์ได้ เพราะถ้าเด็กรับรู้ได้เร็วและมีความเข้าใจ เขาก็สามารถที่จะวิเคราะห์ได้ อธิบายได้ แล้วก็สามารถนำความรู้ขึ้นมาแก้ปัญหาได้

- นักเรียนมีความเป็นเลิศหรือความถนัดพิเศษ (เช่น ด้านคณิตศาสตร์ ดนตรี ศิลปะ วิทยาศาสตร์ กีฬา ภาษา ฯลฯ) ซึ่งเคยได้รับรางวัลจากการแข่งขัน หรือการประกวดอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่างดังกล่าวข้างต้นหรือไม่อย่างไร

วิชาคณิตศาสตร์

ได้รับรางวัลจากการไปแข่งขันทางคณิตศาสตร์ของสมาคมคณิตศาสตร์ ป.3 ได้รองชนะเลิศ ป.4 ได้ชนะเลิศ ทั้งสองอย่างแข่งกับนักเรียนระดับ ป.6 ทั่วประเทศ

วิชาภาษาอังกฤษ

ไม่เคยค่ะ ไม่มีค่ะ

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

กพอ. เขาไม่มีความสามารถพิเศษในด้านนี้ แต่เขาเก่งการใช้ทักษะทางด้านความคิด อะไรที่มีทักษะในเรื่องของกระบวนการคิด เขาจะได้ ก็แสดงออกเป็นบางเวลาบางเรื่องเท่านั้น

วิชาพลศึกษา

เขาไม่ได้เป็นนักกีฬาโรงเรียน ตอนเรียนจะมีการจัดการแข่งขันระหว่างห้อง เขาไม่ได้อยู่ในกลุ่ม ตอนแข่งก็ไม่ได้ชนะ มีคนที่เหนือกว่าเขา เก่งกว่าเขา

วิชาคอมพิวเตอร์

ทางคอมพิวเตอร์ไม่เคย

วิชาศิลปะศึกษา

ไม่ได้ข่าวเลย

วิชาดนตรีศึกษา

สำหรับวิชาดนตรีไม่มี ถามว่าเด็กคนนี้ใช้เด็กปัญญาเลิศทางดนตรีไหม ตอบได้เลยไม่ใช่ เรื่องของการเรียนในห้องก็ใช้ได้ เขาไม่ปรากฏความเด่นในด้านดนตรีให้เห็น

วิชาลูกเสือ

เคยค่ะ เท่าที่ทราบคือทางด้านคณิตศาสตร์

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ตอน ป.2 ที่เห็นได้ชัดคือคณิตศาสตร์ แต่ภาษาอังกฤษไม่เห็น ทราบได้จากการสัมภาษณ์ คุณแม่ คุณกันว่าเขาได้ส่งเสริมลูกอย่างไร เพราะตอน ป.2 เราจะพูดว่าคุณแม่อย่าส่งเสริมลูก เฉพาะวิชาการนะ ให้พยายามส่งเสริมทางด้านอารมณ์ เช่น อาจให้ลูกไปเรียนดนตรี เรียนศิลปะ หรือไปเข้าค่ายอย่างอื่น คุณแม่เขาก็บอกว่าเคยพาไปเรียนเปียโน แล้วลูกก็ไม่ชอบ ไปเล่นตีจอน เสียงดังมาก ไปเล่นจอนจะพัง ไปเรียนศิลปะ ไปได้ไม่นานก็จะเบื่อ คือเป็นสิ่งที่ทนนาน ๆ ไม่ได้ แต่พอพาไปซื้อหนังสือ จะอยู่ในร้านหนังสือได้นานมาก จะอยู่อ่าน Encyclopedia ก็อ่าน เขาอ่านไม่เข้าใจก็จะวิ่งมาถาม เราก็ตกใจว่าอ่าน Encyclopedia แล้วเหอ แสดงว่าภาษาอังกฤษต้องดี คุณแม่เขาบอกว่าให้ลูกได้เรียน King College แล้ว ถามว่าเรียนถึงระดับไหน คุณแม่เขาบอกว่าสอบได้จนกระทั่งได้ทุน จึงได้มั่นใจว่าเด็กคนนี้ต้องได้ภาษาอังกฤษด้วย แต่ตอนนั้นยังทำอะไรไม่ได้มาก เพราะว่าเลขอย่างเดียวต้องทดสอบมากอยู่แล้ว ไม่มีเวลาที่จะนำภาษาอังกฤษมาทดสอบด้วย อะไรที่ต้องเขียนบรรยายเขาจะไม่ชอบ ถ้าให้แบบคิดแล้วได้คำตอบเลย เขาจะชอบ อย่างเดิมคำตอบ เช่น บัญญัติไตรยางศ์ หรืออะไรที่ต้องเทียบส่วน เขาจะเขียนอธิบายไม่ได้ แต่เขาจะตอบได้เลย เวลา

อธิบายจะตะกุกตะกักมาก เขาจะอธิบายไม่ถูกว่าคิดมาได้อย่างไร แต่รู้ว่าเป็นคำตอบที่ถูก ก็เขาใช้การเทียบส่วนเอา คือไม่มีวิธีการแบบที่เราเรียน ระบบไม่มี แต่คิดอีกแบบหนึ่ง เขามีวิธีการของเขา
อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ทางด้าน สปช. และภาษาไทยไม่มี

4. ท่านพบว่านักเรียนคนนี้เป็นเด็กปัญญาเลิศเมื่อใด

นักเรียนมีลักษณะใดบ้างที่บ่งบอกว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ

วิชาคณิตศาสตร์

ไม่ได้คิดถึงขนาดปัญญาเลิศ แต่คิดว่าเขาเก่งคณิตศาสตร์เป็นพิเศษ จะจัดอยู่ในพวกนั้นก็จะได้ เฉพาะคณิตศาสตร์ เท่าที่ตัวเองรู้จัก ด้านอื่นเราไม่เคยสัมผัสเขา เหนือกว่าระดับมาก เหนือกว่าระดับเด็ก ป.6 ด้วย

วิชาภาษาอังกฤษ

เพิ่งปีนี่เองค่ะ ทราบตอนที่จะให้เขาเข้ามาอยู่ที่ห้อง เขาเป็นเด็กที่พูดภาษาอังกฤษดี สำเนียงดีแต่เขาจะไม่ค่อยพูด จึงเรียกเขาอ่านหนังสือ สำเนียงเขาดีใช้ได้

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ทราบมาตั้งแต่ ป. 1 ปลาย ๆ ก็เคยได้ยินกิตติศัพท์มาบ้างในเรื่องของการคิดเลข เก่งทางด้านภาษาแต่ไม่มีการได้เข้าไปมีส่วนร่วม ได้เข้ามาสอนเขาตอน ป.3 และ ป.4 ในวิชา กพอ.

วิชาพลศึกษา

ทางด้านกีฬาเขาไม่ได้มีลักษณะใดที่บ่งบอกว่าเป็นปัญญาเลิศ

วิชาคอมพิวเตอร์

รู้มาก่อนว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ ได้ข่าวเขามาตั้งแต่อายุ ป.2 แต่ถ้าในชั่วโมงจะตัดสินเขาไม่ได้ เพียงแค่เขาไวเท่านั้นเอง

วิชาศิลปศึกษา

ทางด้านศิลปะไม่มี

วิชาดนตรีศึกษา

ไม่ทราบหรือ ทราบจากที่เขาพูดกัน

วิชาถูกเสือ

ได้ทราบข่าวสารจากทางโรงเรียน และทางหนังสือ

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่เขายืนมาอยู่ ป.2 ได้สัก 2 อาทิตย์ สังเกตได้จากพฤติกรรมที่เขาแสดงออกมา เขาเรียนเร็ว พูดยอะไรรู้เรื่องเร็ว ทำงานถูก เป็นคนที่เรียนในสิ่งที่ยากได้ โดยใช้เวลาน้อย มีลักษณะที่มีความคิดหลากหลาย คิดหาคำตอบได้หลายทาง ไม่จำเป็นต้องคิดตามระบบที่เราวางไว้ ซึ่งเป็นลักษณะของเด็กคนนี้ พอเห็นเขาแล้วรู้สึกว่าจะตรงกับลักษณะที่เราศึกษามา พอเชิญคุณพ่อคุณแม่มาคุย และข้อมูลที่ได้รับทำให้มั่นใจ โดยเฉพาะหลักฐานของแพทย์ เขายืนยันมาเลย เราก็เลยเกิดความมั่นใจ จากทฤษฎีที่เราเคยเรียนมา

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ทราบตั้งแต่อยู่ ป. 1 ว่ามีเด็กคนหนึ่งมีความสามารถทางเลข เก่งมากกว่าเด็ก ป.1

5. นักเรียนให้ความสนใจในวิชาที่ท่านสอน หรือไม่อย่างไร

วิชาคณิตศาสตร์

เขาแค่ให้ความสนใจ แต่เนื่องจากเขาไว เราเรียนรู้มาแล้ว เขาเข้าใจไวกว่าเด็กคนอื่น เพราะฉะนั้นความสนใจ หรือสมาธิมาก ๆ จึงไม่จำเป็น เพราะเขารู้มาแล้ว

วิชาภาษาอังกฤษ

น้อยมากในวิชาภาษาอังกฤษ น้อยกว่าเทอมต้น น้อยมากกว่าตอนเริ่มต้นภาคปลาย เดือนพฤศจิกายนเขามีความสนใจมากกว่านี้ ตอนนี้จะเห็นได้จากเวลาเดินมาเรียน จะเดินแบบไม่ยอมมา แต่ตอนกลับจะวิ่งเลย แต่ถ้าอยู่โดยไม่ทำอะไรเขาก็จะชอบ เขาชอบเล่นกับพี่ เขายังมีความเป็นเด็กเยอะ

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ระหว่างที่เรียนในชั้นเรียนเขาให้ความสนใจ เขาจะมีพฤติกรรมที่เหมือนกับไม่สนใจฟัง ไม่รับรู้อะไรทั้งสิ้น คือดูแล้วก็ไม่ค่อยฟัง หรือว่าฟังนิดเดียว แล้วก็ไปวอกแวกกับเพื่อน ไปเล่นกับเพื่อนมากกว่าที่จะหันมาฟัง แต่ว่าหลังจากที่เขาทำ เขาสามารถที่จะทำได้ไม่ต่างจากเพื่อน คือสามารถที่จะรับรู้หรือเวลาที่ฟังไม่ต้องนั่งมาก ก็สามารถทำได้ 2 อย่าง 3 อย่าง แต่ว่าความเต็มใจของการรับรู้ก็ไม่เต็มที่ คือไม่สามารถจับรายละเอียดบางอย่างได้ บางคำสั่งหรือบางเงื่อนไขได้ เขาให้ความสนใจน้อย ไม่ค่อยได้สนใจฟัง ไม่ค่อยที่จะแสดงออกในเรื่องของผลงานของตัวเอง ไม่ค่อยจะเห็นคุณค่าในสิ่งที่ตนเองทำ ขาดความร่วมมือบางอย่าง ก็เลยคิดว่าอยู่ในระดับน้อย ไม่ใช่ปานกลาง แต่น้อยช่วยเหลือเพื่อน มีน้อยถึงไม่มีเลย นาน ๆ ครั้งถึงจะเห็นความช่วยเหลือ ตอนแรกคิดว่าเขามีความสามารถในเรื่องการคิด ก็พยายามที่จะแสดงจุดเด่นของเขา และเสริมให้เขาได้ ใช้ความสามารถของเขาช่วยเหลือเพื่อน ช่วยคิด ช่วยตอบคำถาม ช่วยแก้ไขสถานการณ์ แต่ก็ไม่ได้

ได้ผล เพราะเขาไม่ได้ให้ความสนใจในกิจกรรมที่เขาทำ เขาก็ไม่ช่วย ส่วนใหญ่ก็จะไม่ช่วยใคร เห็นได้น้อยมาก แม้แต่การทำงานส่วนรวม เช่น การเก็บกวาด เชื้อดู หลังจากทำงานเสร็จ น้อยมากที่จะช่วยด้วยตนเอง นอกจากอาจารย์ต้องบอกให้ทำ เขาก็ทำบ้าง ส่วนรวมไม่ได้ มีแต่รับมากกว่าให้

วิชาพลศึกษา

เป็นช่วง ๆ บางทีก็ดี เล่นนิดหน่อย ก็เป็นวัยเด็ก 8 – 9 ขวบ สมารถเล่น ก็เล่นบ้างแต่ไม่ถึงขนาดสอนไม่ได้ ไม่ถึงกับมาก เขาอยู่ในระเบียบได้ แต่เขามีข้อเสียคือ ชอบไปแกล้งเพื่อน แหย่เพื่อน ลับตาครูก็จะไปแกล้ง โดยเฉพาะผู้หญิงจะถูกแกล้งบ่อย

วิชาคอมพิวเตอร์

ถ้าในสิ่งที่เขารู้แล้ว บางทีเขาก็พยายามแสดง แต่กติกาของวิชาคอมพิวเตอร์ ก็อะไรที่รู้แล้ว ก็ต้องเฉยไว้ และต้องไม่ทำไปก่อน ก็เหมือนกับไปบีบเขาเหมือนกัน แต่ก็เป็นกติกา ถ้าเด็กไม่ทำตามกติกาก็ทำให้ห้องยุ่ง

เขาก็จะฟังตามที่เราร้องกติกาก็ได้ อย่างเกมฝึกทักษะที่เขาเคยเล่นแล้วก็จะทำไปก่อนคนอื่น พอฝึกกติกาก็ต้องมีการลงโทษกันบ้าง ตอนที่สอนจะสอนทีละขั้น เขารู้เขาก็อยากไปถึงก่อนเพื่อนคนอื่น

วิชาศิลปะศึกษา

เขาไม่ได้ให้นะ ตอนหลังก็ไม่รู้ว่าเขาให้ความสนใจหรือเปล่า เขาอาจจะต้องการคะแนนดี เพราะทุกวิชาเขาดีหมด และก็เป็นที่ไหนที่หากไม่ได้เกรด 4 วิชานี้อาจจะไม่ได้บัตรเกียรติยศ แต่ทักษะเขาไม่ค่อยดี แต่เขาเริ่มดีขึ้น เริ่มที่จะประณีต บรรจงมากขึ้น อาจเป็นเพราะว่าวัยของเขาด้วยหรือเปล่า

วิชาดนตรีศึกษา

ไม่สนใจ เขาไม่ได้สนใจครูเลยแม้แต่คนเดียว สิ่งที่เขาสนใจคือสิ่งที่อยู่ในมือเขาเท่านั้นเอง จะเล่นของเขาอยู่คนเดียว เขาอาจจะมีความรู้พื้นฐานความรู้ทางนี้ คือเราไม่ได้ศึกษาเขา 100 %

เขาก็รู้ตามที่ครูสอน ถ้าเวลาสอบเขารู้หน้าที่ว่าเขาต้องสอบ ถามว่าเขาต้องเรียนใหม่ก็คือเข้ามานั่งเฉย ๆ ให้ฉันทำฉันก็ทำ ไม่ให้ทำฉันก็ไม่ทำ แต่ทำเดี่ยวเดียวความสนใจก็หมดไปแล้ว

วิชาลูกเสือ

ปกติธรรมดา เหมือนเด็กคนอื่น

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนอยู่ ป.2 สอนวิชาเลขกับภาษาไทย ภาษาไทยให้เขียนอะไรที่เป็นประโยคยาว ๆ จะไม่ชอบ เขียนเหมือนไก่เขี่ย แต่ก็ต้องหลอกล่อด้วยรางวัลบ้าง อย่างอื่นบ้าง แต่ก็ได้ผลบ้าง แต่ถ้าเป็นหลักภาษาจะชอบ เพราะว่าหลักภาษาจะมีเกณฑ์ เขาจะขยันตอบ แข่งกันตอบ แต่ถ้าเป็นพวกฟัง

หรือวิชาที่ต้องเขียนประโยคยาว ๆ จะไม่เอา จะไม่ชอบ ส่วนเลขเขาเข้าใจแล้ว เขาบอกเขารู้เรื่องหมดแล้ว เขาอ่านมาแล้ว ตอนอยู่ ป.2 เขาบอกเลข ป.4 เขารู้เรื่องหมดแล้ว ถ้าทำผมต้องทำซ้ำ จึงได้ถามคุณแม่ว่าพยายามที่จะส่งเสริมให้ลูกทำแบบฝึกหัดล่องหน้าหรือเปล่า คุณแม่บอกว่าไม่เคยบอกแต่ลูกจะทำเอง ขอทำเอง อย่างหนังสือคณิตศาสตร์ก็ไปซื้อหนังสือที่นอกเหนือจากเนื้อหา หนังสือของสำนักพิมพ์ต่าง ๆ เป็นคนบอกให้คุณแม่ซื้อ จะเอาเล่มนั้น เล่มนี้ กลับมาบ้านก็มานั่งทำ พอดิดตรงไหนก็มาถามแม่ ตอนนั้นเขาไม่ได้ไปเรียนพิเศษอะไรเพิ่มเติม พอดตกเย็นถ้าไม่อยู่กับอาจารย์ประจำชั้น ก็คนขับรถมารับกลับบ้าน จะมีเรียนก็เสาร์อาทิตย์ ที่ไปเรียนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ถ้าเป็นเรื่องที่เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเลข หรือวิทยาศาสตร์ที่ไม่ต้องใช้เหตุผลมากนัก เขาก็จะสนใจ เช่น เรื่องอวกาศ เขาจะตั้งใจฟัง หรือว่าเรื่องประวัติศาสตร์ ก็จะฟังอย่างตั้งใจ แต่ถ้าเมื่อไรก็ตามที่เป็นเรื่องรอบตัว แล้วต้องวิเคราะห์ ตรงนั้นเขาจะไม่สนใจทำ เขาจะเดินทุกชั่วโมง แต่ครูไม่ยอมให้ในห้องมีปัญหา ถ้าเขาเดินแบบไม่รบกวนเพื่อน เช่น ไปหาคำศัพท์ เขาก็จะเดินไปหลังห้องเลย ไปหยิบคำศัพท์อ่าน ครูจะไม่ว่าเพราะอยู่ในเรื่องเรียน แต่ถ้าดูแล้วเดินไปบอกเพื่อน ก็ต้องจัดการกับเขา บอกให้เขาไปนั่งที่ เขาก็จะนั่ง

6. ท่านคิดว่าคุณลักษณะที่สำคัญของครู - อาจารย์ ที่เป็นผู้สอนเด็กปัญญาเลิศควรมีคุณลักษณะอย่างไรบ้าง

วิชาคณิตศาสตร์

ต้องมีความรอบรู้ในวิชาที่เขาถนัดเป็นพิเศษ และเหนือกว่าเขา ประสพการณ์ต้องเหนือกว่า เยอะ ๆ และสนใจเป็นพิเศษ ต้องไปศึกษา ไม่ใช่แค่เพียงรู้

วิชาภาษาอังกฤษ

คงต้องมีอะไรมากกว่านี้ คือต้องศึกษา ต้องรู้ที่ไปที่มาของเขามากกว่านี้ ต้องเป็นคนที่เก่ง ต้องเข้าใจเขาด้วยว่าเด็กแบบนี้จะเป็นอย่างไร

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ต้องเข้าใจ ต้องมีความรู้ความเข้าใจลักษณะและธรรมชาติของเด็กพวกนี้ในแง่มุมต่าง ๆ มีความรู้ทั่ว ๆ ไปในลักษณะของเด็กปัญญาเลิศว่ามีกี่ด้าน มีการแสดงออกอย่างไร และมีความหลากหลาย ต้องรู้ในเรื่องจิตวิทยาที่จะประชาสัมพันธ์เขา รู้จักธรรมชาติของเขาในทางลึกในเรื่องพฤติกรรมส่วนตัวของเขาที่มาอยู่กับเรา รู้หลักจิตวิทยาเบื้องต้น ต้องดูแลเขาได้ มีความอดทน ใจเย็นและมีสติอยู่เสมอ

วิชาพลศึกษา

ไม่ใช่ครูแบบที่สอนในโรงเรียนปกติ ควรเป็นครูที่ได้รับการฝึกมาพอสมควร ในวิชาที่เขาเป็นเลิศอยู่ ต้องได้รับการฝึกทางวิชาการและจิตวิทยา

ต้องเป็นครูเก่ง ต้องมีเทคนิคเป็นสำคัญว่าเราจะสอนเขาได้อย่างไร ต้องเป็นครูที่เตรียมมาเฉพาะเพื่อสอนเขา ตามไปสอนได้ตลอด

วิชาคอมพิวเตอร์

ถ้าง่าย ๆ ก็ต้องทันเขา ต้องทันทั้งทางด้านวิชาการด้วย ก็ต้องหาอะไรที่เสริมเขาได้ คือไม่ว่าเราสอนแค่ตรงนี้แล้วทุกคนต้องได้เท่านี้ ต้องเสริมให้เขาเป็นพิเศษ ต้องเข้าใจเขาว่าเขาไม่เหมือนเด็กคนอื่น ๆ บางทีเขาก็ไม่อยู่ในเกณฑ์ ต้องพยายามที่จะชักจูงให้เขาเข้ามาอยู่ในเกณฑ์ให้ได้ ไม่เช่นนั้นเราจะควบคุมห้องไม่ได้ แต่ส่วนที่จะเอื้อให้เขาได้ก็ต้องพยายาม ต้องเสริมเขา

วิชาศิลปะศึกษา

ต้องเข้าใจเด็ก อย่างตอนที่เขามีปัญหาพฤติกรรมก็จะเหมือนเก็บกดก้าวร้าว เราไม่ค่อยได้เอาอะไรกับเขามากมาย เราก็กด ๆ เพราะเขาอาจจะต้องระบายออกหรืออะไรลักษณะนี้ ถ้าเกิดเขาไปทำให้เพื่อนเดือดร้อน เราก็กดบ้าง

ต้องเข้าใจว่าเขาเป็นอย่างนั้น เขาอาจจะดีด้านนี้ แต่บกพร่องอีกเรื่องหนึ่ง ก็เป็นเรื่องปกติ

วิชาดนตรีศึกษา

ต้องเป็นคนที่ชอบศึกษา ชอบค้นคว้า ชอบทำทายกับเด็กประเภทนี้ อยากรู้ อยากรจะศึกษา จริง ๆ ต้องมีใจรักทุ่มเท เพื่อนำมาปรับปรุงแล้วแก้สำหรับคนต่อไป เป็นแบบฝึกหัดเบื้องต้นที่ทำให้สามารถรู้ได้ว่าเด็กแบบนี้จะเป็นลักษณะใด หากิจกรรมเข้ามาเสริม แต่ถ้าเด็กแบบนี้อยู่ในห้องจะสอนยาก เพราะว่าเราต้องสนใจเขาคนเดียวตลอดเวลา ถ้าเราหยุดสนใจเขาก็ไม่สนใจเรา เขจะมีโลกส่วนตัวของเขา ทำอะไรของเขาไปเรื่อย ๆ แต่ในขณะที่เดียวกันเขาสามารถรับฟังในสิ่งที่ครูพูด เขามีความสนใจในเวลาเดียวกัน พร้อมกันหลาย ๆ อย่าง เขาจะทำได้ เขาสามารถทำได้ แต่เมื่อใดที่ครูมุ่งความสนใจมาที่เขา เขาก็จะหยุดทุกอย่างแล้วหันมาสนใจเรา

วิชาลูกเสือ

มีสมาธิในการสอนที่มั่นคง มีความรอบรู้มากกว่า สามารถตอบปัญหาได้ในทุกเรื่องที่นักเรียนถามอย่างมีเหตุมีผล

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ต้องเป็นคนที่ยิ้มแย้ม ต้องมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า ต้องศึกษาค้นคว้าอ่านผลงานของงานวิจัยที่ทำไว้ จะได้เข้าใจเด็กพวกนี้มากขึ้น ต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี เพื่อจะไปขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นมาช่วย

ต้องกว้าง ต้องมีความใจกว้าง เป็นคนที่พูดเป็น ประชาสัมพันธ์ตัวเองเป็น ยากที่จะหาคนแบบนี้ คงต้องเป็น
กลุ่มมาช่วยกัน

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ก่อนอื่นต้องเข้าใจสภาวะเขาว่าลักษณะเขาเป็นอย่างไรมาก่อน ศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้น แล้ว
อาจารย์ที่เคยสอนเขามาได้ทำอะไรมาบ้างแล้ว ได้พัฒนาอะไรเขา เพราะฉะนั้น ครูที่มาสอน
ต้องเป็นคนที่ใจเย็น วิเคราะห์ทุกครั้งที่จะทำอะไรกับเขา ไม่มีอารมณ์กับเขา มีภาษาพูดที่เหมาะสม
กับเขา คือไม่ใช่ภาษาที่ดูแล้วอ่อนเกินไป เพราะเขาเป็นเด็กฉลาด ต้องใช้ภาษาที่กระตุ้นให้เขาได้
คิด ต้องทำให้กลุ่มยอมรับเขาได้ แล้วเขาก็ปรับตัวเข้ากับกลุ่ม โดยที่เขาต้องปรับจริง ไม่ใช่ว่ากลุ่ม
ไปปรับเข้ากับเขาเพื่อแก้ความรำคาญ

7. รูปแบบ หรือวิธีการจัดการศึกษา หรือกิจกรรมการเรียนการสอนที่ท่านใช้ในวิชาที่รับผิดชอบ เพื่อส่งเสริมศักยภาพของเด็กปัญญาเลิศในปัจจุบัน มีลักษณะใดบ้าง

วิชาคณิตศาสตร์

เรียนตามระดับ ป.6 แต่ให้แบบฝึกหัดพิเศษที่เหนือกว่า เมื่อเขาทำเสร็จ เขาทำได้ ทำท่าย
เขา เขาชอบแบบฝึกหัดทำท่าย ในช่วงโมงสอนเขาจะไม่มีช่วงว่างที่จะไปเล่นอะไร เราจะเสริมตอน
ช่วงว่างของเขา ในสิ่งที่เขาถนัดและชอบ เช่น พอหมดเวลาก็ให้เขาทำแบบฝึกหัด บางครั้งเวลาน้อย
เราก็ปล่อยให้เขาได้ผ่อนคลาย ออกไปเดินบ้างนิดหน่อย เพราะจะหมดเวลาแล้ว เขาก็ออกไปนิด
หน่อย อยู่ ป.6 ให้เขาทำแบบฝึกหัดทำกิจกรรมเต็มเวลา หากเขาทำเสร็จเราก็ให้ดาวเขา เขาก็จะได้
ดาวทุกครั้ง เขาจึงไม่มีเวลาไปทำอะไรนอกเหนือเวลา ยิ่งเรายกย่องให้เขาได้ออกมาแสดง
ความสามารถหน้าห้องเพื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนดูบ้าง แสดงให้เพื่อนได้เห็น เขาก็จะภูมิใจ จึงไม่มี
ปัญหาอะไรมาก เหมือนการเรียนวิชาที่เขาไม่ถนัด เขาจะพยายามแข่งขันเพื่อที่จะเสร็จก่อน เขาจะ
มองว่าเพื่อนคนไหนจะเสร็จก่อนเขาบ้าง แต่ส่วนใหญ่เขาจะเสร็จไล่เลี่ยกัน ผลัดกันที่ 1 ที่ 2 กับพี่
ๆ เราต้องให้เด็กหัดทำทั้งทำเวลาและทำคุณภาพ ควบคู่กันไป จึงได้มี TOP 10 ในห้องและเป็นการ
ควบคุมระบบให้เด็กได้ทำงานอย่างราบรื่น ตั้งใจและมีคุณภาพ หากเขาเสร็จก่อนเขาก็มาส่งแล้ว
ถามว่าจะมีอะไรให้เขาทำอีกหรือไม่ ส่วนมากเราพร้อมอยู่แล้ว หากเวลาน้อยเราก็ให้ไปช่วยสอนที่
ไปแนะนำ แต่หากมีเวลาพอ เราก็ให้ทำอีก 2 – 3 ข้อ เราก็ทำท่ายเขาว่ายากนะ หากทำได้ 3 ข้อ ก็เอา
ดาวไปเลยอีกดวง เขาก็ยินดี

วิชาภาษาอังกฤษ

สอนตามปกติของระดับ ป.6 ไม่ได้เสริมเพิ่มเติมเกินเนื้อหาของ ป.6 ไม่ได้ให้เขาเป็น

ประจำทุกวัน ไม่ได้พิเศษ เช่น ไปอ่านหนังสือเพิ่มเติมมา ไม่ได้ให้เป็นพิเศษ ก็จะเสริมให้
ตอนปิดเทอมให้มีการเขียนจดหมายหาครู มีงานกลุ่มให้มีการระดมสมองตามโครงการ

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

จัดหลักสูตรการเรียนการสอนเหมือนปกติ ไม่ได้พิเศษสำหรับเขา เนื่องจากเราไม่เห็น
เขามีทักษะพิเศษทางด้านนี้ เพราะฉะนั้นเรารู้สึกว่าเขาไม่แสดงการตอบสนองเท่าที่ควร ไม่ใช่
เขาทำได้หมดแล้ว เขาก็เบื่อในเรื่องทักษะกพอ. และเขาก็ไม่ได้มีความสนใจ เราไม่ต้องเสริมเขา
มากกว่าคนอื่น เขาก็ยังทำได้พอ ๆ กับคนอื่น ดังนั้นจึงไม่จำเป็น เขาไม่แสดงความสามารถทางด้าน
นี้ออกมา เนื่องจากสภาพปัจจัยที่เป็นอยู่ คือมีเด็กคนอื่น ๆ มากมาย มีครูสอนตามหลักสูตรที่เราจัด
ให้ ตามเนื้อหา

วิชาพลศึกษา

สอนในห้องเรียนปกติ ไม่ได้มองเขาว่าเป็นเด็กพิเศษ มุ่งในส่วนรวมเป็นหลัก

วิชาคอมพิวเตอร์

เป็นการเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติ คือทุกคนทำ เรียน ไปพร้อม ๆ กัน เขาไม่ถึงกับคือไม่ทำ
แต่ขอแวะนิดหน่อย เป็นเด็กเรียบร้อย เมื่อเปรียบเทียบกับเพื่อนคนอื่น จะมีระยะเวลาแรกที่ต้องพูดกัน
บ่อย อาจเป็นเพราะเขายังปรับตัวไม่ได้ โปรแกรมที่สอนอยู่คือ ฟินด์ เป็นโปรแกรมฝึกพิมพ์ แล้ว
ให้พิมพ์แบบฝึกหัดใน Microsoft word แต่ถ้าเทียบกับทั้งระดับมีคนพิมพ์ได้เร็วกว่าเขา พิมพ์จบ
ไปแล้วก็มี อาจเป็นเพราะเด็กอยู่บ้านอาจฝึกฝน แต่เชื่อว่าเขาไม่ได้ฝึกตรงนี้เพิ่ม เพราะก็เป็นเรื่องน่า
เบื่อ เป็นการบ้าน ไม่ได้เป็นเกมที่ท้าทายสมอง คงไม่ใช่สิ่งที่ต้องการ

วิชาศิลปะศึกษา

ไม่มีอะไรพิเศษ เพราะเขาไม่ได้เก่งกว่าคนอื่น แรก ๆ ป.3 เขาจะเรียนไม่ไหวด้วยซ้ำ พอ
เทอมต้น ป.4 เรารู้ว่าบางวิชาเขาต้องไปเรียนกับ ป.5 เราก็บอกว่าสงสัยศิลปะต้องไปเรียนกับ ป.3
เขาก็หัวเราะ สิ่งนี้อาจจะเป็นจุดเริ่มต้นให้เขา

วิชาดนตรีศึกษา

ใช้วิธีการสอนในห้องเรียนตามปกติเหมือนกันทุกห้อง การเรียน กิจกรรมเหมือนกัน
ห้องเรียนเราห้องใหญ่ ดังนั้นเราต้องมองที่ส่วนรวมเป็นหลัก เราจะมองเขาเพียงคนเดียวไม่ได้ การ
เรียนการสอนในห้องเรียนจึงเป็นปกติ ไม่ได้จัดอะไรให้กับเขาเพิ่มเป็นพิเศษ

วิชาลูกเสือ

ในวิชาที่สอนอยู่ รูปแบบการสอนก็เหมือนกับปกติทั่ว ๆ ไป ไม่มีรูปแบบที่เป็นพิเศษ
อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

เรียนในชั้นเรียนปกติ ป.2 ไม่ได้มีอะไรเป็นพิเศษ

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

เป็นการสอนปกติในชั้นเรียนระดับ ป.4 ไม่ได้จัดอะไรเพิ่มให้เป็นพิเศษ เพราะว่าเขาไม่เอาครูมองว่าเขาก็คือเด็ก เขาไม่ใช่เด็กที่ต้องการวิชาการเสมอไป เขาต้องเล่นบ้าง แล้วครูเชื่อว่าคนที่มีความปัญญาเลิศแบบนี้ ช่วงเวลาบางช่วงที่เขาอยากเล่นก็ให้เขาเล่นบ้าง เพราะว่าเป็นการผ่อนคลาย ถ้าในเวลาที่เราเรียนด้วยกัน แล้วเขาก็เรียนไม่ได้ก็ต้องเป็นอีกแบบหนึ่ง ที่เราต้องจัดการเรียนเพื่อสนับสนุนเขา แต่เท่าที่ดูเขาสนุกกับเพื่อนในบางครั้ง บางครั้งเขาก็ไปเล่นเกมส์ ครูก็ถือว่าไม่จำเป็นต้องให้เขาเนื่องจากเป็นช่วงสั้น ๆ

8. รูปแบบหรือวิธีการจัดการศึกษา การเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่ท่านมีความเห็นว่าเหมาะสม สำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรมีรูปแบบอย่างไร

วิชาคณิตศาสตร์

ต้องเสริมในสิ่งที่เขานัดให้สูงขึ้นไปอีกอยากให้เด็กได้ใช้ความสามารถให้เต็มที่ หยุดเมื่อไร การคิดของเขาก็คงหยุดด้วยต้องมีการส่งเสริมต่อไป ต้องหาคนที่สอนเป็นพิเศษไม่ใช่ใครก็ได้

วิชาภาษาอังกฤษ

น่าจะเป็นการ pass ขึ้นขึ้นไปเลย จะสมบูรณ์กว่าหรือเปล่า เพราะตอนนี้เหมือนกับว่าเป็นเด็กแล้วก็ไปเป็นผู้ใหญ่ กลับมาเป็นเด็กอีก แล้วเขาก็เลยสับสน ไม่รู้ว่าตัวอยู่ตรงไหนแน่ ตอนนี้เขาอยู่ ป.6 แต่ไปเรียนกับเพื่อน ป.4 บทบาทเขาก็ยังเป็น ป.4 อยู่ พอเขามา ป.6 เขาก็ยังคิดบทบาทของ ป.4 อยู่ พอไม่ได้ตั้งใจก็ร้องไห้ มีอยู่วันหนึ่งไปดึงเขามา เพราะว่าเขาไม่มาเรียนตามเวลา เขาร้องไห้เป็นเด็ก ตีอกชกหัวเลย บอกเขาว่าคุณผิคุณต้องมาเรียนตามเวลา คุณมาเรียนมาทำงานให้เสร็จแล้วก็กลับไป เขาก็พูดว่าผมต้องกินข้าว เขาโวยวายขึ้นมาแบบทารก เลยไม่รู้ว่าจะถูกหรือผิดที่การวิ่งไปวิ่งมาของเขา แต่ถ้าอยู่ ป.6 เลย ให้เขาเป็นเด็ก ป.6 ให้เขาโตขึ้นมาเร็วกว่า ป.4 เขาจะได้รู้ว่าเขาต้องทำตัวอย่างไร เราแนะนำเขา เขาก็จะอยู่ในสังคมของ ป.6 ได้ แต่อย่างนี้เขามา พี่ๆ ก็ว่าน้อง ป.4 ก็เข้ากลุ่มกับพี่ไม่ได้ แต่พอเขาอยู่ ป.4 เพื่อน ๆ ก็มองว่าเขาไปอยู่ ป.6 เหมือนกับว่าวันนี้เป็นเด็กชั่วโมงหนึ่ง มาอยู่กับพี่ แล้วก็ไปเป็นเด็กอีก จะมีความรู้สึกสับสนหรือเปล่านั้นไม่รู้ น่าจะให้เขาข้ามไป

อาจเป็น Special Program ให้กับเขา ถ้าสมมุติเป็นแบบ Non Grade หรือว่า Ability Group ก็ดีเขาอาจจะไปอยู่ในนั้นเลย เช่น ถ้าเป็นเด็กเรียนดีก็ไปอยู่ในกลุ่มฝรั่งเลย

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ไม่เหมาะสม ที่เหมาะสมน่าจะเป็น คิดว่าเป็นลักษณะของการศึกษาส่วนบุคคลมากกว่า เป็นเฉพาะส่วนตัวมากกว่าเป็นกลุ่ม บางครั้งเป็นตัวต่อตัว เฉพาะเรื่องที่เขาสนใจมากกว่า

โดยเฉพาะเนื้อหาเกี่ยวกับการทำงาน การสร้างสิ่งต่าง ๆ คิดว่าเขาต้องการเวลาจากครู และครูก็ต้องการเวลาในการศึกษา และสังเกตเขาโดยเฉพาะถึงจะรู้ว่าเขาเป็นอย่างไร ในสภาพอย่างนี้เราไม่สามารถมีเวลา มีสมองที่จะทำอะไรให้เขาได้

ด้านสังคมสำหรับการเริ่มต้นที่จะปรับตัวเข้ากับสังคม หาสังคมที่คล้าย ๆ กัน สังคมที่ใกล้เคียงกับเขา ที่มีความสามารถ ความสนใจใกล้เคียงกับเขา เริ่มจากสังคมที่ง่าย ๆ ที่เขาสนใจที่เขาพร้อมแล้วค่อย ๆ พัฒนามาถึงสังคมในลักษณะปกติทั่วไป ซึ่งคุณแล้วเป็นเรื่องปกติสำหรับเรา แต่สำหรับเขาเป็นเรื่องซับซ้อนเรื่องไม่ปกติสำหรับเขา

วิชาพลศึกษา

ต้องมีการจัดเฉพาะให้กับเขา หากมีความสามารถด้านกีฬา เพื่อที่จะได้ใช้พลังของตัวเองได้เต็มที่ จัดเฉพาะกลุ่มของพวกเขาเอง

วิชาคอมพิวเตอร์

ถ้าไม่พูดถึงหลักสูตร เพราะหลักสูตรก็ต้องตามนั้นไป แต่ในส่วนที่เหมาะสมกับเขาน่าจะเป็นโปรแกรมอะไรที่让他ได้คิด ได้สร้างสรรค์ 让他ท้อแท้ให้เขาทำ สร้างขึ้นมาเอง คิดว่าระดับ ป.5 น่าจะ让他ได้ทำงานด้วยตนเองมากขึ้น ด้วยการคิด การศึกษาด้วยตนเอง

วิชาศิลปะศึกษา

ถ้าเขาไม่เก่งทางด้านศิลปะก็ไม่ต้องมี แต่ถ้าหากใครเก่งทางด้านศิลปะเราก็จะเพิ่มเติม อาจเป็นทักษะพิเศษหรือขั้นพิเศษขึ้นมาให้กับเขา เพราะพวกนี้จะเร็ว แต่ไม่แน่นอนไป บางคนเก่งมากแต่ก็ช้ามาก

วิชาดนตรีศึกษา

ตัวต่อตัว แยกออกมาให้เห็นเด่นชัด เฉพาะกลุ่มพวกนี้โดยเฉพาะ เพราะว่าจะได้ทำอะไรที่เข้มข้นไปว่านี้ได้ เพราะเขาต้องเป็นเลิศไปเลยจริง ๆ เฉพาะทางที่สนใจ

วิชาลูกเสือ

ก็คงจะเป็นแบบที่นิยมอยู่ตอนนี้ละ ก็คือเด็กเป็นศูนย์กลางมีกิจกรรมโครงการต่าง ๆ และมีอาจารย์ช่วยแนะนำและให้ข้อเสนอแนะที่ถูกต้อง

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

มี 2 แบบ แบบแรก การเลื่อนชั้นเรียน ตอนที่เลื่อนเขาอยู่ เป็นวิธีหนึ่งที่เราคิดว่าเหมาะสมในบางวิชาที่เขาเก่งบางวิชา แบบที่สอง จัดชั้นเรียนโดยเฉพาะ เป็นกลุ่มสำหรับเด็กพวกนี้โดยเฉพาะ 让他เรียนตามระดับความสามารถของเขา จัดครูให้เขา โอกาสที่จะทำแบบนี้ได้ต้องมีกลุ่มมากพอสมควร แต่ว่าตอนนี้มีเขาคคนเดียวคงทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นกิจกรรมที่ดีที่สุดของเขาก็คือการเลื่อนชั้นเรียน เป็นการเร่งเรียน

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ถ้าเราจัดโปรแกรมให้เขาเรียน คือในห้องจัดเป็นกลุ่มสูง กลุ่มกลาง กลุ่มต่ำ ให้เขาได้เรียนด้วยตนเองส่วนหนึ่ง แล้วครูมาเพิ่มให้ในสิ่งที่เขาหายไป เพราะการเรียนอะไรด้วยตนเองจะรู้ถึงความรู้เดิมของตนเองแล้วค่อย ๆ เสริมไป เสร็จแล้วก็มารวมกลุ่มแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน ถ้าทำตรงนี้ครูว่าเขาน่าจะมีความสุขในส่วนของเขา แต่ขณะเดียวกันครูไม่แน่ใจว่าลักษณะของเขาจะไปได้อะไร เพราะเขาไม่ได้มีสมาธิเต็มร้อย เขาจะเป็นคนไม่มีสมาธิ สมาธิสั้นในบางครั้ง

9. ท่านทราบมาก่อนหรือไม่ว่า นักเรียนคนดังกล่าวเป็นเด็กปัญญาเลิศ

หลังจากที่ท่านทราบว่านักเรียนเป็นเด็กปัญญาเลิศแล้ว ท่านได้ให้การช่วยเหลือ การสนับสนุน ส่งเสริม หรือไม่อย่างไร

วิชาคณิตศาสตร์

เคยทราบตอนอยู่ ป.2 ทราบมาว่าเป็นเด็กชน มีกิตติศัพท์มาก จึงนำเขาไปทดสอบ เมื่ออยู่ ป.2 ไปสอบข้อสอบ ป.6 เทอมปลาย เขาทำได้เกือบหมด ก็สนับสนุนติดตาม ไปดูเขาเรียนในวิชาพิเศษในกลุ่มเด็กปัญญาเลิศ เข้าไปสังเกตดูว่าเขาทำได้มากน้อยแค่ไหน ไปเรียนกับกลุ่มเด็กปัญญาเลิศกับ ป.6 ตอนอยู่ ป.6 มีคุณหมอมาสอน

วิชาภาษาอังกฤษ

ไม่ทราบมาก่อนค่ะ เพิ่งทราบตอนที่จะให้เขาเข้ามาอยู่ที่ห้อง ไม่ได้เติมอะไรให้เป็นพิเศษ ก็มีกิจกรรมเหมือนเดิม พอเข้ามาเรียนก็ไม่มีอะไรให้เป็นพิเศษ

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ช่วงนั้นเขาอยู่ ป.2 ก่อนที่จะขึ้น ป.3 เป็นครั้งแรกที่ได้รู้จักเขา แต่เคยได้ยินกิตติศัพท์เขามาบ้าง ได้มีโอกาสสอนครั้งแรกเมื่อเขาเข้าไปอยู่ในกลุ่มเด็กปัญญาเลิศที่สอนนอกเวลา ไปรวมอยู่กับกลุ่มพี่ ตอนนั้นเป็นงานประดิษฐ์เกี่ยวกับตัวแมลง เขาก็ไม่สามารถที่จะรับฟัง สมาธิที่เขาจะฟัง กฎเกณฑ์กติกา การทำงาน เขาจะไม่ได้ แม้แต่ระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานเขาจะไม่ได้

วิชาพลศึกษา

รู้มาก่อนตอน ป.2 ได้ยินในด้านพฤติกรรมมาตลอด รู้ว่าเขาเป็นเด็กปัญญาเลิศทางคณิตศาสตร์ พอมาเรียน ป.4 ก็ดูทักษะการเล่น ความว่องไว สำหรับเขาไม่พบอะไรที่โดดเด่น ในห้องเด็กปกติจะดีกว่าเขาหลายคน

วิชาคอมพิวเตอร์

ทราบตั้งแต่เขาอยู่ ป.2 แต่ในส่วนที่พยายาม คือแก้ปัญหาในเรื่องสังคมของเขามากกว่า คือ

เขามีปัญหาที่เราได้เข้ามาเรื่อย ๆ ป.4 ก็ยังมีปัญหาอยู่ คิดว่าเขาจะพัฒนาทางอารมณ์ สังคมได้

วิชาศิลปะศึกษา

ทราบตั้งแต่ตอนเข้ามาเรียน ป.1 ก็ได้ข่าวว่ามีเด็กเก่งทางคณิตศาสตร์คนหนึ่งเข้ามา แต่ต้องนำมาทดสอบ แต่ก็ยังไม่รู้จัก มารู้จักตอน ป.3 ที่เขามาเรียนกับเรา เราก็ไม่เห็นเขาเก่งตรงไหน ศิลปะเขาก็มอมแมม เลอะเทอะไปหมด ตอนนั้นมีปัญหาพฤติกรรมมาก วุ่นวายไปหมด เขาเก่งทางด้านคณิตศาสตร์มาก วิชาอื่นก็ได้บ้าง ไม่ได้ส่งเสริมอะไรเป็นพิเศษเพราะว่าอยู่คนละระดับ จนเขาขึ้นมาเรียน ป.3 เราถึงดูเขา ดูจากผลงานที่ทำมา แต่ค่อนข้างอ่อน แต่ตอนนี้พัฒนาขึ้นมามากแล้ว อาจเป็นเพราะคะแนน หรืออาจเป็นเพราะเขาโตขึ้น เขาพยายาม อาจจะมีอะไรที่ผลักดันเขา คะแนนตอนแรก ๆ ได้แค่ 80 คะแนน ซึ่งถือว่ามาก แต่ไม่ได้เกรด 4 ซึ่งหากอยากได้คะแนนมากกว่านี้ต้องทำให้ดีกว่านี้ รู้สึกว่าเขาเป็นคนไม่ยอมแพ้ เขาพยายามขึ้นมา

วิชาดนตรีศึกษา

รู้ว่าเขาเป็นเด็กปัญญาเลิศตอนเขาเข้ามาอยู่ ป.3 แต่เลิศทางด้านอื่น แต่ไม่ได้ทำอะไรพิเศษให้กับเขา เพราะเริ่มสอน ป.3 ไปแล้วถึงได้มาคุยกันว่าเขามีอะไรเป็นพิเศษหรือไม่ แต่สำหรับดนตรีก็ธรรมดา คือเขาสามารถเรียนร่วมกับคนอื่นได้ แต่ถามว่ามีอะไรเป็นพิเศษหรือไม่ ไม่มี ดังนั้นจึงจัดการเรียนการสอนเป็นแบบปกติ เราไม่ได้ตื่นเต้นว่ามีเด็กปัญญาเลิศเข้ามาเรียน เฉย ๆ ไม่ได้ตื่นเต้น เป็นปกติธรรมดา เพราะเขาไม่อยากเรียน อยากฟังเหมือนคนอื่น ทำอย่างไรที่จะดึงเขามาได้เท่านั้น แต่ถึงเวลาไปไม่ได้ก็ต้องเข้าใจเขา ทำอย่างไรให้เขาได้เรียนร่วมได้

วิชาลูกเสือ

ทราบมาก่อน หลังจากทราบแล้วก็มีการสังเกตพฤติกรรมการเรียนมากขึ้น การสนับสนุนส่งเสริมก็มีเหมือนเด็กปกติทั่วไป

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ก่อนหน้านี้เขาจะขึ้นมาเรียนชั้น ป.2 ยังไม่รู้จักเขาเลย แต่เคยได้ยินว่ามีเด็กคนหนึ่งชื่อคล้าย ๆ อย่างนี้ จำไม่ได้ว่าชื่ออะไร ที่เก่งคณิตศาสตร์ พอขึ้นมา ป.2 เปิดเทอมได้ 2 อาทิตย์ก็รู้แล้ว ตอนนั้นเขาเล่น มาถึงวันแรกเขานั่งหลังสุดเลย เล่นขงลอบ เอาไม้บรรทัด ขงลอบ มาทำเป็นไม้กระดก เอาขงลอบวางข้างหน้า พอกดก็กระเด็นไปโดนเพื่อน เขาก็สนุก พอถูกทำโทษให้ยืนก็ยืน แต่ยืน ไม่นิ่ง บิดไปบิดมา เขามาวางบนเก้าอี้ข้าง ถามว่าเขารู้ตัวไหมที่ถูกทำโทษ พูดยไปเขาก็รู้ แต่เขาก็ยังยืน ไม่นิ่ง ก็เลยเชิญคุณพ่อคุณแม่เขามาพบเพราะอะไรพอคุณแม่มาคุยถึงได้รู้ว่า IQ เขา มาก จากการวัดของคุณหมอ ถ้าเขาเป็นแบบนี้คงต้องส่งเข้าโครงการเด็กปัญญาเลิศ เพราะโครงการมีเลขของเด็กเก่งอยู่ ก็จะดูว่าเขาไปได้ไหม ลองทดสอบเลขเขา โดยนำ โจทย์ ป.3 , ป.4 , ป.5 มาให้ทำในชั่วโมงเลข เขาทำ 10 นาทีก็เสร็จ หัวหน้าโครงการก็ให้ลองทำเลข ป.5 พอเขาทำ เขาพูดขึ้นมา

ทันทีว่า เยส (YES) เราก็บอกว่าสนุกใช้ไหม เขาก็บอกว่าใช่ครับ พวกนี้ผมรู้หมดแล้ว เขาบอกเลข ป.5 แม่ผมเคยซื้อมาให้ทำ เลข ป.4 ผมก็ทำหมดแล้ว ก็มองว่าหากนำเขามาแก้ไว้ตรงนี้ เขาก็คิดเพดานออกไปไหนไม่ได้ หลังจากทดสอบแล้วเขาจึงได้ไปเรียนเลขกับ ป.6 ในโครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ เป็นการสอนเลขแบบคิดเร็ว ปัญหาเขาวุ่น พอเขาไปเรียนแล้วตอบได้เกือบหมด พี่ ๆ คิดไม่ทันเลย ลักษณะที่เรียนคือชอบมาก พอถามเขาก็ถูกยกมือตลอดเวลา พอเขาได้เข้าไปเรียน พฤติกรรมของเขาดูมีความสุขมาก แต่พอกลับมาที่ห้องเขาก็เป็นแบบเดิม มีอาการชอบแกล้งบ้าง เพราะทุกอย่างเขารู้หมดแล้ว เขาไม่เข้าใจว่าเพื่อนเรียนอะไรอยู่ ไม่เห็นจะยากเลย ผมก็รู้แล้ว ก็เลยต้องใช้วิธีการจับเขามาสอนเลขของ ป.5 ให้เริ่มทำตั้งแต่เล่ม 1 ไป เล่ม 1 เขาใช้เวลาอาทิตย์เดียวจบ ให้เขาทำเขาก็ทำได้ จึงได้ไปปรึกษาอาจารย์หลาย ๆ ท่าน ว่าเขาน่าจะได้เลื่อนชั้นไปเรียน ประถมปลาย เพราะว่าความรู้เขาแน่นแล้ว อาจารย์หลาย ๆ ท่านจึงมีความเห็นว่าเราควรจะทดสอบเขาตามหลักการ คือนำข้อสอบ ป.2 , ป.3 , ป.4 ตอนนั้นเขาอยู่ ป.2 ภาคต้น จึงได้นำข้อสอบเก่าของ ป.2 ภาคปลาย จนถึง ป.4 ภาคปลาย มาให้เขาทำทุกฉบับ ค่อย ๆ ไล่ไปวันละฉบับ พอทดสอบออกมา เขาได้ 90 กว่าเปอร์เซ็นต์ ทุกฉบับ จึงส่งหลักฐานไปเข้าที่ประชุมของวิชาการ และโครงการเด็กปัญญาเลิศ เพื่อพิจารณาเลื่อนชั้นในระดับ ป.3 คือเขาอยู่ ป.3 แต่ต้องมาเรียนเลข ป.5 เป็นที่มาของเขา

ตอนที่เขาอยู่ ป.1 จะว่าไม่มีใครทราบก็ไม่เชิง อาจารย์ประจำชั้นจะทราบว่าเขาลด เขาเก่งกว่าคนอื่น พอเขาขึ้นมาอยู่ที่ห้องจึงได้กลับไปคุยกับอาจารย์ประจำชั้น ป.1 คุยกันไม่กี่ครั้ง อาจารย์ก็บอกว่าเขาเก่งมาก เขาสามารถคิดเลขเป็นหลักล้าน สิบล้าน เขียนเลขแถวเดียว 20 หลัก แล้วนำมาคูณกัน มันทดสอบได้ว่าเขารู้เรื่องแต่มันไม่มีประโยชน์อะไรขึ้นมา เด็ก ป.1 จะต้องดูแลมากเพราะเขาลึกมาก หากอาจารย์มาให้เวลาเขาค้นคนเดียวจะไม่มีเวลาพอ ตอนนั้นอาจารย์ประจำชั้น ป.1 ก็ใช้วิธีแก้ปัญหามาไปแต่ละวัน

เวลาสอบข้อสอบ 3 ชุดมีคะแนนเป็นจุดทศนิยม เขาสามารถคิดในใจแล้วตอบได้เลย ลองให้เขาทำตอนเขาขึ้นมาเรียน ป.5 ตอนที่เขาทำการบ้านเสร็จแล้วแต่พี่ ๆ ยังนั่งทำอยู่ เขาก็นั่งคิด พอเขาทำเสร็จเขาก็วิ่งไปเลย คือเด็กคนนี้เวลาจะไปไหนมาไหนจะไม่ลา เราก็ใช้เครื่องคิดเลขนั่งกดคำตอบก็ถูกหมด ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าทึ่งมาก คือสมองเขาได้จริง ๆ

พอหลังจากจบ ป.5 จึงได้ส่งเสริมเขาเต็มที่ในเรื่องภาษาอังกฤษด้วย ตอน ป.2 คุณแม่บอกว่าเขาไปเรียนภาษาอังกฤษของ King College ว่าเขาสอบได้ทุนไปต่างประเทศ แต่เป็นทุนสำหรับเด็กที่อายุมากกว่าเขา ตอนนั้นเขาแค่ 8 ขวบ เพราะฉะนั้นคุณแม่เขาไม่ให้ไปเพราะเขายังเล็กมาก ก็ได้แต่คิดว่าภาษาอังกฤษของเขาต้องไปได้แน่นอน แต่ตอนนั้นเวลาไม่พอ ภาษาอังกฤษจึงได้ค้างไว้ แม้แต่ภาษาไทยก็คิดว่าเขาน่าจะทำได้ แต่ยังไม่กล้ายืนยันว่าเขาจะไปได้ 100 เปอร์เซ็นต์หรือไม่ ทุก

คนก็ไม่แน่ใจ ตอนนั้นภาษาอังกฤษของโรงเรียนเริ่มเรียนในระดับ ป.3 แล้วเขาอยู่ ป.2 ถ้าส่งเสริมให้เขาเรียนภาษาอังกฤษใน ป.3 เลย จะไม่สามารถทดสอบได้ ไม่มีกำลังคนที่จะมาดูแลเขาพอ ดังนั้นการดำเนินเรื่องของภาษาอังกฤษจึงมาได้ตอน ป.3 อาจารย์ที่เป็นอาจารย์ฝ่ายกิจการพิเศษก็ถามเขาว่าอยากไปเรียนภาษาอังกฤษกับพี่ ๆ ป.5 ไหม เขาก็ไม่ยอมไป ดังนั้นหากให้เขาขึ้นมาคงไม่มีความสุข พอปลาย ๆ ป.3 อาจารย์จึงได้นำข้อสอบ ป.5 สองฉบับเป็น Grammar test ไปทดสอบเขา แล้วเขาก็ได้คะแนนดี จึงได้นำเขาที่ประชุม ก็เลยได้ภาษาอังกฤษ ป.6

ตอนที่เขาอยู่ ป.2 ที่ค้นพบว่าปัญญาเลิศทางคณิตศาสตร์ จึงได้ให้เขาไปเรียนคณิตศาสตร์กับนักเรียนระดับ ป.6 ในโครงการเด็กปัญญาเลิศ เรียน 1 ปี พอปีต่อมาเขาก็มาเรียนในด้านความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับ ป.5 ในโครงการเด็กปัญญาเลิศเช่นกัน สรุปแล้วเขาเรียนจบหมด ตอนที่เขาเรียนกับ ป.5 ทางด้านคอมพิวเตอร์เขาจะชอบมาก แต่งานประดิษฐ์จะไม่ค่อยชอบคือเขายังเล็กอยู่ การวาดรูปยังสู้พี่ ๆ ไม่ได้ เพราะมือเขายังเล็กอยู่ พอถึงเวลาเรียนเขาก็จะไม่ชอบเขาจะนั่งนิ่ง ๆ แล้วก็เขียนอะไรก็ไม่รู้ในกระดาษ คือเขาไม่สนใจเขาก็ไม่ทำ แต่ถ้าเป็นเลข เป็นคอมพิวเตอร์ เขาจะทำ หรือเป็นเกมส์ที่เกี่ยวกับโจทย์คณิตศาสตร์ ปัญหาเขาวัดซึ่งต้องเล่นเป็นกลุ่มแต่เขาก็แย่งมาเล่นคนเดียว คือเขาไม่ยอมปรับตัวที่จะเล่นกับพี่ ๆ ก็เลยทำให้ต้องทะเลาะกัน อาจารย์ต้องเข้าไปบอกให้เล่นกับพี่ ๆ เขาจะชอบมากที่ได้เล่นแต่ไม่แบ่งให้ใครเล่น ก็มีปัญหาเรื่องการปรับตัวบ้าง แต่วิชาเลขไม่ต้องให้ใครบังคับ ถึงเวลาที่นั่งเรียนและสนใจมาก อยู่ที่ว่าเขาชอบแล้วเขาก็เรียนได้

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ทราบมาตั้งแต่เขาอยู่ ป. 1 ได้ยินคนพูดชื่อเด็กคนนี้บ่อย แต่ไม่ได้คิดอะไรมาก เพราะเด็กเก่งไม่น่าจะมีปัญหา แต่พอขึ้น ป.3 เริ่มได้ยินกิตติศัพท์มากขึ้น ได้ข่าวว่าช่นอย่างนั้นอย่างนี้

10. ท่านพบปัญหาในการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมศักยภาพที่มีอยู่ของนักเรียนหรือไม่

ตัวอย่างของปัญหาที่ท่านพบได้แก่อะไรบ้าง

วิชาคณิตศาสตร์

ไม่มีปัญหา แต่เนื่องจากเขาทำเสร็จไว เราจึงให้แบบฝึกหัดเสริมแก่เขา ไม่ค่อยกวนเพื่อน เพราะพี่เขาโตกว่า แต่ว่าเขาก็ออกไปเล่นเมื่อทำเสร็จแล้ว เราก็ให้แบบฝึกหัดเขาเพิ่มเติม ก็ไม่มีปัญหาอะไร

วิชาภาษาอังกฤษ

แต่แรก ๆ เด็กก็จะมีปัญหา เด็กเขาจะบ่นว่ารู้สึกเคอะเขินอาย นั่งงอแงกว่า พอตอน

หลังปัญหาลดน้อยลงไป และเด็กห้องนี้ก็เป็นเด็กเก่งหลายคนด้วย คือ น้องเก่ง พี่ก็ทำได้ ตอนก่อน พี่จะเกร็ง จะอายน้องเวลาที่ตอบคำถาม เพราะกลัวผิด ตอนนี้เด็กค่อนข้างจะกลืนกันไป จะเล่นกันแล้วพี่ก็เล่นตามน้องด้วย เช่น น้องทำแกมปอง พี่ก็จะเล่นกับน้องไปเลย

เรื่องบทเรียนจะหนักสำหรับคนที่มีความมาเรียนด้วยกันในห้องเรียนแบบนี้ หนักสำหรับครูที่สอนด้วย คือวิตกว่าไม่รู้จะทำอะไรให้กับเขา เพราะแค่เด็ก 40 คนในห้องเราก็ดูแลไม่ไหวอยู่แล้ว แต่เราต้องมาทำอะไรพิเศษให้กับเขา เป็นการเพิ่มภาระให้กับเราด้วย เราไม่รู้ว่าจะไหนถึงจะพอเท่ากับระดับของเขา จริง ๆ แล้วน่าจะมีการทดสอบระดับแล้วให้เขาเข้าไปอยู่กับระดับนั้นเลย อย่างมาอยู่ ป.6 ซึ่งอยู่ประถม แต่ความรู้ของเขายู่เหนือประถม ให้เขามาอยู่ในห้อง ป.6 เลยได้ใหม่ ให้เป็นนักเรียนในห้อง ป.6 ไปเลย เห็นกันทุกวัน ครูประจำชั้นจะได้เห็นและสอนอะไรเขาไปได้เลย ไม่อย่างนั้นเหมือนกับว่า ทาง ป.4 สอนเขาอีกระดับหนึ่ง แล้วแะมาหาเรา เราก็เป็นรายวิชาแล้วก็เห็นพฤติกรรมไม่ต่อเนื่อง ในการที่เขาจะละลายพฤติกรรมกับพี่ ๆ ในห้องเรียน จะไม่ได้ไม่มีกำแพง ไม่มีช่องว่างกับพี่ ๆ ป.6 เวลาที่เขาเข้ามา หากเขาได้อยู่ในห้องเลย ครูประจำชั้นยังพูดได้ สั่งสอนหรือว่าอบรมเขา จะได้เห็นชัดเจนมากกว่านี้ แล้วครูก็จะมองว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของห้อง ไม่ใช่เดินเข้ามา แล้วก็เดินออกไป เท่านั้นเอง หมดรายวิชาที่ออกไป แรก ๆ ครูก็ตื่นตื่นหลัง ๆ ก็ไม่ได้สนใจ บางทีก็ไม่รู้ว่าเขามาหรือเปล่า ใหม่ ๆ นักเรียนจะบอกว่าอาจารย์ไม่เห็นน้องมาเลย พอดตอนนี้เลย ๆ จนบางที่ต้องถามว่าเห็นไหม นักเรียนก็บอกว่าอาจารย์ไม่เห็นเลย เขาไม่มาก็ไปบอกอาจารย์ประจำชั้นว่าเขาไม่มา เขาก็อ้างว่าต้องทำวิชาโน่นนี่ และอีกอย่างพอไม่มาอยู่กับ ป.6 ภาษาอังกฤษที่เขาจะได้เรียนกับฝรั่งเขาก็ไม่ได้เรียน

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

เขาไม่ให้ความใส่ใจในการทำงานเท่าที่ควร แต่บางทีก็ชอบ เช่น ทดสอบตอกตะปู มีการจัดลำดับด้วย เขาได้ที่ 4 ก็เอาเป็นที่ 1 ก็โวยวายขึ้นมา อาละวาด แล้วก็ค้านว่านั่นเป็นที่ 1 ไม่สนใจ ไม่คำนึงว่าตนเองจะเป็นที่เท่าไร แต่จะอยู่ลำดับที่ 1 ไม่ให้ก็โวยวายปิดข้าวของลงจากโต๊ะ เรื่องของการตอกตะปูเป็นทักษะของมือโดยล้วน ๆ ประสาทตา ความแม่นยำของมือ กล้ามเนื้อล้วน ๆ พอมาเจอเรื่องนี้เขาก็ไม่มีความสุข

วิชาพลศึกษา

ตอนชั่วโมงเรียนเขาเป็นเด็กที่จะอยู่ไม่นิ่ง จับอะไรได้ก็เหวี่ยงโดยไม่นึกว่าจะโดนใครหรือเปล่า นึกอยากจะโยนก็โยน ชอบทำตามใจตัวเอง อะไรจะเกิดใครว่าอย่างไรก็ไม่สนใจ เวลาเล่นก็จะเอาเปรียบเพื่อนบ้าง

วิชาคอมพิวเตอร์

ลักษณะของคอมพิวเตอร์จะเป็นลักษณะกึ่งเรียนกึ่งเล่น ก็จะมีโปรแกรมที่เหมือนกับเขาได้

รู้มาแล้ว ก็ให้เขาเรียน เล่น แต่ก็ไม่ได้ทำให้เขาเบื่อ เขาก็ยังอยากรู้ อยากเรียนอยู่ ถือว่าไปได้เรื่อย ๆ

วิชาศิลปศึกษา

เขามีความเห็นแก่ตัว จะไม่ยอมให้ใครมาเอาเปรียบ หรือแม้กระทั่งใครมาโดนตัวเขา เขาก็จะตอบกลับรุนแรง ไม่พอใจ จี้โมโห ครั้งหนึ่งเขาจะไม่แยะเรา เพราะไม่ยอมทำความสะอาดโต๊ะเรียน เพราะหากยังไม่ได้ทำความสะอาดจะยังไม่ให้มาเข้าแถว คนที่รู้ว่ามีปัญหาที่ยังอยู่ในห้องเรียนต่อเพื่อทำความสะอาด แต่เขาไม่ยอมเข้าไป เราพูดว่าจะเข้าไปหรือไม่เข้า หากไม่เข้าทีหลังไม่ต้องมาพูดกับครูนะ ไม่ต้องพูดกันและไม่ต้องมองหน้ากันเลย เพราะไม่ยอมปฏิบัติตามกฎ เขาไม่แยะแสรู เดินกลับห้องไปเลย ชั่วโมงต่อไปเขาก็ปกติ เหมือนเขาลืมไป เราก็ดูเฉย ๆ เราก็ดูกับเขาปกติ ไม่ก่อกวนเพื่อน ๆ เหมือนตอน ป.3 อาจเป็นเพราะเพื่อน ๆ คงไม่ยอมแยะเพื่อนเขาแล้ว

วิชาดนตรีศึกษา

ก็มีบ้างเป็นบางครั้ง แต่เราไม่ได้สร้างความสนใจ ก็ตัดประเด็นตรงนั้นทิ้ง เพราะเรารู้ว่าถ้าเราสนใจเขา ปัญหาอื่นจะตามมา ทางที่ดีแยกเขาออกไป ไม่ต้องให้เข้ามาใกล้กับคนที่กำลังมีอาการด้วยกัน หรือถอยคนใดคนหนึ่งออกไป หรือถอยนักเรียนทั้งหมดออกไปไกลๆ เวลาที่ทะเลาะกับเพื่อน คือเขาต้องชนะ แพ้ไม่ได้ อารมณ์จะรุนแรง ดังนั้นเราก็บอกว่าอย่าไปยุ่งกับเขา เขากำลังจะทำอะไร จะเป็นอะไรก็ปล่อยเขาไป หลัง ๆ นี้ไม่ค่อยเป็นเพราะเราจับแยกออกไป แต่เราก็ดูทำตามกฎ กฎก็คือกฎ เพราะเราจะไม่ปล่อยให้เด็กชนะเรา เพราะหากเด็กชนะเรา อีก 39 คน จะทำอย่างไร หากเราไปสร้างความสนใจให้กับเขามาก ๆ เขาก็จะยิ่งต่อต้าน ก็คือปล่อยเขาไป คือไม่ดูไม่ว่า แต่ถ้าอยากจะทำก็ให้นักเรียนคนอื่นไปก่อน แล้วเราก็อธิบายเขาตามกฎ เขาก็รู้ว่าเขาเอง แคะเราเรียกเขาก็รู้ตัวแล้วว่ากำลังทำอะไรอยู่

วิชาลูกเสือ

ไม่พบค่ะ

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนนั้นไม่มีปัญหาอะไร

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ในขณะที่จัดโปรแกรมการสอนแบบเด็กเป็นศูนย์กลาง เขาจะชอบมากที่ได้คิด ได้วางแผนกับกลุ่ม แต่เขาเป็นเด็กที่เชื่อว่าตนเองถูก ตนเองเก่งกว่าเพื่อน เพราะฉะนั้นเวลาที่ความคิดไม่ตรงกันก็จะมีปัญหากับเพื่อน ๆ จะเถียงกัน แต่เท่าที่สังเกตเวลาที่ทำงานกลุ่มเขาจะทำงานกับเพื่อนได้ไม่นาน แล้วเขาก็จะเลี้ยงไปดูลูกคนอื่น จะไม่ทำกับเพื่อน ต้องเรียกเขากลับมา แต่ถ้าสอนพร้อมกัน มีการแข่งขันเขาก็จะสนุก จะมีส่วนร่วมมาก แต่เขาก็จะต้องได้ที่ 1 มีปัญหาตามมาเล็กน้อยไม่ใช่เรื่องใหญ่

การที่อยากให้เราได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ได้วางแผนกับเพื่อน และรู้จักฟังเพื่อนบ้าง เช่น การจัดแสดงละคร เขาก็จะทำได้ พอเพื่อนให้เป็นอะไรเขาก็จะซุ่มเป็นอย่างดี ตั้งใจ แต่ในขณะที่เล่นบางครั้งที่เขาว่าง เขาก็จะไม่นั่ง เขาเป็นคนที่อะไรอยู่ในมือไม่ได้ ต้องทำอะไรสักอย่าง ซึ่งอาจจะไม่เจตนาว่ามันเจ็บ คือเขาอยากเล่น แต่ไม่รู้วิธีที่จะเล่น วิธีที่จะพูด วิธีที่จะแบ่งปัน วิธีที่จะรอมชอม การที่จะยอมรับว่าตนเองไม่รู้ แต่ก็ดีมากที่เขาไม่มีการดูถูกเพื่อน แล้วช่วยเพื่อน ตอนหลังพอกลับจากเรียนเลข มาถึงจะแฉหาเพื่อนทันที ไปดูเพื่อนทำเลข ครูก็บอกเขาว่าไปดูได้นะ แต่ถ้าเพื่อนไม่ถามก็ไม่ต้องบอก แล้วเวลาที่บอกต้องอธิบายนะไม่ใช่บอกแต่คำตอบ เขาก็สนุกที่ได้ไปอธิบายให้เพื่อนฟัง

ในวิชา สปช. เขาไม่ดีเท่าที่ควร เพราะ สปช. เราวัดหลายเรื่อง ทักษะทางสังคม การทำงานร่วมกับคนอื่น การอธิบายการใช้เหตุผลเขาจะไม่สมบูรณ์ อย่างน้อยเรื่องของการอดทนที่จะทำงานร่วมกับเพื่อน ทำเป็นระบบเขาจะทำไม่ได้ ทำเดี๋ยวนเดียวก็ไปแล้ว ไม่เอาแล้ว

11. ท่านพบว่านักเรียนมีทางสังคม ปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคม หรือคนรอบข้าง หรือไม่อย่างไร

วิชาคณิตศาสตร์

ในช่วงโหมง ก็มีปัญหาแต่ไม่มาก เพราะพี ๖ วัยต่างกันมาก พอเลิกแล้วก็ชนเหมือนเด็กทั่วไป เดินออกจากที่นั่งไปนั่นนี่ แต่ธรรมดาเรากุมชั้นได้ด้วยการบอกให้เขาไปช่วยเพื่อนที่ทำไม่ได้ ไปอธิบาย ก็ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร เขาก็ไปอธิบายให้พี่ นาน ๆ มีเข้ากลุ่มบ้าง เขาก็ไม่มีปัญหาอะไร เขาก็เลือกเพื่อนใกล้ ๆ ที่เขาชอบ ไม่ค่อยมีปัญหาอะไร เพราะคนต่างก็ต้องการเขา เพราะเขาเก่งทางคณิตศาสตร์

วิชาภาษาอังกฤษ

อย่างภาษาอังกฤษ เขาจะขาดปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน แต่ถามว่าเขานั่งฟังหรือไม่ เขาก็คงอาจจะฟัง เขาคงได้ เพราะฉะนั้นเวลาที่เขามาทำกลุ่มเขาก็อาจจะเดินเอื่อยเอื่อย ไม่อยากเข้าร่วมเวลาที่ต้องไปสัมภาษณ์เพื่อน เขาทำได้แต่เราต้องจัดการให้เขา เช่น เธอมานี่ เธออยู่ตรงนี้ แต่ให้เดินไปเองจะไม่ไป ไม่ใช่ว่าเขาไม่ได้ แต่เขามีความรู้สึกว่าไม่รู้จะไปตรงไหน ตอนเริ่มแรกจะเรียกให้เขามาเข้ากลุ่มเพื่อจะเล่นเกมส์ เขาจะเกลียดมากเลย พอหลังๆ ปลายเทอม เด็กเริ่มไม่ตื่นเต้นกับเขา พอเขามาส่งงานจะเห็นเขาเล่น ๆ เขาก็แกล้งพี่ ภาษาอังกฤษเขาไม่ได้สบบตาครู แต่คิดว่าหนูเขาคงฟังได้ อย่างเมื่อสักครู่เขามาสายเกือบ 20 นาที เราก็อธิบายว่าต้องแต่งประโยคแบบนี้ เขาก็ทำได้มาถึงก็จะเดินไปนั่งที่แต่เขาไม่เคยทักทาย ครูก็ไม่ได้คิดมากอะไร ถ้ามาจัดการแต่เขาก็เสียเวลา

เพราะพี่ ๆ ก็ยังมีคนที่อ่อนกว่าเขา ส่วนเขาสามารถเอาตัวรอดได้ การเรียนเขาก็เอาตัวรอดได้อยู่แล้ว

เทอมต้นเขาให้ความร่วมมือดีมาก พอเทอมปลายตอนต้น ๆ ก็ดี ระยะเวลาจะไม่ค่อยให้ความร่วมมือ อาจเป็นเพราะเวลาด้วย เพราะเรียนเสร็จแล้วก็ไป เพราะฉะนั้นความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนจะไม่มี เขาจะเกร็งกับครู อาจเป็นเพราะเข้ากับคนอื่นได้ยาก ไม่ว่าจะเป็นพี่ ๆ หรืออาจารย์ กับครูเองถึงชั่วโมงเรียนก็มาเรียนเสร็จทำการบ้านแล้วกลับห้อง หากมีการบ้านถ้าไม่ตามก็ไม่มาส่ง กับพี่ ๆ ตอนนี้ดีขึ้น แต่เขาไม่รู้จักรักการถามว่าพี่คนนี้ชื่ออะไรบ้าง ไม่ถาม เขาจะไม่ใส่ใจตรงนี้ จะรู้จักก็ไม่ก็คน อย่างเช่น วันวาเลนไทน์ หากคุณจะส่งความรักให้กับใครสักคน ไม่ใช่หมายถึงแฟน เราก็อธิบายว่าวันแห่งความรักเป็นอย่างไรและคุณก็เรียนกับพี่มาปีหนึ่งแล้ว คุณจะส่งให้พี่คนไหน ไม่ต้องบอกชื่อ ทุกคนก็ออกไปพูด อาจจะส่งความรักให้กับผู้หญิงผมยาว ผิวขาว ให้เป็นเพื่อนที่ดีต่อกันนะ ให้ลดความอ้วนลงหน่อย พอมาถึงเขา เขาก็ยังเห็นเขายังเล็กอยู่ นักเรียนก็บอกว่าอาจารย์แล้วละ เขาก็ยื่นเงิน ๆ ครูก็พูดว่าหากเขาไม่อยากบอกกับครูก็ให้บอกกับเพื่อน ๆ ป.4 ก็ได้ ครูจะเป็น Messenger ไปบอกให้เอง เขาก็ไม่ยอมพูด อย่างไม่รู้ไม่พูด ครูจึงเห็นจะเสียเวลาสอนก็เลยบอกเขาว่าไม่ต้องก็ได้ มองว่าการที่เขาทำตัวให้เข้ากับคนอื่นค่อนข้างยาก เขาไม่เปิดกับเพื่อน

ความรู้ความสามารถของเขาในตอนนี้อยู่สูงกว่าพี่ ๆ ป.6 แน่นนอน แต่คะแนนเขาไม่ได้สูงสุดในห้อง เพราะว่าเขาเป็นเด็กไม่รอบคอบ ใจร้อน บางทีข้อสอบอยู่ด้านหลังก็ไม่ยอมทำ พอเสร็จแล้วก็ไปเลย เขาไม่มีการพูดว่าอาจารย์ผมมาส่งนะ ส่งแล้วก็ไปเลย เป็นเกือบทุกครั้งที่น่างานมาส่ง เขาจะรีบทำแล้วก็จะผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งถ้าเขาควบคุมตัวเองให้หนึ่งกว่านี้หรือว่ามีสมาธิกว่านี้ เขาอาจจะได้คะแนนเต็มร้อย เวลาถามก็น้อยครั้งที่เขาจะตอบให้ คุณรู้ว่าคุณตอบได้แต่คุณไม่ยอมตอบ พอเรียกตอบเขาก็ยื่นทำทำไม่ยอมตอบ

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

มีการปรับตัวกับเพื่อนในระดับเดียวกัน เขาไม่ค่อยยอมรับ กฎเกณฑ์ กติกาของสังคมในส่วนรวมโดยทั่วไป เขาไม่แสดงอาการสนใจต่อการศึกษาที่เขาไปทำคนอื่น ไปแก๊งคนอื่น เขาดูแลจะเมินเฉยมากสำหรับความรู้สึกของคนอื่น เรามองจากภายนอก เขาทำท่าเหมือนไม่รับรู้กับความรู้สึกของคนอื่น แต่จริง ๆ แล้วลึก ๆ เขารู้สึกหรือเปล่าไม่แน่ใจ แต่ว่าที่เขาแสดงมาแล้วเราลังเกตเห็น เขาจะไม่สนใจความรู้สึกของคนอื่น เขามั่นใจกว่าคนอื่นจะมีหัวใจ อะไรลักษณะนี้ แต่จริง ๆ แล้วเขาอาจจะนึกอยู่ภายในก็ได้ แต่ว่าสิ่งที่อยู่ภายในไม่ได้ถูกดึงออกมาให้แสดงออกเท่านั้นเอง สำหรับปัญหาอารมณ์ที่เขาเผชิญ พยายามที่จะปรับ จะช่วย แต่ว่าการปรับการช่วยของเราที่ไม่แน่ใจว่าจะช่วยได้หรือช่วยไม่ได้ บางที่ยิ่งทำให้เลวร้ายหนักขึ้น เพราะเราไม่ได้ศึกษาในเรื่องนี้

อย่างละเอียดลึกซึ้งเพราะเราก็เป็นครูโดยทั่ว ๆ ไป เราไม่ได้รับการฝึกมา แต่ที่เราที่อาศัยที่ได้คุยกับเด็กจำนวนมากมากระยะหนึ่ง ได้เห็นเด็กที่มีปัญหาบ้าง เราก็จัดการไปตามประสบการณ์ ความรู้เราก็มีอยู่บ้างจากการศึกษาค้นคว้าโดยตั้งใจ ไม่ตั้งใจ ก็มีอยู่บ้าง แต่ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เราทำถูกต้องขนาดไหน เหมาะสมกับเขาขนาดไหน ถึงแม้ว่าตอนนี้ดูแล้วไม่ค่อยประสบความสำเร็จในการที่จะสื่อสารกับเขา แต่เราก็ไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เราหว่านไว้ในตัวเขา วันหนึ่งเขาอาจจะคิดได้ อาจจะไปเจออะไรที่ซ้ำ ๆ แบบนี้อีก แล้วเขาก็คงคิดได้ ปรับตัวได้ ซึ่งเราไม่แน่ใจว่าของเราได้ผลไม่ได้ผล ซึ่งยังตอบไม่ได้ ยังสงสัยตัวเองเหมือนกันสิ่งที่ทำอยู่ในตอนนี้ คืออยากบอกให้รู้ว่าคนอื่นก็มีหัวใจ มีความรู้สึกนึกคิด มีความเจ็บปวด มีความต้องการเช่นเดียวกับเขา เขาไม่ควรที่จะไปเอาแต่ตัวของเขาอย่างเดียว ทำให้คนอื่นเจ็บปวด ทำให้คนอื่นเสียหาย ถ้าตัวเองเสียหาย ตัวเองเจ็บปวด ตัวเองก็โวยวาย แบบคิดว่าคนอื่นด้วยซ้ำไป เนื่องจากความอดทน ความอดกลั้นที่จะสูญเสีย หรือว่าเจ็บปวดความไม่ยุติธรรม อยากจะให้เขาตระหนักตรงนี้ให้มาก ๆ แล้วก็พยายามใส่เรื่องนี้ให้แก่เขา

วิชาพลศึกษา

ในช่วงโมงไม่ค่อยมี แต่รู้ประวัติว่าตอนเล็ก ๆ อารมณ์จะรุนแรง จะโต้กลับหากมีใครมารังแก เขามักจะเลียง ๆ กฎระเบียบ หากเราว่าที่ก็กลับขึ้นมาใหม่ แต่หลัง ๆ จะดีขึ้นมาก ไม่ค่อยมีปัญหา เวลาเล่นจะแบ่งปันให้เพื่อน ๆ ไม่ค่อยมีปัญหา

วิชาคอมพิวเตอร์

ตอนนี้ไม่มี ใหม่ ๆ ก็อาจจะมี เพราะเข้าไปยุ่งเพื่อน เพราะเขารู้ว่าจะเปิด ปิด เครื่องอย่างไร เขาทำของเขาเสร็จ เขาก็จะคอยไปทำให้เพื่อน ซึ่งจะทำให้วุ่นวาย จะมีปัญหาด้านอารมณ์บ้าง เช่น เล่นเกมอยู่แล้ว เรียบอกหมดเวลา เขาจะอารมณ์เสีย มีอยู่ช่วงหนึ่งตอนช่วงเทอมแรก เมื่อเขาทำเสร็จแล้วก็จะเข้าไปยุ่งกับเพื่อน แต่ตอนนี้ไม่มีแล้ว

วิชาศิลปะศึกษา

การปรับตัวกับอาจารย์ไม่มีอะไร เพราะเราก็เฉย ๆ อยู่แล้ว เจอกันข้างนอก เขาก็ยังยิ้ม ยกมือไหว้ เคยได้ฟังพฤติกรรมของเขามา เขาไม่สนใจอาจารย์ที่ไม่รู้จักเลย ไม่สวัสดีเลย เดินผ่านไปเลย ไม่น่ารักเพื่อน ๆ ก็จะขอมเขา พูดว่าไม่ยอมมีเรื่อง ไม่ยอมมีปัญหา ทุกวันนี้จะลดน้อยลง เราก็จะไม่เอาเรื่องเขา หากไม่รุนแรงเกินไป เพราะก็เป็นธรรมชาติของเด็กที่จะมีกระทบกันบ้าง เวลาที่เราเอาจริงเขาก็จะกลัว ไม่เคยลงโทษอะไร เช่นวันนั้นที่พูดเขาก็ลังเลอยู่เหมือนกัน แต่ก็เดินกลับไป

วิชาดนตรีศึกษา

ไม่น่าเรียกว่าปัญหา เพราะว่าเป็นเราตัดประเด็นตรงนี้ไป ถ้าเราไปสร้างความสนใจให้เขา เราจะสอนไม่ได้ เราก็เลยถือว่าเขาไม่เป็นปัญหาสำหรับเรา แล้วครูเป็นปัญหาสำหรับเขาไหม คิดว่าไม่ เพราะเขาก็เรียนไปตามหน้าที่ เราก็สอนไปตามหน้าที่ ต่างคนต่างทำหน้าที่ซึ่งกันและกัน

เดินกันคนละครึ่งทาง เวลาพบนอกห้องก็ทักทายเป็นปกติ เขาเป็นคนมีมารยาทพอสมควร แต่เรื่องการพูดขอเข้าห้องเรียนเวลาสายพูดไม่ค่อยได้ยืนหรือนั่ง แต่เรารู้ว่านั่นคือเขายกแล้ว เขาขออนุญาตเข้าห้อง เขาไม่ชอบสบตาคน พูดอะไรด้วยจะหันข้าง หันหลังให้ เขาไม่ค่อยมองหน้า คุณตา แต่ถ้ามีการแข่งขัน เล่นเกมส์ เขาต้องเป็นที่ 1 แต่ถ้าไม่มีการแข่งขันก็เป็นปกติ

วิชาลูกเสือ

พบมาก พฤติกรรมกับการแสดงออกทางด้านความคิดจะต่างกัน สำหรับเขาจะตรงกันข้ามกัน การปรับตัวให้เข้ากับสังคมยังทำได้ไม่ดี คนรอบข้างไม่ค่อยเป็นมิตรกับเขา เนื่องจากเขาไม่สามารถควบคุมอารมณ์รุนแรงได้ ความสัมพันธ์กับเพื่อน ๆ จึงไม่ราบรื่นเท่าที่ควร

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

เขามีเยอะ มีปัญหากับเพื่อนบ่อย เรื่องการแกล้งเพื่อน เวลาว่างไม่รู้จะทำอะไรก็เล่น จะชอบเล่นเพลง ๆ จะเป็นมากในวิชาพลศึกษา กพอ. เพราะวิชาพวกนี้เขาไม่ต้องนั่งเขียน ลูกไปไหนมาไหนได้ เขาก็สามารถลูกไปแกล้งเพื่อนคนไหนคนนี้ได้ ยิ่งช่วงโหม่งพลศึกษาพลศึกษาจะได้รับภาระเป็นประจำ เช่น วันนี้เขาแกล้งไปกอดนักเรียนหญิงคนนั้น ไปชวนหน้า บางทีก็เอาถุงพลาสติกที่มีของใช้ พวกแป้ง แก้วน้ำ เขียวไปโดนหน้าเพื่อน โดนท้องบ้าง แล้วตัวเองก็มีความสุขคิดว่าเป็นการเล่น แต่พออาจารย์วิชาพลศึกษาทำโทษ เขาก็เงียบได้เดี๋ยวเดียว คือวิธีทำโทษเขาวิธีที่ดีที่สุดก็คือการไม่ให้ความสนใจ (Ignore) เมื่อเราไม่ให้ความสนใจเขาเลย เขาจะรู้สึกว่าเขาทำอะไรไปอย่างหนึ่ง เคยเรียกเขามาแล้วบอกว่า “ ถ้าแกล้งเพื่อนอีก ครูก็จะทำโทษให้ไปเข้าห้องสมุด ไม่ต้องมาเข้าห้องเรียนเลย เอาไหม ” เขาก็บอก “ ไม่เอาครับ ” คือลักษณะการที่เด็กชอบอ่านหนังสือในเวลาว่างนั้น แต่ถ้าถึงเวลาเรียนถูกทำโทษ เขาจะรู้สึกเลยว่าอายเพื่อน ที่อยู่ดี ๆ ไม่ได้นั่งในห้อง แล้วถูกกันออกมาให้นั่งในห้องสมุด เรียนอะไรในห้องสมุดก็ไม่รู้เรื่อง ไม่มีสังคม เราในฐานะครูประจำชั้นต้องทำ จะปล่อยให้เขาไปแกล้งเพื่อนคนนั้นคนนี้ได้ ก็ต้องลงโทษ เขาเอาแต่ใจตั้งแต่ยังเล็ก ไม่สนใจเรื่องรายละเอียด เวลาไม่ได้อะไรตั้งใจ จะพาล โมโห ฉุนเฉียวกับเพื่อน ๆ ถ้าหากเพื่อนตอบได้เขาก็จะเก็บอารมณ์ไม่อยู่ ต่ออบบ้าง ผลักบ้าง

กับครูในฐานะครูประจำชั้น เขาไม่กล้า เวลาเรียกทำโทษ พอบอกเขาก็จะยืนทันที จะนั่งแต่อย่าผลอนะจะหันไปแกล้งเพื่อนข้าง ๆ ต่อ บางครั้งเราก็ใช้วิธีแยกโต๊ะมานั่งข้าง ๆ โต๊ะครู เขาก็จะนั่งทำงานของเขาไป นั่งเขียน วาดรูปบ้าง เหมือนกับสมองของเขาไปได้เรื่อย ๆ มีพลังงานอยู่ในตัวมาก เหมือนนำเด็ก ป.6 ไปเรียนกับเด็กอนุบาล จะอึดอัด เด็กเขาก็พยายามแสดงออก หากไปไม่ได้ก็จะเกเร

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

เขาคีขึ้นมาก เขาสามารถเล่นได้กับเพื่อนทุก ๆ กลุ่ม แรก ๆ ครูสังเกตเห็นว่าเขาเดินไปหา

เพื่อน ๆ ทุกคนจะทำสีหน้าไม่สบายใจ ตอนต้น ๆ ปี พอเขาไม่อยู่ครูก็พูดกับเพื่อน ๆ เขาว่า เราต้อง
ให้โอกาสเพื่อน เพราะเขาไม่มีคนเคยบอกเขา เพราะฉะนั้นเรามาช่วยกันบอก ก็ตกลงกับเพื่อน ๆ
บางคนที่มีมองเขาในแง่ไม่ดีมาก่อน ดังนั้นเราก็ต้องแก้ที่ความคิดของเพื่อนก่อน ก็เลยเริ่มจากตรงนี้
หลังจากนั้นเพื่อน ๆ ก็เริ่มให้เกียรติกัน ช่วยกัน เริ่มพัฒนาขึ้นมาเรื่อย ๆ แต่จะมีปัญหาในช่วง
พิเศษที่ตัวเขาอิสระเต็มที่ เขาสามารถจะเดินไปทำอะไรก็ได้ เขาก็จะเป็นอิสระมีไปก่อนเพื่อน
อยู่เหมือนกัน

ครูเชื่อว่าเด็กต้องก้าวหน้า ต้องเจริญ วุฒิภาวะทางสังคมต้องดีขึ้นมาได้ ถ้าคนรอบข้างไม่
ล้มช่วยเขา ตัวเขาต้องช่วยเหลือตัวเองด้วย ทางบ้านต้องช่วย โรงเรียนต้องช่วย ด้วยความฉลาดที่
เขาสามารถ ใช้ประสบการณ์ที่ผ่านมา นำสิ่งที่ครูสอนไปใช้ ครูเชื่อว่าถ้าเขาพยายามพัฒนาเขาก็จะ
หาย เขาน่าจะมีคนรู้สึกดีกับเขา

เวลาเพื่อนทำอะไรไม่ถูกใจเขา แต่ว่าเขาไม่ทำเพื่อนแต่ทำของของเพื่อน ตอนหลังเพื่อน
เลยประหลาดว่าถ้าเขาทำอีกจะไม่เล่นด้วย โกลั ๆ ปิดเทอมปลายนี้เขาเริ่มทำตัวดีมาก พอเพื่อนเล่น
เพื่อน ๆ ก็ไม่ได้สนใจเขา เขาก็จะไปขอเพื่อนเล่นด้วย

ไม่มีเพื่อนที่ไม่ชอบเขา แต่อยากให้เขาหาย ทุกคนรู้ว่าเขาเป็นคนที่มิน้ำใจกับเพื่อนในบาง
เรื่อง แต่ว่าจะหายไปเวลาที่มีอารมณ์

ตอนที่เข้าชั้นมาเรียนชั้นนี้ใหม่ ๆ กับตอนนี้จะต่างกันมาก เขาดีขึ้นมาก สิ่งที่ทำให้เขารู้สึก
อยากเป็นคนดี ก็เพราะให้เขาได้เขียนประเมินตนเองว่าวันนี้ฉันเป็นคนดีที่เปอร์เซ็นต์ เขาก็ประเมิน
ตัวเองมา ที่เขาภูมิใจตัวเองเสมอคือ วันนี้ช่วงโง่งมผละเรียวร้อยดี วันนี้ช่วงโง่งม กพอ.ไม่มีปัญหา เป็น
ความภาคภูมิใจที่เขาทำได้ ก็ต้องให้ประเมินตัวเองไปเรื่อย ๆ จะได้รู้ตัวเองว่าทำอะไรผิด ได้ย้อนดู
ตัวเอง

12. ท่านต้องการให้มีการจัดการสนับสนุน ส่งเสริม ความเป็นเด็กปัญญาเลิศของนักเรียนอย่างไร

วิชาคณิตศาสตร์

ไม่เคยวางแผนอะไรเป็นพิเศษไปกว่านี้ เนื่องจากกำลังคนไม่มีคนที่เฉพาะทางด้านนี้ จะจัด
อย่างไรจะคุ้มค่าหรือไม่ต่อเด็ก 1 คน ต้องจัดเป็นกลุ่มแล้วเด็กเฉพาะอย่างนี้จะทำอย่างไร ต้องหา
อาจารย์พิเศษเพิ่มขึ้นมา ไม่ใช่ให้เรียนโดดเดี่ยว ต้องมีกลุ่ม เพราะเขาต้องอยู่ในสังคม เรียนโดด
เดี่ยวเขาก็ไม่มีการเปรียบเทียบก็ไม่ได้ความคิดของคนอื่นว่าเขาดีอย่างไรที่ไม่เหมือนตัวเอง ก็
จะได้หลากหลายความคิด เรียน โดดเดี่ยวไม่ไหวหรอก เด็กเองก็ไม่ได้ประสบการณ์รอบข้าง

วิชาภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษคงต้องมากกว่านี้ ต้องเป็น Special Program แต่ถ้าเราจัดให้กับเด็กคนเดียว จะคุ้มหรือไม่ ในเรื่องค่าใช้จ่าย แต่สำหรับเขาต้องเป็น Special Program คิดว่าเขาน่าจะเสริมทางอื่นมากกว่า จึงมองว่าน่าจะเสริมเรื่อง Moral ให้เขา ถ้าเราไปเสริมทางวิชาการเขามาก ก็จะสูงขึ้นไปอีก แต่ทาง Moral จะตามไม่ทัน เราเสริมทางวิชาการเขาได้อยู่แล้วแต่อีกทางเขาจะไม่ได้ เช่น การมีน้ำใจกับพี่ กับเพื่อน กับครู หรือการที่จะมีปฏิสัมพันธ์ มาถาม มาสวัสดิ์ครู ตรงนี้จะหายไป ถ้าเกิดเราไปเสริมทางวิชาการแต่ตรงนี้จะทันกันหรือเปล่า

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

คิดว่า Home School น่าจะเหมาะสำหรับเขา แต่ว่าโรงเรียนยังเป็นสังคมที่น่าสนใจสำหรับเขาที่จะมาปรับตัว มารู้อีกบ้าง ไม่ใช่อยู่บ้านอย่างเดียว ลักษณะของการช่วยเหลือ น่าจะมีการคิดหรือจัดแผนการเรียนรู้ของเขาให้ วิเคราะห์ให้เหมาะสมกับลักษณะของเขา ถามว่าใครจะคิด คงต้องเป็นครู พ่อแม่ คุณหมอม หรือว่านักจิตวิทยาต่าง ๆ ที่ต้องจัดความรู้ให้เหมาะสม

วิชาพลศึกษา

ให้เขาได้เรียนรู้สังคม ได้มีเพื่อน ได้อยู่ในกลุ่มเฉพาะของเขา และได้เรียนรู้สังคมนอกรอบข้าง หากเก่งทางด้านกีฬาด้วย ก็จะสนับสนุน

วิชาคอมพิวเตอร์

ในวิชาคอมพิวเตอร์ หลักสูตรที่จัดทำอยู่ ไม่คิดว่าต้องมีอะไรเป็นพิเศษ เป็นการยากที่จะเฉพาะให้เขาคนเดียว หากไม่เป็นไปตามหลักสูตร คิดว่าที่โรงเรียนทำอยู่ก็ดี เป็นส่วนหนึ่งที่เสริมให้เขา

วิชาศิลปะศึกษา

เราก็พยายามจัดให้ แต่กิริยาที่เอาแต่ใจ เราไม่ทราบว่าเป็นจากทางบ้านหรือไม่ เขาเป็นคนไม่เคารพกฎ กติกา วินัย อาจเป็นเด็กเข้าข้างตัวเองตลอด เขาถูกหมด คนอื่นต้องยอมเขา

วิชาดนตรีศึกษา

เรายังไม่ได้ศึกษาเขา เพียงแต่คนอื่นบอกมาว่าเขาปัญญาเลิศ เป็นเรื่องที่โรงเรียนจะต้องจัดวิชาลูกเสือ

ถ้านักเรียนมีความถนัดหรือมีความเป็นเลิศทางวิชาใดก็ควรที่จะเปิดโอกาสให้การสนับสนุนในทางนั้น เช่น ให้โอกาสในการแสวงหาความรู้ การส่งเข้าร่วมแข่งขันในรายการต่าง ๆ

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ โรงเรียนก็ให้การสนับสนุนเขาเต็มที่ ถ้าจะให้มากกว่านี้ก็หมายความว่าเราก็ต้องมีการทดสอบในวิชาอื่นอีกกว่าไปไหนไหม จริง ๆ แล้วก็อยากให้เขาผ่าน (Pass) ขึ้นขึ้นมาทั้งตัว ไม่เฉพาะเลขกับภาษาอังกฤษ อยากให้ขึ้นมาหมด

ในฐานะคนที่ทำงานด้านการศึกษา ประเทศไทยน่าจะให้ความสนใจ ให้ทุนการศึกษากับผู้
 ที่ทำเพื่อเด็กตรงนี้ คือผู้ทำงานกับเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เขาต้องเสียสละ แต่ไม่มีอะไร
 รongรับ ต้องการหลักประกันในการทำงาน ต้องมีคนคอยดูแลคอยแก้ปัญหาให้เขา ตามอยู่เรื่อย ๆ
 ไม่ใช่เป็นหน้าที่ของครูประจำชั้น ต้องเป็นหน่วยงานพิเศษขึ้นมาในโรงเรียน ควรมีโรงเรียน
 สำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยเฉพาะ

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ถ้าตรงส่วนที่เป็นทางสังคมกับอารมณ์ของเขาสมบูรณ์ คราวที่เราควรต้องสนับสนุนให้เขา
 เพิ่มมากขึ้นด้วย ในด้านวิชาการเรามีทางสนับสนุนมาก แต่ถ้าเป็นทางนี้คนที่สอนเขาต่อไป คงต้อง
 มาคุยกันเกี่ยวกับความเข้าใจในตัวเขา พยายามส่งเสริมให้พัฒนาให้ได้ในเรื่องพวกนี้ ควบคู่ไปกับ
 การพัฒนาตัวเองให้ดีที่สุด โดยมาคุยกัน มาปรึกษากันว่าจะต้องทำอะไร เป็นการสนับสนุน
 อันหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กได้พัฒนาในเรื่องของสังคม อารมณ์

13. ท่านวางแผนทางในการจัดการศึกษาให้กับเด็กปัญญาเลิศต่อไปในอนาคตหรือไม่อย่างไร

วิชาคณิตศาสตร์

ต้องเป็นนโยบายของโรงเรียน ไม่ใช่ของครูคนเดียว โรงเรียนต้องคิดว่าจะทำอย่างไรให้
 เขา ต้องจัดกลุ่มเพื่อส่งเสริมและหาคนที่มีความถนัดพิเศษ ต้องเรียนรู้ในด้านนี้ เข้าใจบทบาทและม
 ความรู้ในด้านนี้ ไม่ใช่ใครก็ได้

วิชาภาษาอังกฤษ

ต้องแล้วแต่นโยบายของโรงเรียน แต่ถ้าให้ทำอะไรมากไปกว่านี้คงไม่ไหว เพราะครูเอง
 ไม่ได้เป็นปัญญาเลิศ จะมีความรู้มากพอสำหรับเขาหรือไม่

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

คิดว่าถ้ายังแฝงอยู่ในโรงเรียน ต้องจัดเป็นกลุ่มย่อยที่มีครูดูแลโดยเฉพาะ เหมือนกับเด็ก
 พิเศษ เป็นกลุ่มย่อยกลุ่มเฉพาะ แต่ว่าเด็กโดยทั่วไปที่ปัญญาเลิศอย่างนี้แล้วค่อนข้างจะออกมานอก
 คือมีปัญหาหน้อย มีปัญหาทางด้านสังคมที่ต่างไปจากคนอื่น นาน ๆ จะมีมาสักคนหนึ่ง มีการ
 จัดเป็นกลุ่มย่อยก็ไม่แน่ใจว่าจะจัดได้หรือไม่ เพราะว่าเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งจะไม่พิเศษ
 มาก แต่เขาจะพิเศษค่อนข้างสุดขั้ว เท่าที่ฟังมา เรื่องคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ค่อนข้างจะโด่ง แต่
 ว่าด้านสังคมก็โด่งออกไปอีกด้านหนึ่ง แต่เด็กที่มีความสามารถพิเศษที่อยู่ในสังคมโดยทั่วไปใน
 โรงเรียนของเราก็คือเด็กเก่งโดยทั่วไป ดังนั้นการจะจัดออกมาเป็นห้องพิเศษก็อาจจะคล้ายกับ
 ลักษณะของห้องคิง ห้องควีน ในสมัยก่อนที่เด็กมีความสามารถ แต่ว่าเด็กควรจะน้อยหน่อยและ

ดูแลโดยทั่วถึง แต่ว่าเด็กที่เขาเก่งโดยทั่วไป เขาไม่จำเป็นต้องการห้องพิเศษแบบนี้ แต่เขาต้องการห้องพิเศษซึ่งไม่เฉพาะกลุ่มในโรงเรียนนี้ แต่น่าจะเป็นกลุ่มรวมทั้งประเทศ คือในสังคมกว้างก็จะมีเด็กพิเศษประเภทนี้อยู่พอสมควรเหมือนกัน คือเด็กที่มีปัญหาและปัญญาเลิศ ดึงเขามารวมกัน แล้วจัดห้องพิเศษเป็นโรงเรียนลักษณะนี้ ส่วนหนึ่งก็อาจจะ Over lab ในโรงเรียนโดยทั่วไป ให้เขาได้เรียนรู้ว่าในโลกนี้นอกจากสังคมในกลุ่มแคบ ๆ ของเขา ก็ยังมีสังคมที่กว้างขวางให้เขาได้ไปออกไปหัด ไปปรับตัวอะไรอย่างนี้ด้วย เขาจะได้คุ้นเคยเป็นข้อมูล ถึงแม้เขาจะไม่สามารถคิดได้ เขาควรจะทำตัวหรือปรับตัวของเขา

วิชาพลศึกษา

คงมีการส่งต่อไปยังค่ายกีฬา เพื่อสนับสนุนต่อไป

วิชาคอมพิวเตอร์

ครูไม่ได้เป็นคนที่ทำคนเดียว มีกลุ่มที่สอนด้วย ต้องช่วยกันคิดว่าจำทำอย่างไร

ในเรื่องของคอมพิวเตอร์ เราคุยกันแล้วว่า ยังไม่เห็นอะไรที่เขาโดดเด่น อาจเป็นเพราะเราไม่ได้สอนการเขียนโปรแกรมที่เด็กจะแสดงความสามารถเป็นพิเศษ เราไม่มีหลักสูตรที่จะให้นักเรียนได้แสดงความสามารถออกมา เพราะตอนนี้มุ่งว่าเด็กจะได้ใช้คอมพิวเตอร์ไปเสริมในการทำงาน การเรียนของเขาเองในวิชาอื่น ๆ สามารถที่จะดึงข้อมูลได้ สามารถที่จะพิมพ์ออกมา ทำรายงาน นำเสนอได้ จุดใหญ่อยู่ที่ตรงนี้

วิชาศิลปศึกษา

ถ้าเขาเลิศทางด้านศิลปะ เราก็จะจัดกิจกรรมเสริมให้ ให้ทำงานแบบผู้ใหญ่ได้ เรียกว่าเข้ามาดูงาน ต้องส่งเสริมเฉพาะคนไป จัดนอกเวลา ถ้าเป็นในชั้นเรียนอาจจะเรียกให้เขามาดูงานของเรา ให้เขาซึมซับความสวยงาม ความมีประโยชน์ พอเขาเห็นงานก็จะมีพลังที่จะทำงานได้ ถ้ามีเราก็เพิ่มให้ได้

วิชาดนตรีศึกษา

ถ้าเราค้นพบว่าเขาเลิศทางด้านดนตรี เราก็จะแจ้งไปว่าเขาเลิศทางด้านดนตรี แต่ตอนนี้เขายังไม่ได้ทำอะไรให้เราได้เห็นเด่นชัด คือเรียนได้เหมือนปกติกับเด็กคนอื่น ทั้งที่อารมณ์เขาไม่ปกติ

วิชาลูกเสือ

เนื่องจากวิชาที่สอนอยู่เป็นวิชาพิเศษที่นักเรียนแสดงความถนัดพอ ๆ กับเพื่อนรุ่นเดียวกัน และคิดว่านักเรียนน่าจะมีความเป็นเลิศทางวิชาคณิตศาสตร์มากกว่าวิชาอื่น ๆ

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

เคยวางแผนไว้ อยากให้โรงเรียนเป็นโรงเรียนสอนเด็กปัญญาเลิศ ทำเป็นแบบ Ability Group ในโรงเรียน เราต้องจัดกิจกรรม จัดให้เขามารวมเฉพาะวิชา เช่น วิชาคณิตศาสตร์

ภาษาอังกฤษ ส่วนวิชาอื่น ๆ ก็เรียนคละ แต่การจัดแบบนี้ค่อนข้างยากในการปฏิบัติ เพราะต้องจัด ชั่วโมงให้ตรงกันทั้ง 7 ห้องใน 2 วิชานี้ เด็กเก่งพอถึงชั่วโมงเลขก็เดินไป ก็ต้องหิวกระเป่าไป มี ปัญหาหลายอย่าง เช่น เด็กมาช้าบ้าง มาไม่พร้อมกัน ตามงานยาก แต่เด็กเก่งจะมีปัญหาน้อยกว่าเด็ก อ่อน จัดเป็นการศึกษาพิเศษเฉพาะห้องเก่ง หาเด็กจากที่อื่นมารวมกัน เราก็จะจัดการศึกษาให้กับ เขาได้ ในหน่วยงานของรัฐควรจะต้องได้แล้ว เปิดสอนเลย

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

สำหรับกรณีนี้การจัดการศึกษาให้กับเขาในลักษณะนี้ก็เหมาะสม แต่การ pass เขาขึ้นไป ทั้งตัวจะมีปัญหา เพราะว่าเขามีปัญหาทางสังคมและอารมณ์ ใจเขายังเป็นเด็ก

14. ผู้ปกครองของนักเรียนให้ความร่วมมือในการจัดการศึกษา เพื่อส่งเสริมศักยภาพของเด็ก เด็กปัญญาเลิศ หรือไม่อย่างไร

วิชาคณิตศาสตร์

ผู้ปกครองก็สนใจเอาใจใส่ มากุขเสมอ พ่อแม่ส่งเสริมลูกมาก แต่อาจไม่รู้จักรูปวิธีการที่จะ ช่วยลูก เขาก็ทำตามที่พ่อแม่จะทำ

วิชาภาษาอังกฤษ

คุณพ่อคุณแม่ไม่ได้มากุขกันเท่าไร เพราะลูกไม่ได้มีปัญหาอะไร ทั้งการเรียนการสอน เขาก็ได้ 90 กว่าจาก 100 จึงไม่มีปัญหาอะไร

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ไม่ได้มากุขเท่าไร

วิชาพลศึกษา

ไม่เคยเข้ามาคุยด้วย เพราะพฤติกรรมที่เขาแสดงออกมาเรายังคุยได้ ช่วยเหลือได้ คงไม่ ต้องไปถึงผู้ปกครอง

วิชาคอมพิวเตอร์

ไม่เคยเลย อาจเป็นเพราะว่าเขาไม่มีอะไรที่โดดเด่นขึ้นมา

วิชาศิลปศึกษา

พ่อแม่คงไม่สนใจเท่าไร ยกเว้นตอนที่คะแนนไม่ดี ถ้าเขามากุขแต่พอเห็นผลงานแล้ว นำไปเปรียบเทียบกับเด็กอื่น พ่อแม่เขาก็ยอมรับในคะแนนที่ลูกได้ อาจเป็นเพราะว่าเขาไม่ได้เห็น ทางนี้ เพราะลูกเขาไม่ได้เก่งทางด้านนี้ แต่เราก็บอกอย่างไม่จำเป็นต้องเก่งทุกวิชา

วิชาดนตรีศึกษา

ไม่เคย

วิชาลูกเสือ

สำหรับวิชานี้ไม่พบค่ะ

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ให้ความร่วมมือทุกอย่างตลอด แต่ไม่ค่อยยอมรับพฤติกรรมของลูกในเรื่องการแกล้งเพื่อน เขาก็ไม่รู้ว่าจะแก้ปัญหาอย่างไร คุณแม่บอกว่าสอนทุกอย่างทั้งด้านคุณธรรม ศีลธรรม แต่ไม่เข้าใจว่าทำไมลูกยังแกล้งคนอื่นอยู่ แต่ตอนนี้เท่าที่ทราบก็ดีขึ้นกว่าตอนเล็กมาก ความมีเหตุมีผลเพิ่มขึ้น

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ผู้ปกครองให้ความร่วมมือ และพูดคุยกันเสมอ ได้ปรึกษาและแนะนำแนวทางในการพัฒนาสิ่งที่ขาดหายไป เราฝากความหวังไว้ในอนาคตว่าโตขึ้นจะหายเองเหมือนที่บางคนพูด แต่ก็จะได้บางส่วน โดยเนื้อของเด็กเมื่อถึงจุดหนึ่งก็จะพัฒนาขึ้น แต่เราจะคอยทำไมในเมื่อเราช่วยเขาได้ ถ้าไม่หายก็จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีปัญหาทางอารมณ์แล้วก็ไม่รู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นหรือเปล่า

15. ท่านคิดว่าความเป็นเลิศที่นักเรียนมีอยู่ สามารถเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือสังคม ประเทศในปัจจุบัน และอนาคตได้อย่างไรบ้าง

วิชาคณิตศาสตร์

แกยังเล็กอยู่ ยังมองไม่ออกว่าจะช่วยเหลือสังคมอย่างไร ได้แต่เพียงว่าได้ช่วยเพื่อนในการอธิบาย ฝึกให้เขาอธิบายให้เพื่อนดูว่าเพื่อนจะเข้าใจไหม กับภาษาที่ได้ ก็ได้แค่ระดับนั้น ให้แสดงวิธีทำ วิธีคิดให้เพื่อนดูว่าต่างจากวิธีคิดของคนอื่นหรือไม่ เปรียบเทียบวิธีคิดที่หลากหลาย

มีบ้างนิดหน่อย เพราะเขาก็เป็นเด็ก ก็ธรรมชาติของเด็กที่จะซนบ้างเล่นเหมือนเด็กทั่วไป เท่าที่เราเห็นในวิชาที่เรียน เพราะเราไม่ได้อยู่ใกล้ชิดตลอดเวลาเหมือนอาจารย์ประจำชั้น ที่เห็นพฤติกรรม อารมณ์ของเขามากขนาดนั้น เพียงแต่ได้เข้ามา แต่เราก็ไม่นำตรงนั้นมาเป็นอคติตรงไปตรงมา เท่าที่เราเห็น ตามที่เห็น เพราะถ้าเขาได้เรียนในวิชาที่ชอบ เขาค้นคว้า อย่างอื่นๆ ปฏิบัติอื่นก็จะหายไป เขาก็จะสนุก

วิชาภาษาอังกฤษ

ไม่ได้คาดหวังอะไร ไม่ได้คิดไกลขนาดนั้น อาจช่วยได้ แต่เขาต้องเพิ่มทางด้านสังคม ความมั่นใจ ความเป็นผู้นำของเขา คือเขามีพรสวรรค์ แต่เขาไม่มีตรงนั้น เขาไม่สามารถแสดงออกได้ เช่น การเล่นกับเพื่อน เขาไม่รู้ว่าจะแสดงออกอย่างไร จึงรุนแรงเกินไป

วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

การช่วย ไม่ช่วย เบื้องต้นต้องรู้จักจิตใจของเขาก่อน ถึงเก่งอย่างไร แต่ใจเขาไม่มี MQ ก็เปล่าประโยชน์ แล้วเขาจะเกิด MQ หรือความพร้อมทางอารมณ์ สังคม อย่างไร ผู้ใหญ่คือคนที่จัดการให้กับเขาได้ ถ้าเขาล้มเหลวก็หมายความว่าผู้ใหญ่ที่อยู่ในแวดล้อมของเขาล้มเหลว สังคม ล้มเหลวที่ไม่สามารถทำให้เขาดีได้

ก็อยากจะคาดหวังว่าเขาควรจะเป็นประโยชน์ต่อสังคม มนุษยชาติ การคิดค้นอะไรที่แปลก ๆ ใหม่ ๆ เทคโนโลยี คาดหวังแต่ไม่แน่ใจจะเป็นไปได้หรือเปล่าเพราะว่าระบบการรองรับเด็กพวกนี้ในประเทศไทยคิดว่ายังไม่ดีพอ

ไม่มีอะไรที่ชัดเจน แล้วแต่ว่าใครจะไปพบอะไร จะโชคดี โชคร้ายอย่างไร ไม่พบสิ่งที่เหมาะสมกับเขาก็เสียหาย ถ้าไปเจอสิ่งที่เหมาะสมก็น่าจะดี ดังนั้นคงบอกไม่ได้ว่า ทุกคนที่มีปัญญาเลิศแล้วมีปัญหาไปพร้อม ๆ กัน จะดีหรือเสีย ส่วนหนึ่งคิดว่าไปตกอยู่ที่ไหนด้วย อาจเป็น โชคชะตาด้วยหรือเปล่า ในที่สุดก็ต้องสรุปอย่างนี้

วิชาพลศึกษา

อาจช่วยเหลือเพื่อนได้

อนาคตไม่ได้คาดหวังอะไร ยังดูไม่ออก ถ้าเขาโตขึ้น แล้วเขาเป็นคนปัญญาเลิศ แล้วเป็นคนดีมีน้ำใจจะดีมาก เราต้องปลูกฝังให้เขามีตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กเก่งก็จะมีความเห็นแก่ตัว ยิ่งเขาเป็นปัญญาเลิศยิ่งน่าเป็นห่วง ทางบ้านน่าจะเข้ามาช่วยทางนี้ด้วยอีกทางหนึ่ง เราหวังว่าเมื่อเขาโตขึ้น สิ่งที่เราปลูกฝังเขาไว้น่าจะได้นำมาช่วยสังคมได้บ้าง

วิชาคอมพิวเตอร์

อยู่ที่พ่อแม่และโรงเรียนที่จะสอนและอบรมเขา ให้เขาเป็นคนที่มีเจตคติต่อสังคมและทำตัวให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ครูไม่ได้คาดหวังลูกศิษย์ เพียงแต่ว่าเขาได้อยู่กับเรา เราได้สอนเขา แล้วเขาปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

วิชาศิลปะศึกษา

ตอนนี้หากเขายังแก้ปัญหาด้านนิสัยของเขาไม่ได้ ทำให้เกิดความวุ่นวายหรือปั่นป่วน ถ้าหากเขาเก่งด้วยแล้วนิสัยดี มีวินัย มีมารยาท ก็น่าจะดีมาก เราเกรงว่าเขาจะเป็นเด็กเก่งที่เห็นแก่ตัว

ไม่ได้คาดหวังอะไรกับเขา เขาอาจได้ที่ 1 ของประเทศ ตอนสอบเข้ามหาวิทยาลัย เพราะเขาเก่ง แต่ไม่ได้คาดหวังทางศิลปะของเขา

วิชาดนตรีศึกษา

ไม่ได้แนะนำหากเขายังไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เขาจะไปแสดงดนตรีให้ใครฟัง ถามว่าเขาเล่นได้ดีไหม เขาเล่นได้ดี แต่หากเขายังไม่ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเขาก็ยังทำไม่ได้ อารมณ์เขาไม่ปกติ คนเราถ้าไม่มี

ความสุขแล้วไปเล่นดนตรีให้คนอื่นมีความสุข คงทำไม่ได้ จิตใจเขายังไม่นิ่งพอ เขาไม่สามารถคุมอารมณ์ได้ หากอะไรมาสะกิดอารมณ์เขา เขาจะรับไม่ได้ กับคนที่อ่อนแอกว่าเขา ก็จะต้องเจ็บตัวอยู่เรื่อย ๆ คนที่แข็งแกร่งเขาก็ระมัดระวังเป็นพิเศษ

เขาไม่มีการช่วยเหลือคนรอบข้าง ของเขาเขาไม่ให้ ยืมยังไม่ได้เลย ดินสอแคะแท่งเดียว ไม่มีที่จะเอื้อเฟื้อกับเพื่อน

ในอนาคตไม่ได้คาดหวังอะไรกับเขา เป็นเรื่องที่ถูกครอบงำจะต้องคาดหวัง แต่เรามีหน้าที่ให้ความรู้ ให้สิ่งต่าง ๆ ไป ข้อผิดพลาดเราก็บอก คุณควรแก้ไข ทำหรือเปล่า ถ้าทำก็จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ถ้าทำไม่ได้อารมณ์สุนทรีย์เขาก็จะไม่ตามมา เขาเองจะหาทางออกในอนาคตข้างหน้าไม่พบ คนเรามีทางออกได้หลายวิถีทาง อย่างน้อยดนตรีก็เป็นทางหนึ่งที่ช่วยได้ ในเมื่อมีการเรียน การบอกแล้วเขาไม่ปรับพฤติกรรมตัวเอง ทางบ้านไม่ช่วย มันไม่มีประโยชน์ สุนทรีย์ก็ไม่เกิดขึ้น ปัญหาที่มีอยู่นอกจากทางโรงเรียน แล้วทางบ้านต้องช่วยด้วย เด็กอยู่กับเราสัปดาห์ละ 1 ชั่วโมง แต่อยู่กับแม่อยู่กับทางบ้านวันละมากกว่า 10 ชั่วโมง ดังนั้นทางบ้านต้องช่วย แม่เขาต้องมองเห็นได้มากกว่าเรา เพราะอยู่ใกล้กัน เรานาน ๆ เห็นสักครั้ง ในเรื่องมนุษยสัมพันธ์ สังคมนิสัย เขาได้ศูนย์ ไม่ว่าจะกับเพื่อนหรือกับครูอาจารย์ ไม่ให้ความสำคัญกับคนอื่นเลย ตัวเองสำคัญที่สุดตัวเองได้ประโยชน์มากที่สุด ถ้าครูไม่ทำอะไรเขาก็ไม่ได้สนใจครู เพื่อนไม่ได้เล่นด้วยตั้งแต่ปีที่แล้ว ปีที่แล้วเขาก็ต้องนั่งเล่นคนเดียวตลอดทั้งปี ส่วนใหญ่จะเล่นคนเดียว ยกเว้นตอนหลัง ๆ เพื่อน ๆ เริ่มมีความคุ้นเคยกันมากขึ้น ก็จะเริ่มเล่นด้วยกัน

วิชาถูกเสื่อ

ช่วยได้ในด้านความเป็นเลิศทางวิชาการ เทคโนโลยี อาจจะทำให้บ้านเมืองมีความเจริญขึ้น แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นต้องขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของนักเรียนด้วย

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 2

คิดไม่ออก ไม่ใช่คิดว่าเขาไม่เก่งจริงหรืออะไร รู้ว่าเขาจะทำอะไรจะเรียนอะไร เขาต้องประสบความสำเร็จ เรื่องการเรียนแน่นอน แต่ว่าอยู่ที่ใจ ที่อารมณ์ของเขา ถ้าเกิดเขาเป็นคนเก่งในอนาคต ไม่อยากจะทำถ้าเขาเก่งแล้วเขาเกร ความเก่งที่เขาจะมีอยู่จะเป็นภัยอย่างมากเลยต่อสังคม ถ้าตอนนี้ปรับเขาไม่ได้ เขจะมีแต่ความเก่งด้านเดียว เรื่องเรียน เรื่องวิชาการ แต่ไม่มีใครยอมรับเขาเลย ก็น่ากลัวเหมือนกัน คือมองไม่ออกเลย เพราะว่าเด็กค่อนข้างน่าเป็นห่วงในเรื่องของอารมณ์ คือเด็กเก่งโดยทั่วไปจะสามารถตีออกมาได้เลยว่า คนนี้ต้องหมอบ คนนี้ต้องวิศวกร นักวิทยาศาสตร์ แต่เขาเป็นได้ทุกอย่าง แต่จะเป็นในลักษณะเชิงบวกหรือเชิงลบ เป็นเรื่องที่น่าวิตก หากสามารถปรับทางด้านอารมณ์ได้ เขาก็น่าจะช่วยเหลือสังคมได้มากเลย ถ้าเขาเป็นคนที่ทำอะไรเพื่อส่วนรวม แต่ตอนนี้เขาไม่นะ เรื่องทำอะไรเพื่อส่วนรวม เพื่อคนอื่น มีแต่เพื่อตัวเองตลอด ก็เลยมองไม่ออกว่า

อนาคตเขาจะเป็นอย่างไร แต่ถ้าเขาปรับตัวเองให้เป็นคนที่มีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อน คิดว่าโตขึ้นเขาเป็นนักวิทยาศาสตร์หรือเป็นหมอได้สบาย อาจเป็นนักวิทยาศาสตร์ระดับโลกที่ต่างประเทศอยากยืมตัวไป คือมีชื่อเสียงระดับชาติ ได้สบายมาก

อาจารย์ประจำชั้นระดับประถมศึกษาปีที่ 4

ในอนาคตถ้าคนที่เก่งมาก ๆ มีจิตใจดี แล้วมองในเรื่องส่วนรวมมาก่อน จะช่วยประเทศชาติได้มาก ความเป็นเลิศนี่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมทั้งประเทศ ทั้งสังคม และจะเป็นคุณสมบัติที่คิมหาศาลที่ไม่มีใครมีเท่าเขา

มีคำพูดหนึ่งที่กล่าวไว้ว่า “ รู้ในสิ่งที่ไม่ควรรู้ก่อนวัย อันตราย แต่ไม่รู้ในสิ่งที่ไม่ควรรู้ ก็อันตรายเหมือนกัน ” แต่ตอนนี้เขาไม่รู้ในสิ่งที่ไม่ควรรู้ เช่น เรื่องของผู้ใหญ่บางเรื่องที่ไม่ควรรู้ แต่สิ่งที่เขาควรจะมี เช่น การอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขอยู่อย่างไร คือไม่รู้ในสิ่งที่ไม่ควรรู้ก็อันตรายเหมือนกัน อย่างมองเฉพาะความเก่งเพียงด้านเดียว

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

บันทึกการสังเกตพฤติกรรม (Anecdotal Record)

ครั้งที่ 1 วันที่จดบันทึก 3 มกราคม 2544 เวลา 12.40 – 13.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องศิลปศึกษา วิชาศิลปศึกษา

ในห้องเรียนวิชาศิลปศึกษามีการจัดโต๊ะเรียนเป็นกลุ่ม ในแต่ละกลุ่มมีนักเรียนนั่งประมาณ 5 – 6 คน และนั่งบนพื้นห้องเรียน กลุ่มของ ส. มีนักเรียน 5 คน นักเรียนชาย 4 คน นักเรียนหญิง 1 คน ส. นั่งพับเพียบระบายสีรูปที่ได้วาดไว้แล้ว ไม่พูดหรือเล่นกับเพื่อน ๆ

เมื่อเวลาผ่านไปประมาณ 30 นาที ส.หันหน้ามาคุยกับเพื่อนในกลุ่ม สลับกับการระบายสีรูปที่ตนเองวาดไว้ และหันหน้าไปมองครูรูปที่ระบายสีแล้วของเพื่อน ๆ ในกลุ่ม

อาจารย์พูดให้นักเรียนเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการระบายสีรูปภาพ ส.นำกระดาษที่ตนเองใช้ไปล้างที่อ่างล้างมือ ระหว่างที่เขาเดินกลับจากอ่างล้างมือเพื่อมาที่โต๊ะเรียน เขาเดินชนเพื่อนที่ยืนอยู่โดยใช้ก้นชน แล้วเดินกลับมาโดยไม่ได้หันหน้าไปมองเพื่อนคนที่ถูกชน

อาจารย์พูดให้หัวหน้าห้องกล่าวขอบคุณเพื่อกลับห้องเรียน ป.4/6 โดยมีคิดว่ากลุ่มไหนนั่งนิ่ง ๆ ไม่พูดหรือเล่นกันจะได้กลับก่อน ส.นั่งนิ่งนำมือทั้งสองข้างมาถอดที่อก เมื่ออาจารย์ให้กลุ่มของเขากลับห้องเรียนได้ ส.หยิบกล่องอุปกรณ์วาดเขียนวิ่งออกไปนอกห้องเรียน ปล่อกกล่องอุปกรณ์ลงพื้นเสียงดังจนเพื่อน ๆ หันหน้าไปมอง จากนั้นวิ่งไปหยิบรองเท้ามาสั เมื่อใส่รองเท้าเสร็จวิ่งไปเข้าแถวเตรียมตัวกลับห้องเรียน

ครั้งที่ 2 วันที่จดบันทึก 3 มกราคม 2544 เวลา 13.40 – 14.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ชั่วโมงนี้เป็นการสอบพูดเรื่อง “อาชีพที่ฉันสนใจ” โดยพูดคนละประมาณ 1 นาที อาจารย์ถามนักเรียนว่า “นักเรียนคนใดที่ยังไม่ได้ส่งใบสอบพูด” ส.ยกมือขึ้นแล้วพูดว่า “ผม” จากนั้นหยิบกระดาษ 1 แผ่นจากในกระเป๋าหนังสือของตนเองเดินไปส่งให้อาจารย์แล้วเดินกลับมานั่งที่เก้าอี้ของตนเอง

นักเรียนออกไปพูดหน้าชั้นเรียนครั้งละ 1 คน ส.ไม่ได้หันหน้าไปมองการพูดของเพื่อน แต่เขาหยิบพวงกุญแจที่มีตัวการ์ตูนห้อยอยู่โยนไปมา นักเรียนในห้องปรบมือให้กับคนที่พูดจบ ส.ไม่ได้ปรบมือ ยังคงเล่นพวงกุญแจในมือของตนเอง สลับกับการหันหน้าไปพูดกับเพื่อนที่นั่งข้างตนเอง

อาจารย์เรียกชื่อของเขาเพื่อออกไปพูดหน้าชั้นเรียน เรื่องที่เขาพูดโดยสรุปคือ “อาชีพที่ผมสนใจคือนักเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เหมือนอย่างที บิลเกตต์สร้างบริษัทไมโครซอฟท์ และมีรายได้ถึง 7 ล้านล้านดอลลาร์ หรือ 300 ล้านล้านบาท” ระหว่างที่เขาพูดเรื่องอาชีพที่ฉันสนใจหน้าชั้นเรียน เขาพูดเสียงเบาจนกระทั่งเพื่อน ๆ ต้องยกมือขึ้นตลอดการพูด เมื่อเพื่อนยกมือขึ้น เขาพูดเสียงดังขึ้นมา แต่สักครู่ก็กลับไปพูดเสียงเบาเหมือนเดิม เขาพูดได้ต่อเนื่องจนจบเรื่อง แต่เขาหันหน้าขึ้นไปมองบนเพดาน นานี่มือและจมูก ตลอดเวลา เมื่อเขาพูดจบ เขานำมือปิดปากตนเอง อาจารย์ถามว่า “เป็นอะไร” เขาหันหน้าไปมองอาจารย์แล้วนำมือที่ปิดปากลง ยิงฟันให้อาจารย์ แล้วเดินกลับมา นั่งที่เก้าอี้

นักเรียนผู้หญิงที่นั่งในกลุ่มของ ส. ออกมาพูดหน้าชั้นเรียนต่อจาก ส. นักเรียนหญิงคนดังกล่าวพูดเสียงเบา ส.ยกมือขึ้น 5 ครั้ง ติดต่อกัน แต่ไม่ได้หันหน้าไปมอง จากนั้นเขาก็หยิบพวงกุญแจขึ้นมาเล่นเช่นเดิม

อาจารย์พูดสรุปตอนท้ายชั่วโมงว่า “เมื่อนักเรียนโตขึ้นไปกว่านี้ อาจจะต้องการเปลี่ยนอาชีพก็ได้” ส. ลุกขึ้นยืนพูดว่า “ผมเปลี่ยนทุกปี ป.1 จำไม่ได้ ป.2 นักธุรกิจ ป.3 นักบิน ป.4 นักเขียนโปรแกรมคอมพิวเตอร์” พูดจบก็นั่งเล่นพวงกุญแจเช่นเดิม

ครั้งที่ 3 วันที่จดบันทึก 4 มกราคม 2544 เวลา 8.30 – 9.30 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 วิชาอ่านจับใจความ

อาจารย์ให้นักเรียนเขียนเรื่องอาจารย์พูดให้นักเรียนฟัง ว่านักเรียนคนไหนจะจับใจความได้มากที่สุด ส. มองไปทางหน้าต่างของห้องเรียน ทำท่าครุ่นคิด จากนั้นนอนโดยศีรษะทับแขนซ้าย มือขวาจับดินสอเขียนบนกระดาษ ส.ลุกขึ้นมาคุยกับเพื่อนที่นั่งข้างเขา กำมือขึ้นทำท่าเหมือนจะชกเพื่อน แต่ไม่ได้ชก

นักเรียนทั้งหมดต้องไปเข้าหน้าแถวหน้าห้องเรียนเพื่อไปตรวจสุขภาพฟันที่ห้องพยาบาล ส. คุยกับเพื่อนตลอดทางที่เดินไปห้องพยาบาล เมื่อไปถึงห้องพยาบาลนักเรียนนั่งเป็นแถวตอนเพื่อรอเรียกชื่อไปตรวจฟัน พฤติกรรมของเขาระหว่างที่อยู่ในห้องพยาบาลคือ

ลุกขึ้นยืน เดินไปจับเครื่องชั่งน้ำหนักและที่วัดส่วนสูง แล้วกลับมา นั่งตรงที่เดิม เอนตัวลงกับพื้นจนเกือบนอน แล้วหันมาเล่นกับเพื่อนที่นั่งข้างหลังและข้าง ๆ

ตบหน้าเพื่อน 1 ครั้ง แต่เพื่อนไม่ได้ตอบโต้กลับ

เล่นมวยปล้ำกับเพื่อน ศีรษะของเขาไปโดนเพื่อน เขาจึงตีเพื่อน 1 ที

เขาเล่นจนถึงเวลาที่ต้องตรวจฟัน แต่เขาไม่ได้มองว่าถึงรอบของตนเองแล้ว เพื่อน ๆ เรียกชื่อของเขาถึง 3 ครั้ง เขาจึงได้ลุกไปนั่งเก้าอี้เตรียมตัวตรวจฟัน เมื่อเขาได้รับการตรวจฟันเสร็จ

เขาเดินออกมาจากโต๊ะตรวจฟันเดินสวนกับเพื่อนที่เดินเข้าไปตรวจฟัน เขายกมือขึ้นตบมือกับเพื่อน อาจารย์เรียกชื่อเขา และพูดว่า “กลับห้องได้แล้ว” เขาจึงวิ่งไปเปิดประตูห้องพยาบาลและออกไปใส่รองเท้า จากนั้นวิ่งกลับห้องเรียน

นักเรียนทุกคนกลับขึ้นมาถึงห้องเรียน ป.4/6 อาจารย์ยืนอยู่หน้าชั้นเรียน ส. นั่งที่เก้าอี้ของตนเองใช้มือแคะโต๊ะเรียนและยิงฟันให้แก่เพื่อนที่นั่งข้าง ๆ อาจารย์เรียกชื่อเขาให้ตอบคำถาม แต่นานามือทั้งสองข้างปิดปากตนเอง ไม่พูดและไม่ตอบคำถาม แต่ถ้าครูไม่เรียกเขา เขาพูดตลอดเวลา

อาจารย์อ่านข้อความที่นักเรียนแต่ละคนเขียนมาส่ง ให้นักเรียนทุกคนได้ฟัง เขาหัวเราะเสียงดังและเป็นเสียงแหลม ๆ

อาจารย์ให้นักเรียนอ่านหนังสือ เป็นการอ่านจับใจความและให้นักเรียนขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญ ส. จะอ่านหนังสือก็ต่อเมื่ออาจารย์มายืนอยู่ใกล้ ๆ แต่พออาจารย์เดินออกไป เขาก็นำดินสอมาเคาะกับไม้บรรทัด หรือไม่เช่นนั้นก็นำหนังสือมาวางหันด้านข้างของหนังสือเข้าหาตัวเอง เอียงคออ่านหนังสือ

อาจารย์พูดว่าหมดเวลาแล้ว เขาเก็บหนังสือและเครื่องเขียนต่าง ๆ บนโต๊ะอย่างรวดเร็ว เดินไปหยิบถุงนมแล้วพูดกับเพื่อนว่า “ช่วยแตก” และกำหมัดใส่หน้าเพื่อน เมื่อเขาคัดนมเสร็จ แต่มีเพื่อนคนหนึ่งคัดนมเสร็จแล้วกำลังเดินนำถุงนมไปที่ ส. พูดต่อหน้าเพื่อนคนนั้นว่า “ไม่ต้องเลย เราคัดนมเสร็จคนแรก”

ครั้งที่ 4 วันที่จดบันทึก 4 มกราคม 2544 เวลา 10.40 – 11.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องทำงานพื้นฐานอาชีพ วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

นักเรียนทุกคนเดินเข้ามานั่งบนเก้าอี้เป็นกลุ่มตามที่อาจารย์จัดกลุ่มไว้ให้ ส. ไม่ได้นั่งที่ประจำของตนเอง เพื่อนคนหนึ่งพูดว่า “คุณไม่นั่งที่” เขาตอบว่า “คุณไม่ต้องยุ่ง” อาจารย์ได้พูดให้นักเรียนทุกคนกลับมานั่งที่ของตนเอง เขาจึงได้เดินกลับไปนั่งที่กลุ่มของตนเอง

อาจารย์อธิบายเรื่องการเขียนกิจกรรมกัณฑ์มหาลกสิลงบนกระดาษ และอธิบายวิธีทำกัณฑ์มหาลกสิ ส. หันหน้าไปมองทางอาจารย์ แต่ก็หันไปเรียกชื่อเพื่อนในกลุ่มข้าง ๆ ลุกขึ้นไปเล่นแปะมือกับเพื่อน จนอาจารย์ต้องเรียกให้ทั้งสองคนกลับมานั่งประจำที่

อาจารย์แจกกระดาษให้นักเรียนเขียนอธิบายเรื่องกิจกรรมกัณฑ์มหาลกสิ เมื่อ ส. เขียนเสร็จก็พูดขึ้นมาว่า “เสร็จ เขียนเสร็จเป็นคนแรก” จากนั้นยกเท้าขวาขึ้นวางบนเก้าอี้ และจ้องหน้าเพื่อนผู้หญิงในกลุ่มของตนเอง ใช้มือขวาทุบโต๊ะ 1 ครั้ง จากนั้นเดินไปเล่นอุปกรณ์สิ่งประดิษฐ์ที่วางไว้ข้าง ๆ หน้าต่าง

อาจารย์แจกกระดาษให้นักเรียนประดิษฐ์กัณฑ์หลากสี ขณะที่ ส. ตัดกระดาษ เขาก็เดินไปมารอบห้องเรียน ขึ้นไปนั่งบนโต๊ะในกลุ่มของตนเองขณะพับกระดาษเป็นกัณฑ์ เมื่อทำกัณฑ์ได้แล้วพูดว่า “เราทำได้แล้ว ทำเป็นแล้วด้วย” จากนั้นหยิบกระดาษแผ่นต่อไปขึ้นมามีทำกัณฑ์อีก

ส. จะยืนและเดินไปมาตลอดทั้งชั่วโมงที่เรียนในวิชานี้

เพื่อน ๆ ช่วยกันเก็บกวาดห้องเรียน เมื่อใกล้หมดเวลาเรียน แต่ ส. หยิบกัณฑ์ที่ตนเองทำเสร็จแล้ว รวมทั้งที่ขอจากเพื่อน ๆ ใส่ลงในตะกร้า และวิ่งออกไปนอกห้องเรียน สักครูจึงวิ่งกลับมาพร้อมตะกร้าเปล่า นำตะกร้าลงวางบนโต๊ะอาจารย์แล้วเดินกลับมานั่งที่ของตนเอง เพื่อนถามว่า “ตะกร้าอยู่ไหน” เขาตอบว่า “โน่น” พร้อมกับใช้นิ้วชี้และมองไปที่โต๊ะอาจารย์ จากนั้นเขาหยิบกระดาษที่ตกอยู่บนโต๊ะไปใส่หน้าเพื่อนผู้หญิง นำเศษกระดาษไปวางบนศีรษะเพื่อน เดินไปชนเพื่อนผู้หญิงคนเดิมและพูดเสียงดังว่า “ทำไม่” จากนั้นก็เดินไปจับอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่วางไว้ข้าง ๆ ห้องเรียน ไม่ช่วยเพื่อนเก็บกวาดห้องเรียน เมื่อเพื่อนผู้หญิงเดินเข้ามาใกล้ เขาก็ยื่นมือทำเอาและยื่นหน้าใส่เพื่อนผู้หญิงคนนั้น เมื่อเดินกลับมาที่กลุ่มก็กำมือทูปโต๊ะ 3 ครั้ง และพูดกับเพื่อนข้าง ๆ ว่า “ทำไม่วะ”

หัวหน้าห้องกล่าวนำขอบคุณอาจารย์ ทุกคนพนมมือพูดขอบคุณอาจารย์จบ แต่เขาไม่ได้ทำ ไม่ได้พูดเพื่อนกล่าวขอบคุณจบ เขาวิ่งออกไปยืนเข้าแถวเตรียมตัวกลับห้องทันที

ครั้งที่ 5 วันที่จัดบันทึก 4 มกราคม 2544 เวลา 13.10 – 14.00 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 วิชาภาษาอังกฤษ

ส. มาถึงห้องเรียน ป.6/6 เวลา 13.15 น. เมื่อมาถึงเขาเดินมานั่งที่โต๊ะของตนเองทางด้านหน้าซ้ายมือของห้องเรียน เดินเข้ามานั่งโดยที่ไม่ได้พูดอะไรกับอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์เริ่มการสอนด้วยการให้นักเรียนเล่นเกมสัพพัญญูคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับเรื่องแต่งกายครั้งละหนึ่งคน สลับกับการปรบมือ ส. ไม่ได้ปรบมือตามที่ ๆ แต่มองที่ ๆ ที่เล่นเกมและหัวเราะไปตลอด

อาจารย์นำบัตรคำศัพท์ติดบนกระดานดำแล้วอ่านให้นักเรียนพูดตามพร้อม ๆ กัน ส. นั่งเปิดหนังสือไปมา ไม่ได้พูดตาม อาจารย์พูดว่า “ส. พูดด้วยค่ะ” เขาจึงได้พูดตามอาจารย์

อาจารย์จับรายชื่อนักเรียนขึ้นมา เพื่อให้นักเรียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษ ส. ไม่ได้มองที่ที่ ๆ พูดเมื่อ อาจารย์ถามเขาว่าควรแต่งประโยคนี้ว่าอย่างไร เขาสามารถตอบได้อย่างถูกต้อง

ส. เดินไปหยิบป้ายชื่อนักเรียนที่อาจารย์ใช้จับรายชื่อขึ้นมามอง หลังจากนั้นอาจารย์ให้นักเรียนจับกลุ่ม ๆ ละ 3 คน แล้วออกไปรับเอกสารและลูกเต๋า เพื่อมาทำกิจกรรมในการเรียนต่อไป

เขาออกไปปรับเอกสารและลูกเต๋ากลับมาที่โต๊ะ นำลูกเต๋ามาโยนไปมา ที ๆ เดินเข้าไปหาเขาเพื่อจับกลุ่ม โดยที่เขาไม่ได้เดินไปหาที ๆ

อาจารย์ให้เปิดหนังสือหน้า 23 แต่เขาเดินไปเขียนกระดานดำ อาจารย์พูดว่า “ส. กลับไปนั่งที่” เขาจึงเดินกลับมานั่งที่ของตนเอง

เมื่อหมดเวลาเรียนอาจารย์ให้หัวหน้าห้องกล่าวขอบคุณ ส. ลูกขึ้นเดินออกไปจากห้องเรียน

ครั้งที่ 6 วันที่จดบันทึก 8 มกราคม 2544 เวลา 12.40 – 13.40 น.

สถานที่สังเกต สนามกีฬาในร่ม วิชาพลศึกษา (ปิงปอง)

มีการอบอุ่นร่างกายก่อนการเรียน นักเรียนสลับกันออกมานำทำอบอุ่นร่างกาย ส. ทำตามเพื่อน ๆ แต่ไม่ตรงตามจังหวะ จะทำก่อนและเสร็จก่อนเพื่อน ๆ ทุกครั้ง

อาจารย์อธิบายวิธีการจับไม้ปิงปอง แต่ ส. นำไม้ปิงปองมาเคาะลูกปิงปอง ไม่ได้มองอาจารย์ เมื่ออาจารย์เดินเข้ามาหา เขาจึงนำไม้และลูกปิงปองวางลงกับพื้น พออาจารย์เดินกลับมาหน้าชั้นเรียน เขาก็หันหน้าไปมองทางอื่น

อาจารย์ให้นักเรียนไปฝึก โดยใช้วิธีการจับไม้ปิงปองตามที่อาจารย์ได้อธิบายไป เมื่อ ส. ตีลูกปิงปองออกไปนอกโต๊ะ เขาไม่ได้ไปเก็บ รอให้เพื่อนไปเก็บกลับมาจึงได้เริ่มฝึกต่อไป

ส. จับตาข่ายยกขึ้น – ลง โยนไม้ปิงปอง ในขณะที่เพื่อน ๆ ฝึกอยู่ ทุกครั้งที่รอให้ถึงรอบของเขาเอง

นักเรียนทุกคนเข้าแถวเตรียมตัวกลับห้องเรียน ส. นำมือไปหยิกหลังเพื่อน เมื่ออาจารย์ปล่อยแถวให้กลับห้องเรียน แถวของเขาได้กลับห้องเรียนเป็นแถวสุดท้าย เขาหันไปพูดกับเพื่อนที่ยืนไม่ตั้งใจทำให้กลุ่มของเขาได้กลับห้องเป็นแถวสุดท้ายด้วยเสียงอันดังว่า “ไปออกจากกลุ่ม”

ครั้งที่ 7 วันที่จดบันทึก 8 มกราคม 2544 เวลา 14.00 – 14.50 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 วิชาคณิตศาสตร์

ส. มาถึงห้องเรียน ป.6/6 เมื่อเวลาผ่านไป 10 นาที เมื่อมาถึงก็เดินเข้ามาที่โต๊ะเรียนของตนเอง บนโต๊ะและเก้าอี้มีกระเป่า ไม้เบดมินตัน และหมวกลูกเสือของพี 6/6 วางอยู่ เขานำกระเป่าออกจากเก้าอี้ปล่อยลงกับพื้นพร้อมกับส่งเสียงว่า “หง่าว” และหันไปหยิบไม้เบดมินตันปล่อยลงกับพื้นส่งเสียงเช่นเดิม จากนั้นจึงได้นั่งลงบนเก้าอี้ พี 6/6 ที่นั่งอยู่โต๊ะหน้าเขา ลูกขึ้นมาหยิบกระเป่าและไม้เบดมินตันไปวางบนโต๊ะอาจารย์พร้อมกับพูด “ไอ้ตัวเล็ก”

อาจารย์อธิบายหน้าชั้นเรียน ส. หยิบหมวกลูกเสือที่วางอยู่บนโต๊ะเรียนหมุนไปมา นาน ๆ ครั้งถึงได้หันหน้าไปมองอาจารย์

อาจารย์เรียกชื่อเขาให้ตอบคำถามในหนังสือเรียน เขาพูดว่า “ไม่ได้เอามา” พี่ที่นั่งอยู่โต๊ะด้านหน้าเขาหยิบหนังสือมาให้ ส. เปิดหนังสือ และตอบคำถามที่อาจารย์ถาม ตอบเสร็จก็หยิบหมวกขึ้นมาใส่บนศีรษะ

อาจารย์ให้นักเรียนทุกคนทำการบ้าน โดยดูคำถามจากในหนังสือ ส. เดินไปดูคำถามจากหนังสือของพี่ อาจารย์ต้องบอกให้เขานำเก้าอี้ไปนั่งกับพี่ เขาจึงได้นำเก้าอี้ไปนั่งที่โต๊ะเดียวกับพี่ และก้มหน้าทำการบ้าน ไม่ได้หันไปมองการอธิบายวิธีการทำการบ้านของอาจารย์ที่หน้าชั้นเรียน

อาจารย์ให้ ส. ออกไปอธิบายวิธีการบวกเลข 1 ถึง 10 เขาอธิบายอย่างรวดเร็วบนกระดานดำโดยมีวิธีการบวกเลขดังกล่าวดังนี้

10	1
9	2
8	3
7	4
6	5

เขาทำการบ้านเสร็จเป็นคนี่ 11 ของห้องจากนั้นนำสมุดไปส่งที่อาจารย์แล้วก็เดินออกไปจากห้อง ป.6/6

ครั้งที่ 8 วันที่จดบันทึก 10 มกราคม 2544 เวลา 12.40 – 13.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องศิลปศึกษา วิชาศิลปศึกษา

อาจารย์อธิบายการพับปลาและการระบายสีหน้าชั้นเรียน ส. นั่งไม่อยู่นิ่งจน อาจารย์พูดว่า “ส. นั่งให้เรียบร้อย”

ขณะที่ให้นักเรียนในกลุ่มทำงานร่วมกัน ส. พูดกับเพื่อนที่อยู่ข้าง ๆ และพูดคำพวนว่า จากนั้นจึงได้พับกระดาษตามคำสั่งของอาจารย์ และพูดว่า “ช่วยแล้ว.....(ชื่อเพื่อน) ด็อก (DOG)” และไอใส่หน้าเพื่อน

ส. พับกระดาษเสร็จเป็นคนแรกของกลุ่ม จากนั้นไปพูดกับเพื่อนที่ยังพับไม่เสร็จ แต่เพื่อนไม่ได้พูดตอบกลับ เพราะยังพับกระดาษอยู่ เขาจึงพูดขึ้นมาว่า “ถ้าเราต่อปากแตกจะเกิดอะไรขึ้น”

ส. หยิบกรรไกรจากมือของเพื่อนผู้หญิงที่กำลังใช้ตัดกระดาษอยู่ จนเพื่อนผู้หญิงพูดชื่อของเขาด้วยเสียงดัง เขาจึงคืนกรรไกรให้ จากนั้นเดินไปนำสีมาระบายปลาที่พับไว้ และพูดว่า “รู้มั๊ย เสรี ฟ็อดเตอร์ แปลว่าอะไร” เพื่อนตอบว่าไม่รู้ เขาพูดว่า “เรารู้มากที่สุด” หลังจากนั้นเขาได้

อธิบายตัวละครต่าง ๆ ในเรื่องให้เพื่อนฟัง ต่อมาเขาพูดว่า “เมื่อวานเรานอน 3 ทุ่ม ดี 2 ยังไม่หลับเลย”

อาจารย์ปล่อยให้ให้นักเรียนกลับห้องเรียน ส. เก็บ อุปกรณ์สีต่าง ๆ ใส่ในกล่องอุปกรณ์ เมื่อเดินออกไปนอกห้องฝากล่องเปิดออก หลอดสีตกลงพื้นทั้งหมด ส. เก็บหลอดสีใส่กล่อง และทำเสียงคล้ายร้องไห้ก่อนเดินกลับไป อาจารย์ถามว่า “มีใครแกล้งเพื่อนหรือเปล่า” เพื่อน ๆ ของเขาตอบว่าไม่มี

ครั้งที่ 9 วันที่จัดบันทึก 10 มกราคม 2544 เวลา 13.40 – 14.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

อาจารย์อธิบายเรื่องโบราณวัตถุ และให้แต่ละกลุ่มเขียนถึงโบราณวัตถุตามรูปภาพที่แจกไปว่า คืออะไร อยู่ที่ไหน เป็นอย่างไร มีความสำคัญ และคุณค่าต่อคนไทยอย่างไร

ส. หยิบรูปภาพขึ้นมาอ่าน ศิลปินที่มีตัวอักษรหลายสีไทย หลังจากนั้นเขาเดินมาที่นิสิต 3 คน ที่มาสังเกตการเรียนการสอนแล้วใช้มือทุบโต๊ะที่นิสิตนั่งอยู่แบบมีวางกระดาษไว้ให้ 1 ชิ้น ในกระดาษมีข้อความเขียนเป็นอักษรหลายสีไทยอ่านออกเสียงได้ว่า “แห้ว” และ “ปัญญาอ่อน”

ขณะที่เพื่อนกลุ่มอื่นรายงานหน้าชั้นเรียน เขานำลูกปิงปองขึ้นมาโยนไปมา จนลูกปิงปองหล่นลงไปที่พื้นห้อง เขาใช้เท้าเหยียบลูกปิงปองไว้ อาจารย์เดินเข้ามาถามว่าทำอะไร เขาใช้เท้าเตะลูกปิงปองตรงที่ไปตรงที่อาจารย์ยืนอยู่

เขาไม่ได้หันหน้าไปมองเพื่อนที่กำลังรายงานอยู่ เมื่อเพื่อนรายงานจบ เพื่อน ๆ ในห้องปรบมือให้ เขาไม่ได้ปรบมือแต่ตบมือทั้งสองข้างลงบนโต๊ะ 3 – 4 ครั้ง

ครั้งที่ 10 วันที่จัดบันทึก 11 มกราคม 2544 เวลา 8.00 - 8.45 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 เข้าแถวเคารพธงชาติ และนำเสนอรายงาน

ระหว่างที่ ส. เข้าแถวเคารพธงชาติ เขาเดินสลับกับการกระโดดไปมา ไม่ยืนอยู่นิ่งเหมือนเช่นนักเรียนคนอื่น เมื่อเพลงชาติจบลงเขายกมือขึ้นแล้วชี้ไปที่เสาธงชาติ และในขณะที่สวดมนต์บางครั้งเขาก็ไม่ได้พนมมือ แต่กระโดดไปมา

เพื่อนกลุ่มอื่นเริ่มออกมานำเสนอรายงานหน้าชั้นเรียน ส. ไม่ได้หันหน้าไปมองเพื่อน ๆ ที่รายงานอยู่ แต่ลุกขึ้นเดินไปที่โต๊ะหนังสือหลังห้องเรียน หยิบพจนานุกรมขึ้นมาเปิด อาจารย์บอกให้เขานำกลับมาเปิดคู่มือที่โต๊ะเรียน เขาจึงได้นำมา เมื่อเพื่อน ๆ รายงานจบนักเรียนทุกคนปรบมือให้ แต่ ส. ใช้มือทั้งสองข้างตบลงบนโต๊ะเรียน

กลุ่มของ ส. ได้ออกไปนำเสนอรายงาน ขณะที่เพื่อน ๆ ช่วยกันติตรูปศิลาจารึกบนกระดานดำ แต่เขากลับเดินออกไปเข้าห้องน้ำที่อยู่ติดกับห้องเรียน สักครูจึงได้เดินออกมาจากห้องน้ำ เดินไปยืนหน้าชั้นเรียนกับเพื่อน ๆ และเมื่อเพื่อนพูดรายงาน เขาเดินไปมองกระดาษที่เพื่อนถืออยู่ เดินไปดูรูปภาพที่ติดบนกระดานดำ หลังจากการนำเสนอรายงานจบมีการถามคำถามตอนท้าย เขาเดินไปเขียนบนกระดานดำด้วยตัวอักษรหลายสีไทย อ่านได้ว่า “แห้ว” และ “ปิ๊” อาจารย์ให้เขาขอโทษเพื่อนคนที่เขาเขียนถึง เขายกมือขึ้นไหว้เพื่อนแคะระดับเอวอย่างรวดเร็ว และเดินไปด้านหลังเพื่อนคนนั้นแล้วพูดว่า “ปิ๊”

ครั้งที่ 11 วันที่จดบันทึก 11 มกราคม 2544 เวลา 10.40 – 11.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องทำงานพื้นฐานอาชีพ วิชาการงานพื้นฐานอาชีพ

ส. เข้ามาถึงห้องเรียนก็ไปนั่งที่เก้าอี้ของเพื่อน อาจารย์บอกให้เขามานั่งที่ตนเอง เนื่องจากเพื่อนไม่มีที่นั่ง

อาจารย์อธิบายเรื่องการพับ ตัดกระดาษเป็นดอกไม้ ให้แก่นักเรียน ส. เดินออกไปรับอุปกรณ์ กลับมาถึงที่กลุ่มก็ลงมือทำทันที หลังจากทำเสร็จชิ้นแรกแล้ว เขาหยิบกระดาษแผ่นต่อไปขึ้นทำอีก

ส. เรียกชื่อเพื่อนที่กำลังใช้ลวดเย็บกระดาษให้นำลวดเย็บกระดาษมาให้เขา แต่เพื่อนกำลังเย็บกระดาษอยู่ เขาจึงเดินมาที่กลุ่มข้าง ๆ ซึ่งเพื่อนก็กำลังใช้ลวดเย็บกระดาษอยู่เช่นกัน เขาใช้มือดึงลวดเย็บกระดาษจากมือเพื่อน เมื่อใช้เสร็จแล้วเขาโยนลวดเย็บกระดาษลงบนโต๊ะ เพื่อนถามเขาว่า “ทำไม” เขาพูดว่า “แม่กหมด” เพื่อนในกลุ่มของเขาพูดขึ้นมาว่า “ไม่หมด” เขาจึงพูดว่า “ข้าจะเอา” พูดเสร็จเขาก็พับกระดาษของเขาต่อไปไม่ได้มองหน้าเพื่อน

ส. นำดอกไม้ที่พับจากกระดาษของเขาและของเพื่อน ๆ ใส่ลงในตะกร้า แล้วพูดว่า “เราเหมาหมดนะ” จากนั้นนำไปให้เพื่อนกลุ่มข้าง ๆ ดู พร้อมกับพูดว่า “เราทำคนเดียว” เขานำตะกร้าใส่ดอกไม้ที่พับจากกระดาษเดินออกไปนอกห้อง สักครูจึงเดินกลับเข้ามาพร้อมกับตะกร้าเปล่า

เพื่อน ๆ ทำความสะอาดห้องเรียน เก็บกวาด เศษกระดาษที่หล่นตามโต๊ะ พื้นห้อง ในขณะที่ ส. เดินไปมานั่งพับกระดาษเป็นรูปกบ แล้วนำไปติดเล่นคนเดียว อาจารย์พูดว่า “ช่วยกัน อย่ากินแรงเพื่อน” เขาจึงเดินมาที่หลังห้องนำแท่งกวาดเศษกระดาษที่พื้นใส่ในถังขยะ ในขณะที่เพื่อน ๆ ที่ไม่มีไม้กวาดใช้มือหยิบกระดาษใส่ลงในถังขยะ

ครั้งที่ 12 วันที่จดบันทึก 11 มกราคม 2544 เวลา 13.10 – 14.00 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 วิชาภาษาอังกฤษ

ส. มาถึงห้องเรียนเวลา 13.15 น. ขณะที่อาจารย์เริ่มการเรียนการสอนไปแล้ว

อาจารย์นำรูปภาพมาให้ให้นักเรียนดู และพูดเป็นภาษาอังกฤษ เมื่อ ส. เข้ามาถึงห้องเรียน เขาไม่ได้หันหน้าไปมองอาจารย์ หยิบหนังสือขึ้นมาเปิดไปมา

อาจารย์ให้นักเรียนจับกลุ่ม ๆ ละ 3 - 4 คน เพื่อพูดภาษาอังกฤษตามภาพที่เตรียมมา โดยผลัดกันถามตอบ ส. ยังคงนั่งอยู่ที่โต๊ะเรียนเปิดหนังสือไปมา ไม่ไปเข้ากลุ่ม อาจารย์ต้องเรียกชื่อเขา เขาจึงได้ปิดหนังสือลุกขึ้นอย่างช้า ๆ เดินไปหากกลุ่ม

กลุ่มที่ ส. เดินไปอยู่ด้วยมีพี่ ๆ อยู่แล้ว 3 คน เขาเป็นคนที่ 4 พี่ ๆ มีเก้าอี้นั่งกันทุกคน เขาไม่ได้นำเก้าอี้ไปด้วย เขาจึงเดินไปมารอบ ๆ กลุ่มของพี่ ๆ แต่พอถึงกลุ่มนี้ไม่ได้นำรูปภาพมา อาจารย์จึงให้ทุกคนเดินไปตามกลุ่มต่าง ๆ เพื่อถามตอบประโยคภาษาอังกฤษตามรูปภาพ เขาเดินไป 2 กลุ่ม และมองพี่ ๆ แต่ไม่ได้พูดอะไร เขาเดินมาหยุดที่กลุ่มที่ 3 กระโดดขึ้นนั่งบนโต๊ะเรียน

อาจารย์ให้นักเรียนทุกคนกลับไปที่โต๊ะของตนเอง เขาเดินกลับไปที่โต๊ะนำแฟ้มพลาสติกที่ใส่เอกสารขึ้นมาใส่บนศรีษะ มีพี่คนหนึ่งเดินมามองหน้าเขา เขาจึงใช้มือทั้งสองข้างจับแก้มพี่ และพี่ก็จับแก้มเขาเช่นกัน อาจารย์พูดกับเขาว่า “ส. ไม่ฟังคำสั่งที่อาจารย์สั่ง เลยไม่มีการบ้านส่งและงานมาทำวันนี้” เขาพูดว่า “ไม่ทราบที่อาจารย์สั่งครั้งที่แล้ว”

อาจารย์ให้นักเรียนเขียนประโยคคำถามภาษาอังกฤษ และเว้นบรรทัดว่างไว้สำหรับเขียนคำตอบ โดยให้ค้นหาเพื่อนเพื่อ เขียนคำตอบให้ เขาเขียนตามที่อาจารย์สั่งแต่ไม่ได้เว้นบรรทัดว่างไว้ พี่ ๆ มาบอกเขาว่าเขาไม่ได้เว้นบรรทัดแต่ไม่ได้แก้ไขอะไร หยิบหนังสือขึ้นมาเปิด เดินไปหยิบของหลังห้องมาดู

ครั้งที่ 13 วันที่จดบันทึก 15 มกราคม 2544 เวลา 10.40 – 11.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องคอมพิวเตอร์ วิชาคอมพิวเตอร์

เมื่อเข้ามาถึงห้องเรียนเขาพิมพ์ ส. ฝึกหัดที่อาจารย์ให้โดยใช้ไมโครซอฟท์เวิร์ด พร้อมกับทำปากขมขมบิตตลอดเวลาที่กำลังพิมพ์

อาจารย์อธิบายคำสั่งการเปิดแฟ้มข้อมูล เขาไม่ได้หยุดพิมพ์เหมือนนักเรียนคนอื่นเขา เหลือบมองคู่มือหน้าจอคอมพิวเตอร์ของเพื่อน แล้วก็มาปิดไฟล์พิมพ์แบบฝึกหัดของตนเอง เข้าโปรแกรมฝึกพิมพ์ดีดไทย พิมพ์ได้ครึ่งบรรทัด ก็ปิดโปรแกรมฝึกพิมพ์ดีดไทย กลับมาที่ไฟล์พิมพ์แบบฝึกหัดที่ยังค้างอยู่ พิมพ์ต่อ ขณะที่พิมพ์ไปสายตาที่เหลือมองจอภาพของเพื่อนข้าง ๆ ด้วยสลับกับมองของตนเองไปมาอยู่ตลอดเวลา

เพื่อน 2 คนที่นั่งแถวเดียวกับเขาไม่ได้รับแผ่นดิสก์เก็ทที่นำมาแจก อาจารย์เดินมาพบแผ่นดิสก์เก็ทดังกล่าววางอยู่บนโต๊ะด้านหลังเขา อาจารย์ถามว่า “ใครเป็นคนแจกแผ่น ทำไมมาวางไว้ตรง

นี้” นักเรียนที่อยู่เครื่องข้าง ๆ ตอบอาจารย์ว่า “ให้ไปบไว้” เขาพูดขึ้นมาว่า “ไม่ต้องเลยไม่ต้อง” แต่มือของเขายังพิมพ์อยู่

เขาเปลี่ยนการพิมพ์ไปมาตลอดเวลาระหว่างการฝึกพิมพ์คีย์บอร์ดไทย กับการพิมพ์แบบฝึกหัด

เมื่ออาจารย์พูดว่าหมดเวลาแล้ว เพื่อนถามเขาว่า “เสร็จหรือยัง” เขาตอบว่า “จบแล้ว เราเสร็จแล้ว เราเสร็จแล้ว” อาจารย์อนุญาตให้เล่นเกมส้ได้ เขาเลือกเกมส้วางท่อ เมื่ออาจารย์พูดว่าหมดเวลาให้ทุกคนออกจากเกมส้ เขายังคงเล่นต่อ อาจารย์พูดครั้งที่ 2 เขาก็ยังคงเล่นต่อ จากนั้นลุกขึ้นมาเล่นที่เครื่องของเพื่อน พร้อมกับพูดว่า “โธ่เอ๊ย เรากี่เคย” พร้อมกับกดแป้นพิมพ์ต่อ จนอาจารย์เดินเข้ามาเขาถึงได้ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์

อาจารย์ให้หัวหน้านักเรียนกล่าวขอบคุณ นักเรียนทุกคนพนมมือ เขาไม่ได้ทำ เมื่อนักเรียนกล่าวขอบคุณเสร็จเขาวิ่งไปเข้าแถวเป็นคนแรก

ครั้งที่ 14 วันที่จดบันทึก 15 มกราคม 2544 เวลา 12.40 – 13.40 น.

สถานที่สังเกต สนามกีฬาในร่ม วิชาพลศึกษา (ปิงปอง)

อาจารย์ให้นักเรียนที่อยู่หัวแถวแถวไม้ปิงปอง ส. รับไม้ปิงปองมารวมไว้ที่เขา เลือกและส่งต่อไปด้านหลัง

อาจารย์ให้นักเรียนจับคู่ ชาย – หญิง เพื่อสอบ ส. แยกออกไปเล่นคนเดียวทันที จนกระทั่งอาจารย์จับคู่ให้ เขาจึงได้มานั่งในแถว

ส. และคู่ของเขา (เพื่อนผู้หญิง) เดินออกไปใช้ไม้ปิงปองเคาะลูกปิงปอง

ส.เคาะลูกปิงปองได้ครบตามกำหนดที่อาจารย์กำหนดทั้งการเคาะโดยการจับไม้ปิงปองแบบหน้ามือ หลังมือ เมื่อเพื่อนผู้หญิงของเขาสอบเคาะบ้าง เขาทำให้ดู แล้วให้เพื่อนผู้หญิงทำตาม เมื่อเพื่อนผู้หญิงทำได้ไม่ครบตามที่กำหนดครั้งที่ 2 เขาจึงเดินไปเล่นปิงปองบนโต๊ะกับเพื่อนผู้ชาย ทั้งให้เพื่อนผู้หญิงเคาะลูกปิงปองอยู่คนเดียว

ที่โต๊ะปิงปองเขาเล่นปิงปองกับเพื่อนผู้ชายที่รูปร่างใหญ่กว่าเขา เขาชนะ และพูดว่า “เธอแก๊งแพ้ก๊อบกมาเถอะ” เพื่อนผู้ชายพูดว่า “ไม่ใช่” จากนั้นมีเพื่อนเข้ามาขอเล่นด้วย เขาพูดว่า “ไม่ได้ แบ่งทีมแล้ว”

มีอาจารย์นิสิตเข้ามาสังเกตการเรียนการสอน นักเรียนส่วนใหญ่พูดว่า “อาจารย์ทางนี้” แต่เขาไม่ได้ให้ความสนใจ ยังคงเล่นปิงปองกับเพื่อนต่อไป

ขณะที่รอให้ถึงรอบของ ส. ที่จะเข้าเล่น เขาจะยกดาขายขึ้นลง และบางครั้งยื่นมือที่มีไม้ปิงปองมาขวางทางลูกปิงปองขณะที่เพื่อน 2 คนกำลังเล่นกันอยู่

อาจารย์เป่านกหวีดเรียกนักเรียน ส. ยังไม่เดินเข้ามาหา แต่ยังคงเล่นต่อไป อาจารย์เดินเข้ามาเรียกเขาถึงได้เลิกเล่น

ครั้งที่ 15 วันที่จดบันทึก 15 มกราคม 2544 เวลา 14.00 – 14.50 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 วิชาคณิตศาสตร์

ส. มาถึงห้องเรียนเวลา 14.10 น. เมื่อเข้ามาถึงก็เดินไปนั่งที่โต๊ะเรียน อาจารย์ถามว่า “ได้ 64 คะแนน จาก 80 คะแนน คิดเป็นกี่เปอร์เซ็นต์” เขายกมือตอบทันทีว่า “80 เปอร์เซ็นต์” ทั้ง ๆ ที่เขาเพิ่งเข้ามาในห้องเรียน

อาจารย์มอบหมายให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดในชั่วโมง ส. ลงมือทำโดยไม่ได้พูดคุยกับใคร ๆ เมื่ออาจารย์ให้นำสมุดแบบฝึกหัด ไปส่งเขาส่งเป็นคนแรกของห้อง อาจารย์ตรวจแล้วก็พบว่าถูกต้องทั้งหมด หลังจากนั้นเขากลับมาที่โต๊ะ และทำแบบฝึกหัดต่อ

ส. เดินไปส่งแบบฝึกหัดรอบที่ 2 หลังจากที่อาจารย์ตรวจแล้ว เขานำสมุดกลับมาวางที่โต๊ะแล้วเดินไปที่โต๊ะข้าง ๆ มองดูแบบฝึกหัดที่พี่ทำ จากนั้นเขาเดินไปที่โต๊ะที่ที่นั่งด้านหน้ามือไปจับแก้วทั้งสองข้างของพี่ แล้วเดินออกมา พี่คนหนึ่งเรียกเขาให้เข้าไปหา เขาจึงเดินไปหาและสอนการทำแบบฝึกหัดให้กับพี่คนนั้น ขณะเดียวกันมีพี่คนที่เขาไปจับแก้วเดินเข้ามาหา เขาหันมาจับแก้วพี่ และพี่ก็จับแก้วเขาเช่นกัน จนพี่คนที่ต้องการให้เขาสอนลุกขึ้นมาดึงตัวเขากลับไปที่โต๊ะอีกครั้ง จากนั้นเขาก็วิ่งกลับมาที่โต๊ะของเขา เก็บเครื่องเขียนใส่กล่อง หยิบสมุดแล้ววิ่งออกไปจากห้องเรียน

ครั้งที่ 16 วันที่จดบันทึก 19 มกราคม 2544 เวลา 9.40 – 10.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องดนตรี วิชาดนตรีศึกษา

เมื่อนักเรียนทำความเคารพอาจารย์แล้ว อาจารย์ให้ ส. ไปทำแบบทดสอบ เขาใช้เวลาในการทำประมาณ 10 นาทีจึงได้กลับเข้ามาเรียนกับเพื่อน ๆ

อาจารย์ดูว่าใครไม่ได้ทำการบ้านมา และพูดว่า “คนที่ไม่มีอะไรและไม่ได้ทำมาขึ้น” ส. ลุกขึ้นยืน อาจารย์เดินมาที่เขาและพูดว่า “ไม่ได้มาครั้งที่แล้วยกให้” เขาจึงนั่งลง ในขณะที่อาจารย์อธิบายการเขียนตัวโน้ตบนกระดานหน้าชั้นเรียน เขามองกระดานหน้าชั้นเรียนแต่มือของเขาพับกระดาษไปมา และบางครั้งหยิบขลุ่ยขึ้นมาเคาะกับขาหรือนำขลุ่ยขึ้นมาอมไว้ในปากแล้วหันมาพูดกับเพื่อนที่นั่งด้านหลัง สลับกับการมองกระดานหน้าชั้นเรียน เมื่ออาจารย์ถามว่าเพลงที่กำลังสอนอยู่ในบันไดเสียงอะไร เขาจึงได้หันกลับไปมองกระดานอีกครั้ง

อาจารย์พูดให้นักเรียนหุบขลุ่ยขึ้นมา แต่ยังไม่ให้เป่า อาจารย์ให้อ่านโน้ตบนกระดาน หน้าชั้นเรียน ส. ไม่ได้ส่งเสียงออกมา แต่เขาใช้นิ้วมือปิดเปิดที่ขลุ่ยตามโน้ตเพลงที่เพื่อนอ่าน เมื่ออาจารย์ให้นักเรียนเป่าขลุ่ยตามเพลง เขาเป่าขลุ่ยสลับกับการมองและไม่มองโน้ตบนกระดานหน้าชั้นเรียน

ในขณะที่อาจารย์อีกคนหนึ่งเข้ามาสอนดนตรีไทย ส. เลื่อนขึ้นไปพูดกับเพื่อนที่นั่งอยู่ด้านหน้า เมื่ออาจารย์อธิบายการใช้มือตั่งวง เขาทำตาม บางครั้งก็ไม่ทำตาม แต่มาถือขลุ่ยแหว่งไปมา นอนหงายลงกับพื้น เพื่อนที่นั่งข้าง ๆ เรียกให้เขาลุกขึ้น เขาลุกขึ้นนั่งแต่หันไปพูดกับเพื่อนที่นั่งอยู่ด้านหลัง แต่เพื่อนไม่คุยด้วยเขาจึงหันกลับมาดูอาจารย์

ครั้งที่ 17 วันที่จดบันทึก 19 มกราคม 2544 เวลา 12.40 - 13.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 วิชาหลักภาษา

อาจารย์อธิบายเรื่องคำพ้องรูปหน้าชั้นเรียน ส. ไม่ได้มองไปทางอาจารย์ แต่หุบดินสอ 2 แท่งขึ้นมาต่อกับ สลับกับการหันหน้าไปพูดกับเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ

เพื่อน ๆ ตอบคำถามที่อาจารย์ถาม ส. ไม่ได้พูดอะไร อาจารย์ให้นักเรียนดูแบบฝึกหัด เขามองที่หน้าปกหนังสือของเขา อาจารย์พูดกับเขายังไม่เปิดสมุดเลย เขาจึงหุบดินสอขึ้นมา แต่นำไปจิกได้โต๊ะเรียน

อาจารย์ถามว่า “ใครรู้อีกว่า ทา-ขาด แปลว่าอะไร” เขายกมือขึ้นมาคนเดียวในห้อง อาจารย์ถามต่อว่า “แปลว่าอะไร” เขาตอบว่า “ไม่รู้” แล้วเขาก็นำปลายข้างหนึ่งของดินสอกดบนหน้าผาก ดินสออีกแท่งหนึ่งกดลงบนโต๊ะในระหว่างที่อาจารย์อธิบาย

เด็กนักเรียนผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามาหาอาจารย์ ส. จึงลุกขึ้นเดินมาที่โต๊ะหนังสือหลังห้องเรียน หุบพจนานุกรมขึ้นมาเปิด อาจารย์ถามเขาว่า “หนูเปิดหาคำว่า ทา-ขาด หรือเปล่า” เขาพูดว่า “ยังไม่เจอ” แล้วเขาก็ปิดพจนานุกรมปล่อยให้ตกลงบนโต๊ะ และจับพจนานุกรมพลิกสลับไปมา จากนั้นเก็บพจนานุกรมเข้าที่เดิม เดินกลับมาที่โต๊ะเรียนของตนเอง หุบพจนานุกรมฉบับนักเรียนขึ้นมาเปิดดูโดยไม่ได้มองไปทางอาจารย์

อาจารย์ให้นักเรียนเก็บของบนโต๊ะออกให้หมดเพื่อเตรียมตัวทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อน ๆ ของ ส. เก็บของบนโต๊ะหมดแล้วเหลือบนโต๊ะของเขาเพียงคนเดียว อาจารย์พูดว่า “กลุ่ม 1 ยังไม่พร้อมค่ะ” พูดซ้ำถึง 4 ครั้ง เขาซึ่งอยู่กลุ่ม 1 ก็ยังไม่เก็บ จนเพื่อน ๆ ในกลุ่มช่วยเก็บให้เขา แต่อาจารย์พูดว่าเป็นของ ๆ เขา เขาจึงพูดขึ้นว่า “เอามา ๆ” จากนั้นหุบปากกา ดินสอ กล่องดินสอ ใส่ใต้โต๊ะเสียงดัง

อาจารย์เขียนเพลงเกี่ยวกับคำพ้องรูปบนกระดานดำ อาจารย์ให้เพื่อนของ ส. อ่าน เมื่อเพื่อนอ่านผิด เขานำมือทั้งสองข้างตบลงบนโต๊ะ อาจารย์ถามว่า “ใครทราบที่อ่านว่าอะไร” เขยกมือขึ้น เมื่ออาจารย์ให้เขาคอบ เขานำมือทั้งสองข้างปิดปากไว้ไม่ยอมพูดอะไร

อาจารย์ให้นักเรียนร้องเพลงที่อาจารย์เขียนไว้บนกระดานพร้อม ๆ กัน ส. ลูกขึ้นยืน นำมือทั้งสองข้างตบโต๊ะ และจับโต๊ะโยกไปมาหน้าหลัง แล้วจึงนั่งลง

อาจารย์ต้องการขีดเส้นแบ่งกระดานดำเป็น 10 ช่อง เขยกมือขึ้นพูดว่า “อาจารย์ผมเอง” จากนั้นเดินออกไปทำ ขีดเส้นบนกระดานดำ อาจารย์ให้เพื่อนปรบมือให้เข้า เขายิ้มและเดินกลับมาที่โต๊ะตนเอง

อาจารย์ให้นักเรียนออกไปเขียนคำพ้องรูป ส. ออกไปเป็นคนที 2 ของกลุ่ม เขียนคำว่าเสมอ ในขณะที่อาจารย์อธิบายการอ่านและเขียนคำพ้องรูปบนกระดานดำ เขาหัวเราะและพูดตอบเมื่ออาจารย์ถามคำถามนักเรียน แต่เมื่ออาจารย์หันหน้ามาถามเขา เขาก็นำมือทั้งสองข้างปิดปากและหยุดพูด

อาจารย์ให้นักเรียนปรบมือ ให้กับตนเอง เขาปรบมือ 2 ครั้ง แล้วนำมือทั้งสองข้างตบลงบนโต๊ะติดต่อกันหลาย ๆ ครั้ง

ครั้งที่ 18 วันที่จัดบันทึก 19 มกราคม 2544 เวลา 13.40 - 14.40 น.

สถานที่สังเกต ลานเอนกประสงค์ใต้อาคารบริหาร วิชาลูกเสือ

วิชาลูกเสือชั่วโมงนี้เป็นการเข้าเรียนร่วมกิจกรรมลูกเสือทั้งระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ขณะที่ ส. นั่งอยู่ในแถวเขาหยิบหมวกขึ้นมาโยนไปมา อาจารย์ถามว่า ใครจะสอบจักรยาน เขาก็อยกมือ ถามว่าใครจะสอบว่ายน้ำ เขาก็อยกมือ ขณะที่อาจารย์อธิบาย เขาเล่นกับเพื่อนที่นั่งอยู่ด้านหน้าของเขา

เมื่อแยกไปเข้ากลุ่มเขาเดินอยู่หลังสุด และเมื่อมาถึงที่เรียน เขาวิ่งไล่จับกับเพื่อน ๆ พอเพื่อนเดินเข้ามากระทบตัวเขาทางด้านหลัง เขาใช้มือทั้งสองข้างตีไปที่ตัวเพื่อน

อาจารย์เรียกให้นักเรียนมาจัดแถว และพูดให้เขาแต่งตัวให้เรียบร้อย หากไม่ทำอะไรไม่ให้ยุ่ง่าย เขาจึงได้นำชายเสื้อที่หลุดออกนอกกางเกง ใส่เข้าไปในกางเกง

ขณะประชุมกลุ่มเพื่อตกลงกันว่าใครจะนำอุปกรณ์ชนิดไหนมาในวันเข้าค่ายบ้าง มีเพื่อนผู้หญิงคนหนึ่งพูดเสียงดังใส่หน้า ส. เขาก็อยกมือด้วยเสียงดังเช่นกัน

หลังจากได้รับมอบหมายให้นำอุปกรณ์มาในวันเข้าค่ายแล้ว ส. ก็ออกมาจากที่ประชุม มาวิ่งเล่นกับเพื่อน เขาวิ่งไปจับแถมเพื่อนผู้หญิงแล้วก็วิ่งออกมา

อาจารย์เรียกให้นักเรียนมาเข้าแถว แต่ ส. ยังวิ่งเล่นอยู่ อาจารย์ต้องเรียกอีกครั้งหนึ่งเขาจึงมาเข้าแถว

ครั้งที่ 19 วันที่จัดบันทึก 22 มกราคม 2544 เวลา 10.40 – 11.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องคอมพิวเตอร์ วิชาคอมพิวเตอร์

ส. เข้ามานั่งประจำที่ของตนเอง อาจารย์ให้นักเรียนเริ่มพิมพ์แบบฝึกหัดได้ เขาเปิดโปรแกรมไมโครซอฟท์เวิร์ด และเริ่มพิมพ์แบบฝึกหัดบทที่ 7 และบทที่ 8 ต่อเนื่องกันไป ไม่ได้พูดหรือเล่นกับเพื่อน

เมื่อใกล้หมดเวลาเรียน อาจารย์ให้นักเรียนทุกคน ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ ส. เปิดเกมส์ขึ้นมา อาจารย์พูดว่าชั่วโมงนี้ไม่มีการเล่นเกมส์ และให้นักเรียนทุกคนปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ เขาจึงได้ปิดเครื่องคอมพิวเตอร์ จากนั้นเขาลุกขึ้นนำแผ่นดิสก์เก็ทไปส่งต่อให้กับเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ ของเขาเพื่อนำไปเก็บ เขานำแผ่นดิสก์เก็ทวางลงบนโต๊ะ แต่นำสมุดแบบฝึกหัดไปวางบนศีรษะเพื่อน และปล่อยให้หล่นลงมาที่พื้นด้านล่าง จากนั้นเดินกลับมาที่โต๊ะตัวเอง ไม่ได้หันไปมองเพื่อนคนนั้นเลย

อาจารย์ให้หัวหน้ากล่าวขอบคุณอาจารย์ นักเรียนพนมมือ แต่ ส. ใช้มือทั้งสองข้างจับไว้ที่โต๊ะยกกันขึ้นจากเก้าอี้ เมื่อเพื่อนกล่าวขอบคุณจบ เขาวิ่งไปยืนเป็นคนแรกของแถว

ครั้งที่ 20 วันที่จัดบันทึก 26 มกราคม 2544 เวลา 9.40 – 10.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องดนตรี วิชาดนตรีศึกษา

นักเรียนเข้ามาในห้องเรียน และรับแบบทดสอบฟังตัวโน้ตจากอาจารย์

อาจารย์ให้นักเรียนเป่าขลุ่ย ส. เป่าขลุ่ย เมื่อเป่าขลุ่ยจบเพลง จึงหันไปพูดกับเพื่อนผู้ชายที่นั่งอยู่ข้างหลังเขา

เมื่อเป่าขลุ่ยครั้งที่ 2 จบ อาจารย์ให้นักเรียนนำแฟ้มใส่เอกสารที่นำมาด้วยไปเก็บบนชั้นเก็บของ แล้วเดินมาเข้าแถว ขณะที่ยืน ส. ใช้เท้าเตะกันเพื่อนผู้หญิง เพื่อนผู้หญิงมองหน้าเขา แต่ไม่ได้ตอบโต้อะไรเขา

เมื่อนั่งเป็นแถวผู้ชายหญิง อาจารย์ให้ร้องเพลงหญิงไทยใจงาม ส. ไม่ได้ร้องตาม แต่ตามองไปที่เนื้อเพลงบนกระดานหน้าชั้นเรียน

อาจารย์อธิบายการทำท่ารำ ส. พูดกับเพื่อนข้าง ๆ อาจารย์จึงพูดว่าให้เขามาสอนแทน เขาจึงหยุดพูด

อาจารย์ให้เข้าแถวงานมาส่งตามเลขที่ ส. ไม่มีงานมาส่งด้วย อาจารย์ให้นักเรียนที่ไม่มีงานส่งอยู่ก่อน ที่เหลือกลับห้องไปได้

ครั้งที่ 21 วันที่จัดบันทึก 26 มกราคม 2544 เวลา 12.40 - 13.40 น.

สถานที่สังเกต ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/6 วิชาหลักภาษา

อาจารย์อธิบายเรื่องการทำแผนภูมิวงกลม ถามนักเรียนว่า “ใครไม่สงสัย อธิบายให้เพื่อนได้ไหม” ส. ลุกขึ้นจากโต๊ะเดินออกไปที่กระดานดำ วาดแผนภูมิวงกลมพร้อมกับพูดอธิบายให้เพื่อน ๆ ฟัง จากนั้นเดินกลับมา นั่งที่ โต๊ะโยกโต๊ะเรียนไปมาหน้าหลัง พูดกับเพื่อนที่นั่งข้าง ๆ

อาจารย์ให้ทำกิจกรรมกลุ่ม หัวหน้ากลุ่มออกไปรับกระดาษคำสั่งมาวางบนโต๊ะ ส. หยิบกระดาษคำสั่งไปอ่านคนเดียว อาจารย์ต้องพูดขึ้นมาว่าให้เพื่อนอ่านด้วย เขาจึงอ่านให้เพื่อนฟัง ขณะที่ทำงานในกลุ่ม ส. ขึ้นมานั่งบนโต๊ะเรียน พูดกับเพื่อนในกลุ่ม

ส. วาดวงกลมเอง แต่อาจารย์แนะนำให้ไปหาอุปกรณ์มาวาด เขายื่นหัวโต๊ะและพูดอธิบายให้เพื่อนฟัง ขณะที่เพื่อนระบายสีแผนภูมิวงกลม เขาเดินไปกลุ่มอื่น พูดกับเพื่อน เดินไปหลังห้อง หยิบกระป๋องขึ้นมาโยนไปมา จากนั้นเดินกลับมาที่กลุ่มของเขาหยิบสีขึ้นมาระบายบนแผนภูมิวงกลม

อาจารย์พูดว่าหมดเวลา ส. เดินไปที่กลุ่มของเพื่อน นำมือทั้งสองข้างทุบลงบนโต๊ะ แล้วเดินกลับมาที่กลุ่มของตนเอง หยิบสีขึ้นมาระบายบนแผนภูมิวงกลมต่อ

ขณะที่เพื่อนออกไปรายงานหน้าชั้นเรียน เขาหยิบยางลบขึ้นมาโยนขึ้นไปทางบนเพดานห้องแล้วรับ ยางลบตกลงพื้นก็เก็บขึ้นมาแล้วโยน

อาจารย์นำผลงานของนักเรียนทุกกลุ่มไปติดบนกระดานดำ และถามว่ารูปไหนใกล้เคียงเขาพูด “100 เปอร์เซ็นต์” อาจารย์ต้องการเครื่องมือชี้ เขายื่นไม้บรรทัดให้อาจารย์

อาจารย์ใช้ไม้บรรทัดชี้ที่รูปแผนภูมิวงกลม เพื่อนๆ ของเขาตอบว่า มากกว่า น้อยกว่า แต่เขาตอบว่า “ประมาณ 5 เปอร์เซ็นต์ , 6 เปอร์เซ็นต์” อาจารย์จึงให้เขาจึงได้ออกมาอธิบายว่าควรแบ่งแผนภูมิวงกลมออกเป็นอย่างไรดี เขาออกไปอธิบาย

ครั้งที่ 22 วันที่จัดบันทึก 26 มกราคม 2544 เวลา 13.40 - 14.40 น.

สถานที่สังเกต ลานเอนกประสงค์ใต้อาคารบริหาร วิชาลูกเสือ

อาจารย์ให้นักเรียนฝึกซ้อมการแสดงละครในวันเข้าค่าย กลุ่มของ ส. แสดงละครเรื่อง ชินเดอเรลลา เขานั่งดูเพื่อน ๆ ที่แสดงละคร นั่งมองไป นานี้วและจมูกไป ยิ้มไป แล้วลุกขึ้นมายืนฟังเสาสายตามองดูเพื่อนที่แสดงละคร จากนั้นเดินไปนั่งบนที่เท้าแขนเก้าอี้ตัวที่อาจารย์นั่งอยู่ มองดู

เพื่อน ๆ อาจารย์ให้นักเรียนถอยออกไปนั่งไกล ๆ เขามายืนหลังเสาฝั่งตรงข้ามยื่นหน้าออกมามอง
เพื่อน ๆ มีเพื่อนมาพูดกับเขา เขาวิ่งได้ใช้หมวกตีเพื่อน เพื่อนวิ่งหนีไป เขาวิ่งตามไม่ทัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ข้อมูลที่แสดงความสามารถทางด้านคณิตศาสตร์ของกรณีศึกษา

	672361-2361276762
	63219501932168
	13447224722553524
	403416731696605720
	537888978902140960
	40341673167660572000
	672361-23612767620000
	134472247225535240000
	2016083708483028600000
5	951295135149084800000000
6	7236123612767620000000
134	4722477755352400000000
2016	0837084830286000000000
59512	9513514908480000000000
67236	1236127676200000000000
1344722	4722553524000000000000
20160837	0848302860000000000000
403416731	6766057890000000000000
425851202	8153707374772380257160844

/ X

ทุกครั้งที่ให้ COMPUTER มาทำ
จะได้ค่า MOD ERROR INTA
OVER DIGITS

POP ที่โรงเรียน ดมเลข ๑๕

ดินเนอร์เรียนชั้น ป. 1/2 ร.ร. สหศึกษานานาชาติ
(เมื่อทำานที่ อาคารบี ชั้นเลขที่ ๑๕)
* อายุ ๕.๕ ขวบ

ผลงานคุณ POP เรื่อง เลขยกกำลัง คุณแม่เก็บไว้
ทำเมื่ออายุ 7 ขวบ ปี 2/1

$$25^2 = 625 \quad 2 \times 1 = 2$$

$$35^2 = 1225$$

$$45^2 = 2025$$

$$55^2 = 3025$$

$$65^2 = 4225$$

$$24 \times 26 = 624$$

$$34 \times 36 = 1224$$

$$44 \times 46 = 2024$$

$$54 \times 56 = 3024$$

$$64 \times 66 = 4224$$

$$94 \times 48 = 9024 \div 2 = 4512$$

$$73 \times 4840 = 730 \times 484 = 353320$$

$$63 \times 5670 = 630 \times 567 = 357210$$

$$2 \times 1 = 2$$

$$\begin{array}{r} 224 \\ \hline \end{array}$$

$$3 \overline{) 672}$$

$$\begin{array}{r} 3 \overline{) 7456665} \\ \underline{2485555} \end{array}$$

$$2 \times 3 = 6$$

$$3 \overline{) 744}$$

$$\begin{array}{r} 248 \\ \hline \end{array}$$

จ. 2/1 2541
%
จำนวน

ช่อ 1	ช่อ 2	รวม	%
1 13	25 11	36 39.5	98.75%
2 15	26 18	41 38.0	95%
3 16	27 11	37 36.0	90%
4 13	28 14.5	41 36.0	95%
5 15	29 15	44 36.0	90%
6 18	30 19	47 35.5	88.75%
7 14	31 19.5	45 35.0	87.5%
8 17	32 20	49 34.5	86.25%
9 19	33	52 34.5	84.25%
10 10	34 10	44 31.0	85%
11 15	35 16.5	50 31.5	
12 16	36 18.5	54 16	
13 17	37 17.5		
14 19	38 14		
15 11	39 9.5		
16 10	40 19		
17 17	41 18.5		
18 15	42 16.5		
19 15	43 16.5		
20 14	44 12.5		
21 19	45 17		
22 10	46 7.5		
23 10	47 10.5		
24 20	48 18		

37 54.25	98.75%
38 56.00	93.33%
39 55.75	92.90%
40 55.75	99.90%
30 55.00	91.66%
12 54.00	90.00%
8 53.50	89.16%
17 53.00	88.33%
24 52.75	87.90%
รวมค่าเฉลี่ยเลขคณิต 1,2	

คิดเรียงลำดับใหม่
เรียงจากคะแนน
มากที่สุดไปหาน้อย

ด้วย

คณ. POP สก. มจร. มหาสารคาม
ดินพ่องอิงครั้งที่ 01/91
ประเภทที่ 4/1 - 100
คิดเป็น % ของผลอันดับ
เรียงด้วย
ป. 2/1 (วิชา 1)
พ.ศ. 2541

คำนวณหาปริมาตรในการแปลงค่า

POP ไม่เลขต้องท่องสูตรคูณ , ไม่ท่องศัพท์ภาษาอังกฤษ
และไม่ต้องท่องการแปลงค่าหน่วยต่าง ๆ อีก

$$22 \text{ ฟุต/วินาที} = 6.707 \text{ เมตร/วินาที}$$

$$= 402.42 \text{ เมตร/วินาที}$$

$$= 24.145 \text{ กิโลเมตร/ชั่วโมง}$$

POP

7/12/98

POP 010 7 98

$$789652 \div 205 = ?$$

$$\begin{array}{r} 3852 \\ 205 \overline{) 789652} \\ \underline{-615} \\ 1746 \\ \underline{-1640} \\ 1065 \\ \underline{-1025} \\ 409 \\ \underline{-205} \\ 197 \end{array}$$

๑๑๒๒ ๓๓๓ ๔๔๔ ๕๕๕ ๖๖๖ ๗๗๗

POP ๒/๑ ๓๓ ๔๔

No P02 ♡ MU

Date 28/09/98

$$\frac{1}{2} = 0.5 \quad \frac{1}{524288} = 0.0000019073486328125$$

$$\frac{1}{4} = 0.25 \quad \frac{1}{1048576} = 0.00000095367431640625$$

$$\frac{1}{8} = 0.125 \quad \frac{1}{2097152} = 0.000000476837158203125$$

$$\frac{1}{16} = 0.0625 \quad \frac{1}{4194304} = 0.0000002384185791015625$$

$$\frac{1}{32} = 0.03125 \quad \frac{1}{8388608} = 0.00000011920928959078125$$

$$\frac{1}{64} = 0.015625 \quad \frac{1}{16777216} = 0.000000059604644775590528$$

$$\frac{1}{128} = 0.0078125$$

$$\frac{1}{256} = 0.00390625$$

$$\frac{1}{512} = 0.001953125$$

$$\frac{1}{1024} = 0.0009765625$$

$$\frac{1}{2048} = 0.00048828125$$

$$\frac{1}{4096} = 0.000244140625$$

$$\frac{1}{8192} = 0.0001220703125$$

$$\frac{1}{16384} = 0.00006103515625$$

$$\frac{1}{32768} = 0.000030517578125$$

$$\frac{1}{65536} = 0.0000152587890625$$

$$\frac{1}{131072} = 0.00000762939453125$$

$$\frac{1}{262144} = 0.000003814697265625$$

ไม่มีภาพทาบ เป็น ทดสอบ

ลูก POP คีลวีร์ ล้วนทั้งเกิ้ล

ดงแม่พิมพ์ขาว ทำทิ้ง

เลขเก็บเงินไว้

ลูก POP

7 844

ป 2/1

ภาคผนวก ข

ระเบียบสะสมของกรณีศึกษาตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 4

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

ปีการศึกษา ๒๕๔๘...

ผลการเรียน

กลุ่ม		ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
		รายวิชา	กลุ่ม	รายวิชา	กลุ่ม
ทักษะ	ภาษาไทย	4	4	4	4
	คณิตศาสตร์	4		4	
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ส.ป.ช.)		-	4	-	4
สร้างเสริม ลักษณะนิสัย (ส.อ.น.)	ดนตรี - นาฏศิลป์	3	3	4	3.33
	ศิลปะศึกษา	3		3	
	พลศึกษา	3		3	
การทำงานและพื้นฐานอาชีพ (ก.พ.อ.)		-	3	-	3
ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดภาค		3.5		3.58	
ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดปี		3.54			

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๑ ผลการตัดสิน

ให้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่..... ในปีการศึกษา ๒๕๔๘.....

ลงนาม..... อาจารย์ประจำชั้น

ลงนาม..... รองคณบดีและผู้อำนวยการ

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

ปีการศึกษา ๒๕๔๖

ผลการเรียน

กลุ่ม		ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
		รายวิชา	กลุ่ม	รายวิชา	กลุ่ม
ทักษะ	ภาษาไทย	4	4	4	4
	คณิตศาสตร์	4		4	
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ส.ป.ช.)		4	4	4	4
สร้างเสริม ลักษณะนิสัย (ส.ถ.น.)	ดนตรี - นาฏศิลป์	4	4	4	4
	ศิลปะศึกษา	4		4	
	พลศึกษา	4		4	
การทำงานและพื้นฐานอาชีพ (ก.พ.อ.)		4	4	4	4
ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดภาค		4		4	
ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดปี		4			

สถาบันวิทยบริการ

ผลการตัดสิน

ให้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่.....๓.....ในปีการศึกษา ๒๕๔๖.....

ลงนาม.....*วศกโพธิ์ วัฒน...*.....อาจารย์ประจำชั้น

ลงนาม.....*วิมล ฐ...*.....รองคณบดีและผู้อำนวยการ

วันที่.....*๓๖*.....เดือน.....*เมษายน*..... พ.ศ. *๒๕๔๖*.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ปีการศึกษา ๒๕๕๕.๑.

ผลการเรียน

กลุ่ม		ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
		รายวิชา	กลุ่ม	รายวิชา	กลุ่ม
ทักษะ	ภาษาไทย	4	4	4	4
	คณิตศาสตร์	4		4	
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ส.ป.ช.)		4	4	4	4
สร้างเสริม ลักษณะนิสัย (ส.ล.น.)	ดนตรี-นาฏศิลป์	4	4	4	4
	ศิลปศึกษา	4		4	
	พลศึกษา	4		4	
การทำงานและพื้นฐานอาชีพ (ก.พ.อ.)		3	3	3	3
ประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)		4	4	4	4
ลูกเสือ-เนตรนารี		☒ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน	☒ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดภาค		3.80		3.80	
ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดปี		3.80			

ผลการตัดสิน

ให้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในปีการศึกษา ๒๕๕๕

ลงนาม อาจารย์ประจำชั้น

ลงนาม รองคณบดีและผู้อำนวยการ

วันที่ ๓๑ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ปีการศึกษา ๒๕๔๓..

ผลการเรียน

กลุ่ม		ภาคเรียนที่ ๑		ภาคเรียนที่ ๒	
		รายวิชา	กลุ่ม	รายวิชา	กลุ่ม
ทักษะ	ภาษาไทย	4	4		4
	คณิตศาสตร์	4			
สร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต (ส.ป.ช.)		3	3		4
สร้างเสริมลักษณะนิสัย (ส.ล.น.)	ดนตรี-นาฏศิลป์	3		3	3.67
	ศิลปะศึกษา	4	3.67	4	
	พลศึกษา	4		4	
การงานและพื้นฐานอาชีพ (ก.พ.อ.)		3	3	4	4
ประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ)		4	4	4	4
คอมพิวเตอร์		☒ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน	☒ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
ลูกเสือ-เนตรนารี		☒ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน	☒ ผ่าน	☐ ไม่ผ่าน
ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดภาค		3.53		3.93	
ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดปี		3.73			

ผลการตัดสิน

ให้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ _____ ในปีการศึกษา ๒๕๔๔

ลงนาม _____ อาจารย์ประจำชั้น

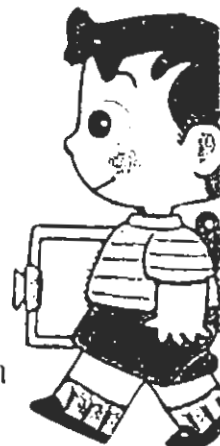
ลงนาม _____ รองคณบดีและผู้อำนวยการ

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

ภาคผนวก ข
 บันทึกการเขียนอัตชีวประวัติของกรณีศึกษา
 ครั้งที่ 1

อัตชีวประวัติ

ชื่อ ชั้น 4/6 เลขที่ 34

ให้นักเรียนเล่าเรื่องความรู้สึกของนักเรียน ที่มีต่อตนเอง ต่อครอบครัว
 ต่อเพื่อน ๆ และต่อโรงเรียน ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน และความคาดหวังในอนาคต

ต่อตนเอง :

ตั้งแต่ผมเลิกหนโต ผมรู้สึกหลายอย่าง เช่น ดีใจ
 สุขใจ และสิ่งใจที่เราทำผิดไปบางอย่าง ผมดีใจที่
 ไปต่างประเทศตั้งแต่โต และภูมิใจที่เราเรียนดี
 กว่าคนปกติ อย่างได้งานผมก็เสียใจในเวลาที่
 ที่ต้องการการปรึกษาและปรึกษา และสิ่งที่
 ในอนาคตผมอยากเป็นนักเขียนและผมก็อยาก
 สักวันหนึ่งก็อยากเป็นนักเขียน และสิ่งที่
 ใจใจจะรัก

ต่อกรอบกรวย :

ผมรู้สึกว่าการอบถั่วนี้เป็นกระบวนการที่ดี

ผมดูมีเงาที่ไล่กวดเป็นลูกคู่กันพอสมควรเลย ผมรัก

คุณพ่อและคุณแม่มากที่สุด เพราะ เมื่อผมอยากได้อะไรที่

ไม่ยากเกินไป คุณพ่อคุณแม่ก็จะช่วยให้ผมได้ และคุณแม่ก็

คุณแม่ก็สอนผมให้คิดที่ดี ผ่านทางเรื่องที่ไม่ใช่เรื่อง

ผมอยากได้ คุณแม่และคุณแม่ก็ให้ผมได้อยู่กับผมมา

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต่อโรงเรียน :

ผมมาขอโรงเรียนสาธิตจุฬาฯ ได้เกือบ

๙ ปีแล้ว ผมรู้สึกว่าเป็นโรงเรียนที่ดี มีห้องที่สวย

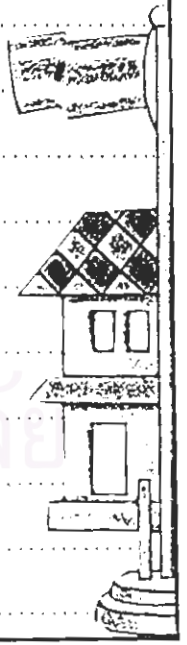
งาม มีห้องสมุด อาคารเรียนที่สวยงาม

คุณ ผมขอมาเรียนอย่างเต็มที่ ได้มาขอโรงเรียนนี้ ผม

อยากได้โรงเรียนที่ดี ผมขอมาเรียนที่นี่

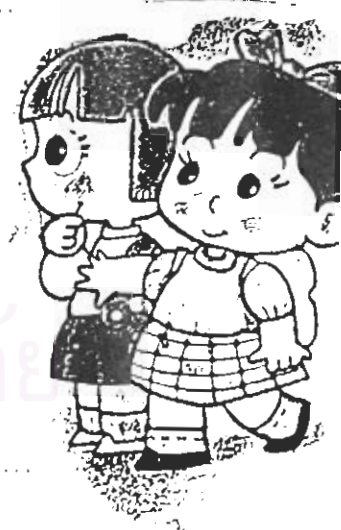
สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต่อเพื่อน ๆ :

เพื่อน ๆ ของฉันเป็นห้องที่สนุก มากที่สมอยุ่มา
ใน 7 ปี ที่ฉันรู้จักในห้องนี้ ในความรื่นรมย์ เป็นงาน
ช่วงเล่น ไม่ ยึด ยึด รู้จักให้อภัย เป็นเพื่อนที่ดีมาก
ชอบเล่นกับผม ผมว่าใครสักคนหรือถูกผมสักคนใน
บางครั้ง แต่เพื่อนห้องนี้ก็มีบางคนที่ต้องปรับปรองใน
บางส่วน

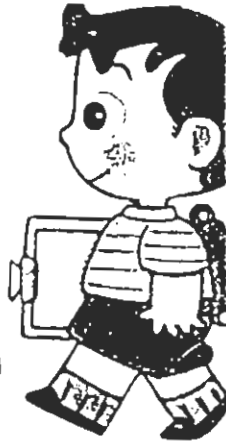
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกการเขียนอัตชีวประวัติของกรณีศึกษา

ครั้งที่ 2

อัตชีวประวัติ

ชื่อ ชั้น 4/6 เลขที่ 34

ให้นักเรียนเล่าเรื่องความรู้สึกของนักเรียน ที่มีต่อตนเอง ต่อครอบครัว ต่อเพื่อน ๆ และต่อโรงเรียน ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน และความคาดหวังในอนาคต

ต่อตนเอง :

ผมเป็นคนที่มีความสุขมากที่สุดในช่วงเวลานี้
เช่น กวีนิพนธ์ศาสตร์ ความพิเศษคือ เป็นคน ผมเอาใจ
เสียง่าย แต่ดีใจมาก ผมอยากเป็นนักเรียนต่อไปเรื่อย
ๆ และมีความสุขมาก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ต่อกรอกริ้ว :

ความสะอาด ของผมเป็น ความสะอาดที่ดี

ความสะอาด คือแบบดีของเรามี หลากหลาย

แต่ที่ดูใหม่ จะให้พวกเรามี ใจคน มีความดี

ความดีของเราเองผมจะ มีความดีแล้ว

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

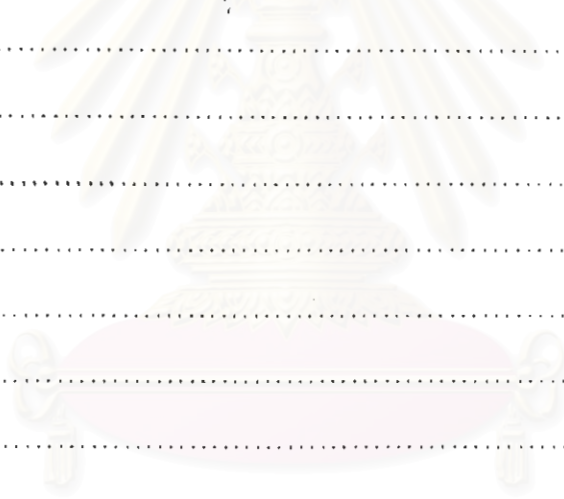
ต่อโรงเรียน :

ผมมาอยู่โรงเรียนเสนาธิการ

มาเกือบ ๔ ปีแล้ว ผมรู้สึกซาบซึ้ง

ต่อคุณครู อาจารย์ และเพื่อนร่วมงาน

ทุกท่านให้โรงเรียนแห่งนี้สำเร็จได้มา

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

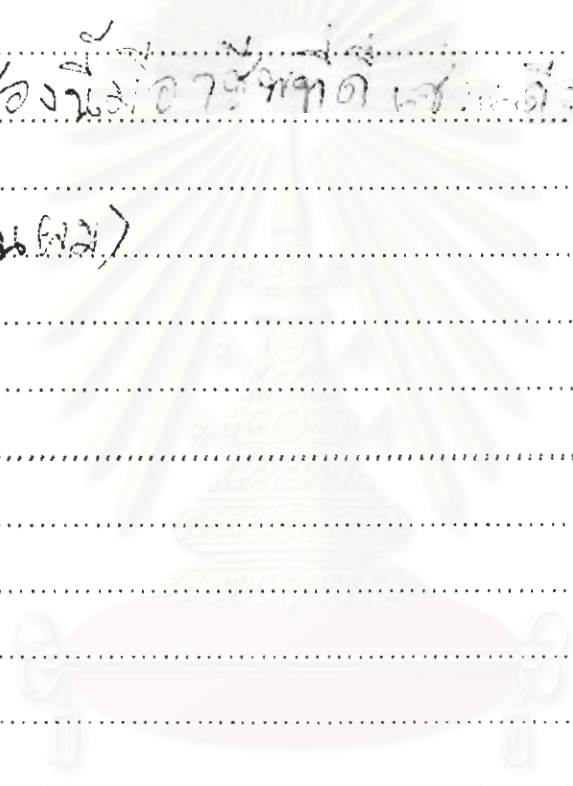
ต่อเพื่อน ๆ :

เพื่อน ๆ ที่ห้องนี้เป็นเพื่อนที่ดี ขอขอบคุณและ

เพื่อน ไม่ไกลจากโรงเรียนที่ฉันรัก ๒๒ และ ขอ

ใจ เพื่อน ๆ ที่ห้องนี้ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐

จะไม่ลืมเพื่อน ๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ฉ
สูตรที่ใช้ในการวิจัย

1. ค่ามัชฌิมเลขคณิต (Arithmetic Mean)

$$\text{สูตรที่ใช้ } \mu = \frac{\Sigma X}{n}$$

X = ค่ามัชฌิมเลขคณิต
 ΣX = ผลรวมของคะแนนทุกจำนวน
 n = จำนวนคนทั้งหมด

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$\text{สูตรที่ใช้ } S.D. = \frac{1}{n-1} \sqrt{N \Sigma X^2 - \Sigma X^2}$$

$S.D.$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 ΣX = ผลรวมของคะแนนทุกจำนวน
 ΣX^2 = ผลรวมยกกำลังสองของคะแนนแต่ละจำนวน
 N = จำนวนคนทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้วิจัย

นางสาวปทุมพร เป็ยถนอม เกิดวันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ.2513 ที่จังหวัดนครปฐม สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2) คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2534 และได้เข้าศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชาสารัตถศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2542

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย